

TMMOB
Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği

42. Dönemde
Söylediklerimiz

(2012-2014)

Baskı

Mattek Matbaacılık Basım Yayın Tan. Tic. Ltd. Şti.

Ağaç İşleri Sanayi Sitesi 1354. Cadde 1362 Sokak

No:35 İvedik/ANKARA

Tel: (312) 433 23 10 Faks: (312) 434 03 56

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği

Selânik Cad. No: 19/1 06650 Yenişehir/ANKARA

Tel: (0312) 418 12 75 • Faks: (0312) 417 48 24

Web: <http://www.tmmob.org.tr> • **e-posta:** tmmob@tmmob.org.tr

Baskı Tarihi

Mayıs 2014

İÇİNDEKİLER

BASIN AÇIKLAMALARI	15
DÜNYA ÇEVRE GÜNÜNDE DOĞA KORUMADAN VAZGEÇİLİYOR! 5 Haziran 2012	17
4+4+4 YASASI İLE OKULA BAŞLAMA YAŞININ 60-66 AY ARALIĞINA ÇEKİLMESİ ÇOCUKLARIMIZA VE EĞİTİM SİSTEMİNE YAPILACAK EN BÜYÜK KÖTÜLÜKTÜR! 5 Haziran 2012	19
TMMOB, 15-16 HAZİRAN'DA "ZALİMİN ZULMÜNE KARŞI DİRENECEĞİZ!" DİYEN DİSK'İN YANINDA ALANLARDA OLACAK 15 Haziran 2012	21
İŞ SAĞ, İŞVEREN SELAMET! PEKİ, YA İŞÇİ? 22 Haziran 2012	22
İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ YASASI, İŞ KAZALARINI VE MESLEK HASTALIKLARINI GÖRMEZDEN GELEREK YASALAŞTI 5 Temmuz 2012	24
BUGÜN 76 KESK'Lİ SADECE MUHALİF SENDİKACILIK YAPTIKLARI İÇİN CEZAEVLERİNDE 6 Temmuz 2012	26
SURİYE'YE EMPERYALİST MÜDAHALEYE HAYIR!.. YAŞASIN ORTADOĞU HALKLARININ KARDEŞLİĞİ! 19 Temmuz 2012	29
KATLİAMLARIN HESABINI KARDEŞLİĞİN ÜLKESİNİ KURARAK SORACAĞIZ! 29 Temmuz 2012	34
İNŞAAT MÜHENDİSLERİ ODAMIZA YAPILAN ALÇAK SALDIRIYA KARŞI ÇIKARAK YANIMIZDA DURAN TÜRKİYE EMEK VE DEMOKRASİ GÜÇLERİNE TEŞEKKÜR EDİYORUZ 1 Ağustos 2012	36
CHP MİLLETVEKİLİ HÜSEYİN AYGÜN BIRAKILMALIDIR 13 Ağustos 2012	37
ONÜÇÜNCÜ YILINDA DA SÖYLÜYÜRÜZ: DEPREMLERİN FELAKETE DÖNÜŞMESİ TAKDİR-İ İLAHİ DEĞİLDİR! 16 Ağustos 2012	38
ŞİMDİ SAVAŞ KARŞITLARININ SESİNİ BİRLEŞTİRME ZAMANIDIR 17 Ağustos 2012	40
GAZİANTEP'TE HALKIMIZA YÖNELİK YAPILAN SALDIRIYI LANETLİYORUZ 20 Ağustos 2012	42
"ÇOCUKLARIMIZA, OKULLARIMIZA, EĞİTİME, GELECEĞİMİZE SAHİP ÇIKIYORUZ!" 9 Eylül 2012	43
12 EYLÜL AKP İLE SÜRÜYOR 11 Eylül 2012	46
DİSK-KESK-TMMOB-TTB'DEN 4+4+4 KESİNTİLİ EĞİTİME KARŞI MİTİNGE ÇAĞRI 11 Eylül 2012	48
BUGÜN 19 EYLÜL. MESLEĞİMİZE, HALKIMIZA, ÜLKEMİZE SAHİP ÇIKIYORUZ! 19 Eylül 2012	50

ÜLKEDE, BÖLGEDE, DÜNYADA BARIŞ, BARIŞ HEMEN ŞİMDİ! 5 Ekim 2012	53
SAVAŞ ÖLÜM, AÇLIK, YOKSULLUK, İŞSİZLİK VE ZAM DEMEK TİR! 20 Ekim 2012	54
VAN DEPREMİNİN 1. YILDÖNÜMÜNDE; BİR YANDA AFETİN ÖNLENMESİ ALDATMACASINDA KENTSEL DÖNÜŞÜM, BİR YANDA MECLİS'TE YENİ BİR İMAR AFFI TASARISI 23 Ekim 2012	57
TEDAŞ VE DEDAŞ YÖNETİCİLERİNİ UYARIYORUZ 1 Kasım 2012	59
ÖLÜMÜN DEĞİL YAŞAMIN GALİP GELMESİ İÇİN SORUNUN DEĞİL ÇÖZÜMÜN BİR PARÇASI OLALIM 3 Kasım 2012	63
ÖLÜM DEĞİL ÇÖZÜM İÇİN TÜM EMEK VE DEMOKRASİ GÜÇLERİNİ BİR ARAYA GELMEYE ÇAĞIRIYORUZ! 7 Kasım 2012	64
ÖLÜMLERE GİDEREK YAKLAŞILIRKEN DAHA NEYİ BEKLİYORSUNUZ? 8 Kasım 2012	65
BU KEZ YAŞAM KAZANSIN 11 Kasım 2012	67
DEMOKRATİKLEŞME ADI ALTINDA DEMOKRASİNİN VAZGEÇİLMEZ UNSURU OLAN YEREL YÖNETİMLERDEN VE YERİNDEN YÖNETİM ANLAYIŞINDAN VAZGEÇİLMİŞTİR 12 Kasım 2012	69
MESLEKLERİMİZE, ODALARIMIZ VE BİRLİĞİMİZE SAHİP ÇIKIYORUZ KAPALI KAPILAR ARDINDA HAZIRLIKLARI YAPILAN TMMOB'SİZ TMMOB YASASINI KABUL ETMEYECEĞİZ 16 Kasım 2012	72
TTB, TMMOB, TBB ÇANAKKALE'DEN KAZDAĞLARI'NDAN SESLENİYOR... 18 Kasım 2012	75
EMEKCİLERİN BİRİKİMİ VE EMEĞİ ÜZERİNDE HÜKÜMETLERİN VE SERMAYENİN RANT SAĞLAYAMADIĞI BİR SOSYAL GÜVENLİK SİSTEMİ VE KURUMUNUN OLUŞTURULMASINI TALEP EDİYORUZ! 3 Aralık 2012	78
YÖK'ÜN YÜKSEKÖĞRETİMİ YENİDEN YAPILANDIRMA ÇALIŞMALARINI ÜNİVERSİTEYE VE ÜNİVERSİTE BİLEŞENLERİNİN HAKLARINA SALDIRIDIR! BU SALDIRIYA GEÇİT VERMEYECEĞİZ! 11 Aralık 2012	81
CUMHURİYET SAVCILARINA CEZA KOVUŞTURMASI YAPMAK ÜZERE AÇIK ÇAĞRIMIZDIR! BAKANLIK, HUKUK DEVLETİ İLKESİ VE ANAYASA'YA AYKIRI OLARAK TMMOB'YE BAĞLI ODALARI VE BELEDİYELERİ TEHDİT EDİYOR 14 Aralık 2012	84
28 ARALIK'TA ROBOSKİ'DEYİZ! 15 Aralık 2012	86
OTOYOLLAR VE KÖPRÜLER DE SATILDI 20 Aralık 2012	87
DEMOKRATİK BİR TÜRKİYE İÇİN KATLIAMLARLA YÜZLEŞİLMELİ, MARAŞ DOSYASI YENİDEN AÇILARAK GERÇEK SORUMLULAR YARGILANMALIDIR! 21 Aralık 2012	89

TMMOB, ODTÜ'NÜN VE ODTÜ'LÜLERİN YANINDADIR 21 Aralık 2012	91
ROBOSKİ KATLIAMININ SORUMLULARI HESAP VERMELİ, FAİLLER AÇIĞA ÇIKARILMALIDIR! 28 Aralık 2012	92
ABD EMPERYALİZMİNİN TAŞERONU OLMAYACAĞIZ! ORTADOĞU'NUN GELECEĞİNİ ORTADOĞU HALKLARI BELİRLEYECEK! SURİYE'YE EMPERYALİST MÜDAHALEYE HAYIR! 3 Ocak 2013	94
TMMOB VE KESK MADEN KAZASI SONRASI ZONGULDAK'TA... 14 Ocak 2013	97
20 OCAK'TA GAZİANTEP'TE VE TÜM TÜRKİYE'DE SOKAKLARDAYIZ, ALANLARDAYIZ! 15 Ocak 2013	99
SIRA AVUKATLARA GELDİ 19 Ocak 2013	101
TMMOB 27 OCAK'TA ZONGULDAK'TA EMEĞE SAYGI MİTİNGİNDE OLACAK 22 Ocak 2013	102
YAŞANABİLİR KENTLER İÇİN TMMOB KENTSEL DÖNÜŞÜM İLKELERİ 29 Ocak 2013	103
BUNLAR KAZA DEĞİL: PATRONLARIN KÂR HIRSININ CEZASINI İŞÇİLER CANIYLA ÖDÜYOR 31 Ocak 2013	107
TAKSİME, 1 MAYIS ALANIMIZA DOKUNMA! 16 Şubat 2013	109
EPDK GÖREVİNİ VE YETKİSİNİ AŞIP MÜHENDİSLERİN UZMANLIK ALANLARINA MÜDAHALE EDİYOR! 18 Şubat 2013	111
8 MART'TA KAPİTALİZME, ERKEK EGEMENLİĞİNE, GERİCİLİĞE, SÖMÜRÜYE, GÜVENCESİZLİĞE, ŞİDDETE VE SAVAŞA KARŞI DİRENİŞİMİZİ VE DAYANIŞMAYI SÜRDÜRÜYOR MÜCADELEMİZİ BÜYÜTÜYÜRÜZ! 18 Şubat 2013	113
ÖNCE İNSAN, ÖNCE SAĞLIK, ÖNCE İŞ GÜVENLİĞİ! 3 Mart 2013	117
DÜNYA KADINLAR GÜNÜ KUTLU OLSUN 8 Mart 2013	120
TMMOB İŞÇİ SINIFININ BİRLİK, MÜCADELE, DAYANIŞMA GÜNÜNÜ ALANLARDA KUTLAYACAK! YAŞASIN 1 MAYIS! 15 Nisan 2013	122
TMMOB 1 MAYIS'TA ÜLKENİN TÜM ALANLARINDA, İSTANBUL'DA TAKSİM'DE OLACAK! 25 Nisan 2013	123
REYHANLI'DA KAYBETTİĞİMİZ CANLARLA SARSILDIK. KAHROLSUN EMPERYALİZM! YAŞASIN HALKLARIN KARDEŞLİĞİ! 12 Mayıs 2013	124
HATAY'IN SESİNİ TÜM TÜRKİYE'YE, TÜRKİYE'NİN DAYANIŞMASINI HATAY'A TAŞIYACAĞIZ 29 Mayıs 2013	125
AKP ELİNİ TAKSİM'DEN, GEZİ PARK'INDAN, DOĞAMIZDAN VE YAŞAM ALANLARIMIZDAN ÇEK! 31 Mayıs 2013	128

TMMOB, "YAŞATILANLARA KARŞI İTİRAZIM VAR" DİYEREK SOKAKLARI VE MEYDANLARI ÖZGÜRLEŞTİRENLER İLE OMUZ OMUZADIR! 3 Haziran 2013	129
CUMHURİYET SAVCILARINA AÇIK SUÇ DUYURUSU! İKTİDARI ANLADIK ANCAK, BU VAHŞETİ CUMHURİYET SAVCILARI NİÇİN SEYRETMEKTEDİR? 3 Haziran 2013	130
KESK'İN GREVİNİ DESTEKLİYORUZ 4 Haziran 2013	131
TMMOB, DİSK'İN İHTAR EYLEMLERİNİ DESTEKLEYECEKTİR! 4 Haziran 2013	132
DOĞAYA, YAŞAMA, EMEĞE, TAKSİM'E SAHİP ÇIKMAK İÇİN, AKP FAŞİZMİNE TESLİM OLMADIĞIMIZI GÖSTERMEK İÇİN, 5 HAZİRAN'DA ALANLARDAYIZ! 4 Haziran 2013	133
GÜCÜNÜZ HALKI SİNDİRMEYE YETMEYECEK DEVLET TERÖRÜNÜ DURDURUN, ZORBALIĞA SON VERİN 5 Haziran 2013	135
TMMOB İLK GÜNDEN BU YANA DİRENİŞİN ÖN SAFLARINDA YERİNİ ALMIŞTIR 8 Haziran 2013	138
YÖK TEKNİK ÖĞRETMENLERE MÜHENDİSLİK UNVANI VERME PEŞİNDE.... 12 Haziran 2013	140
ETHEM SARISÜLÜK KARDEŞİMİZİ UĞURLUYORUZ 15 Haziran 2013	142
BASKI VE ŞİDDETE KARŞI DİRENENLERLE BİRLİKTE ALANLARDAYIZ 16 Haziran 2013	143
ÖZGÜRLÜĞÜN VE DEMOKRASİNİN SESİNİ HİÇBİR ZORBALIK KESEMEZ! GÖZALTINA ALINANLAR DERHAL SERBEST BIRAKILSIN! 19 Haziran 2013	145
20 YIL ÖNCE SİVAS KATLİAMINI YAPAN GERİCİ VE FAŞİST ZİHNİYET BUGÜN DE İŞBAŞINDA "SİVASI UNUTMADIK, UNUTMAYACAĞIZ, UNUTTURMAYACAĞIZ" 1 Temmuz 2013	147
HUKUKSUZ BİR ŞEKİLDE GÖZALTINA ALDIĞINIZ İSTANBUL ŞUBE YÖNETİCİLERİMİZİ DERHAL SERBEST BIRAKIN 8 Temmuz 2013	148
AKLIN, VİCDANIN, HUKUKUN VE DEMOKRASİNİN BİTTİĞİ YERDEYİZ 9 Temmuz 2013	149
TMMOB HAKLI MÜCADELESİNİ SÜRDÜRECEKTİR 10 Temmuz 2013	151
"TORBA"CI AKP TMMOB'DEN VE MESLEĞİMİZDEN ELİNİ ÇEK 10 Temmuz 2013	153
İKTİDAR TMMOB'Yİ GERİLETEMEMEYECİK, MÜCADELESİNİ ASLA DURDURAMAYACAKTIR 11 Temmuz 2013	154
NE GÖZALTILAR NE TORBA YASALAR TMMOB'Yİ YILDIRAMAYACAK... 12 Temmuz 2013	157
NE GÖZALTILAR NE TORBA YASALAR TMMOB'Yİ YILDIRAMAYACAK MESLEĞİMİZE, ÖRGÜTÜMÜZE, ÜLKEMİZİN KAMUSAL ZENGİNLİKLERİNE SAHİP ÇIKMAYA DEVAM EDECEĞİZ 13 Temmuz 2013	159

CUMHURBAŞKANI, TMMOB VE ODALARININ ANAYASAL YETKİLERİNİ ORTADAN KALDIRAN DÜZENLEMİYİ ONAYLAMAMALIDIR! 30 Temmuz 2013	161
MÜHENDİSLİK, MİMARLIK, ŞEHİR PLANCILIĞI MESLEĞİ VE TMMOB ÖRGÜTLÜLÜĞÜ AKP'İN TORBASINA SIĞMAZ, SIĞMAYACAKTIR! 2 Ağustos 2013	165
TMMOB KESK İLE OMUZ OMUZA! 13 Ağustos 2013	168
SURİYE'YE EMPERYALİST SALDIRIYA HAYIR! 30 Ağustos 2013	169
12 EYLÜL AKP İLE SÜRÜYOR 12 Eylül 2013	171
19 EYLÜL MÜHENDİS, MİMAR VE ŞEHİR PLANCILARI DAYANIŞMA GÜNÜNDE, TMMOB BİR KEZ DAHA SÖZÜNÜ ÖRGÜTLÜ GÜCÜ İLE SÖYLÜYOR 19 Eylül 2013	172
TÜRKİYE AKP ELİYLE ORTADOĞU BATAKLIĞINA SÜRÜKLENMEYE DEVAM EDİYOR! 3 Ekim 2013	174
TMMOB ODTÜ ÖĞRENCİLERİ İLE OMUZ OMUZADIR 22 Ekim 2013	176
TMMOB'DEN MERSİN-ADANA ÇEVRE DÜZENİ PLANINA İTİRAZ... 6 Kasım 2013	177
SİYASİ İKTİDAR, TMMOB ÜZERİNDE 12 EYLÜL DARBECİLERİNİN UYGULAMAYA UTANDIĞI VESAYETİ UYGULAYACAKMIŞ(!) 7 Kasım 2013	179
TMMOB TÜM SALDIRILARA KARŞIN TOPLUMSAL VE MESLEKİ YARARI SAVUNMAK İÇİN MÜCADELEYE DEVAM EDECEKTİR 9 Kasım 2013	181
TMMOB 3. KADIN KURULTAYI BASIN AÇIKLAMASI 16 Kasım 2013	184
İÇERDE VE DIŞARDA SAVAŞA HAYIR! SURİYE'YE EMPERYALİST MÜDAHALEYE HAYIR! ORTADOĞU'NUN GELECEĞİNE HALKLAR KARAR VERSİN! 9 Aralık 2013	187
AKP'İN BAKANLIKLARI TMMOB'YE BAĞLI ODALARI PAYLAŞMAYI NİHAYET(!) TAMAMLAYABİLMİŞ 12 Aralık 2013	191
TMMOB 19 ARALIK'TA KESK İLE BİRLİKTE OLACAK 16 Aralık 2013	193
TMMOB'YE BAĞLI 11 ODAMIZI ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK BAKANLIĞI İDARİ VE MALİ AÇIDAN DENETLEYECEKMİŞ! 17 Aralık 2013	194
11 OCAK ÖZGÜRLÜK, BARIŞ, DEMOKRASİ, ADALET VE EMEK MİTİNGİNE ÇAĞRI 26 Aralık 2013	195
ROBOSKİ KATLİAMINI UNUTMADIK, UNUTTURMAYACAĞIZ! 28 Aralık 2013	198

BOZUK DÜZENDE SAĞLAM ÇARK OLMAZ! BU PİSLİĞİ HALK TEMİZLER! 11 OCAK CUMARTESİ GÜNÜ ANKARA'DA BULUŞUYORUZ! 9 Ocak 2014	199
HER 3 MART'TA; " İŞ CİNAYETLERİNİ DURDURUN" DİYORUZ 3 Mart 2014	201
FAŞİZME GEÇİT VERMEYECEĞİZ! 11 Mart 2014	204
AKADEMİK MESLEK ÖRGÜTLERİ HEKİMLİK VE DEMOKRASİ BİLDİRGESİ 20 Mart 2014	206
EMEK, BARIŞ, EŞİTLİK, ÖZGÜRLÜK İÇİN MÜCADELEYE DEVAM! 1 MAYIS'TA TAKSİM'DEYİZ! 10 Nisan 2014	208
İKTİDAR, KAMU İHALE YASASINDAN ELİNİ ÇEKMİYOR 25 Nisan 2014	210
HÜKÜMETİN TAKSİM İNADI AKILDIŞIDIR, ÇELİŞKİLİDİR, YASADIŞIDIR! 25 Nisan 2014	212
AKILDIŞI VE HUKUK DIŞI YASAĞA KARŞI TAKSİM'DEYİZ! 30 Nisan 2014	214
BASKI VE ZORBALIĞI, ADALETSİZLİK VE HUKUKSUZLUĞU İLKE EDİNER İKTİDAR, KORKU İMPARATORLUĞU KURAMAYACAĞINI BİR KEZ DAHA GÖRDÜ! 1 Mayıs 2014	216
DİSK-KESK-TMMOB-TTB 1 MAYIS 2014 DEĞERLENDİRMESİ 2 Mayıs 2014	218
KAMU DENETÇİLİĞİNİN NE DEMEK OLDUĞUNU ANLAMIŞ OLDUK 5 Mayıs 2014	221
1 MAYIS'TA YURTTAŞLARIN HAKLARINI KULLANMASINI ENGELLEYEN BAŞBAKAN VE İÇİŞLERİ BAKANI HAKKINDA SUÇ DUYURUSU 9 Mayıs 2014	222
BUGÜN MADEN EMEKÇİLERİNİN VE HEPİMİZİN KARA GÜNÜDÜR 14 Mayıs 2014	224
KAZA VE KADER DEĞİL KATLİAM! UNUTMAYACAĞIZ, AFFETMEYECEĞİZ! 15 Mayıs 2014	225
SOMA'YI DENETLEYEMİYEN AKP, TMMOB'YE BAĞLI ODALARI İDARİ VE MALİ AÇIDAN DENETLEME KARARLARINI ÜÇLEDİ 22 Mayıs 2014	227
ETKİNLİKLERİN AÇILIŞ KONUŞMALAR	229
TMMOB ÖĞRENCİ EVİ VE SOSYAL TESİSLERİ TEMEL ATMA TÖRENİ 11 Temmuz 2012/ANKARA	231
BİLGİSAYAR MÜHENDİSLERİ ODASI 1. GENEL KURULU 8-9 Eylül 2012/ANKARA	232
KORUMA VE PEYZAJ MİMARLIĞI 2.SEMPOZYUMU 27 - 28 Eylül 2012 /ANKARA	235

MÜDEK 10. YILI ETKİNLİKLERİ 28 Eylül 2012/İSTANBUL	238
42. DÖNEM 1. DANIŞMA KURULU 6 Ekim 2012/ANKARA	241
GIDA GÜVENCESİNİN YAPI TAŞLARI TARIMSAL KOOPERATİFLER SEMPOZYUMU 13 Ekim 2012/ANKARA	244
TMMOB VE ODA ONUR KURULLARI ORTAK TOPLANTISI 13 Ekim 2012/ANKARA	247
TMMOB MİMARLAR ODASI 3. BİLİRKİŞİLİK SEMPOZYUMU "DEĞİŞEN HUKUKTA BİLİRKİŞİLİK" 16-17 Kasım 2012/ANKARA	249
TMMOB VE ODA DENETLEME KURULLARI ORTAK TOPLANTISI 24 Kasım 2012/ANKARA	253
HATAY KENT KURULTAYI 2 Aralık 2012/HATAY	257
4. ULUSAL ENERJİ VERİMLİLİĞİ FORUMU 10-11 Ocak 2013/İSTANBUL	260
TÜRKİYE 23. ULUSLARARASI MADENCİLİK KONGRE VE SERGİSİ 16-19 Nisan 2013/ANTALYA	263
11.ULUSAL TESİSAT MÜHENDİSLİĞİ KONGRESİ 17-20 Nisan 2013/İZMİR	267
VII. İŞÇİ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ 18-20 Nisan 2013/ADANA	269
ÇANAKKALE KENT SEMPOZYUMU 3-4 Mayıs 2013/ÇANAKKALE	272
TEKSTİL TEKNOLOJİSİ VE KİMYASINDAKİ SON GELİŞMELER SEMPOZYUMU 8-10 Mayıs 2013/BURSA	275
METİN LOKUMCU 2. ÖLÜM YILDÖNÜMÜ ANMA ETKİNLİĞİ VE ANIT MEZAR AÇILIŞI 31 Mayıs 2013/HOPA	277
VI. BAKIM TEKNOLOJİLERİ KONGRE VE SERGİSİ 30 Mayıs-1 Haziran 2013/KOCAELİ	279
BURSA KENT SEMPOZYUMU 7-8 Haziran 2013/BURSA	281
TEOMAN ÖZTÜRK ANMA ETKİNLİĞİ 11 Temmuz 2013/ANKARA	285
TMMOB DEPREME DUYARLILIK YÜRÜYÜŞÜ 17 Ağustos 2013/KOCAELİ	286
10. ULUSAL ÇEVRE MÜHENDİSLİĞİ KONGRESİ 12-14 Eylül 2013/ANKARA	288
YEKSEM YENİLENEBİLİR ENERJİ KAYNAKLARI SEMPOZYUMU 4-6 Ekim 2013/GİRNE-KIBRIS	290
HKMO KENTSEL DÖNÜŞÜM SEMPOZYUMU 7-8 Ekim 2013/ANKARA	292

TMMOB ENGELLİ MÜHENDİS, MİMAR VE ŞEHİR PLANCILARI SEMPOZYUMU 26 Ekim 2013/ANKARA	296
2. ULUSAL BAĞCILIK VE ŞARAP SEMPOZYUMU 31 Ekim – 2 Kasım 2013/DENİZLİ	298
DÜNYA ŞEHİRCİLİK GÜNÜ 37. KOLOKYUMU 6-8 Kasım 2013/İZMİR	300
8. GIDA MÜHENDİSLİĞİ KONGRESİ 7-9 Kasım 2013/ANKARA	304
ADANA YEREL YÖNETİMLER VE KENT PANELİ 9 Kasım 2013/ADANA	306
TMMOB 4. COĞRAFİ BİLGİ SİSTEMLERİ KONGRESİ 11-13 Kasım 2013/ANKARA	310
5. PEYZAJ MİMARLIĞI KONGRESİ 14-17 Kasım 2013/ADANA	313
TMMOB 3. KADIN KURULTAYI 16-17 Kasım 2013/ANKARA	315
9. ENDÜSTRİ İŞLETME MÜHENDİSLİĞİ KURULTAYI 6-7 Aralık 2013/ESKİŞEHİR	321
TMMOB 9. ENERJİ SEMPOZYUMU 12-14 Aralık 2013/ANKARA	323
TMMOB SANAYİ KONGRESİ 20-21 Aralık 2013/ANKARA	328
TMMOB TEOMAN ÖZTÜRK ÖĞRENCİ EVİ VE SOSYAL TESİSLERİ AÇILIŞI 5 Ocak 2014/ANKARA	332
5. ULUSAL ENERJİ VERİMLİLİĞİ FORUMU 8-11 Ocak 2014/İSTANBUL	335
“ÖZGÜRLÜK, BARIŞ, DEMOKRASİ, ADALET VE EMEK” MİTINGİ 11 Ocak 2014/ANKARA	338
YEREL YÖNETİMLER KENTLEŞME VE DEMOKRASİ SEMPOZYUMU 23-24 Ocak 2014/İSTANBUL	340
ESKİŞEHİR KENT SEMPOZYUMU 6-7 Şubat 2014	344
GÖRÜŞLER VE RAPORLAR	351
ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK BAKANLIĞI'NIN ÜYE BİLGİLERİ İSTEMİYLE İLGİLİ YAZISINA GÖNDERİLEN YANIT 31 Temmuz 2012	353
TEHLİKE SINIFLARI TEBLİĞİ TASLAĞINA İLİŞKİN GÖRÜŞ 10 Ağustos 2012	355
ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK BAKANLIĞI'NA SİCİL DURUM BELGESİ UYGULAMASI İLE İLGİLİ GÖNDERİLEN YAZI 17 Eylül 2012	359

“YAPILARIN YIKTIRILMASINA İLİŞKİN YÖNETMELİK TASLAĞI” ÜZERİNE TMMOB GÖRÜŞÜ 25 Eylül 2012	361
İŞ GÜVENLİĞİ UZMANLARININ GÖREV, YETKİ VE SORUMLULUKLARI İLE EĞİTİMLERİ HAKKINDA YÖNETMELİK TASLAĞI ÜZERİNE TMMOB GÖRÜŞÜ 8 Ekim 2012	364
İŞ EKİPMANLARININ KULLANIMINDA SAĞLIK VE GÜVENLİK ŞARTLARI YÖNETMELİĞİ TASLAĞI ÜZERİNE TMMOB GÖRÜŞÜ 12 Kasım 2012	367
İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ HİZMETLERİ YÖNETMELİK TASLAĞI GÖRÜŞÜ 12 Kasım 2012	369
TMMOB’NİN YENİ YÜKSEKÖĞRETİM YASASI TASLAĞI DEĞERLENDİRME TOPLANTISINA KATILMAMASI İLE İLGİLİ YAZI 22 Kasım 2012	372
ASBESTLE ÇALIŞMALARDA SAĞLIK VE GÜVENLİK ÖNLEMLERİ HAKKINDA YÖNETMELİK TASLAĞI VE TOZLA MÜCADELE YÖNETMELİĞİ TASLAĞINA İLİŞKİN TMMOB GÖRÜŞÜ 28 Kasım 2012	374
ULUSAL İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONSEYİ YÖNETMELİK TASLAĞINA İLİŞKİN TMMOB GÖRÜŞÜ 20 Aralık 2012	378
İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KURULLARI HAKKINDA YÖNETMELİK TASLAĞINA İLİŞKİN TMMOB GÖRÜŞÜ 20 Aralık 2012	380
ÇED İZİN VE DENETİM YÖNETMELİĞİ TASLAĞI HAKKINDA TMMOB GÖRÜŞÜ 28 Aralık 2012	387
ÇEVRE GÖREVLİSİ VE ÇEVRE DANIŞMANLIK FİRMALARI HAKKINDA YÖNETMELİK DEĞİŞİKLİK TASLAĞINA İLİŞKİN TMMOB GÖRÜŞÜ 28 Aralık 2012	397
“SU KANUNU TASARISI” TASLAĞI ÜZERİNE TMMOB GÖRÜŞÜ 7 Ocak 2013	399
YAPI DENETİMİ KANUN TASARISI TASLAĞI YA DA YENİ “TORBA YASA” TASLAĞI ÜZERİNE GENEL DEĞERLENDİRME 7 Ocak 2013	404
TEKNOLOJİ FAKÜLTELERİ MEZUNLARININ ÜYELİKLERİ İLE İLGİLİ SAKARYA ÜNİVERSİTESİNE GÖNDERİLEN YAZI 9 Ocak 2013	414
ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK BAKANLIĞI’NIN TMMOB YASA DEĞİŞİKLİĞİYLE İLGİLİ YAZISINA GÖNDERİLEN YANIT 15 Ocak 2012	416
TBMM GÜNDEMİNDEKİ TABİATI VE BİYOLOJİK ÇEŞİTLİLİĞİ KORUMA KANUNU TASARISI İLE İLGİLİ TMMOB GÖRÜŞÜ 11 Şubat 2013	418
TAKSİM MEYDANI “PROJESİ” ÜZERİNE TMMOB GÖRÜŞÜ 12 Şubat 2013	434
YAPI DENETİMİ KANUN TASARISI TASLAĞI VE İMAR KANUNU İLE BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASLAĞINA İLİŞKİN TMMOB GÖRÜŞÜ 31 Mayıs 2013	438

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI'NA İDARİ VE MALİ DENETİM ÜZERİNE GÖNDERİLEN YAZI 7 Ocak 2014	483
ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK BAKANLIĞI'NA İDARİ VE MALİ DENETİM ÜZERİNE GÖNDERİLEN YAZI 24 Ocak 2014	485
ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI'NA OMO'NUN DENETİMİYLE İLGİLİ GÖNDERİLEN YAZI... 27 Ocak 2014	487
TRT'NİN PROGRAMINA "BAY MÜHENDİS" TALEBİ BASIN KONSEYİ VE İNSAN HAKLARI KURULUNA ŞİKAYET EDİLDİ 17 Şubat 2014	490
STAR VE HABER VAKTİM GAZETELERİNE GÖNDERİLEN TEKZİP 20 Mart 2014	495
BAŞBAKANLIK'A MAHKEMELERCE İPTAL EDİLEN ÖZELLEŞTİRME İŞLEMLERİ SORULDU 24 Mart 2014	496
KAMU İHALE KURUMU YÖNETMELİKLERİNE İLİŞKİN TMMOB GÖRÜŞÜ 24 Nisan 2014	498
BELGELER	501
"19 EYLÜL TMMOB MÜHENDİS, MİMAR VE ŞEHİR PLANCILARI DAYANIŞMA GÜNÜ" ÜZERİNE TMMOB ÖRGÜTLÜLÜĞÜNE 10 Eylül 2012	503
AKP'NİN KAPALI KAPILAR ARDINDA HAZIRLADIĞI TMMOB YASA DEĞİŞİKLİĞİ ÜZERİNE TMMOB ÖRGÜTLÜLÜĞÜNE 15 Kasım 2012	504
AKP'NİN KAPALI KAPILAR ARDINDA HAZIRLADIĞI TMMOB YASA DEĞİŞİKLİĞİNE KARŞI İKK'LARIMIZ GÖREV BAŞINA! 22 Kasım 2012	506
AKP'NİN TMMOB YASASINDA DEĞİŞİKLİK YAPMA HAZIRLIKLARINA YÖNELİK TMMOB VE ODALARIMIZIN ÇALIŞANLARINA 28 Kasım 2012	508
SABAHA GAZETESİ'NDEN ALDIK HABERİ: "TMMOB YASASI AKP'NİN 150 MİLYAR LİRALIK RANTINA ENGEL OLDUĞU İÇİN DEĞİŞTİRİLİYORMUŞ" 4 Aralık 2012	509
"AKP'NİN TMMOB YASASI'NI DEĞİŞTİRME NEDENLERİNDEN BİRİ DE ÖZELLEŞTİRMELERİ ENGELLEMESİYMİŞ" 5 Aralık 2012	511
TMMOB'NİN MÜCADELESİNİ YASALARLA KISMAK VE KISITLAMAK MÜMKÜN DEĞİLDİR! ÇÜNKÜ TMMOB GÜCÜNÜ BİLİMİ VE TEKNİĞİ TEMEL ALARAK ÖRGÜTLÜ ÜYEMİZ VE HALKIMIZDAN ALMAKTADIR 11 Aralık 2012	512
TMMOB'YE YAPILAN SALDIRI ÜZERİNE ÖĞRENCİ ÜYELERİMİZE 14 Aralık 2012	521
ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK BAKANI İLE YAPILAN TOPLANTI ÜZERİNE TMMOB ÖRGÜTLÜLÜĞÜNE 31 Ocak 2013	524
MÜHENDİS MİMAR VE ŞEHİR PLANCISI ASGARİ ÜCRETİ ÜZERİNE TMMOB ÖRGÜTLÜLÜĞÜNE 6 Şubat 2013	530

“3 MART İŞ CİNAYETLERİNE KARŞI MÜCADELE GÜNÜ” ÜZERİNE TMMOB ÖRGÜTLÜLÜĞÜNE 7 Şubat 2013	532
“TMMOB 3 MART İŞ CİNAYETLERİNE KARŞI MÜCADELE GÜNÜ”NE DESTEK İÇİN ÖRGÜT BAŞKANLARINA GÖNDERİLEN ÇAĞRI METNİ 19 Şubat 2013	534
TMMOB YASA DEĞİŞİKLİĞİNE KARŞI GERÇEKLEŞTİRDİĞİMİZ İMZA KAMPANYASINA KATILAN TÜM ÜYELERİMİZE TEŞEKKÜR EDİYORUZ 5 Mart 2013	535
“MESLEĞİMİZE VE ÜLKEMİZE SAHİP ÇIKIYORUZ” KAMPANYAMIZ ÜZERİNE TMMOB ÖRGÜTLÜLÜĞÜNE 14 Mayıs 2013	536
BU ÜLKENİN AYDINLIK YÜZLÜ, AYDINLIK BEYİNLİ YİĞİT İNSANLARINA, TMMOB’Yİ BİLENLERE, TMMOB’Yİ TANIYANLARA 5 Haziran 2013	540
TMMOB TÜM KARALAMA VE İFTİRALARA KARŞI HALK İÇİN MÜCADELESİNE DEVAM EDİYOR 8 Haziran 2013	542
TMMOB’YE SALDIRILAR DEVAM ETMEKTEDİR... 17 Haziran 2013	544
TEKNİK ÖĞRETMENLERE MÜHENDİSLİK TAMAMLAMA PROGRAMI İLE İLGİLİ MÜHENDİSLİK FAKÜLTESİ DEKANLARINA GÖNDERİLEN MEKTUP 27 Haziran 2013	547
TMMOB YÖNETİM KURULU BAŞKANI’NDAN TOBB BAŞKANI’NA MEKTUP 15 Temmuz 2013	550
CUMHURBAŞKANINA TMMOB’NİN YETKİLERİNİ KISITLAYAN YASA DEĞİŞİKLİĞİNİ VETO ÇAĞRISI... 24 Temmuz 2013	552
TARHAN ERDEM’E AÇIK MEKTUP 26 Kasım 2013	555
MİMARLAR ODASI SMM YÖNETMELİĞİNİN YENİDEN DEĞERLENDİRİLMEK ÜZERE TMMOB’YE GERİ GÖNDERİLMESİNE KARŞI BAŞBAKANLIK MEVZUATI GELİŞTİRME VE YAYIN GENEL MÜDÜRLÜĞÜ’NE GÖNDERİLEN YAZI 11 Aralık 2013	558
GENEL KURULLAR SÜRECİNE YÖNELİK OLARAK TMMOB ÖRGÜTLÜLÜĞÜNE 25 Aralık 2013	562

BASIN AÇIKLAMALARI

DÜNYA ÇEVRE GÜNÜNDE DOĞA KORUMADAN VAZGEÇİLİYOR!

5 Haziran 2012

5 Haziran'ın "Dünya Çevre Günü" olarak kabul edilmesinin 41. yılında;

Dünya, emperyalizm tarafından sınırsız ve engelsiz bir tek küresel pazar ve sömürü alanı olarak kurgulanmakta, bu politika içinde ülkemizin de içinde bulunduğu "kaynakları emperyalizmin sınırsız sömürüsüne açılan ülkelerin" zenginliklerine el konulmaktadır.

Küreselleşme sürecinde, emperyalist çıkarlara göre yeniden yeniden biçimlendirilen sosyo-ekonomik politikaların doğal sonuçları; işsizlik, açlık ve yoksulluğun artışı, savaşlar, işgaller, katliamlar, kitlesel göçler ile karakterize olan çevre felaketlerinin artarak yayılmasıdır.

Türkiye'ye, 1980 ekonomi kararları ve 12 Eylül darbesine paralel olarak yansıtılan neo-liberal politikaların bir sonucu olarak tüm doğal kaynaklarımız; doğa koruma alanları, yani biyolojik çeşitlilik açısından önemli alanlar, biyogenetik rezerv alanları, nadir, endemik, tehlike altındaki türlerin yaşam alanları, orman alanları, kıyılar, meralar "sürdürülebilirlik" aldatmacasıyla piyasa malına dönüştürülerek uluslararası pazara sunulmaktadır.

Akkuyu'da içi boşaltılmış, gerçek çevresel etkilerin ve bunlara ilişkin alınacak önlemlerin açıklanmadığı bir formaliteye dönüştürülen ÇED süreci fütursuzca sürdürülmektedir.

Afet riskinin azaltılması gerekçesiyle hazırlanan "Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanun" ile yeni afetlerin oluşmasına neden olacak bir yaklaşımla; yaşamın gerçek sigortası olan ormanlar, meralar, sulak alanlar, kıyılar, tarım alanları gibi doğal varlıkların talanına olanak sağlanmıştır.

Talan politikaları geçtiğimiz bir yıl içinde çıkarılan KHK'lar ve yasalar ile doğal, tarihi ve kültürel varlıklara doğru genişletilerek tüm yasal düzenlemelerde somutlaştırılmış, son olarak da biyolojik çeşitlilik kanunu kapsamında doğa korumadan vazgeçilme aşamasına gelinmiştir.

"Orman köylülerinin desteklenmesi" gerekçesiyle, meslek örgütlerini, bilim insanlarını görmezden gelerek hazırlanan, hukuk hiçe sayılarak ülkemiz ormanlarının talanını sürekli hale getiren, talanın kapsamı ve tarihini sınırsız bir şekilde genişleten, rant üstünden rant sağlama yolunu açan, genel bir imar affi niteliğinde olan "2B kanunu" yasalaşarak ülkenin geleceği satışa çıkarılmıştır.

Bununla da yetinilmeyip,

Dünya çevre gününde;

Tüm yer üstü ve yer altı varlıklarımızı talana açan neo-liberal politikaların sistemli bir şekilde pekiştirilerek ülkenin her noktasına yansıtıldığı, hukuksuzluğun kural haline getirildiği AKP döneminde, doğal değerlerin satışında "istisna" bırakmama

kararlılığıyla son olarak Tabiatı ve Biyolojik Çeşitliliği Koruma Kanunu Tasarısı da yasalaşma yolundadır.

- Birleşmiş Milletler Biyolojik Çeşitlilik Sözleşmesi de dahil olmak üzere Türkiye'nin taraf olduğu çok sayıda uluslararası anlaşmanın yanı sıra Anayasa'nın "Tarih, Kültür ve Tabiat Varlıklarının Korunması" başlığı altında yer verilen 63. maddesindeki; "Devlet, tarih, kültür ve tabiat varlıklarının ve değerlerinin korunmasını sağlar, bu amaçla destekleyici ve teşvik edici tedbirleri alır" ilkesine de açıkça aykırı,

- Doğayı koruma açısından sistematik bir gerilemeye karşılık gelen,
- 87 yıllık Türkiye Cumhuriyeti'nde alınmış en koruma karşıtı olan,
- Doğa koruma çabalarını "yatırım" adı altında sürdürülen "talan" anlayışına terk eden,
- "Koruma-kullanma dengesi" kisvesi altında "kullanmayı" amaç içine sokan düzenlemelerle, ülkemizin en önemli doğal değerlerini gözden çıkaran,
- "Üstün kamu yararı" adı altında Munzur, İkizdere, Ilisu vadisi vb.'de yapılmak istenen HES'lere; Kuşadası, Küre Milli Parkı vb.'ne yapılmak istenen otoyollar, sanayi tesisleri, maden işletmelerine olanak sağlayan,
- Korunan alanları istisna-özel kanun kapsamında çıkaran,
- İç içe geçen doğal ve kültürel değerleri birbirinden ayrıştıran,
- Sürdürülebilirlik adı altında kullanımı amaç edinen,
- Ulusal değerleri yerel çıkarlara devreden,
- Doğal değerleri piyasa malına dönüştüren,
- Korunan alanlarda imar mevzuatı ile yapılaşma yolu açan,
- Uluslararası doğa koruma kavramı ve yaklaşımı çerçevesinde ilk milli park ilanının yapıldığı 1958'den bu yana doğa koruma adına edinilmiş tüm kazanımları yok eden

Tabiatı ve Biyolojik Çeşitliliği Koruma Kanunu Tasarısı'nın TBMM'de görüşülüyor olması talihsizliktir.

N. Hakan Genç
TMMOB Genel Sekreteri

4+4+4 YASASI İLE OKULA BAŞLAMA YAŞININ 60-66 AY ARALIĞINA ÇEKİLMESİ ÇOCUKLARIMIZA VE EĞİTİM SİSTEMİNE YAPILACAK EN BÜYÜK KÖTÜLÜKTÜR!

5 Haziran 2012

Bilindiği gibi AKP hükümeti, iktidar olduğu ilk günden bu yana eğitim sistemini, tamamen kendi siyasal ve ideolojik hedeflerine uygun olarak baştan aşağı değiştirecek adımlar atmıştır. Bu adımlardan en sonuncusu ve belki de çocuklarımızın geleceği açısından en tehlikelisi, toplumun önemli bir bölümünün, bilim insanlarının, üniversitelerin, eğitim örgütlerinin ve sendikaların bütün itirazlarına rağmen yasalaşan 4+4+4 zorunlu kademeli eğitim düzenlemesidir.

Zorunlu eğitimi kademeli olarak 12 yıla çıkararak düzenlemeye, 2012-2013 Eğitim-Öğretim Yılı'ndan itibaren geçilecektir. 4+4+4 düzenlemesine ilişkin olarak ileri sürülen bütün itirazların AKP hükümetince yok sayılmış olmasının, kademeli eğitimin uygulanması aşamasında birçok sorunun yaşanmasına neden olacağı açıktır.

2012-2013 Eğitim-Öğretim Yılı'nda başlaması düşünülen 4+4+4 kademeli eğitim uygulamasının en çok eleştiri alan yönü, çocukların okula başlama yaşının 72 aydan 60-66 ay aralığına çekilmiş olmasıdır. Hiçbir bilimsel dayanağı olmayan bu düzenleme ile 60-66 ay aralığında olan çocuklar velisinin onayıyla, 66 ayını dolduran çocuklar ise zorunlu olarak 1. sınıfa kayıt yaptıracaktır.

Çocuk gelişimi ile ilgili bilimsel veriler, çocukların somut işlem dönemini 6-11 yaş olarak ortaya koymaktadır. 12 yaştan itibaren, çocukların soyut işlem dönemine geçmesi nedeniyle, öğrendikleri kavramların ve becerilerin düzeyinde bir farklılık olması doğaldır. 4+4+4 modelinin ilk kademesi çocukların somut işlem döneminin ortasına denk gelmektedir. Bunun üzerine zorunlu eğitime başlama yaşının 5'e (60 ay) alınması, çocukların gelişimsel olarak önemli bir dönemi tamamlamadan 9 ya da 10 yaşında ikinci kademeye geçmeleri, daha soyut ve üst düzey eğitim vermeyi amaçlayan ikinci kademeye gitmeleri anlamına gelmektedir. Bu durumun çocuklar üzerinde yaratacağı olası olumsuz etkileri görmezden gelmek mümkün değildir.

4+4+4 eğitim düzenlemesi ile ilköğretime başlama yaşı bir yıl öne alınırken, okulöncesi eğitime vurgu yapılmamış olması dikkat çekicidir. Yapılan araştırmalar, okulöncesi eğitim almış çocukların, bu eğitimi almamış akranlarına kıyasla hem ilköğretime daha iyi uyum sağladıklarını hem de üst öğrenim basamaklarında daha başarılı olduklarını göstermektedir. Dünyadaki birçok ülkede en az 72 aylık çocukların ilköğretime başlatılmaları ve ilköğretim öncesinde okulöncesi eğitim uygulamaları bir tesadüf değildir. Kaldı ki Türkiye'de 1983-1985 eğitim-öğretim yıllarında beş yaş çocuklarının ilköğretime alınmaları denenmiştir. Bu uygulamanın başarısızlıkla sonuçlanması üzerine hemen vazgeçilmiş olduğu hatırlanmalıdır.

Çocukların zihinsel ve psikolojik olarak gelişmiş olmasının yanı sıra, sosyal yönden kendini ifade edebilmesi, diğer çocuklarla üretken ve sağlıklı ilişkiler kurabilmesi, kendisini tanıması, haklarını koruyabilmesi gerekir. 6 (72 ay) yaş öncesi çocukların okumayı öğrenmeleri, bu çocukların ilköğretime başlamak için yeterli fiziksel,

zihinsel, sosyal ve psikolojik olgunluğa ulaştığı anlamına gelmemektedir. Bu nedenle dünyadaki ülkelerin büyük çoğunluğunda çocuklar ilköğretime 6 (72 ay) yaşında başlamaktadır. Ancak Milli Eğitim Bakanlığı, bütün itirazlarımızı ve bilimsel gerçekleri yok sayarak, okula başlama yaşını 1 yıl erkene almıştır. Bu karar, çocukların 4+4+4 sisteminin uygulanmasında kobay olarak kullanılmasından başka bir anlam taşımamaktadır.

72 ay altındaki çocukların ailelerinin tercihiyle ya da zorunlu olarak ilkokula başlatılması eğitim bilimine, pedagojiye karşı suç işlemek anlamına gelmektedir. Türkiye’de ilköğretime başlama yaşı 6 (72 ay) olarak yıllardır uygulanmaktadır ve bununla ilgili bir sorun yaşandığı konusunda hiçbir bilimsel veri yoktur. Bu nedenle okula başlama yaşı 6 olarak devam etmeli, okulöncesi eğitim zorunlu hale getirilerek “dindar” ve “itaatkar” nesiller değil, fiziksel ve zihinsel açıdan sağlıklı nesiller yetiştirilmesi için çalışılmalıdır.

Bilimsel gerçekler yok sayılarak, 6 yaş (72 ay) altındaki çocukların ilkokula başlatılması çocuklarımıza ve ailelerine yapılacak en büyük kötülük olacaktır. Türkiye, sonradan pişman olacağı böylesine büyük bir yanlışın içine kesinlikle girmemelidir.

Bizler, başta eğitim alanında faaliyet yürüten örgütler olmak üzere, siyasi partiler, emek örgütleri, meslek örgütleri, demokratik kitle örgütleri olarak, çocuklarımızın bugünü ve geleceği ile oynanmasına izin vermeyeceğimizin, öğretmenlerimiz, öğrencilerimiz ve velilerimizle bu uygulamanın geri alınması için bütün gücümüzle mücadele edeceğimizin bilinmesini istiyoruz. Velilerimize 72 ay altındaki çocuklarını ilkokula değil, okulöncesi eğitim kurumlarına gönderme çağrısı yapıyoruz.

Ortaklaşılan Kurumlar Adına Eğitim Sen Genel Başkanı nsal Yıldız

EğİTİM VE BİLİM EMEKÇİLERİ SENDİKASI (EğİTİM SEN)

EğİTİMCİLER DERNEğİ (EğİT-DER)

TÜM ğRENCİ VELİLERİ DAYANIşMA DERNEğİ (V-DER)

TÜM ğRETMENLER BİRLEşME VE DAYANIşMA DERNEğİ (TB-DER)

FELSEFECİLER DERNEğİ

KÖY ENSTİTÜLERİ VE AğDAş EğİTİM VAKFI

TÜRK MÜHENDİS VE MİMAR ODALARI BİRLİğİ (TMMOB)

ÖZGÜRLÜK VE DAYANIşMA PARTİSİ (DP)

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ (TKP)

HALKEVLERİ

EMEK PARTİSİ (EMEP)

BARIş VE DEMOKRASİ PARTİSİ (BDP)

DEMOKRATİK SOL PARTİ (DSP)

SOSYAL İş

PİR SULTAN ABDAL KÜLTÜR DERNEğİ

TMMOB, 15-16 HAZİRAN'DA "ZALİMİN ZULMÜNE KARŞI DİRENECEĞİZ!" DİYEN DİSK'İN YANINDA ALANLARDA OLACAK

15 Haziran 2012

DİSK diyor ki:

15-16 Haziran 1970 tarihinde Türkiye'de, işçi sınıfı DİSK'in çağrısıyla sendikal yasaklara ve barajlara karşı tarihinin en büyük işçi direnişini gerçekleştirdi. Türkiye'de bu tarihten itibaren 1971 muhtırası ve 12 Eylül 1980 askeri darbesi yaşanmıştır. İşçi sınıfı ve emekçilerin mücadeleleri sonucu kazanımları, özellikle 12 Eylül darbesiyle birlikte askıya alınmış, yasaklamalar yasal hale getirilmiştir.

DİSK olarak, ikinci sendikal yaşama başladığımız 1992 yılından bu yana, mücadelemizin önemli hedeflerinden biri "sendikal yaşamı düzenleyen sendikal yasalara 12 Eylül'de giydirilen deli gömleğinin" kaldırılması için mücadele olmuştur. Bu mücadelemiz, hem yurtiçinde çeşitli platformlarda, yasal düzenlemelerin yapılması için sürdürülmüş, hem de gerek ILO, gerekse tüm katıldığımız uluslararası toplantılarda gündeme getirilmiştir.

Ne yazık ki bugüne dek hiç sonuç alınmamıştır. Üstelik her ILO toplantısında ülkemiz bu nedenle "kara listeye" alınmıştır. Eğer bugün ülkemizde sendikaların gücü azalmakta, sendikali çalışan sayısında düşme yaşanıyorsa bunun sebeplerinden en önde gelenleri, sendikal barajlar, grev yasakları, üyelik ve istifada noter ücretleri, yetki uyumsuzluklarının uzaması olarak sıralanabilir.

AKP iktidarı ile bu "zulüm" artarak devam ediyor... Hatta 12 Eylül'cülerin bile yasaklamadığı hava işkoluna grev yasağı getirildi... Sendikal yasalar "toplum iş ilişkileri"ne indirgendir. İşçi fonları yağmalanıyor."Ulusal İstihdam Stratejisi Belgesi"yle kıdem tazminatlarının kaldırılması, bölgesel asgari ücret, özel istihdam büroları, taşeronlaştırma, esnek ve kural dışı çalışma yasal hale getirilmek istenmektedir.

AKP iktidarını uyarıyoruz: Bu "zulme" sessiz kalmayacağız. Cenevre'de devam eden ILO görüşmelerinde bunların takipçisi olacağız. 15-16 Haziran direnişinin 42. yılında tüm ülkede alanlarda olacağız.

TMMOB, DİSK'i sevgiyle selamlamaktadır.

TMMOB, örgütlü gücü ile birlikte 15-16 Haziran'da DİSK ile birlikte alanlarda omuz omuza olacaktır.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

İŞ SAĞ, İŞVEREN SELAMET! PEKİ, YA İŞÇİ?

22 Haziran 2012

İş Sağlığı ve Güvenliği Yasa Tasarısı ölümlü kazaların art arda yaşanmasından sonra aceleyle TBMM'ye sevk edilerek 19 Haziran 2012 gecesinde yasalastı. Yasa, Cumhurbaşkanının onaylamasını takiben ağır tehlikeli işlerde 1 yıl, az tehlikeli işlerde 2 yıl sonra yürürlüğe girecek.

Yasanın TBMM Genel Kurulu'na sevki sürecinde gösterilen telaşın uygulamada yerini ertelemeci bir tutuma terk etmesi hükümetin ve yasa koyucunun niyetleri konusunda haklı olarak bir takım kuşku doğuruyor. **Yasa dikkatli bir gözle incelendiğinde soruna “çözüm sunan” değil, “yasak savan” bir anlayışla kaleme alındığı apaçık bir biçimde görülmektedir.**

Bu yasanın uygulanma olanağı yoktur. Çünkü bu yasa derli toplu, bütüncül bir ulusal politikaya dayanmamaktadır ve uygulanabilmesi için kurumsal destek ve sistemden yoksundur. Hatta yasa, şu anda uygulanmakta olan mevzuat ve yargı içtihatlarının gerisindedir. Yasadaki kavramlar ete kemiğe büründürülmemiş; Bakanlığın keyfiyeti ile çıkarılacak yönetmeliklere havale edilmiştir.

Bu yasa ile Bakanlık anayasal denetim görevinden feragat etmiştir. Oysa bugüne kadar hukuksal metinlerde söz konusu yasadaki yeterli düzeyde koruyucu hüküm bulunmasına karşın, iş cinayetlerinin artarak devam etmesinin nedeni Bakanlığın denetim ve gözetim sorumluluğunu fiili olarak yerine getirmemesiydi. Bugün ise bu sorumluluktan Bakanlık yasal olarak da arındırılmıştır. Bakanlığın kendi açıklamalarına göre bugün itibariyle kayıtlı 1.400.000'in üzerinde işyeri ve Bakanlığın denetimle görevli 300 müfettişi vardır. Bugüne kadar fiili olarak feragat ettiği sorumluluktan bugün yasal olarak da kendini arındıran Bakanlık, yalnızca ceza tahsilatı yönünden varlığını korumuştur. Bunun anlamı ise, devletin kaza olan işyerlerinde ancak ceza tahsildarı olarak varlığını gösterecek olmasıdır. Buradan çıkan sonuç, devletin iş kazalarının önlenmesi doğrultusunda bir gözetim ve denetiminin olmayacağı, yaşanacak iş kazası üzerinden gelir elde edeceğidir.

Bu yasa ile Bakanlık denetim görevinden feragat ederken, sorumluluğu iş güvenliği uzmanlarına ve işçiye yüklemiştir. Yasaya göre, iş güvenliği uzmanları “ortak iş sağlığı ve güvenliği birimi”nin işçisi olup, işyerlerine bu birimlerce kiralanacaklardır. Yasada hiçbir güvence ve yetki verilmeyen iş güvenliği uzmanları, tıpkı işyerinde çalışan diğer işçiler gibi iş güvencesinden yoksundur. Bu yasadaki iş güvenliği uzmanları, hem “ortak iş sağlığı ve güvenliği birimi”ne hem de görevlendirildiği işyerinin işverenine karşı sorumludur. Kendi iradesi ve işyerinde çalışanların onayı olmaksızın işyerlerinde görevlendirileceklerdir. Güvencesiz çalışan ve adına iş güvenliği uzmanı denilen ama aslında kiralık bir işçinin, işyerinde koruyucu önlemler alınması için işveren üzerinde kendiliğinden etkili bir güce sahip olması düşünülemez. Bu yasa, çalışanların tehlikeden

korunması için önlemlerin alınmasında etkili bir araca sahip değildir. İş güvenliği uzmanları sorumluluk yönünden bir araç haline getirilmiş ve “ihmal” kavramı ile işçiye verilen zarardan sorumlu tutulmuşlardır. Bu yasa ile iş kazasından doğan tazminat yükümlülüğü ve ceza sorumluluğu hak ve yetkiden yoksun mühendis ve mimarlara yüklenmiştir.

Çalışanları temsil eden sendikalar bu yasanın bir bileşeni değildir. Çalışanlar da yasanın isminden anlaşılacağı üzere özne değildir. En kutsal hakların başında gelen yaşama hakkı işçilere seçimlik hak olarak sunulmuştur. Yasa, “ölmek ya da sakat kalmak istemiyorsan işini bırak” diyerek “Kırk katır mı? Kırk satır mı?” misali “çalışma hakkından feragat et” demektedir. İnsan onuruna yaraşır biçimde çalışma hakkının sağlanması devletin en önemli ödevleri arasında yer almasına karşın, devlet bu ödevini de taşeronlaşma ile uzun zamandan bu yana piyasanın insafına terk etmiştir. **İnsanlar evine ekmek götürmek için hem sosyal haklar verilmeden hem de güvenliksiz işyerlerinde ölümüne çalışırken, bu insanlara “önlem almayan işverene karşı iş akdini feshetme hakkının olduğunu” söylemek, olsa olsa çalışanlarla alay etmenin yasal ifadesidir.**

Bu yasa ile “işçi sağlığı ve güvenli ortamda çalışma hakkı” üzerinden yeni bir sektör yaratılmış ve bu sektörün kölesi olarak da mühendis-mimar ve hekimler belirlenmiştir. Ancak bilinmelidir ki; mühendis ve mimarlar, insan haklarına uygun tarzda ihdas edilmeyen bu yasanın gönüllü aleti ve kölesi olmayacaklardır.

Korkarız ki; önümüzdeki dönem bu alanda çok daha ciddi acıların yaşanacağı ve kayıpların devam edeceği görülecektir.

Yaşanacak iş cinayetlerinin sorumlusu; çalışma alanlarında kaza olmaması, meslek hastalıklarının gelişmemesi için çaba harcayan mühendis, hekim ve teknik elemanlar değil, işverenler ve gerçek sorunu görmezden gelerek bu haliyle yasanın çıkmasını sağlayan hükümet yetkilileri ve Bakanlık bürokratları olacaktır. Bu sorumluların yanında yasaı onaylayan Cumhurbaşkanının da manevi sorumluluğu büyük olacaktır.

Özet olarak, piyasacı bir anlayışla çıkarılan bu yasanın, ülkemizde yaşanan iş cinayetlerini önlemekle uzaktan yakından bir ilgisi bulunmamaktadır.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ YASASI, İŞ KAZALARINI VE MESLEK HASTALIKLARINI GÖRMEZDEN GELEREK YASALAŞTI

5 Temmuz 2012

2003 yılında 4857 sayılı yasa ile hazırlıkları başlayan, çeşitli yönetmelik, tüzük girişimleri ve nihayet 2006'da "müstakil bir iş yasası" adıyla devam eden, son bir yılda hız kazanan yasa tasarısı Nisan 2012'de Meclis'e sunuldu. 30 Haziran 2012 itibariyle Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girdi. Öncelikle vurgulanması gereken Yasa'nın sahiplerince sürekli yeni ve özgün olduğu ifade edilmesine karşın aslında hammaddesinin, neredeyse tamamının geçmiş yönetmelik ve tüzükler olduğu; kimi noktalarda o düzenlemelerden de geriye gidildiğidir. AB ve ILO'nun normlarına "uyum"un gereği 'müstakil' hale getirilmesinden başka bir "yeniliği" olmayan yasa, bu anlayış ve bu içerikle onar onar gerçekleşen işçi ölümlerini engelleyebilecek dinamiklerin önünü açmamaktadır. Yasa, çalışan sağlık ve güvenliği hizmetlerinin 50 ve daha az işçi çalışan işyerlerini ve kamu çalışanlarını kapsamı dışında ülkemizin ihtiyaçlarını karşılayacak düzenlemenin çok uzağındadır.

Bu uzun süreçte alandaki tüm yapılarla birlikte emekten yana örgütler, DİSK, KESK, TMMOB ve TTB olarak bütün toplantılara katıldık. Bütün olumsuz koşullara, eleştirilerimizin hiçbirinin dikkate alınmadığı sayısız toplantıya rağmen bu çalışmalardan uzak durmadık, yazılar yazdık, değerlendirdik, değişiklik önerilerimizi sunduk. Ülkemize, çalışanlarımızın sağlığına-güvenliğine olan sorumluluğumuzu gerçek anlamda olumlu bir sonuca dönüştürme umudunu sürekli diri tutmaya özen gösterdik. Yasa'nın hazırlanma sürecinde görüşlerimizi kimi zaman yazıyla kimi zaman eylemle, defalarca, Hükümet kanadına belirtmemize rağmen, öze ilişkin değerlendirme ve önerilerimizin hiçbir dikkate alınmamıştır.

Bilindiği üzere, insanlık tarihinin geçirdiği evreler sonucu çalışma hakkı, temel insan hakkı olarak kabul edilmiştir. Ancak, bu hakkın tek başına soyut olarak kabulünün bir anlam ifade etmediğini de yaşanan deneyimler göstermiştir. Bu hakkın kullanımı ancak diğer temel haklardan olan yaşama hakkının özünü ihlal etmeyecek bir ortamın sağlanmasıyla olanaklıdır. Sağlıklı ve güvenli ortamda yaşama hakkı temel insan hakkı olduğuna göre çalışma hakkının kullanılmasında, çalışanın beden bütünlüğünü ve sağlığını bozacak etkilerden işyerinin arındırılması esastır. Bu hakkın korunmasında ve kullanılmasında Devlet asli sorumludur.

Bizlerin çabası ve mücadelesi, çalışanların işyerindeki tehlikelerle karşılaşma ve onlara maruz kalma olasılığını en aza indirmek için oluşturulacak örgütlenme, normlar ve sürekli gözetimi mümkün kılan bir yapıyı ortaya çıkarmaktır. Bu yapının gerçek ihtiyaca uygun sonuç alıcı dinamiği çalışanlar ve sendikaları, iş güvenliği mühendisleri ve işyeri hekimleridir. Bu dinamiğin önünün açılması ve taleplerinin karşılanması, güvenlik kültürünün gelişimine ve yapının tesisine

güçlü bir temel sağlayacaktır. Bu nedenle, sendikaları, iş güvenliği mühendisi ve işyeri hekimini Yasa'nın içine işlevine uygun ana unsurlar olarak doğru koymak gerekirdi.

Sonuç olarak;

İşçi sağlığı ve iş güvenliği alanında yeterli ve kalıcı sonuçlara ulaşabilmek için, işten kaynaklanan ya da işle bağlantılı olarak meydana gelen kazaları, hastalıkları ya da sağlıkla ilgili diğer sorunları önlemeye dönük ulusal düzeyde, sistematik bir politikanın yaşama geçirilmesi zorunludur. Tehlike ve riskleri minimum düzeye indirmeye çaba sarf edecek bu yaklaşım, kaza ve hastalıkların neden olduğu yıkımları azaltacak, iş ile ilgili ortam ve koşulları iyileştirecektir.

Yasa, sorunlu bir sistem üzerinden, çalışanların sağlığı ve güvenliği alanında yaşanan sorunları çözebilmesi ve arzu edilen normlara ulaşabilmesi hedefinden oldukça uzak olduğu gibi, var olan sorunların daha da derinleşmesine neden olacağını düşündürmektedir.

Çalışanların sağlığı ve güvenliği konusunda piyasa koşullarına bağlı ekonomik ve faydacı yaklaşım terk edilerek, çalışanların sağlığı ve güvenliği yasası, sendikaların, üniversitelerin, TTB ve TMMOB'nin katılımının sağlandığı ve görüşlerinin yansıtıldığı bir çerçevede yeni bir düzenleme yapılmalıdır.

Çalışanların ve toplumun sağlık ve güvenliği merkeze konulmalı, sistemin en önemli ayaklarını oluşturan işyeri hekimi ve iş güvenliği uzmanlarının meslek kuruluşlarıyla bağları da güçlendirilerek, işlerini mesleki bağımsızlıklarını koruyarak yapabilecekleri bir güvenceye kavuşturulmaları sağlanmalıdır. Ayrıca, bütün bu önerileri somut olarak hayata geçirecek yeni bir sistem çabası içine girilmeli ve tarafların etkin katılımına olanak sağlayacak şekilde düzenlenecek Ulusal Konsey, bu konuda etkin bir rol üstlenmelidir.

Ayrıca, hiçbir net çerçeve belirtilmeksizin pek çok temel alanın yönetmeliklere bırakılması yasama yetkisinin devri olduğu gibi çalışanların Çalışma Bakanlığı'nın insafına terk edilmiştir.

Görülen o ki, kaybettiğimiz onca cana ve yitirilen sağlığımıza rağmen çalışanların sağlığı ve güvenliği, sermayenin baskısına ve taşeron firmaların kâr hırsına kurban edilmiştir. DİSK, KESK, TMMOB ve TTB, insana, emeğe verdiği değer, emekçilere olan güveni, bu alandaki geçmişten bugüne çabaları ve mücadelesiyle emekçilerin sağlığı ve güvenliğinde “önce insan” diyen bir yarın için iş kazalarının bir cinayet olduğunu anlatmaya devam edecektir.

DİSK - KESK- TMMOB - TTB

BUGÜN 76 KESK'Lİ SADECE MUHALİF SENDİKACILIK YAPTIKLARI İÇİN CEZAEVLERİNDE

6 Temmuz 2012

Siyasi iktidarın bu saldırısı sadece KESK'e yönelik değil, bütün emek ve demokrasi güçlerine yöneliktir!

AKP iktidarı aracılığıyla Türkiye'de emperyalizmin ve uluslararası sermayenin desteklediği ve asıl olarak ABD'nin küresel çıkarlarına bağlı yeni bir düzen kurulmuş durumda.

AKP'nin kurucu parti misyonunu üstlendiği bu yeni düzen, sınırsız bir sermaye egemenliğiyle, işsizliği, güvencesiz ve düşük ücretli çalışmayı, neredeyse nefes aldığımız oksijenin dahi paralı hale getirilmesini, doğanın ve yaşamın talan edilmesini esas alıyor.

Yani bugün ülkemiz, piyasanın vahşi döngüsüne daha fazla mahkûm edilirken, sosyal devlet de piyasanın çarkları arasında yok edilmiştir. AKP iktidarı eliyle yaratılan 'yeni' rejimin karakterini üç şeyle tanımlayabiliriz: **Piyasacılık, gericilik ve bağımlılık.**

Bu durum emekçiler açısından ise **güvencesizlik, yoksulluk ve geleceksizlik** demektir!

Bu denklem daha baskıcı ve otoriter bir yönetimle sağlanmaktadır.

YÖK'ten RTÜK'e, HSYK'dan Emniyet'e, DGM'lerden MGK'lara kadar bütün antidemokratik kurumlar yeni düzene entegre edilmiştir.

"Devletleşmesini" hızlandıran AKP iktidarı, bu yeni düzenin önünde engel olarak gördüğü emek ve demokrasi güçlerine, siyasi muhaliflerine karşı bir nevi toplama kamplarına dönüşen saldırılarının çerçevesini de genişletmiştir.

Gizli bir ajandaya tabi olduğu görülen bu saldırılardan toplumun her kesimi payına düşeni almaktadır. Kürt halkı yeni savaş konseptiyle, baskı, katliam ve tutuklamalarla yıldırılmaya, Kürt hareketinin demokratik alandaki güçleri ise AKP'nin dayattığı politikalara tabi kılınmaya çalışılıyor. İşçiler sendikasılaştırılıyor. Kamu emekçileri, iktidar yandaşı-sarı sendikalara katılmaya zorlanıyor. Devrimci/muhafız öğrenciler cezaevlerine dolduruluyor. Kadın cinayetleri bu dönemde yüzde bin beş yüz artış gösterdi, kadınlara yönelik şiddet, taciz ve tecavüz olaylarında büyük artışlar oldu.

Baskıcı ve otoriter dönemlerin simgelerinden olan DGM'lerin yerini "Özel Yetkili Mahkemeler" aldı, şimdi de yine bir gece yarısı operasyonla Terörle Mücadele Mahkemeleri'ne dönüştürüldü. Hak ve özgürlükler, hukuk ve adalet yok sayılarak, muhalif siyasi çevrelerden gazetecilere, aydınlardan öğretim üyelerine, çevre örgütlerinden öğrencilere ve sendikacılara kadar uzanan geniş bir yelpazede baskı ve gözaltılarla süren operasyonlarla toplum sindirildi.

Ergenekon tutuklamaları, Balyoz davası, Devrimci Karargâh, muhalif belediyelere düzenlenen operasyonlar ve KCK operasyonları, AKP'nin sistem muhaliflerini ekarte ettiği bir nitelikte sürdürüldü.

Toplumun farklı kesimlerince ifade edilen özgürlük ve eşitlik idealleri AKP tarafından elinin tersiyle itilerek, 12 Eylül Anayasası yine bir 12 Eylül referandumuyla yeniden vaftiz edildi.

Siyasi iktidarın uygulamaya koyduğu politikalar kısa sürede gösterdi ki AKP özgürlüklere dayanan katılımcı bir demokrasiyi değil, tek parti/tek adam egemenliğine dayanan bir tür "totaliter" rejim biçimini hedeflemektedir.

Diğer taraftan AKP, tüm zorbalıklarıyla birlikte toplumu ve gündelik hayatı yukarıdan aşağıya dini muhafazakârlıkla baskı altına almaktadır. Özgürlük alanlarını kısıtlayan bir gericilik hâkim kılınmaya çalışılıyor.

On yıldır devam eden AKP iktidarının Türkiye'yi getirdiği yer kısaca budur.

Ülkemiz her kesimin zorbalıkla baskı altına alınmaya çalışıldığı, kentlerin, derelerin yağmalandığı, öğrencilerin, gazetecilerin, avukatların, öğretim üyelerinin, sosyalistlerin, demokratların cezaevlerine doldurulduğu, dinsel gericiliğin güçlendiği bir ülke haline geldi.

AKP, yandaş yapamadığını işlevsizleştirmek, işlevsizleştiremediğini izole etmek, izole edemediğini susturmak, susturamadığını ise yok etmek istemektedir!.. Onlar için artık, kendisinden olmayan herkes potansiyel "terörist"tir..

İşte Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu KESK'e yönelik 12 Eylül nitelikli baskı ve operasyonlarının nedeni budur. Sorgulara ve açılan davalara da yansıdığı gibi sendika kurmak, emeğin hakkını aramak, demokratik gösteri düzenlemek bunların gözünde tamamen suçtur.

13 Ocak ve 13 Şubat 2012 tarihlerinde düzenlenen operasyonların ardından 25 Haziran sabahı erken saatlerden itibaren yine KESK'e ve KESK'e bağlı sendikaların genel merkezlerine, kimi şubelerine ve kamu emekçilerinin evlerine baskınlar düzenledi.

KESK'i yeniden hedef alan bu operasyon kapsamında **KESK Genel Başkanı Lami Özgen**'in de bulunduğu onlarca sendikacı gözaltına alındı. Gözaltına alınanlardan 29 kişi tutuklandı ve bugüne kadar yapılan operasyonlarla tutuklu KESK'li sayısı 76'ya çıktı.

KESK'e yapılan bu saldırı ve engellemeleri bir kez daha şiddetle kınıyor; Emek ve Demokrasi güçleri olarak, ülkemizin karanlığa hapsedilmesine emekçilerin asla izin vermeyeceğini ve KESK'in yanında olduğumuzu bir kez daha ilan ediyoruz.

Bu baskı ve operasyonların önemli iki boyutu var: Birincisi, sendikal hak ve özgürlükler için çabalayan, demokrasi mücadelesinde etkin olan kitle örgütlerinin her an ve her durumda basılıp yöneticilerinin gözaltına alınmaları meşrulaştırılmak istenmektedir. Topluma ve sendika üyelerine "**Ayağınızı denk**

alın, sizin de başınıza her an bu gelebilir!” denilerek, muhalif mücadeleye katılmamaları konusunda gözdağı verilmektedir.

İkinci boyut ise, **“Suçlu olmasalar da potansiyel taşıyorlardı”** denilerek muhalif sendikalar toplumdan yalıtılmaya ve marjinalleştirilmeye çalışılmaktadır.

Görüldüğü gibi siyasi iktidarın bu saldırısı sadece KESK’e yönelik değil, bütün emek ve demokrasi güçlerine yöneliktir.

AKP’nin ekonomide liberal, siyasette faşizan politikalarına karşı direten tüm demokratik dinamikler AKP’nin hedefindedir. Nitekim aralarında **TTB Tıp Öğrencileri Kolu** üyelerinin de bulunduğu değişik sağlık mesleklerinden 13 öğrenci geçtiğimiz günlerde tutuklanarak Sincan Cezaevi’ne gönderilmiştir.

AKP olmadık yöntemler deneyerek tek tek üzerimize yürümeyi sürdürecektir. Geçtiğimiz dönem **TMMOB** ve bağlı odaların siyasal iktidar tarafından yeniden düzenlenen mevzuatlar ve peş peşe çıkarılan Kanun Hükmünde Kararnemelerle baskı altına alınmaya, etkisizleştirilmeye çalışılması; 6023 sayılı Türk Tabipleri Birliği Yasası’ndan **“hekimliğin kamu ve kişi yararına yapılmasını sağlamak”** ifadesinin çıkarılması diğer örneklerdir.

Bu nedenle de, içinde bulunduğumuz dönemde bütün demokrasi güçlerinin tepkilerini ortak bir mücadele zemininde birleştirmesi bir zorunluluktur. Ülkemizin sürüklendiği bu karanlık gidişata artık dur demek için, bu acımasız soygun ve zulüm düzenine karşı birleşik bir mücadele hattını kurmak tarihsel bir görevdir. **Bugün demokralığın, ilericiliğin, devrimciliğin temel kriterlerinden birisi budur!**

Emekçilerin sefalete mahkûm edilmeye çalışılmasına, halkımızın yeni savaş konseptleriyle yeni acı ve gözyaşlarına sürüklenmesine, Kürt halkının siyasi temsilcilerinin tasfiye edilmesine, kadınların bedenleri üzerinde kurulmaya çalışılan tahakküme, gazetecileri, öğrencileri teslim almaya çalışan zorbalığa, kentlerin, derelerin yağmalanmasına, 1 Mayıs 2012 ruhuyla hep birlikte ve daha gur bir sesle dur diyeceğiz!

ZALİMİN ZULMÜNE KARŞI EMEĞİN BİRLEŞİK MÜCADELESİNİ YÜKSELTECEĞİZ!

EMEK VE DEMOKRASİ GÜÇLERİ

SURİYE'YE EMPERYALİST MÜDAHALEYE HAYIR!.. YAŞASIN ORTADOĞU HALKLARININ KARDEŞLİĞİ!

19 Temmuz 2012

Değerli Basın Emekçileri,

AKP hükümetinin emperyalizmin Ortadoğu'daki taşeronluğuna soyunarak, Türkiye'yi saldırgan politikaların bir parçası yapan yaklaşımlarını kaygıyla izlemekteyiz.

Suriye halkını ve Ortadoğu'daki sınıf kardeşlerimizi de yakından ilgilendiren bir basın toplantısını yapma ihtiyacı hisseden biz emek ve meslek örgütlerini, gerek demokratik hak ve özgürlükler mücadelesinden ve gerekse topluma karşı sorumluluğunun da bir ifadesi olan anti-emperyalist ve enternasyonalist çizgisinden dolayı kamuoyu yakından tanımaktadır.

Irak'ta olduğu gibi, hemen yanibaşımızdaki komşumuz Suriye üzerinde de oynanmak istenen emperyalist oyunlara sessiz kalmamız düşünülemez.

Değerli Dostlar,

Kendisi muhalefetin en küçük demokratik bir hakkını bile kullanmasını yasaklayarak, muhaliflerine karşı alabildiğine baskıcı, demokratik hak ve özgürlükleri kendi halkına çok gören dikta özelemleri içinde olan AKP'nin, komşu ülkelerin yönetimlerini, halklarına uyguladıkları baskılardan dolayı yüksek tonda eleştirmesi ilginç bir tezat oluşturmaktadır.

Irak'ta iki milyona yakın insanın katledilmesine sesini çıkartmayan; ülkesinde yaptığı katliamlar ve insanlık suçları nedeniyle Uluslararası Ceza Mahkemesi'nce hakkında yakalama kararı çıkarılan Sudan Devlet Başkanı Ömer El Beşir'i Türkiye'de ağırlayan Başbakan Erdoğan'ın Kaddafi'ye ya da Esat'a karşı esip gürlmesi, taşeron psikolojisiyle asıl patrona yaranmasına yetse de, kendi özrünü kapatmasına asla yetmeyecektir.

Çünkü halkın ve vekillerin sokakta kendilerini demokratik siyasi yollardan ifade etme kanallarını kapatan, özellikle Kürt halkını demokratik siyaset yapma zemini dışına iten AKP, sendikaları ve meslek örgütlerini dışlayarak çalışma hayatını, üniversite bileşenlerini dışlayarak yüksek eğitimi, kadınları dışlayarak toplumsal hayatı, Alevileri ve azınlıkları dışlayarak tek mezhepli bir dini yapıyı, toplumsal kesimleri dışlayarak yeni bir anayasayı, adaleti ve hukukçuları dışlayarak hukuksuzluğu, gazetecileri ve basın ahlakını dışlayarak medyayı, sosyalliği dışlayarak otoriter devleti yeniden inşa etmektedir.

AKP'nin bu tutumunun arka planında Başbakan Tayyip Erdoğan'ın da "eşbaşkanı" olduğunu ilan ettiği emperyalist Büyük Ortadoğu Projesi yatmaktadır. İzin verirsiniz, Türkiye'nin ve Suriye'nin bugünkü durumunu açıklamak için kısaca bu projeyi hatırlatmak istiyoruz.

Büyük Ortadoğu Projesi, ABD'nin batıda Fas, Moritanya, doğuda Orta Asya ve Moğolistan, kuzeyde Kafkasya ve Türkiye, güneyde Arap Dünyası'ndan Somali'ye kadar uzanan bir coğrafyada yer alan ülkelere yönelik siyasi, hukuki, bilgi/eğitim, ekonomi, sosyal ve güvenlik boyutlarını içeren kapsamlı bir **“islam coğrafyası”** dönüşüm stratejisidir ve bu alanlarda uzun vadeli ekonomik/politik bir coğrafi değişimi hedeflemektedir.

ABD'de yapılan G-8 toplantısında çerçevesi genişletilerek **“Kuzey Afrika ve Genişletilmiş Ortadoğu Girişimi”** adıyla sunulan proje esas olarak, ABD'nin 1997'de oluşturduğu **‘Yeni Amerikan Yüzyılı Projesi’**nin bir alt unsurudur.

G-8'de tartışılan, Avrupa Birliği ülkelerinin de hoşuna giden yeni liberal motiflerle renklendirilen bu projenin 12 maddelik sonuç bildirgesinde **“projenin bölgeye dışarıdan empoze edilmeyeceğine”** dair ifade bulunmasına rağmen, BOP öz itibarıyla emperyalist müdahalelerle uygulamaya konulmuştur.

BOP'un uygulanacağı bölge, emperyalistlerin beklediği istikrara sahip gözükmemektedir ve hükümetler değil, bölge halkları genelde ABD karşıtıdır.

Bu durumda sürekli askeri güç bulundurmanın yanında yöredeki ülkelerin siyasal ve ekonomik olarak emperyalistler tarafından yeniden yapılandırılmaları stratejik olarak da gerekli gözükmektedir.

Petrol başta olmak üzere doğal kaynakları yakından denetleme stratejisi ve politikaları, çokuluslu petrol şirketleri ve ABD yönetimi arasındaki ilişkilerin ele alınmasını gerektirmektedir. 70 ve 80'li yıllarda ABD'nin çıkarları silah üreticisi büyük şirketler, petrol şirketleri ile finansal şirketler arasında yapılan bir işbirliğine dayanmıştı. Yani silah satıcıları ve petrol satıcıları koalisyonu yapılmış, finansal şirketler de bu koalisyonda yer bulmuşlardır.

Dünya hâkimiyeti için Avrasya'yı, Avrasya hâkimiyeti için de Büyük Ortadoğu'yu kontrol etmenin zorunluluğunu hisseden ABD, bu yolda stratejik bir madde olan petrol ve ona ulaşım yolları üzerinde egemenlik tesis ederek, rakipleri karşısında stratejik üstünlük sağlamayı amaçlamaktadır.

Bölgeyi denetim altına almak istemesinde, kendi ihtiyacını garanti altına almak amacıyla ilgili hesaplar olmasıyla birlikte, esas amaç, dünya üzerindeki rakiplerinin çok büyük ölçüde bu kaynaklara bağımlı olmasıdır.

Bir yandan hâkim olmayı planladığı yörelerdeki doğal kaynakları emniyete almak, diğer yandan IMF ve Dünya Bankası'nın desteğiyle ilgili ülkelerin ekonomilerini çokuluslu ABD şirketlerine açmayı hedefleyen ABD'nin bu projesini ekonomik düzeyde **“neoliberalizm”**, ideolojik düzeyde **“ılımlı İslam”** ve askeri olarak da **“işgal”** ile ifade etmek doğru olacaktır.

BOP, Avrasya coğrafyasında **“mekânın özelleştirilmesi”** seferidir. Avrasya jeopolitiğinin omurgasını oluşturan Fas'tan Çin sınırına kadar uzanan geniş coğrafi alan, BOP'un **“özelleştirme harekâtı”** için tek pazar haline gelmelidir, ama parçaları küçük olmalıdır.

Buna göre; federatif yapılar, küçük devletçikler yaratılmalı ve onların pazarlık güçleri kırılmalı, doğal kaynakları üzerinde daha zahmetsizce egemenlik kurulabilmelidir. Taşeron rolünü benimsemiş Türkiye'nin, bu süreçten olumlu etkilenmesi mümkün değildir.

İşte Türkiye'nin geleneksel dış politikasında öncelikle komşuları için olmazsa olmaz koşul saydığı ve varlığına büyük özen gösterdiği **“toprak bütünlüğünden yana olma”** çizgisinin geçerliliğini yitirmesi ve komşularla sıfır problemden, neredeyse tüm komşularla çatışma noktasına taşınmasının arka planı budur..

Soğuk Savaş döneminde ABD'nin “yeşil kuşak” projesinin parçası olarak bir “ABD üssü” haline getirilen Türkiye bugün de adı konulmamış “yeni paylaşım savaşı”nda emperyalizmin cephe ülkesi olarak konumlandırılmaktadır.

AKP, ABD tarafından **“model ülke ve model ortak”** olarak Ortadoğu'nun yeniden düzenlenmesinde çok yönlü işbirlikçi bir rol üstlenmektedir. Bunun tam adı şudur: **İlimli İslam ideolojik harcıyla tutturulmuş bir taşeron cumhuriyeti!..**

Değerli Dostlar,

Yıllardan beri bölgede oynanan bu **“büyük oyunun”** 21. yüzyıldaki kritik noktası Suriye'dir. Suriye'ye dönük bir askeri müdahale bölgesel bir savaşın da tetikleyicisi olacaktır. Ortadoğu bu şekilde iç savaşlarla, etnik ve dini boğazlaşmalarla kaosu sürüklenirken, Türkiye de bu kaosun parçası olacak ve bölge halkları büyük acılarla yüz yüze kalacaktır.

Bütün bu yaptıklarını **“insan haklarını koruma”, “demokrasiyi yerleştirme”** kılıfıyla yapıyorlar. Suriye için özgürlük ve demokrasi istemek ne dünya halklarına kan kusturan ABD'ye, ne Suudi Prensi'ne kalmıştır ne de kendi halkını baskı ve şiddet operasyonlarıyla sindirmeye çalışan Başbakan Erdoğan'a..

Suriye'ye dönük bir askeri müdahalenin gerçekleştirilmesinin açık çağrıcılığını üstlenen, Suriye'de iç savaşın geliştirilmesi amacıyla sınırları açan AKP iktidarı, bu politikalarıyla Türkiye'yi bölgedeki etnik-dini boğazlaşmanın ve bölgesel bir savaşın tam ortasına sürüklüyor.

Suriye'ye dönük müdahaleler giderek bölgesel bir çatışmaya dönüşecektir. Çünkü bu savaş Suriye'yle savaş değil, esasen İran'la ve hatta dolaylı olarak Rusya ve Çin'le yapılacak bir savaş olacaktır. Suriye savaşı büyük bir bölgesel savaşa dönüşecektir. Bu durum aynı zamanda bölgede sınırın her iki tarafında kalarak bölünen ailelerin bile karşı karşıya kalmalarına neden olacaktır.

Dün Başkent Şam'da düzenlenen intihar saldırısı emperyalistlerin planladığı savaşı açıkça ortaya koymuştur. Bu saldırıda Savunma Bakanı Davud Racha, Devlet Başkan Yardımcısı Hasan Türkmeni ve Genel Kurmay Başkan Yardımcısı Asif Şevkey öldürülmüştür. Suikast için seçilen gün de oldukça dikkat çekicidir.

Tam BM Güvenlik Konseyi'nde 7'nci maddenin de görüşülmesinin gündemde olduğu toplantıya saatler kala Suriye'de intihar saldırısı gerçekleştirilmiştir. Aynı gün de Başbakan Tayyip Erdoğan'ın Moskova'da Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin ve BM Genel Sekreteri Ban Ki-moon'un, Çin Devlet Başkanı Hu ile görüşmesi vardı. Bu iki ülke de biliyorsunuzki Suriye'de askeri müdahaleye karşıydı. Çeşitli saldırı ve savaş politikaları ile Suriye halkı savaşa sürüklendiği bir gerçektir.

Değerli Dostlar,

AKP iktidarı bugün Kürt sorununun demokratik çözümünü sağlamak yerine, Kürtleri sadece kendi dayattığı politikalara tabi kılmaya çalışıyor, bunu reddeden Kürtleri de etkisizleştirmeye yöneliyor. Açıkça görülüyor ki bu politikanın bir yanı yine askeri yöntem ve şiddete dayanıyor. Bölgede cemaat-tarikat ağlarının güçlendirilmesi, Hizbullah'ın tekrar aktif hale getirilmesi ve Kürt hareketinin demokratik alandaki güçlerinin KCK operasyonlarıyla etkisizleştirilmeye çalışılması işte bu stratejinin gereği olarak uygulanıyor. Kürt sorununda şiddete dayalı politikalar, Uludere'dekine benzer katliamcı sonuçlarla birlikte sürerken, bütün bunlar bir arada yaşam zeminlerini de tahrip ediyor. Özellikle batıda Kürt ve Türk halkının birlikte yaşadığı yerler, etnik bir çatışmanın zeminlerine dönüşüyor.

Bu nedenle Türkiye halklarının özgürlük, eşitlik, demokrasi ve bağımsızlık taleplerinin Kürt halkının özgürlük ve eşitlik talepleriyle birleştirilmesi bölge halklarının kardeşliği ve enternasyonalizmi açısından canalıcı öneme sahip bir aşamadır.

Değerli Dostlar,

Bizler, anti-emperyalist ve enternasyonalist emek ve meslek örgütleri olarak; bölge ülkelerinin demokratik farklı mezhepsel ve etnik kimliklerin bir arada yaşadığı demokratik ve laik bir yapıya kavuşabilmesi için emek örgütlerinin ortak mücadelesinin gerekli olduğuna inanıyoruz. Bu nedenle Suriye'deki emek ve meslek örgütleriyle dayanışma ilişkilerimizi güçlendireceğimiz buradan duyuruyoruz. Özgürlükçü, sosyal, bağımsız ve laik bir Türkiye isteyen güçler olarak demokratik, laik ve bağımsız Suriye isteyenlerle dayanışmayı ertelenemeyecek bir görev olarak görüyoruz.

Komşumuz Suriye'ye karşı herhangi bir dış müdahaleyi asla kabul etmiyor, bütün emperyalist güçlerin ve işbirlikçi devletlerin ellerini Suriye'den derhal çekmesini istiyoruz!

Bölgesel güç olma hevesiyle Suriye'yi rüştünü ispat edeceği bir sınav olarak gören AKP Hükümeti'ne sesleniyoruz: Ateşle oynamayın! ABD emperyalizminin çıkarlarına odaklanmış dış politika anlayışınızdan vazgeçin!

Gerçekten tam laik, çok kültürlü, çok inançlı, herkesin eşit yurttaşlık haklarına sahip olduğu, eşit, özgür, sosyal bir Suriye, Suriye emekçi ve ezilenlerinin mücadelesinin ürünü olacaktır. Biz bu mücadele ile dayanışma içerisinde olacağız.

Şimdi, AKP'nin, emperyalizmin aktif taşeronluğunu üstlenerek Suriye'de iç savaşın geliştirilmesine yönelik hamlelerinden vazgeçmesini sağlama zamanıdır. Şimdi, savaş çığıkları atanlara karşı, halkların kardeşliği için sorumluluk alma zamanıdır. Bizler dün olduğu gibi bugün de tüm savaş karşıtlarıyla birlikte "Suriye'ye Emperyalist Müdahaleye Hayır" diyeceğiz, meydanlarda olacağız.

DİSK-KESK-TMMOB-TTB

KATLIAMLARIN HESABINI KARDEŞLİĞİN ÜLKESİNİ KURARAK SORACAĞIZ!

29 Temmuz 2012/Uludere-ŞIRNAK

Yıllardır acı ve ölümlerle dağlanmış topraklarda, Roboski’de 34 vatandaşımızın savaşı uçakları ile katledilişi üzerinden tam 7 ay geçti. Bugüne kadar ne vicdanları rahatlatacak bir özür dilendi, ne de sorumluların yargı önüne çıkarılması yönünde bir girişime rastlandı. Bununla kalmadı, “Roboski’ye adalet nöbeti” için köye gitmeye çalışan demokratik kurum ve kuruluşlar engellenmeye çalışıldı.

AKP ve Genelkurmay Başkanlığı, katliamı “savaş zayıyatı” olarak değerlendirdi ve “yasa dışı bir iş yapıyorlardı” diye geçiştirerek, çoğu 15-20 yaşları arasında 34 gencin öldürülüşünün üzerini örtmeye çalıştı. Dahası sadece adalet özlemi içinde olan, ölen gençlerin ailelerine “kan parası” teklif edilerek, alay edercesine çözüme ilişkin “tazminatlarını ödedik daha ne istiyorsunuz” denildi. Yıllardır bölge üzerinde var olan savaşın etkisi ile iş imkanı bulamadıkları için sınır ticareti yapmaya itilen, hükümetin “kaçakçı” olarak tanımladığı gençlerin ölümü sıradanlaştırıldı, olayın üzeri “tazminat” ile kapatılmaya çalışıldı. Buradan bir kez daha ifade etmek isteriz ki, her gün biraz daha artan yoksulluklarını yenebilmek için ölüm tarlalarından geçmek zorunda kalan gençlerin devlet eli ile öldürülmelerini, ne “kaçakçı” olmaları, ne de “oradan geçmeleri” meşrulaştırabilir. Ve yaşanan bu katliam, baskı ve sindirme politikalarına maruz kalan ailelerin acısını daha da katlayan “kan paraları” ile değil, olaydan sorumlu gerçek faillerin yargı önüne çıkartılması ile ancak bir çözüme kavuşabilir.

Uzun süredir uygulanan baskıcı ve anti demokratik uygulamalar ile adeta “Her Kürt bir gün hapsi tadacaktır” mesajını vermek isteyen AKP hükümeti, ısrarla yok saydığı Kürt vatandaşların demokratik taleplerini, bu kez terör bölgesi ilan ettiği Roboski’de ölen gençler için de “Ahmet midir, Mehmet midir?” diyerek görmezden gelmiştir. İsimleri bile yok sayılan bu gençlerin en temel hakkı olan yaşam hakları ellerinden alınmış, sadece “Geçiş yoluydu, eylem istihbaratı vardı” açıklaması gerekçe olarak kamuoyuna sunulmuştur. Oysaki olayın canlı tanıklarının da ifadesi ışığında, o güne kadar bölgede sınır ticareti yapıldığı ve bölgenin geçiş için kullanıldığı bizatihi biliniyordu. Ayrıca olay sonrası hükümet tarafından yapılan açıklamalarda işaret edildiği gibi olay yerinin Irak-Türkiye sınırının üstünde olduğu da biliniyordu. Ve şu da hepimizce biliniyor ki, yaşanan olay yıllardır hesabı verilmeyen ve “Terörle mücadele” adı altında yapılan yargısız infaz ve katliamların bir devamından ibaretti.

Ne yazık ki bir arada yaşama umudu, çatışma ve şiddet ortamının her geçen gün biraz daha geniş bir alana yayılması ile artık giderek sönmektedir. AKP’nin Kürt sorunundaki askeri çözüm ısrarı, bugün Diyarbakır’da demokratik hakları için miting yapmak isteyen Kürtlerin üzerine sürülen panzerlerde kendini gösterirken, o gün de Roboski’de katledilen gençlerin üzerine yağın bombalarda hayat buluyordu. Roboski katliamı, AKP hükümetinin Kürt sorununda izlediği askeri

çizginin sonuçlarından birisidir. Bugün de AKP askeri ve siyasi operasyonları sürdürerek yeni katliamların ve ölümlerin zeminin güçlendirmeye devam etmektedir. Daha fazla kan dökülmeden bu ısrardan derhal vazgeçilmeli ve demokratik çözüm yolları açılmalıdır. Bugüne kadar yağan bombaların özgürlük çılgınlıklarını dindiremeyeceği açıktır.

Bizler, daha eşit, özgür ve demokratik bir ülkede, bir arada yaşam umudunu koruyan ve bu uğurda sonuna kadar mücadele edecek emek ve meslek örgütleri olarak, devleti yaşananların bir katliam olduğunu kabul etmeye, sorumlu ve faillerinin yargı önüne çıkarılması için üzerine düşen vazifeyi yapmaya davet ediyoruz. Bu davetimizi daha katliamın gerçekleştiği günün ertesi gün oluşturduğumuz rapor ile de ifade etmiştik, bugün de yineliyoruz. Onlarca yıldır gökyüzünden bomba yağan bu coğrafyada artık daha fazla gözyaşı olmaması için, Roboski'de yaşananları unutmadık, unutturmayacağız, takipçisi olacağız. Bir arada yaşam zeminlerini güçlendirerek, katliamların hesabını kardeşliğin ülkesini kurarak soracağız.

DİSK-KESK-TMMOB-TTB-İHD-ÇHD-TİHV

İNŞAAT MÜHENDİSLERİ ODAMIZA YAPILAN ALÇAK SALDIRIYA KARŞI ÇIKARAK YANIMIZDA DURAN TÜRKİYE EMEK VE DEMOKRASİ GÜÇLERİNE TEŞEKKÜR EDİYORUZ

1 Ağustos 2012

İnşaat Mühendisleri Odamızın hizmet binasının sekizinci katında bulunan ve Yönetim Kurulunun çalışmalarını sürdürdüğü yer 1 Ağustos 2012 günü sabahın erken saatlerinde bir grup tarafından basıldı. Kat bugün itibarı ile kullanılamaz hale geldi.

Öncelikle herkes bilmelidir: İnşaat Mühendisleri Odamız; insandan, emekten, halktan, yana çalışma yürüten Birliğimizin yüz akı odalarından biridir.

Herkes bilmelidir: TMMOB ve Odaları'nın mekanları hiçbir kimsenin, şahsın, grubun kendi egolarını tatmin etme yeri değildir. Aksine TMMOB mekanları bu ülke insanının nefes alıp verebildiği birer demokrasi mevzileridir.

Herkes bilmelidir: Bu mevziler kolay yaratılmadı. TMMOB ve bağlı odaları, TMMOB'nin kadroları bu mevzilerin bırakın yok edilmesine, kirletilmesine bile asla izin vermez.

Herkes bilmelidir: TMMOB ve Odaları'nın çalışmalarını ve mekânlarını kirletmeye çalışanlara karşı en büyük cevabı Türkiye emek ve demokrasi güçleri, bugüne dek birlikte yürüdüğümüz yol arkadaşlarımız bizimle yan yana durarak vermektedir. Hepsine teşekkür ediyoruz.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

CHP MİLLETVEKİLİ HÜSEYİN AYGÜN BIRAKILMALIDIR

13 Ağustos 2012

CHP Tunceli Milletvekili Hüseyin Aygün 12 Ağustos günü bir grup tarafından yolu kesilerek kaçırıldı.

Sebebi ne olursa olsun seçilmiş bir milletvekilinin yolu kesilerek kaçırılması ülkemizin içinde bulunduğu durumu tüm çıplaklığı ile göstermektedir.

Muhatabı her kim ise ona TMMOB sesleniyor: CHP Milletvekili Hüseyin Aygün amasız, fakatsız derhal bırakılmalıdır.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

ONÜÇÜNCÜ YILINDA DA SÖYLÜYORUZ: DEPREMLERİN FELAKETE DÖNÜŞMESİ TAKDİR-İ İLAHİ DEĞİLDİR!

16 Ağustos 2012

Bugün büyük Marmara yıkımının onüçüncü yılı. Dünyanın en etkin deprem kuşaklarından birinin üzerinde bulunan ülkemiz, Marmara depremi ile etkileri uzun yıllar boyunca sürecektir büyük bir acı ve yıkım yaşadı.

Aradan geçen onca yıldan sonra, gerekli derslerin alınarak depreme dayanıklı yapılarda güvenli yaşamların sürüldüğü, depremle yaşamaya alışmış bir ülkeyi görmek isterdik. Ancak durum bunun tam tersi oldu. Ülkemizi o günden bu yana yöneten iktidarların tamamının “deprem ülkesi” olma gerçekliğinin dışında adım atması ile 99 sonrasında olan her deprem bir felakete dönüştü ve yaşanan acılar süreklilik halini aldı.

Ülkemizin %92’si deprem bölgesi, nüfusumuzun %95’i deprem tehlikesi altında, büyük sanayi merkezlerinin %98’i, barajların %93’ü deprem bölgesi içerisinde. “Deprem ülkesi” olma gerçeğimiz sürekli ve güncel bir olgu. Bunlar bu ülkenin gerçeği.

Bir gerçek daha var ki o da; ülkemizi yönetenler, üzerinde yaşadığımız zeminin doğası gereği üreteceği depremleri anlamaktan çok uzakta oldukları. Daha da ötesi depremin sonuçlarının insanımızın aleyhine oluşacak sonuçlarını engellemeye yönelik iş yapma anlayışından da oldukça uzaklar. Bu gerçeklik de bu ülkede adına deprem denilen bir doğa olayının afete, afetin de felakete dönüşmesine ve yaşanan büyük acı ve kayıpların bir süreklilik hali almasına yol açıyor.

Depremlerin felakete dönüşmesinin nedenleri; bilinçsizce verilen yer seçimi kararları, mühendislik hizmetlerinin yeteri düzeyde kullanılmaması, ranta dayalı imar planları, kamusal denetim dışında gerçekleşen yapılaşma ve niteliksiz plansız kentleşmedir. Güncel örnekleri ile açıklanacak olursa; doğa olaylarının felakete dönüşmesinin temel nedeni Samsun’da dere yataklarına konut yapan, “Ölüm Ovası” olarak nam kazanan ve ikibin yurttaşımızın hayatını kaybettiği, alüvyon zeminli Yalova Hacımehmet Ovasını yapılaşmaya açan siyasi iktidarın kısaca “TOKİ zihniyeti” olarak adlandırılan uygulamalarıdır.

AKP iktidarı deprem olgusunu sadece karlı bir pazar alanı olarak görmektedir. Deprem sonrası oluşan acılar ve korkular suistimal edilerek deprem sözü bu ülkede artık rant sözüyle eş anlamlı hale gelmiştir.

Yıllardır TMMOB ve konu ile ilgili bağlı odaları bilimin gözüyle gerçeğe ışık tutmaya çalıştı, deprem sorununa ilişkin çözümler üreterek kamuoyu ve yetkililer ile paylaştı. Paylaşmaya devam ediyor. Ancak, bilim gözüyle görülen gerçek AKP iktidarını rahatsız ediyor olsa gerekir ki; konu ile ilgili her yasa oluşturma sürecinde, her ikincil mevzuat hazırlama sürecinde TMMOB ve bağlı odalarının yetkileri budanarak yapı oluşturma sürecinde “denetimsizlik” olayın öznesi haline getirilmeye çalışılmakta. Bu gün ülkemizde; deprem konusunda

mühendislik, mimarlık ve şehir plancılığının kamusal fonksiyonu yok edilerek, yerine sermayenin vahşi sömürüsü ikame edilmektedir.

“Ulusal Deprem Stratejisi ve Eylem Planı” 17 Ağustos 1999 Depreminden anca tam 12 yıl sonra 2011’de yayınlanmıştır. 12 yıl sonra atılan adım da ölü doğmuş, aksine depremin bir sektör haline gelmesine, devletin yükümlülükleri piyasanın eline terk edilmesine zemin hazırlamıştır. Nihayetinde deprem riskini rant çeviren adımlar atılmış, yasalar çıkarılmış Kentsel Dönüşüm adı altında “kentsel rant alanları yaratılması” ülke çapında başlamıştır.

Oysa tüm dünyada depremin doğası bilim ve teknik tarafından çözülmüş, olası yıkıcı sonuçların minimuma ya da sıfıra indiren çözümler üretilmiştir. Japonya’da yaşanan depremlere ve sonuçlarına bakıldığında dokuz büyüklüğündeki bir depremde dahi yapıların yıkılmadığı ve can kayıplarının yaşanmadığı görülmektedir.

Ülkemizde ise sorunun ana kaynağı, halkın can ve mal güvenliğinin sağlandığı bir ortamın yaratılması konusunda devletin üzerine düşen maliyetin bir yük olarak görülmesi ve bu alanın piyasaya devredilmesidir. Aslında sorun insan hayatı ve kar arasındaki tercihtir. Siyasi iktidarın tercihi kar olmuştur.

Aklın ve bilimin gösterdiği yol deprem karşısında çaresiz olunmadığı ve devlet eliyle güvenli bir yaşamın sağlanabileceğini göstermektedir. Devlet üzerine düşen sorumluluğu yerine getirmeli, rant ve kara dayalı politikaları terk etmeli, depremlerin afete, afetin de büyük felaketlere dönüşmesinin önüne geçmelidir.

99 Büyük Marmara Depremi, unutmadık, unutmayacağız, unutturmayacağız.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

ŞİMDİ SAVAŞ KARŞITLARININ SESİNİ BİRLEŞTİRME ZAMANIDIR 17 Ağustos 2012

Alman faşizminin Polonya'yı işgal etmesi ile başlayan, ardında milyonlarca ölü, milyonlarca yaralı, acı ve gözyaşı bırakan insanlık tarihinin en acımasız, en kanlı ve en kirli savaşlarından biri olan İkinci Büyük Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın başladığı günü unutmamak, barış çılgılığımızı en yüksek sesimiz ile haykırmak için, 1 Eylül Dünya Barış Günü'nde alanlara çıkıyoruz.

Paylaşım savaşlarının kirli tarihi bugün de ne yazık ki aynı vahşeti ile devam etmektedir. ABD emperyalizminin başını çektiği dünyanın egemenleri, enerji kaynaklarına ve yollarına hakim olma hırslarını ve saldırganlıklarını, "özgürlük ve demokrasi" sözcüklerinin ardına gizleyerek, Ortadoğu'yu kan gölüne çevirmeye devam etmektedirler. Emperyalizmin hegemonya savaşının parçası olarak gelişen bu saldırılar Irak, Libya ve Afganistan'dan sonra bugün Suriye üzerinden devam etmekte, etnik ve dini farklılıklar körüklenerek halklar birbirine düşman edilmekte, ülkelerin ve halkların tarihi, gelecekleri ve bir arada yaşama umutları yok edilmektedir.

Suriye'nin kaderinin Suriye halklarının elinden alınmaya çalışıldığı bu süreçte AKP ise, emperyalist müdahalenin taşeronluğuna soyunup Suriye için demokrasi nutukları çekmeye devam etmektedir. Suriye'ye demokrasi getirilmesini bu kadar önemseyemediğini söyleyen AKP'nin Suudi Arabistan, Ürdün ve Katar gibi krallık-şeyhlikle yönetilen ülkelerle hangi zeminde yan yana gelerek Suriye'ye karşı yürütülen operasyonların merkezinde yer aldığını bu halka anlatması gerekmektedir.

Türkiye'yi emperyalist müdahalelerin maşası değil, barışın ve kardeşliğin savunucusu ve mücadelecisi haline getirmek hepimizin görevidir. Bölgede ve dünyada barış, kardeşlik ve özgürce bir arada yaşamı savunmak için, şimdi her zamankinden daha fazla mücadeleye ihtiyaç vardır. Daha güçlü bir barış çağrısını seslendirmek, emperyalizme karşı halkların birlikte mücadelesini büyütebilmek için, her türlü emperyalist ilişkilerin tasfiye edildiği, tam bağımsız ve özgür bir Türkiye çılgılığımızı yükseltmenin şimdi tam zamanıdır.

Otuz yılı aşkın bir süredir on binlerce insanımızın ölümüne sebep olan Kürt sorununda girilen yeni evre, kaygılarımızı her gün artırmaktadır. Ülkemizde yıllardır devam ettirilen otoriter, baskıcı, tekleştirici, anti-demokratik devlet anlayış, bugün AKP'nin sivil otoritesi eşliğinde Kürt halkının özgürlük alanının gittikçe daralmasına neden olmaktadır. Kürtlerin demokratik hak taleplerini yok sayan AKP, askeri ve siyasi operasyonlarla çatışma zeminlerini güçlendirmekte, barış umutlarını her geçen gün biraz daha tüketmektedir. Barışçıl ve demokratik çözüm için somut adımların atılmaması şiddet ve ölümlerin sürmesine neden olmaktadır. Ölümler barış umudunu tüketmekte, halkların kalbinde onarılmaz yaraları derinleştirmektedir. Şimdi bu yaraları barış çılgılığımıza dönüştürme zamanıdır.

Kürt halkının temel taleplerini karşılayarak toplumsal bir barışı kurmak yerine çatışmayı ve şiddeti esas kılan yaklaşımın çıkmaz sokak olduğu görülmelidir. Özlemimiz, kimliği, kültürü, dili, dini, mezhebi, görüşü ne olursa olsun, üzerinde eşit haklara sahip yurttaşlar olarak yaşayacağımız, demokratikleşmeye yönelik çözümlerin benimsendiği, eşitlikçi ve özgürlükçü bir Türkiye özlemidir. Bugün Kürtlere karşı dayatılan baskı ve sindirme politikaları ile barışın önüne kurulan engeller, halkların arasındaki barış ve kardeşliğe kurulmuş barikatlardır. Şimdi diyalog ve çözüm zamanıdır. Artık sözler değil, ölümler son bulmalıdır.

Bugün gerçek bir barış iradesi, ancak nefret tohumları yerine kardeşlik duygularını pekiştirerek, ırkçı-şoven kışkırtmalara karşı anti-emperyalist dayanışmayı ve bir arada yaşam zeminlerini güçlendirerek sağlanabilecektir. Bu topraklarda gerçek bir barışı tesis etmek, demokratik, laik, sosyal bir hukuk devletinin yeniden inşası ile mümkündür. Gerici güçlerin farklı etnik ve mezheplere yönelik tehditlerini arttırmasına göz yuman, nefret siyasetini yeniden ve yeniden üreten, insanlık suçlarını görmezden gelen, katliamlara izin veren bir iktidar, ardında acı ve gözyaşından başka bir eser bırakamayacaktır. Unutulmamalıdır ki, toplumsal yaşamın içerisinde, halkların arasında kurulamayan barış hiçbir yerde kurulamaz.

12 Eylül zihniyetinin pençesinde, mesnetsiz iddialarla milletvekillerini, belediye başkanlarını, parti başkanlarını, sendikacıları, gazetecileri, aydınları ve öğrencileri, kendi kurduğu rejime muhalefet eden herkesi cezaevlerine mahkum eden AKP hükümetine sesleniyoruz:

Bu çığlık özgürlük ve adalet isteyenlerin çığığdır. Artık Yeter! “Demokrasi” adı altında dayatılan baskı düzenini değil, demokratik hak ve özgürlüklerimizi istiyoruz. Artık ifade vermek değil, ifade etmek istiyoruz.

Bizler, “barış içinde bir dünya ve Türkiye mümkündür” diyoruz. Mücadele ruhumuzun bizlere kattığı güvenle bu inanca sahip çıkıyoruz. Artık kimsenin ölmediği, bombalardan ve silahlardan temizlenmiş bir ülke, bir dünya istiyoruz. Çağrımız, toplumsal hayatın tüm noktalarında ülkemizde ve Ortadoğu bölgesinde barışı mümkün kılacak, bir arada yaşam duygularını güçlendirecek somut adımların artık derhal hayata geçirilmesi sorumluluğunu üzerinde taşıyan örgütlü, örgütsüz tüm insanlardır.

Evet, şimdi daha güçlü bir barış çağrısını seslendirme zamanıdır. Ülkede, bölgede ve dünyada barış için, kardeşlik ve özgürce bir arada yaşamak için, şimdi her zamankinden daha fazla mücadele zamanıdır.

1 Eylül’de Türkiye’de tüm savaş karşıtlarının seslerini birleştirme zamanıdır!

1 Eylül’de Suriye’ye emperyalist müdahaleye ve savaş tamtamlarına hayır deme, halkların kardeşliğini yüksek sesle hep birlikte haykırma zamanıdır!

Bizler emek ve meslek örgütleri olarak, yapılabilen tüm kentlerde, alanlarda ve meydanlarda savaş karşıtlarını birlikte mücadele etmeye davet ediyoruz.

DİSK-KESK-TMMOB-TTB

GAZİANTEP'TE HALKIMIZA YÖNELİK YAPILAN SALDIRIYI LANETLİYORUZ **20 Ağustos 2012**

20 Ağustos 2012 günü bu kez Gaziantep'ten gelen haberle sarsıldık. 9 yurttaşımızın kaybedilmesi, onlarca yurttaşımızın yaralanması ile sonuçlanan bu saldırıyı yapanları lanetliyoruz. Hepimizin başı sağ olsun derken, yaralı yurttaşlarımıza da acil şifalar diliyoruz.

İnsani değerleri olan hiçbir kimsenin yapamayacağı bu saldırı ülkemizin de geldiği noktayı açıkça gözler önüne sermektedir.

Yapılan saldırı bu topraklar üzerinde insanca, kardeşçe ve bir arada yaşamayı savunanlara karşı yapılmıştır. Bu saldırıyı kararlaştıranların ve bu saldırıyı yapanların hiçbir insani değeri yoktur. Olsa olsa bu saldırı bu ülkede kirli ve karanlık ilişkileri hakim kılanlar tarafından yapılmıştır.

Şimdi yüksek sesle bir kez daha söylüyoruz: Biz her türlü kirli ve karanlık ilişkileri reddediyoruz. Biz halkımıza yönelik her türlü terör eylemini lanetliyor ve kendimize yapılmış sayıyoruz.

Mehmet Soğançı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

“ÇOCUKLARIMIZA, OKULLARIMIZA, EĞİTİME, GELECEĞİMİZE SAHİP ÇIKIYORUZ!”

9 Eylül 2012

AKP hükümetinin, toplumun geniş kesiminin bütün itirazlarına rağmen yasalaştırarak yürürlüğe koyduğu 4+4+4 kademeli eğitim uygulaması, tüm sorunları ve geleceğimizi hedef alan tehditleri ile başlamaktadır.

Başbakan'ın önce “dindar nesil yetiştirmek istiyoruz” açık beyanı ile somutlaşan AKP'nin yeni nesil oluşturma projesi, kendi siyasal ve ideolojik amaçlarına uygun bir şekilde biçimlendirdiği 4+4+4 kademeli eğitim uygulaması eşliğinde bugün hızla hayata geçirilmektedir.

Hatırlanacağı üzere, AKP hükümeti kendi grup başkanvekillerinin imzasıyla apar topar Meclis'e sunduğu 4+4+4 düzenlemesinin daha teklif aşamasında, konunun asıl muhatapları olan sendikaları, eğitim alanında faaliyet yürüten kurum ve dernekleri, üniversiteleri ve diğer bilim çevrelerini sürecin dışına itmiş, kanun teklifini adeta “tekme tokat” meclisten geçirmiştir. Eğitim sisteminin top yekun bir dönüşüme tabi tutulmasının yanı sıra, AKP hükümetinin bu sürecin başından itibaren izlediği tutum ve davranışlar kendi ideolojik hedeflerini açıkça ortaya koymaktadır.

Başta milyonlarca öğrenci olmak üzere, toplumun tüm kesimlerini yakından ilgilendiren 4+4+4 kademeli eğitim düzenlemesinin yasalaşması, başta eğitim sisteminin ticarileştirilmesi ve eğitimin dinselleştirilmesine ilişkin süreçlerin de en büyük adımları olarak bugün karşımızdadır. Bir yanı ile kamusal eğitimin tamamen tasfiye edilmesiyle eğitimin her kademesinin paralı hale getirilmesine neden olacak bu sistem, sermayenin bugünkü ihtiyaçları doğrultusunda çocuk emeği üzerindeki sömürüyü de kesintisiz hale getirmekte, daha küçük yaşlardan ucuz işgücüne taze kanlar katmayı hedeflemektedir. Diğer yandan ise 12 Eylül faşist darbesinin ürünü olan zorunlu din derslerini “seçmeli ders” kılıfı ile dayatarak ve eğitimin her kademesini imam hatipleştirerek, bu sömürüye karşı sessiz kalacak “dindar nesle” giden yolu da kolaylaştırmayı amaçlamaktadır.

Kesintili hale getirdiği eğitim sürecinin her bir dört yılını sermayeye ve gericiliğe daha fazla teslim eden bu düzenleme, daha henüz zihinsel, fiziksel, sosyal ve psikolojik açıdan ilkokula hazır olmayan 5-5,5 yaşındaki çocuklarımızın zorla okullara gönderilmesine, okullarımızın dağıtılıp dönüştürülerek öğretmen ve öğrencilerimizin sürgün edilmesine ve velilerimizin paralı okul servislerine mahkum edilmesine neden olmaktadır. Anadilinde eğitim talebi yok sayılmakta, kız çocukları eve kapatılmakta, çocuk gelinlerin, dindar ve kindar nesillerin yetişmesine neden olan bu sistem, geleceğimiz olan çocuklarımızı ırkçı ve gerici bir eğitime maruz bırakmaktadır.

Eğitim alanında, kamu yatırımlarının yıllardır yeterli oranda gerçekleştirilmemesi, eğitimde eşitsizliklerin ortadan kaldırılmasına yönelik adımların atılmaması

gibi birikmiş pek çok sorunun var olduğu herkes tarafından bilinmekte ve eleştirilmektedir. Eğitimi gerileşmeye ve ticarileşmeye mahkum eden bu anlayış şimdi AKP'nin 4+4+4 kademeli eğitim projesi ile daha da derinleşmekte, bu şekilde eğitim sermayenin ve cemaatlerin denetimine sunulmaktadır.

Tüm bu sorunlarla birlikte yeni eğitim öğretim yılı büyük bir kaos ve karmaşa ile açılmaktadır. Hastane kapılarında daha oyun çağında olan 60-71 aylık çocuklarını okula göndermek istemeyen ailelerin yaşadığı rapor sıkıntısı, balık istifinde oturmak zorunda kalacak çocukları bekleyen kalabalık sınıflar ve okulların alt yapı ve fiziki yetersizliği gibi pek çok sorun hala çözümsüzlük içindedir. Ayrıca okulların dönüştürülmesi ile öğretmen ve öğrencilerin resmen sürgün edilmesi, yeni müfredat hazırlığının olmaması, 4+4+4 sonrasında çok sayıda öğretmenin "norm fazlası" haline gelmesi ve özellikle ortaokullarda ortaya çıkacak öğretmen ihtiyacı vb. sorunlar, 2012-2013 eğitim-öğretim yılının tam bir karmaşa ve kaos ortamında başlayacak oluşunu kaçınılmaz bir hale getirmektedir.

Her konuda olduğu gibi kendine muhalif tüm kesimleri sindirmeye çalışan AKP'nin, toplumun tüm kesimlerinin kaygısı haline gelen 4+4+4 düzenlemesini durdurmaya yönelik yürütülen mücadeleye karşı sergilediği tutum, bu geleneksel anlayışın sürdürmekte olduğunu da göstermektedir. Daha yasanın çıkış sürecinde kendini belli eden ve bugün tam bir kaosa dönüşen durum, AKP'nin temsil ettiği ideolojik kurgusunun dışında "yeni düzenleme" için hiçbir hazırlığının bulunmadığını ortaya koymuştur. Artan ve gittikçe toplumsallaşan tepkiler ve büyüyen sorunlarla beraber iyice köşeye sıkışan hükümetin kendisine yöneltilen bilimsel eleştiriler karşısındaki acizliği ise, bugünkü çaresizliğinin de boyutlarını sergilemektedir. İçine düştüğü bu durumdan ise her zaman başvurduğu takiyeler ile çıkmaya çalışmakta, kendisine karşı yükselen muhalif sesleri toplumda prim yapacağına inandığı kodlamalar üzerinden suçlamalarla susturmaya çalışmaktadır. Kendisine sözümüz, bu nafiye çırpınışlardan sonuç alamayacağını artık biran önce görmeli, bu tutumdan derhal vazgeçmelidir.

Artık mızrak çuvala sığmamaktadır. AKP hükümetini bir kez daha uyarıyoruz, ailelerden, bilim insanlarından, sendikalardan ve toplumun diğer kesimlerinden yükselen tepkilere, eleştirilere ve önerilere artık kulaklarını tıkamasınlar. Aksi halde hükümet neden olduğu bu kaosu sorumluluğundan kurtulamayacaktır. Ve şunu unutmasınlar ki, bizler eğitimde 4+4+4 dayatmasına karşı, nasıl ki yasanın çıkış sürecinde mücadele ettiysek, bugün de geleceğimizi ipotek altına alan bu sistemi durdurmak için sonuna kadar mücadele edeceğiz.

Bizler emek ve demokrasi güçleri olarak, çocuklarımızın geleceğini ipotek altına alan bu tehlikeye karşı, eğitimin ve geleceğimizin AKP hükümetinin içinde bulunduğu ideolojik hedeflere kurban edilmesine izin vermeyecek, mücadelemizi sonuna kadar sürdüreceğiz.

Bu mücadelede tüm anneleri, babaları, sadece eğitim alanında değil toplumsal yaşamın her alanında yaşanan gelişmelerden kaygı duyan herkesi, 4+4+4 eğitim sistemini durdurmaya;

Eğitim Sen'in 11 Eylöl'de yurdun dört bir yanından yürüyüş kollarıyla başlayacak, 15 Eylöl'de kitlesel bir mitinge dönüşecek eyleminde, 4+4+4 sisteminin gerici ve piyasacı dayatmalarına karşı kamusal, bilimsel, laik ve demokratik eğitim mücadelesinde sesimizi birlikte yükseltmeye davet ediyoruz.

Bizler bu zorbalık ve dayatmaları ancak sokakları doldurarak ve sesimizi birleştirecek durdurabileceğimize inanıyor, mücadelemizin bu eylemden sonra da devam edeceğinin bilinmesini istiyoruz. Çocuklarımızın ve ülkemizin geleceğine sahip çıkmak isteyen herkesi bu eylemde bizlerle birlikte alanlarda olmaya çağırıyoruz!

DİSK-KESK-TMMOB-TTB

12 EYLÜL AKP İLE SÜRÜYOR

11 Eylül 2012

12 Eylül darbesinin 32. yılındayız. Ülkemiz tam 32 yıldır 12 Eylül faşist darbesinin belirlediği rotada baskı ve sömürünün sürekli olarak yeniden üretildiği bir sistem ile yönetilmektedir. 12 Eylül bu ülkede faşizmin adıdır.

Dönemin TİSK Başkanı Halit Narin'in "Şimdi gülme sırası bizde" ve ABD Başkanı Jimmy Carter'a iletilen "Bizim çocuklar işi başardı" sözleri, 12 Eylül faşist darbesinin kimler tarafından hangi amaçla gerçekleştirildiğini açıklamaya yetecek niteliktedir.

12 Eylül faşizmi, emperyalizme bağımlılık ilişkileri içerisinde, 24 Ocak kararları olarak bilinen ve IMF tarafından hazırlanmış olan sömürü politikalarının uygulanabilmesi ve halkın güçlenen mücadelesinin kırılarak yok edilmesi temelinde gündeme gelmiştir.

Bu dönem içerisinde ülkemiz, emperyalizmin ve sermayenin çıkarlarının korunması ve geliştirilmesi yönünde yeniden yapılandırılmıştır. 24 Ocak 1980'de yayınlanan ekonomik program 12 Eylül faşist darbecileri eliyle uygulanmaya konularak ekonomik bunalımın yükü emekçilere kesilmiş, özelleştirmeler ve piyasacı adımlar ile tüm kamusal varlıklarımız uluslararası sermayenin sömürüsüne açılmıştır.

12 Eylül faşizmi; katliamlar, cinayetler, işkenceler, tecavüzler, gözaltılar, tutuklamalar ve idamlar ile birlikte emekçi halkımızın üzerine bir karabasan gibi çökmüştür. Emekten ve insandan yana olan her şey yok edilmeye çalışılmıştır. Faşizme karşı direnen sayısız yiğit, güzel yürekli insanımız katledilmiş, idam edilmiştir. 12 Eylül faşist darbesiyle aslında kendi kaderini ellerine almaya çalışan toplumun adeta elleri kesilmiştir.

12 Eylül'de; ABD emperyalizmi ve yerli işbirlikçileri, sivil faşist çeteler ile birlikte ülkemizin gözlerine mil çekmiş, kulaklarını sağır, gözlerini kör etmiştir. Faşist darbenin toplum üzerindeki yıkıcı etkileri uzunca bir dönem sürmüştür, sürmeye de devam etmektedir. Analar hala 12 Eylül faşizminin katlettiği çocuklarının mezarlarını aramaktadır.

12 Eylül faşist darbesini planlayanlar, gerçekleştirenler ellerini kollarını sallayarak gzmektedir. 12 Eylül faşist darbesinin hesabı ancak darbenin doğrudan muhatabı olan ilerici, devrimci, yurtsever emekçi halk tarafından sorulabilir. Darbenin genlerini taşıyanlar 12 Eylül ile asla hesaplaşamazlar. AKP iktidarının 12 Eylül referandumu sonrası demokrasinin tahsis edileceğine dair propaganda ile servis ettiği sözde 12 Eylül yargılamasının yapıldığı mahkemeler önceden de belirttiğimiz gibi meseleyi birkaç generale indirgemiş ve darbecilerin tırnak içinde yargılandığı bir "gösteri" oluşturmuştur. Darbelerle hesaplaşmak ve demokrasiyi tesis etmek için 12 Eylül referandumunda halkımızdan "evet" oyu isteyen AKP iktidarı tarafından ülkemiz darbe günlerini aratmayan bir hale getirilmiş, açık

bir cezaevine çevrilmiştir.12 Eylül darbesinin zihniyeti günümüzde AKP eliyle sürdürülmektedir.

Tarih 32 yıldır utanç içindedir. Bu ülkenin mühendis, mimar ve şehir plancıları olarak bu utançın sonsuza dek sürmeyeceğini de çok iyi bilmekteyiz. Er ya da geç ülkemizi kan deryasına çeviren, en güzel çocuklarımıza kıyan eli kanlı katiller ve onların taşıdıkları zihniyet tarih önünde gerçekten hesap verecektir.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

DİSK-KESK-TMMOB-TTB'DEN 4+4+4 KESİNTİLİ EĞİTİME KARŞI MİTİNGE ÇAĞRI

11 Eylül 2012

AKP hükümeti kurduğu yeni düzende her alanda olduğu gibi eğitim alanın da stratejik hedeflerinden birini gerçekleştirmeyi amaçlamaktadır. 4+4+4 kademeli eğitim düzenlemesi, gericileşmenin ve piyasalaşmanın kaynaklarından biri olarak hayata geçirilirken, eğitimin tüm kademeleri sermayenin yeni kar alanlarına dönüştürülmekte, AKP'nin "dindar nesil" yetiştirme gayesi hızla gerçeğe dönüşmektedir.

Eğitimi neredeyse Milli Eğitim Bakanlığı'nın alanından çıkartıp, sermayenin ve Diyanet İşleri Başkanlığı'nın konusu haline getirmeye adeta ant içmiş AKP hükümeti, 4+4+4 kademeli eğitim düzenlemesini toplumun geniş kesimlerinin bütün itirazlarına rağmen yasalaştırmış, hızla hayata geçirmiştir. Bu dönem içinde ortaya çıkan tüm bilimsel itirazlara ve toplumsal tepkilere ise kulaklarını tıkamış, ortaya çıkan sorunları görmezden gelmiştir.

Buradan bir kez daha kendisine hatırlatıyor ve uyarıyoruz,

- Eğitim herkesin eşit ve parasız ulaşabildiği sosyal bir hak olması gerekirken, bugün sadece parası olanın ulaşabileceği bir ayrıcalık haline getirilmekte, eğitimin kamusal niteliği tamamen ortadan kalkmaktadır.
- 4+4+4, çocuk işçiliğinin yaygınlaşmasına neden olacaktır. İlk 4 yılın ardından, 9 yaşında henüz kendi yetenek ve yönelimlerini keşfedemeyecek bir çağda "mesleki eğitime" yönlendirilecek, erken yaşta işçileşmeye maruz kalacaklardır.
- Demokratik eğitim hakkı yerine ırkçı ve tekçi eğitim anlayışı devam ettirilmekte, anadilde eğitim hakkı yine yok sayılmaktadır.
- 5 yaşındaki çocuklar zihinsel, fiziksel, sosyal ve psikolojik olarak ilkokula hazır değildirler.
- Aralarında 1,5-2 yaş farkı olan çocuklarımız aynı sınıflarda eğitim görecektir, bu da gelişimlerini olumsuz etkileyecektir.
- 30'ar kişilik sınıflarda okuması gereken çocuklarımız 70-80 kişilik sınıflarda okumak zorunda kalacaklardır
- "Seçmeli" olarak sunulan din dersleri fiilen zorunlu olacak ve bu dersleri seçmeyen öğrenciler dışlanmaya maruz kalacaklardır. Laik ve bilimsel olması gereken eğitim, bu dayatma sonucu zorunlu hale getirilen din dersleri ile derin bir gericileşmeye maruz kalacaktır.
- 4+4+4 öğretmenlere sürgün, norm fazlası, hak gaspları demektir. Tayin ve atamalarda öğretmenlerin kazanılmış hakları elinden alınmaktadır
- Veliler yine yüklü bir maliyetin altında kalacak, okulların temizlik, personel, güvenlik ve araç-gereç gibi masraflarına katlanmak zorunda kalacaklardır.

- Çocuklar mahallelerindeki okullara gitmek yerine daha uzaktaki okullara servisle gitmek zorunda kalacaklar, küçük yaştaki çocukların güvenliğini tehdit eden bu zorunluluk aynı zamanda ailelere de ilave masraf olarak yansiyacaktır.

AKP hükümetinin 4+4+4 düzenlemesinden doğan ve daha en başından itibaren söylediğimiz tüm sorunlar bugün yaşanmaya başlamış, bu sorunların derinleşeceği ise şimdiden kendini göstermiştir.

2012-2013 Eğitim-Öğretim yılının zilleri, bu sorunların derinleştiği bir karmaşada, en başta milyonlarca öğrenci olmak üzere öğretmenler ve aileler için en sorunlu zil olarak çalmıştır. Daha ilk günden yaşanan sıkıntılar bu sorunun boyutlarını gözler önüne sermeye yetmektedir. Parmak uçlarında bile musluklara yetişemeyen çocukların çaresizliği, sınıf yetersizliğinden dolayı konteynır sınıflara veya öğretmenler odalarına mahkum edilen öğrencilerin vaziyetleri ortadadır. Çocuklarımızın, geleceklerinin bu ortama mahkum edilmesine izin vermeyeceğiz.

Şimdi eğitimin dışına itilen, AKP'nin gerici projelerine alet olan çocuklarımızın geleceğine sahip çıkmak, bu dayatılan yeni düzene bir son vermek için 15 Eylül'de kitlesel olarak sesimizi ve gücümüzü birleştirmek için bir araya geliyoruz.

Şu iyi bilinsin ki, gericiliğe ve piyasacılığa çalan ziller aynı zamanda büyük bir mücadelenin de başlangıcıdır.

Bu mücadelede gerçekleştireceğimiz kitlesel miting için yurdun 4 bir yanından bugün yürüyüşe başlayan arkadaşlarımız, tüm zorbalık ve dayatmalara karşı alanlarda omuz omuza olmak, seslerini mücadelemizde yükseltmek için buraya doğru yola çıktılar.

Rize'den, Çanakkale'den, Muğla'dan ve Batman'dan, dört bir koldan yola çıkan arkadaşlarımız, yürüyüşün devam edeceği 4 gün yol boyunca tam 38 ilde gerçekleştirecekleri basın açıklamaları ile seslerini duyurmaya çalışacaklar. Bizler de onları bu illerde kitlesel olarak karşılayacak ve bir sonraki duraklarına yine kitlesel olarak uğurlayacağız. Daha sonra 15 Eylül Cumartesi günü hep beraber Ankara'da saat 09.00'da hipodromda bulaşacak, saat 10.00'da Sıhhiye'ye doğru yürüyüşe başlayacak ve saat 12.00'de Sıhhiye'de mitingimizi gerçekleştireceğiz.

Bizler emek ve demokrasi güçleri olarak AKP'nin, eğitim biliminin en temel ilkelerini göz ardı ederek hayata geçirmeye çalıştığı 4+4+4 dayatmasına karşı tepkilerimizi, bugün ve bugünden sonra, tüm Türkiye çapında kitlesel ve yaygın eylem ve etkinliklerle göstermeye kararlıyız.

Çocuklarımızın geleceğine sahip çıkmak için verdiğimiz mücadelede, gerici ve piyasacı, 12 Eylül faşizminin AKP ile devam ettiğinin göstergelerinden biri olan bu düzeni durdurmak için sesimizi alanlarda birleştiriyor, bu mücadelede herkesi 15 Eylül'de alanlarda sesimizi birlikte yükseltmeye davet ediyoruz.

DİSK-KESK-TMMOB-TTB

BUGÜN 19 EYLÜL. MESLEĞİMİZE, HALKIMIZA, ÜLKEMİZE SAHİP ÇIKIYORUZ!

19 Eylül 2012

Bugün 19 Eylül. Bugün; kendi sorunlarını ülkenin sorunlarından ayrı tutmayan mühendis, mimar ve şehir plancılarının “Birlik, Mücadele, Dayanışma” günü.

Bundan 33 yıl önce, 19 Eylül 1979’da Sevgili Başkanımız Teoman Öztürk’ün çağrısıyla, TMMOB’nin çağrısıyla; mühendis, mimar ve şehir plancıları, insanca yaşam koşulları ve grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkı için ülke çapında bir günlük iş bırakma eylemi gerçekleştirdi.

Mühendis, mimar ve şehir plancılarının tarihe not düştükleri o büyük günün mücadele ve dayanışma ile özdeşleşmiş anlamını bugünün mücadelesi üzerinden geleceğe taşımak için, 19 Eylül’ü “TMMOB Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları Dayanışma Günü” olarak ilan edişimizin bugün ikinci yılındayız.

19 Eylül’ü yani dayanışma günümüzü, tarihsel anlamının yarattığı güzellikler üzerinden mesleğimiz, halkımız ve ülkemiz için kutlamayı çok ama çok isterdik.

Ancak, gerek mesleğimizin ve meslek alanlarımızın gerekse ülkemizin ve halkımızın içinde bulunduğu durum bizleri kutlama yapmaktan alıkoymaktadır. Emekten ve insandan yana olan her şey bugün bu ülkede emperyalizmin, piyasacılığın ve gericiliğin ablukası altındadır. Bu nedenle “TMMOB Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları Dayanışma Günü”nü “Mesleğimize, Halkımıza ve Ülkemize Sahip Çıkıyoruz” sloganı ile ülkenin dört bir yanında sokaklara taşımış bulunuyoruz.

AKP iktidarı tarafından uygulanan neoliberal, faşizan politikalar mesleğimiz, halkımız ve ülkemizin içinde bulunduğu baskı ve sömürü koşullarını giderek ağırlaştırmaktadır. Ortadoğu’da yaşanan gelişmeler, Suriye’ye emperyalist müdahale girişimleri içerisinde ülkemize biçilen rol ve Kürt sorununda tırmandırılan şiddet ortamı geleceğimiz açısından daha karanlık günlerin bizleri beklediğini işaret etmektedir.

Ülkemiz Ortadoğu’daki adı konmamış emperyalistler arası bölüşüm savaşının içerisine fiilen çekilmiş durumdadır. AKP iktidarı ile emperyalizme bağımlılık ilişkileri tarihimizde görülmemiş derecede güçlenmiş, aktif bir taşeronluk ilişkisi ile derinleşmiştir. Ortadoğu’da rejim değişikliklerinin sağlandığı eksene de tam uyum sağlayan AKP, ülkemizde de mezhepçiliği, ayrımcılığı körükleyerek toplumsal fayı germektedir.

Emperyalizmin Suriye politikası kapsamında ülkemizin bir işgal üssü haline getirilmiş olduğu artık her kesim tarafından dillendirilmektedir. Hatay ilimiz, mülteci görünümü verilen ve işgal kuvvetlerinin, silahlı militanların barındığı, eğitim gördüğü, gizli servis ajanlarının cirit attığı kamplar ve gizli üsler aracılığı ile lojistik bir savaş merkezi haline getirilmiştir. Ancak, artık mızrak çuvala

sıgmamaktadır, bu gerçek inkar edilemez bir hal almıştır. Son günlerde gündeme getirilen “insani yardım hattı” ve “özel güvenli bölge” kılıfı ile iç savaş tırmandırılarak askeri bir müdahalenin kapısı aralanmak istenmektedir. AKP, Suriye politikası ile ülkemizi ve geleceğimizi büyük bir ateşin içine atmıştır.

TMMOB'nin geleneği ve değerleri emperyalizme karşı bağımsızlık mücadelesi verenlerin ellerinde şekil almıştır. Kimse bizden ülkemizin Suriye'nin emperyalist işgaline ortak edilmesine ve Hatay'da olup bitenlere sessiz kalmamızı beklememelidir. Bu ülkenin mühendis, mimar ve şehir plancıları halkımızın ABD askeri, ülkemizin emperyalizmin üssü ve taşeronu olmasına izin vermeyecektir. TMMOB; Suriye'de emperyalist işgale karşı çıkanların yaftalandığı, karalandığı zor zamanlarda da emperyalizme ve onun savaş, işgal ve sömürü politikalarına tereddüt etmeden “hayır” dedi. Tüm kara propagandaya ve baskılara rağmen Suriye'de emperyalizmin işgaline karşı çıkacağımızı ve bağımsız bir Türkiye için halkımızla omuz omuza mücadele edeceğimizi emperyalizmin taşeronları ve işbirlikçileri çok iyi bilmelidir.

Kürt sorununda geline durumu kaygı ile izlemekteyiz. Ülkemizde bir arada ve kardeşçe yaşama dair beklentilerin imkânsız birer hayal ürünü olarak algılandığı bir atmosfer hâkim kılınmıştır. Patlayan her bomba, sıkılan her kurşun geleceğin kaybedilmesine, barış ve kardeşlik umutlarının yok olmasına yol açmaktadır. Yılların çözümsüzlüğü içerisinde şiddete dayalı politikalar ile içinden çıkılmaz bir hale getirilen Kürt sorunu acilen demokratik ve barışçıl yöntemlerle çözüme kavuşturulmalıdır. TMMOB, Kürt sorununda demokratik çözüm için, barış için çok söz söyledi. Kürt sorununda demokratik çözüm taleplerinin dahi dillendirilemediği, baskının dilleri lal ettiği zamanlarda da cesurca ortaya atılıp taleplerini ifade etmekten geri durmadı. TMMOB, aynı tutarlılık içerisinde kulakları sağır eden savaş çığırkanlarına karşı ülkemize bahar gelene kadar Kürt sorununun çözümünde barışı ve bir arada kardeşçe yaşamı savunmaya devam edecektir.

Öte yandan AKP hiçbir bilimsel yanı olmayan 4+4+4 sistemi ile zorunlu eğitimi fiilen 4 yıla indirmiştir. 4+4+4 düzenlemesi ile eğitim sistemi piyasaya açılırken, ihtiyaç duyulan işgücü ve itiraz etmeyen dindar bir nesil okullar aracılığı ile yaratılmış olacaktır. Okulların açıldığı şu günlerde ortaya çıkan görüntüler; velilere, öğrencilere ve öğretmenlere yaşatılan mağduriyetler nasıl sorunlu bir sisteme geçildiğini açıklamaya yetmektedir. Ekonomik altyapıda sağlanan neoliberal dönüşüme eşlik edecek bir toplum yapısı oluşturulmak istendiği çok açıktır. Cemaatlerin toplumu biçimlendirmede oynadıkları rol 4+4+4 sistemi ile eğitim kurumuna verilmiştir. AKP iktidarı mühendislik mesleğini büyük oranda bitirmiştir ancak kendisi çok iyi “toplum mühendisliği” icra etmektedir. 4+4+4 sistemiyle okullar bir torna tezgâhı misali çocuklarımızı ucuz işgücü olarak dindar bir nesle dönüştürecek. Çocuk işçilik ve çocuk gelinler yaygınlaşacaktır. Tek tip nesil yetişecek, sömürü ilişkileri biat ile gericiliğin baskısı altında sürdürülecektir. 4+4+4 sistemine karşı sürekli mücadele artık örgütümüzün önünde bir büyük görevdir.

Bugün ülkemizde ekonomi politikalarına yön veren neoliberal anlayış işsizliği, yoksulluğu büyümekte, emek alanını esnek, serbest, güvencesiz bir hale getirerek sömürüyü derinleştirmektedir. Tüm işçiler ve emekçiler sermayenin gücü karşısında zayıflamış bir halde ucuz emek sömürüsüne tabi tutulmak istenmektedir. Ulusal İstihdam Stratejisi ve İş İlişkileri Kanunu Tasarısına bakıldığında bu durum tüm çıplaklığı ile görülmektedir.

AKP iktidarı, 12 Eylül referandumu sonrası elde ettiği üstünlüğü muhalefeti ezme, yok etme yönünde kullanarak siyasal alanı adeta dikensiz gül bahçesine çevirmiştir. Sesini çıkaran cezaevine tıkılmış, ülkemiz bir açık cezaevine çevrilmiştir. Tayyip Erdoğan “Yargıya gerekenleri söyledik, yargı da gerekenleri yapıyor” sözleri ile yargıyı nasıl kontrol altına aldıklarını itiraf etmiştir. Bu sözler, “ileri demokrasi” denilen sistemin nasıl bir tek adam diktatörlüğü olduğunu, aslında baskının ve zorun bizzat kendisi olduğunu göstermeye yetmektedir. AKP iktidarı tüm partileri, dernekleri, vakıfları, odaları ve demokratik örgütlenmeleri yasaklayıp kapatmalıdır. Tırnak içindeki “Yeni Türkiye”nin yönetimi konusunda bu kadar zahmete, demokrasıcılık oynamasına hiç mi hiç gerek yoktur.

AKP, aynı bakış açısıyla TMMOB'ye de müdahale etmeye çalışıyor, idari yapıda KHK'lar ile gerçekleştirilen değişim içerisinde Birliğimiz de Bakanlığa bağlı bir kurum haline getirilmek isteniyor. AKP zihniyetinin teslim alamadığı Birliğimiz, KHK'lar ve bazı yönetmelikler yolu ile etkisizleştirilmeye, yetkisizleştirilmeye çalışılıyor, elleri kolları bağlanmak isteniyor. Odalarımız ve Birliğimiz, halen sürmekte olan büyük bir baskı dalgası altında zorlu koşullarda direnmeye devam edecektir. Ama bilinmelidir ki; yüreği insan sevgisi ile dolu olan TMMOB'nin kadroları her ne pahasına olursa olsun AKP'ye teslim olmayacak inanç ve kararlılıktadır.

Mühendis, mimar ve şehir plancılarının meslek hayatları ve meslek alanlarında sorunlar çıkı gibi büyümektedir. Mesleğimiz, piyasanın bir piyonu haline getirilerek kamusal yönü ve niteliği aşındırılmaktadır. Odalarımızın ve Birliğimizin kamusal yarar niteliğinde olan yetkileri elimizden alınarak piyasaya terk edilmekte, ticarileştirilmektedir.

Ancak tüm bu yaşananlara karşı herkes bilmelidir ki; bu ülkenin yüreği insan sevgisi ile dolu mühendisleri, mimarları, şehir plancıları var. Onların örgütü TMMOB var.

Bu ülkenin mühendis, mimar ve şehir plancıları bugün, 19 Eylül 2012'de ülkenin dört bir yanında sokakları doldurarak her yerden aynı sesi yükseltmektedir. Örgütümüze yönelik AKP saldırılarının ve baskının giderek arttığı, sömürünün derinleştiği, kardeşliğimizin dinamitlenerek iç savaş koşullarının geliştirildiği, emperyalizmin taşeronluğu ile ülkemizin bölgesel bir savaşın içine sokulduğu bir dönemde inatla, ısrarla söylüyoruz:

“Mesleğimize, Halkımıza ve Ülkemize Sahip Çıkıyoruz! Sahip Çıkacağız!”.

ÜLKEDE, BÖLGEDE, DÜNYADA BARIŞ, BARIŞ HEMEN ŞİMDİ! 5 Ekim 2012

Bilindiği gibi başını ABD'nin çektiği emperyalist güçler ve onların Ortadoğu'daki taşeronları, Irak ve Libya'dan sonra Suriye üzerinde emperyalist tahakküm oluşturmak, sonrasında ise İran'a uzanan bir müdahaleyi gerçekleştirmek için aktif çaba içindedirler.

Suriye'de yaşanan iç savaş ve bu ülkeye yönelik askeri müdahalenin, bölgesel bir savaşın habercisi olduğu bilinmektedir. Tüm Ortadoğu savaşa, etnik, din ve mezhep çatışmalarına ve uzun erimli bir kaosa sürüklenirken AKP iktidarı ne yazık ki Türkiye'yi bu girdabın içine çekmektedir.

Ortadoğu ve Arap ülkelerinin 'modeli' olma hevesindeki AKP, bu kirli oyunda kendisine verilen rolleri ve hatta çok daha fazlasını büyük bir hevesle yerine getirmekte, Suriye'deki iç savaşa ülkemizi dahil etmekte, Ortadoğu'da yayılan dinci, mezhepçi ve kaotik siyasi ortamını ülkemize taşımaktadır.

ABD ve Batı İttifakı ile Türkiye, Suudi Arabistan, Katar gericiliklerinin Suriye'ye karşı ileri karakolu durumuna getirilmiş, dinci gerici güçlerin Suriye'deki iktidara karşı savaşın aktif bir tarafı durumuna düşürülmüştür.

Son zamanlarda Hatay'da yaşananlar ve Akçakale merkezli gelişen olaylar bu durumun bir ürünüdür. Suriye'deki iç savaşın bir tarafına açık ve aktif destek sunan AKP iktidarı Akçakale'ye düşen bombalara altyapı ve ortam hazırlamış, Meclisten geçirdiği tezkere ile ülkemizi Suriye'deki iç savaşa fiili destek sunan durumdan savaşın çok daha açık tarafına dönüştürmüştür. Bunun en son göstergesi de 13 bölgenin sivillere kapatılması olmuştur.

Biz aşağıda imzası bulunan TMMOB'ye bağlı Odalar, Suriye, bölge ve Türkiye halkları arasında oluşturulmak istenen savaşa karşı halkların kardeşliğini savunuyor ve "Ülkede, Bölgede ve Dünyada Barış" isteminin yükseltmesi gerektiğini düşünüyoruz.

Şimdi zaman, kardeş, komşu halklar arasında emperyalist emellerle körüklenmeye çalışılan kin ve nefret söylemlerine, ırkçı/şoven, dinci/mezhepçi kışkırtmalara karşı inatla bir arada ve yan yana durmanın, savaş çığırtkanlarına antiemperyalist dayanışmayla dur demenin, "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "savaşa hayır", "barış hemen şimdi!" demenin zamanıdır.

• Bilgisayar Mühendisleri Odası • Çevre Mühendisleri Odası • Elektrik Mühendisleri Odası • Fizik Mühendisleri Odası • Gemi Makinaları İşletme Mühendisleri Odası • Gemi Mühendisleri Odası • Gıda Mühendisleri Odası • Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası • İçmimarlar Odası • İnşaat Mühendisleri Odası • Jeofizik Mühendisleri Odası • Jeoloji Mühendisleri Odası • Kimya Mühendisleri Odası • Maden Mühendisleri Odası • Makina Mühendisleri Odası • Metalurji Mühendisleri Odası • Meteoroloji Mühendisleri Odası • Mimarlar Odası • Petrol Mühendisleri Odası • Peyzaj Mimarları Odası • Şehir Plancıları Odası • Tekstil Mühendisleri Odası • Ziraat Mühendisleri Odası

SAVAŞ ÖLÜM, AÇLIK, YOKSULLUK, İŞSİZLİK VE ZAM DEMEKTİR!

20 Ekim 2012

Ülkemiz AKP yönetiminde her geçen gün derin bir karanlığın içine itilmektedir. Halka daha fazla baskı ve sömürüden başka bir şey sunmayan AKP hükümeti, her zaman olduğu gibi yine emekçilerin aşına, işine göz koymakta, insanca yaşam koşullarını ellerinden almaktadır. Daha fazla sömürü ve kar peşinde koşan bir avuç zorbada ibaret küresel sermayenin talepleri ile emekçilerin sırtındaki yük her geçen gün katlanmaktadır. AKP hükümeti eli ile dayatılan bu uygulamalar, elektriğe, doğalgaza, ulaşım yapıları zamlarla birlikte artık tahammül edilmesi mümkün olmayan bir noktaya gelmiştir.

AKP hükümeti ülke içinde halkı hızla yoksullaştırırken aynı anda Suriye'ye dönük emperyalist müdahalelerin taşeronluğunu üstlenmiş ve ülkemizi kanlı bir savaşa çekecek sorumsuz adımlar atmıştır. "Bölgesel aktörlük" adı altında, gizli üsler, askeri kamplar ve silah yardımları ile adımların hızlandırıldığı yeni aşamada ülkemiz, fiili bir savaşın içine girerek Suriye'de masum insanların ölümünde taraf haline getirilmiştir. ABD'nin emirleri ile hızla tezkere kararı çıkartılmakta, insani faturasının hem Suriye hem de Türkiye halklarının çok ağır ödeyeceği kanlı bir gelecek hızla inşa edilmektedir.

Tüm bu gelişmelerin yanında, AKP'nin yeni manifestosu ile "tek adam, tek parti"hevesini bir kez daha ortaya koyduğunu izliyoruz. AKP, ülkeyi teslim ettiği karanlığın içinde, statükosunu güçlendirerek şimdi bir 11 yıl daha geleceği tasarlama girişiminde bulunuyor. 'İleri demokrasi' adı altında giderek daha fazla otoriterleşen bir rejim inşa ediliyor, tüm muhalif kesimlere dönük operasyonlarla Türkiye bir 'açık hava hapishanesine' çevriliyor. Ülkemiz ABD emirleri ile Ortadoğu'da bölgesel bir savaşın üssü haline getirilirken, içeride de mezhepsel ayrışmayı ve nefreti körükleyen bir siyasetle savaşçı politikalar sürdürülüyor. AKP hükümeti, Kürt sorununda da askeri ve siyasi operasyonlarla sürdürdüğü savaş çizgisini bu denklemde kuruyor, hiçbir zaman programına almadığı demokratik çözümleri yine yok sayıyor. Uluslararası sermayenin rant merkezi haline dönüştürülen ülkemizde, yüksek savaş harcamalarının da etkisiyle bütçede oluşan açıklar, zamlar ve yeni vergilerle emekçi yoksul halkın cebinden karşılanmaya çalışılıyor.

Başbakan bugünlerde sıkça "yeni rejim kurduk"larını ifade ediyor. Bizler AKP'nin bu yeni rejiminde neler olduğunu çok iyi biliyoruz. İçeride ve dışarıda savaş sözcüklerini dilinden düşürmeyen, ülke ekonomisini küresel sistemin rant merkezi haline getiren, emekçilerin her gün daha da yoksulluğun içine itildiği ve yıllardır AKP ile süregelen otoriter, baskıcı, tekleştirici ve anti-demokratik bir devlet anlayışdır bu "yeni rejim".

İzlediği politikalarla ülkemizi uluslararası sermayeye tam bağımlı hale getiren AKP hükümeti, emperyalizmin tüm taleplerini büyük bir iştahla yerine getirmekte, ülke ekonomisini giderek üretimden ve istihdamdan koparmaktadır.

Artık çalışma çağındaki her iki kişiden birinin iş bulamaz hale geldiği ülkemizde, ücretler sadaka gibi dağıtmakta, emekçi kesimler hızla güvencesiz çalışma biçimleriyle kölelik düzenine mahkûm edilmektedir. Güvencesiz ve esnek çalışma koşullarının yaygınlaştığı tüm alanlarda emekçiler, ölümle, işsizlikle, açlıkla burun buruna gelmektedir.

Zengin dostu, sermayenin sesi AKP hükümetinin piyasacı dönüşüm projeleri ile artık en temel hakkımız olan eğitime, sağlığa, ulaşımaya ve barınmaya, zaten oldukça darlaşmış bütçelerimizden para ayırmak zorundayız. Yetmezmiş gibi peş peşe yapılan yüksek zamlara da boyun eğmemizi bekliyorlar.

Ulaşımında yüzde 20'nin üzerinde; doğalgazda yüzde 30'un üzerinde; elektrikte yüzde 20'nin üzerindeki zamlara karşı, ücret zammı kamu emekçilerine ortalama yüzde 6, asgari ücretliye ise yüzde 4,5 yapılmıştır. AKP hükümeti tüm bunları da kendine yeterli görmemiş, utanmazlık boyutlarını aşarak, savaşa ve rant projelerine harcadığı bütçenin açık vermesinde kamu emekçilerinin ücretlerine yapılan sefalet düzeyindeki artışları sorumlu göstermiştir.

Bunun adı düpedüz soygundur ve bizlerin bu soyguna asla ve asla boyun eğmeyeceği bilinmelidir!

Buradan AKP hükümetine sesleniyoruz: Bizler kurulan bu yağmacılık düzenine daha fazla izin vermeyeceğiz. Bizler, ülkeyi savaşa sürükleyen, halkı yoksullaştıran, işsizliği arttıran, ülkenin kaynaklarını yerli ve yabancı sermayeye peşkeş çeken bu sisteme teslim olmayacak, kendi kaderimizi elimize alacağız. Bizler, emekçi halkların karnını doyuramadığı, temiz içme suyunu bulamadığı, başını sokacak bir yuvaya dahi sahip olamadığı bu düzenle sonuna dek mücadele etmeye kararlıyız.

Bizler biliyoruz ki işsizlik, yoksulluk, hayat pahalılığı ve giderek daraltılan özgürlük ve demokrasi alanı, ülkeyi yönetenlerin sınıfsal ve politik tercihlerinden kaynaklanmaktadır. Onlar tercihlerini iç ve dış sermaye çevrelerinden, güç odaklarından, yolsuzluk ve yoksulluk düzeninden beslenenlerden ve emperyalist paylaşım savaşlarından yana kullanıyorlar. Kuşkusuz tüm bu talana ve savaş hırsına dur diyecek bizlerin de gücünün farkındalar. Farkındalar ve endişeliler. Bu nedenle daha saldırganlar. Bugün emek ve demokrasi güçlerine yönelen saldırı okları aslında emekçi sınıfın direnme güçlerine ve örgütlenme haklarına yöneltilmiş oklardır. Emekçilerin sendikal haklarını yok etmeye yönelen bu saldırılar, nasıl ki KESK'i devre dışı bırakmayı hedefleyen sahte sendikalar yasası ile hayata geçirildiyse, şimdi de Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Kanunu tasarısı ile DISK'i hedefine koymaktadır. Saldırganlıklarını günden güne arttıranlar unutmasınlar ki, onlar ne kadar bizleri sindirmekte kararlıysa, bizler de sonuna kadar direnmeye, sömürsüz, eşit ve insanca yaşam koşullarının olduğu bir dünya için mücadele etmeye o kadar kararlıyız. Yılmayacağız ve susmayacağız.

Adaletsizliğe, haksızlığa, işsizliğe, pahalılık ve yoksulluğa karşı ezilenlerin, haksızlığa uğrayanların sesi artık bir çığlığa dönüşmektedir.

Bizler emek ve demokrasi güçleri olarak, emekçilerin ve daha da yoksullaştırılan halkların sesi olmaya, insanca yaşam için insanca ücretlerin olduğu ve ülke

kaynaklarının halkın yararına kullanıldığı, eşit ve adil bir ülke için, şimdi sesimizi daha da fazla yükseltmeye kararlıyız!

Savaş çıkırtkanlığı yapanlara inat, ülkede, bölgede ve dünyada barış için, kardeşlik ve özgürce bir arada yaşamak için, şimdi her zamankinden daha fazla mücadele etmeye kararlıyız! Bu kararlılığımızda Suriye’de emperyalist müdahaleye hayır diyoruz!

Zaman, ekmeğimizi ve geleceğimizi çalanlara artık dur deme zamanıdır! Zaman, emperyalist müdahalelere ve AKP’nin içeride ve dışarıda savaşçı politikalarına karşı ülkede barış, bölgede barış çığlığını yükseltmenin zamanıdır!

DİSK-KESK-TMMOB-TTB

VAN DEPREMİNİN 1. YILDÖNÜMÜNDE; BİR YANDA AFETİN ÖNLENMESİ ALDATMACASINDA KENTSEL DÖNÜŞÜM, BİR YANDA MECLİS’TE YENİ BİR İMAR AFFI TASARISI

23 Ekim 2012

Geçtiğimiz yıl 23 Ekim’de Türkiye bir kez daha deprem gerçeğiyle yüzleşti. 23 Ekim 2011 günü, merkez üssü Van’ın Tabanlı Köyü olan 7.2 büyüklüğündeki deprem ile 9 Kasım 2011 tarihinde Van’ın güneyinde Edremit civarında meydana gelen 5.6 büyüklüğündeki depremden bugüne yaklaşık bir yıl geçti.

Deprem birçok binayı oturulamaz hale getirdi, afet sonrası yaşananlar ise 12 yılda depreme karşı ne kadar hazırlıksız olduğumuzu, bir arpa boyu yol gidemediğimizi bir kez daha gözler önüne serdi. Bir doğa olayı olan deprem, Türkiye’deki çarpık, denetimsiz yapılaşmanın sonucu olarak yine “afet” olarak yaşandı.

Depremın yaralarının sarılması için ilk günden itibaren Van halkının yanında olan, bağlı odalarının mesleki birikimiyle hasar tespit çalışmalarına katılan, deprem sonrası bölgeye yönelik çalışmalarını sürdürerek belediye hizmetine sunulmak üzere “Deprem Danışma Merkezi”ni hayata geçiren TMMOB, depremin birinci yıldönümünde kamuoyuyla aşağıdakileri paylaşmaktadır;

Van depreminde yaşananlar, 1999 Marmara depreminin üzerinden geçen 12 yıla rağmen, bir arpa boyu yol alınmadığını, planlama, yapılaşma ve yapı denetim sisteminde izlenen ikiyüzlü politikalarından vazgeçilmediğini bir kez daha göstermiştir.

İktidarda buldukları onca yılda Türkiye’de çarpık yapılaşma, plansız kentleşmeye karşı hiçbir somut adım atmayan AKP Hükümeti, Van depremini dahi rant politikalarına tahvil etmekten çekinmemiştir. Afet ve risk maskesiyle tüm ülke topraklarını hiçbir kurala ve koşula bağlı olmaksızın ranta açan “Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanun”u Meclis’ten geçiren Hükümet, bu kanuna dayanarak geçtiğimiz günlerde “kentsel dönüşüm” projelerine start vermiştir. Her nedense bu projelere riskin büyük olduğu bilinen kısımlarda değil, rantın yüksek olduğu yerlerde ya da kamuya ait lojman alanlarında başlamıştır.

“Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanun”un kabulü üzerinden daha 6 ay geçmeden, “Büyükşehir Belediyesi Kanunu Değişikliği Tasarısı”nda kaçak yapılmış ve salt bu nedenle dahi “riskli yapı” niteliğine sahip olan yapılara ayrımsız bir şekilde af getirilmek istenmesi ise, AKP Hükümeti’nin samimiysizliğinin, ikiyüzlü politikasının en son örneğidir.

Yine söylüyoruz; Türkiye, depremle yaşamaya mecbur bir ülkedir.

Van depreminin birinci yıldönümünde, bundan sonraki depremlerin “afet” olarak yaşanması yerine “doğa olayı” olarak atlatılabilmesi için, mesleki sorumluluğumuzun gereği olarak yetkilileri bir kez daha uyarıyoruz;

- Mühendis, mimar ve şehir plancılarının ülkemizin deprem tehlikesi ve riski konusunda sürekli yinelediği uyarılar siyasi iktidara dikkate alınmalıdır.
- Yerleşme ve yapılaşma bağlamında ikiyüzlü politikalarla vazgeçilmeli, kaçak yapılaşmayı özendirilen “imar affı”nın çözümsüzlük olduğu anlaşılmalıdır.
- Deprem kisvesi altında tamamen rant dayalı “kentsel dönüşüm projeleri”nden vazgeçilmelidir.
- Devletin anayasal görevlerinden birisi olan sağlıklı, güvenli ve yaşanabilir kentler kurmak için doğal varlıkları, ekolojik, tarihi, kültürel, toplumsal değerleri koruyan, yaşatan, geliştiren bir arazi kullanımı ve yerleşim politikası temelinde bütüncül planlama yaklaşımı ile çevreyi gözetken, dönüşüm alanlarında yaşayanların ihtiyaçlarını göz önüne alan, “insanı ve insanca yaşamı” temel hedefine koyan bir planlama süreci başlatılmalıdır.
- Yapı Denetim Yasası, İmar Yasası, Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Yasa ve ilgili diğer yasa ve yönetmelikler rant ve kâr kaygısı bir kenara bırakılarak, kamu yararı gözetilerek yeniden düzenlenmelidir.
- “Güvenli, sağlıklı ve yaşanabilir bir çevre”nin her yurttaş için temel insan hakkı olduğu ana ilkesi temelinde yapı denetim sisteminde kamu denetimini dışlayan sistemden derhal vazgeçilmelidir.
- Yapı denetiminde istisnalardan vazgeçilmeli, TOKİ, KİPTAŞ ve benzeri kuruluşların ürettiği yapılar da dahil olmak üzere tüm kamu yapıları yasa kapsamı içine alınmalıdır.
- Deprem öncesi, deprem sırası ve sonrasında yapılacak çalışmalara ilişkin kamu ve toplum yararını temel alan Ulusal Deprem Stratejisi, Türkiye Deprem Master Planı ve Afet Yönetimi Stratejik Planı oluşturulmalıdır.
- Deprem gerçeğini sürekli gündemde tutmaya yönelik çalışmalar etkin olarak yapılmalı, konunun bütün aktörlerinin katıldığı “Ulusal Deprem Konseyi” yeniden kurulmalıdır.
- Deprem gerçeği, her oluşan yıkıcı depremden sonra, İstanbul bağlamında “fay” ve “depremin büyüklüğü” tartışmalarıyla değil, ülke genelinde bir gerçeklik kavrayışını oluşturacak bilimsel temelli eğitim ve bilgilendirme programlarıyla ülke gündemine getirilmelidir.
- Deprem hasar, zarar ve can kayıplarının azaltılmasının tek yolunun, mühendis, mimar ve şehir plancılarının ortak katkı ve çabalarıyla depreme dayanıklı yerleşim alanları ve yapılar tasarlamak ve üretmek olduğu bilinmelidir. Bunun için, deprem öncesi, sırası ve sonrasında yapılacak çalışmalarda kamu yararı ve ülke çıkarı bağlamında ulusal bir deprem politikası belirlenerek ciddi programlar oluşturulmalı ve daha da önemlisi bunlar yaşama geçirilmelidir.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

TEDAŞ VE DEDAŞ YÖNETİCİLERİNİ UYARIYORUZ

1 Kasım 2012

Değerli Basın Emekçileri

Ülkemizde sayısı 410 bine ulaşan mühendis, mimar ve şehir plancısını temsil eden örgütümüz TMMOB'nin Yönetim Kurulu Başkanı sıfatıyla bugün buraya Diyarbakır'a bir beyanda bulunmaya geldim. Bugün buraya TEDAŞ ve Dicle Elektrik Dağıtım AŞ yöneticilerini uyardım.

Hepinizin bildiği gibi 18 Ekim 2012 tarihinde EMO Diyarbakır Şube Yönetim Kurulu Başkanımız İdris Ekmen, EMO Diyarbakır Şube Yönetim Kurulu Başkan Yardımcımız Murat Çelik, ESM Diyarbakır Şube Başkanı Alican Çetinkaya, TES-İŞ Diyarbakır 1 No'lu Şube Yöneticisi Hüseyin Pınar, EMO ve ESM üyeleri Uğur Yaka ile Onursal Turgut çalıştıkları Dicle Elektrik Dağıtım AŞ'den gerekçesiz olarak tayinleri çıkarılarak sürgün edilmişlerdir.

Biz aslında biliyoruz: Bu sürgünlerin esas gerekçesi, başta Diyarbakır, Mardin ve Şanlıurfa olmak üzere bölge illerinde yaşanan elektrik kesintilerine ve gerilim dalgalanmalarına dikkat çekmek için EMO Diyarbakır Şubesi, ESM Diyarbakır Şubesi, TES-İŞ 1 No'lu Şube ve İHD Diyarbakır Şubesi tarafından 25 Temmuz 2012 tarihinde ortaklaşa düzenlenen basın açıklamasıdır.

Bu açıklamada arkadaşlarımız özetle neler söylemişti, kısaca hatırlayalım:

Su ve hava gibi vazgeçilmez bir enerji kaynağı olan elektrik enerjisini üreten, ileten ve dağıtan kuruluşların görevi; kesintisiz, ucuz ve kaliteli bir hizmeti tüketicilerine sunmaktır.

Bölgeye baktığımızda, on yıllar boyunca süregelen ihmal, yoksun bırakılma ve böylece cezalandırma politikasının enerji alanında da uygulandığını görmekteyiz. Kış mevsiminde yaşanan yaygın elektrik kesintilerine, yaz aylarında gerilim dalgalanmaları eşlik etmekte, yaşamı çekilmez hale getirmektedir.

Bölge enerji altyapısı ihtiyaca cevap vermemekte, hatta can çekişmektedir. Yaz aylarını yaşadığımız bu günlerde, başta Mardin, Şanlıurfa ve Diyarbakır olmak üzere bölge kentlerinde kışın yaşanan kesintileri aratmayacak kesintilerle halk mağdur edilmektedir. Yaşanan gerilim dalgalanmaları evlerde elektrikli cihazların çalışmasını engellemekte, bozulmalarına neden olmaktadır. Klimaların dahi çalıştırılmadığı, aylık bir elektrik hizmeti sunan kurumlar, sorumluluklarının gereğini yerine getirme konusunda içine düştükleri zafiyet nedeniyle, bu zor günlerde halkımızı daha fazla mağdur etmektedirler. Bunun yanı sıra sanayi tesisleri çalışmaz ve üretim yapamaz duruma gelmiştir. Bölge ve ülke ekonomisi açısından büyük ekonomik kayıplar oluşturan bu durum günden güne daha vahim boyutlara ulaşmaktadır. Gerilim dalgalanmaları ve kesintiler nedeniyle, bölgedeki birçok hastanede klimalar, jeneratörler ve tıbbi cihazlar hasar görmekte veya çalışmaz duruma gelmektedir.

Bölgemizde özellikle sulama sezonlarında Diyarbakır, Mardin, Şanlıurfa yöresinde elektrikle tarımsal sulama yapılan yerlerden başlayan ve tüm bölgeye yayılan elektriksel problemler had safhaya çıkmaktadır. Kızıltepe, Harran ve Bismil ovalarında sayıları onbinleri bulan sulama pompaları ile tarımsal sulama yapılmaya çalışılmaktadır. Bu yoğunlukta ve güçte elektrik enerjisi ile sulama örneği dünyanın hiçbir yerinde mevcut değildir. Tarımsal sulama yapılarının devlet tarafından yıllarca bitirilememiş olması çiftçiyi kendi imkânları ile sulu tarım yapmaya zorlamış ve ortaya bu acı tablo çıkmıştır. Bu durum bir yandan yer altı su dengesini, bir yandan da elektrik enerji dengesini tehdit etmektedir.

Bölgemizde yaşanan gerilim dalgalanmaları, sayıları binlerle ifade edilebilecek yüksek güçlü su pompalarının devre dışı kalması ve tekrar devreye girmesi esnasında oluşmaktadır. TEDAŞ'ın müşterisi olan ve gerilim dalgalanmalarının asıl kaynağı olan bu sulama tesisleri TEDAŞ'ın yerinde çözüm getirmemesi nedeniyle, enterkonnekte (birleşik) olan elektrik şebekesinin tamamına yayılmakta ve ortaya çıkan elektriksel problemler diğer tüketicileri de olumsuz etkilemektedir.

Bölgemizde aynı sorunların yaşandığı zamanlarda ve en son da geçen sene yetkilileri uyarıyorduk. Yaşanan gerilim dalgalanmalarının önü alınmazsa bölgede elektrige sağlıklı ulaşım imkânı kalmayacaktır demiştik. Geline nokta, maalesef, bölgede elektrige sağlıklı ulaşım imkânı kalmamıştır. Çiftçilerin, kurdukları tesislerde mühendislik hizmeti almalarını, tesislerinde kompanzasyon üniteleri, motor yol verme ve koruma elemanlarını işler hale getirmelerini önermiştik. TEİAŞ iletim kurumu olarak kapasite sorununu çözmelidir demiştik. TEDAŞ'ın son kullanıcıdan kaynaklı sorunların kendi sistemine yansımaları engellemek için tesislerinin kompanzasyonlarını yapması gerektiğini, kapasitesinin üzerinde yüklenen fiderlerinin (Enerji Nakil Hatları) sağlıklı işletilmesini sağlamak için yeni fiderler tesis ederek yüklerini bölmesi gerektiğini söylemiştik.

Geline nokta sorunun kısa vadede çözüm imkânı ortadan kalkmıştır. Bütün halkımız bu yazı, bu sorunlarla geçirmeye hazırlıklı olmalıdır. Ancak şu da bilinmelidir ki çözümsüz bir sorundan bahsetmemekteyiz. Sadece çözüm için gerekli siyasi, idari ve teknik irade ortaya çıkmamış, maddi imkânlar oluşturulmamıştır. Ya da oluşturulmak istenmemiştir.

GAP'ı "gaptırmamak" için GAP Eylem Planı'nı hayata geçiren hükümet sınıfta kalmıştır. 2012 yılında GAP Eylem Planını bitirmeyi hedefleyen AKP iktidarı bu sözünü tutamamış, sulama kanalları devreye girmemiştir. Bu nedenle çiftçiler artan bir sayıyla elektrikle sulama yapılmaya devam etmiştir. Aslında sorunların kaynağı çiftçiyi elektrikle sulama yapmaya mahkum bırakmakta aranmalıdır. Sürekli bir şekilde sulama kanallarının bir an önce tamamlanması gerektiğini; bunun hem çiftçiye ekonomik anlamda büyük fayda sağlayacağını, hem de yaz mevsiminde yaşanan enerji problemlerini asgariye indireceğini dile getirmiştik. Artık söylemekten bıktık, tekrar etmekten bıktık. Artık yeni bir şey söylemek gerekirse; AKP hükümetinin bölgeye yönelik tarım politikasının ve enerji politikasının iflas ettiği.

Bu açıklama neden yapılmıştır?

TMMOB ve bağlı odaları mesleki, ekonomik, sosyal ve kültürel alanlarda ülkemizdeki mühendisleri ve mimarları temsil etmek, onların hak ve çıkarlarını halkımızın çıkarları temelinde korumak ve geliştirmek, mesleki, sosyal ve kültürel gelişmelerini sağlamak ve mesleki birikimlerini toplum yararına kullanmalarının zeminini yaratmakla görevlidir. Bu amaçla Birliğimiz ve bağlı odalarımız meslek alanlarıyla ilgili gelişmelerin ve politikaların sosyal, siyasal, ekonomik ve kültürel boyutlarını derinlemesine kavramak, yorumlamak ve toplumu bilgilendirmek zorundadır. Birliğimiz ve bağlı odalarımız meslek alanlarımız ile ilgili merkezi ve yerel yönetimlerin uyguladığı politikaların toplum yararına düzenlenmesi için öneriler geliştirmek ve bunların yaşama geçirilmesi için mücadele etmekle görevlidir.

Adı geçen basın açıklaması da bu görevimizin yerine getirilmesi anlamındadır. Basın açıklamasında arkadaşlarımız meslek alanlarımız ile ilgili bölgesel bir sorunu tanımlamışlar ve çözüm önerilerini ortaya koymuşlardır. Basın açıklamasında ilgili idarenin yanlış uygulamaları tespit edilmiş ve yapılması gerekenler konusunda sorumlular uyarılmıştır.

Konu ile ilgili diğer emek ve meslek örgütleri ile birlikte EMO Diyarbakır Şubemizin bu açıklamayı yapmasının esas anlamı görevini yerine getirmesidir.

Ancak şimdi görüyoruz ki; hiçbir eleştiriye, karşı görüşe tahammülü olmayan siyasal iktidarın “ileri demokrasisi” bu kez de bölgedeki enerji sorununa dikkat çeken emek-meslek örgütlerine yönelmiştir. Bölgedeki elektrik kesintileri ve gerilim dalgalanmaları sorununu ortak basın açıklaması yaparak gündeme getirenlerin sesleri kısılmak istenmektedir.

Değerli Basın Emekçileri,

Bölgedeki enerji sorunu giderek artmaktadır, korkarız ki bu kıs halkımız karanlıkta bırakılacaktır. Görevi kesintisiz, ucuz ve kaliteli enerjinin halka sunulmasını sağlamak olanlar ise sorunların çözümü için çaba harcamak yerine, sorunlara dikkat çeken kişi ve kurumları cezalandırılmakla uğraşmaktadır. Cezalandırılan yalnızca kişiler değil, bugüne kadar aldıkları tavırla kamu çıkarlarını korumaya çalışan emek ve meslek örgütleridir. Saldırı kişilere değil kurumlara yapılmış bir saldırdır, bu saldırıyı kabul etmek ve sessiz kalmak mümkün değildir.

Siyasal iktidarın yanlış enerji politikalarına, her alanda yürüttüğü piyasacı uygulamalara, ülke kaynaklarının rant amaçlı dönüşümüne her platformda karşı çıkan Birliğimiz ve bağlı Odalarımız bu tür baskılarla ilk kez karşılaşmıyor. Siyasi iktidarın kendinden yana olmayanlara olduğu gibi Birliğimize yönelik sistemli saldırılarını da uzunca bir zamandır hep birlikte yaşıyoruz. Siyasi iktidarın teslim alamadığı Birliğimiz ve bağlı odalarımız, KHK'lar, yönetmelikler yolu ile etkisizleştirilmeye, yetkisizleştirilmeye çalışılıyor.

Ancak herkes bilsin: Bu tür baskılar, sürgünler TMMOB'nin ve bağılı odalarının kamu yararına çalışmalarını engelleyemeyecektir. Yüreğı insan sevgisi ile dolu olan TMMOB kadroları hiçbir baskıya teslim olmayacak denli inanç ve kararlılıktadır.

TEDAŞ ve Dicle Elektrik Dağıtım AŞ Yöneticilerini Uyarıyoruz:

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı başta olmak üzere TEDAŞ ve DEDAŞ yetkililerini sürgün kararlamelerini geri almaya çağırıyoruz.

Yanışlara karşı seslerini çıkaranlara karşı aldığımız bu sürgün kararlarınızı protesto ediyoruz. Bu yanışımızdan bir an önce geri dönünüz.

Sürgüne gönderilen arkadaşlarımızı derhal eski yerlerine iade ediniz..

TMMOB hukuki yol da dahil olmak üzere bu olayın sonuna kadar takipçisi olacaktır.

ÖLÜMÜN DEĞİL YAŞAMIN GALİP GELMESİ İÇİN SORUNUN DEĞİL ÇÖZÜMÜN BİR PARÇASI OLALIM

3 Kasım 2012

Cezaevlerinde başlayan açlık grevlerinin 53. gününe geldiğimiz bugün, artan ölüm riskleri karşısında hepimiz kaygı duymaktayız.

Bilindiği gibi 1980 yılından bu yana Türkiye cezaevlerinde 144 kişi açlık grevleri ve ölüm oruçları nedeni ile yaşamını yitirmiştir. Bu durum toplumun vicdanında derin yaralar açmış, ülkemizin insan hakları karnesine kara bir leke olarak geçmiştir. Yaşanan sorunlarla bugünkü açlık grevlerinin de 1982-2007 yılları arasında olduğu gibi ölümlerle sonuçlanma riski yüksektir.

Söz konusu olan insan yaşamıdır ve geçmişte yaşadığımız acıların tekrarlanmaması için herkes sorumlulukla davranmalıdır.

Öncelikle Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın 29 Ekim Resepsiyonu'nda ve daha sonrasında söylediği "Aç kalan falan yok, herkes her şeyi yiyor" şeklindeki sözleri fevkalâde vahim bulduğumuzu belirtmek istiyoruz. Açlık grevlerine bu tür yaklaşımların sorunu çözmediğini, tam tersine çözüm ihtimallerini de ortadan kaldırıp açlık grevlerinin yaygınlaşmasına ve sonuçta ölümlere ve kalıcı sakatlıklara yol açtığını geçmişteki acı tecrübelerimizden biliyoruz.

Öte yandan, Türk Tabipleri Birliği'nin oluşturacağı tıbbi izlem heyetlerinin cezaevlerine girebilmesi için Adalet Bakanlığı'na yaptığı başvuruya hâlâ bir cevap verilmemiş olması da endişelerimizi arttırıyor.

Açlık grevleri siyasi ve insani taleplerle yapılmaktadır. 21. Yüzyıl dünyasında siyasi ve insani taleplerin, yine siyasi ve insani diyaloglarla çözümlenmesi yerine sorunu ifade eden insanları ölüme sürüklemek veya sürüklenmesine seyirci kalmak, onarılması imkansız derin yaralar açacaktır. Bu nedenle, niteliğini siyasi ve insani taleplerin belirlediği açlık grevlerinin diyalog yöntemi ile çözülmesi en doğru yaklaşım olacaktır.

Şüphesiz ki hepimizi derinden endişelendiren bu sürecin tek bir can kaybı olmadan sonlanmasının insani ve vicdani sorumluluğu hepimizin omuzlarındadır.

Bizler de emek ve meslek örgütleri olarak bu sorumluluğumuzu yerine getirmek istiyoruz. Bu amaçla, 2 Kasım 2012 günü Sayın Cumhurbaşkanı, Sayın Başbakan ve Sayın Adalet Bakanı'ndan randevu talebinde bulunduk, talebimize bir an önce cevap verilmesini bekliyoruz.

Bütün kamuoyunu; ölümün değil yaşamın galip gelmesi için sorunun değil çözümün bir parçası olmaya, çözüm için hep birlikte davranmaya çağırıyoruz.

DİSK-KESK-TMMOB-TTB

ÖLÜM DEĞİL ÇÖZÜM İÇİN TÜM EMEK VE DEMOKRASİ GÜÇLERİNİ BİR ARAYA GELMEYE ÇAĞIRIYORUZ!

7 Kasım 2012

Bugün, cezaevlerinde 12 Eylül 2012 tarihinde başlayan açlık grevlerinin 57'nci gününe girmiş bulunuyoruz. Her an ölüm haberlerinin gelebileceği son derece kritik bir aşamaya girilmesine rağmen çözüme dair hala hiçbir adım atılmamış olunması kaygıları artırmaktadır.

Fakat başta Başbakan olmak üzere yetkililer bu ciddi aşamada bile sorunu görmezden gelen uzlaşmaz tutumlarını sürdürmektedir. Önceki gün 72 cezaevinde 10 bine yakın siyasi tutuklu ve hükümlünün daha açlık grevine başlaması ülkemizin yıllardır kanayan yarası olan Kürt sorunu konusunda yaşanan açmazın boyutlarını göstermektedir.

Bilindiği üzere bugün 57. gününe giren açlık grevleri siyasi ve insani taleplerle yapılmaktadır. 21. yüzyıl dünyasında siyasi ve insani taleplerin, yine siyasi ve insani diyaloglarla çözümlenmesi yerine sorunu ifade eden insanları ölüme sürüklemek veya sürüklenmesine seyirci kalmak, onarılması imkansız derin yaralar açacaktır. Bu nedenle, niteliğini siyasi ve insani taleplerin belirlediği açlık grevlerinin diyalog yöntemi ile çözülmesi en doğru yaklaşım olacaktır.

Şüphesiz ki hepimizi derinden endişelendiren bu sürecin tek bir can kaybı olmadan sonlanmasının insani ve vicdani sorumluluğu herkesin omuzlarındadır.

Söz konusu olan insan yaşamıdır ve geçmişte yaşadığımız acıların tekrarlanmaması için herkes sorumlulukla davranmalıdır.

Bizler başından beri bu sorumluluğun gereğini yerine getirmek için gayret gösteren emek ve meslek örgütleri olarak her şeyin üstünde olan yaşam hakkını savunmaya devam etmeye kararlıyız.

Bu kararlılığın bir ifadesi olarak başta emek ve demokrasi mücadelesinde her zaman yan yana omuz omuza olduğumuz siz değerli dostlarımız olmak üzere tüm kamuoyunu,

Sorunun değil çözümün bir parçası olmaya, ölümün değil yaşamın galip gelmesi için hep birlikte davranmak için, "ÖLÜM DEĞİL ÇÖZÜM İSTİYORUZ" şiarıyla yapacağımız basın açıklamasına katılmaya çağırıyoruz.

DİSK-KESK-TMMOB-TTB

ÖLÜMLERE GİDEREK YAKLAŞILIRKEN DAHA NEYİ BEKLİYORSUNUZ?

8 Kasım 2012

Bugün açlık grevlerinin 58. günü. Sayıları yeni katılımlarla birlikte 10 bine varan tutuklu hâlâ açlık grevinde, ölüme her geçen gün biraz daha yakınlaşıyor.

Açlık grevleri bir ülkede demokrasinin, eşitliğin ve özgürlüğün olmadığı siyasal sistemlerin bir sonucudur. 1980'den bu yana yaşanan açlık grevlerinin sayısı, içinde bulunduğumuz baskı ve zorba düzeninin, karanlığının da bir kanıtıdır. Ülkemizde 12 Eylül'le başlayan eşitlik ve özgürlüklerin rafa kalktığı bu karanlık, bugün AKP'nin gölgesinde derinleşerek devam etmektedir.

Siyasi ve insani taleplerle 12 Eylül 2012 tarihinde başlayan açlık grevlerinin 58. gününe geldiğimiz bugün, artık kritik bir aşamayı işaret etmektedir. Bugüne kadar sağlanan diyaloglardan somut bir çözüm üretilemez ise bugün ortaya çıkan sağlık sorunları daha ciddi bir aşamaya girecek, yaşamsal sorunlara ve ardından ölümlere neden olacaktır. Açlık grevlerine seyirci kalmak, ölümlere seyirci kalmaktır. Taleplere karşı sürdürülen duyarsızlık ise AKP hükümetinin altından kalkamayacağı sonuçları doğuracak, toplumun vicdanında derin yaralar açılacaktır.

Özgürlük ve demokrasi alanını toplumsal yaşamın her alanında giderek daraltan AKP hükümeti, Kürt sorununda izlediği otoriter, baskıcı, tekleştirici yöntemlerle ve sürdürdüğü anti demokratik devlet anlayışı ile bugüne kadar yeterince ölüme, acıya ve gözyaşına neden olmuştur. Bugün taleplerini ifade etmek için açlık grevlerine başvuran tutsaklara karşı içinde bulunduğu duyarsızlık, aymazlık hali ise geçmişten hiçbir ders almadığını, sorunu çözmek yerine derinleştirme anlayışından vazgeçmediğini göstermektedir. Açlık grevlerinin bugün diyalog yöntemi ile çözülmesi, bugüne dek AKP hükümetinin askeri ve siyasi operasyonlarla derinleştirdiği Kürt sorununda da çözüme doğru atılacak önemli bir adım olacaktır. Bu aynı zamanda yıllardır altını çizdiğimiz demokratikleşme yolunda da büyük bir adımı oluşturacaktır.

Fakat görüyoruz ki bu ülkeyi yönetenler, her kesimden ezilenlerin, hakları yok sayılanların sesini duymadıkları gibi bugünkü açlık grevlerinde de insani ve vicdani hiçbir sorumluluğu üstlenmemektedirler. Çözümün parçası olmak yerine sorunun kendisi olmayı tercih etmekte, giderek daha kalabalıklaşan sokaklara, çığlığa dönüşen seslere hala gazla, copla, nefret söylemleri ile seslenmektedirler. Yarattıkları korku imparatorluğunda gösterdikleri "ileri" demokrasi örnekleri, içinde buldukları ve topluma dayattıkları zihniyetin karanlığını açıkça sergilemektedir.

İnsan yaşamının söz konusu olduğu bu günlerde artık içinde bulunduğumuz her gün, her saat hatta her dakika, yaşamı ölüm karşısında daha da mağlup etmektedir.

Bizler emek ve demokrasi örgütleri olarak, yaşadığımız yüzyılda bir utanç tablosu yaşamamak, artık bir insanımızı dahi yitirmemek için bir an önce diyalogların çözüme ulaşmasını istiyoruz. AKP hükümeti bir an önce üzerindeki bu sorumluluğu yerine getirmelidir. Aksi halde bu utanç tablosunun mimarı olarak, yitip giden yaşamların sorumlusu sadece kendisi olacaktır.

Bizler DİSK, KESK, TMMOB ve TTB olarak başlattığımız süreçte, 11 Kasım Pazar günü Türkiye'nin bütün illerinde gerçekleştireceğimiz yürüyüş ve oturma eylemleri ile üzerimize düşen sorumluluğu yerine getirmeye devam edeceğiz.

Bu kez ölüme karşı yaşam kazansın!

DİSK-KESK-TMMOB-TTB

BU KEZ YAŞAM KAZANSIN

11 Kasım 2012

Açlık grevlerinde kritik aşamaya çoktan gelindi... Hükümet ‘taraf’ olmayı bırakıp, acil çözüm konusunda ‘muhatap’ olmalıdır!

Cezaevlerinde başlatılan süresiz-dönüşümsüz açlık grevleri yeni katılımlarla birlikte 10 bin kişiyi bularak 61. gününe girdi.

Açlık grevleri bir ülkede demokrasinin, eşitliğin ve özgürlüğün olmadığı siyasal sistemlerin bir sonucudur. 1980’den bu yana yaşanan açlık grevlerinin sayısı, içinde bulunduğumuz baskı ve zorba düzeninin, karanlığının da bir kanıtıdır. Ülkemizde 12 Eylül’le başlayan eşitlik ve özgürlüklerin rafa kalktığı bu karanlık, bugün AKP’nin gölgesinde derinleşerek devam etmektedir.

Cezaevlerinde açlık grevlerinde bulunan yüzlerce tutuklu ve hükümlünün içinde yeterli besin desteği ve sağlık hizmeti almayanların ciddi ve geri dönüşümsüz sağlık sorunları ile karşı karşıya oldukları bilinmektedir. Cezaevlerinde bir cezaevi hekimi bulunmadığından bu görev aile hekimlerine devredilmiş olup bu durum tedavinin devamlılığını bozmaktadır. Ayrıca gelen doktor raporları ve hükümlü başvurularında tutukluların doktor kontrolünü kabul etmedikleri ve TTB gibi bağımsız kuruluşlar tarafından bu hizmetin verilmesini istedikleri de bilinmektedir.

İnsanların sakat kalmaması, ölümlerin yaşanmaması için Adalet Bakanlığı’nın başta tabip odaları olmak üzere insan hakları savunucularının açlık grevi yapılan cezaevlerini ziyaret etmesine izin vermesi gerekmektedir. Sağlıklı içme suyu, tuz, şeker ve yaşamsal önemi olan B1 vitaminin mutlaka temin etmeli ve isteyen grevcilere ulaştırmalıdır.

Açlık grevlerinde en riskli günlere girildiği ve ölüm haberlerinin gelmesinin an meselesi olduğu bu kritik aşamada bile AKP, hadi bırakalım çözüm konusundaki siyasi sorumluluğunu, hükümet olarak, yaşam hakkının kutsallığı ve insani değerlerin korunması yükümlülüklerini dahi yerine getirmekten kaçınmakta ve adeta ölümlere davetiye çıkartmaktadır. Dahası, insanların ölüm sınırında gezindiği bu sorunda da hükümet, tıpkı başka toplumsal sorunlarda olduğu gibi “Ben ne dersem o olur” iktidar anlayışıyla hareket etmekte ve sağlıklı diyalog yolları kurmak yerine, sorunu siyasi bir manevra alanı olarak kullanmaktadır.

Özgürlük ve demokrasi alanını toplumsal yaşamın her alanında giderek daraltan AKP hükümeti, Kürt sorununda izlediği otoriter, baskıcı, tekleştirci yöntemlerle ve sürdürdüğü anti demokratik devlet anlayışı ile bugüne kadar yeterince ölüme, acıya ve gözyaşına neden olmuştur. Bugün taleplerini ifade etmek için açlık grevlerine başvuran mahpuslara karşı içinde bulunduğu duyarsızlık, aymazlık hali ise geçmişten hiçbir ders almadığını, sorunu çözmek yerine derinleştirme anlayışından vazgeçmediğini göstermektedir. Açlık grevlerinin bugün diyalog yöntemi ile çözülmesi, bugüne dek AKP hükümetinin askeri ve siyasi

operasyonlarla derinleştirdiği Kürt sorununda da zme doğru atılacak önemli bir adım olacaktır.

Ülkenin temel sorunlarının üzümünde toplumsal konsensus aramayıp, tüm kesimlerin sorgusuz sualsiz, politikalarına biat etmesini isteyen AKP hükümeti, açlık grevleriyle ilgili yapılan önerilere, getirilen üzümlere, taleplere ve beklentilere gözünü, kulağını tamamen kapatmaktadır.

Bu nedenle, takiye yapmayı, gerçekleri saptırmayı mubah görmektedir. Başta "inkr" ve "tecrit" politikaları olmak üzere dnn iktidar sahiplerine karşı getirdikleri bütün suçlamaları bugün kendileri yapmaktadır.

Tecrit ve izolasyon politikaları, egemenlerin iktidarını tesis etme amacıyla insani özellikleri köreltmek için uygulanan ve Türkiye'deki tüm muhalifleri bekleyen, insanlık dışı bir uygulamadır.

Açlık grevlerinin başlamasına neden olan siyasi ve insani talepleri diyaloglarla zmek yerine, sorunu değil de, sorunu ifade eden insanları lme sürüklemesinin veya sürüklenmesine seyirci kalınmasının, ülkemizde onarılması imkânsız derin yaralar aacağına inanıyoruz.

Bu nedenlerle, açlık grevlerine seyirci kalmak, ölümlere seyirci kalmaktır.

Bizler emek ve meslek örgütleri olarak hükümeti bu konuda sorumluluğunu yerine getirmeye davet ediyoruz. Bir kez daha ifade ediyoruz,

Bu Kez lme Karşı Yaşam Kazansın!

DİSK-KESK-TMMOB-TTB

DEMOKRATİKLEŞME ADI ALTINDA DEMOKRASİNİN VAZGEÇİLMEZ UNSURU OLAN YEREL YÖNETİMLERDEN VE YERİNDEN YÖNETİM ANLAYIŞINDAN VAZGEÇİLMİŞTİR

12 Kasım 2012

TBMM'den alelacele geçirilen ve ilgili kurumların, belediyelerin ve meslek örgütlerinin görüşleri alınmadan hazırlanan "Büyükşehir Belediyesi Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı"yla demokrasinin vazgeçilmez unsuru olan yerel yönetimlerin sayısı azaltılmakta, merkezi otorite daha da güçlendirilmektedir.

Türkiye'de belediye sayısı 2000 yılında 3.228 düzeyindeyken, 2009 yılı yerel seçimleri sonrasında, 2010 yılında Büyükşehir Yasası ve Belediye Yasası'nda yapılan değişikliklerle 2.950'ye indirilmiştir. TBMM'den geçen son düzenlemeyle 1591 belediye daha kapatılmakta, belediye sayısı 1.359'a indirilmektedir. Bu sayıya yeni kurulan ilçe belediyelerinin eklenmesiyle sayı 1.384 olmuştur. Bu durum AKP'nin iktidarda olduğu 10 yılda belediye sayısının yaklaşık % 60 azalması anlamına gelmektedir.

Demokratikleşme sağlanacağı, halkın katılımının arttırılması, mahalli idarelerin sürekli biçimde geliştirilmesi ve etkin hizmet üretme kapasitesine sahip hale getirildiği gerekçesi ile hazırlandığı iddia edilen "Büyükşehir Belediyesi Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun"la demokrasinin vazgeçilmez unsuru olan yerel yönetimlerden 29 il özel idaresinin, 1.591 belde belediyesi ile 16.082 köyün tüzel kişiliği kaldırılmakta, büyükşehir sınırlarındaki beldeler mahalleleri ile, köyler ise mahalle olarak ilçe belediyelerine katılmakta, diğer illerde tüzel kişiliği sona erdirilen belde belediyeleri de köye dönüştürülmektedir. Yasa kapsamına alınan 13 il ile birlikte büyükşehir sayısı 29'a çıkmaktadır. Ülkemizin kamu idaresinde önemli değişimlere yol açan değişiklikler öngören düzenleme ile yerinden yönetim anlayışından vazgeçilmektedir. Kurulması öngörülen Yatırım İzleme ve Koordinasyon Merkezi bu durumu değiştirmemektedir. Aksine merkezi idarenin yerel üzerindeki kontrolünün artmasının bir aracıdır.

Düzenleme, Anayasa'ya ve Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartı'na aykırıdır.

Öngörülen sistem ile yerel yönetimden vazgeçilmekte merkezi otorite güçlendirilmektedir

Yerel yönetimler Anayasa'da il özel idaresi, belediye ve köy olarak sayılmaktadır. Kapatılan il özel idaresi yerine "Yatırım İzleme ve Koordinasyon Merkezi" adı altında Anayasa'da yer verilmeyen yeni bir yapılanma öngörülmektedir.

Belediyelerin kapatılması, köylerin mahalleye dönüştürülmesi yereli yok sayan, yerel yönetimleri kapatan ve etkisizleştiren, merkezileşmeyi yoğunlaştıran bir modeli öngörmektedir. Ölçeğin genişlemesi, demokrasinin gelişmesine

değil, kontrol adına otoritenin artmasına yol açacaktır. Merkezi idarenin, yerel yönetime doğrudan müdahalesini olanaklı kılan bu yeni yapılanma ile merkezileşme güçlendirilmektedir. Yerel yatırımlara yönelik karar ve tercihlerin belirlenmesinde etkin rolü olan seçilmişlerin oluşturduğu il genel meclisleri yerine idarenin atanmışları geçecektir. Bu durum Anayasanın 127. maddesinde yer verilen “yerinden yönetim” ilkesiyle bağdaşmamaktadır.

Cumhuriyet tarihinden daha da eski kuruluşa sahip belediyelerin de içinde bulunduğu yerel yönetimlerin, yeterli tartışma yapılmadan kapatılması, belde yaşayanlarına hiç söz hakkı verilmemesi, Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartı'nın “yerel yönetimlerin sınırlarında, bir referandum yoluyla ilgili yerel topluluklara önceden danışılmadan değişiklik yapılamaz” ilkesine açıkça aykırıdır.

Söz konusu düzenleme, demokrasinin geliştirildiği iddialarının aksine yerel yönetim kültürünün silinmesi anlamını taşımaktadır. Yerel yönetim birimlerinin kapatılmasıyla belediye hizmetinin en yakın ilçe merkezinden karşılanacak olması hizmete erişimi ve kararlara katılımı neredeyse imkansız hale getirmektedir ve Anayasa'nın 127'nci maddesinde yer verilen “yerinden yönetim” ilkesi ile bağdaşmamaktadır.

Ayrıca, il özel idaresi yerine yeni oluşturulan Yatırım İzleme ve Koordinasyon Merkezi ile merkezi idarenin sınırsız yetkisi bir kez daha genişletilmiştir. “Yatırım İzleme ve Koordinasyon Merkezi”ne “gerektiğinde” merkezi idarenin taşrada yapacağı yatırımların yapılması ile “görevini yerine getirmediği durumlarda” diğer kurumların yetkisinde olan görevleri de yapabilme görevi verilmiştir.

Belediye Hizmetlerine Ulaşmak Daha Da Zorlaşacaktır

Büyükşehir Belediyesi sınırlarının 2004 yılında pergel ile genişletilmesi sonrasında büyükşehir sınırları “il geneli” olarak düzenlenen İstanbul ile Kocaeli illerinde 8 yıllık süreçte yaşanan deneyim göstermiştir ki, büyükşehir-ilçe arasında var olan mevcut yasal yetki ve güç dağılımı ile bu sistemde hizmetlerin aksamadan sürdürülmesi olanaklı değildir.

Sınırsız kontrol tutkusu nedeniyle sadece yetki sınırını genişletme amacıyla yapılan bu düzenleme; belediye sınırlarına uzak yerlerde yaşayanların hizmet almasını zorlaştırarak bazı kesimlere ulaştırılmasını neredeyse imkânsızlaştırırken, bir yandan da su, kanalizasyon gibi hayati önemde olan hizmetler pahalılaşacaktır. Önceki deneyimlerde açıkça görüldüğü üzere daha önce mahalleye dönüştürülen yerlerde yaşayanlar açısından yoksullaşma artmıştır.

Mevcut yetki ve güç dağıtımını ile sınırların genişlemesi, belediye hizmetleri açısından hizmetin de genişlemesi ve yaygınlaşması anlamına gelmemektedir. İlçeler göz önüne alınarak oluşturulan yeni belediyeler ile birlikte, belediyelerin mekânsal dağılımında da dengesizliğin büyümesine yol açacaktır. Özellikle dağınık olarak yer alan ve mahalleye dönüşmesi öngörülen köylere hizmet götürülmesinde önemli aksaklıkların çıkması kaçınılmazdır.

Yerleşmelerin tarihiyle, kültürüyle bağdaşmayan, tepeden inme kararlarla ilçelerin, belediyelerin parçalanması, ortadan kaldırılması orada yaşayanların aidiyet duygusu yok edilerek kendi tarihlerinden ve kültürlerinden uzaklaştırılmasını amaçlamaktadır.

Belediyelerin teknik hizmet götürme kapasitesinin yetersiz olduğu bilinmektedir. Bu düzenlemeyle hâlihazırda yeterli hizmet veremeyen belediyelerin az sayıda personel ile genişleyen bir coğrafyaya hizmet götürmesi mümkün görülmemektedir.

Yeni Bir İmar Affını Öngörmektedir

Yasada yapılan düzenlemeyle köy tüzel kişiliği ortadan kaldırılan ve mahalleye dönüşen yerleşmelerdeki önemli bir bölümü kaçak yapı niteliğinde olan mevcut yapıların ruhsatlı sayılması bazı koşullara bağlanmış olsa dahi, bugüne kadarki uygulamaların bize gösterdiği bunun bir genel af niteliğine dönüşme riski taşıdığı yönündedir.

Afet ve risk maskesiyle tüm ülke topraklarını hiçbir kurala ve koşula bağlı olmaksızın ranta açan “Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanun”un kabulü üzerinden daha 1 yıl geçmeden, Büyükşehir Belediyesi Kanunu’nda yapılan değişikliklerle kaçak yapılmış yapıların ruhsata bağlanmak istenmesi, AKP Hükümeti’nin samimiyetsizliğini bir kez daha göstermiştir. Bu tasarı planlama ve yapılaşma politikalarında 1940’lı yıllardan beri sürdürülen ikiyüzlü yaklaşımın son örneğini oluşturmuştur.

Yoksulluğun artmasına yol açacaktır.

Yasa ile köylü kendi yaşam alanı üzerindeki tüm yönetim haklarını kaybetmiştir. Artık köy alanları belediyeler için yeni yatırım alanı haline getirilerek rantın tamamı belediyelere aktarılmaktadır. Bu, aynı zamanda zaten çok azalan tarımsal faaliyetlerin de ortadan kalkmasına yol açacaktır. Ayrıca köylüler ücretsiz eriştiği altyapı hizmetleri için bedel ödemek zorunda bırakılmaktadır. Bu durum tarım ve hayvancılıkla geçinen dar gelirli köylüleri daha da yoksullaşacaktır.

Köy tüzel kişiliklerinin kaldırılması ile orman köylerinin kentsel ranta açılması kolaylaştırılmış, yabancılara toprak satışının önü açılmıştır.

TMMOB, Cumhurbaşkanını yasayı veto etmeye çağırıyor:

“Demokrasi yaygınlaştırılıyor” gerekçesiyle, meslek örgütlerini, bilim insanlarını görmezden gelerek hazırlanan, Anayasa’ya ve Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartı’na aykırı olan, ülke kamu idare sistemine darbe vuran, köy tüzel kişiliklerinin kaldırılması ile orman köylerinin kentsel ranta açılmasını kolaylaştıran, yabancılara toprak satışının önü açan, bir kez daha ülkemizin doğal zenginliklerinin onarılamayacak biçimde zarar görmesine, talanına yol açacak bu kanunu TBMM’ye geri gönderiniz.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

MESLEKLERİMİZE, ODALARIMIZ VE BİRLİĞİMİZE SAHİP ÇIKIYORUZ KAPALI KAPILAR ARDINDA HAZIRLIKLARI YAPILAN TMMOB'SİZ TMMOB YASASINI KABUL ETMEYECEĞİZ

16 Kasım 2012

Son yıllarda gündeme gelen Odalarımız ve üst Birliğimiz Türk Mühendis Mimar Odaları Birliği-TMMOB'nin mevzuatını düzenlemeye yönelik adımlar, bugün doğrudan TMMOB Yasasını değiştirmeye yönelmiştir. Anayasa'nın 123, 124 ve özellikle 135. maddelerinden hareketle yayımlanan 6235 sayılı TMMOB Yasasının değiştirilmesi yoluyla TMMOB örgütlülüğü ve mühendis, mimar, şehir plancılığı disiplinlerinin meslek örgütlülükleri, kapalı kapılar ardında yapılan hazırlıklarla tasfiye edilmek üzeredir.

Cumhurbaşkanlığı Devlet Denetleme Kurulu'nun ülkemizdeki bütün meslek kuruluşlarıyla ilgili 29.09.2009 tarihli, 799 sayfa ve 1.062 sayfa eki bulunan raporunun Başbakanlığa gönderilmesinin ardından 2011 yılında çıkarılan birçok Kanun Hükmünde Kararname (KHK) ile kamu yönetimi tekelleri otoriter bir tarzda yeniden düzenlenmiştir. Bu kapsamda gerek mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı hizmetleri ve gerekse TMMOB mevzuatının Anayasa ve yasalara açıkça aykırılık oluşturacak bir şekilde Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından düzenlenmesi öngörülmüştür. Bu düzenlemeler, Anayasa ve İdare Hukuku çerçevesinde merkezi idare ile özerk yerinden yönetim kuruluşları arasında olması gereken vesayet denetimini aşan, tekelleri otoriter bir yönetim anlayışı ile bazı özerk kamu tüzelkişiliklerinin özerkliği ortadan kaldırılmış, bazıları da doğrudan bazı bakanlıkların bünyesine katılmıştır.

Bugün ülkemizde egemen olan sermaye birikim politikaları, sanayide gerçekleşen dönüşüm, fason üretimin artması, 2B ile kamu arazileri ve kentsel dönüşüm süreçleri, bütün ülkenin imara açılması gibi rant yönelimli politikalar, mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı hizmetlerini doğrudan olumsuz olarak etkilemektedir. Bu meslek disiplinleri ile kamusal hizmet ve kamusal mesleki denetim esaslı örgütlülüklerinin, şekli yapılaraya dönüştürülerek tasfiye edilmesi amaçlanmaktadır. Kamuoyuna tarafsız ve bilimsel temellerle gerçeklikleri aktaran; gerektiğinde etkin bir biçimde hukuk yolunu kullanarak yapılan yanlışlarla mücadele eden TMMOB'ye yönelik tasfiye politikaları da bu kapsam içindedir.

Bu noktada öncelikle belirtmek isteriz ki, TMMOB Yasasını değiştirme ya da ortadan kaldırmaya yönelik girişimler mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı hizmetlerini kamusal niteliğinden arındırarak rant politikalarına açma amacını gütmektedir. Ayrıca hazırlanış süreci, şekli ve içerik itibarıyla TMMOB'siz TMMOB Yasası değişikliklerini yüz binlerce üyemizin ve bizlerin asla kabul etmeyeceği bilinmelidir.

Yapılacak yeni değişikliklerle mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı hizmetleri ve ilgili meslek örgütleri, böl-parçala-küçült-yönet-etkisizleştir yaklaşımıyla demokratik ve merkezi yapılardan rekabetçi yerel yapılara dönüştürülerek merkezi kamu yönetimine bağlanacaktır. Odalarımız ve Birliğimiz TMMOB, bugüne kadar izin vermediğimiz siyasi iktidarların ve siyasi partilerin rant ve rekabet temelli müdahalelerine açık bir yapıya ve arka bahçelerine dönüştürülecektir.

Diğer yandan belirtmek isteriz ki, mühendislik bilimleri ile mimarlık ve şehir plancılığı bilim ve disiplinleri, multi disiplinler (çok disiplinli-çokbilimli) mesleki hizmetleri gerektirmekte ve gerek kendi içlerinde gerekse aralarında mesleki, bilimsel, teknik geçiş gereklilikleri bulunmaktadır. Dolayısıyla meslek alanlarının ve hizmetlerinin tarifi, sınırı ve ülke genelindeki ortak uygulamaları, ancak TMMOB'nin mevcut yapısı gibi bütünsel bir kurum tarafından gerçekleştirilebilir.

Bu nedenle meslek alanlarımızın ve aralarındaki ilişkilerin düzenlenmesi otoriter ve rekabetçi bir kanun yapma zihniyeti ve böl-parçala-küçült-aşırı parçalı yapıları yönet yaklaşımıyla düzenlenemez. Meslek alanlarımız ve aralarındaki ilişkilerin, bilim, teknik ve toplumsal yarar doğrultusunda ancak TMMOB ve Odalarımızın demokratik işleyişi içinde belirlenebilir, düzenlenebilir bir konu olduğu unutulmamalıdır.

Mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı hizmetleri gerçekte bilim, teknoloji, Ar-Ge, inovasyon, sanayi, tarım, orman, enerji, ulaşım, madenler, tüm doğal kaynaklar, gıda, çevre ve kentleşme politikalarının dinamik gücüdür, böyle olması gerekir. Ancak ne yazık ki bu gerçekler hemen hemen tüm siyasi iktidarlar tarafından hep ikinci plana itilmiş, bazı alanlarda yetkiler uluslararası sermaye kuruluşlarına devredilmiş, bazı alanlar ise neredeyse ortadan kaldırılmıştır. Mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı hizmetlerinin ana sektörleri kamusal fayda anlayışından çıkarılıp serbestleştirme, özelleştirme, ticarileştirmenin arpalıkları haline getirilmiştir. Kentler, tarım arazileri, kamu arazileri, madenler, enerji ve tüm alanlar rantlara göre şekillendirilmiş ve plansızlık egemen kılınmıştır.

Aynı zamanda çalışma yaşamının büyük kısmı işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin dışında tutulmakta, insanca barınma hakkı ve deprem gerçeğinin gerektirdiği yapı denetimi, enerji, tarım, orman, su kaynakları ve kentlerin yönetimi gibi alanlarda mühendislik-mimarlık-şehir plancılığının mesleki denetim ve bilimsel-teknik kriterleri devre dışı bırakılmakta, KHK'lerle, yasa ve yönetmeliklerde yapılan düzenlemelerle bilimsel-teknik mesleki gereklilikler tasfiye edilmektedir. Bu nedenle iş cinayetlerinden yapı denetimsizliğine, depremlerin toplumsal yıkımlara dönüşmesine dek bir dizi acı olay artık kanıksanır hale gelmektedir. Bu koşullarda ülkemize, halkımıza, mesleklerimize karşı bilimsel-toplumsal sorumluluklarımızı terk etmeyeceğimizi, TMMOB'siz TMMOB Yasasını değiştirmeye yönelik girişimlere karşı biz aşağıda imzası

bulanan TMMOB'ye bağlı Odalarımız olarak, birlik içinde karşı çıkararak mücadele edeceğimizi, bağımsız ve demokratik meslek kuruluşlarının tasfiyesine dur demenin kamusal bir görev olduğunu; iktidarın söz konusu girişimleri askıya alarak sesimize kulak vermesi gerektiğini kamuoyuna duyururuz.

Bilgisayar Mühendisleri Odası
evre Mühendisleri Odası
Elektrik Mühendisleri Odası
Fizik Mühendisleri Odası
Gemi Makinaları İşletme Mühendisleri Odası
Gıda Mühendisleri Odası
Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası
İçmimarlar Odası
İnşaat Mühendisleri Odası
Jeofizik Mühendisleri Odası
Jeoloji Mühendisleri Odası
Kimya Mühendisleri Odası
Maden Mühendisleri Odası
Makina Mühendisleri Odası
Metalurji Mühendisleri Odası
Meteoroloji Mühendisleri Odası
Mimarlar Odası
Orman Mühendisleri Odası
Petrol Mühendisleri Odası
Peyzaj Mimarları Odası
şehir Plancıları Odası
Tekstil Mühendisleri Odası
Ziraat Mühendisleri Odası

TTB, TMMOB, TBB ÇANAKKALE'DEN KAZDAĞLARI'NDAN SESLENİYOR...

18 Kasım 2012

Bizler Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB), Türkiye Barolar Birliği (TBB) Yönetim Kurulu temsilcileri ve Türk Tabipleri Birliği (TTB) Merkez Konseyi üyeleri olarak, Çanakkale ili ve Kazdağları yöresinin binlerce yıllık tarihi, doğal ve yaşam kokan güzelliklerini yine binlerce yıl sonra, bu bölgede yaşayacak olan yurttaşlara taşıyabilmek amacıyla yürütülen mücadeleye destek vermek için buradayız.

Bizler yaşamı savunmak, yaşama hakkımıza sahip çıkmak üzere Kazdağları'ndayız, Çanakkale'deyiz. Yöre halkının sesini büyütmek için buradayız.

Çanakkale ilinin ve Kazdağları bölgesinin eşsiz coğrafyası ve zenginliklerinin, bizden sonraki nesillere bozulmadan aktarılabilmesi, yüreği olan herkesin görev sayacağı bir durumdur. Mesleki duyarlılığımız ve insani yönümüz, dünyada ender olarak bulunan bu bölgenin korunması ve yaşatılması için bize görev yüklemektedir.

Yaklaşık 10 yıldır bölgede sürdürülen maden arama faaliyetlerini hem bireyler olarak hem de meslek örgütleri olarak endişe ile yakından takip ediyoruz. Ancak, bugün Çanakkale'de gelinen nokta, ülkemiz ve gelecek nesiller adına bizi daha da büyük bir endişe içine sevk etmektedir. Arama faaliyetlerinin sona ermek üzere olması, bu arada bölgede binlerce sondajın yapılmış olması, hatta sondajlar sonunda pırlıl pırlıl suları olan bazı köylerin artık damacana suyu içere hale gelmesi ve daha ilk sondajlarda bu durumun yaşanması bu bölgede yer altı su rezervinin karşı karşıya olduğu tehlikeyi gözler önüne sermektedir.

Ayrıca, madencilik şirketlerinin, ruhsat sahalarının genişliği, şirketlerin kapasite artırımı istekleri, arama faaliyetlerin bu seviyede kalmayacağını göstermektedir. Çanakkale ili sınırları içinde, 6 maden işletmesi için ÇED süreçleri tamamlanmıştır. Bunlardan birisinin kapalı, diğerlerinin açık maden işletmesi olması planlanmaktadır. Bunlardan ikisi için ise, kapasite artırımı ve zenginleştirme tesisi başvurusu yapılmıştır.

Çanakkale ili, Kazdağı yöresi, Biga Yarımadası, Güney Marmara bölgesi tarihi, mitolojik, sosyal, kültürel, jeolojik, ekolojik birçok zenginlik, çeşitlilik ve değişkenlikleri barındıran nadir bölgelerimizden birisidir. Bölge bereketli toprakları, sulak alanları, yer üstü ve yer altı zenginlikleri, uygun iklim koşullarından dolayı binlerce yıl boyunca insanlığın yerleşim alanı olarak kullanılmıştır. Kazdağı, doğal ve kültürel kaynak değerleri açısından oldukça zengin bir potansiyele sahiptir. Bu değerler Kazdağı kütlesinin tümüne dağılmış durumdadır. Kazdağı, yerüstü ve yeraltı su rezervleriyle, sıcak ve soğuk su kaynaklarıyla, Biga Yarımadası'nın hayat kaynağıdır. Kazdağı, doğal bitki örtüsü olan ormanları, endemik türleri, gen kaynakları ve koruma alanları ile bölgenin yaşam kaynağıdır. Dünyamızın en önemli ekosistemlerinden birisidir. Kazdağı, tarihsel, kültürel, ekolojik ve toplumsal mirasımızdır. Tarım, bölgedeki temel ekonomik etkinliktir. Karasal

habitatların başında ormanlar gelmektedir. Çanakkale ilinin il yüz ölçümünün yarısından fazlası ormanlarla kaplıdır.

Tarihi, doğası, temiz havası ve suyu ile anılan bu bölge altın madenciliği girişimleri durdurulmaz ise sadece madencilikle anılır olacaktır. Tıpkı Bergama, Balya, Kışladağı gibi kirlilikle anılır olacaktır. Tıpkı Dilovası gibi, tıpkı Ergene havzası gibi anılacaktır.

Kazdağı ve yöresinde, Biga Yarımadası'nda yaklaşık iki milyon insanın içme suyunu sağlayan kaynakları, sulama göletleri, Karamenderes ve Kocabaş çayının suladığı topraklar üzerinden tüm tarımsal ürünleri olumsuz etkileyecek olan, madencilik faaliyetleri ile ilgili olarak uluslararası altın şirketlerinin ve yerli ortaklarının yürütmekte olduğu çalışmalar bugün tehlikeli bir noktaya ulaşmıştır.

Şimdilik planlanan 6 (altı) adet metalik maden işletmesinin her birinde milyonlarca tonluk toprak ve kaya çıkarılacak, bunlar öğütülecek ve siyanürle işlenerek altına dönüştürülecektir. Bu işlem sırasında yine milyarlarca metreküp su kullanılacaktır. Devasa çukurlar açılacak, yüzlerce metre yükseklikte pasa ve liç yığınları bırakılacak, çevreye kaya tozu, silis tozu, ağır metalli tozlar yayılacak, önlem de alınsa bu yığınlardan doğaya asitli sular yayılacaktır. Kirletilen yer altı suları ile birlikte, bölgenin suyu tüketilecek hatta başka havzalarda yapılacak barajlarla bölgeye su taşınacaktır. Milyar tona yaklaşan kaya kazılacak ve coğrafya değiştirilecektir. Ormanlık alanlar ve bölgenin kendini besleyebilen tarım sistemi yok edilecektir. Çanakkale ve köyleri susuz kalacak ya da su kaynakları ağır metal zengini asidik sulara dönüşecektir. Tarım ve ormancılığın çökmesi ile yöre insanı bölgeyi terk etmek zorunda kalacaktır. Su ve toprak kirliliği, bu bölgeden beslenmek zorunda olan insanların kanser ya da başka kronik hastalıklara yakalanmasına neden olabilecektir. Bütün bu manzara, belki de bugünden öngörebildiğimiz sorunların sadece bir bölümüdür.

Emek ve doğa toplumun maddi zenginliğini oluşturur. Kapitalizm, emek gücünü iş gücü, doğayı da hammadde ve kaynak olarak ele alarak sermaye birikimini ve büyümesini gerçekleştirir. Kapitalizmin varoluşu ve kendini sürdürebilmesi; insanımızın piyasa koşullarında sefaletle mahkûm edilmesiyle, çalışanların işsiz kalma korkusu altında her defasında daha düşük ücretle ve daha kötü yaşam koşullarını kabul ederek çalışmalarıyla, doğayı hammadde deposu ve kaynak olarak daha ucuza mal etme arayışı ile mümkündür. Sömürerek büyümeye devam eden sermaye doğanın kendi varlık koşullarını yenileyebilme olanaklarını ortadan kaldıracak şekilde tüketerek, insanoğlunun varlık koşullarını da zorlamaktadır.

Yaşanan değişimler küreselleşen kapitalist dünyanın doğayla ilişkilerine de yansımıştır. Onlara göre, ormanlar, balık alanları, meralar, yeraltı ve yerüstü sularının ortak kullanılan kaynaklar olmaları ve mülkiyet haklarının iyi tanımlanmamış olması nedeniyle piyasa düzgün çalışmamaktadır. Onlara göre doğal kaynakların korunması ve piyasanın düzgün çalışması için bu kaynakların ya özelleştirilmesi ya da bedelini ödeyerek kullanmaya razı olan insanların kullanımına açılması gerekmektedir. Bu görüşler doğrultusunda çevre alınır satılır bir meta olarak

uluslararası ticaretin konusu haline getirilmiştir. Uluslararası sermayenin, geldiği ülkede üretimden pazarlamaya kadar mülkiyet edinme de dâhil olmak üzere hiçbir sınırlama ve denetimle karşılaşmaması için kuramsal ve kurumsal düzenlemeler tüm dünyada olduğu gibi pervasız bir şekilde ülkemizde de yapılmıştır, yapılmaya devam etmektedir. Bu düzenlemelerde çevre de ticaretin konusu haline getirilmiştir. Eğitim ve sağlık alanında olduğu gibi doğal kaynaklar ve çevreyle ilgili hizmetler de serbest piyasada alınır satılır mallar haline getirilmiştir.

Oysa; 1948'de kabul edilen İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nin 25. maddesi; "yaşam hakkı" çerçevesinde 'Sağlık Hakkı'na yer vermiştir. "Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklar Sözleşmesi"nin 12. maddesi de sağlık hakkını tanımlarken, çevre sağlığını ve sanayi temizliğini her yönüyle ileriye götürme ve salgın hastalıkların, yöresel hastalıkların, mesleki hastalıkların ve diğer hastalıkların önlenmesinden bahsetmektedir. Anayasamız, herkesin sağlıklı ve dengeli bir çevrede yaşama hakkı olduğunu belirtirken, çevreyi geliştirme, çevre sağlığını koruma ve çevre kirlenmesinin önlenmesini hem devlete hem de vatandaşa yerine getirilmesi zorunlu olan bir görev olarak vermektedir. Bu nedenle doğa ve insan yaşamı üzerinde olumsuz yönde risk oluşturabilecek bir faaliyete ekonomik değeri düşünülerek izin verilmesi Anayasamızın çevrenin korunması ile ilgili hükümlerine aykırıdır.

Ülkemizde altın madenciliği konusunda yaşanan Bergama tecrübesi birçok gerçeği gözler önüne sermiştir. Ancak on yıl önce yargı kararlarına rağmen Bergama'da sürdürülen yanlış bugün Çanakkale ili ve Kazdağları'nda da inatla devam etmektedir.

Türk Tabipleri Birliği, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği ve Türkiye Barolar Birliği olarak bizler siyasi iktidarı ve yetkilileri bir kez daha uyarıyoruz.

Siyasal iktidara ve ilgililere sesleniyoruz:

Gelin ilk ağaç kesilmeden, ilk kazma vurulmadan, ölüm çukurları açılmadan, toprağımız ve havamız bozulmadan, sularımız zehirlenmeden ve bölgemiz susuz kalmadan önce bir kez daha düşünün. Bölge hakkında yerel örgütlerimizin ve uzman meslektaşlarımızın hazırladığı onlarca raporu algılamaya çalışın. Yöre halkının haklı sesini duyun. Bölgedeki tüm arama, işletme faaliyetlerini durdurun, ruhsatları iptal edin.

Meslek örgütleri olarak bizler, bu bölgede yürütülen direnişi saygıyla selamlıyor ve sonuna kadar destekliyoruz.

Ve şunu söylüyoruz ki; ne vaat ederlerse etsinler bu güzellikleri görmeyerek yağmalayanları, buna izin verenler ya da görmezden gelenleri, bugün bizler, yarın gelecek kuşaklar asla hoş görmeyeceklerdir.

**TÜRK TABİPLERİ BİRLİĞİ
TÜRK MÜHENDİS VE MİMAR ODALARI BİRLİĞİ
TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ**

EMEÇİLERİN BİRİKİMİ VE EMEĞİ ÜZERİNDE HÜKÜMETLERİN VE SERMAYENİN RANT SAĞLAYAMADIĞI BİR SOSYAL GÜVENLİK SİSTEMİ VE KURUMUNUN OLUŞTURULMASINI TALEP EDİYORUZ!

3 Aralık 2012

2006 yılında 5502 Sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Kanunu ile Sosyal Sigortalar Kurumu, Bağ-Kur ve Emekli Sandığı birleştirilmiş, Sosyal Güvenlik Kurumu oluşturulmuştur. AKP hükümetinin “eşitlik” adı altında sunduğu bu yapılanmanın ardından geçen 5 yıl içinde söz konusu eşitliğin sosyal devlet ilkesine uygunluk temelinde daha üst norm ve standartta eşitlemeyi değil, tüm sigortalıları “en az”da eşitleyen bir uygulama olduğu herkes tarafından açıkça görülmüştür.

Bilindiği gibi Türkiye’de finansmanı ve fikri altyapısı emperyalizmin kurumları olan Dünya Bankası ve IMF’ye ait olan Sağlıkta Dönüşüm Projesi, 2003 yılında AKP hükümeti tarafından resmi olarak başlatıldı. Temeli özelleştirme ve piyasalaştırmaya dayanan ve AKP hükümetinin iktidara geçiş tarihi ile başlayan bu proje, 12 Eylül karanlığında yaklaşık 30 yıldır devam eden neoliberal düzeninin sağlık hizmetleri üzerindeki bir yansıması olarak karşımıza çıkmaktadır. Halk için “yıkım”, AKP ve temsil ettiği sermaye çevresi için “reform” anlamına gelen bu dönüşüm süreci, sağlık alanındaki yatırımların kısılması, sağlık hizmetinin özelleştirilmesi, hastanelerin işletme mantığına göre çalıştırılması ve istihdam biçiminin de kuralsız, esnek, güvencesiz ve düşük ücretli yapıya uygun hale getirilmesine dayanmaktadır.

Sosyal Güvenlik Sisteminde dönüşüm başlatılırken, Dünya Bankası raporları referans gösterilerek nüfusun yaşlanması sonucu sistemin tüm nüfusu koruyucu bir özellikten yoksun kaldığı ve sosyal güvenlik kurumlarının finansman açıklarının ekonomi üzerindeki olumsuz etkisi gerekçe gösterilmişti. Oysaki Türkiye, dünya geneline kıyasla genç bir nüfusa sahip olmakla beraber işgücüne katılım oranı düşük, işsizliğin ve eksik istihdamın boyutlarının çok yüksek olduğu bir ülkedir. Yanlış tespitlere dayanan hükümetin gerekçelendirmesi sonucu geçen 5 yılda uygulamanın getirdiği sonuçlara bakacak olursak, çalışma çağındaki nüfusun istihdama katılmadığı, sağlık ve eğitim sorunlarının aşılması bir yana çığ gibi büyüdüğü görülmektedir. Dolayısı ile geçen süre zarfında, sosyal güvenliğe en çok ihtiyacı olan, gelir düzeyi görece düşük kesimlerin zorunlu sosyal güvenlik kapsamı dışına itildiği açıkça gözlenmektedir.

Şüphesiz gerçek amacının sistemin maliyetinin halka yüklenmesi olan Sosyal güvenlik sistemindeki dönüşüme bir gerekçe de sosyal sigortalar ve genel sağlık harcamalarının bütçeye sözde yük getirdiği şeklindeydi. Ne var ki geçen 5 yıla dönüp baktığımızda, finansman açıklarının giderek arttığı izlenmektedir. AKP hükümeti sağlık harcamalarındaki artışı bir başarı öyküsü olarak kamuoyuna sunarken, bu harcamaların en büyük kalemlerinin ilaç şirketlerine, özel

hastanelere, taşeron şirketlere yönelik yapıldığı ortadadır. Buralara aktarılan kaynak ihtiyacının yüklü faturası da yoksullara ve giderek yoksullaşan emekçilere çıkartılmakta, halk tarafından toplanan kaynaklar halka dönmemektedir.

Özel sermaye birikimine sunulan kaynaklar ilaç endüstrisi ve özel hastanelerin kullanımına sunulurken sağlık harcamalarını suni bir artışa itmekte fakat sağlığı tümüyle bir sosyal hak kullanımının dışına çıkarmaktadır. Koruyucu sağlık hizmetlerine ve halk sağlığına yönelik politikaların rafa kaldırıldığı “sağlıkta dönüşüm” sürecinde, sağlık harcamalarındaki artış, daha maliyetli olan tedavi edici sağlık hizmetlerine aktarılmakta, topluma dokunmayan bir “sağlık teknolojileri çöplüğü” yaratılmaktadır.

5502 sayılı yasa ile Sosyal Güvenlik Kurumu adı altında çatılar birleştirilirken, IMF ve DB direktifleri ve sermayenin ihtiyaçları gözetilmiş, kazanılmış haklar bir bir gasp edilmiştir. “Sağlıkta Dönüşüm Programı” adı altında IMF talimatıyla yapılandırılan Sosyal Güvenlik Kurumu’nun, emekçilerin haklarını koruyup, çıkarlarını gözetilen bir kurum olarak işlev görmediği, hükümetin tüm talimatlarını yerine getiren bir işleyişe sahip olduğu daha kuruluş yıllarından itibaren bellidir. Günümüze kadar uzanan süreçte milyonlarca vatandaş hâlâ sağlık güvencesinden mahrum, sosyal güvenlik sistemi altında sağlık hizmetinden yararlanmak isteyen vatandaş ise yüklü faturalarla karşı karşıya. Alınan yüksek katkı payları ve özel hastanelere giden hastalara “ilave ücretlerin” dayatılması, parasız ve eşit bir sağlık hizmeti anlayışının AKP hükümetinin politikalarında yer almadığının kanıtıdır.

Sosyal güvenlik sistemi bireylerin sosyal risklerle karşılaşmaları halinde ihtiyaç duyduğu gereksinimlerin kamusal bir hizmetle giderilmesidir. Bu sistem, düşük gelir gruplarının ihtiyaçlarını yüksek gelir grubundan sağlanan kaynaklarla karşılanmasını esas almalıdır. Ülkemizde yaşanan gelir adaletsizliğinin boyutları düşünüldüğünde, devletin sosyal devlet ilkesi ile “insan onuruna yakışır” bir hayatı sağlamasında önemli bir rolü olduğu unutulmamalıdır. Fakat 2006 yılında yeni yapılanmadan sonra görülmektedir ki, sosyal güvenlik sistemi tüm birikmiş sorunlarını büyüterek işlevsizleşmekte, piyasacı anlayışa terk edilmektedir.

Sağlık hizmetlerinin finansmanında kullanılan Genel Sağlık Sigortası (GSS) uygulaması, özel muayenehane ve sözleşmeli personel esasına dayanan Aile Hekimliği ve hastanelerin bir ticarethaneye dönüştürülmesini hedefleyen Kamu Hastane Birlikleri bu dönüşümün piyasacı hamlelerinden sadece birkaçını oluşturmaktadır.

Sosyal güvenlik sisteminde yapılmak istenen değişikliklerin bir diğer önemli hedefi de emekli maaşı bağlama oranlarının kademeli olarak düşürülmesidir. Daha önce SSK ve Bağ-Kur emeklileri çalışırken aldıkları maaşın % 65’ini almakta, Emekli Sandığı’na bağlı emeklilerde % 75’ini almaktaydı. Reform adı altında düzenlemeler ile bu oran tüm emekliler için yüzde 50’ye düşürülmektedir.

Ayrıca 4447 Sayılı İşsizlik Sigortası Kanunu ile emeklilik yaşı kadınlar için 58 erkekler için 60 olmasına karşın AKP hükümeti, 2008 yılında yürürlüğe giren

5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası kanunu ve 2035'ten itibaren kademeli artış ile birlikte 2048 yılında hem kadın hem de erkeklerin emeklilik yaşını 65'e çekmişti. Bu yıl Ağustos ayında Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik'in "Avrupa'da yok, hatta Afrika'da bile yok" dediği emeklilik yaşı, Türkiye'de mezarda emekliliğe doğru yönelmektedir. Fakat ne var ki, bu açıklamaları yapanlar, diğer ülkeleri referans gösterip yapılanları hasıraltı etmeye çalışanlar, o ülkelerdeki çalışma saatlerinden ve kişi başına düşen yıllık gelirden bahsetmemektedirler. Kamu emeklilik sisteminin işlevsizleştirilmesi ile yeni özel emeklilik sistemlerinin kurulması, kamusal emeklilik fonlarının bireysel emeklilik şirketleri aracılığıyla mali piyasalara devredilmesi, Dünya Bankası taleplerinin arasında olduğunu bilmekteyiz. Maaşlarda ve emeklilik yaşında yapılan tüm düzenlemeler ile birlikte, sistemin kaynaklarını topyekun küresel sermayeye sunulması da bu dönüşümün sonuçlarından biri olmaktadır.

Sağlık alanında yaşanan dönüşüm sağlık hizmetini herkesin eşit erişebileceği kamusal bir hak olmaktan çıkarırken, bir yandan da sağlık emekçilerine de yüklü bir fatura çıkarmaktadır.

Sağlıkta dönüşüm süreci ile hedeflenen yeni istihdam yapısına uyum, AKP hükümetinin Ulusal İstihdam Stratejisi ile tüm alanlara yönelik hedeflediği ucuz işgücü ordusuna paralel, kuralsız, güvencesiz, esnek istihdam biçimine dayanmaktadır. Tüm bu özellikleri taşıyan taşeron işçi çalıştırma, yasal mevzuat değişikliği ile sağlık alanında da yaygın bir hale getirilmiş, üniversite hastaneleri hariç, sağlık sektöründe kuralsızlık, güvencesizlik ve esnekliğin yanında asgari ücrete dayanan bu işçilerin sayısı bugün itibari ile 140.000'e yükselmiştir. Ayrıca IMF programları gölgesinde geçen 10 yıllık süreçte IMF'ye yeni kadro açılmamasına yönelik verilen taahhütler sözleşmeli çalışan sayısı arttırılmış, Doğu-Güneydoğu ve kırsal alanlara sürgüne tabi tutulan sağlık çalışanlarına sözleşmeli çalışma koşulları dayatılmıştır.

Beş yıl içinde Sosyal Güvenlik Reformu gölgesinde geçen süreç, halkın artan gelir kayıpları ve yoksun kaldığı kaliteli bir sağlık hizmeti ile tam bir yıkım altında geçmiştir. Şimdi 4 Aralık 2012 tarihinde SGK Genel Kurulu 3. Olağan toplantısını gerçekleştirecektir.

Bizler sürdürdüğümüz mücadelede, emekçilerin özyönetimine bırakılan, emekçilerin birikimi ve emeği üzerinde hükümetlerin, sermayenin rant sağlayamadığı bir sosyal güvenlik sistemi ve kurumunun oluşturulması talebimizin Genel Kurul vesilesiyle bir kez daha altını çizmek isteriz.

DİSK-KESK-TMMOB-TTB

YÖK'ÜN YÜKSEKÖĞRETİMİ YENİDEN YAPILANDIRMA ÇALIŞMALARI ÜNİVERSİTEYE VE ÜNİVERSİTE BİLEŞENLERİNİN HAKLARINA SALDIRIDIR! BU SALDIRIYA GEÇİT VERMEYECEĞİZ!

11 Aralık 2012

YÖK'ün Yükseköğretimi Yeniden Yapılandırma Çalışmaları Üniversiteye ve Üniversite Bileşenlerinin Haklarına SALDIRIDIR! Bu Saldırıya Geçit Vermeyeceğiz!

12 Eylül ürünü olarak 6 Kasım 1981'de kurulan Yükseköğretim Kurulu, 31. Yılı biterken kaldırılması yönündeki toplumsal mutabakata rağmen varlığını sürdürmekte, hatta sahip olduğu merkezi iktidar “yeniden yapılandırma” çalışmalarıyla daha fazla güçlendirilmek istenmektedir.

Yıllardır söylediğimiz gibi YÖK, otoriter, baskıcı yapısı ve zihniyetiyle tüm yükseköğretimi tahrip etmiş ve etmeye devam etmektedir. Bu nedenle YÖK, sadece bir üst kurul olarak değil, üniversitede resmi ideolojinin yeniden üretilmesini sağlayan, sermayenin çıkarı doğrultusunda yarattığı ilişkiler sisteminin bir toplamı olarak algılanmalıdır. Bu sistem, toplumla organik bağ kuramayan, toplumsal aidiyeti olmayan, yalnızlaşmış, iktidar ve güce tapınan, varlığı koşulsuz “uyum” sağlamak olan insanları yaratmayı hedeflemektedir.

YÖK'ün “yeniden yapılandırma” adı altında yayımladığı ve üniversiteye yeni bir saldırı metni olan “yasa taslağı önerisi” de özünde bu merkezîyetçi yapıyı daha da güçlendirmeyi hedeflemektedir. Yaklaşık 30 yıldır, YÖK'ün kaldırılması ve üniversitelerin bilimsel özgürlük; eşitlikçi özgürlükçü demokratik özyönetim, kurumsal özerklik, kamusal finansman ve iş güvencesi temelinde, niteliği artırma amacıyla yeniden yapılandırılması üzerindeki toplumsal mutabakata rağmen, YÖK'ün yürüttüğü çalışmalarda bu taleplere yer verilmediği görülmektedir. Aksine AKP'nin otoriter, muhafazakar ve piyasacı yönelimi, çalışmaların temel dayanağı haline getirilmiştir. Diğer taraftan, “yeniden yapılandırma çalışmalarıyla” yükseköğretim alanı, kapitalizmin dünya ölçeğinde etkinleşen işleyişine eklenmek istenmekte, kamusal kaynaklar sermayenin ihtiyaçlarını karşılamak üzerine seferber edilmektedir. Bu çalışmalar, sermayenin ve siyasal iktidarların denetimindeki YÖK düzeni tarafından zaten tahrip edilmiş üniversiteyi, yükseköğretimi yeniden yapılandırmak adı altında yok edecektir. YÖK'ün bu çalışmaları aslında çok manidardır. Çünkü, neresinden tutsak elimizde kalan yükseköğretim sisteminde yıllar içerisinde;

Yükseköğretim, alınır satılır bir hizmet haline getirilmiş,

Parası olanın ve olmayanın farklı niteliklerde bu hizmet alanından yararlanmasına neden olunmuş,

Akademisyenler, devletin sınırlarını belirlediği ve ticari değeri olan bilgi üretmeye zorlanmış,

Üniversiteler birer ticarethane, öğrenciler de müşteri olarak görülmüş, Niteliği değil; rekabeti, kaliteyi, esnek ve güvencesiz istihdamı hedefleyen “işletmecî” uygulamalar yürürlüğe koyulmuştur.

Üstelik bu uygulamalar, bizzat YÖK eliyle hayata geçirilmiştir. Bugün ise YÖK’ün bu zamana kadar oynadığı işlev unutturulmaya çalışılarak, “demokratlık” kisvesi altında yeni bir süreç işletilmek istenmektedir. Eleştiriler ve talepler dile getirildiğinde manidar bir sessizliğe bürünerek bu eleştiri ve talepleri adeta bir kara delik gibi yutan kurumun, 30 yıldır yukarıdaki süreci bizzat yöneten YÖK olması, aslında her şeyi özetlemektedir. Bilinmelidir ki, YÖK’ün yapılandırma çalışmaları eğitim hakkını, akademik ve bilimsel özgürlükleri, üniversitelerin özerkliklerini, bilginin paylaşılabılır olmasını ortadan kaldıracak düzenlemelerin son adımı olacaktır. Dolayısıyla bu çalışmalar taşıdığı amaç ve hedef gereği, 12 Eylül cuntacılarının açtığı yoldan ilerlemekte ve yükseköğretim hizmeti alanına bütünlüklü bir saldırıyı kendisine görev edinmektedir. Bu nedenle;

Kamusal hizmet olarak eğitim ve bilimi savunduğumuzdan, tamamen kar amaçlı çalışacak olan özel yükseköğretim kurumlarını, öğrencilerin müşterileştirilmesini ve paylaşılması gereken bilginin satılmasını kabul etmiyoruz!

Bilginin paylaşılmasını esas aldığımızdan dolayı, bilginin alınır satılır bir ürün olarak görülmesini kabul etmiyoruz!

Demokratik özyönetimi savunduğumuzdan, sermayenin ve siyasal iktidarın üniversite yönetiminde daha da belirleyici olmasının yolunu açacak olan “üniversite konseyleri”ni kabul etmiyoruz!

Eleştirel düşüncenin, bilimsel ve akademik özgürlüklerin önünde işsiz kalma bir tehdit unsuru haline getirilmişken, Türkiye’nin dört yanında araştırma görevlilerinin işine son verilirken, araştırma görevlilerinden idari personele, öğretim görevlilerinden öğretim üyelerine kadar iş güvencesini ortadan kaldıracak hiçbir düzenlemeyi kabul etmiyoruz!

Performans kriterlerinin daha fazla kar için olduğunu bildiğimizden, üretilen eğitim hizmetinin ve bilimin niteliğini daha da düşürecek olan performans sistemi uygulamasını kabul etmiyoruz!

Bizler, aşağıda imzası bulunan örgütler olarak, bir gerçeğin altını çizmek istiyoruz:

İş güvencesi yoksa akademik özgürlük,

Üniversite bileşenleri yoksa demokratik özyönetim,

Akademik özgürlük ve demokratik özyönetim yoksa kurumsal özerklik,

Kurumsal özerklik yoksa özgür bilim ve eğitim,

Özgür bilim ve eğitim yoksa özgür düşünce,

Tüm bunlar yoksa üniversite YOKTUR.

Bizler, yükseköğretim de dahil eğitimi temel bir hak olarak kabul etmekte; insan, toplum ve doğa yararına; parasız, bilimsel, anadilinde, nitelikli, özgürleştirici eğitimi; üniversitelerin kurumsal özerkliğini, akademik özgürlükleri, tüm bileşenlerin katılımıyla demokratik eşitlikçi özyönetimi savunmakta, etnik ve cinsiyete dayalı vb. her türlü ayrımcılığı reddetmekteyiz. Bu nedenle, yükseköğretimin 4+4+4'ü olan “yeniden yapılandırma çalışmalarına” karşı, güçlü bir muhalefeti örgütlemek, üniversiteleri birer direniş mekânları haline getirmek için tüm gücümüzle hareket edeceğiz.

EĞİTİM SEN

KESK

DİSK

TMMOB

TTB

CUMHURİYET SAVCILARINA CEZA KOVUŞTURMASI YAPMAK ÜZERE AÇIK ÇAĞRIMIZDIR! BAKANLIK, HUKUK DEVLETİ İLKESİ VE ANAYASA'YA AYKIRI OLARAK TMMOB'YE BAĞLI ODALARI VE BELEDİYELERİ TEHDİT EDİYOR

14 Aralık 2012

Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, Oda ve Belediye yöneticilerini açıkça tehdit ediyor.

Çevre ve Şehircilik Bakanlığı normal zamanların hukuk normlarından muaf bir biçimde olağanüstü hal rejiminin bakiyesi KHK ile -seçim öncesi, parlamento görevde iken- kuruldu. Bu Bakanlık, KHK ile tüm ülke toprağı üzerinde tek söz sahibi olduğunu ilan etti. Sonra da Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Yasa ile “dönüşüm” adı altında yıkım yetkisi aldı. Şimdi ise tek taraflı ilan ettiği yetkilerin üzerinden meslek odalarının yetkilerini yok eden yönetmelikler ve genelgeler yayımlamaya başladı. Bu da yetmemiş olmalı ki, posta dağıtım yoluyla suç isnadında bulunma görevi üstlendi.

Bakanlık, önce 3 Nisan 2012 tarihinde Yapı Denetimi Uygulama Yönetmeliği ve Planlı Alanlar Tip İmar Yönetmeliği'nde değişiklik hükümlerini yayımlanarak yürürlüğe koydu, ardından 14 Nisan 2012 tarihinde yine aynı yönetmeliklerde değişiklik yaptı. Bu yönetmeliklerle, Planlı Alanlar Tip İmar Yönetmeliği'nce fenni mesullerden istenen “sicil durum belgesi” ile “oda kayıt belgesi”ni taahhütname biçimine dönüştürdü. Aynı şekilde, Yapı Denetimi Uygulama Yönetmeliği'nce yapı denetim elemanlarından istenen “sicil durum belgesi”ni de “taahhütname” biçimine dönüştürüp üye beyanını yeterli görerek denetimleri ortadan kaldırdı.

Yapı Denetimi Uygulama ve Planlı Alanlar Tip İmar Yönetmeliği'nde 3 Nisan ve 14 Nisan 2012 tarihinde yapılan değişikliklerin uygulanması aşamasında dikkat edilecek hususları düzenleyen 2012/12 nolu Bakanlık genelgesiyle de “mühendis ve mimarların odalarına denetim yaptırımları yasaklanmış, üye kayıt belgesi ve sicil durum belgesi sunan meslek mensuplarının projelerinin alınmaması, almır ise hem belediye hem de oda yöneticileri hakkında doğrudan yargı yoluna başvurulması” İçişleri Bakanlığı'na, 81 ilin valiliklerine ve büyükşehir belediye başkanlıklarına dağıtımı yapılarak bildirilmiştir.

Meslek odaları yöneticileri hakkında yargıya başvurma bildirimini yöneticilere açık tehdittir. Ancak bu tehdit “niçin yapılmaktadır?”, asıl korkutucu ve ürkütücü yan budur. Bakanlık açıkça, meslek mensuplarına, “Meslek odanızca konulan kurallara uymayın, yalnızca üye kaydınızı yaptırın ve bir daha odanıza uğramayın. Hatta sunacağınız hizmetlerde üye kayıt, sicil durum belgesi ya da büro tescil belgesi de almanıza gerek yok, biz sizin tek taraflı taahhütte bulunmanızı yeterli buluyoruz” demektedir. İnsanların tüm yaşamında gıdadan yapıya, tekstilden soluduğumuz havaya kadar mühendislik ve mimarlık hizmeti yer alırken mühendislik ve mimarlık hizmetinin denetim dışına itilmesinin gerekçesi kamu

yararına olabilir mi? Bakanlık Odaları tehdit etmektedir ancak asıl tehdit topluma yöneliktir. Denetimsiz sunulan hizmetin toplum açısından sonuçları ağır olacaktır.

Bakanlık aynı zamanda Anayasa'yı da tanımamaktadır. Bakanlığın tüzelkişiliği olmamasına karşın meslek odalarının tüzelkişiliği Anayasa'da tanımlanmıştır. Anayasal kuruluş olan TMMOB ve bağlı odaların, anayasal görevlerini yapmalarından dolayı merkezi idare tarafından tehdit edilmesinin dünyada başka bir örneğine rastlamak olanaklı değildir.

Anayasa'nın 135. maddesinde "Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ve üst kuruluşları; belli bir mesleğe mensup olanların müşterek ihtiyaçlarını karşılamak, meslekî faaliyetlerini kolaylaştırmak, mesleğin genel menfaatlere uygun olarak gelişmesini sağlamak, meslek mensuplarının birbirleri ile ve halk ile olan ilişkilerinde dürüstlüğü ve güveni hâkim kılmak üzere meslek disiplini ve ahlâkını korumak maksadı ile kanunla kurulan ve organları kendi üyeleri tarafından kanunda gösterilen usullere göre yargı gözetimi altında, gizli oyla seçilen kamu tüzelkişilikleridir." biçiminde tanımlanan meslek kuruluşları görevlerini nasıl yerine getireceklerdir? Meslek odasıyla fiilen ve hukuken bağları kesilmiş, meslek mensubunun meslek disiplini nasıl sağlanacaktır?

Normal işleyen bir demokratik hukuk devletinde her kurum ve kuruluşun görevleri, sorumlulukları belirlenmiştir ve herkes kendi görev alanında Anayasa ve yasaların vermiş olduğu yetki ve sorumlulukları yerine getirir. Meslek odası ile meslek mensubu arasındaki ilişki de Anayasa ile tariflenmiş, özel yasa ile de bu kurallar düzenlenmiştir. Bakanlık, bu kurallara aykırı olarak yayımladığı genelgede meslek odalarına "Meslek mensubunu denetleme" demektedir. Oysa meslek mensubunu denetlemeden Anayasa'da belirlenmiş olan görevleri ifa etmenin olanağı ve yasal karşılığı bulunmamaktadır.

Bakanlık, yargı kararlarını tanımamaktadır. Meslek mensuplarının uyacakları kurallar, TMMOB Yasası kapsamında, TMMOB ve oda genel kurullarında tartışılmış, karara bağlanmış ve yönetmelik olarak yayımlanmıştır. Şu an yürürlükte olan meslek kurallarını düzenleyen tüm yönetmelikler yargı denetiminden geçmiş ve hukuka uygun bulunmuştur. Bakanlık ise yargı tarafından hukuka uygun bulunan yönetmeliklere uymama çağrısı yapmaktadır. İçişleri Bakanlığı, valilikler ve belediyelerden hukuka uygun proje sunanların projelerinin alınmamasını, alınır ise belediye görevlileri ve oda yöneticileri hakkında yargı yoluna gidilerek işlem yapılmasını istemektedir. Bu istem, hukuksuzluğa, yargı kararlarını ihlale ve kuralsızlığa davet olup, anayasal suç oluşturmaktadır.

Artık yeter diyoruz! Cumhuriyet Savcılarını, açıkça Anayasa ve yasalara uymama çağrısı yapan Bakan ve bürokratları hakkında soruşturma açmaları için göreve çağırıyoruz.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

28 ARALIK'TA ROBOSKI'DEYİZ!

15 Aralık 2012

28 Aralık 2011 tarihinde Roboski'de 34 yurttaşımızın savaş uçakları ile katledilişi üzerinden tam bir yıl geçmek üzere. Bugüne kadar bu katliamın faillerin bulunmasına yönelik ne bir adım atıldı, ne de vicdanları rahatlatacak bir özür dilendi. Tüm bunlar bir yana, başta öldürülen gençlerin aileleri olmak üzere, bugüne kadar köye gitmek isteyen, sorumluların ortaya çıkmasını talep eden demokratik kurum ve kuruluşlar baskı ve zor yolu ile engellenmeye çalışıldı. Bununla da kalmadı, katliam AKP ve Genelkurmay Başkanlığı'nca "savaş zaiyatı" olarak değerlendirildi, çoğu 13-20 yaş arasında olan 34 gencimizin ölümü "yasa dışı iş yapıyorlardı" gerekçeleri ile meşrulaştırmaya çalışıldı. Öldürülen gençlerimizin acılı ailelerine dalga geçercesine "kan parası" teklif edildi, "tazminatlarını ödedik daha ne istiyorsunuz" diyerek olayın üzeri kanlı paralarla kapatılmaya çalışıldı.

Evet, katliamın üzerinden tam 1 yıl geçiyor. Bu geçen uzun zaman dilimi içerisinde canlı tanıklarının ifadesi dahil her şey ortadaydı, olmayan tek şey ise adaletin kendisiydi.

Bizler, daha eşit, özgür ve demokratik bir ülkede, bir arada yaşam umudunu koruyan ve bu uğurda sonuna kadar mücadele edecek emek ve meslek örgütleri olarak,

Ölüm kuyularına dönüşen, insanlık dışı biçimlere bürünmüş savaş politikalarının bir ürünü olan Roboski katliamının hesabını bir kez daha sormak için;

Hala faillerin ve sorumluların ortaya çıkartılmadığı, türlü gerekçelerle karartılan bu bir yılın hesabını sormak için;

Örgütlerimizin temsilcilerinin katılımı ile 28 Aralık'ı 29'una bağlayan gecede katliamın topraklarında, Roboski'de olacak; geceyi öfkesini ve yasını feryada dönüştüren, 1 yıldır adaleti bekleyen Roboski halkı ile birlikte geçireceğiz.

Tüm Türkiye'de ise 28 Aralık Cuma günü AKP binalarına yürüyüş gerçekleştirecek, AKP hükümetini yaşananların bir katliam olduğunu kabul etmeye, sorumlu ve faillerinin yargı önüne çıkarılması için üzerine düşen vazifeyi yapmaya yönelik çağrımızı bir kez daha yineleyeceğiz.

28 Aralık'ı 29'una bağlayan gecede Roboski halkının yanında olmaya ve 28 Aralık Cuma günü tüm Türkiye'de gerçekleştireceğimiz yürüyüşe, emek ve demokrasiden yana olan herkesi davet ediyor,

Katliamların hesabını kardeşliğin ülkesini kurarak soracağımızı bir kez daha ifade ediyoruz!

DİSK-KESK-TMMOB-TTB

OTOYOLLAR VE KÖPRÜLER DE SATILDI

20 Aralık 2012

2003 yılında özelleştirme kapsamına alınan otoyollar ve köprüler, düne kadar kamunun varlığı iken bugün özel şirketlerin varlığı haline getirildi. Kamusal varlıklar yıllardır talana açılmış ve bu ülkenin tüm kamusal birikimleri heba edilmiştir. Toplum her özelleştirme işlemi ile hem toplumsal varlığını kaybetmekte hem de topyekun müşteri sıfatıyla satılmaktadır. İrademiz dışında yoldan suya, enerjiden yaşadığımız mekâna kadar satılmaktayız.

Ulaşım, önemli bir kamu hizmeti ise, bu kamu hizmeti karşısında yolu kullanan veya kullanmayan yurttaştan dolaylı/dolaysız vergi de tahsil ediliyor ise bu alanda tekelleşmenin önünü açacak bir kararın alınmasında kamu yararı bulunmamaktadır.

Ulaşımın teknik olarak işlevi, kişilerin ve eşyanın güvenli, hızlı, ekonomik, zamanında, konforlu ve çevreye en az zarar verecek şekilde yer değiştirmesidir. Ulaşım bir hizmettir. Üretiminin ve pazarlaşmasının aynı anda olması gereken, stoklama olanağı bulunmayan bir faaliyettir. Ülkedeki bütün etkinliklerin içinde ulaşım vardır.

Ulaşım sektöründe toplam maliyet içinde sabit maliyetin payı çok yüksektir. Bu nedenle, ulaşım sistemlerinin maliyetlerinin olabildiğince düşük olması istenir. Başka bir deyişle, ulaşım sistemlerinin maliyetlerinin mümkün olduğu kadar az yatırım maliyeti ile oluşturulması ve olabildiğince düşük maliyetle işletilmesi gerekir.

Özel sektörün tamamıyla hakim olduğu ekonomilerde bile ulaşım kamunun müdahalesi vardır. Bu müdahale yatırım gereksinimini azaltmak veya ilerideki yıllara kaydırmak amacından başlar, ülkedeki toplam arazi kullanma kararlarının rasyonelleştirilmesinden ve ulaşım desteği ile endüstriyel üretimin maliyetlerinin azaltılmasına kadar çok geniş bir alanı kapsar. Bunlara ek olarak güvenlik de düşünüldüğünden maliyet altı taşımalara da izin verilmez.

Yolu kullananların giderleri, hatta en geniş anlamıyla yolu kullanmayanların da yoldan ötürü giderleri ulaşım ekonomisinde çok önemli yer tutmaktadır. Bir ulaşım altyapısından yararlanan kişinin bu alt yapının oluşturulması için harcanan giderlere aktif bir şekilde katılması artık kabul edilmiş bir gerçektir. Bugün Türkiye’de yolu kullanan ve kullanmayan tüketicilerden alınmakta olan kalemleri; akaryakıttan alınan vergiler, ithalattan ve satıştan alınan vergiler ve harçlar, verilen belgelerin karşılığında alınan harçlar, lastik ve yağdan alınan vergiler ve harçlar, yollardan ve köprülerden alınan geçiş ücretleri, yolu kullanmayanlardan alınan vergiler ve harçlar şeklinde sıralamak mümkündür.

Yukarıda sunulan vergi ve harçlar, altyapının yapım ve bakımında ortaya çıkan giderleri karşılamak için devlet tarafından tahsil edilmektedir. Özelleştirmeye konu köprü ve otoyolların yapımı için toplum çok büyük sabit yatırım yapmıştır.

Kamulaştırma bedelleri de düşünülürse topluma büyük maliyetinin olduğu görülmektedir. **Toplum tarafından yapılmış bir yatırımın, gelirinin özel sektöre verilmesi sosyal hukuk devletinde kabul edilemeyecek bir durumdur.**

Bu satış sonucu toplumu, dolayısıyla devleti başlıca iki tehlike beklemektedir. Kamu maliyetini azaltmak, verimliliği yükseltmek adına yola çıkan hükümetin almış olduğu karar, özellikle alternatif köprü ve otoyol olmadığından rekabet ortamı olmayacak ve tekel yaratacaktır. Diğeri ise otoyolların bakım giderinden kurtulmak adına kamuya daha fazla maliyet yüklenecektir. Şöyle ki; otoyol ve köprülerden geçiş ücretinin toplanması özel sektöre bırakıldığında;

Kamu, yolları ve köprüleri kullandıktan halen alınmakta olan miktara tamamen eşit bir bedeli işleticiden isteyecektir. Bu durumda işletici yolu kullananlardan mevcut tarifeye kendi gereksinimini ve karını ekleyerek saptayacağı miktarı toplayacaktır. Eğer bakım giderleri de işleticiye ait olacak ise istenecek miktar çok büyük olacaktır. Yolu kullananların büyük bir bölümü bu gidere katlanamayacak ve otoyollara paralel olan bedava devlet yollarına, İstanbul'da ise eskiden olduğu gibi fribotlara yönelecektir. Bu yönelme kapasite kullanımını artıracığından devlet, kendi yollarına kapasite artırıcı yatırımlar yapmak zorunda kalacaktır.

Devlet harcamalarını azaltmak adına yola çıkan hükümet, devlete yeni yatırımlar yapmak zorunluluğunu doğuracak bir karar almıştır. Böyle bir tehlikeyi, kararı alan kurulun görmemesi olanaklı olmasa gerek.

Köprüler, eser niteliğinde olduğundan özelleştirilemez, kaldı ki, Özelleştirme Kanunu'nda da özelleştirilecek kamu varlıkları arasında sayılmamıştır. **İstanbul'daki köprülerin karlılığını göz önüne aldığımızda, satışta özel şirketlerin yararının kamu yararının önüne geçtiğini görmekteyiz.**

Yatırımı toplum tarafından yapılmış, özel sektörden yatırım maliyet bedelinin asla alınamayacağı bir özelleştirmenin kamuya yeni yatırımları zorunlu kılması karşısında, **"Bu kâra görünür şirketler dışında kimler ortaktır?" sorusu haklı olarak ortada durmaktadır.**

Ormanımızın, meralarımızın, kıyılarımızın, suyumuzun, yolumuzun satıldığı ülkede çocuklarımız neye sahip çıkacak? Ülke ile nasıl duygudaşlık kurduracağız?

Bu ülke kimin? Özel mülk gibi satılmaktadır!

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

DEMOKRATİK BİR TÜRKİYE İÇİN KATLIAMLARLA YÜZLEŞİLMELİ, MARAŞ DOSYASI YENİDEN AÇILARAK GERÇEK SORUMLULAR YARGILANMALIDIR!

21 Aralık 2012

Geçmişte yaşanan acılar kapatılarak, unutturmaya çalışılarak ve insanlık suçlarının protesto edilmesi engellenerek “toplumsal barış” sağlanamaz!

Türkiye siyasi tarihi kitlesel kıyım ve katliamlarla doludur. 1978 yılında Kahramanmaraş'ta yaşananlar, tıpkı Çorum'da, Sivas'ta, Malatya'da devlet destekli ırkçı/gerici saldırılar ve bizzat “devlet” tarafından yönlendirilen 1 Mayıs 77 Taksim, Gazi ve Ümraniye mahalleleri ve son olarak da Roboski'de yaşananlar gibi, yakın tarihimizin en korkunç katliamlarından biridir. Mezhep ayrılığı körüklenerek başlatılan ve günlerce süren Maraş Katliamı'nda ‘resmi’ rakamlara göre 111 kişi hayatını kaybetmiştir. Binlerce kişi yaralanmış, yüzlerce ev ve işyeri yakılmıştır.

Bugün bu katliamların ardındaki gerçekler ortaya çıkartılmadığı gibi, kimisinde hiçbir soruşturma ve yargılama yapılmamış, diğerlerinde de göstermelik yapılan yargılamalar sonucunda yine göstermelik hapis cezalarının ardından “sanıklar” ya afila serbest bırakılmışlar ya da davalar zamanaşımına uğratılmıştır. Ve geçmişte ülkemizin aydınlık geleceğini karartan bütün tertipçilerin cezalandırılmaları şöyle dursun, “kahraman” ilan edildiklerine, makamlar ve payeler verilerek mevkilerinin yükseltildiğine içimiz yanarak tanıklık ediyoruz.

Hatta yaşanan bunca acılarla adeta alay edilircesine, Maraş Katliamı'nın “1 Numaralı Sanığı” olarak yargılanan Ökkeş Kenger (Şendiller) Meclis İnsan Hakları İnceleme Komisyonu üyeliğine getirilmiş, bizzat Başbakan Sivas Katliamı Davası'nın zamanaşımına uğramasını sevinçle karşılayarak “Hayırlı olsun” demiş ve çeşitli katliam ve suikastlardan yargılanan katiller “3. Yargı Paketi”ne eklenen özel yasa maddeleriyle serbest bırakılmışlardır.

Kendinden olmayana, farklı olana, “öteki” sayılana karşı tam bir tahammülsüzlük ve yoketme histerileriyle dolu olan bu ırkçı/gerici oluşumların tek “çıkarması” olmadı Maraş. 80 öncesi yine Sivas, Çorum ve Malatya'da yüzlerce insanımız, kadın, çocuk denilmeden vahşice katledildiler.

Devletin “derinlerinden” üretilen politikalarla birleştirilen ırkçı-gericiliğin tek hedefi kuşkusuz Aleviler değildi. Geçmişe baktığımızda, 12 Eylül'e giden yolda Türkiye, faşizmin ve gericiliğin yoğun bir saldırısıyla karşı karşıya kaldı. Bütün ilerici, demokrat, devrimci insanlara, aydınlara, gazetecilere, işçilere, öğrencilere, öğretim üyelerine karşı cinayet ve katliamlar düzenlendi, sayısız insan öldürüldü, binlercesi yaralandı, sakat bırakıldı.

Yapılan bu katliamlar, gelişen toplumsal muhalefetin engellenmesine yönelik olarak planlandığı kadar, devletin ekonomik ve siyasi politikalarının sorunsuzca uygulamaya konulmasının da işaretlerindedir. Ekonomik krizin yükünün emekçi

halkın üzerine yıkılması için gündeme getirilen ve sınırsız bir sömürü anlamına gelen 24 Ocak Kararları'yla uygulanan ekonomik politikalara karşı oluşması muhtemel muhalefet hareketleri sınırsız bir faşist terör uygulanarak **“zapt-u rapt”** altına alınmaya çalışılmıştır. Ve ardından gelen 12 Eylül faşist darbesiyle de, mevcut sömürü düzeninin **“onarılması”** hedeflenmiştir.

Türkiye'de yoksul halk kitlelerinin, emekçilerin, işçi sınıfının geleceğinin teminatı olan solun gelişiminin bastırılması, sindirilmesi ve yokedilmeye çalışılması politikalarından bağımsız tutmuyoruz Maraş Kıyımı'nı!

Maraş Katliamı hâlâ toplumun vicdanında kanayan bir yara olarak duruyor! Geçmişte yaşanan acılar kapatılarak, unutturmaya çalışılarak veya insanlık suçlarının protesto edilmesi engellenerek **“toplumsal barış”** sağlanamaz!

Maraş Katliamı'nda somutlanan insanlık suçunu protesto etmek için Kahramanmaraş'ta düzenlenen etkinliğin bu yıl da yasaklanmasını protesto ediyor, mitingin yapılmasına engel olunmamasını istiyoruz.

Katliamın perde arkası karanlıktan çıkartılmalı ve gerçek sorumlularının yargılanması için dosya yeniden açılmalıdır.

DİSK-KESK-TMMOB-TTB

TMMOB, ODTÜ'NÜN VE ODTÜ'LÜLERİN YANINDADIR

21 Aralık 2012

18 Aralık Salı günü ODTÜ'de yaşanan polis saldırısı ve ardından 21 Aralık Cuma sabahı üniversitelilere yönelik gerçekleşen ve bir cadı avını andıran operasyonlar, ülkemizin demokrasi ile alakası olmayan baskıcı ve otoriter bir anlayışla yönetildiğini bir kez daha göstermiştir.

Bu ülkeyi “ileri demokrasi” ile yönettiğini iddia eden Başbakan, Göktürk-2 uydusunun uzaya fırlatılma törenine katılmak için 3600 polis, 20 zırhlı araç ve 8 TOMA eşliğinde ODTÜ'ye girmiştir. Sadece bu tablo dahi ülkemizin demokrasi ve özgürlükler konusunda hangi noktalara geldiğini göstermeye fazlasıyla yetmektedir. Başbakan, polisin ve şiddetin esamesinin dahi okunmaması gereken üniversiteye yani bilim yuvasına devasa bir ordu ile savaşa gidercesine girmiş, bir öğrencinin başından gaz bombası ile yaralanarak yoğun bakıma alınmasına değin uzanan bir şiddet ortamının oluşmasını sağlamıştır. Ayrıca, yaşanan saldırıda birçok öğrenci yaralanmış, öğretim görevlileri ve çalışanlar da gaz, cop ve tazyikli sudan dolayı zarar görmüştür.

ODTÜ, öğretim görevlilerinden öğrencilerine ve çalışanlarına kadar tüm bileşenleri ile yaşanan bu zorbalığa karşı tek vücut halinde tutum almış ve “Şiddet Varsa Polis Varsa Ders Yok!” diyerek bir günlük boykot yapmış, demokratik tepkisini göstermiştir. ODTÜ'nün, öğrencisine ve üniversitesine topyekun sahip çıkan bu onurlu duruşu ve direnişi, tarihte demokrasi ve özgürlük adına atılan adımlar sayfasında şimdiden yerini almıştır. Aynen Comer'in arabasının yakılması gibi.. Aynen “Hasan Tan ODTÜ'ye Rektör olamaz” direnişi gibi.

AKP iktidarı ise yaşanan saldırının sorumluları hakkında gerekli işlemleri başlatmak, ODTÜ'den ve kamuoyundan özür dilemek yerine öğrencilerin evlerine operasyon düzenlemiş ve gün içinde ondan fazla öğrenciyi gözaltına almıştır. Yandaş basın tarafından “terör örgütü operasyonu” olarak servis edilen ve hangi okuldan daha kaç öğrencinin alınacağını da içeren haberlerin yayınlanması bir “tezgah” kurulduğunu da açıklamaya yetmiştir.

Ülke tarihine kara bir leke olarak geçecek olan polis saldırısını ve ardından öğrencilerin “terörist” yaftası ile avlanırcasına evlerinden toplanmasını, gözaltına alınmalarını şiddetle kınıyoruz. Gözaltına alınan öğrenciler derhal serbest bırakılmalıdır.

TMMOB, arkadaşına, okuluna, ODTÜ'ye ve ülkesine sahip çıkan üniversitelilerin yanındadır.

TMMOB, ODTÜ'nün ve ODTÜ'lülerin yanındadır.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

ROBOSKİ KATLİAMININ SORUMLULARI HESAP VERMELİ, FAİLLER AÇIĞA ÇIKARILMALIDIR!

28 Aralık 2012

Roboski'de 34 vatandaşımızın savaş uçakları ile katledilişi üzerinden tam bir yıl geçti. Bugüne kadar ne faillerin bulunmasına yönelik bir adım atıldı, ne de vicdanları rahatlatacak bir özür dilendi. Tüm bunlar bir yana, bugüne kadar köye gitmek isteyen, sorumluların ortaya çıkmasını talep eden demokratik kurum ve kuruluşlar baskı ve zor yolu ile engellenmeye çalışıldı.

Bununla kalmadı, katliam AKP ve Genelkurmay Başkanlığı'nca "savaş zaiyatı" olarak değerlendirildi, çoğu 13-20 yaş arasında olan 34 gencin ölümü, "yasadışı iş yapıyorlardı" gerekçeleri ile meşrulaştırmaya çalışıldı. Öldürülen gençlerin acılı ailelerine dalga geçercesine "kan parası" teklif edilerek olayın üzeri kapatılmaya çalışıldı. Evlatlarının hayatını paraya tahvil etmeye çalışan anlayışa karşı çıkan, "biz para değil, katillerin açığa çıkarılmasını istiyoruz" diyerek onurlarını satmayacağını ilan eden ailelere sudan gerekçelerle davalar açıldı. Yaşadıkları evlat acısı yetmiyormuş gibi yerlerinden yurtlarından göç ettirilmeye çalışıldılar.

Sürecin başında "Roboski Katliamını aydınlatmak boynumuzun borcudur" diyenler aradan geçen zaman içinde "Her Kürtaj Bir Roboski" diyecek kadar pervasızlaştılar. Dahası olayı araştırmak üzere kurulan komisyon hala raporunu bile açıklamamıştır.

Evet, katliamın üzerinden tam 1 yıl geçti. Bu geçen uzun zaman dilimi içerisinde canlı tanıklarımı ifadesi dahil her şey ortadaydı, olmayan tek şey ise adaletin kendisiydi. Hükümet üzerindeki sorumluluğu "Geçiş yoluyla, eylem istihbaratı vardı" açıklamasını gerekçe olarak kamuoyuna sunarak atmaya çalıştı, Başbakan ise "Ahmet midir, Mehmet midir?" diye ifade etmekten kaçınmadığı öldürülen gençlerin katledilişini sıradanlaştırmaya kalkıştı. Dediğimiz gibi aslında her şey ortadaydı, yaşanan trajedinin "Terörle mücadele" adı altında yapılan yargısız infaz ve katliamların bir devamından ibaret olduğu açıkça bilinmekteydi.

Bir yıl kimileri için uzun kimileri için kısa bir zamandır. Roboski'de çocuklarının mezarı başından ayrılmayan analar için bir yıl, bitmek bilmeyen bir zamandır. Askeri araç ve helikopter sesleri ile korkuyla büyüyen çocuklar için 1 yıl oldukça uzun bir zamandır.

Bir yıl adalet beklemek için uzun bir zamandır.

Roboski katliamı kuşkusuz uzun süredir uygulanan baskıcı ve anti demokratik uygulamaların yanında AKP hükümetinin Kürt sorununda askeri çözüm ısrarının bir sonucudur. Bugün de AKP hükümeti, askeri ve siyasi operasyonları sürdürerek yeni katliamların ve ölümlerin zeminini güçlendirmeye devam etmektedir.

Daha fazla kan dökülmeden bu ısrardan derhal vazgeçilmeli ve demokratik çözüm yolları açılmalıdır. Bugüne kadar yağın bombaların barış çığlıklarını dindiremeyeceği açıktır.

AKP hükümeti artık gerçeği anlamalıdır, Kürt sorununda askeri çözüm ısrarı ile Kürt halkının demokratik taleplerini yok etmeye ve bastırmaya yönelik izlediği strateji kan ve gözyaşından başka bir sonuç vermemektedir. Artık bu tarihi yanlıştan dönmeli, özgür ve demokratik bir ülkede, bir arada yaşama umudunu koruyan halka karşı olan sorumluluğunu, demokratik talepleri kabul ederek yerine getirmelidir.

Onlarca yıldır gökyüzünden bomba yağan bu topraklarda daha fazla gözyaşı olmasın diye,

Bizler, daha eşit, özgür ve demokratik bir ülkede, bir arada yaşam umudunu koruyan ve bu uğurda sonuna kadar mücadelesini sürdürecektir emek ve meslek örgütleri olarak, devleti yaşananların bir katliam olduğunu kabul etmeye, sorumlu ve faillerinin yargı önüne çıkarılması için üzerine düşen vazifeyi yapmaya davet ediyoruz.

Roboski’de yaşananları unutmadık, unutturmayacağız, takipçisi olacağız.

Bir arada yaşam zeminlerini güçlendirerek katliamların hesabını kardeşliğin ülkesini kurarak soracağız!

Bu nedenle, bizler;

- 1- 28 Aralığı 29’una bağlayan gecede katliamın topraklarında, Roboski’de olacak, Roboski halkı ile birlikte 1 yıldır aydınlatılmayan katliamın hesabını bir kez daha soracak;
- 2- Tüm Türkiye’de ise 28 Aralık Cuma günü AKP binalarına yürüyüş gerçekleştirecek, AKP hükümetini yaşananların bir katliam olduğunu kabul etmeye, sorumlu ve faillerinin yargı önüne çıkarılması için üzerine düşen vazifeyi yapmaya yönelik çağrımızı bir kez daha yineleyeceğiz.

DİSK-KESK-TMMOB-TTB

ABD EMPERYALİZMİNİN TAŞERONU OLMAYACAĞIZ! ORTADOĞU'NUN GELECEĞİNİ ORTADOĞU HALKLARI BELİRLEYECEK! SURIYE'YE EMPERYALİST MÜDAHALEYE HAYIR!

3 Ocak 2013

AKP politikaları Ortadoğu halklarını kuşatan kanlı savaşta bölgesel bir güç olma hevesiyle ülkemizi her geçen gün yaşanan kanlı tarihin karanlık bir tarafı haline getirmektedir.

Ortadoğu'daki emperyalist kuşatma, Irak, Afganistan ve Libya'nın ardından bu kez Suriye üzerinden sürdürülmekte, emperyalizmin yeni müdahale yöntemleri ile ABD'nin Ortadoğu'yu yeniden dizayn etme projesi devam etmektedir. Halkların tarihlerinin, geleceklerinin ve bir arada yaşam umutlarının giderek yok edildiği bu süreçte, ABD bölgeye yönelik müdahalelerini artık doğrudan askeri müdahaleye dayanan yöntemlerle değil, örtülü müdahalelerle yerel işbirlikçiler eliyle sürdürmektedir. İç savaş güçleri üzerinden oluşturulan zeminde, etnik ve dini farklılıklar körüklenerek halklar birbirine düşman edilmekte, işbirlikçi yönetim oluşturulması hedeflenmektedir. AKP ise paramiliter güçler üzerinden Suriyeli Kürtler, Araplar ve Alevileri karşı karşıya getirerek bu kesimlerin Suriye'nin geleceği üzerindeki taleplerini boğup taşeronluk rolünü hakkıyla yerine getirmeye çalışmaktadır.

Emperyalizmin tarihi, yok oluşlarla, kanlı savaşlarla, artan sömürü ve gözyaşlarıyla doludur. Toplumsal belleğimizin bize sundukları başta olmak üzere emperyalizmin tarihinde her atılan adım bunu kanıtlamıştır. Şimdi bu tarih, Suriye'nin kaderinin Suriye halklarının elinden alınmaya çalışıldığı, demokratikleşme adı altında gerici güçlerin farklı etnik ve mezheplere yönelik tehditlerinin arttığı, Suriye'nin geleceğinin iç savaşla karartıldığı bir süreçle devam ettirilmek istenmektedir. **Ve ne yazık ki ülkemiz, baştaki siyasi iktidarlar eli ile bu kanlı tarihin her geçen gün daha fazla tarafı haline gelmekte, emperyalist müdahalenin maşasına dönüşmektedir.**

AKP hükümetinin görev edindiği taşeronluk rolü ile ABD'nin bölgesel işbirlikçisi olma ısrarını sürdürmesi, ülkemizi Suriye'deki iç savaşın merkez üssü haline getirmekte, emperyalizmin cephe ülkesi olarak konumlandırmaktadır. Bugüne kadar Suriye'deki farklı etnik ve mezheplere yönelik tehditleri körükleyerek iç savaş ortamını yaratan silahlı çeteler, AKP hükümetinin kararları ile desteklenmiş, askeri eğitim kampları ve istihbarat bürolarıyla savaşa geniş olanaklar sunmuştur. Kimyasal silah bahanesiyle Kürecik'te Füze Kalkanı Radar sistemi kurulmuş, ABD'nin savaş örgütü NATO çoğu ülkede karargâh kapatırken Kara Komutanlığı Karargâhını İzmir'de kurmaya karar vermiştir. Şimdi ise üç yere yerleştirilecek olan Patriot Füzeleri hızla ülkemize konuşlandırılmakta, bunun yanında "ölüm füzeleri" olarak anılan ABD'den satın alınan Sidewinder füzeleri ülkemize taşınmaktadır.

Kimi zaman fiili bir müdahaleye dönüşen Suriye'ye dönük örtülü bir müdahale sürecinde ülkemiz hızla savaşın askeri üssü haline getirilirken, AKP hükümeti bir

yandan tüm bu yığınakların ve karargâhların “savunma” amacı ile kurulduğunu ileri sürmekte, bir yandan da bizzat Başbakan’ın kendisi **‘Bu topraklar NATO topraklarıdır’** ifadeleri ile ülkenin bağımsızlığının yok edildiğini ilk ağızdan tescil etmektedir.

NATO, ABD tarafından bugüne kadar sürdürülen ‘demokrasi ve özgürlüklerin savunulması’ adı altında yürüttüğü emperyalist işgal ve savaş politikalarının en etkili örgütü olmuştur.

NATO, bu işlevi ile savaşı yaratan, körükleyen, kendi dışındaki dünyanın yaşama olanağını sınırlayan bir örgüttür. Dolayısıyla bugüne kadar “güvenlik” gerekçeleri ile konuşlandırılan tüm NATO üsleri ve silahları sürdürülen emperyalist işgalin, ABD’nin yeni saldırı stratejileriyle şekillenen örtülü müdahalenin bir aracıdır.

Bizler anti-emperyalist emek ve meslek örgütleri olarak;

- Ülkemizin NATO üsleriyle ve ABD’nin kanlı savaşa hazırlık yaptığı askeri üsleriyle kuşatılmasına;
- Emperyalizmin maşası haline gelerek komşularıyla savaşın eşiğine gelmesine;
- **Kanlı tarihe ortaklık edecek bir ülkeye dönüşmesine asla izin vermeyeceğimizi bir kez daha ifade ediyoruz.**
- Bu uğurda sürdürdüğümüz mücadelede dün olduğu gibi bugün de tüm savaş karşıtlarıyla birlikte **“ABD Emperyalizminin Taşeronu Olmayacağız”** diyecek,
- **“Suriye’de Emperyalist Müdahaleye Hayır, Ortadoğu’nun Geleceğini Ortadoğu Halkları Belirleyecek!”** şiarımızla yine meydanlarda olacağız.

Emperyalizm Ortadoğu’da tüm çıplaklığıyla hegemonyasını güçlendirecek yeni bir dönemi başlatırken, Ortadoğu halklarının gerçek özgürlük ve demokrasi temelli gelecekleri ancak anti-emperyalist bir mücadele ile inşa edilebilecektir. Tıpkı ülkemizde de ancak bağımsızlık ve özgürlüğün emperyalizme ve işbirlikçilere karşı mücadeleyle kazanılacağı gibi.

Şimdi, bölgesel güç olma hevesiyle yanıp tutuşan, ülkemizi emperyalizmin askeri üssüne dönüştürmeye çalışan AKP hükümetine dur deme zamanıdır!

Şimdi, savaş çığılıkları atanlara karşı, gelecekleri ve kaderleri ellerinden alınmış halkların kardeşliği için sorumluluk alma zamanıdır!

Suriye halklarının geleceğini ellerinden alan ve yaşadığımız toprakları ABD emperyalizminin kirlü üssü haline getirilmesine karşı eşit, özgür, demokratik ve bağımsız bir ülke mücadelesini hep birlikte büyötmeye çağırımızdır!

Bizler, DİSK, KESK, TMMOB VE TTB olarak 20 Ocak 2013 Pazar günü **Gaziantep’te** bölge mitingi;

Ve aynı gün (20 Ocak 2012 Pazar) tüm illerde yürüyüşler ve basın açıklamaları gerçekleştireceğiz.

Tüm emek ve demokrasi güçlerini gerçekleştireceğimiz eylemlerde yan yana, omuz omuza olmaya çağırıyor,

Halkın, sokağın barış talebine kulak vermeyenlere inat sesimizi daha da büyötmeye davet ediyoruz!

DİSK-KESK-TMMOB-TTB

TMMOB VE KESK MADEN KAZASI SONRASI ZONGULDAK'TA...

14 Ocak 2013

Canlarını yitiren Sevgili Aileler, Sevgili Arkadaşlar, Sevgili KESK'liler, Sevgili TMMOB'liler, Sevgili Zonguldaklılar,

Buraya Zonguldak'a öncelikle bu ülkenin mühendisleri, mimarları, şehir plancıları adına iş cinayetinde yitirdiğimiz canlarımızın ailelerine başsağlığı dilemeye geldim. Buraya, burada yaşanan acıya ortak olmaya geldim. Yitirdiğimiz canlarımızı saygıyla anmaya geldim. Hepimizin başı sağ olsun.

Sevgili Arkadaşlar,

Ülkemiz, iş kazalarında dünyada üst sıralarda yer almaktadır. Birliğimiz kayıtlarına göre; 2008 yılında 43 maden çalışanı iş kazası sonucu yaşamını yitirmişken, 2009 yılında bu sayı 92'ye çıkmıştır. 2010 yılında 105 işçi, 2011 yılında 77 işçi, 2012 yılında 61 işçi maden kazalarında yaşamını yitirmiştir. Şüphesiz bu sayılar çok daha yüksektir. Yaşamını kaybedenler içerisinde maden mühendisi meslektaşlarımız da bulunmaktadır. Belirtmem gerekir ki; yeraltı kömür madenciliği, işçi sayısı başına düşen kaza ve ölüm sıralamasında bütün sektörlerin başında yer almaktadır.

Özellikle 80'li yılların başından itibaren uygulamaya konulan özelleştirme, taşeronlaşma, rodövens (kiralama) vb gibi yanlış uygulamalar; kamu madenciliğini küçültmüş, kamu kurum ve kuruluşlarında uzun yıllar sonucu elde edilmiş olan madencilik bilgi ve deneyim birikimini dağıtmıştır. Yoğun birikim ve deneyime sahip olan kurum ve kuruluşlar yerine üretimin, teknik ve alt yapı olarak yetersiz, deneyim ve uzmanlaşmanın olmadığı kişi ve şirketlere bırakılması, buna ek olarak kamusal denetimin de yeterli ve etkin bir biçimde yapılamaması iş kazalarının artmasına neden olmaktadır. Yaşadığımız son olay bunu bize bir kez daha göstermiştir.

Taşkömürü havzası, 2004 yılında Maden Kanunu kapsamına alınarak yeni bir süreç başlamıştır. Bu süreçle birlikte Kurumun uzmanlaştığı hazırlık, üretim ve yıkama gibi "asli işleriyle" birlikte tüm hizmetlerin özel sektör marifetiyle yapılmasının ve bir anlamda Kurumun tasfiye edilecek duruma gelmesinin önü açılmıştır. O güne kadar uygulanamayan özelleştirme projeleri birer birer hayata geçirilmiş ve bu aşamada hazırlık işleri ihale yoluyla özel sektöre devredilmiştir. Ancak bugüne kadar yapılan uygulamalara bakıldığında tam bir başarısızlık yaşandığı apaçık ortaya çıkmıştır. Birliğimiz, özünde ülkemizin ve emekçilerin yararına görmediği özelleştirme ve bunun bir uygulaması olan taşeronlaşma ile ilgili olarak defalarca uyarılarda bulunmuştur. Kurumun hazırlık ve üretim ekipleriyle iç içe yapılacak işlerde taşeron hizmeti alınmasının, iş güvenliği ve denetim açısından ciddi sorunlar yaratacağı kamuoyuyla paylaşılmış ve sonuçta bugünlere gelinmiştir.

Halkın alın teri ile kurulan ve ülkemizin kalkınmasında önemli işlevler gören kamu kuruluşlarımızda özellikle son dönemde yönetici kademelerine yapılan

atamalarda; bilgi, beceri ve liyakat aranmasından vazgeçilmiştir. Artık, atamalarda geçerli olan ölçüt, sadece “cemaatten olmak, kendileri gibi düşünmek ya da kendilerinden olmak”tır. Bu şekilde, yetersiz kişilerin uzmanlık gerektiren makamlara getirilmesinin önu açılmış, dolayısıyla kurumlardaki çalışma barışı ortadan kaldırılmış, çalışanlar arasında haksız rekabet oluşturularak yozlaşma hızlandırılmıştır. Her dönemde belirli ölçülerde yaşanan kadrolaşma, son dönemde “kuşatma” şekline dönüşmüş ve tüm işyerlerinde iş barışını ve iş güvenliğini tehdit eder hale gelmiştir.

Her zaman söyledik, bir kez daha burada söylüyoruz:

Özelleştirmeler durdurulmalı, taşeronlaşma uygulamaları acilen iptal edilmelidir.

Ucuz işgücüne dayalı ve örgütlenmeyi engelleyen çalışma anlayışı terk edilmelidir.

Ülkemizde; yüksek risk taşıyan, kurlsız ve denetimsiz çalışan, mühendislik bilim ve tekniğinden uzak, teknik elemanın gözetim ve denetimi olmaksızın, tamamen ilkel koşullarda çalışan pek çok maden işletmesi bulunmaktadır. Bu işletmelerde her an kaza olma olasılığı mevcuttur.

Kazaların önlenbilmesi için bilimsel ve teknik yatırımların yanı sıra, örgütlenmenin ve sendikalaşmanın önündeki engellerin kaldırılması, çalışma yaşamı ile birlikte çalışanların sosyal ve ekonomik yaşamlarının da iyileştirilmesi zorunludur.

Bir kez daha söylüyoruz: işçi sağlığı ve iş güvenliği denetiminden birinci derecede sorumlu olan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, yaşanan iş kazalarının önlenbilmesi için görevlerini tam olarak yerine getirmelidir. İş cinayetlerinin sorumluluğunu Sayın Bakan üzerine almalı ve gereğini yapmalıdır.

Bir kez daha söylüyoruz: Bize hiç kimse iş cinayetlerini takdir-i ilahi olarak anlatmasın.

Birliğimiz iş cinayetlerinin durdurulması için birlikte yürüdüğü yol arkadaşı örgütlerle birlikte bundan böyle sözünü sokaklarda söyleyecektir.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

20 OCAK'TA GAZİANTEP'TE VE TÜM TÜRKİYE'DE SOKAKLARDAYIZ, ALANLARDAYIZ!

15 Ocak 2013

DİSK, KESK, TMMOB, TTB olarak çağrıcılığını yaptığımız “ABD Emperyalizminin Taşeronu Olmayacağız”, “Suriye’de Emperyalist Müdahaleye Hayır, Ortadoğu’nun Geleceğini Ortadoğu Halkları Belirleyecek!” şiarıyla 20 Ocak’ta Gaziantep’de düzenleneceğimiz miting, Valilik tarafından ertelenmiştir!

Ülkemiz her geçen gün Ortadoğu’ya emperyalist müdahalenin daha fazla tarafı haline getirilirken, Kanlı savaşta her geçen gün daha fazla rol üstlenirken;

Ülkemiz komşularıyla savaşın eşğine getirilerek, ABD savaş örgütü NATO ile birlikte bölgeye yönelik daha ileri bir müdahale için ülkemize askerlerini yığarken;

Kürecik’e Füze Kalkanı Radar sistemini kuranlar, NATO Kara Komutanlığı Karargâhını İzmir’e taşıyanlar şimdi de Patriotları ve ölüm füzeleriyle ülkemize yerleşirken;

SESSİZ KALMAMIZI İSTEMEKTEDİRLER!

Sesimizden çekinmekte, eşitlikçi ve özgürlükçü bir ülkenin yeniden kurulmasında anti-emperyalist mücadele veren en önemli emek ve meslek örgütleri olarak bizleri sokaklardan uzak tutmaya çalışmaktadırlar!

Gaziantep Valiliği dün tarafımıza yazılı bir karar ile 20 Ocak’ta Gaziantep’te yapacağımız mitingin ertelenmesini tebliğ etmiş, gerekçe olarak da “ilimizin huzur ve güven ortamının bozulmasına neden olabileceği, kamu düzenini ciddi derecede ihlal edeceği gelişmelere yol açabileceği ve yasa dışı örgütler tarafından provoke edilebileceği vb.” maddeleri sıralamıştır.

Bizlere dayatılan antidemokratik bu karar asla ve asla kabul edilemez.

“Bu ülke NATO topraklarıdır” demekten çekinmeyenler, ülkemizin bağımsızlığını hiçe sayarak topraklarımızı savaşın üssü haline getirenler “kamu düzenini, huzur ve güveni” bozmuyorlar da, barışı, özgürlüğü, bağımsızlığı ve eşitliği savunan bizler mi kamu düzenini bozacağız?

Bizler anti-emperyalist emek ve meslek örgütleri olarak; ülkemizin NATO üsleriyle ve ABD’nin kanlı savaşa hazırlık yaptığı askeri üsleriyle kuşatılmasına; emperyalizmin maşası haline gelerek komşularıyla savaşın eşğine gelmesine izin vermeyeceğimizi bir kez daha ifade ediyoruz.

Suriye halklarının geleceğini ellerinden alan ve yaşadığımız toprakları ABD emperyalizminin kirli üssü haline getirmeye kararlı olanlara karşı eşit, özgür, demokratik ve bağımsız bir ülke mücadelesini büyütmeye devam edeceğiz. **Bu mücadelenin önünü hiçbir yasaklamanın kesemeyeceği artık bilinmelidir.**

Bizler bugüne kadar sokağın sesinden korkanlara, tehditler yağdıranlara, engellerle önümüze duvar örmeye kalkanlara inat sürdürdüğümüz bu mücadelede hiçbir zaman geri adım atmadığımız gibi, 20 Ocak'ta da Gaziantep'te ve tüm yurttaki sokaklarda, alanlarda olacak, yürüyüş ve basın açıklamaları gerçekleştireceğiz.

İşbirlikçilere, emperyalizmin taşeronlarına, bu ülke topraklarını NATO toprakları sananlara inat, sesimizi daha çok yükselteceğiz!

DİSK-KESK-TMMOB-TTB

SIRA AVUKATLARA GELDİ

19 Ocak 2013

Ülkemiz, ardı arkası kesilmeyen operasyon, gözaltı ve tutuklama üçgeni içerisinde bir polis devletine dönüşmüş durumdadır.

Uygulanan politikalara ya da mevcut sorunlara karşı tepki gösteren, kendisini iktidarın siyasi rengi içerisinde tanımlamayan her kişi ve kesim potansiyel tehdit olarak görülerek baskı ve zor yolu ile etkisizleştirilmektedir.

AKP iktidarı, demokrasinin en temel unsuru olan muhalefet zeminini ve bileşenlerini zor kullanarak teker teker ortadan kaldırırken, inşa ettiği rejime de “ileri demokrasi” adını vermektedir.

Birçok kesim muhalif tutumları nedeniyle keyfi olarak cezaevlerine doldurularak ülkemiz bir açık cezaevine çevrilmiş durumdadır. Şimdi de baskı ve sindirme operasyonlarına avukatlar dahil edilmiştir. Avukatlar savunma hakkını temsil etmektedir ancak bu ülkenin avukatları gözaltına alınmakta, cezaevlerine atılmaktadır.

Hak ihlallerinin bu denli yoğunlaştığı bir dönemde savunma hakkının desteklenmesi, korunması ve güçlendirilmesi gerekirken baskı ile etkisizleştirilmeye çalışılması asla kabul edilemez.

Avukatlara yapılan operasyonları ve savunma hakkına yapılan saldırıları kınıyoruz.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

TMMOB 27 OCAK'TA ZONGULDAK'TA EMEĞE SAYGI MİTINGİNDE OLACAK

22 Ocak 2013

Genel Maden İşçileri Sendikası 27 Ocak 2013 Pazar günü Zonguldak'ta Madenci Anıtı alanında "Emeğe Saygı" mitingi düzenliyor.

GMİS mitinge çağrısında diyor ki:

"7 Ocak 2013 tarihinde TTK Kozlu Müessesesi'nde -600 kodunda taşeron şirketin hazırlık işlerini yaptığı sahada meydana gelen kazada sekiz madenci arkadaşımızı kaybettik. 2010 yılında TTK Karadon'da havza tarihinde görülmeyen şekilde hazırlık çalışmaları sırasında da taşeron şirketin çalıştığı sahada meydana gelen grizu faciasında da otuz madenci arkadaşımız hayatını kaybetmişti.

2004 yılından beri ısrarla sürdürdüğümüz tüm uyarılara rağmen Kozlu'da göz göre göre gelen kazanın ardından 7 Ocak 2013 tarihinde meydana gelen bu olaya "İş kazası değil, iş cinayeti" dedik. Sadece 2012 yılında; Tuzla tersanelerinde, madenlerde, Kasım ayında Samsun'da, Haziran'da Giresun'da, Nisan ayında Erzurum Aşkale'de, Mart'ta İstanbul Şenyurt'ta, Şubat'ta Adana Gökdere Köprü Barajı inşaatında ve çok sayıda iş kazasında taşeron işçisi hayatını kaybetti.

Türkiye'de taşeron demek, ölüm demek oldu. Artık yeter, diyoruz: Türkiye'de sadece yeraltında değil tüm sektörlerde TAŞERON uygulamasına son verilsin."

"İş cinayetlerine son" diyen TMMOB Yönetim Kurulu, bu çağrıya uyacak ve Zonguldak İl Koordinasyon Kurulu ile birlikte bu mitingde yerini alacaktır.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

YAŞANABİLİR KENTLER İÇİN TMMOB KENTSEL DÖNÜŞÜM İLKELERİ

29 Ocak 2013

Türkiye’de 1940’lı yıllardan beri planlama ve yapılaşma politikalarında sürdürülen ikiyüzlü yaklaşım sonucunda yasadışı, hiçbir kurala bağlı olmadan yapılaşmış, çarpık, sağlıklı, güvenilir olmayan yapı stoğuna ve yerleşim alanlarına sahip kentler ortaya çıkmıştır. Bu sağlıklı kentleşmenin acı sonuçları, son olarak 1999 Düzce ve Gölcük, 2012 Van depremlerinde en ağır şekilde yaşanmıştır.

Bir deprem ülkesi olma gerçeğinden hareketle, Devletin anayasal görevlerinden birisi olan sağlıklı, güvenli ve yaşanabilir kentler kurabilmek ve yaşanabilir çevre oluşturabilmek için sağlıklı yapı üretiminin zorunluluğu herkesin üzerinde ortaklaştığı bir konudur.

İktidarda buldukları onca yılda Türkiye’de çarpık yapılaşmaya, plansız kentleşmeye karşı hiçbir somut adım atmayan AKP Hükümeti, Van depremi sonrası hızla, afet ve risk maskesiyle tüm ülke topraklarını hiçbir kurala ve koşula bağlı olmaksızın ranta açan “Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanun”u çıkarmış, kentsel dönüşüm uygulamalarına, Kanunun gerekçesi olarak gösterilen riskin büyük olduğu bilinen kısımlarda değil, rantın yüksek olduğu yerlerde ya da kamuya ait lojman alanlarında başlamıştır.

Bunun yanında “Büyükşehir Belediyesi Kanunu Değişikliği Tasarısı”nda olduğu gibi, her fırsatta, kaçak yapılmış ve salt bu nedenle dahi “riskli yapı” niteliğine sahip olan yapılara af getirilmek istenmesi ise, AKP Hükümeti’nin samimiyetsizliğini bir kez daha göstermiştir.

Üretimden vazgeçerek, ekonomipolitikalarını kentsel rantlar üzerinde temellendiren AKP iktidarının tamamen ranta odaklı “kentsel dönüşüm” anlayışının, “sağlıklı yaşanabilir bir kentsel çevre”yi oluşturmayı amaçlayan, planlama, imar, kentleşme, yapı ve afet alanlarında bilimsel, sosyal ve bütünlükçü bir yaklaşımı gerektiren “kentsel yenileme” ve “kentsel sağlıklaştırma” olmadığı çok açıktır.

Mühendislik, mimarlık ve şehir planlama disiplinlerinin teknik, bilimsel ve yasal gereklilikleri ile teknik ilkelerini görmezden gelerek; ormanları, kıyıları, doğal kaynakları hiçe sayan; kent tarihini, kültürünü yok eden; hak arama hürriyetini gasp eden; toplumu ayrıştıran, toplumsal dayanışma anlayışını zedeleyen, toplumu ve kentleri kimliksizleştiren bir “kentsel dönüşüm” anlayışının bizce kabul edilmesi mümkün değil.

Devletin anayasal görevlerinden birisi olan sağlıklı, güvenli ve yaşanabilir kentler kurmak için; doğal varlıkları, ekolojik, tarihi, kültürel, toplumsal değerleri koruyan, yaşatan, geliştiren bir arazi kullanımı ve yerleşim politikası temelinde bütüncül planlama yaklaşımı ile çevreyi gözeten, dönüşüm alanlarında yaşayanların ihtiyaçlarını göz önüne alan, “insanı ve insanca yaşamı” temel hedefine koyan bir planlama süreci acil olarak başlatılmalıdır.

Bu nedenle kamuoyunu doğrudan ilgilendiren, mekânsal dönüşümle birlikte toplumsal dönüşümüne de yol açan “kentsel dönüşüm” konusunda, mühendis, mimar ve şehir plancılarının örgütü Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği olarak “Kentsel dönüşüm olmalı, ama nasıl olmalı?” sorusuna verdiğimiz yanıtları kamuoyuyla paylaşma gereği duyuyoruz.

TMMOB KENTSEL DÖNÜŞÜMÜN TEMEL İLKELERİ

1. Sağlıklı ve yaşanabilir bir kentsel çevre oluşturulabilmesi için, kent planlama disiplini içinde geliştirilmiş olan tüm planlama ilkeleri ve kuralları ile mühendislik ve mimarlığın bilimsel ve teknik gereklilikleri planlama disiplininin bir parçası olan kentsel dönüşüm uygulamaları açısından da vazgeçilmezdir. Bu nedenle, geliştirilen tüm projelerde, kamu yararı ilkesine ve mühendislik, mimarlık ve planlama ilkelerine ayrımsız biçimde uyulmalıdır.

2. Kentsel dönüşüm, kentsel yenileme ve sağlıklaştırma çalışmaları için, mühendislik, mimarlık ve şehir planlama disiplinlerinin teknik, bilimsel ve yasal gereklilikleri ile teknik ilkelerini esas alan, genel ilkeler belirlenmelidir. “Kentsel dönüşüm alanı” ilan edilmeden önce, “kentsel yenileme”, “kentsel sağlıklaştırma” gibi hangi müdahale biçiminin uygulanacağını belirlenebilmesi için; öncelikle, deprem, yapı niteliği, taşkın, heyelan vb risk altındaki alanlar; yapı güvensizliği olan ve eskimiş (kentsel mekânın niteliksizliği) kent bölgeleri; doğal, tarihi, arkeolojik, kültürel niteliğe sahip alanlar; kent kimliği açısından önemli alanlar belirlenmelidir.

3. Kentsel dönüşüm uygulamalarıyla fiziksel, sosyal ve ekonomik açıdan sağlıklı ve yaşanabilir bir çevre oluşturulabilmesi amaçlarının bütünsel olarak gerçekleştirilebilmesi için öncelikle sürece katılacak tüm aktörlerin yer aldığı örgütlenme biçimi oluşturulmalı ve finans kaynakları tarif edilmelidir.

4. Geliştirilen projelerde toplumsal, fiziksel, doğal, çevresel ve ekonomik koşullar birlikte ele alınmalı, proje alanlarına yönelik planlama kararları kent bütününe yönelik kararlardan koparılmamalı, ayrıştırılmamalı, üst ölçekli plan kararlarına aykırı uygulamalardan kaçınılmalı, projeler başta ulaşım kararları olmak üzere, olası çevresel etkileri analiz edilerek, kent planı ile bütünlük olarak ele alınmalıdır.

5. Dönüşüm, sağlıklaştırma ve/veya yenileme öngörülen alanlar, kentin gelecekteki niteliğini belirleyen planlarıyla uyumlu, plan ana kararlarını gözeterek bütüncül bir bakış açısına sahip olmalı ve planlama, programlama, projelendirme ve parasal konulara dair süreç, çözüm ve uygulama araçları ile bir bütün olarak ele alınmalıdır.

6. Sağlıklı ve güvenilir bir çevre oluşturulmasında kritik öneme sahip yapı denetim sisteminde kamu denetimini etkinleştirmek için, kentsel dönüşüm alanlarının belirlenmesinde ve uygulamanın her aşamasında TMMOB'ye bağlı meslek odalarının görüşü ve önerileri alınmalı ve meslek odaları denetim sürecinde etkin olarak yer almalıdır.

7. Projeler temelde rant artışının değil, can güvenliğinin sağlanmasını ve yaşam düzeyinin yükseltilmesini amaçlamalı, kentsel dönüşüm projeleri ayrıcalıklı imar hakkı sağlama aracı olarak kullanılmamalıdır. Bu kapsamda tüm yapılaşmalara yönelik güçlü, kamusal yapı denetim sistemi yaşama geçirilmeli, uygulama sonucu oluşan rant artışları doğrudan kamuya kazandırılmalıdır.

8. Dönüşüm projesine konu olan alanların yeniden yapılanmasında; konut alanlarının sağlıklı bir yaşam alanı niteliğine kavuşması için, sosyal ve teknik altyapı tesisleri ile çalışma alanlarına yönelik kararlar birlikte ele alınmalı, kentsel sosyal donatılar insanca yaşama şartlarını sağlayacak standartlara uygun olarak geliştirilmeli, teknik altyapının ve sosyal donatı tesislerinin konutlarla eş zamanlı biçimde kullanıma geçmesi sağlanmalıdır.

9. Afet tehlikesi karşısında alınabilecek tek önlemin “yapı düzeyinde” güçlendirme ve yenileme olduğu düşüncesinden vazgeçilmelidir. Yapılar, kentsel ve/veya bölgesel düzeyde ele alınarak, afete duyarlı planlanma yaklaşımı esas alınmalıdır. İmar planları risk azaltma önlemlerini kapsayacak şekilde yeniden yapılandırılmalıdır. Kentsel dönüşüm projelerinde kent bütününe ilişkin risk faktörleri belirlenmeli ve bu verilere göre risk azaltma planları hazırlanmalıdır.

10. Kentsel dönüşümüne konu edilen alanlar ve yapılar açısından, tüm tarihsel birikimi ve kültürel zenginliği ortadan kaldıracak yıkım ve yeniden yapma dışındaki seçeneklerin; koruma, yenileme, iyileştirme, güçlendirme ve canlandırma seçeneklerinin öncelikle araştırılması ve tartışılması sağlanmalıdır.

11. Dönüşüm projelerinde, kentleri ve kırsal alanları estetikten yoksun kimliksiz hale getiren, yerel kimliği ortadan kaldıran tek tip mekân üretiminden vazgeçilmeli, kentsel mekânı parçalayan ve ayrıştıran uygulamalara son verilmeli, gerek yerleşim bütününde gerekse tek yapı ölçeğinde yerelin özellikleri, kırsal dokusu, tarihi ve kültürel birikimi ve özgünlükleri mutlaka korunmalı, özgün niteliğini devam ettirecek toplumsal yaşam ve kültürel değerleri dikkate alan yaklaşım benimsenmelidir.

12. Dönüşüm projeleri hiçbir koşulda tarihi ve kültürel değerlere zarar vermemeli, bu niteliğe sahip alanlarda gerçekleştirilecek dönüşüm projeleri tarihi ve kültürel mirasın korunması ve geliştirilmesi çabasının bir parçası olarak ele alınmalıdır.

13. Dönüşüm projelerinde; yaşamın gerçek sigortası olan ormanlar, meralar, sulak alanlar, kıyılar, gibi doğal varlıklar ile ulusal veya uluslararası özgün nitelikleri nedeniyle doğal sit, ÖÇK (Özel Çevre Koruma Bölgesi), milli park, tabiat parkı, sulak alan gibi doğa koruma statüsü verilmiş alanlar, toplumun gıda kaynakları olan verimli tarım alanları, zeytinlikler gibi özel ürün alanları hiçbir koşulda yapılaşmaya açılmamalı ve mutlak biçimde korunmalıdır.

14. Zemin yapısı nedeniyle risk taşımayan, yalnızca yapı güvensizliği ve kentsel mekânın niteliksizliği nedeniyle dönüşüm projesine konu olan yerlerde, proje alanında yaşayanların uygulama sonrası yine aynı bölgede yaşaması sağlanmalıdır.

15. Zemin yapısı nedeniyle risk taşıyan ve yapılaşmaya kapatılması gereken bölgelerde yaşayanların, iş olanakları ve ulaşım koşulları dikkate alınarak, gerek geçici iskân aşamasında ve gerekse uygulama sonrasında yakın çevrede iskan edilmesi sağlanmalıdır.

16. Yenileme, sağlıklılaştırma ve dönüşüm süreçleri şeffaf olmalı, karar süreçleri ilgili toplum kesimleriyle paylaşılmalı; sürecin tamamında projeden etkilenen toplum kesimlerinin bilgiye kolayca erişebilme olanağı yaratılmalı; bu kapsamda dönüşüme konu olan sakinlerinin sosyal açıdan zarara uğramaması ve yerinde dönüşüm ilkesi en önemli hedeflerden birisi olmalıdır.

17. Projelerin uygulanması hiçbir koşulda yaşayanlar açısından sosyal ayrışmaya/toplumsal kırılmaya/sosyal bir yıkıma neden olmamalı; kent hakkı, konut dokunulmazlığı ve barınma hakkı ilkeleri, kiracıları da kapsayacak biçimde kamusal güvence altına alınmalıdır.

18. İdari dava açma hakkı, hak arama hürriyeti temelinde düzenlenmelidir. Mülkiyet hakkı güvencesi anayasa temelinde korunmalıdır.

19. Barınma hakkı sahipliği; mülkiyet belgesinden bağımsız, sağlıklı bir yaşam çevresi içinde, çağdaş, yaşanabilir konut hakkı olarak kabul edilmelidir.

20. Dönüşüm projelerinden etkilenen tüm kesimlere ayrımsız biçimde, projenin başlangıcından sonuçlanmasına dek, güvenli ve sağlıklı yaşam olanaklarına sahip geçici iskân olanakları yaratılmalı ya da günün koşullarına uygun kira yardımı yapılmalıdır.

21. Projelere doğrudan kamusal kaynak aktarımı da yapılarak, konut edinme koşulları proje alanında yaşayanların ödeme gücü oranında düzenlenmeli, uygulamaların tüm kesimler açısından dışlama ve tasfiyeye neden olması önlenmeli, olası geri ödemeler iskân sonrası başlatılmalıdır.

22. Proje alanında yaşayan ve projeden etkilenenlere mevcut konutundan daha küçük, daha niteliksiz, daha düşük sınıfta konut verilmemeli, diğer yandan bu amaçla yapılacak düzenlemeler haksız borçlandırma gerekçesi olarak da yansıtılmamalıdır.

23. Mevcut kullanıcıların, gerçekleşecek dönüşüm sonucunda aynı alanda yaşamlarını sürdürebilmesini olanaklı kılacak, ortak giderleri karşılamaya yönelik, sürdürülebilir, gelir yaratıcı olanaklar yaratılmalıdır.

24. Kent kültürünü, kimliğini geri dönülmez biçimde yok eden, halen yaşanan/yaşanacak olan tahribatın durdurulması ve mağduriyetlerin önlenmesi için "Kentsel dönüşüm" adı altında hali hazırda sürmekte olan ve bilimsel esaslardan ziyade rant temelinde hazırlanmış projeler derhal durdurulmalı, yukarıdaki ilkeler bütününe göre yeniden düzenlenmelidir.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

BUNLAR KAZA DEĞİL: PATRONLARIN KÂR HIRSININ CEZASINI İŞÇİLER CANIYLA ÖDÜYOR

31 Ocak 2013

Daha Zonguldak'taki toplu iş cinayetlerinin bellekten silinmediği sırada ardışık olarak gelen iş cinayetleri devam ediyor. 30.01.2013 tarihinde bu defa da Gaziantep 4. Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu Güneydoğu Galvaniz Fabrikası'nda patlama oldu. Patlamada, 8 işçinin feci bir şekilde öldüğü, 13'ü ağır olmak üzere 20 civarında işçinin yaralandığı ve iki işçinin de kayıp olduğu ilk gelen bilgiler arasında.

Gaziantep'te meydana gelen patlama, ülkemizde her yıl ortalama bin işçinin ölümüne, on binlercesinin sakat kalmasına yol açan iş cinayetlerinin faillerinin ve suç ortaklarının izini; patlayan bir tankta, çöken maden ocağında aramanın nafile bir çabadan öteye gitmeyeceğini bir kez daha göstermiştir.

Çünkü gerçek fail; aşırı kar uğruna işçilere, emekçilere kölelik koşullarını dayatmakta sınır tanımayan 19. yüzyıl vahşi kapitalizminin bugünkü sürdürücüleri, suç ortakları ise emekçi düşmanlığını "organize" bir şekilde yürüten AKP iktidarından başkası değildir.

Taşeronların cirit attığı fabrikaların, sanayi sitelerinin kapılarını sendikalara kapatmada AKP iktidarının desteğini alanlar işçilerin yaşam hakkına göz dikecek kadar pervasızlaşmıştır.

Başbakan'ın dün yaşanan iş cinayeti hakkında sarf ettiği sözlerde buna bir kez daha tanık olduk. Patlama haberi partisinin grup toplantısında kendisine ulaştırılan Başbakan "beş ölümüz var" dediği konuşmasına ölü sayısının sekiz olduğu uyarısından sonra "neyse, sekiz" diyerek devam etmiştir. Benzerlerine daha önce de defalarca tanık olduğumuz bu tutum bir dil sürçmesi değil, sermayenin karına kar katmak için göz göre göre ölüme gönderilen işçilerin hayatları karşısındaki kayıtsızlığın ifadesidir.

Gerek patlamanın olduğu fabrikada ve gerekse Organize Sanayi Bölgesi'nde çalışan işçi sayısının verilmemesi, çelişkili rakamlar dile getirilmesi, bölgede kayıt dışı, sigortasız, kaçak işçilerin yanı sıra Suriyeli mülteci işçilerin de çalıştırıldığı yönünde şüpheleri güçlendiriyor. Zaten yaralılardan birinin Suriyeli kaçak işçi olduğu medyaya yansıdı. Organize Sanayi Bölgesi'nin 175 bin istihdam kapasiteli olmasına rağmen ancak %1,5 sendikalaşma olduğu, bölgenin genelinde sendika düşmanlığının yaygınlığı, denetimsizliğin had safhada yaşandığı, işçilerin fazla sürelerle çalıştırılmalarından dolayı yorgun oldukları düşünüldüğünde, yeni kaza ve ölümlerin meydana gelebileceğini tahmin etmek zor değil.

Evet! Organize Sanayi Bölgeleri patlıyor, işçiler ölüyor. İstanbul Davutpaşa, Ankara OSTİM... Ve şimdi de Gaziantep Organize Sanayi Bölgesi. Sermayeye teşviklerin adeta hibe mahiyetinde peşkeş çekildiği ve Başbakan'ın "bana organize sanayi bölgeleri kötüdür dedirtemezsiniz" diye işaret ettiği ışıklar buralar..

Kapitalist üretim işçiye rağmen bir cinayet şebekesi gibi çalışırken; Bir kamu spotu geçiyor 75 milyonun gözleri önünden: “Güvenle büyü” diyor bu kamu spotu. Sanayinin üretkenliği ile iş cinayetinden öldürülen işçilerin öksüz kalan çocukları üzerine kurulmuş bu senaryo. Ancak “suçlu”yu İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu işaret ediyor: İş güvenliği uzmanı, işyeri hekimi ve daha da önemlisi işçiler.

İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu ile iş kazalarının önleneyeceği yanılsamasını yaratan siyasi iktidarın artan iş cinayetlerine ne diyeceğini merak ediyoruz. İş cinayetlerine “kader” ve “bu işin doğasında var” diyen siyasi iktidarın temsilcisi Çalışma Bakanı “her iş cinayetinde başını yerden kaldıramadığını” ifade ederken Güneydoğu Galvaniz Fabrikası’ndaki patlamaya bağlı işçi ölümlerine ne diyecek? Diyecek sözü kalmayanların yapacakları tek şey görevlerini bırakmalarıdır.

Yaşanan iş cinayetlerine, yitirilen canlara tahammülümüz kalmadı. İş cinayetlerinin sorumlusu mevcut sömürü düzenini sürdürenler ve çalışma yaşamını işçilerin aleyhine düzenleyenlerdir.

Gaziantep’te hayatını kaybeden işçilerin yakınlarına başsağlığı diliyor, yaralanan işçilere geçmiş olsun dilekelerimizi iletiyoruz.

DİSK-KESK-TMMOB-TTB

TAKSİM'E, 1 MAYIS ALANIMIZA DOKUNMA!

16 Şubat 2013

Yağma, talan ve peşkeş projelerinin hız kazandığı günümüzde, sermayeye rant alanları yaratmada sınır tanınmamaktadır. AKP hükümetinin iktisat politikalarıyla pekişen dış kaynak bağımlılığı, her geçen yıl ülkeye daha fazla kaynak çekecek zeminleri inşa etmektedir. İnsanı, emeği ve doğayı son damlasına kadar sömüren bu düzende İnşa edilen bu zemin, bugün yaşam alanlarımızı, kültürel değerlerimizi işgal etmekte, sermayenin hizmetine sunmaktadır. Kentin yaşam alanlarını yıkmanın ötesinde, hayatın adeta kendisini değiştirmeyi hedef alan bu projeler, kentlerimizi giderek şantiyeye dönüştürürken, sosyal, politik ve ekonomik anlamda sermayenin ihtiyaçlarına göre yeniden biçimlendirilmektedir.

İşte Taksim!

Demokrasi ve Emek tarihimizin en önemli kentsel kamusal ve toplumsal simge alanlarından olan Taksim Meydanı ve Taksim Gezi Parkı bir yıldır saldırı altında.

12 Haziran 2011 genel seçimlerine giden süreçte Başbakan Recep Tayip Erdoğan'ın açıkladığı "çılgın" projeler arasında yer alan ve yayalaştırma adı altında Taksim Meydanı ve Taksim Gezi Parkını yok etmek üzere tepeden inme olarak topluma dayatılan uygulama, bilimden, teknikten ve hukuktan uzak olmakla beraber Türkiye'nin en önemli Meydanı'nı kimliksizleştirmeyi hedeflemektedir. Taksim Meydanı, Başbakanın isteği üzerine apar topar hazırlanan aslında bir "betonlaştırma", "insansızlaştırma" ve "kimliksizleştirme" projesine kurban edilmek istenmektedir.

Evrensel şehircilik değerleri göz ardı edilerek, ulaşım planlama ve projelendirme bilim ve tekniği gözetilmeden, koruma ve hukuk kurulları ihlal edilerek hazırlanıp ilan edilen Taksim plan değişikliğinin üzerinden tam bir yıl geçti. Bir yıl boyunca dile getirilen uyarılara rağmen, örgütlerimizle ve konuya duyarlı insanımızca yapılan itiraz dilekçelerine rağmen, açılan davalara ve devam eden yargı sürecine rağmen proje antidemokratik bir biçimde uygulanmakta, İstanbul'a dayatılmaktadır.

Hepimize açık, hepimizin hakkı olan, İstanbul'un merkezindeki yegane park alanı, olası depremde sığınacak tek yer olan Gezi Parkı elimizden alınmakta, ağaçlar, yürüme, buluşma ve dinlenme alanları betonlaştırılmaya ve ticarileştirilmeye çalışılmaktadır.

İstanbul II No.lu Kültür Varlıklarını Koruma Kurulu geçtiğimiz günlerde açıkladığı karar ile Taksim Gezi Parkına dayatılan "Topçu Kışlası" inşaatına onay vermemiş, projeyi reddetmiştir. Görevi kültür varlıklarını korumak olan Kurul'un aldığı karar, bu konudaki haklılığımızı bir kez daha ortaya koymuştur. Kurulun kararına karşı bu ülkenin Başbakanı, "Red kararını reddediyoruz" diyerek bilimi ve yasaları hiçe saymakta, yetkisini aşarak tarafsız bir bilim kurulunu baskı altına almaktadır. Başbakanın bu açıklamaları, çağdaş ve demokratik bir ülkede kabul

edilebilir değildir.

Kurul kararına rağmen, tünel inşaatı bahanesiyle Taksim Gezi parkı da fiilen işgal edilmiş, şantiye sahasına çevrilmiştir. Başbakan, açıklamalarıyla suç niteliğindeki bu çalışmaları yürütenleri cesaretlendirmektedir.

Taksim Meydanı sadece bilimsel ve tekniğine uygun müdahale ile günümüzün ihtiyaçlarına cevap verecek şekilde düzenlenebilecekken belediyenin apar topar duyarsızca ve sorumsuzca başlattığı inşaatlar sebebiyle halkın kullanım alanı olmaktan çıkmakta, İstanbulluların elinden alınmaktadır. Bu dayatmacı proje bir an önce durdurulmalıdır.

Bileşeni olduğumuz Taksim Dayanışması ile bu projenin bilim, teknik ve hukuk tanımazlığını ortaya koymak için bir yıldır kararlılıkla sürdürdüğümüz mücadelemiz devam edecektir. Taksim Meydanı'nın ve Taksim Gezi Parkı'nın siyasi iktidarın keyfi dayatmalarına maruz kalmasına izin verilmeyecektir.

Taksim Meydanı, Cumhuriyet dönemi kent düzenlemelerinin ilki ve belki de en önemlisidir. Taksim, tüm bayramlarımızı, şenliklerimizi, sevinçlerimizi, tepkilerimizi ve taleplerimizi dillendirdiğimiz emek ve demokrasi meydanımızdır.

Unutulmamalıdır ki Taksim Meydanı, 1976'dan bu yana her türlü yasağa, engellemeye, baskıya ve katliama rağmen, yıllar süren kararlı mücadelemizle 1 Mayıs Alanı olarak simgeleşmiştir. Şimdi, demokrasiyle örtüşmeyen bu akıl dışı uygulama ile 1 Mayıs alanımız elimizden alınarak, toplumsal hafızadan silinmeye zorlanmaktadır. Ancak bu niyetlere seyirci kalmayacağımızın bilinmesi gerekir. Taksim 1 Mayıs alanımızdır.

Taksim Meydanına, 1 Mayıs alanına hep birlikte sahip çıkıyoruz. Çünkü Taksim hepimizin! Taksim halkımızdır.

Kentlerimizin ve toplumumuzun simgelerini sermayenin emrine sunanlara karşı, buradan, Taksim'den 1 Mayıs Alanından yayılan dayanışmanın gücüyle bugüne olduğu dek, bundan sonra da birlikte mücadele edeceğimizi bir kez daha duyuruyoruz.

Taksim'e, 1 Mayıs alanımıza dokunma!

DİSK - KESK - TMMOB - TTB

EPDK GÖREVİNİ VE YETKİSİNİ AŞIP MÜHENDİSLERİN UZMANLIK ALANLARINA MÜDAHALE EDİYOR!

18 Şubat 2013

Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu, enerji alanını tamamen serbest piyasaya terk edip, üzerine düşen düzenleme görevinden vazgeçmiş olmalı ki, kendini mühendislik alanlarını düzenlemeye vermiştir. EPDK'nın 16 Aralık 2012 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan "Sıvılaştırılmış Petrol Gazları (LPG) Piyasası Eğitim ve Sorumlu Müdür Yönetmeliği" ile bugüne kadar yürütülmüş ve kurala bağlanmış uygulama görmezden gelinerek, LPG alanı mühendis olsun olmasın deyim yerinde ise herkese açılmıştır.

5307 sayılı Sıvılaştırılmış Petrol Gazları (LPG) Piyasası Kanunu'nun "Eğitim" başlığını taşıyan 15. maddesinde " LPG piyasasında görev yapacak sorumlu müdürler, tanker şoförleri, dolum personeli, tüp dolum personeli, tüp dağıtım araçlarının şoförleri ve tüp dağıtım personeli, tanker dolum personeli, test ve muayene elemanları ve otogaz LPG dolum personeli, pompacılar ile tesisat, projelendirme ve imalatında görev alan diğer personelin TMMOB (Türk Mühendis ve Mimarlar Odaları Birliği)'ye bağlı ilgili meslek odası tarafından eğitime tâbi tutulacağı" belirlenmiştir. Eğitime ilişkin esas ve usullerin yer aldığı "Sıvılaştırılmış Petrol Gazları (LPG) Piyasası Eğitim Yönetmeliği" de 25.03.2006 tarih ve 26119 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmıştır. Bu yönetmelikte sorumlu müdür olabilecek kişilerde makina, kimya, çevre ve petrol mühendisliği dallarından birinin eğitimini almış olmak şartı koşulmuştur.

Ancak, 16 Aralık 2012 tarihli Resmi Gazete'de EPDK tarafından yayımlanan "Sıvılaştırılmış Petrol Gazları (LPG) Piyasası Eğitim ve Sorumlu Müdür Yönetmeliği" ile sorumlu müdür olabilecek kişilerin kapsamı genişletilmiştir.

Bu düzenleme ile EPDK, enerji alanındaki görevini bir tarafa bırakıp, mühendislerin uzmanlık alanına müdahale etmiş, mühendislik alanını mühendis olmayan meslek gruplarına açtığı gibi yüksek lisans yapmış kişilere de mühendislik ünvanı vermiştir. EPDK bu müdahale ile bugüne kadar yürütülmüş ve kurala bağlanmış alanı herkese açarak kaotik bir süreci tetiklemiştir.

EPDK mühendislik alanlarının uzmanlıklarını belirleyen kurumun 6235 sayılı yasaya göre TMMOB olduğunun farkında bile değildir. EPDK Yönetmelik değişikliği ile ayrıca otogaz ve dolum tesislerinde görev alacak sorumlu müdürlük görevini herkese açmakla kalmamış aynı zamanda mühendislik mesleği dışında görev alacak sorumlu müdürlerin eğitimlerini de TMMOB'ye bağlı meslek odalarına görev olarak yüklemiştir. Yönetmelik değişikliği ile mühendislik formasyonuna sahip olmayan kişileri mühendismiş gibi eğitime görevi TMMOB'ye verilerek garip bir durum yaratılmıştır.

Birliğimiz, mühendislik hizmetinin herkes tarafından ifa edilebilir bir Şekilde düzenlemeye konu edilmesine olanak veren bu yönetmeliğin ilgili maddelerinin iptali istemiyle dava ađmıŐtır.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

8 MART'TA KAPİTALİZME, ERKEK EGEMENLİĞİNE, GERİCİLİĞE, SÖMÜRÜYE, GÜVENCESİZLİĞE, ŞİDDETE VE SAVAŞA KARŞI DİRENİŞİMİZİ VE DAYANIŞMAYI SÜRDÜRÜYOR MÜCADELEMİZİ BÜYÜTÜYÜRÜZ!

18 Şubat 2013

8 Mart 1857 tarihinde ABD'nin New-York kentinde 40 bin dokuma işçisinin daha iyi çalışma koşulları ve eşit işe eşit ücret istemiyle bir tekstil fabrikasında başlattığı mücadelenin ve bu mücadele sonucunda polisin işçilere saldırarak çoğu kadın 129 işçinin hayatını kaybetmesinin anısına, dünyanın her yerinde ve ülkemizde daha iyi bir dünya özlemi taşıyan kadınların hak arama mücadelesinin günüdür.

8 Mart, kapitalizmin tarihsel süreçte, kadın ile ihtiyaca bağlı olarak “ucuz emek - kutsanmış annelik” arasında kurduğu ikiyüzlü ilişkinin neoliberal politikalarla ülkemize yansımalarının dayatıldığı bir dönemde, kadının varoluş mücadelesi için tarihsel bir anlam kazandığı gündür.

Bizler bugün emek ve meslek örgütlerinden kadınlar olarak, 8 Mart mücadelesinin haklılığından aldığımız cesaret ve güç ile kapitalizmin ve onun erkek egemen zihniyetinin yarattığı ekonomik, siyasal ve sosyal kuşatılmışlığı kırmak, umut ve güven dolu onurlu bir geleceği kurmak, kaybettiklerimizi kazanımlara dönüştürmenin güçlü adımlarını örgütlemek için biraraya geliyoruz.....

Biz kadınlar, yüzyıllardır kapitalizmin ve erkek egemenliğinin yarattığı güvencesizliği, yoksulluğu, işsizliği, şiddetin her türlüsünü, savaşı, ırkçılığı ve militarizmi en yoğun ve en ağır biçimiyle yaşayanlarız. Küresel ekonomik kriz, savaşlar ve yaşamlarımızı kuşatan muhafazakârlık biçimleri ile sürekli yeniden üretilen şiddet, cinsiyetçilik ve ırkçılığa maruz kalıyoruz.

Bizler, kadın ve erkeği eşit görmediğini açıklayan; kadının kimliğini reddeden, eril, iktidarını her gün yeniden üretmek için kurguladığı aile içine hapseden, “fedakâr anne, iffetli eş ve sigortasız işçi” haline getiren; kürtaj yasağı, çocuk doğurma baskısı altında bırakan; ırkçı, gerici, piyasacı politikalarla eğitim ve sağlık başta olmak üzere temel haklarına ulaşmasının önüne geçen AKP politikalarına karşı sözümüzü söylemek için bir araya geliyoruz.

Ülkemizde, kadın cinayetlerinin yüzde 1400, cinsel taciz ve tecavüzün yüzde 38, cinsel istismarın yüzde 53 oranında artışına yol açan kadın düşmanı politikaların birinci elden sorumlusu erkek egemen AKP iktidarı ve uyguladığı kadın düşmanı politikalarıdır. Kadınların özel ve toplumsal yaşamda yükselttikleri hemen her itiraz, karşı duruş erkek- devlet-polis şiddeti ile bastırılmaya çalışılmaktadır. Kadınların insanlık dışı yöntemlerle, vahşice, toplumun, devletin gözü önünde öldürülmesi ve artan kadına yönelik şiddetin faillerinin yargı eli ile tahrik adı altında indirimlerle serbest bırakması kadınları öldürenleri cesaretlendirmekte, kadın cinayetlerini körüklemektedir Kadınlar yaşamın her alanında ayrımcılığa,

baskıya şiddete ve sömürüye maruz kalmakta ve bunun “kader” olarak kabul edilmesi gerektiği vaaz edilmektedir.

Hükümetin ürettiği tüm politikalar ve buna bağlı olarak çıkarılan yasaların tamamının fikri alt yapısını “ **kadın erkek eşit değildir ve kadının asıl yeri aile içidir, evdir**” anlayışı oluşturmaktadır. Son olarak **Kadın Bakanlığı**’nın kaldırılarak yerine **Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı**’nın kurulması aynı yaklaşımın sonucudur.

Hükümet hayata geçirdiği emek düşmanı yasal düzenlemelerle, emek-sermaye ilişkisini ve çalışma yaşamını esneklik paradigması çerçevesinde dönüştürmeyi amaçlıyor. Bir yandan var olan hakları tırpanlarken diğer yandan da taşeron, ucuz, geçici ve güvencesiz çalışma biçimlerini kurumsallaştırarak ülkeyi ucuz emek cennetine çevirmek istiyor. Kadın istihdamını artırmaktan kastedilen ise esnek ve güvencesiz çalışma biçimleri ile toplumsal yaşamın dışına iterek kadın emeği sömürsünü daha da artırmak anlamına geliyor

Biz kadın emekçiler, kamu hizmetlerinin özelleştirildiği, esnek-kuralsız, güvencesiz, performans dayalı çalışmanın yaygınlaştığı, iş yükümüzün her geçen gün arttığı bir ortamda, iş kanunundan, sosyal güvenliğe, sendikalar kanunundan ulusal istihdam stratejisine kadar birçok emekçi düşmanı yasal düzenleme ile düşük ücretle çalışmaya zorlanmakta ve işsizliğe mahkûm edilmek istenmekteyiz. Kadın olduğumuz için çalıştığımız işyerlerinde bir taraftan yükselme ve terfilerde ayrımcılığa maruz kalırken diğer taraftan tacize, şiddete ve mobbinge uğramaktayız. Bütün bunların yanında, sosyal devletin sorumluluğu olan ve toplumsallaşması gereken ev işleri, çocuk, yaşlı ve hasta bakımı vb. sadece kadınların yapması gereken işler olarak hala dikte edilmektedir. AKP Hükümetinin bir yanı ile piyasacı diğer yanı ile gerici politikaları biz kadınları toplumsal yaşamdan dışlayarak eve hapsedmeyi hedeflemektedir. Bir taraftan sosyal haklarımız kısıtlanırken diğer taraftan işyerlerinde ücretsiz kreşlerin olmadığı koşullarda, bizlere yapılan “**en az üç çocuk doğurun**” telkinleri sosyal rolümüzü **ev-çocuk-yaşlı bakımı** üçgeni olarak tanımlamaktadır.

Kadına dönük her türden ayrımcılık ve şiddet ortamını temellendiren nedenler savaş durumlarında güçlenir. Eril kavramlar olan militarizm, ırkçılık ve milliyetçiliğin kendini var ettiği ekonomik ve siyasal temel, kadın düşmanlığını üretmekte ve beslemekte, savaşlar ve silahlanma politikaları kadınlara kan-gözyaşı-acı-tecavüz-göç olarak yansımaktadır. Ülkemizde 30 yılı aşkındır süren çatışmalı dönemin en fazla mağdur olan kesimi çocuklarını, eşlerini bu savaşta kaybeden, **kadımlardır**. Ana dilini konuşamayan, kültürünü yaşayamayan kadınların mağduriyeti katlanarak artmaktadır. Savaş kadınları yoksullaştırmakta, şiddeti arttırmaktadır. Buradan hareketle tüm savaşlarda ortak düşmanın, mağdurun kadınlar olduğunu bilerek bir kez daha barış diyoruz. Yaşadığımız acıların bir an evvel son bulması için bugün bir kez daha filizlenen barış umutlarımızın heba edilmemesini istiyoruz. Yıllardır dünyada ve Türkiye de şiddetin devre dışı bırakılarak diyalog ve müzakere ile sorunların çözülmesi

noktasında mücadele yürüten kadınlar barışın teminatıdır bu sebeple karar verme süreçlerine kadınlar daha fazla dahil edilmelidir.

Biz DİSK, KESK, TTB VE TMMOB'lu Kadınlar kapitalist sisteme, erkek egemenliğine ve bunların bileşik sonuçları olan çifte ezilmişliğe ve çifte sömürüye bir kez daha hayır diyor ve başta;

“8 Mart'ın resmi tatil olması” talebi olmak üzere:

Kadın bedeni üzerindeki tüm söz ve karar haklarının kadına ait olduğunun kabul edilmesini, siyasi iktidarların kadının bedeninden elini çekmesini

“Kadın”ı aile ve namus ile kurumsal olarak da özdeşleştirilen Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'nın kaldırılarak Kadın ve Eşitlik Bakanlığı'nın kurulmasını, Kadını eğitimden, yaşamdan koparan, çocuk gelinleri meşrulaştıran, çağdışı gerici yaklaşımın son örneği 4+4+4 eğitim düzeninin kaldırılmasını,

Kadın istihdamında tek seçenekmiş gibi görünen esnek-güvencesiz-kayıt dışı ve taşeron çalıştırmaya son verilmesini,

Militarizmin ve savaşın en çok kadınları etkilediği bilinci ile barışın bir an önce demokratik yollarla sağlanması,

Eşit işe eşit ücret ve insanca yaşanmasına olanak veren “yeterli ücret” verilmesini, Sendikalaşma ve örgütlenme önündeki her türlü yasal ve fiili engellerin kaldırılmasını,

Ev işçisi ve ev eksenli çalışan kadınların emeklerinin görünür kılarak sosyal güvence kapsamına alınmasını,

Çocuklarımızı güvenle bırakacağımız ücretsiz, sağlıklı kreşler ve bakım evlerinin sağlanmasını,

Başta cinsiyet ayrımcılığı olmak üzere her türlü sömürü ve ayrımcılığa son verecek eşitlikçi, özgürlükçü ve demokratik bir anayasa hazırlanmasını,

Şiddete uğrayan kadınların korunmasını ve kadın cinayetlerinin engellenmesini, Eşitlik ve özgürlük talebi ile mücadele yürüten kadınlara yönelik gözaltı ve tutuklamaların son bulmasını,

İşyerinde, sokakta, evde kadına yönelik taciz, tecavüz ve mobbingin son bulması için düzenleme yapılmasını,

Kadından yana imza atılan uluslararası sözleşmelerin uygulanmasını

İSTİYORUZ!

Talebimiz iş yerlerine sıkıştırılmaya ve güvencesizliğe karşı mücadeleyi yükseltmek amaçlıdır.

Talebimiz cinsiyetçi çalışma alanına müdahale etmek amaçlıdır

alebimiz ekonominin cinsiyetçi kimliğine müdahale etmek amaçlıdır. Ve en önemlisi talebimiz eril, gerici ve liberal politikaların kadınlara dayattığı ev hapsine, işsizliğe, güvencesizliğe ve her türlü şiddet aygıtına karşı çıkarak, bilincimizi örgütlü ve özgürce ifade etmek amaçlıdır.

Bugün aralarında Çin, Rusya, Azerbaycan, Kazakistan, Moldova ve Kırgızistan'ın da bulunduğu 21 ülkede "8 Mart" ülkenin genel tatil günlerinden biri olarak kabul edilmektedir. Bu topraklarda yaşayan kadınlar olarak biz de; sözümüzü söylemek, taleplerimizi haykırmak, dayanışmamızı örmek için 8 Mart'ın resmi tatil ilan edilmesini istiyoruz. TBMM'de bulunan tüm kadın milletvekillerinin 8 Mart'ın resmi tatil olması için ortak kanun teklifi sunup, bu konuyu hep birlikte kadın dayanışması içinde savunmalarını bekliyoruz.

Ekonomik, siyasal ve sosyal kuşatılmışlığın kırıldığı, umut ve güven dolu onurlu bir gelecek, hak ve olanak eşitliğinin olduğu, çoğulcu, özgür ve sosyal adalet temelli bir dünya istiyoruz.

Bizler farklı görüşlerin zenginlik olduğuna, kadınların dayanışmasının ve ortak bir mücadele yürütmesinin bir temenniden öte zorunluluk olduğuna inanıyoruz.

Çünkü bu mücadelenin toplumun her kesiminden ezilen, dışlanan ama isyan eden, barış, emek, demokrasi eşitlik ve özgürlük mücadelesi ile kadın mücadelesinin ayrılmaz bütünlüğüne inanan bütün kadınlarla yaşamın her alanında yan yana, omuz omuza, el ele olduğumuz sürece başarılı olacağına inanıyoruz.

Çünkü gün dayanışma günüdür..

Çünkü gün direnme ve isyan etme günüdür

Çünkü gün kadınların mücadele günüdür..

Yaşasın 8 Mart!

Yaşasın Kadın Dayanışması!

DİSK-KESK-TMMOB-TTB

ÖNCE İNSAN, ÖNCE SAĞLIK, ÖNCE İŞ GÜVENLİĞİ!

3 Mart 2013

Değerli Basın Mensupları,

Hepinizin bildiği gibi ülkemizde her yıl binlerce iş kazası yaşanıyor, onlarca emekçi hayatını kaybediyor, yüzlerce emekçi yaralanıyor. TMMOB'nin konuya ilişkin yaptığı tüm çalışmalarının sonunda dile getirdiği "işçi sağlığı ve iş güvenliği ile ilgili düzenlemelerin sorunlu olduğu" her yıl artan iş kazaları ile kendini göstermektedir. Öyle ki artık, yalnız biz değil medya bile "iş kazası" yerine "iş cinayeti" sözünü kullanmaktadır.

Öncelikle iş cinayetlerinde kaybettiğimiz canlarımızın anısı önünde saygıyla eğiliyor, başta aileleri olmak üzere hepimize başsağlığı diliyoruz.

Değerli Basın Mensupları,

İşçi sağlığı ve iş güvenliği konusu; insan odaklı bir mesleğin uygulayıcılarının örgütü olan TMMOB'nin önemli çalışma alanlarından, mücadele alanlarından birini oluşturuyor. Konunun önemine bir kez daha dikkat çekmek amacıyla 3 Mart 1992 tarihinde Zonguldak Kozlu'da yaşanan ve 263 madencinin yaşamını yitirdiği facianın yıldönümü, Birliğimiz tarafından "İş Cinayetlerine Karşı Mücadele Günü" olarak kabul edilmiştir.

Değerli Basın Mensupları,

Bir olaya "kaza" diyebilmek için; önceden öngörülemediği ve planlanmamış olması bilimsel tanımıdır. Bu tanım, iş kazaları da dahil tüm kaza türleri için geçerlidir. Ülkemizde yaşanmış ve işçilerin hayatlarını kayb ettikleri olaylara baktığımızda ise, bunların neredeyse tümünün öngörülemediği nedenlerden gerçekleşmediği açıktır. Yeraltı kömür ocağında grizu patlaması, inşaatta çalışan işçinin yüksekte düşmesi, çadırda uygunsuz koşullarda barınan işçilerin yanarak can vermesi, ölümler, yaralanmalar ve meslek hastalıkları ile sonuçlanan diğer tüm olayları, "onların kaderi olduğu" şeklinde ifade etmek bilinçli olarak gerçeğin üstünü örten, art niyetli bir yaklaşımdır.

İş cinayetleri sonucunda ülkemizde, kayıtlı işyerlerinde her yıl yaklaşık 1.500 işçi hayatını kaybetmektedir. Bu verilere kayıt dışı çalışan işyerleri ve işçiler de eklendiğinde ortaya çıkan sonuçlar oldukça vahimdir. Türkiye bu rakamlarla, Dünya sıralamasında en fazla işçi ölümlerinin yaşandığı ilk üç ülke içerisinde, Avrupa'da ise birinci sırada yer almaktadır.

Yapılan araştırmalara göre iş kazalarının %98'i, meslek hastalıklarının %100'ü önlenemez iken; gerekli önlemler alınmadığı için maalesef her yıl iş kazaları ve meslek hastalarından dolayı birçok insan hayatını kaybetmektedir.

İşçi sağlığı ve iş güvenliğinde temel amaç; çalışanların sağlığına zarar verebilecek hususların önceden belirlenerek gereken önlemlerin alınması, iş kazası geçirmeden,

meslek hastalıklarına yakalanmadan, sağlıklı ve güvenli bir ortamda çalışmalarının sağlanması, çalışanların ruhsal ve bedensel bütünlüğünün korunmasıdır.

İşyerinde sağlık ve güvenlikle ilgili şartları sağlamak işverenin öncelikli ödev ve sorumluluğudur. Çalışanlar da bu doğrultuda alınan tedbir ve talimatlara uymakla yükümlüdürler. İlgili düzenlemeleri hazırlamak ve uygulanmasını denetlemek ise elbette devletin görevidir. Bu ise ancak tarafların uzlaşma içerisinde işçi sağlığı ve iş güvenliğinin önemine inanmaları ile mümkündür.

İş cinayetleri ve meslek hastalıkları, esasen sermayenin azami kâr hırsı ve çalışma yaşamına yönelik politikaların emek aleyhine oluşmasından kaynaklanmaktadır. Küreselleşme ve neoliberal politikalar; özelleştirme, sendikasılaştırma, taşeronlaştırma, esnek istihdam politikaları birbiriyle bağlantılı olumsuz sonuçlar yaratmaktadır.

Ne yazık ki, yeni çıkarılan 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu da, sorunun merkezine inen ve ona göre çözümler üreten bir yasa değildir, yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iş cinayetleri ve ölümler artarak devam etmektedir. Bu yasadaki en önemli sıkıntılardan biri iş yerinde “kaza” olduğunda, sorumlu tutulacak kişilerin yine aynı işyerinde ücretli olarak çalıştırılan mühendisler olmasıdır. Yeni yasa, iş kazalarında işverenlerin sorumluluğunu ortadan kaldırmaya yönelik bir düzenleme olarak karşımıza çıkmaktadır.

İş kazaları ve meslek hastalıklarının önüne geçilebilmesi için işyerlerinde “önce insan, önce sağlık, önce iş güvenliği” anlayışı yerleştirilmelidir. Yaşanan her olaydan sonra söylendiği gibi “ölümler kader” değildir. Aksine cinayetleri sorumluları işyerinde gerekli tedbirleri almayan işverenler ve gerekli denetimleri yapmayan ilgili bakanlıktır.

Değerli Basın Mensupları

Çalışma hayatının yeniden düzenlemesi, çalışma şartlarının iyileştirilmesi, işçi ölümlerinin durdurulması için mücadele etmek, kendini emekten yana konumlandıran TMMOB'nin tarihi görevidir. Bu görevi yerine getirme bilinciyle TMMOB; iş cinayetleri ve işçi ölümlerini ülkemizin sosyo-ekonomik ve demokrasi sorunları ile birlikte bir bütün olarak ele almakta, insanca çalışma koşullarının oluşturulmasını insanca yaşama hakkı ve talepleri ile birleştirmektedir.

Ne yapılmalıdır?

Esnek ve kurlsız çalışmayı, işçileri başka işverenlere kiralamayı, taşeronlaştırmayı yasal hale getiren, fazla mesai ücretlerini, sendikal hak ve yetkileri budayan 4857 sayılı İş Yasası ve ilgili mevzuat, öznesi “insan” olan çağdaş bir yapıya kavuşturulmalıdır.

50'den daha az işçi çalıştırılan iş yerlerinde de İş Sağlığı ve Güvenliği Kurullarının kurulması yasalarla güvence altına alınmalıdır. İşçi sağlığı ve iş güvenliği hizmetleri bütün iş yerlerini ve tüm çalışanları kapsamalı; sektör ve kurum farkı gözetmeksizin tüm işyerleri için geçerli olmalıdır. Kurulların eğitilmiş ve yetkilendirilmiş kişilerden

oluşturulması sağlanmalı ve tarafların eşit sayıda temsil edildiği demokratik yapılar olarak düzenlenmeli, tavsiye değil yaptırım gücüne sahip kurullara dönüştürülmelidir. İşçi sağlığı ve iş güvenliği hizmetlerinin sunumu için belirli işçi sayısı aranmamalı; uygulamalar devlet memurları, kendi hesabına çalışanlar, tarım kesimi gibi yaptığı iş ve çevresinden etkilenen tüm çalışma hayatını kapsamalıdır.

“İş Güvenliği Mühendisliği” kavramı, TMMOB’nin belirlediği şekilde tanımlanmalı, 50’den fazla işçi çalıştıran sanayi işletmelerinde “tam zamanlı” iş güvenliği mühendisi çalıştırılması zorunlu hale getirilmelidir.

İşçi sağlığı ve iş güvenliği hizmetlerinin kamusal bir hizmet olarak algılanması sağlanmalıdır. İşçi sağlığı ve iş güvenliği konusunda çalışma koşulları arasındaki nedensel ilişkileri araştırarak ve bilimsel araştırma yapacak kurumlar oluşturulmalı, eğitim kurumları bu konuda özendirilmelidir. Eğitim ve öğretim müfredatı, orta öğrenimden başlanarak işçi sağlığı ve iş güvenliği konusunu da içerecek şekilde yeniden düzenlenmeli, bütün okullarda işçi sağlığı ve iş güvenliği eğitimi verilmeli, üniversitelerin ilgili fakültelerinde işçi sağlığı ve iş güvenliği kürsüleri kurulmalıdır.

İşçi sağlığı ve iş güvenliği eğitimine önem verilmeli, eğitim almamış çalışana işbaşı yaptırılmamalıdır. Eğitimler, ilgili meslek örgütleri tarafından verilmeli, bu eğitimler özerk olmalıdır. İşçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri, işyeri mekânı, teknoloji, üretimde kullanılan hammadde, üretilen ürün, ergonomi, çalışanların sağlığının korunması v.b. konular proje aşamasında planlanmalıdır. Üretim sürecinde kullanılan ekipmanlar ve kişisel koruyucular, ilgili standart ve mevzuata uygun olarak üretilmelidir. Bu konuda zorunlu standartlar oluşturulmalı; üretim, satış ve kullanım sırasında mutlaka denetim yapılmalıdır. Standart dışı malzemelerin piyasaya girişi ve sunumu engellenmeli ve bu konuda bir denetim ağı oluşturulmalıdır.

Meslek hastalıklarına ilişkin çalışmalar geliştirilmeli, meslek hastalıkları hastaneleri işlevine uygun olarak yapılandırılmalı ve yaygınlaştırılmalıdır. Öncelikle meslek hastalığı tanısının konması mevzuatı sadeleştirilmeli ve başta meslek hastalıkları hastaneleri, üniversite hastaneleri ve her ilde en az bir tane olmak üzere eğitim ve araştırma hastaneleri tarafından meslek hastalığı tanısı konması sağlanmalıdır. Silikozis örneğinden ders çıkarılmalı, meslek hastalıklarının önlenmesine ilişkin kamusal eylem planı bir an önce uygulamaya geçirilmelidir. İş kazası araştırmaları gerçekçi ve güvenilir olmalıdır. İşyerlerinde kaza ve meslek hastalıklarına ait bilgiler bir veri tabanında toplanmalı, bu bilgilerden ölçme ve değerlendirme amaçlı yararlanılmalıdır.

Sigortasız ve sendikasız çalıştırma önlenmeli, kayıt dışı ekonomi kayıt altına alınmalıdır.

İş cinayetleri kader değildir! İş cinayetleri engellenebilir, yeter ki bilimin ve teknolojinin gereği yapılsın! Yeter ki; her çalışmanın öznesi insan olsun!

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği

DÜNYA KADINLAR GÜNÜ KUTLU OLSUN

8 Mart 2013

Kadın haklarının kazanılmasında verilen mücadelenin simgeleştiği 8 Mart'ın "Dünya Kadınlar Günü" ilan edilmesinin 103. yılında;

Cemaat ve tarikat hegemonyasının giderek güçlendiği Türkiye'de kadının kimliğini yok eden, aile içine hapseden ve kadın bedenini namus kavramının odağına koyan anlayış/yaşam biçimi topluma bir model olarak dayatılmaktadır.

Bugünkü siyasi iktidar, kadına yönelik şiddet yasası yerine "Ailenin Korunması Kanunu"nu çıkararak kadın üzerinde kurulan "mülkiyet" ilişkisini onaylamıştır.

En yakınındaki erkek tarafından kadın üzerinde kurulan "mülkiyet" ilişkisinin ağır bedelini, önceki yıllarda olduğu gibi 2012 yılında da eşleri, babaları, kardeşleri, kuzenleri ve erkek arkadaşları tarafından öldürülen binin üzerinde kadın ödemiştir.

Meslek seçiminde ve mesleğe hazırlıkta belirleyici olan cinsiyetçi iş bölümünün ortadan kaldırılması beklenirken, eğitimde reform aldatmacasıyla kadına yönelik çağdışı gerici yaklaşımın son örneği "ergenlik ayarı" yapılan 4+4+4 formülü ile kız çocukları okuldan/eğitimden kopartılmaktadır.

Bu çağdışı ve gerici düşüncenin somut sonucu olan, düşünmeyen, sorgulamayan, biat eden "dindar gençlik yaratma"nın formülü olarak 4+4+4 sisteminin hayata geçirilmesiyle dini kurallara göre ergenlik/mükellefiyet çağına giren kız çocukları eğitimden ve toplumsal yaşamdan uzaklaştırılmış, bunu reddedenler de mahrem/namahrem baskısı ile karşı karşıya bırakılmıştır. Bu sistemle okuldan uzaklaştırılan kız çocuklarının sayısı açıklanmalıdır.

Siyasi iradenin en üst noktasından başlayarak, kadına yönelik söylemlerle ortaya çıkan fiili durum, cinsiyet ayrımcılığının da ötesine geçmiş, kadın "adı yok" hale getirilmiştir. Yasal hiçbir değişiklik olmamasına rağmen tecavüz sonucu gebelik tahliyesi kararının kadına ait olmadığı söylemiyle yaratılan fiili durumla, kürtaj hakkının engellenmesi, hukuksuzluğun geldiği son noktadır.

Kadını, toplumsal yaşamın dışına iten her türlü düşünce ve yapı, artan gerici politikalarla birlikte ülkenin her noktasına yayılarak, yaşamımızı her geçen gün daha fazla kuşatmaktadır.

Hukuksuzluğun "hukuk" haline getirildiği bu dönemde, tek başına yasal düzenlemelerin toplumsal cinsiyet eşitliğinin hayata geçirilmesinde yeterli olmadığı; anayasa, yasalar ve uluslararası sözleşmelerle güvence altına alınmış olmasının hiçbir anlam ifade etmediği ortadadır.

Bilinçli olarak sürdürülen bütün bu gerici, çağdışı politikalar sonucu toplumun hemen her katmanında her yaş, meslek ve statüden erkeklerin hemen her yaş, meslek ve statüden kadınlara uyguladığı fiziksel, psikolojik, cinsel, ekonomik ve duygusal şiddet olağanlaştırılarak kader olarak dayatılmaktadır.

İşte tam da bu günlerde, kadını hiçleştiren bu politikalara, kader haline getirilen dayatmalara karşı durmak için, güçlü toplumsal ve sınıfsal temellere dayanan kadın mücadelesi her zamankinden daha da önemlidir.

Her zaman söylediğimiz gibi;

“Kadına yönelik ayrımcılık, sömürü ve şiddet; eşitsizliğin, sınırsız tüketimin, sömürünün, yoksulluğun sistemleştirildiği kapitalizmin doğal sonuçlarından sadece birisidir. Kapitalizme hizmet eden cinsiyet ayrımcılığı sorunu çözülmeden, kadın bireysel kimliği ile toplumsal yaşamın her alanında ve düzeyinde yer almadan demokratik bir toplum yaratılması mümkün değildir” inancıyla;

Kadını toplumsal yaşamdan uzaklaştıran, kocaya, babaya bağımlı kılan her türlü ideolojiye, politikalara,

Cinsiyet ayrımcılığına, savaşa, yoksulluğa, kadın katliamlarına,

Kadını aile içine hapseden, namusun odağı haline getiren, yaşam biçimini dayatan zihniyete ve yasalara,

Kadına yönelik şiddeti, tacizi, tecavüzü kader olarak dayatan her türlü gerici anlayışa, inanca

“HAYIR” diyoruz.

Bugün, kadınlığını, onuru, şefkati ve emeğiyle yüceltmiş; yoz inançların, düşüncelerin ve hoyrat ellerin altında yaşama direnmiş ve direnmekte olan kadınlarımızın günüdür.

Bugün, küflü bilinçlerin hapsedemeyeceği ve toza bulanmış zihinlerin düşleyemeyeceği, kadın doğmuş olmanın meziyet sayıldığı bir yaşam sevincini simgeler.

Bugün, kadını görmezden gelen, hiçleştiren, eve hapseden, kadın bedenini namusun, iffetin ve ahlakın simgesi haline getiren her tür gerici ve çağdışı ideolojiye, zihniyete ve geleneklere karşı duruşun bir ‘an’ıdır

Bugün, hükümetin kadına dönük ilkel tutumunu somutlaştırdığı, kadının toplum yaşamı ve istihdam dışında bırakıldığı çağdışı politika ve uygulamalara karşı çıkma zamanıdır.

Bugün taciz, tecavüz, şiddet ve cinayeti kadınların “kaderi” haline getiren, adeta katliama dönüşen erkek egemen anlayışa “dur” deme günüdür.

Bugün, bir kez daha, mühendis, mimar, şehir plancısı kadınların, toplumun her kesiminde, her yaş ve sınıftan emeğini veren ve alın terini akıtan kadınların sesi olduğu gündür.

Bugün yaşamın her alanında olan; üreten, geliştiren, büyüten kadınların birlik, mücadele, dayanışma günüdür.

Bugün, geleceği müjdeleyen, bahardır!

Dünya Kadınlar Günü Kutlu Olsun!

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği

TMMOB İŞÇİ SINIFININ BİRLİK, MÜCADELE, DAYANIŞMA GÜNÜNÜ ALANLARDA KUTLAYACAK! YAŞASIN 1 MAYIS!

15 Nisan 2013

Bundan yüzyılı aşkın bir süre önce emekçilerin ateşlediği fitil; 1 Mayısarlarda “Başka Bir Yaşam, Başka Bir Türkiye, Başka Bir Dünya Mümkün” diyenlerin yolunu, yolumuzu bugün de aydınlatmaya devam ediyor.

Her 1 Mayıs'ta, bir yandan geçmişte yaşanan mayısların birinci günlerini yeniden anımsamak ve yeniden anımsatmak görevimiz, bir yandan da gelecek güzel günlerde yaşanacak 1 Mayısılara olan inancı dile getirmek görevimiz var.

1 Mayıs sesimize ses katma, yüreklerimizi yüreklerimizle birleştirme günü.

1 Mayıs emperyalizme ve onun ülkemizdeki taşeronuna daha güçlü karşı durma günü.

1 Mayıs gericiliğe ve ırkçılığa karşı daha fazla dik durma günü.

1 Mayıs dünyadaki kardeşlerimizle birlikte bize dayatılan açlığı, yoksulluğu, sömürüyü, savaşı, gözyaşını ve acıyı yenmek için, kendi yaşamımızı ve geleceğimizi savunmak için, mücadele bayrağını daha da yükseltme günü.

1 Mayıs savaşa karşı barışın, kardeşliğin, bir arada yaşamın, adaletin ve dayanışmanın hüküm sürdüğü, halkların kardeşliğinin sağlandığı bir gelecek yaratmak için mücadelemizi kararlılıkla sürdürme günü.

1 Mayıs “Kahrolsun Emperyalizm, Yaşasın Mücadelemiz” deme günü.

TMMOB, emekten ve insandan yana tavır alan bir meslek örgütü olarak, mücadelesinin sıcaklığının büyüttüğü coşkusuyla, her zamankinden daha dik ve her zamankinden daha kararlı bir şekilde, 1 Mayıs'ta örgütlü olduğu her yerde, dost emek - meslek örgütleri ve demokrasi güçleri ile birlikte yan yana, omuz omuza alanlarda olacak.

1 Mayıs'ta ellerimizde eşitlik, özgürlük ve adalet isteyen bayraklarımız olacak.

Yapacaklarımız var daha, birlikte yazacağımız tarihler var. Yürüyoruz inançla.

Yaşasın emeğin birlik, mücadele, dayanışma günü!

Yaşasın 1 Mayıs!

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

TMMOB 1 MAYIS'TA ÜLKENİN TÜM ALANLARINDA, İSTANBUL'DA TAKSİM'DE OLACAK!

25 Nisan 2013

TMMOB 1 Mayıs'ta işçi sınıfının birlik, mücadele, dayanışma gününde örgütlü olduğu her yerde alanlarda olacak. TMMOB İstanbul'da da 1 Mayıs alanı Taksim alanında bulunacak!

DİSK ve KESK'in bugün 25 Nisan 2013'de ortaklaşa yaptığı çağrıya uyarak; İstanbul İl Koordinasyon Kurulumuzun yönlendireceği şekilde, İstanbul'daki örgütlü yapımız;

1 Mayıs'ta Taksim alanında olacak.

1 Mayıs'ta ülkenin tüm 1 Mayıs alanlarında olduğu gibi TMMOB İstanbul'da;

77 Bir Mayıs'ında kaybettiklerimizin anısı ile birlikte Taksim'de olacak...

Eşitlik, özgürlük ve adalet isteyen pankartlarımızla Taksim'de olacak...

Gericiliğe ve ırkçılığa karşı daha fazla dik durmak için Taksim'de olacak...

"Kahrolsun Emperyalizm, Yaşasın Mücadelemiz" demek için Taksim'de olacak.

Dünyadaki kardeşlerimizle birlikte bize dayatılan açlığı, yoksulluğu, sömürüyü, savaşı, gözyaşını ve acıyı yenmek için, kendi yaşamımızı ve geleceğimizi savunmak için Taksim'de olacak.

Savaşa karşı barışın, kardeşliğin, bir arada yaşamın, adaletin ve dayanışmanın hüküm sürdüğü, halkların kardeşliğinin sağlandığı bir gelecek yaratma mücadelemizi kararlılıkla sürdürmek için Taksim'de olacak.

TMMOB, emekten ve insandan yana tavır alan bir meslek örgütü olarak, mücadelesinin sıcaklığının büyüttüğü coşkusuyla, her zamankinden daha dik ve her zamankinden daha kararlı bir şekilde, 1 Mayıs'ta örgütlü olduğu her yerde, İstanbul'da Taksim alanında dost emek - meslek örgütleri ve demokrasi güçleri ile birlikte yan yana, omuz omuza alanlarda olacak.

Haydi Taksim'e!

Haydi 1 Mayıs alanlarına!

Haydi 1 Mayıs'a!

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

REYHANLI'DA KAYBETTİĞİMİZ CANLARLA SARSILDIK. KAHROLSUN EMPERYALİZM! YAŞASIN HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!

12 Mayıs 2013

Hatay Reyhanlı'daki patlamalarla onlarca canımızı kaybettik. Onlarca insanımız yaralandı. Kaybettiğimiz canlarımız için hepimizin başı sağolsun. Yaralanan insanlarımıza acil şifa diliyoruz.

2 Aralık 2012'de Antakya'da gerçekleştirdiğimiz TMMOB Hatay Kent Sempozyumumuzda söylediklerimizin ne kadar gerçekçi olduğu ne yazık ki, kaybettiğimiz canlarımız ile bir kez daha ortaya çıktı.

Biz demiştik:

“TMMOB, kent sempozyumları aracılığı ile kentlerimize aklın ve bilimin gözünden mercek tutar, mevcut durumu analiz eder ve sorunlara ilişkin çözüm önerileri sunar. TMMOB, bu anlayışla Hatay'a mercek tutarsa, Suriye'de başlatılan iç savaş ve işgal sürecinin bu kentin temel sorunu haline geldiğini de asla görmezlikten gelmez. Yani TMMOB, emperyalizmin yönelimleri doğrultusunda aktif taşeronluk rolünün pervasızca yürütülmesinin sonuçlarının Hatay'ı ne hale getirdiğini ve bu gidişatın özellikle Hataylılara neye mal olacağını cesurca, tereddüt etmeden ortaya koyar.

Tarihe baktığımız zaman Hatay'ın medeniyetlerin köprüsü, buluşma ve etkileşim noktası olduğunu görürüz. Kentin bu özelliği Hatay'ın bugünkü yapısının oluşmasında en büyük etkidir. Hatay'a bu bakımdan Ortadoğu'yu büyük oranda yansıtan bir minyatür de diyebiliriz. Özellikle bu yapı, Suriye'de yaşanan parçalanma ve iç savaşın kırılma noktalarını bünyesinde taşıdığı için bölgedeki gerilimlerin günlük yaşama doğrudan yansımaya yol açıyor. Suriye'deki iç savaşın doğrudan parçası haline gelmişken hele de Hatay işgal sürecinin lojistik bir üssü haline getirilmişken bu risk Hataylıların hayatını cehenneme çevirmeye yeter de artar bile. Bu durum esnafından doktoruna, öğrencisinden köylüsüne kadar Hatay halkı tarafından birçok alanda yoğun bir biçimde hissediliyor. Hatay'daki herhangi bir vatandaşımızın bu fiili savaş süresince gündelik hayatında yaşadığı sıkıntıları sıralaması tek başına birçok şeyi anlatmaya yeter.

TMMOB, Suriye'ye örtülü savaş şeklinde süren müdahaleye en başından “Suriye'ye emperyalist müdahaleye hayır” diyerek karşı çıktı. Şimdi de bu tavrı, en anlamlı yerde yani Hatay'da gösteriyoruz.”

Evet daha altı ay önce bunları ifade etmiştik.

TMMOB yine söylüyor:

Şimdi kaybettiğimiz canlarımızın anısına en azından daha yüksek sesle; “Kahrolsun emperyalizm, Yaşasın halkların kardeşliği” deme zamanıdır. Şimdi bu sözün gereklerini yerine getirme zamanıdır.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

HATAY'IN SESİNİ TÜM TÜRKİYE'YE, TÜRKİYE'NİN DAYANIŞMASINI HATAY'A TAŞIYACAĞIZ

29 Mayıs 2013

“Bizi eskiden düşümler birleştirdi, şimdi acı ve vahşet birleştirdi”

Taziye evi sahibi bir Reyhanlılı

Hatay'ın Reyhanlı ilçesinde 52 kişinin hayatını kaybettiği bombalı saldırıların ardından Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK), Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK), Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) ve Türk Tabipler Birliği (TTB) yöneticilerinden oluşan bir heyet, halkın acılarını paylaşmak ve incelemelerde bulunmak üzere 16 Mayıs 2013 tarihinde Reyhanlı'daydı.

Reyhanlı'da bombalı saldırıların yaşandığı Reyhanlı Belediyesi ve Postane binasında incelemelerde bulunan heyet, hayatını kaybedenlerin taziye evlerine başsağlığına gitti, hastanede tedavi gören yaralıları, zarar gören esnafı ziyaret etti.

Heyet daha sonra, Antakya merkezinde “Yastayız” yazılı bir pankart arkasında kitlesel bir yürüyüşe katıldı. Heyetteki DİSK yöneticileri Samandağ Belediyesi'ni de ziyaret etti.

Heyetin gözlemleri ve değerlendirmeleri şunlardır:

- Katliamda ölü sayısının 51 olduğu, yaklaşık 200 kişinin yaralandığı ve 10 civarında yaralının durumunun kritik olduğu öğrenilmiştir.
- Başta Reyhanlı olmak üzere Hatay'ın tamamında halkın oldukça tedirgin olduğu, yeni saldırıların geleceğinden korktuğu ve geleceğe dair ciddi kaygılar taşıdıkları gözlemlenmiştir.
- Kaygıların başlıca sebebi belirsizlik ortamıdır. Bölgenin neredeyse Suriye'deki savaşın bir cephesi, “lojistik üssü” haline gelmesi, devletin çeşitli gizlilik prensiplerinin öne çıkmasına, halkın sağlıklı bilgilendirilmemesine neden olmaktadır. Bu durum halkın endişelerini daha da büyütmekte, çeşitli söylentilerin hızla yayılmasına neden olmaktadır.
- Reyhanlı halkının ciddi bir fiziki ve psikolojik desteğe ihtiyaç duyduğu anlaşılmıştır. Gerek ölenlerin yakınları, olayın tanıkları gerekse patlama anında dersanelerde bulunan ya da yeni çıkan çok sayıda ortaöğrenim öğrencisinin varlığı ciddi bir psikolojik destek talebini ortaya çıkarmıştır. Bu noktada bu ihtiyaçların giderilmesi için emek ve meslek örgütlerinin de katkısı için kanalların yeterince açık olmadığı görülmüştür. Türk Tabipleri Birliği psikolojik destek konusunda durum analizi yapmak üzere ilk gözlem ekibini yollamış durumdadır.
- Reyhanlı'da ve genel olarak Hatay'da halk, bu katliamın yaşanmasında AKP hükümetinin savaşı şiddetlendirmeye yönelik Suriye politikasını sorumlu

tutmaktadır. Halk bombaları kimin attığından öte, Suriye'deki savaşın kentlerine taşınmasının sorumlularına işaret etmektedir.

- Reyhanlı'daki, iki şiddetli patlamadan sonra patlama merkezine yakın binaların ciddi hasar gördükleri tarafımızdan tespit edilmiştir. Ancak, hasarlılık dereceleri, taşıyıcı sistemlerinin etkilenip etkilenmedikleri, oturulup oturulamayacakları teknik olarak incelenmeden, bu binaların, sahipleri tarafından sıva ve boya tamirata yapılarak yeniden kullanıma hazır hale getirilmesiyle yeni facialara davetiye çıkartılmaktadır. Bu hasarların teknik tespiti yapılarak devlet tarafından eksiksiz tazmini istenmektedir.

- Birçok basın-yayın organında ifade edilenin aksine Reyhanlılar tüm Suriyelilere değil, sınırdan elini kolunu sallayarak geçen, bölgede egemenlik kurmaya çalışan silahlı gruplara tepki gösterdiklerinin altını özel olarak çizmektedir. Halk yer yer ellerinde silahlarla dolaşan radikal İslamcı, cihatçı grupların, para karşılığı savaşan çetelerin bölgedeki varlığına derhal son verilmesini istemektedir.

- Yaptığımız görüşmelerde, Suriyeli mültecilerin yoksul olanlarının büyük oranda kamplarda kaldığı, şehir merkezlerinde ev kiralayarak kalanların ise büyük oranda daha varlıklı kesimler ve Suriye'de savaşan güçler olduğunu aktarılmıştır. Sadece Suriyeliler değil çeşitli ülkelerden çok sayıda "iş insanı" ve "ajan"ın akınına uğrayan Reyhanlı gibi kentlerde emekçi kesimler yükselen kiralar ve güvenlik sorunu nedeniyle endişelidir ve devletin bu konuda bir önlem almadığından şikayet etmektedir. Suriye'deki çatışmalardan kaçan mağdur Suriye yurttaşları ile rejimi devirmek için Hatay'da üslenen ve cihatçı terör gruplarının ayrıştırılması yönünde hiçbir çaba harcanmaması ve bu durumun ülkemiz yöneticilerinde bilinçli olarak tercih edildiği yönünde yaygın bir kanaatin varlığı anlaşılmıştır.

- Cilvegözü sınır kapısında Şubat ayında meydana gelen bombalı saldırının ardından, sınır güvenliği sorunu gündeme gelmesine ve hükümetin önlem alındığını söylemiş olmasına rağmen, Reyhanlı halkı sınır giriş-çıkışlarının denetimsizliğini bizzat gözlemlemiştir. Halk bu nedenle katliamın göz göre göre geldiğini düşünmektedir.

- Hem Reyhanlı'da hem de Hatay'ın genelinde Alevi ile Sünni yurttaşları birbirine düşürmeyi hedefleyen bir oyun oynandığı fikri oldukça yaygındır. Farklı etnik kökenlerden ve inançlardan insanların yıllardır bir arada yaşadığı Hatay'da halkın bu tehlikeye karşı oldukça duyarlı olduğu gözlemlenmiştir. Çoğunlukla Sünni yurttaşların yaşadığı Reyhanlı'daki saldırı sonrası, Alevi yurttaşların yaşadığı bölgelerde düzenlenen protesto yürüyüşleri ve Reyhanlı halkının yasını paylaşmaya yönelik etkinlikler bu anlamlı duyarlılığın yansımasıyken, devletin bu gibi etkinliklere "tehdit" algısı içinde yaklaştığı görülmüştür.

- Böylesine büyük bir katliamın ardından hiçbir inandırıcılığı olmayan gerekçelerle hukuk zorlanarak çıkarılan "yayın yasağı", AKP'nin zarar göreceği kaygısıyla fiilen uygulanan medya sansürü, Reyhanlı ve Hatay halkının yaşadığı mağduriyetin ve taleplerinin görünmez kılınması, Hükümetin ulusal yas ilanı

etmemesi hatta televizyonların eğlence programı akışında hiçbir değişiklik yapmamaları ve Başbakan'ın Reyhanlı'ya olayın ertesinde gelmeyişi de halkta çeşitli tepkilere neden olmaktadır. Halk kendisinin değersiz görülmesinden ve "AKP'nin Suriye Projesinde" bir maliyet olarak görülmesinden oldukça rahatsızdır.

Sonuç

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB heyeti olarak, neredeyse savaşın bir cephesi haline getirilmiş olan Hatay'ın, ziyaretimiz boyunca duyduğumuz "barış" çığlığını tüm Türkiye emekçilerine anlatma ve aktarma ile sorumlu olduğumuz noktada görüş birliğine varılmıştır. Örgütlerimiz halkların savaşa karşı tepkilerini birleştirme sorumluluğuyla hareket etmeye kararlıdır.

İzlediği Suriye siyasetiyle halkı ateş çemberine atan hükümetin Reyhanlı'da yaşanan acının sorumluluğundan kaçması mümkün görünmemektedir. DİSK, KESK, TMMOB ve TTB sorumluların hesap vermesini isteyen Hatay halkının bu talebinin takipçisi olacaktır.

Örgütlerimiz, bölge halkının fiziksel ve psikolojik yaralarının sarılması için elinden geleni yapmaya hazırdır. Hükümete çağrımız engelleyici değil bu desteğin kanallarını açan bir tutum içerisine girmesidir.

DİSK-KESK-TMMOB-TTB

AKP ELİNİ TAKSİM'DEN, GEZİ PARKI'NDAN, DOĞAMIZDAN VE YAŞAM ALANLARIMIZDAN ÇEK!

31 Mayıs 2013

AKP iktidarının dizginsiz kar hırsıyla yoğrulmuş, kentleri, doğayı ve insanı hedef alan politikaları ülkemizin üzerine bir karabasan gibi çökmüştür.

Taksim Gezi Parkı'nın; bilim, teknik ve hukuk kurallarını hiçe sayarak hazırlanmış bir proje ile talan edilmesi ve bu durum karşısında demokratik tepkilerini gösteren insanlara karşı gerçekleşen polis saldırısı bu gerçeği kamuoyunun gözleri önüne acı bir biçimde bir kez daha sermiştir. Bir yanda yıllara meydan okuyan ağaçlarımızın kökünden sökülmesi bir yanda da insanlarımızı gaza boğan, çadırları aleve veren saldırganlığın görüntüleri hafızalarımıza silinmeyecek şekilde kazınmıştır.

Ortadan kaldırılmak istenen Taksim Gezi Parkı, İstanbul'un kentsel kimliğinde ve kentlilerin belleğinde önemli bir yeri olan ve açık, yeşil alan niteliğiyle yoğun bir biçimde kullanılmayı sürdüren bir kamusal alandır.

Taksim Meydanı aynı zamanda 1 Mayıs alanıdır, işçilerin, emekçilerin meydanıdır. Bu gerçek karşısında uygulanan her türlü zorbalık hiçbir zaman amacına ulaşamayacaktır. Taksim Meydanı, ne bilim ve tekniğin kurallarına aykırı projelerle ne de gaz bombaları ile elimizden alınamayacaktır.

Taksim Gezi Parkı'nı yok etmek isteyen zihniyet ülkenin her karesini aynı yağma ve talan cenderesine sokabilmek için mühendislik, mimarlık ve şehir plancılığı mesleklerini öldürmeye ve toplum-kamu yararı doğrultusunda hizmet üreten TMMOB'yi de torba yasalar ile ortadan kaldırmaya çalışmaktadır.

TMMOB, tüm rant ve yağma projelerinde olduğu gibi Taksim Gezi Parkı'ndaki toplum ve kamu yararına aykırı projeye karşı da en başından itibaren gerek hukuksal gerekse de kamuoyunun yaratılması düzleminde aktif olarak yerini almıştır. TMMOB, Taksim Gezi Parkı'nda süren direnişin yanında; doğa ve kentlerin yağmalanmasının ise karşısındadır.

Bu ülkenin onurlu mühendis, mimar ve şehir plancıları bilimi ve tekniği halkın yararına kullanma doğrultusundaki kararlılıkları ile Gezi Parkı'nda süren direnişin yanı başında olmaya devam edecektir.

TMMOB, Taksim Meydanı'nın bir parçası olan Gezi Parkı'nın yağmalanmasına karşı gelişen direnişi büyütecektir.

Taksim Meydanı da Gezi Parkı da İstanbul da bizimdir, yağmaya ve talana asla izin vermeyeceğiz.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

TMMOB, “YAŞATILANLARA KARŞI İTİRAZIM VAR” DİYEREK SOKAKLARI VE MEYDANLARI ÖZGÜRLEŞTİRENLER İLE OMUZ OMUZADIR!

3 Haziran 2013

Taksim Gezi Parkı'nda başlayan yağmanın karşısına dikilen insanlara vahşice saldırılması sonucu ortaya çıkan halk tepkisi ülkenin dört bir yanını sarıp sarmalıyor.

Yıllardır torba yasalarla hakları ellerinden alınanlar haklarına sahip çıkıyor, baskıya ve zorbalığa karşı diz çökmeyeceğini gösteriyor.

Eğitim; at torbaya! TMMOB yasası; at torbaya! Kıyılar, meralar, ormanlar, kamu arazileri; at torbaya! İş güvencesi, toplu sözleşme; at torbaya! Sürgünler, kadrolaşmalar, üniversitelerde bilimden ve bilimsel düşünceden yana olanları ayıklama operasyonları, üniversitelere polis daveti, patriot füzeleri, füze savunma sistemleri ve savaşın eşğine sürüklenme; at torbaya! Kendinden olmayanı terörist ilan etme, ülkeyi uluslararası teröristlerin cenneti haline getirme, küçük itirazları dahi katmerli baskıyla susturma; at torbaya!

Artık torbada küçük bir boşluk dahi kalmamış durumda. Halk torbaya sığmadı, torba artık patladı!

Halk ve özellikle bu ülkenin geleceği olan gençler itirazlarını yüksek sesle söylüyorlar. Bu ses aklın, vicdanın ve insan olmanın çığlığıdır. Bu sese geç olmadan kulak verilmelidir.

Komşu ülkelere ders vermeye kalkışanlar; önce halkın sokaklarda ve meydanlarda yüksek sesle söylediklerini duymalı ve görmelidir.

Halk yağmaya ve zorbalığa karşı “artık yeter” diyor.

Bu haklı itiraza karşı ülkenin her noktasında ağır yaralanmalar ve ölümlere sebep olan polis terörüne bir an önce son verilmelidir, sorumlular istifa etmelidir. Gözaltına alınanlar ivedilikle serbest bırakılmalıdır.

TMMOB kadroları, sokakları ve meydanları özgürleştiren bu ülkenin onurlu insanları ile omuz omuza, yan yanadır.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

CUMHURİYET SAVCILARINA AÇIK SUÇ DUYURUSU! İKTİDARI ANLADIK ANCAK, BU VAHŞETİ CUMHURİYET SAVCILARI NİÇİN SEYRETMEKTEDİR?

3 Haziran 2013

Bilindiği üzere, Anayasa'nın 34. maddesi, toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenlemenin bir hak olduğunu ve bu hakkın kullanılmasının izne tabi olmadığını açık bir biçimde düzenlemiştir. Örgütlenme ve gösteri yürüyüşü hakkı, aynı zamanda Anayasa'nın 2. maddesinde düzenlenen "demokratik, laik, sosyal, hukuk devleti" ilkesi ile yakından ilgilidir. Demokratik yaşamın vazgeçilmez ögesi örgütlenme hakkıdır, ancak bu hakkın tek başına bir şey ifade etmeyeceği açık olduğundan düşünce ve ifade özgürlüğünün güvence altına alınması gereği doğmuştur. Bu nedenle, Anayasanın 12'nci maddesi; herkesin, "kişiliğine bağlı, dokunulmaz, devredilmez, vazgeçilmez temel hak ve hürriyetler"e sahip olduğunu söylemektedir. Bu hak ve hürriyetler kapsamında da Anayasa'nın 25 ve 26'ncı maddelerinde "düşünce ve ifade özgürlüğü" yer almaktadır.

İfade özgürlüğünün ifade şekillerinden biri de toplantı ve gösteri yapmaktır. Aksi takdirde siyasal iktidarların kamuoyu tarafından denetlenmesi olanaksız hale gelir ki bu da demokratik yaşamın gerekleri ile bağdaşmaz. Demokrasinin, temel hak ve özgürlüklerin geçerli olduğu ve kurumsallaştığı bir ülkede, bir hak talep etmek veya siyasal iktidarı uygulamalarından dolayı protesto etmek; her koşulda tahammül edilmesi ve başta kamu makamları tarafından hoşgörü ile karşılanması gereken bir davranıştır. Bu anlamda muhalefet, demokratik toplum yaşamının olağan ve vazgeçilmez unsurudur.

Anayasa ve yasaları bizden daha iyi bilen ve bilmesi gereken Cumhuriyet savcıları günlerdir yaşanan bu vahşet karşısında niçin suskun kalmaktadırlar?

Günlerdir Ankara'nın merkezine, işyerlerimize, sokağımıza gaz bombaları yağmaktadır. Penceremizin ve kapımızın önünden kapsüller toplamaktayız. Nefes alamıyoruz. Pencere açamıyoruz ve bordrolu memurlar eliyle bırakın ifade özgürlüğünü yaşam hakkımız elimizden alınmaktadır.

Yönetim Kurulu üyemiz TMMOB'nin kapısında kapsülle ayağından yaralanmıştır. Vergilerimizle maaş alanlar ya vahşet uygulamakta ya da seyretmektedir. Halka hizmetle görevli olanlar, iktidar baskısına hizmet etmektedirler.

Toplum vicdanı ve tarihin belleği bu vahşeti unutmayacaktır. Bu vahşete ortak olmak istemeyenler, yasal yetkilerini zulümden yana değil, görevleri gereği insan haklarını koruma yönünde kullanmalıdırlar.

Buradan suç duyurusunda bulunuyoruz. Ankara'da savcı varsa iktidar eliyle yürütülen vahşet hakkında ivedilikle soruşturma açmalıdır. En temel hakkımız olarak mahkemelerimizin adil karar vermesini talep ediyoruz. Bizi Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne başvuruya zorlamayınız.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

KESK'İN GREVİNİ DESTEKLİYORUZ

4 Haziran 2013

Gaz bombaları, plastik-gerçek mermiler, gözaltılar, yaralanmalar ve ölümler..

Bugün ülkemizin dört bir yanında baskı ve zor kol geziyor. İktidarın baskı aygıtları nefes almak için ayağa kalkan halkın üzerine ölüm yağıdırıyor. Halkın sokaklardan ve meydanlardan yükselen haklı sesi eşi benzeri görülmemiş bir polis şiddetiyle bastırılmaya çalışılıyor.

KESK'in daha önce; 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nda değişiklik ön gören sömürü tasarısına karşı almış olduğu grev kararı ülkemiz tarihinin en kritik dönemeçlerinden birisine denk gelmiş bulunuyor.

Kamu emekçilerinin geleceğini karartacak olan yasa tasarısına karşı mücadelenin, halkımızın hayatını karartan günümüz zorbalığına karşı gelişen halk direnişi ile birleşeceği kesindir.

TMMOB; ülkemizin üzerine çöken karabasandan kurtulmanın yolunun sokaklarda omuz omuza mücadele etmekten, direnişi büyütmekten geçtiğinin altını bir kez daha çizmekte ve KESK'in gerçekleştireceği grevi desteklemektedir.

Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber, ya hiçbirimiz.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

TMMOB, DİSK'İN İHTAR EYLEMLERİNİ DESTEKLEYECEKTİR!

4 Haziran 2013

TMMOB, DİSK Başkanlar Kurulu'nun ülkenin bu gününde yaşananlara ilişkin olarak yaptığı değerlendirmeler sonucunda aldığı karar gereği Çarşamba gününden itibaren gerçekleştireceği hayati durdurmaya yönelik ihtar eylemlerini destekleyecektir.

DİSK tarafından,

“Taksim Gezi Parkı'nın park olarak kalacağı resmen ilan edilmelidir. Halka uygulanan şiddetin sorumluları hesap vermeli ve istifa etmelidir, biber gazı kullanımı yasaklanmalıdır. Ülkenin dört bir yanında gözaltına alınan binlerce kişi hakkında hiçbir soruşturma açılmayacağı ilan edilmeli, yaratılan mağduriyetler nedeniyle halktan özür dilenmelidir. Taksim başta olmak üzere Türkiye'deki tüm meydanlarda, kamusal alanlarda toplantı ve eylem yasaklarına son verilmelidir.”

şeklinde ifade edilen talepler gerçekçidir, anlamlıdır. Siyasi iktidar DİSK'in bu sözlerini anlamak, gereğini yerine getirmek zorundadır.

TMMOB, “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber, ya hiç birimiz” sözünü ısrarla ve her şeye rağmen büyütme devam edecektir.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

DOĞAYA, YAŞAMA, EMEĞE, TAKSİM'E SAHİP ÇIKMAK İÇİN, AKP FAŞİZMİNE TESLİM OLMADIĞIMIZI GÖSTERMEK İÇİN, 5 HAZİRAN'DA ALANLARDAYIZ!

4 Haziran 2013

Gezi Parkı'nın yağmalanmasına karşı gelişen halk hareketi, bugün toplumun sesi duyulmak istenmeyen tüm kesimlerinin, kadınların, gençlerin, çevre hareketinin, ezilen kimlik mücadelelerinin, eğitim ve sağlık hakkı mücadelesinin talepleri ile buluşmuştur. AKP toplumun önemli bir kısmını kendi iktidar düşlerini hayata geçirmek için baskıyla sindirmekte, hak ve özgürlükleri kısıtlamaya çalışmaktadır.

Gezi parkında yer alan ağaçların sökülmesine karşı tutulan nöbete yapılan vahşi saldırı ile başlayan süreç, bugün halkın demokratikleşme ve özgürlük talepleri ile buluşmuş ve onun simgesi olmuştur.

Taksim'deki son yeşil alanın rant getirecek bir projeye kurban edilmesine karşı başlayan direniş, iktidar tarafından şiddet kullanılarak bastırılmak istenmiştir, hoyratça güç gösterisi direnişin ülke çapına yayılmasına ve büyümesine neden olmuştur. Bu tutum onlarca ağır, binlerce yurttaşımızın yaralanmasına, iki gencecik yurttaşımızın ölmesine neden olmuştur.

Halk, Erdoğan'ın ağzından çıkan her sözün kanun olamayacağını, kendi haklı ve meşru taleplerinin şiddetle bastırılmayacağını göstermiştir.

Tayyip Erdoğan ise kendi halkını gaz bombalarına boğmuş, sokak ortasında işkence yaptırmış, yurttaşlarını sakat bırakmış ve ölümüne neden olmuş bir hükümetin başıdır.

AKP iktidarının, her toplumsal talebi şiddetle bastırma tutumu çığırından çıkmıştır.

Bizler ülkemize dair sorumluluğumuz gereği, Başta Başbakan olmak üzere AKP iktidarını Taksim'den Türkiye'ye yayılan direnişin şartlarını yerine getirmeye çağırıyoruz:

- Taksim Gezi Parkı'nın park olarak kalacağı resmen ilan edilmelidir.
- Halka uygulanan şiddetin sorumluları hesap vermeli ve istifa etmelidir, biber gazı kullanımı yasaklanmalıdır.
- Ülkenin dört bir yanında gözaltına alınan binlerce kişi hakkında hiçbir soruşturma açılmayacağı ilan edilmeli, yaratılan mağduriyetler nedeniyle halktan özür dilenmelidir.
- Taksim başta olmak üzere Türkiye'deki tüm meydanlarda, kamusal alanlarda toplantı ve eylem yasaklarına son verilmelidir.

Bu şartlar gayet açık, net ve meşrudur. Bu taleplere karşı uygulanan şiddet ise gayrimeşrudur. Erdoğan'ın ifadesiyle **"Kendi halkına zulüm eden iktidar, meşruiyetini bitirmiş demektir."**

Türkiye’de uzun süreden beri işçi sınıfının, kamu emekçilerinin kazanılmış haklarına onların, sendikal özgürlüklerine yönelik kapsamlı bir saldırı yürütülmektedir. Ayrıca meslek örgütleri baskı altına alınmak istenmektedir. Güvencesizlik, taşeronlaşma, esnek ve kualsız çalıştırma ve işsizlik başlığı altında çalışma yaşamı tüm ücretliler ve emekçiler açısından bir cehenneme dönüştürülmektedir.

Emek ve meslek örgütleri bu süreçte tepkilerini ifade etme çabasıdır. Nitekim Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK) daha önce 5 Haziran tarihinde güvenceli istihdam ve ücret güvencesi talebiyle grev yapacağını ilan etmişti. (Bugün ülkedeki durum, KESK’in ilan ettiği grev taleplerini aşmıştır.)

Taşeronlaşmaya, esnek çalıştırmaya, güvencesizliğe ve kamu emekçilerinin iş güvencesinin ortadan kaldırılmasına, çalışma hayatının işverenlerin ve devletin keyfiyetine terk edilmesine yönelik çabalar, AKP hükümetinin “sandıkta ben daha çok oy aldım, dolayısıyla ben yaparım, herkes itaat eder” anlayışının bir ürünüdür. Toplumun sorunlarına kulak vermek onların taleplerini dinlemek yerine, her alanda elde ettiği iktidar gücü ile emeğimize, bedenimize, doğamıza, yaşam alanlarımıza ve kentlerimize, hak ve özgürlüklerimize saldırıyı tercih eden AKP’nin uygulamalarına yönelik halkın geniş kesimlerinin yükselen itirazı, emek ve meslek örgütleri olarak dile getirdiğimiz taleplerle ortaklaşmaktadır.

Bütün bu nedenlerle, yukarıda saydığımız talepler ekseninde yarın (5 Haziran’da) iş bırakıp, kent meydanlarında barışçıl demokratik tepkimizi ve AKP faşizmine teslim olmayacağımızı göstereceğiz.

AKP’yi bu uyarıyı dikkate almaya, günlerdir sokaklarda bu ülkenin işçilerinin, emekçilerinin, kadınlarının, gençlerinin, kısacası tüm halkın açıkça ortaya koyduğu iradenin ve taleplerinin gereğini yapmaya çağırıyoruz.

Halkımızı da bu süreci hak ve özgürlüklerimiz lehine genişletecek bir biçimde örgütlü davranmaya ve mücadeleye davet ediyoruz.

DİSK-KESK-TMMOB-TTB

GÜCÜNÜZ HALKI SİNDİRMEYE YETMEYECEK DEVLET TERÖRÜNÜ DURDURUN, ZORBALIĞA SON VERİN

5 Haziran 2013

Taksim'de Gezi Parkı'nı korumak için yapılan gösterilerin şiddet ile bastırılması nedeni ile ülke genelinde düzenlenen protestolarda polisin sergilediği acımasız tutum tüm yurttaşları kaygılandırarak boyutlara ulaştı.

Polisin uyguladığı vahşet ve zorbalık, kent meydanlarına, revir hizmeti sunan meslek odalarımıza, kahvelere, işyerlerine, evlerin içine dek uzanmış durumda. TMMOB genel merkezinin bulunduğu binanın önüne de onlarca gaz bombası atıldı ve bir TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi ayağına isabet eden gaz bombası ile yaralandı. Durum öylesi bir noktaya ulaştı ki, halkın insani yardım ve dayanışma duygularının karşılığı gaz bombaları oluyor. Restoran ve kafeler basılarak, içeride oturanlar dövülüyor, coplaniyor. En demokratik hakkı olan gösteri yapma hakkını kullanan insanlara suçlu muamelesi yapılıyor. Ülkemiz adeta bir gaz cumhuriyetine dönüştürüldü.

Yaşlılar, küçük çocuklar, hamileler dâhil herkes gaz bombalarını soluyor. Görülüyor ki “orantılı güç kullanımı” sözü bir saçmalığı ifade ediyor, iktidarın gözü dönmüş zorba zihniyetini perdelemek için kullanılıyor. Devlet terörünün şimdilik görünen sonucu, İstanbul ve Hatay'da iki yurttaşımızın ölümü, Ankara'da bir yurttaşımızın beyin ölümü, binlerce gözaltı ve binlerce yaralı olmuştur. AKP'nin son dönemde 4+4+4 formülü ile eğitim sistemini bir gecede gericileştirme girişimleri, insanların yaşam biçimlerine ve tercihlerine ait düzenlemeler yapılmaya çalışılması, kaç çocuk yapılacağından 1 Mayıs'ın nasıl kutlanacağına varana kadar hayatın her alanını tek başına şekillendirme isteği halkımızın kaygılarını ve tepkilerini artırmıştır. AKP iktidarının Cumhuriyet değerleri ve laikliğe yönelik sürekli saldırıları ve hakaretler halkın “artık durun” demesine yol açmıştır. AKP iktidarının eğitim, sağlık, ulaşım, enerji, gıda, kent, imar/yapı politikaları bir bütün olarak halka “artık yeter” dedirtmiştir. Halkın itirazının artık sadece “Gezi Parkı” kapsamında olmadığı, yaşamın her alanında var olan dayatmalara karşı olduğu görülmelidir.

Emekten yana bağımsız ve demokratik bir Türkiye mücadelesi, 12 Eylül'den sonra en büyük liberal ve gerici saldırıyı bu dönemde yaşamıştır. Bu dönemde yasama organı adeta AKP'nin bir komisyonuna dönüştürülmüş, başkanlık sistemi tartışmaları ve yeni anayasa girişimleri, bir diktatörlük inşaa etme noktasına kadar vardırılmıştır. AKP ve lideri yaşadığımız çağın benzer diktatörlüklerinin tüm özelliklerini politikalarında bire bir barındırmaktadır. Meclis'te gece yarısı toplumsal denetim ve tartışma mekanizmalarından kaçırılarak yasal düzenleme yapmayı alışkanlık haline getiren AKP, mevcut sayısal gücünü toplumu kuralsızca yeniden şekillendirmek için kullanmaktadır. AKP iktidarı meslek alanlarımızı ilgilendiren birçok düzenlemeyi mühendis, mimar ve şehir plancılarını yok

sayarak hayata geçirmiştir. Bugün kendisine biat etmeyen tüm demokratik kitle örgütleri gibi TMMOB örgütlülüğü de ağır saldırı altındadır.

En ufak itiraza karşı siyasal güç kullanmayı alışkanlık haline getiren AKP, kendisinin yandaşı haline getirdiği kolluk gücü ile günlerdir yaşam alanlarımıza gaz bombaları yağdırmaktadır. Yaşamına yitiren ve yaralananların tam sayısının bile belirlenemediği bu vahşeti toplum vicdanı ve tarihin belleği unutmayacaktır. Yurttaşların can güvenliği bizzat kendilerini korumakla görevlendirilenler tarafından tehdit edilmektedir. AKP lideri kendisine oy verenleri sokağa dökme tehdidi ile gelişen toplumsal muhalefeti bastırmak istemektedir.

Ne yazık ki sergilenen bu açık hukuksuzluğa karşı ne savcılar harekete geçmiş, ne de “milyonlarca yandaşını” sokağa dökmekle tehdit eden AKP liderinin üslubunda en ufak bir değişiklik olmamıştır. AKP'nin, toplumun birçok kesimi tarafından geliştirilen eylemlerde sağduyusunu yitirdiği ve polise verdiği talimatlarla ülkemizi kaosa sürüklediği ortadadır. Ülkesini Ortadoğu'da savaşın eşliğine getiren ve kendi halkını acımasızca gaz bombasına boğan AKP sözcülerinin tahripkâr üslubuna karşı tüm halkımızı sağduyulu davranmaya ve yaşam alanlarımızı korumak için direnmeye çağırıyoruz.

İktidar olanaklarına tutunan AKP'nin gücü, halkı biber gazı ile sindirmeye yetmeyecektir. Biz TMMOB'ye bağlı bütün Odalar olarak iktidarın bu terör ve zorbalığını kınıyor, protesto ediyor ve halkımızla birlikte artık durun, bu zorbalığı durdurun diyoruz. İktidarı ve emniyet yetkilerini, halkımıza karşı geliştirilen acımasızca saldırılara son vermeye çağırıyoruz.

Unutulmamalıdır ki “Hiçbir iktidar halkına düşman olamaz. İktidar halka düşman olursa, halk iktidara direnir.”

Bilgisayar Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Gölay Şakiroğulları
 Çevre Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Baran Bozoğlu
 Elektrik Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Cengiz Göltaş
 Fizik Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Abdullah Zararsız
 Gemi Mak. İşletme Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Feramuz Aşkın
 Gıda Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Petek Ataman
 Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Ertuğrul Candaş
 İç Mimarlar Odası Yönetim Kurulu Başkanı Levent Tümer
 İnşaat Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Taner Yüzgeç
 Jeofizik Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Şevket Demirbaş
 Jeoloji Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Dünder Çağlan
 Kimya Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Besleme
 Maden Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Torun
 Makina Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Ali Ekber Çakar

Metalurji Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Tunçay Şulan
Meteoroloji Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Sıtkı Erduran
Mimarlar Odası Yönetim Kurulu Başkanı Eyüp Muheu
Petrol Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Kul
Peyzaj Mimarları Odası Yönetim Kurulu Başkanı Gaye Çulcuoğlu
Şehir Plancıları Odası Yönetim Kurulu Başkanı Necati Uyar
Tekstil Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Melike Anıl Bingöl
Ziraat Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Dr. Turhan Tuncer

TMMOB İLK GÜNDEN BU YANA DİRENİŞİN ÖN SAFLARINDA YERİNİ ALMIŞTIR

8 Haziran 2013

Bilindiği gibi 27 Mayıs 2013 tarihinde saat 22.30'da iş makineleri Gezi Parkı'na girmiş ve fiili yıkım ve ağaçların sökülme işlemi başlatılmıştı. Bunun üzerine Taksim Meydanı ve Gezi Parkına sahip çıkma duyarlılığı gösteren demokrasi güçleri, başta TMMOB'ye bağlı Odalarımızın İstanbul Şubeleri olmak üzere, meslek örgütleri ve doğasever halkımız park alanında buluşarak yıkımın ve ağaç katliamının durdurulmasını sağlamıştı. Ancak daha sonra polis sabaha karşı saldıracak vahşice müdahale etmişti.

Bugün ise Taksim Gezi Parkı Direnişimizin 12. Günü. Bizler, kentine ve parkına sahip çıkan yurttaşlar olarak bu alçakça saldırıya karşı bedenleriyle canları pahasına direnen tüm kardeşlerimizi selamlıyoruz.

Mimarlar Odası İstanbul Büyükşehir ve Şehir Plancıları Odası İstanbul Şubelerimizin sekreteryasını yürüttüğü Taksim Dayanışmasının, kararlılıkla sürdürdüğü bu onurlu direnişi selamlıyoruz.

Kendisini hiçbir hukuk kuralına bağlı görmeyenlere, yurttaşlara, demokratik kitle örgütü temsilcilerine, siyasi partilerin genel başkanlarına, milletvekillerine, gazetecilere hiçbir uyarı yapmadan insafsızca saldıranlara karşı direnmenin bir hak olmasından öte yurttaşlık görevi olduğunu bir kez daha ilan ediyoruz.

Yaşlılar, küçük çocuklar, hamileler dâhil herkesi yasaklanması gereken kimyasal gaz bombalarına maruz bıraktılar. Devlet terörünün şimdilik görünen sonucu, İstanbul ve Hatay'da iki yurttaşımızın ölümü, Ankara'da bir yurttaşımızın beyin ölümü, onlarca ağır yaralı ve yoğun bakımda insanımız, binlerce gözaltı ve binlerce yaralı olmuştur.

AKP'nin son dönemde 4+4+4 formülü ile eğitim sistemini bir gecede gericileştirme girişimleri, insanların yaşam biçimlerine ve tercihlerine ait düzenlemeler yapılmaya çalışılması, kaç çocuk yapılacağından 1 Mayıs'ın nasıl kutlanacağına varana kadar hayatın her alanını tek başına şekillendirme isteği halkımızın kaygılarını ve tepkilerini artırmıştır. AKP iktidarının Cumhuriyet değerlerine yönelik sürekli saldırıları ve hakaretleri , halkın "artık durun" demesine yol açmıştır. AKP iktidarının eğitim, sağlık, ulaşım, enerji, gıda, kent, imar/yapı politikaları bir bütün olarak halka "artık yeter" dedirtmiştir. Halkın itirazının artık sadece "Gezi Parkı" kapsamında olmadığı, yaşamın her alanında var olan dayatmalara karşı olduğu görülmelidir.

Bağımsız ve demokratik bir Türkiye mücadelesi, 12 Eylül'den sonra en büyük liberal ve gerici saldırıyı bu dönemde yaşamıştır. Bu dönemde yasama organı adeta AKP'nin bir komisyonuna dönüştürülmüş, başkanlık sistemi tartışmaları ve yeni anayasa girişimleri, bir diktatörlük inşaa etme noktasına vardırılmıştır. AKP, mevcut sayısal gücünü toplumu kualsızca yeniden şekillendirmek için

kullanmaktadır. AKP iktidarı meslek alanlarımızı ilgilendiren birçok düzenlemeyi mühendis, mimar ve şehir plancılarını yok sayarak hayata geçirmiştir. Bugün kendisine biat etmeyen tüm demokratik kitle örgütleri gibi TMMOB örgütlülüğü de ağır saldırı altındadır.

AKP lideri kendisine oy verenleri sokağa dökme tehdidi ile gelişen toplumsal muhalefeti bastırmak istemektedir. Ancak görünen odur ki kendisine oy verenler de bu haklı ve meşru mücadelede direnen halkın yanındadır.

Sergilenen bu açık hukuksuzluğa karşı ne savcılar harekete geçmiş, ne de “milyonlarca yandaşını” sokağa dökmekle tehdit eden AKP liderinin üslubunda en ufak bir değişiklik olmamıştır. AKP’nin, toplumun birçok kesimi tarafından geliştirilen eylemlerde sağduyusunu yitirdiği ve polise verdiği talimatlarla ülkemizi kaosa sürüklediği ortadadır. Ülkesini Ortadoğu’da savaşın eşiğine getiren ve kendi halkını acımasızca gaz bombasına boğan AKP sözcülerinin tahripkâr üslubuna karşı tüm halkımızı sağduyulu davranmaya ve yaşam alanlarımızı korumak için mücadeleye çağırıyoruz.

İktidar olanaklarına tutunan AKP’nin gücü, halkı biber gazı ile sindirmeye yetmeyecektir. Biz TMMOB’ye bağlı bütün Odalar olarak iktidarın bu terör ve zorbalığını kınıyor, protesto ediyor ve halkımızla birlikte” artık durun, bu zorbalığı durdurun” diyoruz. Taksim Dayanışmasının taleplerinin mutlaka kabul edilmesi gerektiğini aksi takdirde meşru direnişin bir hak ve görev olarak devam edeceğinin görülmesi gerektiğini ifade ediyoruz. İktidarı ve emniyet yetkilerini, halkımıza karşı geliştirilen acımasızca saldırılara son vermeye çağırıyoruz.

Ve diyoruz ki; kentine, ülkesine sahip çıkan başta Taksim direnişine katılan tüm kesimler olmak üzere ülkenin dört bir yanında sokaklarda destek eylemleri yapan direnişçiler haklıdır, meşrudur, bu nedenle kararlıdır.

Çünkü Taksim Halkındır,

Çünkü Taksim Hepimizindir,

Ve bugün Her Yer Taksimdir, Her Yer Direniştir!

Unutulmamalıdır ki “Hiçbir iktidar halkına düşman olamaz. İktidar halka düşman olursa, halk iktidara direnir.”

**TÜRK MÜHENDİS VE MİMAR ODALARI BİRLİĞİ
İSTANBUL İL KOORDİNASYON KURULU**

YÖK TEKNİK ÖĞRETMENLERE MÜHENDİSLİK UNVANI VERME PEŞİNDE....

12 Haziran 2013

Taksim'de Gezi Parkı'nı korumak için yapılan itiraz sesinin şiddet ile bastırılması sonucu ülke geneline yayılan protestoların tamamına, son olarak da dün özellikle Taksim alanına yönelik uygulanan acımasız tutum hepimizin gözleri önünde sürüyor.Ülkemizde bu toz duman sürerken YÖK, "28 Şubat mağduriyetini gideriyoruz" söylemleri arasında 20 yıl önceki yönetmeliği uygulamaya karar vererek, dalga geçer gibi hazırlanan sınav sorularıyla 100 TL bedelle mühendislik unvanı dağıtmaya hazırlanıyor.

Yüksek Öğretim Kurulu (YÖK) karar almış ve kararını web sitesinde "Teknik Öğretmenler için Mühendislik Tamamlama Programı Başlıyor" şeklinde duyurmuştur. ÖSYM web sitesinde de "Teknik Öğretmenler İçin Mühendislik Tamamlama Programları Giriş Sınavı (2013-Mühendislik Tamamlama): Başvuru İşlemleri ve Örnek Sorular" başlığı ile bir duyuru yapılmıştır. Bu duyurunun altında da örnek soru tipleri verilmiştir. Bu duyuruya göre, 21 Temmuz 2013 tarihinde bugün sayıları 72 bini bulan teknik öğretmenler, ortaokul öğrencilerinin girdiği seviye belirleme sınavlarının da altında kalan basitlikte sorulara yanıt verdiklerinde mühendislik tamamlama programlarına alınacaklardır.

Bu "bedava unvan" dağıtımını uygulaması bilime aykırılığının yanı sıra; bırakınız ülkemizdeki mühendisleri, **mühendislik fakültelerine girmeye hazırlanan öğrencilere yapılmış büyük bir haksızlıktır.YÖK teknik eğitim fakültelerini kapatıp, teknik öğretmenleri işsiz bırakınca, sorunun çözümünü teknik öğretmenlere "mühendis" unvanı vermekte bulmuştur.** Ülkemizde mühendislerin yüzde 25'i açık işsizken ve gençler mühendislik fakültelerine girmek için insanüstü çaba gösterirken 72 bin kişiye mühendislik unvanı nasıl verilebilir? Bunu mühendislerin, mühendislik fakültelerinin ve mühendislik fakültelerine girme çabası içinde olan öğrencilerin içlerine sindirmesi mümkün değildir.

Meslek liseleri mezunlarının üniversite sınav girişlerine ilişkin katsayı karmaşası yaratılırken, meslek liselerine öğretmen yetiştiren teknik eğitim fakültelerinin kapatılması iç tutarlılık açısından da zaten sorunludur. Ülkemizde sürekli olarak nitelikli ara eleman ihtiyacına vurgu yapılırken; teknik eğitim fakültelerinin kapatılmasıyla birlikte, ara eleman yetiştirecek eğitim kadrolarının nasıl yetiştirileceği de boşlukta kalmıştır. Nitelikli ara eleman ve tekniker yetiştirilmek isteniyorsa, meslek yüksekokullarının eğitim kalitesinin arttırılması zorunludur. Eğer teknik ve mesleki eğitim fakülteleri için ihtiyaç fazlası olduklarına yönelik belirleme yapılmışsa, bu kaynağın nitelikli ara eleman yetiştirmek için meslek yüksekokullarıyla ilişkilendirilerek kullanılması gerekmektedir.

Ülkemizde 1992 yılından bu yana mühendis unvanını kazanmak için ilgili teknik eğitim fakültelerince düzenlenen programa başvurup kazananların sayısı çok az iken, bu sınavlarda başarılı olamayanların da içinde bulunduğu 72 bin kişiye bugün toptan mühendislik unvanı verilmesi planlanmaktadır.

20 yıldır yürürlükte olan bir mevzuat üzerinden bugün on binlerce teknik elemanın mühendis yapılmak istenmesi, hukukun kötüye kullanılması anlamına gelmektedir. Bu tamamlama sınavı tümüyle göstermelidir. YÖK bu kararını ivedilikle geri almalıdır.

TMMOB uyarıyor: YÖK, bu bilim dışı kararını geri almadığı takdirde, karşısında hem mühendisleri hem de mühendislik fakültelerinde eğitim gören öğrencilerimizi “örgütlü” olarak görecektir.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

ETHEM SARISÜLÜK KARDEŞİMİZİ UĞURLUYORUZ

15 Haziran 2013

Değerli Basın Emekçileri

Ethem Sarısülük yoldaşımızı kaybettik!

Sözlerin ve kelimelerin yetersiz olduğu, ancak duygularla açıklanabilecek günleri yaşıyoruz.

Ethem Yoldaşımız, canımız hayatının en güzel günlerinde aramızdan ayrıldı.

Devrimciler sevdalarını ve ağıtlarını hep birlikte söylerler. Ethem yoldaşımıza sözümüz var. Eşit, özgür ve demokratik bir Türkiye kurarsya kadar mücadele etme sözümüzü bir kez daha tekrarlıyoruz.

Ethem'in arkasından ağlamayacağız, dik yürüyeceğiz, çünkü Ethem yoldaşımızın böyle istediğini biliyoruz. Emekten yana, demokrasiden yana güçlere ve devrimcilere bu yakışır.

Biz emek ve demokrasi güçleri olarak Ethem'in mücadelesini sonuna kadar sahipleniyoruz.

DİSK-KESK-TMMOB-TTB

BASKI VE ŞİDDETE KARŞI DİRENENLERLE BİRLİKTE ALANLARDAYIZ

16 Haziran 2013

Taksim Gezi Parkı'nın ranta kurban edilmesine karşı gelişen yurttaş duyarlılığını polis terörü ile bastırmaya kalkışan AKP iktidarı Türkiye halkının vicdanının, hak ve adalet arayışının güçlü duvarına çarptı.

AKP iktidarı halkın bu onurlu tepkisine devlet terörüyle karşılık verme yolunu seçti. Hak ve adalet isteyen insanlarımız öldürüldü, onlarcası sakat bırakıldı, binlercesi yaralandı.

Medya iktidar ablukası altına alınarak, Türkiye halkının özgürlükçü muhalefeti hakkında muazzam bir çarpıtma ve karalama kampanyası başlatıldı.

Ancak halkın direnişi kırılmadı, önüne konulan bütün barajları birer birer aştı.

Türkiye halkının vicdan, hak ve adalet direnişiyle sarsılan AKP iktidarı, halkın büyük direnişini kıramayınca, çevre duyarlılığına indirgemeye, yaygın polis terörü ve despotik yönetim tarzına karşı halk tepkisini gayri meşru hale getirmeye girişti.

Türkiye'nin özgürlüğe sevdalı insanları AKP iktidarının bu oyununa gelmedi. Halkın hak ve özgürlüklerinden vazgeçmeyen ısrarlı direnişi karşısında AKP iktidarı halka karşı, tüm dünyanın gözleri önünde akıl almaz ve vahşi bir saldırı kampanyası başlattı.

Halk direnişinin simgesi haline gelen Gezi Parkı ve Taksim Meydanı iktidarın polisi tarafından kimyasal gazlar ve sıvılarla işgal edildi. Bu da yetmezmiş gibi başta Kızılay olmak üzere ülkenin dört bir yanında kentlerde Dünya'nın gözü önünde ölçsüz polis şiddeti yaşandı. İnsanların kaybettikleri dostlarını uğurlamak için yapacakları anma törenine dahi korkunç bir polis saldırısı yapıldı.

Çocuklar ve yaşlılar tüm insani değerler ayaklar altına alınarak gaza boğuldu, hırpalandı.

Bu vahşi saldırılarda yaralanan insanlarımız için oluşturulan revirler dağıtıldı, doktorlar, hemşireler gözaltına alındı, tedavi araçları ve malzemeleri tahrip edildi.

Halk muhalefetine sahip çıkan milletvekilleri, uluslararası gözlemciler gazlandı, coplandı.

Bu acımasız polis şiddeti, bizzat Başbakan tarafından miting meydanlarında verilen talimatlarla harekete geçirildi.

Ancak özgürlük ve saygı isteyen halkımız, iktidarın tüm vahşi saldırganlığına inançla, onurla, kararlılıkla, zekayla, aşkla karşı koymayı sürdürüyor. Özgürlük ve onurun, hakkın ve adaletin direnişi büyüyor, tüm Türkiye'yi sarıyor, AKP iktidarın sarsıyor.

Başbakan Tayyip Erdoğan, halkımızın bu büyük direnişi karşısında giriştiği iç savaş kışkırtıcılığının AKP tabanında karşılık bulmamasından çılgına dönerek, dizginsiz bir baskı rejimi kurma yoluna girdi. Artık sokaklarımızda polis TOMA'larının, Akreplerinin yanında Jandarma TOMA'ları ve askeri birlikleri de görmeye başladık.

Bizler Türkiye halkının hak, adalet, özgürlük ve demokrasi mücadelesinin en köklü emek ve meslek örgütleri olarak, AKP iktidarının despotik bir rejim oluşturma yönündeki bu saldırganlığının durdurulmasını bugünün en yakıcı demokratik görevi olduğu kanısındayız.

Bu nedenle 17 Haziran 2013 Pazartesi günü üyelerimiz iş yerlerine giderek bu saldırganlığa karşı itirazlarını ifade edecek, aciller dışındaki hizmet üretimini durdurarak şehirlerin merkezi meydanlarına yürüyeceklerdir. Halkımızı söz konusu direnişimizde katkıya, hizmet alımından dolayı yaşanacak aksamalardan dolayı anlayışa, eşit, özgür ve demokratik bir Türkiye için alanlarda birlikte olmaya çağırıyoruz.

DİSK (Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu)

KESK (Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu)

TMMOB (Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği)

TTB (Türk Tabipleri Birliği)

TDB (Türk Diş Hekimleri Birliği)

ÖZGÜRLÜĞÜN VE DEMOKRASİNİN SESİNİ HİÇBİR ZORBALIK KESEMEZ! GÖZALTINA ALINANLAR DERHAL SERBEST BIRAKILSIN!

19 Haziran 2013

Ağacına, parkına, yaşam tarzına sahip çıkan halkın üç haftadır sürdürdüğü Gezi Parkı Direnişi'ni başından itibaren zorbalıkla kırma çabasında olan AKP, kimyasal gazla geriletmediği, polis şiddetiyle ezemediği, türlü hile ve provokasyonla bölemediği halkın direnişini, şimdi de hukuksuzca başlattığı “cadı avıyla” sürdürmekte, susmayan ve direnen halka gözdağı vermektedir.

Bugüne kadar sayıları binlerle ifade edilen gözaltılar, şimdi ev baskınlarıyla yine AKP'nin sindirme operasyonuna dönüşmektedir.

27 Mayıs tarihinde Gezi Parkı ile başlayan ve 20 gündür **“Her yer Taksim her yer direniş”** sloganıyla ülkenin de sınırlarını aşarak yayılan direniş, polis şiddetiyle bastırılmaya çalışılıyor. diye haykıran, en temel demokratik haklarına sahip çıkarak barışçıl eylemleriyle sesini duyurmak isteyen milyonlarca yurttaşımızın canına TOMA'larla, akreplerle, helikopterlerle sıkılan tazyikli sular ve biber gazları, plastik mermiler ve kimi zaman gerçek mermilerle kastediliyor. Dört yurttaşımızın yaşamını kaybettiği, binlerce insanımızın yaralandığı bu vahşete ilişkin ise Başbakan polisin müdahale gücünü arttıracaklarından bahsediyor; **“Benim yaptığım olur”** anlayışına **“Benim polisim isterse öldürür”** demeye devam ediyor.

Başta başbakan olmak üzere hükümeti bir kez daha uyarıyoruz. Halka karşı sürdürdüğü polis şiddetinden, adeta bir savaş diline dönüşen nefret söylemlerinden biran önce vazgeçerek halkın taleplerine kulak vermesi gerektiğini bir kez daha hatırlatıyoruz.

Tüm Türkiye’de sokağa çıkan halkın direnişini şiddetle bastırma emrini veren, bu emri uygulayan ve uygulatan, binlerce insanın yaralanmasına, dört kişinin ölümüne neden olan polis şiddetinin tüm sorumlularının hesap vermesi gerekirken, halkın talepleri ve eylemleri yasadışı gösterilmeye; toplumsal muhalefet ise “cadı avı”na dönüşen gözaltı operasyonlarıyla bastırılmaya çalışılmaktadır.

AKP karanlığına karşı temel hak ve özgürlükleri için haftalardır canı pahasına direnenlerden, ülkeyi, kendi deyimleriyle ‘temizlemeye’ kalkışmaktadırlar.

Yurdun her köşesinde direniş, özgürlük ve demokrasi çığlığına dönüşmüştür. Birbirinden farklı sesler baskıcı ve otoriter düzene karşı her geçen gün daha fazla kenetlenmiş; haksızlığın, hukuksuzluğun ve zorbalığın karşısında dimdik durmuşlardır. Bu duruş dayanışmayla daha da büyüyecek, birliktelikle daha da güçlenecektir.

İşyerlerinde, mahallelerde, sokaklarda dalga dalga yayılan direnişle, bu köhne düzene karşı özgürleşen sokaklarda genci, yaşlısı, işçisi, emekçisi kol kola girip aydınlık bir gelecek için yürümeye devam edecektir.

Korku ve zorbalıkla bu halkın sesini kesemezsiniz!

Ne kimyasal gazınız, TOMA'larınız ne de gözaltılarınız demokrasi ve özgürlük çığlıklarını kesmeye yetmez, yetmeyecektir!

Bizler bugüne dek sokakları bir an bile karanlığa teslim etmeyen emek ve meslek örgütleri olarak;

Tepeden tırnağa adaletsiz, haksız, hukuksuz, baskıcı sömürü düzeninde diktatörlük hevesiyle kendi halkına karşı insanlık suçu işlemekten çekinmeyen AKP'nin, Anayasa ve hukuku hiçe sayarak toplumsal muhalefeti sindirmeye, 'terörize' etmeye dönük bu saldırılara karşı asla sessiz kalmayacağız!

Artık tüm dünya kamuoyunun da kınadığı bu zorbalığınıza son verin, operasyonları ve polis saldırılarını derhal durdurun;

Hukuku ve insan haklarını ayaklar altına alarak gözaltına aldığınız tüm yurttaşlarımızı serbest bırakın!

DİSK-KESK-TMMOB-TTB

20 YIL ÖNCE SİVAS KATLIAMINI YAPAN GERİCİ VE FAŞİST ZİHNİYET BUGÜN DE İŞBAŞINDA "SİVAS'I UNUTMADIK, UNUTMAYACAĞIZ, UNUTTURMAYACAĞIZ"

1 Temmuz 2013

Bundan tam 20 yıl önce 2 Temmuz 1993 tarihinde Sivas'ta Madımak Oteli'nde 35 aydınımızın hayatını yitirdiği katliamı unutmadık, unutturmayacağız.

Ne yazık ki 20 yıl önce 35 aydınımızı yakarak öldüren zihniyet bugün de işbaşında... Bugün de her türlü farklı düşünceye, farklı kültür ve inançlara karşı tahammülsüz, yakıp yok etmek isteyen gerici ve faşist zihniyet kendini Taksim Gezi Parkı'na yönelik saldırılarda, Reyhanlı katliamında ölen insanlar üzerinden mezhep ayrımcılığı yapmakta, ülkede yaşayanları etnik kimlikleri, inançları, yaşam tarzları üzerinden "siz" "biz" diye bölmekte gösteriyor.

Sivas katliamını Türkiye'nin aydınlığına, çağdaşlığına, demokrasiye, halkların kardeşliğine, eşitliğe, özgürlüğe ve bir arada yaşama kültürüne yapılan bir saldırı olarak gören TMMOB, faşizme ve gericiliğe karşı Türkiye'nin aydınlık yüzünü savunmaya devam edecektir.

Sivas katliamını unutturmamak isteyenlere inat; o gün yanan o aydınlık yüzlerin ışığını söndürmeye, emekçi sınıfların yeni bir dünya kurma yolundaki umutlarını yok etmeye çalışanlara inat TMMOB her 2 Temmuz'da olduğu gibi bu yıl da dost örgütlerle birlikte omuz omuza duracak, alanlardan "Başka Bir Yaşam, Başka Bir Türkiye, Başka Bir Dünya" özlemini dile getirecektir.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

HUKUKSUZ BİR ŞEKİLDE GÖZALTINA ALDIĞINIZ İSTANBUL ŞUBE YÖNETİCİLERİMİZİ DERHAL SERBEST BIRAKIN

8 Temmuz 2013

Siyasi İktidarı uyarıyoruz:

Hukuksuz olarak kapattığımız, bugün halka açıldığını söylediğiniz Gezi Parkı'na gitmek isterken gözaltına aldığımız yöneticilerimizi derhal serbest bırakın.

TMMOB İstanbul İl Koordinasyon Kurulu Sekreteri ve TMMOB Makina Mühendisleri Odası İstanbul Şube 2. Başkanı Süleyman Solmaz, TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şube Başkanı Beyza Metin, TMMOB Mimarlar Odası İstanbul Şubesi 2. Başkanı Sabri Orcan, TMMOB Şehir Plancıları Odası İstanbul Şube Sekreteri Akif Burak Atlar, Şube Sekreter Yardımcısı Sezi Toprakçı, Mimar Mücella Yapıcı, Mimar Canan Yapıcı arkadaşlarımızı derhal diğer gözaltına alınanlarla birlikte serbest bırakın.

İstanbul'da, Taksim'de, Gezi Parkı'nda ve tüm Türkiye'de yürüttüğünüz demokrasiye ve insan haklarına aykırı uygulamalarınızdan derhal vazgeçin.

TMMOB bu hukuksuzluğunuzu sonuna kadar takip edecektir.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

AKLIN, VİCDANIN, HUKUKUN VE DEMOKRASİNİN BİTTİĞİ YERDEYİZ

9 Temmuz 2013

Artık aklın, vicdanın, hukukun ve demokrasinin bittiği yerdeyiz.

Yaklaşık bir buçuk aydır, tüm polis şiddetine, gözaltılara, her türlü baskıya, karalamaya, yalan ve dolana karşı sürdürülen haklı, meşru ve kararlı mücadelemiz sonucunda Gezi Parkı'nın Park olarak kalmasını sağlayanlar, Vali tarafından seremoniyle açılan parka gitmek isterlerken tamamen hukuksuz bir şekilde engellenmiştir. 8 Temmuz Pazartesi akşamı hiçbir uyarı olmadan, İstiklal Caddesi girişinde emniyet güçleri tarafından halkımıza, yine gaz, su, plastik mermi ile saldırılmış ve Taksim Dayanışmasını oluşturan emek/meslek örgütleri, demokratik kitle örgütleri, siyasi parti temsilci ve yöneticileri de olmak üzere birçok arkadaşımız, yine valinin talimatıyla ve hukuksuz bir şekilde gözaltına alınmıştır. Hukuk ve yargı kararları, yok sayılmak suretiyle suç işlenmiştir.

Taksim Dayanışması olarak polisin saldırısını ve gözaltıları şiddetle kınıyor; Acilen dün ve daha önceki günlerde keyfi ve hukuksuz bir şekilde gözaltına alınan vatandaşlarımızın, haklarında hiçbir hukuki işlem yapılmadan serbest bırakılmasını talep ediyoruz.

Günlerdir acizlik içerisinde bu kenti polis şiddeti marifetiyle idare etmeye çalışanlar artık halka yalan söylemeyi bıraksınlar. Yarattıkları her türlü bilgi kirliliğine, karalamaya, iftiraya karşı gerçekler apaçık ortadadır. Buradan tekrar iktidara, bu kentin idarecilerine sesleniyor ve hatırlatıyoruz;

“Gezi Parkı” sizlerin doğa, bilim ve demokrasi karşıtı, rantçı projelerinize karşı halkın, kullandığımız her türlü insafsız şiddetinize rağmen, kararlı ve onurlu mücadelesi ile Park olarak kalmıştır. Orayı var eden de, güzelleştiren de sizler değil, halkın ta kendisidir.

Bu mücadelede maalesef yaralılarımız ve can kayıplarımız vardır ve bu durum sizlerin kolluk kuvvetlerinizin akıl almaz, vicdana sığmaz şiddeti sonucu olmuştur. Dün eli palalılar bugün sokaklarda rahat rahat gezerken, hayatında hiç kimseyi incitmemiş arkadaşlarımız gözaltına alınmaktadır. Sorumluların hiçbiri bugüne kadar hesap vermemiştir. Aksine bu şiddetin gerçek sorumlularını “aklama” yarışına girilmiştir. Tüm Türkiye ve Dünya şunu görmüştür ki, 28 Mayıs'tan bu yana yaşanan bu süreçte, polisin olmadığı günlerde Gezi Parkı ve Taksim'de halkımız dayanışmanın, kardeşliğin, yaratıcılığın, barışın ve demokrasinin en güzel örneklerini sergilemiş, insanların geleceğe dair umutlarını yeşertmiştir. Yurdumuzun dört bir yanında parklarımız ve meydanlarımızda kendiliğinden yeşeren ve ortak irademizi oluşturmak için gerçekleştirilen forumlar; kendi hayatlarımızın kaderini hep birlikte kendimizin belirleyeceği, Türkiye'de gerçek bir demokrasinin inşasına dair hepimize ışık olmuştur. Eğer halen daha Valinin kendisi ile birlikte, tüm bu şiddet ve karanlığın sorumluları Taksim

Dayanışmasının bu ısrarlı ve meşru duruşunu anlayamıyor ise söylenebilecek çok fazla şey kalmamıştır.

Taksim Dayanışması bileşenleri ve Gezi Parkı sürecinde Taksim Dayanışması'na destek veren tüm yurttaşlarımızca sürdürülen mücadelenin haklılığı kamuoyunda, yargıda ve diğer tüm alanlarda defalarca kanıtlanmıştır. Her türlü baskı, engelleme, karalama ve zorbalık bizleri, mücadelemizden bir adım bile olsa geriye düşürmeyecek, dayanışmamızı yıldıramayacaktır. Taleplerimizin yani polisin ve idarecilerin ısrarla çiğnedikleri Anayasal haklarımızın takipçisiyiz. Emek, alınteri ve acı ile elde ettiğimiz kazanımlarımızdan vazgeçmeyeceğiz. Bugün ve bundan sonra, yaşam alanlarımıza dair söz söyleme hakkımız için burada ve her yerde olmaya devam edeceğiz.

TAKSİM DAYANIŞMASI

DİSK-KESK-TMMOB-TTB

TMMOB HAKLI MÜCADELESİNİ SÜRDÜRECEKTİR

10 Temmuz 2013

Taksim Gezi Parkının AVM veya rezidans olmasını ya da her hangi bir yapılaşmaya açılmasını engelleyen Taksim Dayanışması bileşenlerinden Oda Yöneticisi ve Üyemiz, Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları, hükümetin sürdürdüğü şiddet ve hukuksuzlukla gözaltına alındılar. Arkadaşlarımızın evlerinde arama yapılarak yaratılmak istenen korku ve baskı iklimine karşı milyonların tepkisini anlamayanlara bir kez daha hatırlatmakta fayda vardır:

Baskılar Bizi Yıldırılmaz! TMMOB haklı mücadelesini sürdürecektir!

8 Temmuz 2013 tarihinde 'açıldığı' söylenen Gezi Parkı'na girmek isteyen Taksim Dayanışması bileşenlerinden birçok kişi İstiklal Caddesi girişinde engellenmiş, polisin şiddetine maruz kalmış ve TMMOB İstanbul İl Koordinasyon Kurulu Sekreteri Süleyman Solmaz, Şehir Plancıları Odası İstanbul Şube Sekreteri Akif Burak Atlar, Şehir Plancıları Odası Sekreter Yardımcısı Sezi Zaman, Mimarlar Odası İstanbul Büyükşehir Şubesi II. Başkanı Sabri Orcan, Mimar Mücella Yapıcı, Mimar Cansu Yapıcı, Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şube Başkanı Beyza Metin, Ziraat Mühendisleri Odası üyesi Hakan Dilmeç ve birçok kurum temsilcisi arkadaşımız hiçbir gerekçe gösterilmeksizin gözaltına alınmışlardır. Hukuksuz bir biçimde sağlıksız gözaltı koşullarında, çıplak arama gibi çağdışı uygulamalarla psikolojik baskı altına alınmak istenen meslektaşlarımızın bazılarının ciddi sağlık sorunları vardır ve sağlıklarının tehlikeye girmesinden endişe ediyoruz.

Taksim Meydanı ve Gezi Parkı'nı kimliksizleştirme, insansızlaştırma ve betonlaştırma anlayışıyla hazırlanan planlarının iptaline yönelik İdare Mahkemesi kararını vatandaşlarla paylaşmak ve elden tebliğ etmek için buluşan halkı 6 Temmuz 2013 'de şiddet uygulayarak dağıtmak isteyen polis, 8 Temmuz 2013 tarihinde de Gezi Parkı'nda buluşmak, paylaşmak isteyenlere sert müdahalelerde bulunmuş, Taksim Dayanışması bileşenlerinden TMMOB üyelerinin de aralarında bulunduğu birçok temsilciyi gözaltına almıştır.

Hiç bir baskı, TMMOB'yi, Odalarımızı ve şubelerini; parklarına, meydanlarına, kültürel yağmaya, kent yağmasına, toprağına, suyuna, doğasına sahip çıkma mücadelesinden, 3. Köprü, Kanalistanbul, 3. Havaalanı gibi doğayı ve ekosistemi yok sayan projelere karşı mücadelelerinden alıkoyamayacaktır. Bizler; halkın Mühendisleri, Mimarları ve Şehir Plancıları ve mühendislik, mimarlık, şehir plancılığının bilimsel-teknik gerekliliklerini savunmaya devam edeceğiz. Hiçbir baskı ve şiddet uygulaması TMMOB'yi ve Meslek Odalarımızı sürdürdükleri bu haklı mücadeleden vazgeçiremeyecektir. Günümüzün çevresel duyarlılık ile ortak geleceğimiz açısından büyük sorumluluk taşıyan; mühendislik, mimarlık, peyzaj mimarlığı, kentsel planlama ve daha birçok meslek alanları, çağdaş bilimsel-nesnel gerçekleri araştırmaya ve savunmaya yılmadan devam edeceklerdir.

Bugün uygar sivil toplumlarda en doğal hak sayılan, toplantı, gösteri, yürüyüş yapma hakkını kullanan insanlara karşı uygulanan şiddeti kınıyor, sorumluları

acil olarak göreve ve hukuki temelde vatandaşlara sahip çıkmaya davet ediyoruz. Halka karşı şiddet uygulayan ve uygulatan sorumluların cezalandırılmasını istiyoruz. Anayasal çerçevede tanımlanmış hakların karşısına hukuksuzluğu, şiddeti koyan anlayıştan vazgeçilerek, evrensel hukuk ile insan haklarına uyulmasını istiyoruz.

Toplum yararına ve kamusal haklara sahip çıkmak amacıyla hareket eden Taksim Dayanışması bileşenlerine, meslek odalarına, siyasi partilere ve tüm demokratik kitle örgütlerine yönelen gözaltı ve tutuklamalar hukuk dışıdır ve kabul edilemez.

TMMOB'ye bağlı Meslek Odalarının İstanbul Şubeleri olarak, Anayasa'ya aykırılık içeren hukuksuz ve gerekçesiz uygulamaları, TMMOB İKK Sekreterimiz ve odalarımızın yöneticileri ile üyelerinin gözaltına alınmalarını ve polis şiddetini kınıyor, yöneticilerimizin ve gözaltına alınan tüm arkadaşlarımızın ivedilikle serbest bırakılmasını istiyoruz.

Bilgisayar Mühendisleri Odası İstanbul Temsilciliği

Çevre Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi

Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi

Fizik Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi

Gemi Makineleri İşletme Mühendisleri Odası

Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi

İç Mimarlar Odası İstanbul Şubesi

İnşaat Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi

Jeoloji Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi

Kimya Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi

Maden Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi

Makina Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi

Metalurji Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi

Mimarlar Odası İstanbul Büyükşehir Şubesi

Peyzaj Mimarları Odası İstanbul Şubesi

Şehir Plancıları Odası İstanbul Şubesi

Tekstil Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi,

Ziraat Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi

“TORBA”CI AKP TMMOB’DEN VE MESLEĞİMİZDEN ELİNİ ÇEK 10 Temmuz 2013

Taksim Gezi Parkı direnişinin iktidar üzerinde yarattığı sarsıntının faturasını TMMOB’ye çıkartmak isteyen AKP, bir taraftan Odalarımızın İstanbul şubelerinin yöneticilerini gözaltına almakta diğer yandan da Meclis Genel Kurulu’nda görüşmeleri devam eden Torba Yasaya bir gece yarısı operasyonu ile eklediği bir madde ile TMMOB’nin ve odalarının asli görevi olan mesleki denetimi ortadan kaldırmaktadır.

Meclis içtüzüğüne aykırı olarak önerenin tamamı okunmadan Genel Kurul’da kabul edilen 3194 Sayılı İmar Kanunu’nun 8. maddesine eklenen bir bentle “Harita, plan, etüt ve projeler; idare ve ilgili kanunlarında açıkça belirtilen yetkili kuruluşlar dışında meslek odaları dahil başka bir kurum veya kuruluşun vize veya onayına tabi tutulamaz, tutulması istenemez. Vize veya onay yaptırılmaması ve benzeri nedenlerle müellifler ve bunlara ait kuruluşların büro tescilleri iptal edilemez veya yenilenmesi hiçbir şekilde geciktirilemez. Müelliflerden bu hükmü ortadan kaldıracak şekilde taahhütname talep edilemez” düzenlemesi yapılarak, TMMOB’ye bağlı meslek odalarının meslektaşları üzerindeki denetimi tamamen kaldırılmaktadır.

Kentlerin üzerindeki kirli emellerine, rant oyunlarına engel olarak gördüğü TMMOB’yi bertaraf ederek kendine “dikensiz bir gül bahçesi” yaratmak isteyen AKP İktidarı, dün gece yarısı yaptığı operasyonla;

-Ülke kaynaklarının talanına karşı çıkan TMMOB’yi ve bağlı odalarını işlevsizleştirmektedir,

-Kamu kaynaklarının talanını merkezileştirmektedir,

-Yerinden yönetim kuruluşları olan belediyeler ve meslek odalarının Anayasa’ya rağmen hak, yetki ve görevlerini ellerinden almaktadır,

- Mimari projeleri Fikir ve Sanat Eserleri Yasası kapsamından ve eser olmaktan çıkarmaktadır.

Bir kere daha söylüyoruz;

TMMOB yüreğindeki insan sevgisini ve yurtseverliği, baskı ve zulüm yöntemlerinin söküp atamayacağına bilinci içinde, bilimi ve tekniği emperyalizmin ve sömürgeci halkımızın hizmetine sunmak için, her çabayı güçlendirerek sürdürme yolunda inançlı ve kararlıdır.

TMMOB asla “Padişahım çok yaşa” diyenlerle saf tutmayacaktır, “Kral çıplak” demeyi ısrarla sürdürecektir.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

İKTİDAR TMMOB'Yİ GERİLETEMYECEK, MÜCADELESİNİ ASLA DURDURAMAYACAKTIR MESLEĞİMİZE, ÖRGÜTÜMÜZE, ÜLKEMİZİN KAMUSAL ZENGİNLİKLERİNE SAHİP ÇIKMAYA DEVAM EDECEĞİZ

11 Temmuz 2013

AKP iktidarı, önceki gece yine bir “torba yasa” içinde, TMMOB ve bağlı Odalarını hukuk dışı bir şekilde sınırlamaya yönelik bir yasa değişikliği yapmıştır. Aynı iktidar üç yıl önce yine bir gece yarısı operasyonu ile, yabancı mühendisleri ülkemiz mühendislerinden ayrıcalıklı kılacak bir yasa değişikliği yapmış, daha sonra, iki yıl önce Kanun Hükmünde Kararnemelerle TMMOB'yi otoriter bir tarzda vesayet altına alma yönünde adımlar atmış, bütün ülkeyi rant eksenli bir şekilde imara açma politikaları doğrultusunda yeni yasa ve yönetmelik değişiklikleri yapmıştır. TMMOB Yasasının bütününi değiştirme girişimi ise TMMOB ve Odalarımızın yürüttüğü kampanya üzerine bizzat Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından ertelenmek zorunda kalınmış, daha doğrusu Anayasa değişiklikleri dönemine ertelenmiş gibi gösterilmiştir. Fakat Taksim'de yapılmak istenen, bilime, tekniğe, mühendislik, mimarlık, şehir plancılığına aykırı düzenlemeler karşısında yargıya başvuran ve haklılığı yargı tarafından teyit edilen Odalarımız ve TMMOB'ye iktidarın duyduğu rant eksenli kin, önceki gece yapılan ani değişikliklerle ve TMMOB'ye bağlı Odalarımızın İstanbul Şube yöneticilerinin gözaltına alınmalarıyla yansımıştır. İktidarın yaptığı bütün mevzuat değişiklikleri, birazdan değineceğimiz üzere Anayasa'nın kamu kurum ve kuruluşu niteliğindeki meslek odalarıyla ilgili gayet sarıh olan hükümlerine aykırıdır, hukuk dışıdır ve tarihsel meşruiyeti yoktur. Yapılan değişikliklerle Odaların yeni talanları önleme gücü hukuken olanaksız hale gelmektedir

Önceki gece yapılan değişiklikler, özet olarak;

Ülke kaynaklarının talanına karşı çıkan meslek odalarını işlevsizleştirme,

Odaların üyeleriyle ilişkisini zayıflatmak ve giderek ortadan kaldırmak,

Odaların gelirlerine el koymak,

Kamusal-toplumsal kaynak ve varlıkların talanını iktidarın elinde merkezileştirerek piyasaya açmak, metalaştırmak,

Kentsel dönüşüm, kentsel rant programlarının önündeki bilimsel, teknik mesleki denetimi ve toplumcu engelleri ortadan kaldırmak,

Özerk yerinden yönetim kuruluşları olan Belediyeler ve Meslek Odalarının Anayasal hak, yetki ve görevlerini ellerinden almak,

Mimarların Fikir ve Sanat Eserleri Yasası kapsamındaki mimari projelerini eser olmaktan çıkarmak, telif haklarına el koymak,

ve sonuçta teslim alamadığı TMMOB'yi etkisizleştirmek istemektedir.

Oysa 1954 yılında 6235 Sayılı Yasa ile kurulan ve 24 Odanın üst birliği olan

TMMOB, kökleri 1900'lü yılların başına dayanan bir örgütlenme ve mücadele geleneğinin ürünüdür. TMMOB ve bağlı Odaları, bir yandan meslek-meslektaş haklarını koruyup geliştirirken, diğer yandan bilimsel-teknik mesleki bilgi birikimini ve örgütsel gücünü kamu ve toplum yararına sunmak için faaliyet yürütür, yasal dayanağını Anayasa'nın 123, 124, 135. maddelerinden alan kamu kurumu niteliğinde, kamu tüzel kişiliğine sahip meslek kuruluşlarıdır ve yerinden yönetim esasına dayanırlar.

Mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı hizmetleri; çevre ve kentleşme politikalarının dinamik güçlerinin başında yer alırlar. Ciddi bilim-teknik politikaları, olağan koşullar ve toplumsal bir kalkınma perspektifi içinde mühendislik, mimarlık, şehir plancılığının yeri, konumu v.b. böyledir. Ancak Türkiye'nin kalkınma dönemlerinde belirli bir yeri olan meslek disiplinlerimiz bugün bilimsel gereklerden hızla uzaklaşan bir tarzda ve çok yönlü olarak etkisizleştirilmeye çalışılmakta, mesleki deformasyon, işsizlik ve yoksullukla yüz yüze getirilmektedir.

Meslek disiplinlerimiz neoliberal dönemin doruğa ulaşan ekonomi politikalarına bağlı olarak siyasi iktidarlar tarafından ikinci plana itilmiş, bazı alanlardaki yetkiler uluslararası sermaye kuruluşlarına devredilmiş, bazı alanlar neredeyse ortadan kaldırılmış; mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı hizmetlerinin ana sektörleri kamusal fayda anlayışından çıkarılıp serbestleştirme, özelleştirme, ticarileştirmenin arpalıkları haline getirilmiştir.

Kentler rantlara göre şekillendirilmekte, plansızlık egemen kılınmaktadır. Çalışma yaşamı, mühendislik bilimlerinin uygulanması gereken işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin dışında tutulmaktadır. İnsanca barınma hakkının ve deprem gerçeğinin gerektirdiği, yapı denetimi, enerji, tarım, orman, su kaynakları ve kentlerin yönetimi gibi alanlarda mühendislik, mimarlık, şehir plancılığının mesleki denetim, periyodik kontrol, ölçüm v.b. bilimsel-teknik kriterleri devre dışı bırakılmaktadır.

Son yıllarda yapılan mevzuat değişiklikleri ile meslek disiplinlerimizin uygulama alanları adım adım daraltılmıştır. Kanun Hükmünde Kararnameler bu saldırılara yeni halkalar eklenmiş; kamu yönetiminin tekelci/otoriter nitelikte yeniden düzenlenmesinin yanı sıra, mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı ve TMMOB mevzuatı, Anayasa ve yasalara açıkça aykırılık oluşturacak bir şekilde iktidar bürokrasisi tarafından düzenlenir hale gelmiştir.

Bu düzenlemeler, Anayasa ve İdare Hukuku çerçevesinde merkezi idare ile özerk yerinden yönetim kuruluşları arasında olması gereken "vesayet" denetimini aşan, tekelci, otoriter bir yönetim anlayışının ürünü olarak bazı özerk kamu tüzelkişiliklerinin özerkliğini ortadan kaldırmakta, bazılarını da doğrudan bakanlık bünyesine almaktadır. Ana amaç, mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı meslek örgütlerinin yürüttüğü kamusal hizmetleri, kamu otoritesi yoluyla serbestleştirip, piyasaya sunmak ve rant alanlarına dönüştürmektir.

Yürütme erkinin tahakkümünü her alana yayanlar, meslek ve kitle örgütlerinin “apolitik” ve bilim-teknik dışı olmasını, bu örgütlenmelerin siyasal iktidarın güdümünde çalışmalar yürütmesini, kamu yararını, halk sağlığını ve can güvenliğini gözetmemesini, her şeyin sermaye birikim süreçlerine tabi olmasını istemektedirler. Ancak bu kapsamlı ve bilime, insana, ülke, kamu, halk çıkarlarına düşman olan bu politikalara karşı direnmek, bilinmeli ki bizler için bir onurdur.

Bugünkü TMMOB’yi bizlere miras bırakan, 1974-1980 dönemi TMMOB’sinin Başkanı sevgili Teoman ÖZTÜRK’ün 19. ölüm yıldönümünde özel olarak belirtmek isteriz ki, hiçbir güç TMMOB ve bağlı Odalarını halkçı, toplumsal, kamucu değerlerinden uzaklaştıramayacaktır.

İktidar TMMOB’yi geriletemeyecek, mücadelesini asla durduramayacaktır.

Mesleğimize, örgütümüze, ülkemizin kamusal zenginliklerine sahip çıkmaya devam edeceğiz.

**Yaşasın Taksim Gezi Parkı Direnişimiz!
Yaşasın TMMOB!**

Bilgisayar Mühendisleri Odası
Çevre Mühendisleri Odası
Elektrik Mühendisleri Odası
Fizik Mühendisleri Odası
Gemi Makinaları İşletme Mühendisleri Odası
Gıda Mühendisleri Odası
Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası
İç Mimarlar Odası
İnşaat Mühendisleri Odası
Jeofizik Mühendisleri Odası
Jeoloji Mühendisleri Odası
Kimya Mühendisleri Odası
Maden Mühendisleri Odası
Makina Mühendisleri Odası
Metalurji Mühendisleri Odası
Meteoroloji Mühendisleri Odası
Mimarlar Odası
Petrol Mühendisleri Odası
Peyzaj Mimarları Odası
Şehir Plancıları Odası
Tekstil Mühendisleri Odası
Ziraat Mühendisleri Odası

NE GÖZALTILAR NE TORBA YASALAR TMMOB'Yİ YILDIRAMAYACAK...

12 Temmuz 2013

Kendinden yana olmayan hiçbir sese tahammül edemeyen AKP İktidarı TMMOB'yi hedef seçti. TMMOB darbe dönemlerinde dahi karşılaşmadığı, giderek artan bir baskıya, saldırıya maruz kaldı AKP İktidarı döneminde.

Taksim Dayanışma Platformu içinde yer alan arkadaşlarımız TMMOB İstanbul İl Koordinasyon Kurulu Sekreteri ve TMMOB Makina Mühendisleri Odası İstanbul Şube 2. Başkanı Süleyman Solmaz, TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şube Başkanı Beyza Metin, TMMOB Mimarlar Odası İstanbul Şubesi 2. Başkanı Sabri Orcan, TMMOB Şehir Plancıları Odası İstanbul Şube Sekreteri Akif Burak Atlar, Şube Sekreter Yardımcısı Sezi Toprakçı, Mimar Mücella Yapıcı, Mimar Canan Yapıcı 8 Temmuz 2013 Pazartesi günü bir toplantı çıkışında Gezi Parkı'na giderken gözaltına alındılar. Arkadaşlarımız dün yapılan duruşma sonrası tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldılar.

AKP, 9 Temmuz 2013 Salı gecesi Meclis Genel Kurulu'na getirdiği korsan bir önerge ve içtüzüğe aykırı bir görüşme yöntemiyle TMMOB'nin yetkilerini kısıtlayan yasa değişikliğini Torba Yasa içinde geçirdi.

Evet AKP, TMMOB'yi hedef seçti...

Çünkü TMMOB ve Odaları;

AKP'nin kentler üzerindeki oyununa karşı durdu, "Kentsel dönüşüm" adı altında "rantsal dönüşüm" karşı çıktı,

Çünkü TMMOB ve Odaları;

Yayınladıkları raporlar, basın açıklamaları, açtıkları davalarla AKP'nin ormanları, kıyıları, meraları; suyumuzu, toprağımızı yağmalamasının önünde durdular,

Çünkü TMMOB ve Odaları;

Neoliberal politikalarla bu ülkenin yağmalanmasına karşı, kamu yararı için mücadele ettiler.

Çünkü TMMOB ve Odaları;

Yağma ve talana karşı mücadelenin sembolü olan Gezi Parkı direnişinde bir meslek odası sorumluluğu ve bilinciyle hareket ettiler.

TMMOB bundan sonra da mücadelesini aynı kararlılıkla, gücünü örgütlülüğünden ve halktan alarak, bilimin ve tekniğin ışığında kamu yararına sürdürecektir.

AKP'nin ne gözaltıları, ne gece yarısı baskınlarıyla geçirdiği yasal düzenlemeler TMMOB'nin mücadelesini durduramayacaktır.

TMMOB, yüreğindeki insan sevgisini ve yurtseverliği, baskı ve zulüm yöntemlerinin söküp atamayacağının bilinci içinde, bilimi ve tekniği

emperyalizmin ve smrgerlerin değil, emekçi halkımızın hizmetine sunmak için, her çabayı güçlendirerek sürdürme yolunda inançlı ve kararlıdır. Mücadelesini aynı kararlılıkla sürdürecektir.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

NE GÖZALTILAR NE TORBA YASALAR TMMOB'Yİ YILDIRAMAYACAK MESLEĞİMİZE, ÖRGÜTÜMÜZE, ÜLKEMİZİN KAMUSAL ZENGİNLİKLERİNE SAHİP ÇIKMAYA DEVAM EDECEĞİZ

13 Temmuz 2013

Kendinden yana olmayan hiçbir sese tahammül edemeyen AKP İktidarı TMMOB'yi hedef seçti. Bu dönemde TMMOB darbe dönemlerinde dahi karşılaşmadığı, giderek artan bir baskıya, saldırıya maruz kaldı.

8 Temmuz 2013 tarihinde 'açıldığı' söylenen Gezi Parkı'na girmek isteyen Taksim Dayanışması bileşenlerinden birçok kişi İstiklal Caddesi girişinde engellenmiş, polisin şiddetine maruz kalmış, Odalarımızın yöneticileri, üyeleri ve birçok kurum temsilcisi arkadaşımız hiçbir gerekçe gösterilmeksizin gözaltına alınmışlardır. Hukuksuz bir biçimde, sağlıksız gözaltı koşullarında, çıplak arama gibi çağdışı uygulamalarla psikolojik baskı altına alınmak istenmiş, meslektaşlarımızın bazıları ciddi sağlık sorunları yaşamıştır. Ayrıca üyelerimizin evleri hukuksuz bir biçimde aranmıştır. Taksim Meydanı ve Gezi Parkı'nı kimliksizleştirme, insansızlaştırma ve betonlaştırma anlayışıyla hazırlanan planların iptalleri için yıllardır mücadelesini sürdüren, TMMOB'a bağlı odalar, sendikalar, demokratik kitle örgütleri, siyasi parti bileşenlerinden oluşan Taksim Dayanışmasından, iktidar bir suç örgütü yaratmaya çalışmaktadır.

AKP iktidarı, 9 Temmuz Salı gecesi yine bir "torba yasa" içinde, TMMOB ve bağlı Odalarını hukuk dışı bir şekilde sınırlamaya yönelik bir yasa değişikliği yapmıştır. Aynı iktidar üç yıl önce yine bir gece yarısı operasyonu, yabancı mühendisleri ülkemiz mühendislerinden ayrıcalıklı kılacak bir yasa değişikliği yapmış, daha sonra iki yıl önce Kanun Hükmünde Kararnamelerle TMMOB'yi otoriter bir tarzda vesayet altına alma yönünde adımlar atmış, bütün ülkeyi rant eksenli bir şekilde imara açma politikaları doğrultusunda yeni yasa ve yönetmelik değişiklikleri yapmıştır. TMMOB Yasasının bütününe değiştirme girişimi ise TMMOB ve Odalarımızın yürüttüğü kampanya üzerine bizzat Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından ertelenmek zorunda kalmış, daha doğrusu Anayasa değişiklikleri dönemine ertelenmiş gibi gösterilmiştir. Fakat Taksim'de yapılmak istenen, bilime, tekniğe, mühendislik, mimarlık, şehir plancılığına aykırı düzenlemeler karşısında yargıya başvuran ve haklılığı yargı tarafından teyit edilen Odalarımız ve TMMOB'ye iktidarın duyduğu rant eksenli kin, önceki gece yapılan ani yasal düzenlemeye yansımıştır.

İktidarın yaptığı bütün mevzuat değişiklikleri, Anayasa'nın kamu kurum ve kuruluşu niteliğindeki meslek odalarıyla ilgili gayet sarıh olan hükümlerine aykırıdır, hukuk dışıdır ve tarihsel meşruiyeti yoktur. Yapılan değişikliklerle Odalarımızın, yeni talanları ve rant politikalarını önleme gücü hukuken olanaksız hale gelmektedir.

AKP'nin kentler üzerindeki oyununa karşı duran, "Kentsel dönüşüm" adı altında "rantsal dönüşüm" karşı çıkan,

Yayınladıkları raporlar, basın açıklamaları, açtıkları davalarla AKP'nin ormanları, kıyıları, meraları; suyumuzu, toprağımızı yağmalamasının önünde duran,

Neoliberal politikalarla bu ülkenin yağmalanmasına karşı, kamu yararı için mücadele eden,

Yağma ve talana karşı mücadelenin sembolü olan Gezi Parkı direnişinde bir meslek odası sorumluluğu ve bilinciyle hareket eden, TMMOB ve bağlı odalarımız bundan sonra da mücadelesini aynı kararlılıkla, gücünü örgütlülüğünden ve halktan alarak, bilimin ve teknolojinin ışığında kamu yararına sürdürecektir.

AKP'nin ne gözaltıları, ne gece yarısı baskınlarıyla geçirdiği yasal düzenlemeler TMMOB'nin mücadelesini durduramayacaktır.

TMMOB, yüreğindeki insan sevgisini ve yurtseverliği, baskı ve zulüm yöntemlerinin söküp atamayacağını bilinci içinde, bilimi ve teknoloji emperyalizmin ve sömürgeciğin değil, emekçi halkımızın hizmetine sunmak için, her çabayı güçlendirerek sürdürme yolunda inançlı ve kararlıdır. Mücadelesini aynı kararlılıkla sürdürecektir.

TMMOB İSTANBUL İL KOORDİNASYON KURULU

CUMHURBAŞKANI, TMMOB VE ODALARININ ANAYASAL YETKİLERİNİ ORTADAN KALDIRAN DÜZENLEMİYİ ONAYLAMAMALIDIR!

30 Temmuz 2013

Değerli Basın Mensupları,

Bilindiği üzere 09.07.2013 tarihinde TBMM Genel Kurulunda kabul edilen “torba yasa” içindeki 3194 sayılı İmar Yasası’nın 8. maddesine eklenen (ı), (i) ve (j) bendleri ile, TMMOB ve biz bağlı Odalarına yönelik kapsamlı bir operasyon daha yapılmıştır.

Yine AKP iktidarı tarafından üç yıl önce ve yine bir gece yarısı operasyonu ve yine bir “torba yasa” içinde yapılan değişikliklerle, yabancı mühendisler ülkemiz mühendislerinden ayrıcalıklı kılınmıştır. İktidar, iki yıl önce de Kanun Hükmünde Kararnemelerle TMMOB’yi otoriter bir tarzda vesayet altına alma yönünde adımlar atmış, bütün ülkeyi rantta dayalı bir şekilde imara açma politikaları kapsamında yeni yasa ve yönetmelik değişiklikleri yapmıştır.

6235 sayılı TMMOB Yasası’nın bütününe değiştirme girişimi ise TMMOB ve Odalarımızın yürüttüğü kampanya üzerine bizzat Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından ertelenir gibi gösterilmiş ancak çok önemli bir düzenleme, Gezi Parkı direnişinin ardından intikamcı bir tarzda, İmar Yasası içinde yapılan bir değişikliklerle gündeme gelmiştir.

İmar Yasası’nın 8. maddesine eklenen (ı) bendi, biz Odaların çok önemli bazı yasal yetkilerini ortadan kaldırmakta; (i) bendinde, ilim ve edebiyat eseri sayılan imar planlarının değiştirilmesinde plan müellifinin izninin alınmaması getirilmekte; (j) bendi ise Fikir ve Sanat Eserleri Yasası’nda bilim eseri olarak tanımlanan mimari projelerin eser olup olmadığını Bakanlık bünyesindeki bir Estetik Kurul’un keyfiyetine bırakmaktadır. Bu kurulun kimlerden oluşacağı, hangi kriterlere bağlı olarak çalışmalarını yürüteceğinin belirlenmemiş olması ise hukuk devleti ilkesine aykırıdır. Belirlilik ve öngörülebilirlik özellikleri taşımayan, hukuki güvenlik sağlamayan bu gibi kurallar Anayasa’nın 2. maddesi ile bağdaşmamaktadır.

Söz konusu (i) ve (j) bendlerindeki düzenlemelerin 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Yasası, 4117 sayılı Edebiyat ve Sanat Eserlerinin Korunmasına Dair Bern Sözleşmesi’nin Kabulüne Dair Yasa ile Anayasa’ya aykırı olarak; mimarların İnsan Hakları Evrensel Beyannamesinden de kaynaklanan en doğal ve evrensel bir hak olan eser sahipliği hakkını, İmar Yasası yoluyla ortadan kaldırmaya yönelik olduğu görülmektedir.

İmar Yasası’nın 8. maddesine eklenen (ı) bendi ise tam olarak şöyledir: “Harita, plan, etüt ve projeler; idare ve ilgili kanunlarında açıkça belirtilen yetkili kuruluşlar dışında meslek odaları dahil başka bir kurum veya kuruluşun vize veya

onayına tabi tutulamaz, tutulması istenemez. Vize veya onay yaptırılmaması ve benzeri nedenlerle müelliflikler veya bunlara ait kuruluşların büro tescilleri iptal edilemez veya yenilenmesi hiçbir şekilde geciktirilemez. Müelliflerden bu hükmü ortadan kaldıracak şekilde taahhütname talep edilemez.”

Bu bend, öncelikle, Anayasa’da tanımlanan kamu kurum ve kuruluşu niteliğindeki, kamu tüzelkişiliği bulunan, yerinden yönetim özerk kuruluşları olarak tanımlanan ve bu nitelikleriyle Türkiye’nin kamu idari yapısı içinde yeri bulunan, kamu adına üyelerinin ve kamunun yetki devri ile verdiği hizmetlerin mesleki denetimini yapan biz Odaların ve üst Birliğimiz TMMOB’nin Anayasal dayanaklarının hukuk dışı bir şekilde ihlali anlamına gelmektedir.

İmar Yasası’nın 8. maddesine eklenen bendlerle yapılan değişiklikler, özetle;

- Ülke kaynaklarının talanına karşı çıkan Meslek Odalarını ve TMMOB’yi işlevsizleştirmeyi,
- Odaların üyeleriyle ilişkisini zayıflatmayı, giderek ortadan kaldırmayı,
- Odaların gelirlerine el koymayı,
- Kamusal-toplumsal yeraltı-yerüstü kaynak ve varlıkların talanını iktidarın elinde merkezileştirerek piyasaya açmayı, metalaştırmayı,
- Kentsel dönüşüm, kentsel rant programlarının önündeki bilimsel, teknik mesleki denetimi ve toplumcu engelleri ortadan kaldırmayı,
- Birbirinden farklı özerk yerinden yönetim kuruluşları olan Meslek Odaları ve Belediyelerin Anayasal hak, yetki ve görevlerini ellerinden almayı,
- Mimarların Fikir ve Sanat Eserleri Yasası kapsamındaki mimari projelerini eser olmaktan çıkarmayı, telif haklarına el koymayı,

amaçlamakta ve ele geçirilemeyen, rant politikalarına karşı duran TMMOB’yi etkisizleştirmeyi amaçlamaktadır.

Bilindiği gibi bugünkü iktidar, sermaye birikim ve rant sürecini, büyük oranda, kentsel-kırsal alanlar ve koruma altındaki alanların dönüşüm programlarına bağlamıştır. AKP iktidarı her şeyi metalaştırma, piyasalaştırma peşindedir. TMMOB ve bağlı Odaları ise söz konusu yasa bendinde anılan “harita, plan, etüt ve projeleri”, mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı disiplinlerinin bilimsel-teknik gerekleri ve kamu-toplum yararını gözeterek denetlemektedir. Ancak bu son operasyonla Odalar ve TMMOB’nin Anayasal ve yasal mesleki denetim yetkileri elinden alınmakta, sınırsız bir talanın önü açılmaktadır.

Kentsel, kırsal, yeraltı ve yerüstü doğal kaynakların talanına karşı çıkan meslek odalarını işlevsizleştirmenin, Odalar ile üyelerini, üyelerin projelerini mesleki denetim ilişkisi dışına çıkarmanın sonucu, bilim dışı piyasa keyfiyeti ve serbestisini egemen kılmak olacaktır.

Ayrıca Odalarımızca gerçekleştirilen mesleki denetim uygulamaları sonucunda, sahte lisans diplomaları ve/veya sahte diploma denklik belgeleriyle kayıt olan, kayıt olmak üzere başvuran birçok sahte mimar-mühendis olduğu tespit edilmiştir. Bugüne kadar tespit edilen bu kişiler hakkında sahte resmi belge düzenlemek ve kullanmak ile 3458 sayılı Yasaya muhalefetten dolayı suç duyurusunda bulunulmuş, yapılan yargılamalar sonucunda 21 kişi hakkında mahkûmiyet kararı verilmiş olup, diğerleri ile ilgili takibat devam etmektedir.

İmar Yasası'nda yapılan değişiklikle Meslek Odalarının denetim yetkilerinin budanması, böylesi sahteciliklerin tespit edilmesini de engelleyerek, kamusal denetimin önünü tıkayacak ve halkımızı sahte mimar ve mühendislerle karşı karşıya bırakacaktır.

Bu değişiklik, iki yıl önceki, TMMOB'yi ve yerinden yönetim özerk kuruluşları olan meslek kuruluşlarını otoriter bir tarzda vesayet altına almaya yönelik Kanun Hükmünde Kararnamelerle yapılan düzenlemelerin devamı niteliğindedir ve Anayasa'nın başta 135. maddesi olmak üzere 2, 5, 123, 124, 138. maddelerine açık bir şekilde aykırılık oluşturmaktadır.

Söz konusu değişiklik önergesinin TBMM Genel Kuruluna sunulmuş biçimi de yanlıştır. Zira 6235 sayılı TMMOB Yasası, İmar Yasası'nda değişiklik kapsamında ele alınamaz. Bu husus Meclis İçtüzüğü'nün 87. maddesine açıkça aykırılık oluşturmuştur. Ayrıca 6235 sayılı TMMOB Yasası'nı ilgilendiren bir konuda TMMOB ve bağlı Odaların görüşlerinin alınmamış olması da mevzuat hazırlama usul ve esaslarına aykırıdır.

Değerli Basın Mensupları,

Biz Odalar ve TMMOB, tam bir birlik içinde, ülke, kamu, halk çıkarları, mühendislik, mimarlık, şehir plancılığının bilimsel teknik gerekleri doğrultusundaki çalışmalarımızı sürdüreceğiz. Bunu hiçbir antidemokratik güç ve düzenleme engelleyemeyecek, durduramayacaktır.

Yukarıda belirttiğimiz nedenlerle Anayasal tabanı bulunmayan bu düzenlemenin Cumhurbaşkanınca onaylanmaması, reddedilmesi gerektiği açıktır.

Kuvvetler ayrılığı ile özerk kamusal, mesleki ve toplumsal yapıları ortadan kaldıran antidemokratik düzenlemelerin devamı olan bu konunun Cumhurbaşkanınca ele alınışı, AKP'nin uyguladığı neoliberal politikaların ulaştığı nokta açısından, duyarlı herkese yeni bir değerlendirme olanağı da sunacaktır.

Demokrasi, kuvvetler ayrılığı, yerinden yönetim özerk kuruluşlarının görev ve yetkileri, Türkiye'nin imarında mühendislik, mimarlık, şehir plancılığının yeri ve rant politikaları gibi, kamuoyunun önem verdiği son derece önemli konular, Cumhurbaşkanını bu konu özgülünde önemli bir karar vermenin eşliğine getirmiştir.

Cumhurbaşkanı'nı, TBMM'nin 09.07.2013 tarihli 135. birleşiminde görüşülen "Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun" içindeki 3194 sayılı İmar Yasası'nda değişiklik yapılmasına dair düzenlemeyi, Cumhurbaşkanı'nın görev ve yetkileri kapsamında onaylamaması yönünde kamuoyu önünde duyarlılığa davet ediyoruz.

- Bilgisayar Mühendisleri Odası
- Çevre Mühendisleri Odası
- Elektrik Mühendisleri Odası
- Fizik Mühendisleri Odası
- Gemi Makinaları İşletme Mühendisleri Odası
- Gıda Mühendisleri Odası
- Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası
- İç Mimarlar Odası
- İnşaat Mühendisleri Odası
- Jeofizik Mühendisleri Odası
- Jeoloji Mühendisleri Odası
- Kimya Mühendisleri Odası
- Maden Mühendisleri Odası
- Makina Mühendisleri Odası
- Metalurji Mühendisleri Odası
- Meteoroloji Mühendisleri Odası
- Mimarlar Odası
- Petrol Mühendisleri Odası
- Peyzaj Mimarları Odası
- Şehir Plancıları Odası
- Tekstil Mühendisleri Odası
- Ziraat Mühendisleri Odası

MÜHENDİSLİK, MİMARLIK, ŞEHİR PLANCILIĞI MESLEĞİ VE TMMOB ÖRGÜTLÜLÜĞÜ AKP'NİN TORBASINA SIĞMAZ, SIĞMAYACAKTIR!

2 Ağustos 2013

6495 sayılı “Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun” isimli torba yasanın TBMM’de görüşmeleri devam ederken 9 Temmuz 2013 tarihinde saat 21.30’da AKP gece yarısı operasyonu ile 3194 sayılı İmar Kanunu’nda değişiklik önergesi verdi ve gece yarısı kabul etti. 12 Temmuz’da torba yasa TBMM’de kabul edildi. 1 Ağustos’ta görevini yapan Cumhurbaşkanı torbayı onayladı. Torba Yasa 2 Ağustos 2013 tarihinde Resmi Gazete’de yayımlandı.

2 Ağustos 2013 tarihli Resmi Gazete’de yayımlananlara göre:

Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun

Kanun No. 6495

Kabul Tarihi: 12/7/2013

Madde 73

p) 3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanununun;

1) 8 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin dördüncü cümlesi ile ikinci fıkrasının üçüncü cümlesi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiş, (c) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bentler eklenmiştir:

1) Harita, plan, etüt ve projeler; idare ve ilgili kanunlarında açıkça belirtilen yetkili kuruluşlar dışında meslek odaları dahil başka bir kurum veya kuruluşun vize veya onayına tabi tutulamaz, tutulması istenemez. Vize veya onay yaptırılmaması ve benzeri nedenlerle müellifler veya bunlara ait kuruluşların büro tescilleri iptal edilemez veya yenilenmesi hiçbir şekilde geciktirilemez. Müelliflerden bu hükmü ortadan kaldıracak şekilde taahhütname talep edilemez.

i) İdarelerce onaylanmış; mevcut durumu gösteren halihazır haritalar, parselasyon planları ile teknik ve idari düzenlemeleri içeren bu Kanun kapsamındaki planların değişiklik ve revizyonlarında ilk müellifin görüşü veya izni aranmaz.

j) İlgili idareler, Bakanlıkça belirlenen esaslara göre mimari estetik komisyonu kurar. Komisyon, yapıların ve onaylı mimari projelerinin özgün fikir ifade edip etmediğine karar vermeye yetkilidir. Özgün fikir ifade etmeyenlerde yapılacak değişikliklerde ilk müellifin görüşü aranmaz. Özgün fikir ifade eden mimarlık eser ve projelerinde; eser sözleşmesinde işleme izni verilenler ile eserin bütünlüğünü bozmadığına, estetik görünümünü değiştirmediklerine, teknik, yönetsel amaçlar ve kullanım amacı nedeniyle zorunlu olduğuna karar verilen değişiklikler müellifinin izni alınmaksızın yapılabilir. Bu durumda ilk müellif tarafından talep edilebilecek telif ücreti; ilgili meslek odasının belirlenen mimari proje asgari hizmet bedelinin, tamamlanan yapılarda yüzde yirmisini, inşaatı süren yapılarda yüzde on beşini geçemez.”

Hemen söyleyelim:

Bu yasa maddesini önerenler, oylayanlar, kabul edenler, yayımlayanlar bilsinler ki; mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı mesleği; bu mesleği yapan mühendis, mimar, şehir plancıları ve onların Anayasa'nın 135. maddesine dayanarak 6235 Sayılı Yasa ile kurulmuş örgütü TMMOB bu yasa maddesi ile dizayn edilemez.

“TMMOB'nin hak ve yetkilerini kısıtladık” diyenler, “TMMOB'den rövanş aldık” diyenler, biliniz ki; bu meslek ve bu örgüt, bu ülkenin mühendisleri, mimarları, şehir plancıları sizin torbanıza sığmaz.

Bırakın TMMOB'yi hiç anlamayanları, TMMOB Yasası'ndan habersiz olanlara hatırlatalım:

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Kanunu

Kanun No. 6235 Kabul Tarihi: 27 Ocak 1954

Madde 2 - Birliğin kuruluş amacı ile yapamayacağı faaliyetler ve işler aşağıda gösterilmiştir. Birliğin kuruluş amacı:

c) Mühendislik ve mimarlık mesleği mensuplarının, müşterek ihtiyaçlarını karşılamak, mesleki faaliyetlerini kolaylaştırmak, mesleğin genel menfaatlere uygun olarak gelişmesini sağlamak, meslek mensuplarının birbirleriyle ve halk ile olan ilişkilerinde dürüstlüğü ve güveni hâkim kılmak üzere meslek disiplini ve ahlâkını korumak için **gerekli gördüğü bütün teşebbüs ve faaliyetlerde bulunmak;**

d) Meslek ve menfaatleriyle ilgili işlerde resmî makamlarla işbirliği yaparak gerekli yardımlarda ve tekliflerde bulunmak, meslekle ilgili bütün mevzuatı normları, fennî şartnameleri incelemek ve bunlar hakkında görüş ve düşünceleri ilgililere bildirmektir.

Bu ülkede hukuk varsa, şimdi ne olacaktır?

Torba Yasa, Ana Muhalefet Partisi tarafından Anayasa Mahkemesi'ne götürülmek durumundadır. Dileriz; Anayasa Mahkemesi de 6235 sayılı TMMOB Yasası yürürlükte iken ve Birliğin görev ve yetkileri kendi yasasında yazılıyken, TMMOB'nin görevlerini 3194 sayılı İmar Yasası'na bir bent eklemesiyle kısıtlamaya çalışan bu anlamsızlığa son verir.

TMMOB teşekkür ediyor:

9 Temmuz'da AKP'nin gece yarısı operasyonunun başladığı andan itibaren bugüne dek yürüttüğümüz mücadelemizde yanımızda olan, destek veren ulusal ve uluslararası meslek kuruluşlarına, bilim insanlarına, gazetecilere, ülkemizin emek-meslek örgütlerine, demokrasi güçlerine, siyasi partilerimize öncelikle teşekkür ediyoruz.

Bu süreç içerisinde “Torba”cı AKP'nin örgütümüze karşı yürüttüğü bu operasyonun açığa çıkmasında, görünür olmasında büyük çaba sarf eden, sokakta

sözümüzü büyüten; bağlı odalarımızın Yönetim Kurullarına, Başkanlarına, İl/İlçe Koordinasyon Kurullarımıza, örgütlü üyelerimize, tüm çalışanlarımıza teşekkür ediyoruz.

TMMOB şimdi ne söylüyor?

Şüphesiz 6235 Sayılı Yasa'nın verdiği yetki ve görevler TMMOB'nin önemli dayanaklarından biridir. Ancak TMMOB, asıl gücünü geleneğinden, ilkelerinden, bugüne dek yürüttüğü örgütlü mücadelesinden almaktadır. TMMOB asıl gücünü örgütlü üyesinin ülkesine, halkına, meslek alanlarına ve mesleğine sahip çıkan mücadelesinden almaktadır.

TMMOB, yüreğindeki insan sevgisini ve yurtseverliği, baskı ve zulüm yöntemlerinin söküp atamayacağı bilinci içinde, bilimi ve tekniği emperyalizmin ve sömürgeci halkımızın hizmetine sunmak için, her çabayı güçlendirerek sürdürme yolunda inançlı ve kararlıdır. Mücadelesini aynı kararlılıkla sürdürecektir.

Biz iyi biliyoruz:

Kurtuluş yok tek başına,
Ya hep beraber, ya hiçbirimiz.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

TMMOB KESK İLE OMUZ OMUZA!

13 Ağustos 2013

KESK diyor ki:

“2,5 milyon kamu emekçisi ve 2 milyona yakın kamu emekçisi emeklisinin yıllardır yaşamaya devam ettiği sorunlarının katlanarak arttığı bir dönemde, 2014-2015 yıllarını kapsayan toplu sözleşme görüşmeleri süreci 1 Ağustos 2013 tarihi itibari ile başlamış bulunuyor.

Diğer taraftan on yılı aşan iktidarında emek ve demokrasi düşmanlığında çiraklıktan ustalığa geçtiğini ispatlayan AKP iktidarı bir taraftan kamu hizmetlerini toptan tasfiye etme politikalarını hızlandırırken diğer taraftan kamu işçilerine olduğu gibi kamu emekçilerine de komik zam oranları dayatmanın hesaplarını yapmaktadır. AKP iktidarı döneminde adeta hormonlanarak büyütülen yandaş sendika ve konfederasyonlar kamu emekçilerinin iradesini yok sayıp ve toplu sözleşmenin tek muhatabı olarak kendilerini görerek iktidarın payandallığını yapmaktadır.

KESK olarak sadece kamu emekçilerinin ve emeklilerin değil nitelikli, parasız, ulaşılabilir kamu hizmeti alma hakkı olan 76 milyon yurttaşın talepleri için yıllardır mücadele ettiğimiz bilinmektedir. AKP'nin ve emek örgütleri içerisine yerleştirdiği Truva atlarının oyununu bozmak, kamu emekçilerinin gerçek iradesini sadece toplu sözleşme masasına değil sokağa, hayata yansıtmak için bu önemli süreçte bir dizi eylem-etkinlik kararı almış bulunuyoruz.”

TMMOB;

16-20 Ağustos tarihleri arasında, “İnsanca Yaşam, Güvenceli Gelecek, Eşit, Özgür ve Demokratik Bir Türkiye İçin Yürüyoruz!” şiarıyla 4 koldan Ankara'ya yürüyecek KESK ile omuz omuza olacaktır.

Yürüyüş kollarını İl/İlçe Koordinasyon Kurullarımız karşılayıp uğurlayacak, 20 Ağustos'ta Ankara'daki örgütlü yapımız KESK ile birlikte olacaktır.

Biz biliyoruz:

Kurtuluş Yok Tek Başına, Ya Hep Beraber, Ya Hiç Birimiz.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

SURİYE'YE EMPERYALİST SALDIRIYA HAYIR!

30 Ağustos 2013

Ortadoğu'daki emperyalist kuşatma devam ederken Amerika Birleşik Devletleri, kendi müttefikleri ve bölgedeki işbirlikçi devletler üzerinden Suriye'ye yeni bir askeri müdahale hazırlığını gündeme getiriyor.

Suriye'yi yeniden dizayn etmek adına iki yıldır kanlı bir iç savaşı körükleyen ABD emperyalizmi, şimdi de kimyasal silah kullanımını gerekçe göstererek bu ülkeye yönelik doğrudan askeri müdahalenin planlarını yapmakta.

Kim tarafından ve ne amaçla olursa olsun kullanımı bir insanlık suçu olan kimyasal silahlar, emperyalist güçler tarafından yine kanlı bir savaşın gerekçesi olarak kullanılmaya çalışılıyor. Kimyasal silahların kim tarafından kullanıldığının objektif bir araştırmayla kamuoyunun bilgisine sunulması ve sorumlularının bir an önce yargılanması gerekirken bu silahlar, daha önce Irak ve Libya'da olduğu gibi yine daha fazla kan dökmenin, daha fazla vahşetin gerekçesi haline getirilmeye çalışıyor.

Suriye'yi iki yıldır harap eden müdahalenin bugün emperyalist bir savaşa dönüştürülmek istenmesinin ardında tek bir gerekçe vardır; o da emperyalizmin daha fazla güç hırsıdır.

Daha önce Irak'ta, Afganistan'da, Libya'da bugünkü gibi yine "özgürlük ve demokrasi" sözcüklerinin ardına gizlenerek benzer bir vahşetin altına imza atanlar, artlarında milyonlarca ölüm bıraktılar. Sadece 2 yıldır Suriye'de sürdürülen iç savaş nedeniyle yüz binlerce insan hayatını kaybetti.

Yalnızca ülkemize mülteci olarak sığınan Suriyeli vatandaşların sayısı üç yüz bini geçti. Emperyalist ülkeler ve işbirlikçilerince desteklenen silahlı çetelerin kan deryasına çevirdikleri ülkelerinden kaçarak, insanlık dışı şartlarda yaşama mahkum edilen yüzlerce Suriye vatandaşı, hastalık ve açlık gibi nedenlerle ölümle yüz yüze yaşamaya devam etmektedir. Dünyanın neresinde olursa olsun yaşanan savaşlarda en ağır bedeli ödeyen kadınlar ise Suriye'de de iki yıldır devam eden bu vahşette şiddetin en ağır biçimlerine maruz kalmaya devam ediyor.

AKP iktidarı ise başından itibaren Suriye'de sürdürülen iç savaşın destekleyicisi ve tarafı olmuştur. AKP iktidarı Suriye'nin kaderinin Suriye halklarının elinden alınmaya çalışıldığı bu iki yıl içinde Suriye'de etnik ve mezhepsel çatışmaları sürdüren silahlı çeteleri desteklemekten, kardeş halklarla savaşı ve düşmanlığı körüklemekten geri durmamıştır. İnsani ve tıbbi yardımlara dahi sınırları kapatarak katliamları destekleyen AKP iktidarı, bugüne dek ülkemizi NATO'nun askeri yığınağına çevirmiştir.

Memleketimizin dört bir yanı üslerle, NATO askerleriyle, ölüm füzeleriyle doldurmuş, savaşın kanlı bombalarının ülkemize yağmasına neden olmuştur. Ülkemiz savaşın parçası haline gelmiştir.

Yanıbaşımızda, komşumuz Suriye’de süren savaş ortamı kuşkusuz en başta Türkiye’yi etkilemektedir. Suriye’de halkların etnik ve mezhepsel farklılıkları körüklenerek karşı karşıya getirilmesi doğrudan Türkiye’yi etkilemekte, ırkçı şoven politikalarla halklar arasındaki mesafe açılmaktadır.

Dahası, iç savaş gücü çetelere para ve silah yardımıyla bulunarak savaşı kışkırtan AKP iktidarı, bu çetelerin Hatay ve Urfa gibi birçok sınır ilinde ellerini kollarını sallayarak çevreye terör saçmasına izin vermektedir. Ülkemizin günden güne biraz daha savaş batağına çekildiği bu sürecin en büyük bedelini ise hiç kuşku yok ki bu ülkenin emekçileri, ezilenleri ödeyecektir.

Bölgede “bölgesel güç olma hayallerinin” çöküşünü, çığırtağını yaptığı savaşla durdurmaya çalışan AKP iktidarının dilinden şimdi daha fazla kan damlıyor.

Irak’ta iki milyona yakın insanın katledilmesine sesini çıkartmayan; ülkesindeki katliamların sorumlusu olarak Uluslararası Ceza Mahkemesi’nce hakkında yakalama kararı çıkarılan Sudan Devlet Başkanı Ömer El Beşir’i Türkiye’de ağırlayan; destekledikleri çetelerin başta Rojava ve diğer bölgelerdeki insanlık dışı katliamlarını görmezden gelen Başbakan, bugün “insanlık suçu” kelimesini ağzına dahi almasın! Gezi direnişinde polis terörüyle katlettiği gençlerin, Roboski’de katledilenlerin hesabı sorulmadı daha! Önce kendi işlediği insanlık suçlarından bahsetsin! Bugün gerçek bir barış iradesi, nefret tohumları yerine kardeşlik duygularını pekiştirerek, ırkçı-şoven kışkırtmalara karşı anti-emperyalist dayanışmayı ve bir arada yaşam zeminlerini güçlendirerek sağlanabilecektir.

Bizler bugüne kadar emperyalist savaşlara karşı barışı haykıran emek ve meslek örgütleri olarak; ülkemizde ve bölgede alanları “barış” çığlıklarıyla doldurmaya devam edeceğiz.

Hiçbir ülkeler koalisyonunun müdahale kararı, meşru değildir. Birleşmiş Milletler dahil, hiçbir örgütün işaret ettiği gerekçe emperyalist savaşları meşru kılamaz!

Şimdi, savaş çığlıkları atanlara karşı, halkların geleceğine kendilerinin karar vermesi için, halkların kardeşliğinin bu topraklardan sökülüp atılmaması için sorumluluk alma zamanıdır!

Sesimizi hep birlikte büyütelim.

Emperyalizmin taşeronlarına, işbirlikçilere, bu ülke topraklarını NATO toprakları sananlara; emperyalizmin kalkını olmaya ant içmişlere karşı mücadeleyi hep birlikte yükseltelim.

Suriye halklarının geleceğini ellerinden alan ve yaşadığımız toprakları ABD emperyalizminin kirli üssü haline getirenlere yanıtımız her zaman eşit, özgür, demokratik ve bağımsız bir ülke mücadelemizi yükseltmek olacaktır.

DİSK-KESK-TMMOB-TTB

12 EYLÜL AKP İLE SÜRÜYOR

12 Eylül 2013

12 Eylül faşizminin üzerinden 33 yıl geçti. Türkiye, 33 yıldır 12 Eylül 1980 darbesinin çizdiği rotada baskı, sömürü ve zulmün yeniden, yeniden üretildiği bir karabasanı yaşıyor.

Ve bugün, 12 Eylül'le hesaplaştığını söyleyenler, kendi 12 Eylüllerini yaratıyor.

Daha dün Hatay'da öldürülen Ahmet Atakan, gezi direnişi sırasında Ankara'da polis kurşunuyla öldürülen Ethem Sarısülük, Eskişehir'de dövülerek öldürülen Ali İsmail Korkmaz; kaybettiğimiz canlarımız Abdullah Cömert, Mehmet Ayyalıtaş, Medeni Yıldırım...

Üniversitelerinin orman arazisinden yol geçirilmesine itiraz ettikleri içine üzerlerine gaz bombaları yağdırılan, gözaltına alınan ODTÜ öğrencileri...

AKP'ye muhalefet ettikleri için, yaşam alanlarına müdahale edilmesine itiraz ettikleri için, ya da düşüncelerini yalnızca sosyal medyada paylaştıkları için yargılanan, tutuklanan yüzlerce insan...

İşte AKP'nin 12 Eylül'ünün sonuçları...

“Darbelerle hesaplaşmak ve demokrasiyi tahsis etmek için” 12 Eylül referandumunda “evet” oyu isteyen AKP iktidarı tarafından ülkemiz darbe günlerini bile aratan bir baskıyla yönetilmektedir.

AKP kaç çocuk yapılacağından, hangi saatlerde alkol kullanabileceğine kadar hayata karışmakta, eğitimden çalışma hayatına tüm alanları “kendine göre” yeniden dizayn etmekte ve bunu tüm kesimlere dayatmaktadır.

12 Eylül amacına tam da bugün, AKP iktidarı ile ulaşmıştır.

Elbet bir gün devran döner...

Bu ülkenin mühendis, mimar ve şehir plancıları olarak, bunun hep böyle gitmeyeceğini bilmekteyiz.

Er ya da geç ülkemizi kan deryasına çeviren, en güzel çocuklarımıza kıyan eli kanlı katiller ve onları yönlendirenler bize bunun hesabını verecektir. Er ya da geç 12 Eylül'ü bugün de yaşatan zihniyet bunun hesabını verecektir.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

19 EYLÜL MÜHENDİS, MİMAR VE ŞEHİR PLANCILARI DAYANIŞMA GÜNÜNDE, TMMOB BİR KEZ DAHA SÖZÜNÜ ÖRGÜTLÜ GÜCÜ İLE SÖYLÜYOR

19 Eylül 2013

Bugün 19 Eylül.

Bugün “TMMOB Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları Dayanışma Günü”

19 Eylül; mühendis, mimar ve şehir plancılarının örgütlü mücadele tarihi açısından çok önemli bir gündür.

Bugün, yüreğinde sadece insan sevgisi olan mühendis, mimar ve şehir plancılarının ekonomik ve demokratik taleplerle gerçekleştirdiği bir günlük iş bırakma eyleminin 34. yıldönümüdür.

19 Eylül; işsizliğin, yoksulluğun, faşist baskı ve zorbalığın kol gezdiği ülke koşullarında kendi sorunlarını halkın sorunlarından ayrı görmeyen mühendis, mimar ve şehir plancılarının Gezi eylemlerine değin uzanan özgürlük, eşitlik, demokrasi, bağımsızlık, barış ve adalet mücadelesinin adıdır.

19 Eylül 1979 tarihinde, Sevgili Başkanımız Teoman Öztürk’ün TMMOB adına yaptığı çağrı ile sokakları dolduran mühendis, mimar ve şehir plancıları bugün de aynı anlayış doğrultusunda halkı ile omuz omuza Gezi sürecinde mütevazı yerini almıştır.

Ülkemiz çok kritik bir süreçten geçmektedir. Gezi Parkı’nın yağmasına karşı gösterilen meşru ve demokratik tepki ile başlayan halk direnişi ülkenin dört bir yanını sarıp sarmalamış ve yeni bir dönemin kapısı aralanmıştır. Sokaklar; özgürlük ve demokrasinin yeniden yeşerdiği, insanca bir yaşamın inşa edildiği mekanlar haline gelmiştir. Halk kendi kaderine el koymuş ve “artık yeter” demiştir. Baskı ve sömürü politikalarının uygulayıcıları tarihsel rolleri gereği sokakları özgürleştiren halk direnişine acımasızca saldırmaktadır.

Ülke tarihinin en önemli tepkilerinden biri olan halk direnişi karşısında, ortaya çıkan talepleri karşılamak yerine bunu şiddetle bastırmayı tercih edenler, gençlerimiz Ethem Sarısülük, Mehmet Ayvalıtaş, Medeni Yıldırım, Abdullah Cömert, Ali İsmail Korkmaz ve Ahmet Atakan’ın katilleridir. Geleceğimiz için açılan en güzel ve temiz sayfa kana bulanmıştır. Gençlerimizin katilleri hala ellerini kollarını sallayarak gezmektedir. Katillerin cezalandırılması ve sorumlularından hesap sorulması hepimizin boynunun borcudur.

19 Eylül dayanışma günümüzde bir kez daha söylüyoruz:

“TMMOB, Örgütüne, Mesleğine, Halkına, Ülkesine Sahip Çıkıyor!”

TMMOB, özellikle son yıllarda AKP’nin sürekli hale getirdiği yasal ve fiili saldırılarının hedefi durumundadır. Artık toplumun geniş bir kısmının da çok iyi bildiği gibi örgütümüz TMMOB, AKP tarafından teslim alınmaya, yetkisizleştirilmeye çalışılmaktadır. Cumhurbaşkanlığı Devlet Denetleme Kurulu ile başlayan ve arka

arkaya çıkarılan KHK'lar ile geliştirilen saldırı dalgası, Gezi eylemleri süreci içerisinde son noktasına ulaşmıştır. Üyelerimiz, yöneticilerimiz gözaltına alınmış, arkadaşlarımız üzerinden sanal bir örgüt yaratılmaya çalışılarak topluma da büyük bir gözdağı verilmek istenmiştir. "Örgüt arama TMMOB burada" diyen mühendis, mimar ve şehir plancıları halkımız ile omuz omuza sokaklarda bu saldırıyı püskürtmüştür. Ancak, TBMM'deki sayısal gücünü demokrasinin ve toplumun taleplerinin üzerinde gören AKP, bir gece yarısı torba yasa operasyonu ile kamusal denetim yetkilerimizi tırpanlamıştır. AKP iktidarı TMMOB'den Gezi'nin intikamını almaya çalışmaktadır. TMMOB'yi kapatmaya gücü yetmeyenler, TBMM'de mesleğimize ve örgütümüze darbe yapmışlardır.

TMMOB'ye yönelik gelişen saldırı ile kentlerimiz ve doğamıza karşı gelişen yağma süreci eş zamanlı olarak ilerlemektedir. Kentsel dönüşüm adı altında hız kazanan yağma ve talan süreci doğamızı ve yaşam alanlarımızı yok etmektedir. Parklarımız, yaşamın önemli unsurları olan kıyılarımız, tarım arazilerimiz, ormanlarımız, derelerimiz metalaştırılarak rant uğruna piyasaya sunulmaktadır. "Kamu-toplum yararı anlayışı" idari yapıdan uygulama alanlarına kadar tüm süreçlerden tasfiye edilmektedir. Yasalar ve yönetmelikler ile piyasacılığın önündeki tüm engeller, pürüzler ortadan kaldırılmaktadır. Mühendislik, mimarlık ve şehir plancılığı mesleği de bu anlayışa uygun olarak yeniden dizayn edilmektedir.

TMMOB, meslek alanlarımızda yaşanan tahribata, meslektaşlarımızın sorunlarına ve ülkemizin temel meselelerine karşı sözünü ve eylemini büyütecektir. TMMOB, Suriye'nin işgaline; emperyalist savaş ve sömürü politikalarına; Kürt sorununun demokratik çözümüne, barış ve kardeşlik içerisinde bir arada yaşamaya engel olan yaklaşımlara karşı ülkede ve bölgede barışı savunmaya devam edecektir.

TMMOB, AKP iktidarının neoliberal sömürü politikaları içerisinde yok etmeye çalıştığı meslek disiplinlerimizi ve etkisiz-yetkisiz bir hale getirmeye çalıştığı örgütümüzü savunmaya devam edecektir. Çünkü TMMOB'nin ve bağlı disiplinlerinin tasfiye edilmesi demek, kentlerimiz ve doğal varlıklarımızın rahatça yağmalanması, dizginsiz bir sömürü düzeninin tahsis edilmesi demektir.

AKP çok iyi bilmeli ki sokağa çıkan halk yalnız değildir. Mühendis, mimar ve şehir plancıları ve örgütümüz TMMOB sokağa çıkanlarla, halkımızla omuz omuzadır. Çok iyi biliyoruz ki lime lime çözülen baskı, sömürü ve zorbalık düzenine karşı yeni bir Türkiye sokaklarda yeşeren umut ile kurulacaktır.

TMMOB'nin, Gezi sürecinden çıkardığı sonuç, daha fazla örgütlenme ve daha fazla mücadeledir. TMMOB, mücadele geleneğine, mesleğine, örgütüne, halkına ve ülkesine duyduğu sorumluluk gereği durduğu noktadan geri adım atmayacak ve mücadelesini güçlendirerek sürdürecektir.

19 Eylül TMMOB Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları Dayanışma Günü, kentlerimizi, doğamızı, yaşam alanlarımızı yok edenlere, mesleğimize, örgütümüze ve halkımıza saldıranlara karşı duranların günüdür.

Selam olsun 19 Eylül'ü yaratanlara, selam olsun halkı ile omuz omuza olanlara!

TÜRKİYE AKP ELİYLE ORTADOĞU BATAKLIĞINA SÜRÜKLENMEYE DEVAM EDİYOR!

3 Ekim 2013

Ankara'da Ziya Gökalp Caddesi'nde toplanan emek ve demokrasi güçlerinin önü henüz yürüyüşün ilk dakikalarında polis tarafından engellenmek istense de Sakarya Caddesi üzerinden Güvenpark'a ulaşıldı. "Suriye'ye Emperyalist Müdahaleye Hayır" pankartının arkasında yapılan yürüyüşte "AKP Elini Suriye'den Çek", "Her Yer Taksim Her Yer Direniş" ve "Bu Daha Başlangıç, Mücadeleye Devam" sloganları atıldı.

Suriye'ye yönelik iki yılı aşkın süredir devam eden emperyalist müdahalenin taşeronluğunu yapan AKP iktidarı, savaş çıgırtkanlığını sürdürüyor. "Bölgesel güç olma hayallerinin" çöküşünü, her fırsatta emperyalist güçleri askeri müdahaleye çağırarak aşmanın peşine düşen AKP iktidarı, şimdi de savaş tezkeresini TBMM gündemine getirmiştir. Bu tezkere savaşa doğru atılan bir adımdır; daha fazla katliam, daha fazla kan ve gözyaşı demektir.

Hatırlanacak olunursa, AKP iktidarı geçtiğimiz yıl da Suriye için bir tezkereyi meclisten geçirmiş, o günden bu yana tezkere ile elde ettiği şey sadece Türkiye'nin bu kirli savaş içine daha fazla girmesi, milyonlarca insanın mülteci durumuna düşmesi, yüzbini aşkın insanın hayatını kaybetmesinin doğrudan sorumlusu olarak tarihe geçmesi olmuştur. Türkiye bu politikalar sonucunda savaşın doğrudan tarafın haline gelmiş, savaş ülke içine taşınmıştır. Akçakale'den sonra Hatay, Ceylanpınar, Reyhanlı ve Antep gibi memleketimizin birçok yerine yağın bombalar, kurşunlar bu politikaların doğrudan sonucudur. Rojava'daki ablukanın ve katliamların faili olan El Nusra çetelerinin Türkiye'de barındırıldıklarını, eğitildiklerini ve sınırdan geçirilerek Suriye'ye gönderildiklerini artık bilmeyen kalmadı.

Sadece 2 yılda Suriye'de sürdürülen iç savaş nedeniyle yüz binlerce insanın hayatını kaybetmesinde, ailelerinin parçalanmasında, milyonlarca Suriye'li vatandaşın mülteci konumuna sürüklenmesindeki sorumlular emperyalist saldırganlığın sahipleri ve işbirlikçileridir.

Hem ülkemizde hem de Suriye'de iç savaş körükleyen, cihadist çeteleri destekleyen işbirlikçi AKP iktidarının üstlendiği bu sorumluluğun bedelini ülkemiz ve bölge halkları bugüne kadar ağır kayıplarla ödemişlerdir.

Memleketimizin dört bir yanı üslerle, NATO askerleriyle, ölüm füzeleriyle doldurulurken, Suriye'de ve tüm bölgede ölüm saçın silahlı çeteler en geniş olanaklarla Türkiye tarafından finanse edilmekte ve eğitimlerinden silahlanmalarına kadar ülkemiz tarafından desteklenmektedir. Ülkemizi bu kirli savaşın cephe ülkesi haline getiren, mezhepsel çatışmaların körüklenmesinde aktif bir rol alan, emperyalizmin taşeronluğuna soyunarak savaş kıskırtıcılığı yapan AKP iktidarının kendisidir ve bugüne kadar binlerce insanın hayatını kaybetmesinin suç ortağıdır!

İşte tüm bu gerçeklerle, bölgedeki emperyalist güdümlü cihadist çetelerle ittifak halinde olan AKP hükümeti tezkereyi meclise gönderirken sunduğu gerekçelerden asıl kendisi ders çıkarmalı ve ülkemizi bu kanlı savaşın içinden çekip çıkarmalıdır. Suriye ile sınır komşusu olmamızdan dolayı mülteci akınının artabileceğinin ve Türkiye’de yapılan bombalı saldırılar sonucunda hayatını kaybeden insanların tezkerenin kabul edilmesi için gerekçe olarak gösterilmesi tam bir akıl tutulmasının işaretidir. AKP iktidarı girdiği bu yolun bir bataklık olduğunu artık görmek zorundadır.

Artık savaş için tezkere kararı değil, barış için aklını başına almalıdır.

AKP iktidarı dış politikalarında savaşçı değil, toplumun iradesini temsil eden barışçı adımlar atmalıdır. Ülkemizde ve bölgede savaş kışkırtıcılığı yapmak yerine, Ortadoğu halklarının kalıcı bir barışa ulaşması için görevlerini yerine getirmelidir.

Bizler nasıl daha önce Irak’a yönelik sürdürülen emperyalist müdahalenin taşeronluğunu üstlenenlerin tezkere kararını durdurduysak, bugün Suriye’de de daha fazla kanın akmasına izin vermeyeceğiz!

Suriye halklarının geleceğini ellerinden alan ve yaşadığımız toprakları ABD emperyalizminin kirli üssü haline getirenlere yanıtımız, yine her zamanki gibi eşit, özgür, demokratik ve bağımsız bir ülke mücadelesini yükseltmek olacak!

Bizler bu mücadele kararlılığında, tüm gücümüzle bu tezkereye HAYIR diyecek, daha fazla güç için daha fazla savaş, daha fazla gözyaşı isteyenlere karşı var gücümüzle barışı ve halkların özgürlüğünü savunmaya devam edeceğiz!

AKP hükümetini savaşçı politikalarından vazgeçmesi için bir kez daha uyarıyoruz! Artık dış politikalarının iflas ettiğini ve bugün gündeme getirdiği tezkere tartışması gibi savaşçı adımlarının meşru olmadığını anlamalıdır.

Tezkere konusu olarak sunduğu gerekçeler daha fazla savaşla değil, barış için atılacak adımlarla çözülebilecektir.

Derhal bu adımları atmalı, emperyalizmin işbirlikçiliğine, iç savaşı körükleyen ve ülkemize taşıyan cihadist çeteleri desteklemeye son vererek halkların, adil, özgür, demokratik, barış içinde bir ülke talebini yerine getirmelidir.

Şimdi, savaş çılgınlıkları atanlara karşı, halkların geleceğine kendilerinin karar vermesi için, halkların kardeşliğinin bu topraklardan sökülüp atılmaması için sorumluluk alma zamanıdır!

Tüm halkımızı içeride ve dışarıda barış için savaşa karşı barış sesimize ortak olmaya çağırıyoruz!

DİSK-KESK-TMMOB-TTB

TMMOB ODTÜ ÖĞRENCİLERİ İLE OMUZ OMUZADIR

22 Ekim 2013

Her türlü saldırıya karşı; inatla, ısrarla üniversitesine, yaşamına, ağacına sahip çıkan ODTÜ öğrencisi yalnız değildir. TMMOB yaşama sahip çıkan ODTÜ öğrencileri ile omuz omuzadır.

Türkiye demokrasi mücadelesinin yüz akı olan, 60'lardan bu yana her dönem aralıksız olarak özerk, demokratik üniversite mücadelesinin içinde yer alan, mücadeleyi geliştiren, büyüten ODTÜ öğrencileri bugün de saldırıya, zora, gaza ve tazyikli suya karşı direnmenin güzelliğini gösteriyor.

ODTÜ'lüleri bu ülkenin insanı iyi tanır. Comer'in arabasından tanır. ÖTK'sından tanır. "Hasan Tan ODTÜ'ye rektör olamaz" sözünden tanır. ODTÜ'lüler bu ülkedeki tüm üniversite gençliğinin gönüllerindeki yerini her dönem almıştır. ODTÜ'lüler her zaman bu ülkenin onurlu insanlarının gönüllerindedir.

TMMOB; ODTÜ'ye, ODTÜ'lülere, ODTÜ öğrencilerine saldıranlara sesleniyor: ODTÜ öğrencisi yalnız değildir. Kirli ellerinizi ODTÜ'den çekiniz.

TMMOB bir kez daha yüksek sesle söylüyor:

Şimdi ODTÜ'lü olma zamanıdır.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

TMMOB'DEN MERSİN-ADANA ÇEVRE DÜZENİ PLANINA İTİRAZ...

6 Kasım 2013

Bilindiği üzere, Birliğimiz tarafından açılan dava sonucu Akkuyu Nükleer Santrali'ni de kapsayan Mersin-Karaman Planlama Bölgesi 1/100.000 ölçekli çevre düzeni planı Danıştay 6. Dairesi'nce iptal edilmişti.

Ancak, yargının arkasından dolanmayı yönetim anlayışı haline getiren Çevre ve Şehircilik Bakanlığı bunun yerine hazırlanan Mersin-Adana çevre düzeni planını bayram arifesine denk getirerek 7 Ekim 2013 tarihinde askıya çıkarmıştı.

Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca Birliğimize bağlı Odaların Mersin şubelerine gönderilen ve 1/100.000 ölçekli Mersin-Adana illerini kapsayan çevre düzeni planı hakkında itirazlarımızı kamuoyu ile paylaşmak bir meslek örgütü olarak sorumluluğumuzdur.

İlgi yazının ilk cümlesi “ Çevre düzeni planı planlama bölgesi bütününde yapılacak alt ölçekli planlar ve her türlü arazi kullanım kararı için belirleyici ve düzenleyici bir nitelikte üst ölçekli plandır” biçimde olup, bu cümle doğru ise Çevre ve Şehircilik Bakanlığının kamuoyuna sunmuş olduğu Mersin Akkuyu Nükleer Enerji Santrali'ne ilişkin ÇED raporu ve dolayısıyla itiraza konu plan yoklukla maluldür.

Şehircilik ilkeleri ve planlama esaslarına göre, üst ölçekli planlar yapılmadan alt ölçekli plan ve projelerin yapılamayacağı, hiçbir alt ölçekli planın üst ölçekli plana aykırılık taşıyamayacağı şehircilik ve planlama ilkesinin “ABC”sidir. Bu gerçek göz ardı edilerek, Danıştay 6. Dairesi'nin Mersin-Karaman çevre düzeni planını iptal eden kararını şekli bir iptal kararı olarak sunan Bakanlık yazısını anlamak olanaklı değildir. Çünkü, bu şekil eksikliğini gidermek adına önce ÇED Yönetmeliği değiştirilmiş (1 Ekim 2013 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanmıştır), ardından Lisans Yönetmeliği taslağı ve Mersin-Akkuyu Nükleer Enerji Santraline ilişkin ÇED Raporu hazırlanmış ve kamuoyunun bilgisine sunulmuştur. Daha sonra da Mersin-Adana 1/100.000 ölçekli çevre düzeni planı askıya çıkarılmıştır.

Kent, planlama ve çevre bilimleri yaşama hakkının insanca sürdürülmesinin amaçlandığı dallardır. Hukuk ve bilim, şekli eksiklikleri giderme araçları olarak görüldüğünde temel insan hakları üzerinde istenen tasarrufu yapma hakkı doğurur ki; bu haklar, 2. Dünya Savaşı ile yangın yerine dönen Dünya ve “atom bombası çocuklarının” ağıtlarının dayanılmaz ağırlığı altında devredilemez haklar olarak insanlık sözleşmelerine konu edilmiştir. Sürdürülebilir ve yaşanabilir bir çevre amaçlamayan hiçbir çevre düzeni planı şehircilik ve planlama ilkelerine uygun olmayacaktır.

Bakanlığın belirttiği gibi, çevre düzeni planı Mersin-Karaman, Mersin-Adana il sınırları ile ilgili bir şekli sorun değildir. Kaldı ki bu il sınırlarına ilişkin planlama da şekli düzeye indirgenecek bir eksiklik olarak algılanamaz. Danıştay, çevre düzeni planından beklenen amacı şekli düzeye indirgememiş aksine, temel

ilke ve politikaların belirlenmesi gerektiğinin altı çizilmiştir. Danıştay, çevre düzeni planının “vizyonunun, amacının, hedeflerinin, stratejilerinin, ilkelerinin ve politikalarının açıklandığı ve bunlar doğrultusunda belirlenen projeksiyon nüfusa, sektörel yapıya, alan büyüklüğüne, plan kararlarına, plan uygulama araçlarına, kurumsal yapıya ve denetime ilişkin gerekçeli açıklamaların yapıldığı bir plan raporu ve açıklama raporunun bulunmadığı; plan açıklama raporunda belirtilen saptamaların dava konusu çevre düzeni planını farklı kurumların yetki ve sorumlulukları çerçevesinde aldıkları kararların aktarıldığı ve kısıtlı düzenlemelerin yapıldığı, çevre odaklı değil de çevresel etkiler konusunda duyarlılığın saptanmaya çalışıldığı bir plan” biçimine getirildiğinden; mevzuata, şehircilik ilkelerine, planlama esaslarına ve kamu yararına uygun olmadığına karar vermiştir. Görüleceği üzere, Bakanlığın şekli eksiklik olarak gördüğü konular yaşamsal konular olup, çevre düzeni planının il sınırlarını değiştirmekle sorunun çözülmeyeceği açıktır.

“Marmaray projesi, Japon teknolojisinin Ortadoğu’ya açılan köprüsü” olurken, Akkuyu Nükleer Projesinin bizim cehenneme açılan kapımız olmasını istemediğimizden çevre düzen planına itirazımızı kamuoyunun bilgisine sunarız.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

SİYASİ İKTİDAR, TMMOB ÜZERİNDE 12 EYLÜL DARBECİLERİNİN UYGULAMAYA UTANDIĞI VESAYETİ UYGULAYACAKMIŞ(!)

7 Kasım 2013

AKP, uzunca bir süredir TMMOB üzerinde yürüttüğü yeniden yapılandırma, etkisizleştirme, işlevsizleştirme, TMMOB'ye kendine göre bir düzen verme çabalarını “geliştirerek” sürdürüyor.

KHK'larla mühendislik, mimarlık ve şehir plancılığı hizmet alanlarına müdahale eden, mesleki denetimi kaldırarak meslek odalarının üyelerini denetlemesini yasaklamaya çalışan AKP, şimdi de 12 Eylül darbecilerinin getirdiği ama bugüne kadar ne darbecilerin ne de sonraki hükümetlerin uygulamadığı “vesayet” sistemini “uygulama” kararı aldı.

7 Kasım 2013 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan Bakanlar Kurulu kararı ile Orman Mühendisleri Odası'nın idari ve mali denetimi Orman ve Su İşleri Bakanlığı'na verildi. Bugün itibarı ile Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın da Çevre Mühendisleri Odası, Elektrik Mühendisleri Odası, Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası, İç Mimarlar Odası, İnşaat Mühendisleri Odası, Jeofizik Mühendisleri Odası, Jeoloji Mühendisleri Odası, Makina Mühendisleri Odası, Mimarlar Odası, Peyzaj Mimarları Odası ve Şehir Plancıları Odası'nın idari ve mali denetimi için kararname talebi olduğunu öğrenmiş bulunuyoruz. Anlaşılan TMMOB'ye bağlı odalar bakanlıkların iştahını kabartmış durumda.

12 Eylül darbecileri 1983 yılında 6235 sayılı TMMOB Kanunu'nda değişiklik yaparak Ek 3. Maddede **“(KHK/66 - 19.4.1983) Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği üzerinde, Bayındırlık Bakanlığınca; ihtisas dallarına göre Odalar üzerinde ise, ilgili bakanlıklarca idari ve mali denetim yapılır. İlgili Bakanlıklar; Bakanlar Kurulu Kararnamesi ile tespit edilir.”** biçiminde düzenleme yapmıştı. 12 Eylül darbecileri bu konuda bir Bakanlar Kurulu Kararnamesi hazırlamamışlardı. Merkezi idareye meslek örgütleri üzerindeki vesayeti de aşan yetkiler getiren bu yaklaşım, sonra gelen hükümetlerce de kabul görmemiş ve anılan madde öylece yürürlükte kalmıştı.

Bu düzenlemenin 30 yılı aşkın süre sonra bugün uygulanmaya kalkışılması, aslında 12 Eylül hukukunun bugün AKP eliyle yürütülüyor olmasındandır.

Herkesin bildiği gibi, meslek örgütleri devlet tüzel kişiliği içinde olmayıp, ayrı tüzel kişiliği olan “yerinden hizmet yönetim” kuruluşlarıdır. Yerinden yönetim, merkezi devlet idaresi dışında ayrı tüzel kişilik olarak örgütlenmiş bir yapıyı ifade etmektedir. Merkezi idarenin değil de, o konuda uzmanlaşmış birimlerin yapması istenen faaliyetler, meslek örgütlerine verilmiştir. Meslek alanı, yalnızca meslek mensuplarının söz ve karar sahibi olduğu ve denetim mekanizmalarını da yine kendilerinin oluşturduğu demokratik bir yapı içerisinde düzenlenmekte ve yürütülmektedir. Bu nedenle, meslek kuruluşları, devletten hem mali hem

de idari olarak tamamen bağımsız, özerk kuruluşlardır. Öte yandan meslek örgütlerinin aldığı kararlar, yaptığı uygulamalar da zaten yargı denetimine açıktır.

AKP vesayete sarılırken, sözde uyum sürecinde olduğumuz Avrupa ülkelerinde meslek örgütleri, devletten hem mali hem de idari olarak tamamen bağımsız kuruluşlardır.

12 Eylül bakiyesi olan ve özerkliği ortadan kaldıran bu düzenleme, AKP iktidarına kadar hiçbir iktidar tarafından kullanılmamış ve bu yönde bir çalışma yapılmamıştır. Herkes açıkça görüyor ki; Birliğimize yönelik baskı ve yetki gaspı AKP iktidarı döneminde hızlanarak artmaktadır. Bu vesayet bu şekilde algılanmalıdır.

Ne ironidir ki, AKP “vesayet rejimine” karşı argümanlar kullanarak bugüne kadar iktidarını sürdürmüştür. Bugün “askeri vesayete karşıyız” söylemiyle kendi varlığına ihanet eden sözde aydınlardan destek alarak meşrulaştırılan bir iktidarın kendi vesayet düzenini kurduğuna da herkes tanıklık etmektedir. Demokrasi kavramının içi boşaltılarak, iktidarın onaylamadığı hiçbir şeyin yapılamadığı ve söylenemediği bir noktaya hızla sürüklenmekteyiz. İktidarı elde tutacak tüm 12 Eylül yasalarının yürürlükte olduğu, 12 Eylül yasalarının öngörmediği ve bu kadarı da fazla dediği noktalardaki demokratik alanları iktidar hızla kapatmaktadır.

AKP'nin kararnamesinin gerekçesine 12 Eylül KHK'sinin yazılması bizce çok anlamlıdır.

Evet, 12 Eylül'ün yıldönümünde söylemiştik, yine söylüyoruz: 12 Eylül AKP ile sürüyor.

Çok söyledik, yine söylüyoruz:

TMMOB ve bağlı odaları, “Padişahım çok yaşa” diyenlerle birlikte saf tutmayacaktır. Aksine TMMOB; bilimin ve tekniğin yol göstericiliğinde dillerin kesildiği, gözlere mil çekildiği, kulakların sağır edildiği her ortamda “Kral Çıplak!” demeye devam edecektir.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

TMMOB TÜM SALDIRILARA KARŞIN TOPLUMSAL VE MESLEKİ YARARI SAVUNMAK İÇİN MÜCADELEYE DEVAM EDECEKTİR

9 Kasım 2013

AKP'nin "ustalık" döneminde Türkiye, toplumsal yaşamda, kamu yönetiminde, kamusal görev ve işbölümü paylaşımında, kamu açısından hayati önem taşıyan kurumlarda ve meslek alanlarında köklü değişiklikler yaşıyor. Kentler, akarsular, yeşil alanlar, kamusal yatırımlar, çalışma yaşamı, eğitim, sağlık, yargı ve benzeri alanlar, değişen ekonomik-siyasal-kültürel tercihlere bağlı ve bir bütün olarak gerici, neoliberal temelde düzenlenmektedir.

Kuruldukları günden bu yana iktidarların karar ve tasarruflarını toplumsal yarar ve mesleki fayda süzgecinden geçiren, mesleki-bilimsel doğruları dayanak alarak muhalif tavrını ülkenin en karanlık dönemlerinde bile sergilemekten geri durmayan **TMMOB ve bağlı Meslek Odaları, AKP iktidarının topyekûn saldırı dalgasının önde gelen hedeflerinden biridir.**

Nitekim son birkaç yıldır mesleki alanlarda gerçekleştirilen mevzuat değişiklikleriyle mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı mesleklerinin evrensel kabulleri ve bilimsel gereklilikleri yok sayıldı. Meslek Odalarının kamu adına yapmakla mükellef olduğu mesleki denetimler ortadan kaldırıldı. Meslek Odalarının üyeleriyle kurduğu ilişki zayıflatılmak istendi, ekonomik kaynakları kısıtlandı. Yasa ve yönetmeliklerde yapılan değişikliklerle mesleki denetim uygulamalarının denetimsizliğe itildiğine, zafiyete uğratıldığına dair görüşlerimizi kamuoyuyla defalarca paylaştık.

Bilinmesini isteriz ki, AKP iktidarının TMMOB ve bağlı Odaları üzerinde kurduğu baskıya, mesleki dayanışma ilişkisi geliştirerek, geleneksel mücadelecî ruhumuzu diri tutarak ve en zor şartlarda kararlılığımızı sergileyerek direneceğiz.

AKP iktidara geldiği günden bu güne kadar devlet olanaklarını kullanarak seçimlerine müdahale ettiği halde ele geçiremediği TMMOB'ye bağlı meslek Odalarını yasal düzenlemelerle ele geçirmeye çalışıyor. Rant politikaları ile kentlerimizi, yaşam alanlarımızı, doğayı ve tüm çevremizi talan eden AKP'ye karşı çıkan TMMOB ve bağlı Odaları, iktidara geldiği günden bu güne AKP'nin saldırılarına karşı direniyor. En son Taksim Gezi Parkı olayları sonrasında iyice artan bu saldırılarla TMMOB'nin sesini kesemeyen AKP iktidarı bu günlerde yeni adımlar atıyor.

Başbakan Erdoğan'ın özel yaşama müdahale anlamına gelen ve öğrenci evlerini hedef gösteren konuşmasının yarattığı tartışma ortamında, Bakanlar Kurulu sessiz sedasız bir karara imza attı. Kararın, TMMOB ve bağlı Meslek Odalarının yeni bir saldırı dalgasıyla karşı karşıya kalacağını habercisi olduğundan kuşkumuz yok. Çünkü Bakanlar Kurulu, 12 Eylül hukukunu

işleterek Meslek Odalarının “mali ve İdari denetime” tabi tutulacağını hükmetti. Bu doğrultudaki ilk karar, Orman Mühendisleri Odası’nın mali ve idari açıdan denetiminin Orman ve Su İşleri Bakanlığı’na verilmesi oldu. TMMOB’ye bağlı 11 Odanın ise Çevre ve Şehircilik Bakanlığı’nın denetimi altına alınmasıyla ilgili kararın da bugün yarın açıklanması bekleniyor.

Nereden ne bulur yaparım da TMMOB’ye bağlı Odaların sesini keserim, diye düşünen AKP iktidarı, 1983 yılında 12 Eylül Faşist cuntası döneminde, yine TMMOB’nin sesini kesme amacıyla yapılan bir Kanun Hükmünde Kararname düzenlemesini bulup işletmeye karar vermiştir. Şu noktanın bilinmesini istiyoruz: TMMOB Kanunu’ndaki ilgili hüküm, 1983 yılında, yani 12 Eylül darbe döneminde, 12 Eylül faşizminin ruhuna uygun olarak eklenmiş ancak ne o dönemde ne de ondan sonraki Hükümetler döneminde uygulamaya alınmıştır. Askeri vesayeti ortadan kaldırmakla övünen bir siyasi iktidarın, bu ülkenin mühendis, mimar ve şehir plancılarının örgütü üzerinde 12 Eylül düzenlemesini esas alan bir vesayet ilişkisi tesis etmesini kabullenmemiz mümkün değildir. AKP iktidarının 12 Eylülcülerini aratmayacak derecede, otoriter ve faşizan yaklaşıma sahip olduğu şimdiye dek defalarca görülmüştür. Bugün karşı karşıya kaldığımız durum bunun son ve dramatik örneğidir. Mühendis, mimar, şehir plancıları buna izin vermeyecektir. 12 Eylül yasalarından, antidemokratik yol ve yöntemlerden medet uman AKP iktidarı aslında kendi sonunu hazırlamaktadır.

Mühendislik, en az insanlık tarihi kadar eski bir meslektir; uygarlıkları var etmiş ve geleceğe taşımıştır. TMMOB yarım asrı çoktan tamamladığı ömründe, Anayasa’dan aldığı güçle kamusal ve toplumsal yarar ilkesinden asla taviz vermemiş, bilimsel-mesleki kabullerin taşıyıcısı, savunucusu olmuştur.

Üzerimizde kurulmak istenen vesayet ilişkisinin nedeni TMMOB’nin bu özelliğidir.

TMMOB ve bağlı Odaların, AKP’nin havsalasının alamayacağı ölçüde temiz olduğu kamuoyunun malumudur.

Biz ki, acılar döneminden, zorlu günlerden ellerimizi kirletmeden, başımız dik çıkmasını bildik; kimsenin kuşkusu olmasın yine biliriz.

Tüm kamuoyuna sesleniyoruz. TMMOB’ye bağlı Odalar Anayasa’nın 135. maddesine göre kurulmuş kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarıdır, demokratik meslek Odalarıdır. Her bir Odamızın Anayasa’dan ve 6235 sayılı TMMOB Yasası’ndan aldığı yetkiyle oluşturduğu uygulama yönetmelikleri doğrultusunda Genel Kurulları, Yönetim Kurulları, Onur Kurulları, Denetim Kurulları bulunmaktadır. Bu kurullar Anayasa’nın 135. maddesi doğrultusunda Odaların her türlü idari ve mali denetimlerini gerçekleştirmektedir. Meslek Odalarımızın iktidarın entrikacı, rantçı denetçilerine ihtiyacı yoktur. İddia ediyoruz, TMMOB’ye bağlı meslek Odaları AKP hükümetinin elindeki tüm kurum ve kuruluşlardan daha şeffaf ve temizdir.

Duyuruyoruz: TMMOB'yi susturmaya 12 Eylülcülerin gücü yetmedi, 12 Eylülcü paşalara özenenlerin hiç yetmez.

Meslek Odaları susmadı, susmaz.

Bilgisayar Mühendisleri Odası
Çevre Mühendisleri Odası
Elektrik Mühendisleri Odası
Fizik Mühendisleri Odası
Gemi Makinaları İşletme Mühendisleri Odası
Gıda Mühendisleri Odası
Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası
İçmimarlar Odası
İnşaat Mühendisleri Odası
Jeofizik Mühendisleri Odası
Jeoloji Mühendisleri Odası
Kimya Mühendisleri Odası
Maden Mühendisleri Odası
Makina Mühendisleri Odası
Metalurji Mühendisleri Odası
Meteoroloji Mühendisleri Odası
Mimarlar Odası
Petrol Mühendisleri Odası
Peyzaj Mimarları Odası
Şehir Plancıları Odası
Tekstil Mühendisleri Odası
Ziraat Mühendisleri Odası

TMMOB 3. KADIN KURULTAYI BASIN AÇIKLAMASI

16 Kasım 2013

Biz mühendis, mimar ve şehir plancısı kadınlar sorunlarımıza ve çözüm önerilerine yönelik TMMOB Kadın Kurultayı'nın üçüncüsünü 16-17 Kasım 2013 tarihinde Ankara'da gerçekleştirmekteyiz.

Ülkemizde özellikle son yıllarda kadınların toplum içindeki ekonomik, kültürel ve sosyal etkinliği siyasi iktidarın bilinçli politikaları ile sürekli azaltılmaktadır. Cemaat ve tarikat hegemonyasının giderek güçlendiği Türkiye'de, kadının kimliğini yok eden, evine kapanmaya zorlayan, aile içine hapseden ve kadın bedenini namus kavramının odağına koyan anlayış/ yaşam biçimi topluma bir model olarak dayatılmaktadır.

İşte tam da bu süreçte, kadını hiçleştiren bu politikalara, kader haline getirilen dayatmalara karşı durmak için, güçlü toplumsal ve sınıfsal temellere dayanan örgütlü mücadeleye ve örgütlü kadın mücadelesine her zamankinden daha çok ihtiyaç vardır.

Hukuksuzluğun "hukuk" haline getirildiği bu dönemde, Anayasa'da yer alan "Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir." düzenlemesi günlük yaşamımızda hiçbir şey ifade etmemektedir. Aksine, açıkça "kadın erkek eşit değildir" demekle sakınca görmeyen, hamile kadınların sokağa çıkmasını gayri ahlaki bulan siyasi iktidar, "Kızlı erkekli aynı merdiveni kullanıyorlar, aynı evlerde kalıyorlar" söylemleriyle de gerici zihniyetini ortaya dökmektedir.

Kadın cinayetlerinin, çocuk gelin sayısının, tacizin ve tecavüzün katlanarak arttığı ve neredeyse olağan sayılır hale geldiği bu dönemde, AKP Hükümeti, kız çocuklarının okutulmamasına, namus cinayetlerinin hala devam etmesine, iş yaşamında kadın istihdamının engellenmesine yol açan, kadınlara yönelik gerici cinsiyetçi anlayışı yeni yasal düzenlemelerde somutlaştırmaya devam etmektedir.

Yasal hiçbir düzenleme olmamasına rağmen Başbakanın "Her kürtaj Uludere'dir" sözüyle, istenmeyen gebelik tahliyesi fiilen imkânsız hale getirilmiş, doğum kontrol araçlarına parasız erişim kısıtlanmış, gebe kadınlar takibe alınarak kürtaj hakkı gasp edilmiştir.

Siyasi iktidar, kapitalizmin kadın ile ihtiyaca bağlı olarak "ucuz emek - kutsanmış annelik" arasında kurduğu ikiyüzlü ilişkisini kadınlara üç çocuk doğurma talimatı ile somut söyleme dönüştürmüştür. Aynı zamanda daha fazla çocuk ile sermayenin ucuz işgücü ihtiyacına yönelik olarak sisteme daha fazla ücretli köle yetiştirilmek istenmektedir.

Ülkemizde kadınların eğitim, istihdam ve sosyal yaşama katılım oranları ve bu oranlarda son yıllarda görülen düşüş bunun en açık göstergesidir. Kadının sosyal

statüsü, eğitim ve istihdamı açısından ülkemiz ne yazık ki 3. Dünya ülkeleri arasında yer almaktadır.

2012 TÜİK rakamlarına göre kadınların iş gücüne katılımı %30 civarlarındadır. Kadınların iş gücüne katılımı pek çok gelişmiş ülkeye göre çok düşük olduğu gibi eleman çıkarılması gerektiğinde ilk gözden çıkarılan çalışanlar da kadınlar olmaktadır.

Hükümetin hazırlamakta olduğu Ulusal İstihdam Stratejisi Taslağı, işverenlerin üzerindeki yükümlülükleri azaltarak ve işgücü piyasasını esnekleştirerek emeğin kazanılmış haklarını kısıtlamaya yönelik, sınıfsal bir politik dönüşümün göstergesidir.

Kapalı kapılar ardında, ilgili tarafların görüşü dikkate alınmadan hazırlanan, yandaş medyaya parça parça sızdırılarak toplumun nabızı yoklandıktan sonra sun'î bir gündem karmaşasında "bir gece ansızın" yapılan torba yasa operasyonları ile hala demokrasiden hatta ileri demokrasiden söz edilemez.

TMMOB ve bağlı Odaları; toplumdaki soyutlanmış seçkin mühendis ve mimarların örgütü değil, aksine toplumun içinde yer alan, onun bir parçası olarak toplumla etkileşim içinde bulunan, siyaset dışı kalma anlayışlarının tam tersine; her koşulda ve her zaman siyaset yapan, siyasetin dar tanımını aşan bir anlayışla görev ve sorumluluğunu yerine getirmektedir. Bu anlayıştan rahatsız olan siyasi iktidar KHK'larla mühendislik, mimarlık ve şehir plancılığı hizmet alanlarına müdahale etmekte, mesleki denetimi kaldırarak meslek odalarının üyelerini denetlemesini yasaklamaya çalışmaktadır. Son olarak da 12 Eylül darbecilerinin getirdiği ama bugüne kadar ne darbecilerin ne de sonraki hükümetlerin uygulamadığı "vesayet" sistemi uygulamaya sokulmak istenmektedir.

Her bir Odamızın Anayasa'dan ve 6235 sayılı TMMOB Yasası'ndan aldığı yetkiyle oluşturduğu uygulama yönetmelikleri doğrultusunda Genel Kurulları, Yönetim Kurulları, Onur Kurulları, Denetim Kurulları bulunmaktadır. Bu kurullar Anayasa'nın 135. maddesi doğrultusunda Odaların her türlü idari ve mali denetimlerini gerçekleştirmektedir.

İddia ediyoruz, TMMOB'ye bağlı meslek Odaları AKP hükümetinin elindeki tüm kurum ve kuruluşlardan daha şeffaftır.

TMMOB 3. Kadın Kurultayı delegeleri olarak bizler diyoruz ki:

Bundan sonraki mücadele kadının var olma mücadelesidir.

Erkek egemen sınıfın çıkarlarına hizmet eden cinsiyet ayrımcılığı çözülmeyen özgür ve eşit bir toplumun yaratılması mümkün değildir.

Savaşın, kadına yönelik her türlü ayrımcılığı ve şiddet ortamını güçlendirdiğini biliyoruz. Gericiliğin kadın özgürlüğüne bir tehdit olduğu bilinciyle, kadını ret ve inkar eden her türlü ideolojiye karşıyız.

TMMOB kadın ve erkeğin eşit bir şekilde, yan yana yaşamın her alanını paylaşması ve omuz omuza mücadele etmesi gerektiğini savunmaya devam edecektir.

Biz kadınlar, kendi bedenleri üzerinden devam eden tüm dayatmacı ve baskıcı politikalara karşı toplumun tüm kesimleri ile birlikte sesimizi yükseltiyor ve diyoruz ki;

“Emeğimizden, kimliğimizden, bedenimizden elini çek!!”

Kürtaj haktır karar kadınlarındır!

Söyleyecek sözümüz, değiştirecek gücümüz var!

Yaşasın TMMOB, yaşasın örgütlü mücadelemiz!

Kadınlar örgütlü, TMMOB daha güçlü!

Kadınlar Örgütlenmeye, Mücadeleye.....

TMMOB 3. Kadın Kurultayı Delegeleri

İÇERDE VE DIŞARDA SAVAŞA HAYIR! SURİYE'YE EMPERYALİST MÜDAHALEYE HAYIR! ORTADOĞU'NUN GELECEĞİNE HALKLAR KARAR VERSİN!

9 Aralık 2013

İşçiler, emekçiler, dostlar, MERHABA;

“Ya Hep Beraber, Ya hiç Birimiz” diyerek omuz omuza, yan yana yola çıktığımız yol arkadaşlarımız,

MERHABA; Özgürlüğüne ve geleceğine sahip çıkan gençler, MERHABA,

Savaş ve çatışmalardan en çok etkilenen, ağır bedeller pahasına barış mücadelesinden yılmayan kadınlar, MERHABA,

Bugün, emperyalistlere ve işbirlikçilerine köle olmayacağımızı haykırmaya geldik!

Bugün çete üsleriyle, savaş uçaklarıyla, ölüm füzeleriyle gelenlere bir kez daha “Geçit Yok” demeye geldik!

Bugün Gezi Direnişi'nde yitirdiklerimizin mücadele bayraklarını elimize alarak geldik!

Bugün Gaziantep'te “Emperyalizmin Taşeronluğuna Hayır” İçte ve Dışta Savaşa Hayır” demeye geldik!

Bu sesi önümüzdeki günlerde de yükseltmeye devam edeceğiz.

Çünkü biz, emperyalizmin güdümünde komşularımızla savaşa sürüklenmeye Hayır diyoruz!

Çünkü biz, çeteler eliyle halkların birbirine kırdırılması politikasına Hayır diyoruz!

Bu ülkenin, AKP'nin emek düşmanı, doğa düşmanı, yaşam düşmanı politikalarına boyun eğmeyen, diz çökmeyen onurlu insanları var!

AKP'nin bütün hayatı yukarıdan aşağıya Sünni İslam kurallarına göre dizayn etmeyi hedefleyen toplum mühendisliği dayatmalarına karşı;

Kendisi gibi düşünmeyen herkesin yaşam tarzına müdahale eden, “kızılı-erkekli” bir arada bulunmayı bile yasaklamaya çalışan gerici muhafazakâr uygulamaya karşı;

Bugünkünden bile daha baskıcı, daha otoriter, daha totaliter diktatörlük girişimlerine karşı Haziran ayında ülkenin dört bir yanında sokaklara dökülen milyonlarca yurttaşımız AKP'ye teslim olmayacaklarını dost, düşman bütün dünyaya gösterdi.

Bugün buradan yükselen onların sesidir.

Bu sese kulak verin.

Yoksa ülkemizi içine sürüklediğiniz bu bataкта önce siz boğulacaksınız!

ABD hegemonyasında gelişen müdahale nasıl ki önce “demokrasi getirme” yalanlarıyla geldiyse, AKP'nin işbirlikçiliği de “Suriye’de baskıcı ve otoriter düzene karşı Suriye halklarının yanında olduğu” yalanlarıyla örülmüştür. Bu yalanların arkasındaki gerçek ise ABD'nin emperyalist politikalarının son halkası Suriye’de yaşanan yıkımdır. Bu müdahaleler içinde en açık ve direk olanı AKP eliyle yapılanıdır. AKP, etnik ve mezhepsel çatışmaları dinamitleyen silahlı çeteleri desteklemekten, kardeş halklarla savaşı ve düşmanlığı körüklemekten geri durmamaktadır. Ülkemizi bu kirli savaşın içine daha fazla sürükleyen AKP politikaları, milyonlarca insanın mülteci durumuna düşmesine neden olmuştur. Bu nedenle bugün milyonlarca Suriyeli, insanlık dışı koşullarda çalışmaya zorlanmakta, ötekileştirilmekte ve adeta kendisini yeni bir savaşın içinde bulmaktadır.

Emperyalist müdahale ile kışkırtılan Suriye’deki savaş sadece silahlarla ölümlere, yaralanmalara yol açmıyor; gün geçtikçe artan bulaşıcı hastalıklarla da acı yüzünü gösteriyor. Kızamık, şark çibani, sıtma, kuduz, ishaller ile gündeme gelen bulaşıcı hastalıklara bir yenisi daha eklendi: ÇOCUK FELCİ. Bütün dünyada kökü kazınarak tarihin tozlu sayfalarında yerini almak üzere olan bu ölümcül hastalık Suriye’de savaşa bağlı temel sağlık hizmetlerinin çökmesi ile yeniden kapımızda. 1998’den bu yana Türkiye’de, 1999’dan beri de Suriye’de görülmeyen ÇOCUK FELCİ, hem de büyük bir salgın tehdidiyle kapımızda.

Suriye’de silahlı çetelere para ve silah yardımlarıyla savaşı kışkırtan, her fırsatta emperyalist güçlere askeri müdahale çağrısı yapan AKP, ülkemizi savaşın parçası haline getirmiştir. Akçakale’den sonra Hatay, Ceylanpınar, Reyhanlı ve Antep gibi memleketimizin birçok yerine yağın bombaların, kurşunların ve birçok insanımızın yaşamını yitirmesinin baş sorumlusu işbirlikçi AKP’dir!

AKP, Suriye halklarının kendi özgür iradeleri ve öz güçleri ile yürütecekleri demokrasi, eşitlik ve özgürlük mücadelesine yönelik olarak sürdürülen bu müdahalenin suç ortağıdır!

AKP, gerici iç çatışma dinamiklerini ülkemize de taşıyan, halklar arasında kardeşliğe, bir arada yaşam umutlarına karşı gelişen bu müdahalenin suç ortağıdır!

On yıllardır vatandaş bile sayılmayarak kimliksiz yaşayan ve defalarca katliama maruz kalan Rojava Kürtleri, özellikle son iki yıldır kendi kaderlerini kendileri çiziyor. Rojava’da bugün Kürtler, Türkmenler, Araplar, Aleviler, Sünniler, Süryaniler, Hristiyanlar başta olmak üzere her kimlik ve inançta halklar birarada özyönetimlerini kurarak kendi kendilerini yönetiyorlar. İşte tam da bu yüzden çetelerin, emperyalistlerin ve gerici güçlerin saldırısına uğruyorlar.

Rojava devrimini etkisizleştirmek ve Kürt halkını yeniden kimliksizleştirmek için her türlü entrika hayata geçiriliyor. İnsani yardım malzemelerinin geçişine bile izin verilmediği gibi sınır ihlali gerekçesiyle insanlar katledilmektedir. Rojava’ya uygulanan ilaç, aşı ve gıda ambargosu, başta çocuklar olmak üzere insanların ölümlerine yol açmaktadır. Utanç duvarları örerek Rojava halkı

nefessiz bırakılmak istenmektedir. Oysa Hatay ve Reyhanlı başta olmak üzere birçok yerleşim alanı çetelerin cephaneliği ve eğitim karargahı haline getirilmiş durumdadır. Urfa ve Antep'te cihadist çetelerin gizli üsleri, gizli evleri olduğu iddiası bizleri endişelendirmektedir.

Alevi kanı dökmeyi sevap sayan İslamcı çeteler başta Hatay olmak üzere sınır illerimizde yaşayan Alevi yurttaşlarımız için büyük bir tehdit oluşturuyorlar. Cem evlerini terör yuvası ilan eden, Büyük Haziran İsyanı'nı "Alevi ayaklanması" olarak damgalamaya çalışan, Reyhanlı'da ölen yurttaşlarımızı bile dini kimliğiyle tanımlayan iktidar çevresi, geçen hafta Adıyaman'da bir kez daha şahit olduğumuz gibi Alevi yurttaşlarımızın evlerinin işaretlenmesine ise sessiz kalıyor, faillerini bulmak için hiçbir çaba göstermiyor. Son yıllarda giderek sistematik bir hale gelen bu "faili belli" işaretleme faaliyetlerinin yol açabileceği vahim olayların sorumlusunun, bu faaliyetlere göz yuman AKP iktidarı olacağını açık olarak ifade ediyoruz.

AKP Hükümetinin genelde Suriye ve özelde Rojava politikasının arka planında Kürt sorununda çözümsüzlüğe dayalı politikası vardır. Zaman zaman diyalog ve barıştan bahsetse de, bir takım çalışmalar içideymiş gibi bir algı yaratmaya çalışsa da pratikte geçmiş politikaların inceltmiş hallerini uygulama dışında köklü bir adım atmamaktadır.

Roboski katliamının üzerinden tam 709 gün geçti. Sorumluları hala yargı önüne çıkarılmadı. Katliamın üstünü örtmeye çalışan AKP iktidarı, şimdi de Roboski'de 'sınır' tel örgü çekiyor. Artık bu zulme son verilmeli, katliam açığa çıkarılıp sorumlular yargılanmalıdır. Biz emekçiler olarak Kürt sorununun demokratik, barışçıl temelde ve diyalog yoluyla çözüm sürecinde toplumsal barışın tesis edilmesinde atılmayan adımların takipçisi olacağız.

Bizler anti-emperyalist, savaş karşıtı emek ve demokrasi güçleri olarak;

Emperyalizmin Ortadoğu maşası haline getirilerek komşularıyla savaştırılmasına; kanlı tarihe ortaklık edecek bir ülkeye dönüştürülmesine asla ve asla izin vermeyeceğiz.

Suriye'de emperyalist müdahaleye karşı halkların kardeşçe birarada yaşama iradesinin hayata geçmesi için mücadelemizi yükseltmeye devam edeceğiz.

Ülkemizin kaynaklarını sömüren, halkımıza yoksulluk ve güvencesizliği dayatan AKP iktidarına karşı, "ABD Emperyalizminin Taşeronu Olmayacağız" diyerek sesimizi her daim yükseltecek, "Suriye'ye Emperyalist Müdahaleye Hayır, Ortadoğu'nun Geleceğine Halklar Karar Versin" şiarımızı haykıracağız.

Şimdi, bölgesel güç olma hevesiyle yanıp tutuşan, ülkemizi emperyalizmin askeri üssüne dönüştürmeye çalışan AKP hükümetine dur deme zamanıdır!

Şimdi, çetelere karşı, savaş çıgıllıkları atanlara karşı, halkların geleceğine kendilerinin karar vermesi için, halkların kardeşliğinin bu topraklardan sökülüp

atılmaması için sorumluluk alma zamanıdır! Şimdi, çetelere, savaş çığlıkları atanlara karşı;

Halkların kendi geleceklerine kendilerinin karar vermesi için,

Bu topraklardaki, bu coğrafyadaki bütün halkların binlerce yıllık kardeşliğine hep birlikte sahip çıkmak için sorumluluk alma zamanıdır!

Sesimizi hep birlikte büyütelim,

İçte ve dışta Savaşa Hayır!

Kahrolsun Emperyalizm, Yaşasın Halkların Kardeşliği!

DİSK-KESK-TMMOB-TTB

AKP'NİN BAKANLIKLARI TMMOB'YE BAĞLI ODALARI PAYLAŞMAYI NİHAYET(!) TAMAMLAYABİLMİŞ

12 Aralık 2013

Tüm kurumları olduğu gibi TMMOB'yi de kendinden yana yeniden dizayn etmeye çalışan AKP iktidarı, uzun zamandır bu yönde sürdürdüğü çalışmalarını son olarak 6235 sayılı TMMOB Kanunu'na 12 Eylül darbecilerince 1983 yılında eklenen ancak 30 yıl boyunca uygulanmayan "bakanlıklarca idari ve mali denetim yapılmasını" gündeme getirerek somutlaştırmıştı.

7 Kasım 2013 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan Bakanlar Kurulu kararı ile Orman Mühendisleri Odası'nın idari ve mali denetimini Orman ve Su İşleri Bakanlığı'na veren Siyasi İktidar'ın 11 meslek odasının idari ve mali denetimini de Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'na vermek üzere bir kararname hazırladığını biliyorduk. Yayımlanma aşamasında olan Bakanlar Kurulu Kararına göre Çevre Mühendisleri, Elektrik Mühendisleri, Harita ve Kadastro Mühendisleri, İç Mimarlar, İnşaat Mühendisleri, Jeofizik Mühendisleri, Jeoloji Mühendisleri, Makina Mühendisleri, Mimarlar, Peyzaj Mimarları ile Şehir Plancıları Odalarımızın idari ve mali denetimleri Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından yapılacak.

Şimdi öğrendik ki geri kalan 12 odamızın AKP'nin Bakanlıkları tarafından paylaşılması da tamamlanmış. Başbakanlık İdareyi Geliştirme Başkanlığı'nın Kanunlar ve Kararlar Genel Müdürlüğüne sunduğu kararname taslağına göre; kalan 12 odamızın idari-mali denetimini yapacak Bakanlıklar şöyle belirlenmiş:

Bilgisayar Mühendisleri, Fizik Mühendisleri, Kimya Mühendisleri ile Tekstil Mühendisleri Odaları Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı'nın; Gemi Makineleri İşletme Mühendisleri ile Gemi Mühendisleri Odaları Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığının; Gıda Mühendisleri ile Ziraat Mühendisleri Odaları Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı'nın; Maden Mühendisleri, Metalurji Mühendisleri ile Petrol Mühendisleri Odaları Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'nın; Meteoroloji Mühendisleri Odası da Orman ve Su İşleri Bakanlığı'nın idari ve mali denetimine giriyor.

12 Eylül darbecilerinin yayımladığı Kanun Hükmünde Kararname ile "odalar üzerinde bakanlıkların vesayeti" aradan geçen otuz yıl boyunca AKP iktidarına kadar hiçbir hükümet tarafından kullanılmamıştır. "Vesayet rejimine" karşı argümanlar kullanarak iktidarını sürdüren AKP Hükümetinin, bağlı odalarımıza yönelik vesayet uygulamasını hayata geçirmek istemesi hep söylediğimiz "12 Eylül AKP ile sürüyor" sözlerinin doğruluğunu bir kez daha gözler önüne sermektedir.

Bilinmelidir ki; TMMOB ve odalarının mali denetimi Genel Kurullarda seçilen Denetleme Kurullarınca yapılmaktadır. TMMOB ve bağlı odalarının Yönetim Kurulu kararları ve uygulamaları üyenin denetimine her zaman açıktır. TMMOB

ve odaların her türlü karar ve uygulaması için her zaman hukuki yollar da açıktır ve yargı denetimi vardır.

Biz biliyoruz: AKP iktidarının yapmak istediği denetim değil, rant politikalarının önünde engel olarak gördüğü TMMOB'yi susturmak ve işlevsizleştirmektir.

Bir kez daha söyleyelim; AKP, TMMOB'yi yürüdüğü yoldan döndüremeyecektir.

TMMOB ve bağlı odaları, "Padişahım çok yaşa" diyenlerle birlikte asla saf tutmayacaktır. Aksine TMMOB; bilimin ve tekniğin yol göstericiliğinde dillerin kesildiği, gözlere mil çekildiği, kulakların sağır edildiği her ortamda; görececek, duyacak ve daha da önemlisi "Kral Çıplak!" demeye devam edecektir.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

TMMOB 19 ARALIK'TA KESK İLE BİRLİKTE OLACAK

16 Aralık 2013

KESK hepimize sesleniyor:

“AKP iktidarının siyasi ve ideolojik hedefleri doğrultusunda hazırladığı 2014 yılı bütçesine karşı, 2014-2015 dönemini kapsayan “toplu satış” sözleşmesinin yok saydığı haklarımızın ve irademizin takipçisi olarak “Satış Sözleşmesini Kabul Etmiyoruz, Bütçeden Hakkımızı İstiyoruz” ilkesiyle alanlarda olacağımızı kamuoyuna duyuruyoruz.

Kayıplarımızın telafisi için her kamu emekçisinin maaşına en az 300 lira zam yapılsın.

Herkese iş ve ücret güvencesi sağlansın.

Ek ödemeler emekliliğe yansıtılsın.

Maaşlarımız vergi artışından etkilenmesin.

Kadın emekçilere pozitif ayrımcılık uygulansın.

Savaşın, rantın, sermayenin, muhafazakarlığın bütçesine hayır!

19 Aralık 2013 Perşembe günü AKP hükümetini uyarmak için GREV'de olacağız.”

TMMOB tümüyle haklı gördüğü bu çağrıya uyacak ve örgütlü gücüyle birlikte 19 Aralık'ta KESK'in yanında alanlarda olacaktır.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

TMMOB'YE BAĞLI 11 ODAMIZI ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK BAKANLIĞI İDARİ VE MALİ AÇIDAN DENETLEYECEKMİŞ!

17 Aralık 2013

Duyduğumuz gerçekleşti. AKP Bakanlıkları TMMOB'ye bağlı odaları paylaşmaya devam ediyor.

17 Aralık 2013 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan Bakanlar Kurulu kararı ile Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliğine bağlı Çevre Mühendisleri, Elektrik Mühendisleri, Harita ve Kadastro Mühendisleri, İç Mimarlar, İnşaat Mühendisleri, Jeofizik Mühendisleri, Jeoloji Mühendisleri, Makina Mühendisleri, Mimarlar, Peyzaj Mimarları ve Şehir Plancıları Odası üzerinde idari ve mali denetim, Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca yapılacaktır.

7 Kasım 2013 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan Bakanlar Kurulu kararı ile de Orman Mühendisleri Odası'nın idari ve mali denetimi Orman ve Su İşleri Bakanlığı'na verilmiştir.

Tam otuz yıl önce 12 Eylül darbecileri 1983 yılında 66 numaralı KHK ile 6235 sayılı TMMOB Kanunu'nda değişiklik yaparak "Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği üzerinde, Bayındırlık Bakanlığınca; ihtisas dallarına göre Odalar üzerinde ise, ilgili bakanlıklarca idari ve mali denetim yapılır. İlgili Bakanlıklar; Bakanlar Kurulu Kararnamesi ile tespit edilir." biçiminde düzenleme yapmıştı.

12 Eylül'ün sürdürücüsü AKP, değil darbecilerin, aradan geçen bunca süredir hiçbir Bakanlar Kurulu'nun uygulamadığı bu Kanun Hükmündeki Kararnameyi şimdi yürürlüğe koyuyor. AKP, bağlı odalarımız üzerine idari ve mali denetim yapacaktır.

Oysa herkes biliyor: TMMOB ve odalarının mali denetimi Genel Kurullarda seçilen Denetleme Kurullarınca yapılmaktadır. TMMOB ve bağlı odalarının Yönetim Kurulu kararları ve uygulamaları üyenin denetimine her zaman açıktır. TMMOB ve odaların her türlü karar ve uygulaması için her zaman hukuki yollar da açıktır ve yargı denetimi vardır.

AKP'nin 12 Eylülcülerin bile uygulamadığı KHK'yi bugün gündeme getirmesinin nedeninin biz iyi biliyoruz: Bağlı odalarımızın bilimin yol göstericiliğinde yürüttükleri insandan, emekten, haktan, hukuktan, adaletten yana çalışmalarını engellemenin ön hazırlığını tamamlamak.

Niyetleri sorunlu olanlara tekrar söylüyoruz:

TMMOB ve bağlı odaları, hiç eğilip bükülmeden, karanlığa karşı aydınlığı, sömürüye karşı emeği, eşitsizliğe karşı adaleti, ırkçılığa karşı kardeşçe bir arada yaşamayı, savaşa karşı barışı, baskı ve zora karşı özgürlük ve demokrasiyi savunmaya devam edecektir.

Biz "Bir meslek örgütüne bu ülkede bu dönem düşen görev budur" diye söylüyor ve gereğini yapıyoruz. Yapmaya devam edeceğiz.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

11 OCAK ÖZGÜRLÜK, BARIŞ, DEMOKRASİ, ADALET VE EMEK MİTİNGİNE ÇAĞRI

26 Aralık 2013

BOZUK DÜZENDE SAĞLAM ÇARK OLMAZ!

Yolsuzluk, Yoksulluk, Zulüm Düzeninden Hesap Sormak İçin

ÖZGÜRLÜK, BARIŞ, DEMOKRASİ, ADALET VE EMEK MİTİNGİNE ÇAĞRI

On bir yıldır iktidarda bulunan AKP ve gizli ortağı Gülen Cemaati arasındaki ittifak çatırdadı; etrafa rüşvet, yolsuzluk, ihtilas (aşırma), irtikâp (yiyicilik) yayıldı.

Ağzlarını her açtıklarında “Allah, Peygamber, din, iman” sözleri dökülenlerin nasıl da dünya malına tamah ettikleri, nasıl da lüks ve şaşaa düşkününü oldukları, nasıl da paraya taptıkları bir bir ortaya dökülüyor.

Her iki tarafın birbiriyle ilgili iddialarını birer itiraf olarak kabul ediyoruz. Çünkü ikisinin de masum olmadığını, suç ortağı olduklarını biliyoruz. Yolsuzluk, yoksulluk, zulüm düzeninin sorumlusu olduklarını biliyoruz.

İktidarda on birinci yılını tamamlayan AKP, gizli ortağının da yardımıyla, örneklerine ancak tek parti diktatörlüklerinde rastlanan, eskisinden bile daha baskıcı, daha otoriter, daha totaliter bir rejim kurdu.

“AKP’nin Yeni Rejimi”nde emek yok, barış yok, demokrasi yok, adalet yok, özgürlük hiç yok!

AKP, bir yandan bütün toplumu kendi gerici muhafazakâr zihniyeti doğrultusunda yukarıdan aşağıya yeniden şekillendiriyor, bir yandan da pervasızca uyguladığı neoliberal politikalarla emekçilerin haklarına saldırıyor.

Emekçiler için en kötü koşullarda aşırı çalıştırma, her türlü angarya, güvencesizlik demek olan taşeronlaştırma, gerek kamuda gerekse özel sektörde alabildiğine yaygınlaştı; Türkiye Cumhuriyeti, Taşeron Cumhuriyeti’ne dönüştü.

Hükümet, Türkiye işçi sınıfının en önemli kazanımlarından olan kıdem tazminatını yok etmek için pusuya yatmış, fırsat bekliyor.

Hâlâ grev hakkı tanınmayan kamu emekçileri, yandaş “sendika”yla “toplular sözleşme” adı altında yapılan “toplular satış”la yoksulluk sınırlarının altında ücretlere mahkûm ediliyor.

Çoğunluğu çocuk otuz dört yoksul Kürt köylüsünün savaş uçaklarıyla taammüden bombalanıp öldürüldüğü Roboski Katliamının üzerinden iki yıl geçti. Normalde, çoktan derdest edilip yargılanması, cezalandırılması gereken katiller, “Vur!” emrini veren askeri, siyasi sorumlular hâlâ aramızda dolaşıyor.

Kürt Sorunu'nu çözecekmiş, çözüyormuş gibi yapan siyasi iktidar -Lice'de, Yüksekova'da gördük- barışçıl gösterilere bile tahammül edemiyor; halkın üzerine hedef gözeterek ateş eden Hükümet Güçleri, insanlarımızı katlediyor, savaşa bile dokunulmaz olan sağlık kurumlarını basıp korku, terör estiriyor.

AKP'nin dinci gerici muhafazakâr dünya görüşü Alevi yurttaşlarımız için büyük bir tehdit oluşturuyor. İktidar sözcüleri Cem evlerini "terör yuvası", Gezi Direnişi'ni "Alevi ayaklanması" ilan ediyor; her geçen gün bir başka yerleşim biriminde şahit olduğumuz "Alevi evlerinin işaretlenmesi" vakalarının failleri nedense bir türlü yakalanmıyor.

AKP'nin "Yeni Rejim"inde, "Yeni Türkiye"sinde yaşam tarzlarına müdahale sistematik bir hale dönüştü. Kendisi gibi yaşamayan herkesi "günahkâr", "kâfir" ilan eden gerici zihniyet "kızılı, erkekli" bir arada olmayı yasaklıyor, karma eğitimi bile kaldırmayı planlıyor.

Kadın-erkek eşitliğini kategorik olarak reddeden AKP'nin muhafazakâr zihniyeti sürekli olarak kadınları hedef alıyor. AKP iktidarı döneminde kadın cinayetleri çığ gibi artarken "Her kürtaj bir Uludere'dir." demagojisiyle kürtaj hakkı yasaklanıyor, kadınların kaç çocuk doğuracağına bile Başbakan karar veriyor.

AKP'nin baskı politikalarından sendikalar, meslek örgütleri de payını alıyor; yöneticilerimiz, üyelerimiz tutuklanıyor, TMMOB'nin yetkileri yok ediliyor, TTB'nin Gezi Direnişi süresince yürüttüğü hekimlik faaliyetleri bile soruşturma konusu yapılıyor, yasaklanmaya çalışılıyor.

Gözü kârdan, ranttan, paradan başka bir şey görmeyen, piyasaya tapınan dinci liberal zihniyet ormanlarımızı, dağlarımızı, nehirlerimizi, kentlerimizi yağmalıyor, yaşam alanlarımızı yok ediyor.

AKP'nin on bir yıllık iktidarına, neoliberal ekonomi politikalarına, muhafazakâr toplum mühendisliği dayatmalarına karşı halkımız "Artık Yeter!" dedi!

Geçtiğimiz Haziran ayında İstanbul'da ağacına, parkına, yaşam tarzına sahip çıkan milyonlarca yurttaşımızın katıldığı Gezi Parkı'nda başlayan direniş hızla bütün ülkeye yayıldı ve isyana dönüştü.

AKP'nin Kürt sorununun çözümü için adım atmama ısrarına Kürt halkının cevabı süresiz direnmek, süresiz serhıldan oldu.

İşçiler kıdem tazminatına sahip çıkmak için şalterleri indirmek dahil sonuna kadar direneceklerini şehir şehir gerçekleştirdikleri eylemlerle, direnişlerle kanıtladılar.

Kamu emekçileri satış sözleşmesini kabul etmediler, onurları ve geleceklerine sahip çıkarak greve gittiler.

İşte bu nedenledir ki, iktidar bloğu içinde yönetememe krizi ve iktidar kavgası başladı. Düne kadar rantı birlikte paylaşanlar şimdi birbirlerine darbe yapıyor, saray kavgasına tutuşuyorlar.

Yolsuzluk ve kirlenmişliği artık gizleyemiyorlar. Her yerden pislik kokuları yükseliyor.

Artık hiçbir şey eskisi gibi olmaz, olmayacak.

Aylardır “Bu daha başlangıç” diyoruz.

Önümüzdeki dönem AKP'nin hesap verme dönemi olacak.

Gün, hesap sorma günüdür!

Gün, eşit, özgür ve demokratik bir geleceğe dair umudu daha da büyütme günüdür!

Gün, isyanı hep bir ağızdan haykırma günüdür!

Gün, mücadeleyi büyütme günüdür!

KESK, DİSK, TMMOB, TTB olarak;

Eşitlik, özgürlük, demokrasi ve emekten yana bütün örgütleri, bütün kurumları; bütün inisiyatif, bütün dayanışma, bütün forumları; tek bir istisna bile bırakmadan bütün yurttaşlarımızı yan yana gelip, omuz omuza vermeye;

11 Ocak 2014'te Ankara'da yapacağımız ÖZGÜRLÜK, BARIŞ, DEMOKRASİ, ADALET VE EMEK MİTİNGİ'ni ülkenin her bir tarafında hep birlikte örgütlemeye, çoğaltmaya, büyütmeye, katılmaya çağırıyoruz!

ARTIK YETER! Bu pisliği halk temizleyecek!

DİSK-KESK-TMMOB-TTB

ROBOSKİ KATLİAMINI UNUTMADIK, UNUTTURMAYACAĞIZ!

28 Aralık 2013

Roboski Katliamını Unutmadık, Unutturmayacağız!

Roboski'de 34 Kürt yurttaşımızın savaş uçakları ile katledilişi üzerinden tam 2 yıl geçti. 2 yıldır ne yaşananların katliam olduğu gerçeği kabul edildi, ne sorumluları ve failleri yargı önüne çıkarıldı, ne de vicdanları rahatlatacak bir özür dilendi.

Tüm bunlar bir yana, başta öldürülen gençlerin aileleri olmak üzere, bugüne kadar Roboski'ye gitmek isteyen, sorumluların ortaya çıkmasını talep eden demokratik kurum ve kuruluşlar baskı ve zor yolu ile engellenmeye çalışıldı.

2 yıldır katliamın üzeri örtülüyor.

"Ahmet midir, Mehmet midir?" diyerek isimleri bile yok sayılan çoğu 15-20 yaşları arasında 34 yurttaşımızın katledilmesi, başta AKP ve Genelkurmay Başkanlığı'nca "savaş zayıtı" olarak değerlendirilerek geçiştirilmeye çalışıldı. Yıllardır acı ve ölümlerle dağlanmış topraklarda, katledilen çocuklarının hesabını sormak isteyen analara "kazadır" yanıtı verildi. Dahası bu yanıtı veren Başbakan, ailelere "her trafik kazasını bilemem" diyerek sorumlulukta üzerine düşen payı hiç gözünü kırpmadan geçiştirdi.

Bugün iktidar içi çatışma, rejimin tüm yolsuzluk, rüşvet pisliklerini ortaya saçarken, tek gecede emniyet teşkilatını değiştirenler, 2 senedir 34 canın hesabını vermiyor.

Banka kasalarından, ayakkabı kutularından milyon dolarların çıktığı Bakan çocuklarının gözaltına alınmasına kamera önlerinde gözyaşları dökenler, 2 yıldır gökten yağın bombalarla katledilen çocuklarının mezarı başındaki anaların gözyaşlarını görmezden geliyor.

Roboski katliamı, AKP hükümetinin Kürt sorununda izlediği askeri çizginin sonuçlarından birisidir. AKP, bugün her ne kadar diyalog ve barıştan söz etse de, özünde geçmiş politikalarının izinden gittiği ortadadır. Ölümü, katliamı sıradanlaştıran, teknikleştiren hatta 'yasa dışı bir iş yapıyorlardı' diyerek de haklılaştırmaya çalışan bu zihniyet, dünden bugüne devam etmektedir.

AKP, ölüm ve nefretle kuşanmış politikalarına artık bir son vermek ve dillerdeki barışa yanıt vermek istiyorsa, Kürt sorununun demokratik, barışçıl temelde ve diyalog yoluyla çözüm sürecinde toplumsal barışın tesis edilmesinde atmadığı adımları bir an önce atmalıdır.

Katliam, bir insanlık suçudur. Bu insanlık suçu faili meçhul kalamaz. 2 yıl, olayın ardındaki tüm sorumluların ortaya çıkarılması için uzun bir zaman, ikinci bir insanlık suçudur. AKP derhal görevini yerine getirmeli, bu suçu peş peşe işlemekten vazgeçmelidir.

Bizler, daha eşit, özgür ve demokratik bir ülkede, bir arada yaşam umudunu koruyan ve bu uğurda mücadele eden emek ve meslek örgütleri olarak, devleti yaşananların bir katliam olduğunu kabul etmeye, sorumlu ve faillerinin yargı önüne çıkarılması için üzerine düşen görevi yapmaya davet ediyoruz.

DİSK - KESK - TMMOB - TTB

BOZUK DÜZENDE SAĞLAM ÇARK OLMAZ! BU PİSLİĞİ HALK TEMİZLER! 11 OCAK CUMARTESİ GÜNÜ ANKARA'DA BULUŞUYORUZ!

9 Ocak 2014

11 yıldır halkın ürettiklerinin, emeklerinin, ülke kaynaklarının nasıl talan edildiğini belgeleyen yolsuzluk operasyonu, her geçen gün iktidar ortaklarının yeni hırsızlıklarını, yolsuzluklarını ortaya döküyor.

Her gün yeni yeni kutular açılıyor, çalıp çırptıkları bir bir ortaya dökülüyor.

Yıllardır “hırsız var” diyerek, AKP iktidarının soygun düzenini işaret eden emek ve demokrasi güçleri baskıyla, şiddetle susturulmaya çalışıldı. Gezi direnişinde iktidarın 11 yıllık zulüm düzenine yeter diyenler “marjinal” ilan edildi. En ağır polis şiddetine maruz kaldı, polis kurşunuyla-copuyla öldürüldü.

Böylesi çamura batmış bir düzenin sahipleri, şimdi aynı çamur deryasında birbirleriyle çatışıyor.

Dün, “beraber yürüdük biz bu yola yollarda” nakaratını tutturup yargıdan emniyete kadar devletin tüm kurumlarını aralarında pay eden “çıkarcı koalisyona ortakları”, bugün birbirlerinin pisliklerini tek tek ortaya döküyor.

Hangi taşı kaldırsak altından pislik kokusu yükseliyor.

**Yolsuzluğun, yoksulluğun, zulüm düzenini kuranlar, tuttuğukları saray kavgasında çamurun içinde debelenmeye devam etsinler...
Gün emekçiler için hesap sorma günüdür!**

11 yıldır daha fazla yoksulluğun, sömürünün, baskının ve gericiğin rejimini inşa edenlere cevabımızı şimdi eşitliğin, özgürlüğün, barışın ve demokrasinin mücadelesini büyüterek vereceğiz.

Sadece işimizin değil, güvencesizleştirilen geleceğimizin, Açlık sınırının altına mahkum edilen yaşamlarımızın Taşeron Cumhuriyeti'nde yok olan hayatlarımızın hesabını soracağız!

Bugüne kadar emeğimizin değerini hor görenlerle, onurumuzla oynayanlarla, evlerimizin içine kadar girip bizleri denetlemeye kalkanlarla hesabımız bitmedi, o koltuklarında oturdukları sürece de bitmeyecek!

Bizler biliyoruz ki bozuk düzende sağlam çark olmaz!

İktidarda on birinci yılını tamamlayan AKP, gizli ortağının da yardımıyla, örneklerine ancak tek parti diktatörlüklerinde rastlanan, eskisinden bile daha baskıcı, daha otoriter, daha totaliter bir rejim kurdu.

Toplumsal yaşamı dinsel muhafazakarlıkla kuşattı, halkı dini referanslarla yönetmeye kalktı.

Ortadoğu'da sürdürdüğü işbirlikçi politikalarla Ortadoğu halklarının geleceğini ellerinden alan kirli savaşın parçası, ülkemiz halklarının üzerine yağın bombaların sorumlusu oldu.

11 yıldır daha fazla çözümsüzlüğe ittiği Kürt sorununda halkların dilinde yükselen toplumsal barış talebini, bugün hala duymamakta ısrar ediyor. Kürt sorununun demokratik, barışçıl çözüm sürecini baltalamaktan başka bir adım atmıyor, inkar etmeye ve oyalamaya devam ediyor.

Tüm dünyanın gözleri önünde gerçekleştirilen, 34 vatandaşımızın canına mal olan Roboski katliamında kusur ve kasıt yok denilerek yeni katliamlara davetiye çıkarıyor.

Bugün tüm pislği ortaya saçılan bu neoliberal düzende eğitimden sağlığa kadar en temel insani haklarımızı elimizden aldı, içtiğimiz sudan soluduğumuz havaya kadar her şeyi paralı hale getirdi. Derelerimizi kuruttu, son kalan yeşil alanlarımıza bile taşa çevirdi.

Artık yeter!

Çetelerin içinde çete arayanların, tüm suçu "paralel" dünyalara atarak kendilerini "ak"lamaya çalışanların yalanlarına karnımız tok. 11 yıldır bu oyunlara gelmediğimiz gibi bugün de gelmeyeceğimizi duyurmak için bir kez daha alanlara çıkıyoruz.

Emek ve demokrasi güçleri olarak 11 Ocak Cumartesi günü geçekleştireceğimiz **ÖZGÜRLÜK, BARIŞ, DEMOKRASİ, ADALET VE EMEK MİTİNG'inde** bu düzenden rahatsız olan herkesle, sesimize ses gücümüze güç katalım, faşizme karşı omuz omuza diyelim.

11 Ocak Cumartesi, yurdun dört bir yanından gelen dostlarımızla saat 9.00'da Ankara Hipodromunda buluşacağız. Buradan saat 9.30'da başlayacağımız yürüyüşümüzle Sıhhiye Meydanı'na ulaşacak ve saat 12.00'de mitingimizi başlatacağız.

Gelin isyanımızı ve yeniden kurma gücümüzü hep bir ağızdan haykıralım

Gelin bu pislği temizleyelim!

DİSK-KESK-TMMOB-TTB

HER 3 MART'TA; " İŞ CİNAYETLERİNİ DURDURUN" DİYORUZ

3 Mart 2014

İşçi sağlığı ve iş güvenliği konusu; insan odaklı bir mesleğin uygulayıcılarının örgütü olan TMMOB'nin önemli çalışma alanlarından, mücadele alanlarından birini oluşturmaktadır. Konunun önemine bir kez daha dikkat çekmek amacıyla 42. Olağan Genel Kurulumuzda, 3 Mart 1992 tarihinde Zonguldak Kozlu'da yaşanan ve 263 madencinin yaşamını yitirdiği facianın yıldönümü, "İş Cinayetlerine Karşı Mücadele Günü" olarak kabul edilmiştir.

Öncelikle 3 Mart 1992 tarihinde yaşamını kaybeden 263 maden işçisi ile birlikte son yıllarda Balıkesir Dursunbey'de biri maden mühendisi, 13 maden işçisini; Bursa Kemalpaşa'da yaşamını yitiren 19 maden işçisini, İstanbul Tuzla'da, Davutpaşa'da, Ankara Ostim'de, Zonguldak Karadon'da, Maraş Elbistan'da, İstanbul Esenyurt'ta ve saymakla bitiremeyeceğimiz iş cinayetlerinde yaşamını kaybeden emekçileri saygıyla anıyoruz.

İşçi sağlığı ve iş güvenliği bütün çalışanları ilgilendiren, çalışma yaşamının en temel unsurlarından biridir. İşçi sağlığı ve iş güvenliğine ilişkin göstergeler, temel insan hakları, çalışma yaşamı ve ülkelerin gelişmişliklerine ilişkin önemli göstergeler sunmaktadır.

ILO rakamlarına göre; bugünün dünyasında her 15 saniyede bir işçi, iş kazaları veya meslek hastalıkları nedeniyle hayatını kaybetmektedir. Her gün yaklaşık 6 bin 300 kişi iş kazası veya meslek hastalıkları nedeniyle yaşamını kaybetmektedir. Her yıl yaklaşık olarak 360 bin kişi iş kazası, 1 milyon 950 bin kişi ise meslek hastalıklarından dolayı yaşamını yitirmektedir. Her yıl 270 milyon iş kazası meydana gelmekte ve 160 milyon kişi meslek hastalıklarına yakalanmaktadır. Her yıl, çoğunlukla gelişmekte olan ülkelerde, zehirli maddelerden dolayı 651 bin işçi yaşamını yitirmektedir.

Ülkemiz açısından durum oldukça vahimdir. Ülkemizde her gün ortalama 176 iş kazası olmakta, 3 emekçi yaşamını kaybetmekte ve 5 emekçi iş kazası sonucu iş göremez hale gelmektedir. Bu nedenle ülkemiz iş kazalarında Avrupa ve dünyada ilk sıralarda; ölümlü iş kazalarında ise Avrupa'da birinci, dünyada üçüncü sırada yer almaktadır.

Bugün ülkemizde uygulanmakta olan neoliberal ekonomi politikaları sonucunda iş güvencesinin azalması, esnek çalışma biçimleri, çalışma koşullarının ağırlaşması; özelleştirme, sendikasılaştırma ve taşeronlaştırmanın yaygınlaşması; sosyal güvenlik ve güvenceden yoksun kayıt dışı işçilik ve çocuk işçi çalıştırma, yasal düzenlemelerdeki yanlışlıklar iş cinayetlerinin nedenleri arasındadır.

Bir kere daha söylüyoruz: işçi sağlığı ve iş güvenliğinde temel amaç; çalışanların sağlığına zarar verebilecek hususların önceden belirlenerek gereken önlemlerin alınması, iş kazası geçirmeden, meslek hastalıklarına yakalanmadan, sağlıklı ve

güvenli bir ortamda çalışmalarının sağlanması, çalışanların ruhsal ve bedensel bütünlüğünün korunması olmalıdır.

İşyerinde sağlık ve güvenlikle ilgili şartları sağlamak işverenin öncelikli ödev ve sorumluluğudur. Çalışanlar da bu doğrultuda alınan tedbir ve talimatlara uymakla yükümlüdürler. İlgili düzenlemeleri hazırlamak ve uygulanmasını denetlemek ise elbette devletin görevidir. Bu ise ancak tarafların uzlaşma içerisinde işçi sağlığı ve iş güvenliğinin önemine inanmaları ile mümkündür.

Ne yazık ki, yeni çıkarılan 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu da sorunun merkezine inen ve ona göre çözümler üreten bir yasa değildir. Yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iş cinayetleri ve ölümler artarak devam etmektedir.

2002 yılında yenilenen İş Kanunu'nda 50'den fazla devamlı işçi çalıştıran sanayiden sayılan işyerlerinde iş güvenliği mühendisi ve işyeri hekimi çalıştırmak zorunlu hale getirilmiştir. AKP, bu yasanın uygulama yönetmeliği ile iş güvenliği mühendisi ve işyeri hekimini danışman statüsüne indirgeyerek işyerlerinin devamlı kontrolünü engellemiştir. Bu yönetmelik yargıdan dönünce İş Yasası'nda, ÇASGEM ve Bakanlık Teşkilat Yasası'nda torba kanunlarla değişiklik yapmıştır. Bu yasalara dayanılarak çıkarılan yönetmelikler de yargıdan dönünce, İş Sağlığı ve İş Güvenliği Yasası'nı TMMOB ve bağlı odaların tüm itirazlarına rağmen yasama organından geçirmiştir. İş Sağlığı ve Güvenliği Yasası'ndan işveren ve devlet sorumsuzluğu çıkmıştır. Devletin bu alandaki denetleme görevi, tıpkı toprak gibi, su gibi, enerji gibi özelleştirilmiştir.

Bu yasa ve yönetmeliklerle işyerlerinde çalışan insanların sağlık ve güvenliğini koruyacak, devamlı ve devlet gözetiminde bir denetleme olması beklenirken AKP, Devletin elini bu alandan çekerek özel sektöre bir pazar alanı açmıştır. Eğitimli mühendis ve hekim eğitime adı altında özel eğitim kurumları açtırarak, burada bir sektör yaratmıştır. OSGB'ler adı altında özel kurumlar oluşturarak mühendis ve hekimleri kiralık işçi konumuna getirmiş, iş yerlerini denetleyecek mühendis ve hekimlerin bağımsız çalışmasını engellemiştir. Kendisi güvencesiz, kiralık işçi olan mühendis ve hekimler kendini koruyamazken, diğer işçilerin güvenliğini ve sağlığını nasıl koruyacaklardır? AKP'nin ortaya çıkardığı ve uyguladığı mevzuat aldatmacadır, insan hakları ihlalinin kılıfıdır.

Bugün işçiyi her türlü korumadan uzak bırakan, mühendis ve hekim iş kazaları tazminatlarından sorumlu tutan, işvereni ve iş yaşamını denetlemekten sorumlu olan devleti ise her türlü sorumluluktan arındıran bir politika ile karşı karşıyayız.

Oysa her zaman söylediğimiz gibi; iş cinayetlerinin, iş kazalarının ve meslek hastalıklarının önüne geçilebilmesi için işyerlerinde "önce insan, önce sağlık, önce iş güvenliği" anlayışı yerleştirilmelidir. Cinayetlerin sorumluları işyerinde gerekli tedbirleri almayan işverenler, yasal düzenlemeleri ve ikincil mevzuatları olması gerektiği gibi hazırlamayanlar ve gerekli denetimleri yapmayan ilgili bakanlıktır.

Çalışma hayatının yeniden düzenlenmesi, çalışma şartlarının iyileştirilmesi, işçi ölümlerinin durdurulması için mücadele etmek, kendini emekten yana konumlandıran TMMOB'nin tarihi görevidir. Bu görevi yerine getirme bilinciyle TMMOB; iş cinayetleri ve işçi ölümlerini ülkemizin sosyo-ekonomik ve demokrasi sorunları ile birlikte bir bütün olarak ele almakta, insanca çalışma koşullarının oluşturulmasını insanca yaşama hakkı ve talepleri ile birleştirerek sorunun çözümü için yapılabilir, gerçekçi önermelerde bulunmaktadır.

Siyasi iktidar TMMOB'nin ve bağlı odalarının sözünü dinlemek, algılamak ve daha önemlisi hayata geçirmek zorundadır.

İş cinayetleri kader değildir! İş cinayetleri engellenebilir, yeter ki bilimin ve tekniğin gereği yapılsın! Yeter ki; her çalışmanın öznesi insan ve yaşam olsun!

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği

FAŞİZME GEÇİT VERMEYECEĞİZ!

11 Mart 2014

Seçim süreçlerinde; demokratik zeminlerde, kişilerin, siyasi çevrelerin ve siyasi partilerin görüş ve düşüncelerini açıklamaları, propaganda yapmaları en temel demokratik haklardan biridir ve bu hak anayasal güvence altındadır. Herhangi bir parti, iktidar ya da siyasal kesim bu hakkın kullanımını engelleyemez, engellememelidir. Hükümet seçim güvenliğinden ve seçimin sağlıklı bir zeminde yürütülmesinden sorumludur. Ancak anlaşılana odur ki, AKP'nin önceliği ortaya çıkan pislikleri örtmek ve toplumu kamplaştırarak ortaya çıkan gerilimi lehine çevirmektir.

Başbakan muhalif tüm kesimlere karşı kin ve nefret üretirken, toplumda yarattığı kutuplaşma faşist ve ırkçı anlayışların yeşermesine, büyümesine yol açan bir iklim oluşturmaktadır.

AKP'nin seçim mitinglerinde günler öncesinde olağanüstü önlemler alınmakta, "suç işleyebileceği" varsayılarak kişiler gözaltında tutulmakta, çevre illerden binlerce polis miting yapılacak illere gönderilmekte, Başbakan'ın "gevşek" gördüğü polis amirleri hemen görevden alınmakta, kara-hava ve varsa denizden kuş uçurtulmamakta iken muhalefet partilerinin seçim çalışmaları kendi haline bırakılmaktadır. AKP'ye yönelik gelişen protestolar "dış mihrakların işi" olarak ilan edilip vatan hainliğiyle damgalanırken muhalefet partilerine yönelik girişimler "demokratik hak" olarak görülmektedir.

AKP'in bu tutumlarının sonucu olarak örgütlenmiş ve yönlendirilmiş faşist grupların son günlerde sistematik hale gelen saldırıları ve linç girişimleri halkların kardeşliğini hedeflediği gibi geleceğe dair de ciddi kaygılar uyandırmaktadır.

Ordu, Giresun, Aksaray, Urfa, Fethiye ve Tekirdağ'da HDP bürolarına, seçim araçlarına, yöneticilerine ve kitlesine yönelik gerçekleşen saldırılar akla sistematik ve örgütlenmiş bir saldırıyla karşı karşıya olduğumuzu getirmektedir. Bu saldırıların bir kontrgerilla örgütlemesi ve yönlendirmesi olduğuna dair her gün yeni bir işaret ortaya çıkmaktadır.

Fethiye'de kaymakam, belediye başkanı, emniyet müdürü ve garnizon komutanının gözü önünde ve müsamahasıyla saldırının gerçekleşmiş olması iktidarın bu linç kültüründen medet umduğunu göstermektedir.

Oysa yakın tarihimiz bu tür olayların sonuçta tüm vatandaşların can güvenliğini, dahası geleceğimizi tehdit ettiğini göstermiştir. Dün Fethiye'de yaşananlar geçmişte Sivas, Maraş, Çorum gibi şehirlerde yaşanan faşist saldırılardan çok da farklı değildir. Hükümet son saldırılarda can kaybı yaşanmamış olmasıyla övünmeyi bir tarafa bırakıp günler öncesinden bu saldırıların örgütlenmesi yapılırken neden sessiz kaldığının, neden önlemediğinin cevabını vermelidir.

Gezi’de ve sonrasında birçok ilde barışçıl gösterilerde bulunan on binlerce insanın üzerine tomasıyla, gazıyla, copuyla, helikopteriyle, polisi ve askeriyle saldıran AKP’nin Fethiye’de palalı, sopalı, taşlı saldırganlara göz yumması, yetkililer eliyle bir siyasi partinin tabelasının sökülüp atılması ve kaymakamın linç teşvik eden söylemleri “olay büyümesin” ile açıklanmayacak kadar vahim bir noktada olduğumuzu göstermektedir. Ali İsmail Korkmaz’ı linç edenleri koruyan, ekmek almaya giden Berkin evladımızı gaz fişeğiyle katleden bir zihniyetten fazla bir beklentimiz olmasa da halklarımızın bir arada yaşama iradesine yönelik bu saldırıların sorumlularını açığa çıkarıp hesap sormak da boynumuzun borcudur.

Faşizm kitlelerde akıl tutulması ve katletmeye hazır gözü dönmüştükle cisimleşir. Çürüyen sistem lümpen bir tabaka yaratarak kirli işlerini bunlara gördürür. Böyle bir kitle ruhu yaratıldıktan sonra geriye “düşman” bulmak kalıyor ki, bu düşman kimi zaman sosyalistler, kimi zaman aleviler, kimi zaman gayrimüslimler, kimi zaman da Kürtler olmuştur.

AKP Hükümetini uyarıyoruz, bu saldırıların nereye doğru evrileceği kestirilemez ve her an kontrolden çıkmaya müsaittirler. Milliyetçilik ve şovenizmden beslenen bu gruplara karşı zaman geçmeden gerekli tedbirler alınmalıdır. Nefret suçu kapsamına giren ve gerilimi tırmandıran söylemler ve politikalar terkedilmelidir. Asıl bölücülük bu tür saldırılar ve buna zemin sunan politikalaradır.

Saldırıları seyreden, yarım ağızla kınayan, “ama”larla haklı kılmaya çalışan kim olursa olsun er ya da geç faşist yönelimin kendilerini de bulacağını yakın tarihimize bakarak görebilirler. Bu saldırıları püskürtmenin yegâne yolu barıştan, demokrasiden ve emekten yana politikalarda ve mücadelede ısrar etmektir.

DİSK, KESK, TTB ve TMMOB olarak, halklarımızın kardeşliğine ve bir arada yaşama irademize yönelik bu faşist saldırıları protesto ediyor, kınıyoruz. Hükümeti bu tehlikeli gidişata karşı görevini yerine getirmeye ve yerel seçimlerin demokratik bir ortamda geçmesi için gerekli tedbirleri almaya çağırıyoruz.

DİSK-KESK-TMMOB-TTB

AKADEMİK MESLEK ÖRGÜTLERİ HEKİMLİK VE DEMOKRASİ BİLDİRGESİ

20 Mart 2014

Biz aşağıda imzası olan Akademik Meslek Birlikleri Temsilcileri:

Türk Tabipleri Birliğine bağlı Ankara Tabip Odası, Hatay Tabip Odası Yönetim ve Disiplin Organları hakkında görevden alınmaları için Sağlık Bakanlığı tarafından açılan davaları değerlendirmek üzere bir araya geldik.

Sağlık Bakanlığı'nın, Türk Tabipleri Birliği organlarını, "Gezi parkı " protestolarında sağlık sorunu olan, hizmete ihtiyacı olan herkese ayırmsız sağlık hizmeti verilmesini savundukları, gönüllü sağlık hizmetlerini destekledikleri için amaç dışı faaliyette bulunmakla suçladığını tespit ettik.

Sağlık yaşamın kaynağı ve herkesin hakkıdır. Düşünceleri, politik tutumu, cinsiyeti, sosyal durumu ne olursa olsun sağlık hizmeti verirken kimseye karşı ayrımcılık yapılamaz. Hekimlerden toplumun sağlık sorunlarına kayıtsız kalması, ayrımcılık yapması istenemez. Unutmayalım ki hekimlerden böyle bir tutum savaşı dönemlerinde bile istenmemiştir, istenemez.

"Gezi parkı " protestoları dahil, her türlü sosyal olay, çatışma, doğal afet gibi durumlarda ortaya çıkan kitlesel sağlık sorunlarına karşı yaygın, hızlı, tarafsız sağlık hizmeti vermek Sağlık Bakanlığı'nın görevidir. Sağlık Bakanlığı toplumun sağlığını bozan kolluk eylemlerini durdurmadığı gibi; yaygın ve hızlı sağlık hizmeti için gerekli organizasyonları yapmamıştır. Ne yazık ki bu süreçte insanların güvenini bozan, sağlık hizmetlerinin tarafsızlığına aykırı tutum ve açıklamalarda bulunmuştur.

Hekimler, Türk Tabipleri Birliği'ne bağlı tabip odaları ve ülkemizin tüm sağlık çalışanları ne iyidir ki eylemci ya da değil yanışlarındaki insanların sağlık sorunlarına kayıtsız kalmamış, o koşullarda verilebilecek sağlık hizmetleri için seferber olmuştur. Bu tutum evrensel insan hakları ve hekimlik ilkelerine uygundur.

Toplumdaki bütün bireylerin sağlık hakkına saygılı, evrensel insan hakları ve hekimlik belgelerine uygun bu faaliyetlerin, kamu kurumu niteliğinde sağlık meslek kuruluşu olan Türk Tabipleri Birliği'nin amaçları içinde olduğu tartışmasızdır.

Ayrımsız herkese olağandışı durumlarda verilen sağlık hizmetleri, tam anlamıyla hekimlik mesleğinin toplumun menfaatlerine uygun olarak verilmesi faaliyetidir. Bu faaliyetler Anayasa'nın ilgili 135. Maddesi ile uyum içindedir.

Bütün demokratik ülkelerde, Kamu Kurumu Niteliğindeki Meslek Kuruluşlarının faaliyetleri, demokratik ilkelere uygun olarak Organları eli ile yürütülür. Organları üyeleri tarafından seçilir. Konusu suç oluşturan faaliyetleri olursa yargı organları tarafından denetlenir. Meslek kuruluşlarının bağımsız, üzerlerinde

evrensel mesleki ilkelere göre çalışmalarını engelleyen baskılar olmadan faaliyet gösterebilmeleri “iyi işleyen” demokrasilerin olmazsa olmazıdır.

Ülkemizde peş peşe açılan davalarla, “yasa” adı verilen hükümet metinleriyle; Meslek kuruluşlarının demokratik seçim yöntemini değiştirmek, gelir kaynaklarını kaldırmak, mesleki bağımsızlığı yok etmek, yetkilerini kırmak, meslek mensuplarını toplum yararını gözetemez hale getirmek gibi müdahaleler demokrasi dışıdır. Hoş görülemez, kabul edilemez.

Türk Tabipleri Birliği'nin evrensel hekimlik ilkelerine sahip çıkması toplum sağlığının teminatlarından biridir. Evrensel ilkelere göre hareket etmeye çalışan bir meslek kuruluşunun seçilmiş yetkili organlarının, siyasi otoritenin baskısıyla görevden alınmaya çalışılması demokratik işleyiş açısından son derece tehlikelidir.

Sağlık Bakanlığı'nın, evrensel sağlık-hekimlik ilkelerine, sağlığın, yaşamın korunması hakkına “amaçdışı faaliyet” adını verip seçilmiş organları demokratik ilkelere aykırı olarak görevden aldırılmaya çalışması kabul edilemez.

Sağlık Bakanlığı'nı antidemokratik müdahalelerini geri çekmeye, toplumun sağlığını koruyucu çalışmalar yapmaya, hekimler için ayrımsız bütün insanlara insanca sağlık hizmeti verebilecekleri çalışma koşullarını sağlamaya davet ediyoruz.

TÜRK ECZACILARI BİRLİĞİ

TÜRK DİŞHEKİMLERİ BİRLİĞİ

TÜRK MÜHENDİS VE MİMAR ODALARI BİRLİĞİ

TÜRK TABİPLERİ BİRLİĞİ

TÜRK VETERİNER HEKİMLERİ BİRLİĞİ

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ

TÜRKİYE SERBEST MUHASEBECİ MALİ MÜŞAVİRLER VE YEMİNLİ MALİ MÜŞAVİRLER ODALARI BİRLİĞİ

EMEK, BARIŞ, EŞİTLİK, ÖZGÜRLÜK İÇİN MÜCADELEYE DEVAM! 1 MAYIS'TA TAKSİM'DEYİZ!

10 Nisan 2014

Biz bu ülkenin tüm değerlerini yaratanlar, biz işçiler, kamu emekçileri, hekimler, mimarlar, mühendisler, şehir plancıları olarak emek, eşitlik, özgürlük, barış, adalet, bağımsızlık ve demokrasi için 1 Mayıs'ta Taksim'de olacağımızı ilan etmek için buradayız.

Özlemini duyduğumuz bu değerlerle inşa edilmiş bir ülkenin ve hatta bir dünyanın artık çok uzaklarda bir ütopya olmadığını bilinciyle Taksim çağrısı yapıyoruz. Emeğin, eşitliğin, özgürlüğün, barışın, adaletin ve demokrasinin egemen olduğu bir ülkenin kurucu özneleri geçtiğimiz 1 Mayıs'tan ve özellikle de Haziran'dan beri sokaklarda, meydanlarda, işyerlerinde, okullarda, yoksul mahallelerde ayağa kalkıp yüzlerini güneşe döndüler.

Yüzümüzü ağartan bu ışık şimdi işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma gününün arifesinde bize yeniden Taksim yolunu işaret ediyor. Ne istediğimizi bilerek ve artık bu isteklerimizin “hayal”/“ütopya” olmadığını farkına vararak yürüyüşümüzü başlattık...

Bu yürüyüşümüzün amacı o kadar açık ki...

Biz, yıllardır binlercesi iş başında öldürülen işçileriz ve yaşamak için ölümüne çalıştırılmak istemiyoruz.

Biz, simit hesabıyla ne kadar iyi durumda olduğu iddia edilen asgari ücretli işçiyiz, 10 bin asgari ücreti bir ayakkabı kutusuna sığdıranlar tarafından daha fazla aşağılanmak istemiyoruz.

Biz, taşeron çalıştırmayla, özel istihdam bürolarıyla, esnek çalıştırmayla, sözleşmeli personel uygulamalarıyla köleliğe mahkum edilenleriz; fabrikada, okulda, hastanede, atölyede, işyerlerinde, medyada, bankada, plazada, ambarlarda çalışırken yakalarımızın rengiyle, statülerimizle ayrıştırılıp güvencesizlikte birleştirilenleriz; biz kıdem tazminatımız için direnenleriz ve pazarda alınıp satılan bir meta muamelesi görmek istemiyoruz.

Biz, emeğinin karşılığını asgari ücretle yoksulluk sınırında alan, grev ve gerçek toplu sözleşme hakkı, örgütlenme ve siyaset yapma hakkı yok sayılan, mezarda emekliliğini sürgünlerde bekleyen kamu emekçileriyiz. En insani ve en temel haklarımızı savunduğumuzda “terörist” damgası yemek, tutuklanmak değil, bu ülkenin onurlu insanları olarak insanca yaşamak istiyoruz.

Biz, yasalarda örgütlenme hakkı, mahkemede şikâyeti, devlet katında sözü yok sayılan milyonlarız; kendi kaderimizin bir avuç insanın dudaklarının arasında olmasını istemiyoruz.

Biz, sesimizi, isteklerimizi, taleplerimizi haykırdığımızda “polis destanıyla”, adalet sarayıyla, yasakla, sürgünle, sansürle, panzerle, TOMA'yla, copla, gaz fişekleriyle,

hapishanelerle, tabutluklarla karşılaşan bir halkız; artık susmak, kader diyerek boyun eğmek istemiyoruz.

Biz, kırmızılı kadınız, şiddet mağdurlarıyız, namus diye öldürülenleriz, sermayeye ucuz işgücüyüz; kadını daha ucuza, daha güvencesiz çalıştıracak istihdam paketlerini istemiyoruz.

Biz, bu ülkenin çocuklarıyız; Roboski'de devletin bombasıyla, Okmeydanı'nda devletin gaz fişeğiyle vurulup öldürülmek istemiyoruz. Ve biz o çocukların aileleriyiz, kan parası verilip susturularak acımızla alay edilmesini de, seçim mitinglerinde yuhalatılmayı da istemiyoruz.

Biz, kâr için, rant için deresi kurutulan, toprağı zehirlenen köylüyüz, mahallesinden sürülen yoksul emekçiyiz, inşaat çılgınlığıyla güneşi, parkları, ağaçları çalınan kentliyiz; kendi yaşadığımız mekânlar üzerinde söz hakkımızın olmadığı bir düzen istemiyoruz.

Biz, savaşa ikna edilmek için üzerine 7-8 füze fırlatılması planlanan bir ülkenin yurttaşlarıyız; bin kere hayır, iktidardakilerin gücünü arttırmaktan başka bir anlamı olmayan savaşlarda ölmek, sakat kalmak, bedel ödemek istemiyoruz. Kürt sorununun savaşla çözülmeyeceğini yıllarca büyük bedeller ödeyerek görenler olarak kardeşlerimizle, komşularımızla savaşa hayır diyoruz!

Biz, bu ülkenin bütün ötekileriyiz; dinimiz, mezhebimiz, dilimiz, kültürümüz, cinsiyetimiz nedeniyle ikinci sınıf yurttaş muamelesi görmek, yok sayılmak, ayrımcılığa maruz kalmak istemiyoruz.

Bizler bu ülkenin sanatçılarıyız, bilim insanlarıyız, gazetecileriyiz, aydınlarıyız; ne düşüneceğimize, ne söyleyeceğimize, neyi araştıracağımıza iktidarın müdahale etmesini istemiyoruz. Zihinlerimizin ve düşlerimizin sansürle, baskıyla, işsizlik tehdidiyle terbiye edilmeye çalışılmasını kabul etmiyoruz.

Ve biz Ali İsmailiz, Ethemiz, Ahmetiz, Abdocanız, Mehmetiz, Medeniyiz, Hasan Feritiz, Berkiniz... Biz başka bir dünya isteriz. Ve o dünyayı ancak ve ancak kendi ellerimizle kuracağımızı biliriz.

İşte bu nedenle biz, hepimiz, başta Taksim 1 Mayıs Alanı olmak üzere ülkenin dört bir tarafında tüm mağdurlarla, yoksullarla, dışlananlarla, işsizlerle, işçilerle, kamu emekçileriyle, mimar ve mühendislerle, aydınlarla, sanatçılarla, kadınlarla, gençlerle, mekmlilerle, basın emekçileriyle, 1 Mayıs alanlarında olacağız.

1 Mayıs alanlarını, milyonların adalet isteğinin kürsüleri haline dönüştüreceğiz ve taleplerimizle, rengarenk bayraklarımızla, türkülerimizle, halaylarımızla, tarihten gelen ve uluslararası hukukun onayladığı hakkımızı kullanarak Taksim 1 Mayıs Alanı'nda olacağız.

DİSK-KESK-TMMOB-TTB

İKTİDAR, KAMU İHALE YASASI'NDAN ELİNİ ÇEKMIYOR

25 Nisan 2014

Siyasi İktidar, Kamu İhale Yasası'nda 12 yılda yaptığı değişikliklerle kamu alım ve satımlarında yolsuzluğu önleme, sağlıklı ve kaliteli yapılar inşa etmek amacıyla kabul edilen yasaı işi istenilene ihale etme aracına çevirmiştir.

Kamu İhale Yasası'nda, 06.02.2014 tarih 6518 sayılı Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında KHK ile bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ile bir dizi değişiklik yapılmıştır. Kamu İhale Kanunu'nun 3, 10, 38, 43, 53, 54, 63. maddelerinde değişiklikler yapılmış, Geçici-4. maddeye bir fıkra eklenmiş ve 3 yeni ek madde ihdas edilmiştir. 10. maddede yapılan değişiklik ile mühendis ve mimarların denetleme belgelerindeki oran düşölerek kamu ihalelerine katılmaları olanaksız hale getirilmiş, 38. madde ile ihale komisyonlarının düşük tekliflerin değerlendirilmesinde belgelendirme kriteri kaldırılmış ve komisyona ucu açık takdir yetkisi tanınmış, 43. madde ile düşük teklif verenlerin kesin teminat miktarları idarenin takdir edeceği %6-%15 aralığında artırılmış, Ek-3 maddeyle de "paket ihale" yöntemi geliştirilmiştir.

Kamuya ait yapılar 1999 depreminde başarılı bir sınav verememiştir. Dönemin siyasal iktidarı, bu başarısızlığın başlıca nedenlerinden biri olarak gördüğü Kamu İhale Kanunu'nun değiştirilmesi yönünde bir irade ortaya koymuş, konuyu tüm toplum kesimlerini de işin içine katarak tartışmaya açmış ve tartışmalar belli bir olgunluğa ulaştıktan sonra tasarı haline getirilip, 22.01.2002 tarihinde yasalaştırılmıştır.

Geniş bir mutabakatı yansıtan söz konusu yasa, AKP iktidarı döneminde aşama aşama niteliksel bir dönüşüme uğratarak, ilk haliyle ilişkisini ve mantıksal tutarlılığını tümüyle kaybetmiştir. 4734 Sayılı Kamu İhale Yasası ilk haliyle 70 maddeden oluşmaktaydı. Ancak bu maddelerin neredeyse değişmeyen hükmü kalmamıştır. Kanunun 2. ve 3. maddesi neredeyse her yıl değişmiştir (2002, 2003, 2005, 2007, 2008, 2009, 2011 ve 2012). Tanımlar değiştirilmiş, kimi tanımlar atılmış, 3. madde ile de yasanın kapsamı daraltılmıştır.

Yasa'nın 4. maddesi 2003 ve 2008 yıllarında değişikliğe uğramış, 5 ve 6. maddeler birer kez, 8. madde iki kez, 10. madde 4 kez değişikliğe uğramış ve ek fıkralar eklenmiştir. 11. madde iki kez, 13, 14 ve 18. madde birer kez, 20, 21 ve 22. madde ikişer kez değişikliğe uğramıştır. 24, 25, 26, 27, 28, 33 ve 34. maddeler de birer kez değiştirilmiştir. 35. madde iki kez, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 46, 47. maddeler birer kez, 48. madde iki kez, 52. madde bir kez, 53. maddede ise tam beş kez değişiklik yapılmıştır. 54. madde iki kez, 55, 56, 58, 60, 61 bir kez, 62. madde üç kez, 63 ve 65. maddeler bir kez değişikliğe uğramıştır. Bu değişikliklerle de kalınmamış, Ek-1, 2, 3, 4, 5, 6 ve 7. maddeler eklenmiş, istisnalar bu hükümlerle genişletilmiş, geçici maddeler çoğaltılmış, geçici 4. maddeye 5 fıkra eklenmiş,

geçici 7, 8, 9, 10,11, 12, 13 14, 15. maddeler eklenmiştir. Tüm bu değişiklikler, eklemeler ya torba yasa ya da KHK ile yapılmıştır.

Yasa 2003-2014 yılları arasında (30.07.2003, 27.4.2004, 03.03.2005, 27.12.2007, 20.11.2008, 25.06.2009, 13.02.2011, 31.03.2012, 04.07.2012, 06.02.2014) 9 yasal değişiklik, bir kez de 24.10.2011 tarih 611 sayılı KHK ile değişikliğe uğramıştır. Artık bu yasaya Kamu İhale Yasası demek yanlış olacaktır. Kamu alım ve satımlarında yolsuzluğu önleme, sağlıklı ve kaliteli yapılar inşa etmek amacıyla kabul edilen yasa, tersi bir amaca hizmet etmektedir.

Kamu İhale Yasası kapsamında bulunan yapım ve danışmanlık hizmetleri mühendis ve mimarları yakından ilgilendirmektedir. Yasa koyucu, müteahhitlik için yalnızca ekonomik kriterin yeterli olmadığını yaşanan depremlerde test etmiş olduğundan müteahhitlik alanına mühendis ve mimarları çekmek için mesleki yeterliliği ön plana almak istemiştir. Bu nedenle, bizzat işin başında işi yapan ve denetleyen mühendis ve mimarların iş denetleme belgelerinin ihale başvurularında tam olarak değerlendirilmesini düzenlemiş iken, yıllar içinde yapılan değişiklikler ile hem bu belgelerin oranı azaltılmış hem de işi alan firmalarda çalışanların niteliği yönetmelik ya da yasa değişikliği ile düşürülmüştür. Anahtar teknik personel için aranan koşullar kaldırılmış, dolayısıyla böyle bir personel istihdam etme yükümlülüğü kaldırılmıştır. Mühendis ve mimarların üzerine yıkılmış tüm teknik ve güvenlik riskleri bir yana bırakılmış ve ellerindeki belgelerle ihalelere katılmaları olanaksız hale getirilmiştir. Alınan teminatlar ağırlaştırılmış, itirazın şikayet yolu ağır mali yüküyle caydırıcı hale getirilmiş, düşük fiyat tekliflerinde aranan belgeler ortadan kaldırılmış, her hizmet için ayrı ihale açmak gerekirken son getirilen ek madde ile farklı idarelerin “paket ihale” yöntemiyle birlikte ihale açmasının önü açılmıştır. Objektif mali-mesleki yeterlilik kriterleri olmayan, ihale komisyon kararları ağır mali yük nedeniyle itiraza uğramayan, farklı teminat miktarları, idareye keyfi karar verdirecek belge istenmeden açıklamalarla yetinme, ortak ihale kararları gibi hususlar kamu alım ve satımlarında şeffaflığı, tarafsızlığı, eşit muamele ve rekabet ortamını ortadan kaldırmıştır. Yaz-boz tahtasına çevrilen Kamu İhale Yasası, işi istenilene ihale etme aracına çevrilmiştir. Kamu İhale Yasası’na bu kadar müdahale eden iktidarın eli bir türlü müteahhitlik alanını düzenlemeye gitmemiştir.

Sayıştay raporları ve kamudan alım ve satın alan firmaların dokümanları bir gün elbette ortaya dökülecek ve kamunun zararını hep birlikte göreceğiz.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

HÜKÜMETİN TAKSİMİN ADI AKILDIŞIDIR, ÇELİŞKİLİDİR, YASADIŞIDIR! 25 Nisan 2014

Son günlerde başta Başbakan Recep Tayyip Erdoğan olmak üzere hükümet çevrelerinden Taksim 1 Mayıs Alanı'na dair yapılan açıklamalar, basında tek taraflı olarak geniş yer bulmaktadır. İşçilerin hakları ve talepleri ile ilgili bugüne kadar ağzını bıçak açmayanlar, Taksim 1 Mayıs Alanı'nın yasaklanmasına gerekçe üretmek için sürekli konuşmaktadır.

Hükümet çevrelerinden arka arkaya gelen tüm açıklamalara tek tek yanıt vermek olası değildir, ancak tüm açıklamaların ortak yönünün **akıldışı, çelişkili ve yasadışı** bir yasağa gerekçe üretme çabası olduğu rahatlıkla görülebilmektedir.

Bu ülkede **akıl, vicdan, tarih veya biraz olsun hukuk bilgisi** olanlar açısından 1 Mayıs'ta Taksim'i yasaklama inadının gerekçesini ve hukuki temelini anlamak mümkün değildir.

2010, 2011 ve 2012 yıllarında Taksim'de yüz binlerle kutlanan 1 Mayıs'ın "bayram havasında" geçtiğini, Türkiye'de "tabuların yıkıldığını" söyleyen ve pankartlar asarak bununla övünen hükümet çevreleri, şimdi bir anda tam tersi söylemleri savunabilmekte, bunu yaparken işçi sınıfı başta olmak üzere halkın hafızasını küçümsemektedir. **Bu çelişkili tutumu anlamak mümkün değildir**

Hatırlanacağı gibi geçtiğimiz sene inşaat gerekçesiyle Taksim'i yasaklayan hükümetin bu tavrı da inandırıcı bulunmamış ve 1 Mayıs 2013'te "işçiler çukura düşmesin" denilerek konulan bir yasağı uygulamak için kullanılan polis şiddeti yüzünden yüzlerce insan yaralanmış, 15 milyon İstanbullu eve hapsedilmiş, işçilerin bayramı zehir edilmişti. Bu sene ise 1 Mayıs meydanını yasaklamak için bir gerekçe üretemeyen hükümet çevrelerinin, **akılla, hukukla, vicdanla, tarih bilinciyle değil sadece şiddet tehdidiyle** kendi pozisyonlarını korumaya çalıştıkları görülmektedir.

Akıldışı bir inadın yarattığı fikri zayıflık söylemlere de yansımakta, "**şımarıklık**" gibi kavramlarla süreç açıklanmaya çalışılmaktadır. "Şımarıklık" kavramı, bu topraklardaki tüm değerleri üreten, kendi üretirken aç kalan, açlık-yoksulluk sınırında yaşayan, iş cinayetlerinde ölen milyonlarca emekçiye değil, daha önce yine 1 Mayıs ile ilgili "**ayaklar baş olursa kıyamet kopar**" gibi bir ifadeyi kullanarak işçi sınıfını, emekçileri "aşağı" görene yakışmıştır.

Akıldışı bir inat yüzünden halkını tehdit eden, işçi sınıfını aşağılayan bir iktidarın ne yapmaya çalıştığını anlamak mümkün değildir. Tüm bu tehditkâr ve ayrımcı üsluba rağmen bizler, Taksim çağrısı yapan DİSK, KESK, TMMOB ve TTB olarak işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma gününe bir **bayrama hazırlanır gibi** hazırlanmaya devam ediyoruz. Ayrıca bizim elimizde bu konuda çok net bir mahkeme kararı var. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, DİSK ve KESK olarak yaptığımız başvuruya istinaden verdiği kararda, Taksim Meydanı'nın

1 Mayıs Alanı olduğunu tescil etmiş ve hükümetin görevinin de Taksim'i 1 Mayıs'a hazırlamak olduğunu ilan etmiştir. AHİM'in bu kararı Anayasa'nın 90. Maddesine göre bağlayıcıdır ve yok sayılamaz.

Ancak anlaşılan o ki AKP hükümeti için esas olan, hukuk, mahkeme, yasa, Anayasa ve akıl değil parti liderinin ağzından çıkan sözdür. Bizzat Başbakan tarafından 1 Mayıs'ın kutlanabileceği alanlarına dair açıklama yapılması, buna uymayanların çatışma istediğini söyleyerek cam çerçeve kırılmasından söz etmesi ve 21 Nisan Pazartesi günü 1 Mayıs Komitesinin Taksim'de gerçekleştirmek istediği bir basın toplantısının bile polis tarafından şiddet kullanılarak engellenmesi bu yaklaşımı göstermektedir. Sadece bu durum bile hükümetin işçi sınıfına ve emekçilere karşı yasadışı yöntemlerle mücadelede ısrarcı olduğunu göstermektedir. Cam çerçeve kırılmasından söz edenlere bir kez daha, Taksim meydanında yüz binlerin katılımıyla 2010, 2011 ve 2012'de en ufak bir sorun yaşanmadan gerçekleştirdiğimiz dünyanın en büyük 1 Mayıs kutlamalarını hatırlatıyoruz.

AKP'nin yasadışı, çelişkili ve akıldışı inadına ve bu inadı meşrulaştıran yaklaşımlara rağmen, DİSK-KESK-TMMOB, TTB ve 1 Mayıs'ı birlikte kutlamaya hazırlandığımız 60'ın üzerinde kurum olarak bizler 1 Mayıs'ta Taksim'de olacağız. Biz Türkiye'nin artık bambaşka bir döneme girdiğini, başta işçi sınıfı olmak üzere halkımızın haklarının bilincinde olduğunu ve o hakları için mücadeleden geri durmadığını yaşayarak görmenin güveni içerisindeyiz. Bize **“Taksim'den ümidi kesin”** diyenlere, **“Taksim'den ümidi kesmek emekten, gelecekten, yaşamdan ümidi kesmektir”** diyoruz.

Bu nedenle de İşçi Bayramı'na **bayram gibi hazırlanıyor**, türkülerimizle, şarkılarımızla, karanfillerimizle o gün Taksim yolunda olacağımızı bir kez daha ilan ediyoruz. 1 Mayıs'a **savaşa gider gibi hazırlananlara** bir kez daha ifade etmek istiyoruz ki işçiler, emekçiler de **destan** yazar ama sizinki gibi değil! İşçiler, emekçiler, **“birlik, mücadele ve dayanışma”** bilinçleriyle, ürettikleriyle, kardeşlikleriyle, türkülerıyla destan yazar. **Ve bugün Türkiye'nin ihtiyacı tam da böyle bir destandır.**

DİSK-KESK-TMMOB-TTB

AKILDIŞI VE HUKUK DIŞI YASAĞA KARŞI TAKSİM'DEYİZ! 30 Nisan 2014

Türkiye 2014 1 Mayıs'ına AKP hükümetinin ilan ettiği fiili sıkıyönetim koşullarında giriyor.

DİSK-KESK-TMMOB ve TTB'nin düzenlediği ve 60'ın üzerinde kurumun katılacağı 1 Mayıs 2014 Taksim kutlamaları, hükümetin çelişkili, akıldışı ve hukuk dışı yasağı ile engellenmek isteniyor.

Uzun mücadeleler sonucu 2010, 2011 ve 2012'de yüz binlerce kişinin katılımıyla Taksim Meydanı'nda bayram havasında gerçekleştirilen 1 Mayıs kutlamaları hala açıklanamayan gerekçelerle yasaklanıyor.

Defalarca tekrarladık, kısaca özetleyelim.

2010 yılında "1 Mayıs hem Bayram, hem Taksim Meydanı'nda" diye pankartlar asan AKP'nin 2014'teki yasağı tutumu çelişkilidir, tutarsızlıktır.

Konuyla ilgili mahkeme kararlarına uymamak; hele hele Anayasa'ya göre en üst yargı organı sayılan uluslararası mahkeme kararlarını yok saymak hukuk dışıdır.

"1 Mayıs meydanına işçiler çıkarsa kent yaşamı olumsuz etkilenir" diyerek, tüm kentte sıkıyönetim ilan etmek, ulaşımı engellemek ve İstanbul'da yaşayan 15 milyon insanı cezalandırmak akıl dışıdır.

Biz 1 Mayıs 2014 komitesi bileşenleri olarak hükümeti en baştan beri akla, hukuka ve tutarlı olmaya çağırdık.

İstanbul Valisi ile ilk yaptığımız görüşmenin ardından "Diyalog kapısı son güne kadar kapanmasın" dedik. Ancak aldığımız tek yanıt 21 Nisan'da Taksim'de üzerimize gönderilen polis ordusu oldu.

Cumhurbaşkanı'ndan randevu istedik "meşgulüm" yanıtı aldık.

Ve en önemlisi yasaklama kararının gerekçesine dair hiçbir sorumuza yanıt alamadık!

Ancak akıldışı ve hukuk dışı bir inadın yarattığı fikri zayıflığın yansıması olarak bol bol hakaret ve tehdit duyduk.

Hükümeti temsil eden ve bir devlet yönetme ciddiyetine sahip olması gereken kişilerin "Şımarıklık, kabadayılık" gibi söylemleriyle hedef alındık.

İktidar yanlısı yayın organlarının ve iktidarın 1 Mayıs yasağına destek çıkanların ırkçı, cinsiyetçi, ayrımcı nefret söylemlerini bir kenara not düştük.

Biz ellerimizde karanfillerle bayram kutlamaya hazırlanırken, birçok Avrupa ordusundan kalabalık bir silahlı güçle savağa hazırlananları gördük.

Biz bu ülkenin geleceğine, emeğe, demokrasiye ve yaşama dair umudumuz adına 1977 1 Mayısının hatırasını yaşatmaya çalışıyoruz. Ancak bu süreçte, bir hükümet

üyesi, kanlı 1 Mayıs'ı hatırlattı ve "Türkiye'de 1 Mayıs bayram olmaktan çıkacak" şeklinde ifadeler kullandı. Bu acı hatırayı tehdit amaçlı kullananları kınıyoruz.

Anlaşılan o ki hükümet korku içinde! Biz bir şenlik havasında hazırlıklarımızı sürdürürken, bizi hedef alanların telaşını, paniğini, korkusunu, attıkları her adımda, söyledikleri her yalanda fark ettik.

Tamamen korkunun esareti altındaki girmiş hükümeti akla, hukuka ve tutarlılığa çağırmanın bir karşılığı olmasını çok isterdik. Ancak sanırsız bu çok mümkün değil.

Bu nedenle bizim çağrımız işçiler-emekçiler başta olmak üzere tüm halkımızadır.

İktidarın terör, provokasyon edebiyatını boşa çıkarmak, TOMA'lara, silahlara karşı karanfillerimizin destanını yazmak sizin elinizdedir.

1 Mayıs'ı icazet ile kutlamak demek, yarın bir gün haklarımızı isterken, emeğe yönelik yeni saldırılara göğüs germemiz gerekirken de icazet beklemek demektir. Tek bir kişinin, hak-hukuk tanımaz icazetine mahkum olmayı kabullenmektir.

İş cinayetlerinde, güvencesiz çalıştırmada, uzun çalışma saatlerinde birinci, başta sendikal haklar olmak üzere tüm demokratik hak ve özgürlüklerde sonuncu sıralarda olan bir ülkede yaşıyoruz. Böylesi bir ülkenin ihtiyacı olan şey, emeğin iktidardan ve sermayeden bağımsız mücadelesidir.

Biz halkımıza güveniyoruz! Sizler tek bir kişinin aklına gelenin, ağzından çıkanın kanun olamayacağını, demokrasinin bu olmadığını geçtiğimiz yılın Mayıs ayından beri gösterdiniz. Şimdi 1 Mayıs'ta Türkiye'nin eski Türkiye olamayacağını iktidara hatırlatmak şart olmuştur.

1 Mayıs günü her yol Taksim'e çıkacak; emek, eşitlik, özgürlük, adalet, barış için mücadelemiz devam edecektir.

Her yer Taksim, her yer direniş, her yer 1 Mayıs!

Bu daha başlangıç, mücadeleye devam!

DİSK-KESK-TMMOB-TTB

BASKI VE ZORBALIĞI, ADALETSİZLİK VE HUKUKSUZLUĞU İLKE EDİNEREN İKTİDAR, KORKU İMPARATORLUĞU KURAMAYACAĞINI BİR KEZ DAHA GÖRDÜ!

1 Mayıs 2014

İstanbul'u açık hava hapisanesine çevirmek pahasına binlerce polisi işçilere, emekçilere saldırı için seferber eden AKP hükümeti ve onun valisi 1 Mayıs'ı yasaklayamayacağını bir kez daha gördü. Emekçiler tüm İstanbul'u 1 Mayıs alanına çevirdi.

Hükümetin ve AKP Valisi'nin yasakçı tavrı tamamen ideolojiktir. Sermayenin ideolojisine ve çıkarlarına hizmet edenlerin işçi düşmanlığı bugün üzerimize yağdırılan gaz bombaları, tazyikli sular ve polis copu ile bir kez daha ayyuka çıkmıştır.

1 Mayıs'ı Taksim'de kutlatmamak, AKP politikalarına karşı yükselen muhalefeti sindirmek için birkaç haftadır Vali'den Başbakan'a kadar devletin en yetkili ağızlarınca tırmandırılan gerilim, bugün yoğun devlet şiddeti eşliğinde devam etti ve saatlerce Taksim'e açılan bütün semt, mahalle ve sokaklarda artarak sürdü.

Panzerleri, TOMA'ları, on binlerce polisiyle 1 Mayıs'ı abluka altına alan AKP hükümetinin basınçlı su, cop ve gaz bombalarıyla polisi halkın üzerine saldırtmasının adı bellidir: FAŞİZM!.. Bu faşizan anlayışın altında Gezi İsyanı ile sokaklara çıkan milyonlar karşısında duyulan korku vardır. AKP iktidarı, yolsuzluk, yağma ve talan düzenine meydan vermemek için yaşamın her alanında direnenlerin kararlılığından açıkça korkmaktadır.

Dünyada onlarca ülkede milyonlarca insanın coşkuyla kutladığı bir günü kâbusa çevirmenin; 39 bin polisle kenti işgal etmenin, halkı sokak savaşlarına zorlamanın, emekçilere barikatlar kurarak en az 60 insanı yaralayıp, 160'ını işkence uygulayarak gözaltına almanın; yasaları, yasal haklarımızı, alınmış uluslararası mahkeme kararlarını tanımayarak keyfince yasaklar koymanın; "Benim dediğim olur" diyerek kentin sokaklarında saatlerce terör estirmenin; tüm kentte fiili sıkıyönetim uygulayarak 15 milyon İstanbulluya işkence çektirmenin arkasında yatan halk korkusudur, emekçi korkusudur, Gezi'nin yarattığı korkudur.

AKP iktidarının hak hukuk tanımaz baskıcı karakteri, başta İstanbul ve Ankara olmak üzere, 1 Mayıs'ta tüm ülkede estirdiği terör ve şiddetle kendini bir kez daha gösterdi. Siyasi iktidarın, en temel ve demokratik haklarını savunan milyonların üzerine polis gücünü tüm şiddetiyle göndermesi sonucunda İstanbul ve Ankara'da yüzlerce insan yaralandı, onlarcası gözaltına alındı, uygulanan fiili sıkıyönetim sonucunda halk evlerine hapsedildi, esnaf polis şiddeti sonucunda zarar uğratıldı.

Kendinden başka herkesi düşman görerek fütursuzca saldıran AKP'yi, işçisi, emekçisi, tabibi, mühendisi, kadını ve genciyle tüm bir halka uyguladığı zulümden

dolayı şiddetle kınıyor; gözaltına alınanların derhal serbest bırakılmalarını, yaralıların acilen tedavi edilmesini istiyoruz.

Sahip oldukları gücü halka karşı terör ve şiddete dönüştürenler, emekçilere ve halka yönelik bu saldırgan yasakçı tavırlarının yanlarına kalacağını düşünüyorlarsa büyük bir yanılğı içindedirler!

Geçmiş yıllarda yaptıklarının hesabını nasıl sormuşsak, sokakları, meydanları bu yasakçı anlayışa teslim etmeyerek direnmiş AKP iktidarının demokrasi maskesini düşürmüşsek, bundan sonra da aynı anlayışla yasaklara meydan okuyacağız. Hak, hukuk tanımayan bu anlayış bizlerin girişimi ile uluslararası mahkemelerde nasıl hesap vermişse, bu yaptıklarının hesabını da verecek. AKP iktidarının işçi düşmanı, demokrasi ve barış düşmanı gerici faşizan bir hükümet olarak tarihe kazınması için elimizden ne geliyorsa yapacağız.

Bu saldırılar karşısında direnenlerin, günler öncesinden başlayan tehditlere kulak asmayıp dün 1 Mayıs meydanlarına çıkanların gösterdiği gerçek de açıktır: Türkiye işçi sınıfının, emekçilerin ve halkın iradesini teslim alamadınız, alamayacaksınız.

Antidemokratik yasalarınızdan ve yasaklarınızdan aldığımız güçle kurduğunuz işçi/emekçi düşmanı iktidarınız, dünyanın en güzel değerlerini yaratan biz emekçilerin elleri ile yıkılacak, bu ülkede eşitlik, özgürlük, adalet ve barış rüzgarı esecektir..

Siyasi iktidarı uyarıyoruz: Bugün halka karşı sokaklarda kullandığımız şiddet ve zulüm, çok değil, yakın bir gelecekte o şaşaalı koltuklardan inmenizin tohumları olacaktır.

Şimdiden ilan ediyoruz ki 1 Mayıs meydanımızı er ya da geç kazanacağız, seneye de mutlaka Taksim'de olacağız!

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB olarak 1 Mayıs'a ilişkin geniş bir değerlendirmeyi yarın saat 11:00'da DİSK Genel Merkezi'nde yapacağız.

Bu daha başlangıç mücadeleye devam!

Yaşasın 1 Mayıs!

DİSK-KESK-TMMOB-TTB

DİSK-KESK-TMMOB-TTB 1 MAYIS 2014 DEĞERLENDİRMESİ

2 Mayıs 2014

Dünyanın dört bir yanında coşkulu 1 Mayıs etkinlikleri düzenlendi. Moskova'dan New York'a kadar yüz binlerce işçi insanca bir yaşam için meydanlardaydı. Afganistan'ın Başkenti Kabil'de 20 yıllık yasaktan sonra ilk kez 1 Mayıs kutlandı. Sadece Kamboçya ve Türkiye'de polis halka saldırdı.

2014 1 Mayıs'ında başta İstanbul olmak üzere tüm Türkiye'de işçiler, emekçiler ve emek dostları olarak taleplerimizle, rengarenk bayraklarımızla, türkülerimizle, halaylarımızla, karanfillerimizle tek yürek bayramımızı kutlamak istedik!

Ancak İstanbul'da, 1977 yılında Taksim 1 Mayıs alanında yitirdiğimiz kardeşlerimiz için yapmak istediğimiz anmaya yönelik olarak dünyanın tanık olduğu barbarca bir saldırıya maruz kaldık. Ankara, İzmir ve bazı illerde de 1 Mayıs etkinlikleri polis şiddetine maruz kaldı.

En az 266 kişinin İstanbul'da, 300'ü aşkın kişinin tüm ülkede gözaltına alındığı bugünkü medyaya yansımış durumda. Gözaltına alınan kişilere işkence yapılan yerlerden biri de Taksim karakoluydu ve bu da fotoğraflarla belgelendi.

Sayısı belli olmayacak kadar yüzlerce yaralımız var. Bunlar arasında en az 4'ü kafa travması, bir kulak kesigi, bir kol kırığı, 15-20 gaz kapsülü ile yaralanma, bir göz kaybına yol açabilecek göz yaralanması var.

Milletvekillere yönelik şiddet görüntülerine tanıklık ettiniz. Ve basın emekçileri olarak, bu terörü belgelememeniz için hedef alınız. 12 haberci polisin saldırısı sonucu yaralanırken, 1 haberci gözaltına alındı. Sadece 1 Mayıs ile ilgisi olanlar değil 1 Mayıs'a katılmayanlar da iktidarın akıl dışı ve hukuk dışı yasağının bedelini ödedi.

1 Mayıs'a katılmayanların da içinde olduğu çok sayıda çocuğun ve yaşlının yoğun gaz kullanımı nedeniyle yaşadığı mağduriyetleri hepimiz izlediniz. Okmeydanı Hastanesi'ne gaz bombası atıp, tepki gösterenlere plastik mermi sıkacak kadar pervasızlaştılar.

İşe gitmek isteyen, eve dönmek isteyen insanlar ulaşım yasaklarıyla ve insansızlaştırılmış bölge uygulamasıyla hapsedildi. Tepki gösterenlere nasıl şiddet uygulandığı yine görüntülerle belgelendi. "Kamu düzeni" bahanesiyle bütün kenti felç eden faşist uygulamalar, 15 milyon İstanbulluya işkence çekti.

"Terör istihbaratı aldık" dediler tüm İstanbul polisin terörünü gördü. "Silah istihbaratı aldık" dediler tüm İstanbul resmi ama hukuksuz bir şekilde halkına yönelen silahları gördü. "Provokatörler" araya karışacak dendi; tek tip sırt çantası, mont ve şapka giyen, eylemci görünümlü sivil polislerin Halaskargazi Caddesi'nde eylemcilerin arasında karıştığı yine fotoğraflarla belgelendi. "Cam çerçeve" kırılacak dendi, emekçilere kapısını açan halkın, esnafın camlarının polis tarafından kırıldığı görüldü. Bir kenti yönetenlerin, "kamu düzeni" diyenlerin

yapması gereken bu mudur? Düzenini koruduğunu kamu kimdir? İşçi değilse, kamu çalışanı değilse, öğretmen, hekim değilse, mühendisler değilse, avukatlar değilse, gazeteciler değilse, esnaf değilse, çocuklar-yaşlılar değilse, bu “kamu” kim? Anlaşılan o ki İstanbul Valisi Mutlu kendini sadece AKP iktidarının ve etrafındaki patronların yolsuzluk ve hırsızlık düzenini korumakla görevli sayıyor.

1 Mayıs 2014 Komitesi bileşenleri olarak hükümeti en baştan beri akla, hukuka ve tutarlı olmaya çağırdık. Biz akıl dedik, ancak onlar Taksim’e çıkan yollar kilitlenir diye tüm İstanbul trafiğini felç edecek, halkın seyahat hakkını engelleyecek, adeta fiili bir sıkıyönetim ilan edecek kadar akıl dışı davrandılar. Biz barış dedik, özgürlük dedik, adalet dedik, onlar ise işçiye, emekçiye ve halka savaş açıp, adaletsizliği, hukuksuzluğu ve esareti dayattılar.

Bu nedenle bugün, 2014 1 Mayıs’ındaki direnişimiz sadece emeğin değil aynı zamanda aklın ve adaletin direnişi oldu. Onlar Taksim’i yasakladı, zulmün ortaya çıktığı her yer Taksim oldu! Onlar hak ve özgürlüklerimizi engelledi, sokaklar hakkını savunan insanlarca özgürleştirildi! Saldırıları karşısında direnenlerin, günler öncesinden başlayan tehditlere kulak asmayıp 1 Mayıs meydanlarına çıkanların gösterdiği gerçek de açıktır: Türkiye işçi sınıfının, emekçilerin ve halkın iradesini teslim alamadınız, alamayacaksınız.

İşçiler, kamu emekçileri, tabipler, mimar-mühendisler, aydınlar, sanatçılar, işsizler, emekliler, kadınlar, gençler AKP diktatörlüğüne karşı olanca güçleriyle direndiler, direniyorlar ve direnecekler! Bir hükümet yetkilisinin 1977 katliamını tekrar yaşatma tehdidine rağmen sokaklara çıkanlar iktidara ve sermayeye şunu gösterdi: Yarın işçilerin, emekçilerin haklarına göz koymaya kalktığınızda da karşınızda bu irade olacak. Sakın ama sakın kalkışmayın! Biz kimseden icazet almadan, kimseye sırtımızı dayamadan, sadece ve sadece işçilerin-emekçilerin örgütlü gücüne güvenenler olarak karşınızda oluruz! 1 Mayıs 2014’te Taksim Meydanı hakkımız için gösterdiğimiz irade önümüzdeki günlerde tüm emek, demokrasi, adalet, özgürlük ve barış mücadelelerinde de karşınızda olacaktır.

1 Mayıs 2014’ü Taksim meydanına çıkma kararı alırken söylediklerimizi burada yeniden tekrar etmek isteriz: Biz bu ülkenin tüm değerlerini yaratanlarız. Biz işçileriz, kamu emekçileriyiz, hekimleriz, mimarlarız, mühendisleriz, şehir plancılarıyız.

Yaşamak için ölümüne çalıştırılmak istemiyoruz dedik. On bin asgari ücreti bir ayakkabı kutusuna sığdıranların bizi “aşağılamasına” isyan ediyoruz dedik.

Taşeron çalıştırmayla, özel istihdam bürolarıyla, esnek çalıştırmayla, sözleşmeli personel uygulamalarıyla kölelik dayatmasına hayır dedik. Açlık sınırına yakın, yoksulluk sınırına uzak maaşlara, grev ve gerçek toplu sözleşme hakkımızın yok sayılmasına dur dedik. Kaderimizin bir avuç insanın dudaklarının arasında olmasını kabul etmiyoruz dedik.

Kadınları daha ucuza, daha güvencesiz çalıştıracak istihdam paketlerini istemiyoruz dedik.

Roboski'de devletin bombasıyla, Okmeydanı'nda devletin gaz fişegiyle çocuklar öldürülmesin dedik. Acılı anaların seçim mitinglerinde hedef gösterilmesin istedik. Deremizin, toprağımızın, mahallemizin, parklarımızın, kendi yaşadığımız mekânların üzerinde söz hakkımızın olduğu bir düzen istiyoruz dedik. Biz kardeşlerimizle, komşularımızla savaşa hayır dedik. Mezhebimiz, dilimiz, kültürümüz, cinsiyetimiz nedeniyle ikinci sınıf yurttaş muamelesi görmek, yok sayılmak, ayrımcılığa maruz kalmak istemiyoruz dedik.

Zihinlerimizin ve düşlerimizin sansürle, baskıyla, işsizlik tehdidiyle terbiye edilmeye çalışılmasını kabul etmiyoruz dedik. Ve biz Ali İsmail'iz, Ethem'iz, Ahmet'iz, Abdöcan'ız, Mehmet'iz, Medeni'yiz, Hasan Ferit'iz, Berkin'iz dedik.

Biz başka bir dünya isteyenleriz! Ve o dünyayı ancak ve ancak kendi ellerimizle kuracağımızı biliriz. Şimdiden ilan ediyoruz ki 1 Mayıs meydanımızı er ya da geç kazanacağız, seneye de mutlaka Taksim'de olacağız!

Bu daha başlangıç mücadeleye devam! Yaşasın 1 Mayıs!

DİSK-KESK-TMMOB-TTB

KAMU DENETÇİLİĞİNİN NE DEMEK OLDUĞUNU ANLAMIS OLDUK

5 Mayıs 2014

Kamu Denetçiliği Kurumu adına, Kamu Başdenetçisi Sayın M. Nihat ÖMEROĞLU, Birliğimize 30 Nisan 2014 saat 19.12'de e-posta yoluyla 1 Mayıs Mitingi ile ilgili “Uzlaşma esasları” önerisi göndermiş. Sayın Başdenetçi'nin, önerdiği “uzlaşma esasları”na yanıt için verdiği süre ise bundan 48 dakika sonraya; 30 Nisan 2014 saat 20.00'ye kadardır.

Birliğimizde çalışma saati 18.30'da bittiğinden ve ertesi gün de 1 Mayıs resmi tatil olduğundan bu e-postayı 2 Mayıs 2014 tarihinde görme olanağımız oldu. Verilen süre tam bir mizah konusu olup, zaten yanıt veremedi de tarih 2 Mayıs olmuştur.

Söz konusu yazıda, aslında Başdenetçi bir uzlaşma esası da önermemiştir. Başbakan ve İstanbul Valisinin 1 Mayısla ilgili kamuoyuna yaptığı açıklamalar dışında bir öneri sunmamış, miting için Yenikapı'yı adres olarak göstermiştir. Siyasal İktidarın tutumunu Anayasa'ya, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'ne ve 2911 sayılı Yasa'ya uygun görmüştür.

Böylece Başdenetçi, 6238 sayılı Yasanın 7. maddesinde sayılan “Kuruma gelen şikayetleri incelemek, araştırmak ve idareye önerilerde bulunmak” görevini İstanbul Valiliği'ni haklı çıkarmakta kullanmıştır.

Biz bu kararı ile Kamu Denetçiliği Kurumu'nun görevini anlamış bulunmaktayız. Başdenetçinin bu tavsiye önerisi tarihe geçmeyi şimdiden hak etmiştir. Kendisini kutlarız.

TMMOB'nin kamu denetçiliğinin ne anlama geldiğini anladığını kamuoyuna bildiriyoruz.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

1 MAYIS'TA YURTTAŞLARIN HAKLARINI KULLANMASINI ENGELLEYEN BAŞBAKAN VE İÇİŞLERİ BAKANI HAKKINDA SUÇ DUYURUSU

9 Mayıs 2014

AKP hükümeti 2014 1 Mayıs'ını baskıyla, zulümle, şiddetle, kan dökerek kutladı. 39 bin polis ve 50 TOMA'yla Taksim 1 Mayıs Alanı'nı abluka altına aldılar.

Emekçilere barikatlar kurup, gaz bombaları, plastik mermiler, coplar ve basınçlı kimyasal sularla saldırdılar ve en az 60 insanın yaralanmasına neden oldular.

260 kişi gözaltına aldılar, birçoğuna işkence yaptılar, hukuksuz bir şekilde gözaltında tuttular.

Peki neden?

Dediler ki "1 Mayıs Taksim'de kutlanırsa kent yaşamı olumsuz etkilenir, trafik aksar." Kent yaşamı olumsuz etkilenmesin, trafik aksamasın gerekçesiyle insanların evlerine, işlerine, hastanelere gitmesini engellediler. Karşı çıkan gaza boğdular, dövdüler. 15 milyon İstanbulluya işkence çektirdiler.

Dediler ki, "1 Mayıs Taksim'de kutlanırsa, provokasyon olur, kamu düzeni bozulur." Kamu düzeni bozulmasın gerekçesiyle evlere, hastanelere gaz bombası attılar, tepki gösteren hasta yakınlarına plastik mermi yağdırdılar.

Tüm bu gerekçeleri 2008 1 Mayıs'ında da öne sürmüşlerdi. İnsan Hakları Avrupa Mahkemesi ise barışıl bir gösterinin engellenmesi için bu gerekçeleri yetersiz ve "farazi" bulmuştu. 2012 yılında alınan mahkeme kararı, Taksim Meydanı'nda 1 Mayıs kutlamasının düzenleyici kurumlar açısından bir hak ve sorumluluk olduğunu ifade etmişti.

Mahkemenin bu kararının Anayasa'nın 90. Maddesine göre bağlayıcı olduğunu yetkililere defalarca söyledik. Ancak ülkeyi ve kenti yönetenler suç işlemekte ısrarcı oldu.

2010, 2011 ve 2012'de yine bu meydanda sorunsuz bir biçimde yüz binlerce insanla kutlanan 1 Mayıs'ları defalarca hatırlattık. 2008'de öne sürdükleri ve mahkemenin ikna edici bulmadığı yasaklama gerekçelerin bu kutlamalarla beraber daha da geçersiz hale geldiğini ifade ettik. Ama aklımızla dalga geçerek hukuken manası kalmamış aynı gerekçeleri tekrar öne sürdüler.

Taksim'de 1 Mayıs kutlamasının önemine dair bizzat Başbakan'ın 2010 yılındaki sözlerini ve AKP'nin astığı pankartları hatırlattık. Ama tutarsız davranmakta ısrar ettiler.

Kentin imar planlarında yer almayan, kentliler tarafından onaylanmayan doldurulmuş Yenikapı alanı 1 Mayıs kutlamaları için önerilerek kentlileri, kente karşı işlenen suça ortak etmek istediler.

Biz biliyoruz ki ne akıllarını ne de hafızalarını yitirdiler. Gayet bilinçli bir şekilde, bilerek, isteyerek bu suçu işlediler. Ve bu nedenle de tüm uyarılarımıza rağmen işlenen bu suçun cezasını çekmek zorundalar.

1 Mayıs 2014 komitesini oluşturan kurumlar, DİSK-KESK, TMMOB ve TTB olarak bugün burada bir hesap sorma sürecini başlatıyoruz.

Başta Başbakan ve İçişleri Bakanı olmak üzere, 1 Mayıs'ta yurttaşların haklarını kullanmasını zorla engelleyerek suç işleyen, İstanbul halkının en temel özgürlüklerini engelleyerek işkence çektiren kamu görevlileri hakkında suç duyurusunda bulunuyoruz!

Mahkemelerin AKP'nin baskı ve sindirme politikalarına teslim olmadan, hukukun gerektirdiği biçimde davranması için sürecin takipçi olacağımızı duyurmak istiyoruz.

AKP'nin yargı üzerindeki baskıları nedeniyle göstere göstere işlenen bu suç cezasız kalırsa, önce Anayasa Mahkemesi'ne sonra da İnsan Hakları Avrupa Mahkemesi'ne başvuracağımızı şimdiden ilan ediyoruz.

1 Mayıs'ta 1 Mayıs meydanında olmak için mücadeleye devam!

Yaşasın işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü!

Yaşasın 1 Mayıs!

DİSK-KESK-TMMOB-TTB

BUGÜN MADEN EMEKÇİLERİNİN VE HEPİMİZİN KARA GÜNÜDÜR 14 Mayıs 2014

Ruhsat hukuku Türkiye Kömür İşletmelerine (TKİ) ait olan Soma Kömür İşletmeleri A.Ş. tarafından işletilen Manisa İli Soma İlçesi Eyzek mevkiinde bulunan yeraltı kömür ocağında, 13 Mayıs 2014 Salı günü saat 15:00 civarında meydana gelen ocak yangını sonucu açığa çıkan karbon monoksit gazıyla zehirlenen, aralarında maden mühendisi meslektaşlarımızın da bulunduğu yüzlerce maden emekçisi yaşamını yitirmiştir. Nasıl gerçekleştiği henüz bilinmemekle birlikte, böyle bir faciyanın bu havzada yaşanabileceği gerek Maden Mühendisleri Odası'nca ve gerekse Birliğimiz tarafından daha önce kamuoyuyla paylaşılmıştır. Yine havzada yaşanan iş kazalarıyla ilgili Meclis'e verilen araştırma önergesi geçtiğimiz ay AKP milletvekillerinin oylarıyla reddedilmiştir.

80'li yılların başından itibaren uygulamaya konulan özelleştirme, taşeronlaşma, rodövans vb neoliberal politikalar ve uygulamaları; kamu madenciliğini küçültmüş, kamu kurum ve kuruluşlarında uzun yıllar sonucu elde edilmiş olan madencilik bilgi ve deneyim birikimini dağıtmıştır. Yoğun birikim ve deneyime sahip olan kurum ve kuruluşlar yerine üretimin, teknik ve alt yapı olarak yetersiz, deneyim ve uzmanlaşmanın olmadığı kişi ve şirketlere bırakılması, buna ek olarak kamusal denetimin de yeterli ve etkin bir biçimde yapılamaması, iş cinayetlerinin ve ölümlerin misli olarak artmasına neden olmuştur. Yaşadığımız son olay bunu bize bir kez daha göstermiştir. Facia sonrası kurtarma operasyonunda ciddi bir organizasyon bozukluğu yaşanmış ve devlet sınıfta kalmıştır.

Karadon, Kozlu, Elbistan ve son olarak Soma'da madende yaşanan iş cinayetleri, emekçilerin yaşamının piyasanın insafına bırakıldığının açık bir göstergesidir.

AKP Hükümeti, bugünlerde Meclis'e sunacağı taşeron ve istihdam yasasıyla emeği daha da köleleştirmeye çalışmaktadır. Buradan bir kez daha uyarıyoruz.

İş cinayetlerini artıracak bu uygulamadan bir an önce vazgeçilmeli ve yasa Meclis'e getirilmemelidir.

-Özelleştirmeler durdurulmalı, taşeronlaşma uygulamalarına son verilmelidir.

Bu faciada yaşamını yitiren tüm maden emekçilerini saygıyla anıyoruz.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

KAZAVEKADERDEĞİL KATLIAM! UNUTMAYACAĞIZ, AFFETMEYECEĞİZ! 15 Mayıs 2014

Yüreğimizi yanıyor! Türkiye işçi sınıfı Soma'da yitirdiği arkadaşlarının anısı önünde ayağa kalkıyor.

Sadece işçiler değil tüm Türkiye halkları, onların anısını yaşatmak, yakınlarına başsağlığı dilemek, Soma'nın acısını paylaşmak ve sorumlulardan hesap sormak için bugün işyerlerinde, sokaklarda, meydanlarda bir araya geliyor.

Soma'da yüzlerce işçinin can verdiği katliam bu ülkede biraz olsun vicdanı olan, biraz olsun onuru olan herkes için bir milat olacaktır. Türkiye işçi sınıfının iş cinayetlerine, güvencesiz çalıştırmaya karşı sabrı kalmamıştır.

Çünkü biz biliyoruz ki bu katliam "kaza" ile olmamıştır. Ve yine çok iyi biliyoruz ki, önceki cinayetlerde olduğu gibi işçi kardeşlerimizin ölümü kader değildir. Özelleştirme ve taşeronlaştırma politikalarını hayata geçirenler Soma'da yaşananların başlıca sorumlularıdır.

Yıllarca kamu eliyle üretimin yapıldığı madenler, özel sektöre devredildikten sonra iş kazalarında patlama yaşanmıştır. 2002 yılından 2011 yılına kadar kömür madenlerindeki iş cinayetleri yüzde 40 artmıştır. Bunun nedeni özelleştirmedi, taşeronlaştırmadı, maliyetleri düşürmek için işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin savsaklanmasıdır, TTK bünyesinde çalışan işçi sayısının üçte bir oranında azaltılmasıdır.

Bu dönüşüm sayesinde Soma'da katliamın yaşandığı işletmenin patronun övündüğü rakamlar ortaya çıkmış, kömürün tonunun maliyetini 130 dolardan 23 dolara düşmüştür. Bunun tasarrufun bedeli de yüzlerce işçinin ölümüyle ödenmiştir.

Özelleştirme ve taşeronlaştırma politikaları sonrası Türkiye ölümlü maden kazalarında Avrupa'da birinci sıraya yükselmiştir. Dünyada ise bu alanda ilk üç sırada yer alan Türkiye maalesef bu sene birinciliği kimseye kaptırmayacaktır.

Tüm bu gerçeklere rağmen AKP, Soma'daki iş cinayetlerinin araştırılması için 6 ay önce verilen bir önergeyi ısrarla gündeme almamış, alınca da reddetmiştir. Bu önergeyi 2 hafta önce reddedenler Soma'da ölenler için TBMM'de saygı duruşunda bulunmuşlardır.

Daha da acı tarafı, Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı Soma'yı ziyareti sırasında yazılı olarak herkesin bulabileceği bu önergenin Soma ile ilgili olmadığını söyleyebilmiştir. Bu ülkeyi yöneten bir insanın bu kadar acıdan sonra doğru söylemesini beklemek yurttaşların en temel hakkı değil midir?

Yapılan uyarılara rağmen Soma'da bu tür iş kazalarından kurtarılan işçilerin tedavisine dönük devlet tarafından yapılmış özel bir sağlık birimi kurmayanlar, hastanelerde yanık ünitesi açmayanlar hiçbir sorumluluk duygusu hissetmemektedir.

İş sağlığı ve iş güvenliği yasasıyla bu alanı da piyasaya devreden, denetimi yapanın işverenden maaş aldığı bir sistem kuran, yine tüm uyarılarımıza rağmen bu alandaki

denetim yetkisini bağımsız emek ve meslek örgütlerine vermeyi reddedenler, hiç mi vicdan azabı çekmemektedir?

Görünen o ki, vicdan ve sorumluluk gibi paraya çevrilemeyecek duyguların bu ülkeyi yönetenler için bir anlamı kalmamıştır. Bu nedenle sadece üzgün değil öfkeliyiz. AKP iktidarının katliam sonrası yaptığı açıklamaların yaramıza tuz basmaktan farkı yoktur.

Madende çalışan işçi sayısını bilmeyen iktidar sözcülerinin alelacele “işletmede her türlü önlem alınmıştır” diye açıklama yapması öfkemizi büyütüştür.

İşçi sayısının bile belli olmadığı, kaçak işçi çalıştırıldığı iddialarının olduğu madenle ilgili “mevzuata aykırı durum” olmadığını açıklayan Çalışma Bakanlığı, basitçe bir “gaf” yapmamış, fiilen o görevin gereğini yapmayacağını ilan etmiştir.

Daha önceki cinayetlerin ardından “Bu mesleğin fitratında ölüm vardır” diyerek yeni katliamları meşrulaştıran hükümet üyelerine, Soma’da Başbakan da katılmıştır. 19’uncu yüzyıldan, 20’inci yüzyıl başından örnekler vererek zihniyetinin 150 yıl öncesinde kaldığını gösteren Başbakan’a 21. yüzyılda olduğumuzu hatırlatmayı bir borç biliriz. “Hedef 2023” diye yola çıkanların 1862’deki bir kazayı örnek göstererek “Bu işin fitratında var” demesi ülkemizin içinde bulunduğu tabloyu gayet net özetlemektedir. Bu ülkenin 70 milyon insanı, teknoloji bu kadar gelişirken insana değil ölüme yatırım yapan bir anlayışı hak etmemektedir.

Soma’da yitirdiğimiz işçilerden bize kalan sadece acı değil böylesi katliamların yaşanmaması için mücadele görevleridir. “Kader”, “fitrat” diyerek sorumluluklarını unutturmaya çalışanlara ilan ediyoruz ki unutmayacak, güvenceli iş ve insanca yaşam hakkımız için mücadeleyi büyüteceğiz.

Siyasi iktidar sorumluluktan kaçamayacak ve şu taleplerimizi karşılamadığı müddetçe yeni katliamların da sorumluluğunu üstlenecektir:

1. İş cinayetlerinin artışına neden olan taşeron çalıştırma derhal yasaklamalıdır.
2. Özelleştirildikten sonra seri cinayetlerle gündeme gelen tüm madenler derhal yeniden kamulaştırılmalıdır.
3. İşçi sağlığı ve iş güvenliğini piyasaya devreden iş güvenliği yasası kaldırılmalı, tüm denetim yetkisi emek ve meslek örgütlerine verilmelidir.
4. Başta Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı ile Enerji ve Sanayi Bakanı olmak üzere hükümet derhal istifa etmelidir.

Bizler DİSK-KESK-TMMOB-TTB-TDB olarak tüm işçi sınıfını, emekçileri ve emek dostlarını, Soma’daki işçi kardeşlerimiz için, güvenceli iş ve insanca yaşam hakkımız için ayağa kalkmaya çağırıyoruz.

Unutmayın ki bugünkü eylemimiz sadece bir başlangıçtır! Yukarıdaki taleplerimizin karşılanması Soma’da yitirdiğimiz işçi kardeşlerimize ve gelecek nesillere borcumuzdur.

DİSK-KESK-TMMOB-TTB-TDB

SOMA'YI DENETLEYEMEYEN AKP, TMMOB'YE BAĞLI ODALARI İDARİ VE MALİ AÇIDAN DENETLEME KARARLARINI ÜÇLEDİ

22 Mayıs 2014

Tüm uyarılarımıza rağmen, Madencilik Yasası'nda, İş Sağlığı ve Güvenliği Yasası'nda yapmadığı düzenlemeler, eksik denetimler, yalnızca kar hırsıyla özel sektöre devredilen işletmelerle Soma'da 301 kişinin ölümüne yol açan AKP iktidarı, TMMOB'ye bağlı Odaları mali ve idari denetim yönünden bakanlıklara bağlama kararlarını tamamladı.

Bugünkü Resmi Gazete'de yayımlanan Bakanlar Kurulu Kararı ile TMMOB'ye bağlı Odaların tamamının idari ve mali denetimi bakanlıklarca paylaşılmış oldu.

7 Kasım 2013 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan Bakanlar Kurulu kararı ile Orman Mühendisleri Odası'nın idari ve mali denetimi Orman ve Su İşleri Bakanlığı'na verilmişti.

17 Aralık 2013 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan Bakanlar Kurulu kararı ile Çevre Mühendisleri, Elektrik Mühendisleri, Harita ve Kadastro Mühendisleri, İç Mimarlar, İnşaat Mühendisleri, Jeofizik Mühendisleri, Jeoloji Mühendisleri, Makina Mühendisleri, Mimarlar, Peyzaj Mimarları ve Şehir Plancıları Odası üzerinde idari ve mali denetim Çevre ve Şehircilik Bakanlığına verilmişti.

Şimdi de; 22 Mayıs 2014 tarihli 29007 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Bakanlar Kurulu kararı ile Bilgisayar Mühendisleri, Fizik Mühendisleri, Kimya Mühendisleri ile Tekstil Mühendisleri Odaları Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı'nın; Gemi Makineleri İşletme Mühendisleri ile Gemi Mühendisleri Odaları Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı'nın; Gıda Mühendisleri ile Ziraat Mühendisleri Odaları Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı'nın; Maden Mühendisleri, Metalurji Mühendisleri ile Petrol Mühendisleri Odaları Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'nın; Meteoroloji Mühendisleri Odası da Orman ve Su İşleri Bakanlığı'nın idari ve mali denetimine verilmiş.

Adı geçen üç bakanlar kurulu kararı Anayasa'ya aykırıdır.

1954 yılında kurulan TMMOB ve Odaların kuruluş yasası olan 6235 sayılı yasaya, 1982 Anayasası'nın 135. maddesindeki “kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşları”na dair düzenlemelere bağlı olarak 1983 yılında 66 ve 85 sayılı Kanun Hükmünde Kararnemelerle ek maddeler getirilmiştir. Bu düzenlemelerde bir yandan meslek odalarına kamu tüzel kişiliği tanınırken diğer yandan merkezi idarenin denetimini öngören hükümlere yer verilmiştir. Bunun nedeni ise, meslek odalarının demokratik yönetimin vazgeçilmez unsuru olan baskı grupları içinde yer almalarıdır. O günkü anlayış ile meslek kuruluşları, kamu hukuku kural ve usulleri çerçevesinde “idare” çatısı altında yerinden yönetim kuruluşu olarak tariflenirken, “idarenin bütünlüğü” ilkesi çerçevesinde merkezi idareyle karşılıklı bağlarının kurulması öngörülmüştür.

Anayasa'nın 135. maddesine göre organları kendi üyeleri tarafından seçimle göreve gelen, işlerini yerinden yönetim esaslarına göre yürüten meslek kuruluşları; “Bu meslek kuruluşları üzerinde Devletin idari ve mali denetimine ilişkin kurallar kanunla düzenlenir” hükmüyle aynı zamanda merkezi yönetimin vesayet denetimine tabi kılınmıştır.

Buna bağlı olarak da meslek kuruluşlarına ilişkin yasalarda çeşitli değişiklik ve ek düzenlemelere gidilmiştir. 6235 sayılı yasanın Ek-3 maddesinde; “Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği üzerinde, Bayındırlık Bakanlığınca; ihtisas dallarına göre, Odalar üzerinde

ise, ilgili bakanlıklarca idari ve mali denetim yapılır. İlgili Bakanlıklar; Bakanlar Kurulu Kararnamesi ile tespit edilir” şeklinde sınırları çizilmemiş bir denetim yetkisi getirilmiş, ancak otuz yıl zarfında ilgili bakanlığın tespitine ilişkin herhangi bir Bakanlar Kurulu kararı alınmamıştır.

6235 sayılı yasaya eklenen Ek-4 maddede “İlgili Bakanlıkların bu Kanun Hükmünde Kararname uyarınca Birlik ve Oda organlarının karar ve işlemleri hakkındaki tasarruflarına, Birliğin ve Odaların görevli organları tarafından uyulması zorunludur. İlgili Bakanlığın tasarruflarını kanuni bir sebep olmaksızın yerine getirmeyen veya eski kararda direnme niteliğinde yeni bir karar veren veya yasanın zorunlu kıldığı işlemleri Bakanlığın uyarısına rağmen yerine getirmeyen Birlik ve Oda organları hakkında da yukarıdaki fıkralar (yargı kararıyla organların görevlerine son verme) hükümleri uygulanır” denilmekteyse de; ne bu maddede ne de yasanın diğer maddelerinde Bakanlığın Birlik ve Oda organlarının karar ve işlemleri üzerindeki tasarruflarının çerçevesi, sınırları ve usulleri belirlenmemiştir.

Oysa Anayasa hükmü çok açık olup; idari ve mali denetime ilişkin kuralların “yasayla belirlenmesi” gerekmektedir. Yine merkezi idarenin vesayet yetkisinin söz konusu olduğu mahallî idarelerin düzenlendiği 127. maddede de; “Merkezî idare, mahallî idareler üzerinde, mahallî hizmetlerin idarenin bütünlüğü ilkesine uygun şekilde yürütülmesi, kamu görevlerinde birliğin sağlanması, toplum yararının korunması ve mahallî ihtiyaçların gereği gibi karşılanması amacıyla, kanunda belirtilen esas ve usuller dairesinde idarî vesayet yetkisine sahiptir.” denilerek böyle bir denetimin esas ve usullerinin “yasayla belirlenmesi” gerektiği hususuna işaret edilmektedir.

Merkezi idarenin yerinden yönetim kuruluşlarının “işlemleri” üzerindeki yetkileri yerinden yönetimin özerkliğini ve bağımsızlığını ortadan kaldıracak nitelikte olamaz. Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartı, merkezi idarenin denetimini sıkı kurallara bağlamış ve yerel yönetimlerin kendi faaliyet ve iş alanlarında sadece Anayasa’ya ve yasalara uygunluk denetimine olanak tanımış ve yerindelik denetimini yasaklamıştır.

İdari vesayet yetkisi kural değil, bir istisnadır. Yani “bütün işlem ve kararların Bakanlıkça incelemeye alınarak denetlenmesi” gibi bir idari denetim söz konusu değildir. Konusunun ve usulünün mutlaka yasayla belirlenmesi gerekmektedir. Öğretide, idari vesayet emir ve talimat verme veya yerine geçerek işlem tesis etme şeklinde kullanılamayacağı; yetkinin “bir kısım işlemlerin yürürlüğü konusunda onay vermek, onayı reddetmek, değiştirerek onamak” gibi usullerle kullanılacağı kabul edilmektedir. Bir kez daha belirtmek gerekirse bu yetkiler ancak yasanın öngördüğü hallerde ve usullerde kullanılabilir. Ancak 6235 Sayılı Kanun’da Birlik ve Odalar üzerinde Bakanlığın hangi usul ve esaslara göre denetim yetkisine sahip olduğuna ilişkin hiçbir düzenleme yer almamaktadır.

TMMOB’ye bağlı Odaların idari ve mali denetimini yapacak Bakanlıkları belirlemek üzere Bakanlar Kurulu kararı alınarak, usulleri ve koşulları tarifleyen yasal düzenlemeler olmadan bu yetkinin kullanılması olanaklı değildir. İdari ve mali denetimin esas ve usulleri, kuralları yasayla belirlenmeden, sadece Bakanlar Kurulu kararına dayalı olarak Bakanlıkça herhangi bir denetim yapılması Anayasa’ya aykırıdır.

Birliğimiz ve bağlı odalarımız bu çerçevede adı geçen Bakanlar Kurulu kararlarını yargıya taşıyacaktır.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

**ETKİNLİKLERİN
AÇILIŞ KONUŞMALARI**

TMMOB ÖĞRENCİ EVİ VE SOSYAL TESİSLERİ TEMEL ATMA TÖRENİ

11 Temmuz 2012/ANKARA

Burada hepimiz önemli bir tanıklığa geldik. Bir meslek örgütünün yolu aydınlık yüzlü bir belediye başkanının yoluyla bugün burada kesişti. Aslında temel atma törenini değil, kat atma töreni yaptığımız bugün TMMOB tarihinde önemli bir gün. Adı TMMOB ile özdeşleşmiş, TMMOB'nin bugünkü toplumcu çizgisinin ana hatlarını mücadele arkadaşları ile belirlemiş Sevgili Başkanımız Teoman Öztürk'ün ölüm yıldönümü bugün. TMMOB, insandan, emekten, halktan, hukuktan, adaletten yana bir mimarlık-mühendislik hareketinin örgütüdür. TMMOB, bugün sıkıntılı, sancılı, sorunlu bir ülkede, gözlere mil çekilen, kulakların sağır edildiği, dillerin kesildiği bir ülkede, 'Hayır biz padişahım çok yaşa diyenlerle saf tutmuyoruz, kral çıplak diyenlerle alanlarda omuz omuza duruyoruz' diyebiliyorsa, yani Türkiye emek ve demokrasi mücadelesinin ön saflarında yer alabiliyorsa Teoman Öztürk ve arkadaşlarına çok şey borçludur. Huzurunuzda onu saygıyla bir kez daha anıyorum.

Türkiye'nin gazetecisinden aydınına, KESK'ten DİSK'e tutuklularla yarı açık cezaevine çevrildiğini bir ortamda, dik duran bir örgüt, Yenimahalle Belediye Başkanı ve onun kadrolarıyla birlikte yollarının kesiştiği bir noktada bu eseri buraya dikmeye azmetmiştir. TMMOB yöneticileri ve kadroları böylesine inançlıdır, böylesine bir karşı duruş içindedir.

Sevgili Belediye Başkanımız Fethi Yaşar'a çok teşekkür ediyorum. Böylesine bir araziye ranta peşkeş çekebilirdi ama 'hayır' dedi. 'Gençlik geleceğimizdir' sözünden yola çıkan TMMOB'nin de bir meslek örgütü olarak öğrenci üye örgütlenmesinin geldiği boyutları göstermek gibi bir niyeti vardı, işte yollarımız keşişti. Sayın Başkanla 18 ay diye sözleşmiştik ama ben tam bir yıl sonra yine Sevgili Başkanımız Teoman Öztürk'ün ölüm yıldönümünde buranın açılışı yapacağımıza adım gibi eminim. TMMOB böylesi bir kararlılık içerisindedir.

"Yüreğimizdeki insan sevgisini ve yurtseverliği; baskı, zulüm ve engelleme yöntemlerinin sökülüp atamayacağını bilinci içinde; bilimi ve tekniği emperyalizmin ve sömürgeçlerin değil, halkımızın hizmetine sunmak için her çabayı güçlendirerek sürdürme yolunda inançlı ve kararlıyız" diyen Teoman Öztürk ve arkadaşlarına ve bugün aynı mücadeleyi yürüten TMMOB yöneticilerine, kadrolarına çok teşekkür ediyorum.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

BİLGİSAYAR MÜHENDİSLERİ ODASI 1. GENEL KURULU

8-9 Eylül 2012/ANKARA

**Sevgili Arkadaşlar,
Değerli Meslektaşlarım,**

Hepinizi TMMOB Yönetim Kurulu adına sevgiyle, saygıyla selamlıyorum. TMMOB örgütlülüğünün gelişmesine katkı koyacağı inancıyla 24'üncü oda olarak kurulan Bilgisayar Mühendisleri Odamızın ilk genel kurulunun başarılı geçmesini diliyorum. Bugün burada BMO 1. Genel kuruluna tanıklık etmekten ve aranızda bulunmaktan büyük onur duyuyorum.

Sevgili Arkadaşlar

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği, 6235 sayılı Yasayla 1954 yılında kurulmuştur. Kuruluşunda 10 Odası ve 8.000 üyesi bulunan TMMOB'nin, bugün ilk genel kurulunu gerçekleştirdiğimiz Bilgisayar Mühendisleri Odası ile oda sayısı 24'e ulaşmıştır. Üye sayımız ise 2011 sonu itibarıyla 400 bini aşmıştır.

Bilimi ve teknolojiyi insanla buluşturan, dolayısı ile insan odaklı bir mesleğin uygulayıcılarının örgütü olan TMMOB, mesleki, ekonomik, sosyal ve kültürel alanlarda ülkemizdeki mühendisleri ve mimarları temsil etmektedir. Onların hak ve çıkarlarını halkımızın çıkarları temelinde korumak ve geliştirmek, mesleki, sosyal ve kültürel gelişmelerini sağlamak ve mesleki birikimlerini toplum yararına kullanmalarının zeminini yaratmakla görevlidir. Bu amaçla mesleki alanlarıyla ilgili gelişmelerin ve politikaların sosyal, siyasal, ekonomik ve kültürel boyutlarını derinlemesine kavramak, yorumlamak ve toplumu bilgilendirmek; bu politikaların toplum yararına düzenlenmesi için öneriler geliştirmek ve bunların yaşama geçirilmesi için mücadele etmek zorundadır. TMMOB bunların gereği olarak en genel anlamda bağımsız ve demokratik bir Türkiye'nin yaratılması yönündeki çalışmalarını bütünsel bir anlayışla ve etkinleştirerek sürdürmek zorundadır. TMMOB bu çalışmalarını bilimin ve tekniğin ışığında, bilim insanlarının yol göstericiliğinde ve 50 yılı aşkın geçmişinin birikimi ile yürütmeye kararlıdır. Bilgisayar Mühendisleri Odamızın da bu kararlılıkla bugün yürüyüşüne başlayacağına olan inancım da tamdır.

TMMOB'nin yol haritasının kenar çizgilerini 70'lerde Sevgili Başkanımız Teoman Öztürk şöyle ifade etmişti, TMMOB bugünde bu sözlerin ışığında çalışmalarını sürdürmektedir;

*Yüreğimizdeki insan sevgisini ve yurtseverliği,
Baskı ve zulüm yöntemlerinin söküp atamayacağının bilinci içinde,
Bilimi ve tekniği emperyalizmin ve sömürgeçlerin değil,
Emekçi halkımızın hizmetine sunmak için,
Her çabayı güçlendirerek sürdürme yolunda inançlı ve kararlıyız.*

Sevgili Arkadaşlar,

TMMOB kendi iç hukukuyla yarattığı ilkeleri ile çalışmalarını yürütür. Bu ilkelere göre,

TMMOB ve bağlı Odaları;

Mesleki demokratik kitle örgütüdür. Demokrat ve yurtsever karakterdedir. Emekten ve halktan yanadır. Anti-emperyalisttir, Yeni Dünya Düzeni teorilerinin, ırkçılığın ve gericiliğin karşısındadır. Siyasetin dar anlamını aşar, yaşamın her olayını siyasetle ilişkili görür. Barıştan yanadır. İnsan hakları ihlallerine karşıdır, insanlık onurunun korunmasından yanadır. Örgütsel bağımsızlığını her koşulda korur, gücünü sadece üyesinden ve bilimsel çalışmalardan alır. Meslek ve meslektaş sorunlarının, ülkenin ve halkın sorunlarından ayrılamayacağını kabul eder. Politikanın oluşturulmasında ve uygulanmasında demokratik merkezîyetçi yöntemleri uygular. Karar alma süreçlerinde demokratik ve katılımcıdır. Bağlı Odaları ile birlikte mühendis, mimar ve şehir plancılarının meslek alanlarını düzenler, üyesinin ve halkın çıkarlarını korur. Sanayileşme ve demokratikleşme alanlarında durum tespitleri yapar, politikalar ve çözüm önerileri üretir. Ülkenin demokratikleşmesi için çaba sarf eder. Kamuoyu oluşturmaya yönelik çalışmalar içinde tartışmasız yer alır. Demokratik Kitle Örgütleri ve sivil toplum örgütleri ile ilkeli ve demokratik işbirliği içerisindedir.

BMO'nun da bu ilkelere sahip çıkacağını, bunları geliştireceğine çok inanıyorum.

Sevgili Arkadaşlar,

Sıkıntılı, sancılı, sorunlu bir ülkede yaşıyoruz. Nasıl bir dünya, nasıl bir Türkiye ve nasıl bir meslek örgütü konuları bizim Genel Kurullarımızda çokça konuşulur, konuşulmalıdır da. Bu Genel kurulumuzda da konuşulacaktır. Ama biz çok iyi biliyoruz: Böylesi bir ülkede bu ülkenin, bu ülke insanının TMMOB'ye ihtiyacı var. Bu ülkenin görebilen gözlere, konuşabilen ağızlara, duyabilen kulaklara ihtiyacı var. "Kral çıplak" diyenlere ihtiyacı var. Yani kısaca, TMMOB'ye çok ihtiyaç var.

Çünkü emeğin, eşitliğin, özgürlüğün, barışın, adaletin yani insandan yana olan her fikrin ve fiilin içinde ve özünde olan bir TMMOB; ülkemiz, halkımız ve mesleğimiz için çölde bulunan ve hayat taşıyan bir nehir gibidir. Biz bu ihtiyacın gereklerini yerine getirmek kararlılığındaız.

Gelecek güzel günler için,

Masmavi gökyüzü altında birikmiş kara bulutların dağılması için,

Gökyüzünün ve yeryüzünün bütün renklerinin özgürlüğü için,

Bilim ve teknolojinin halkımızın hizmetine sunulması, mesleğimizin tüm güzelliklerinin hayatı yaşanabilir kılması için,

Gericiliğe ve karanlığa karşı aydınlığın yaratılması için,

Emperyalizme, gericiliğe, neoliberal politikalara karşı insanca bir yaşam, özgür,

demokratik ve bağımsız bir Türkiye için,

Mesleğimize ve haklarımıza sahip çıkmak için,

Ŗimdi bize dūŖen görev; örgütümüze sahip çıkmak, örgütümüzü güçlendirmek, inanç, kararlılık ve emek ile TMMOB'yi ve BMO'yu gemiŖin ayak izlerinden geleceğe doğru omuzlarımızda taŖımadır.

Bu dönem örgütümüzün ilkeleri doğrultusunda görevini gereği gibi yapmak için seçeceğiniz Oda yönetim, onur ve denetleme kurulu yesi arkadaŖlarıma Birlik Yönetim kurulu adına Ŗimdiden baŖarılar diliyorum.

Aklımızın ve umudumuzun yolu açık olsun diyor, hepinize kolaylıklar diliyorum, Bilgisayar Mühendisleri Odamıza TMMOB ortamına hoŖ geldiniz diliyorum.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu BaŖkanı

KORUMA VE PEYZAJ MİMARLIĞI 2.SEMPOZYUMU

27 - 28 Eylül 2012 /ANKARA

**Değerli Konuklar,
Sevgili Arkadaşlar,**

Hepinizi TMMOB Yönetim Kurulu ve şahsım adına sevgiyle, saygıyla, dostlukla selamlıyorum. Peyzaj Mimarları Odamızın düzenlediği Koruma ve Peyzaj Mimarlığı Sempozyumu'nun 2.sinde de burada aranızda olmaktan büyük bir onur duyuyorum.

Odamızın tanımına göre peyzaj: doğal ve kültürel tüm değerler; peyzaj mimarlığı: ülke kaynakları olan doğal ve kültürel varlıkların insan yaşamına/kullanımına açılışındaki planlama, tasarım, uygulama ve yönetimi disiplindir; ekolojik yönden sağlıklı, dengeli, doğa ile uyum içinde kendini yeniden yaratıp varlığını sürdürülebilir bir yaşam ortamı yaratmanın araçlarından birisidir.

Türkiye’de, Yüksek Ziraat Enstitüsü bünyesinde “Süs Nebatları Şubesi” ile 1933 yılında peyzaj mimarlığı eğitimi başlamış, Ankara Üniversitesi'nin 1946 yılında kurulması sonrasında da, Ziraat Fakültesi bünyesinde “Bahçe Mimarisi ve Ağaçlandırma Kürsüsü” ile yeni bir döneme geçilmiştir. Peyzaj Mimarlığı Bölümü; 1968 yılında eğitime başlamış ve ilk mezunlarını 1973 yılında vermiştir.

1994 yılında TMMOB 33. Genel Kurulu'nda odalaşma kararımızın çıkması ile Peyzaj Mimarları Odası kurulmuştur. Ülkemizdeki yasalara göre de peyzaj mimarlığı yapacak meslektaşlarımız odamıza kayıtlı olmak zorundadır.

Sevgili Arkadaşlar,

Birliğimiz mesleki, ekonomik, sosyal ve kültürel alanlarda ülkemizdeki mühendisleri, mimarları ve şehir plancılarını temsil etmektedir. Onların hak ve çıkarlarını halkımızın çıkarları temelinde korumak ve geliştirmek, mesleki, sosyal ve kültürel gelişmelerini sağlamak ve mesleki birikimlerini toplum yararına kullanmalarının zeminini yaratmakla görevlidir. Bu amaçla mesleki alanlarıyla ilgili gelişmelerin ve politikaların sosyal, siyasal, ekonomik ve kültürel boyutlarını derinlemesine kavramak, yorumlamak ve toplumu bilgilendirmek; bu politikaların toplum yararına düzenlenmesi için öneriler geliştirmek ve bunların yaşama geçirilmesi için mücadele etmek zorundadır. Bu sempozyumumuz da işte bu anlayışlarımızın yaşama geçirilmesi olarak algılanmalıdır.

Ülkemiz için önemli konulardan birisi olan “koruma ve peyzaj mimarlığı” konulu bu 2. sempozyumda değerli bilim insanları, uzmanlar ve kamunun çok değerli yöneticileri ile bir arada yol haritasını belirlerken sorunlarımızı da dile getirmiş olacağız.

Kapitalizmin, küreselleşmenin ve liberal politikaların sınır tanımayan tüketim kültürü, insanı doğasına yabancılaştırmakta ve koruma karşısındaki duyarlılığını

kaybettirmektedir. Peyzaj mimarlığı açısından ve genel olarak tüm doğal ve kültürel varlıklarımız adına endişe verici bu gelişmelere karşın, ikinci kez düzenlenen bu sempozyum ve bugün burada bir araya gelen topluluk, gelecek için umutlarımızı arttırmaktadır.

Sevgili Arkadaşlar

Ülkemizde, “1. Koruma ve Peyzaj Mimarlığı Sempozyumu”nun yapıldığı 2011 yılının Mayıs ayından sonra çıkarılan yasalarla adeta “koruma”dan vazgeçilmiş, aksine koruma karşıtı politikalar geçtiğimiz bir yıl içinde çıkarılan KHK’ler ve yasalar ile doğal, tarihi ve kültürel varlıklara doğru genişletilerek tüm yasal düzenlemelerde somutlaştırılmış, son olarak da “Tabiatı Ve Biyolojik Çeşitliliği Koruma Kanunu” kapsamında “koruma”dan vazgeçilme aşamasına gelinmiştir.

Çevre ve Şehircilik Bakanlığı ile Orman ve Su İşleri Bakanlığının kurulması sürecinde 644 ve 648 sayılı Kanun Hükmünde Kararnemelerde yer verilen düzenlemelerle “doğa koruma”da kurumsal yapı parçalanmış, “korunan doğal alanların” planlanmasında ekosistem yaklaşımından vazgeçilmiş; doğal sit alanları ile kentsel, tarihi ve arkeolojik sit alanları birbirinden ayrıştırılmıştır.

“Orman köylülerinin desteklenmesi” gerekçesiyle, meslek örgütlerini, bilim insanlarını görmezden gelerek hazırlanan, hukuk hiçe sayılarak ülkemiz ormanlarının talanını sürekli hale getiren, talanın kapsamı ve tarihini sınırsız bir şekilde genişleten, rant üstünden rant sağlama yolunu açan, genel bir imar affi niteliğinde olan “2B kanunu” yasalaşarak aslında ülkenin geleceği de satışa çıkarılmıştır.

Bununla da yetinilmemiş, 16/5/2012 tarihinde kabul edilen afet riskinin azaltılması gerekçesiyle hazırlanan 6306 sayılı”Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanun”un yürürlüğe girmesi ile yeni afetlerin oluşmasına neden olacak bir yaklaşımla ülke topraklarının tamamı arsa haline getirilmiş; yaşamın gerçek sigortası olan ormanlar, meralar, sulak alanlar, kıyılar, tarım alanları gibi doğal varlıkların talanına bir kez daha olanak sağlanmış, kültür varlıklarımız yok sayılmıştır.

Tüm yer üstü ve yer altı varlıklarımızı talana açan neo-liberal politikaların sistemli bir şekilde pekiştirilerek ülkenin her noktasına yansıtıldığı, hukuksuzluğun kural haline getirildiği bu dönemde, doğal değerlerin satışında “istisna” bırakmama kararlılığıyla son olarak “Tabiatı ve Biyolojik Çeşitliliği Koruma Kanunu Tasarısı” da yasalaşma yolundadır. Bugüne kadarki koruma birikimini ve deneyimini yok eden; uluslararası nitelikte koruma yaklaşımına sahip Milli Parklar Kanunu’nun yürürlükten kaldırılmasını hedefleyen tasarının Meclis Genel Kurulu’nda olduğu bu günlerde bu sempozyumun yapılması anlamlıdır.

Sevgili Arkadaşlar,

Ülkemizde koruma karşıtı politikaların sistemli bir şekilde hayata geçirildiği bu dönemde, doğal, kültürel ve tarihi değerlerinin korunması için “ulusal bir

peyzaj politika”sına her zamankinden daha fazla ihtiyaç vardır. Avrupa Peyzaj Sözleşmesi’nde de “imza koyan ülkelerin kendi ulusal peyzaj politikalarını oluşturmalarının gerekliliği” önemle vurgulanmaktadır. Dileğimiz, bütüncül planlamadan ve her türlü “koruma”dan vazgeçildiği bu dönemde henüz geç olmadan, ülkenin doğal, kültürel ve tarihi değerlerini yok edecek politikalarından bir an önce dönülmesidir.

Bu duygularıyla hepimizi bir kez daha sevgiyle, saygıyla dostlukla selamlıyor, Sempozyumumuzun başarılı geçmesini diliyorum.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

MÜDEK 10. YILI ETKİNLİKLERİ

28 Eylül 2012/İSTANBUL

Değerli Konuklar

Hepinizi TMMOB Yönetim Kurulu adına saygıyla selamlıyorum. Mühendislik Eğitim Programları Değerlendirme ve Akreditasyon Derneği MÜDEK'in 10'uncu kuruluş yıldönümü nedeniyle aranızda bulunmaktan onur duyuyorum.

Değerli Konuklar

Birliğimiz mesleki, ekonomik, sosyal ve kültürel alanlarda ülkemizdeki mühendisleri, mimarları ve şehir plancılarını temsil etmektedir. Onların hak ve çıkarlarını halkımızın çıkarları temelinde korumak ve geliştirmek, mesleki, sosyal ve kültürel gelişmelerini sağlamak ve mesleki birikimlerini toplum yararına kullanmalarının zeminini yaratmakla görevlidir. Bu amaçla mesleki alanlarıyla ilgili gelişmelerin ve politikaların sosyal, siyasal, ekonomik ve kültürel boyutlarını derinlemesine kavramak, yorumlamak ve toplumu bilgilendirmek; bu politikaların toplum yararına düzenlenmesi için öneriler geliştirmek ve bunların yaşama geçirilmesi için mücadele etmek zorundadır. Birliğimizin bugün itibarıyla 24 odamıza kayıtlı 410.000 üyesi bulunmaktadır.

Şüphesiz ülkemizdeki mühendislik eğitimi ve sorunları Birliğimizi yakından ilgilendirmektedir. Her çalışma döneminde bağlı odalarımız tarafından çok sayıda kendi meslek alanı ile ilgili eğitim sempozyumları yapılmakta, sorunlar tespit edilip olası çözüm önerileri de kamuoyu ile paylaşılmaktadır.

Değerli Konuklar,

Bilindiği gibi, "eğitim" terimi, meslek eğitimi veya kültürel ya da sosyo-kültürel bir hareket olarak kabul edilen öğrenme etkinliklerinin niteliğini belirtir. Dolayısıyla üniversitelerde verilecek eğitimin belirli bir amaca hizmet etmesi ve kişiye, hem kendisine hem de topluma yararlı olmasını sağlayacak donanımı kazandırması beklenir. Anayasa ve yasalarda yükseköğrenime dair öngörülen amaç da budur. Yükseköğretimin bu amacı sağlayacak şekilde, ülkenin ihtiyaçları doğrultusunda planlanması gereklidir.

Ancak ülkemizdeki duruma bakılacak olursa; toplumun ihtiyaç ve beklentileri ile üniversitemizde verilen eğitimin uyumlu olduğunu söylemek mümkün değildir. Ülkemizdeki yükseköğrenim sistemi incelendiğinde, gerek kurum gerek disiplin sayısı açısından bir planlamanın ve bilimsel ölçütlerin göz önüne alınmadığı görülmektedir.

Bilimsel gerekere ve ülke gerçeklerine göre değil sadece subjektif nedenlerle fakülteler açılması, sonuçları itibarıyla kolay çözülemeyecek sorunlar ve tahribatlar yaratmaktadır. Altyapısı hazırlanmadan açılan üniversite, fakülte ve bölümlerce verilen eğitimin kalitesi de başlıca tartışma konusunu oluşturmaktadır. Toplumun

tüm kesimlerinde eğitim-öğretimdeki kalitenin yetersizliği kabul görmüş bir gerçek iken, yeni bölümlerin açılmasının nesnel bir dayanağı bulunmamaktadır. Öğretim elemanı, binası, laboratuvarı olmadan açılan üniversite ve fakültelerde alınan eğitim-öğretim kalitesini tartışmak dahi anlamsızdır. Sadece ülkedeki üniversite mezunu sayısını artırmak amacıyla istihdam imkânı bulunmayan alanlarda, ülke gereksinimleri ve çağdaş bir mühendislik eğitiminin en düşük standartları dahi göz önüne alınmadan fakültelerin açılmasının çok büyük sorunlara yol açtığını söylemek yanlış değildir.

Bizim mesleğimiz insan odaklı bir meslektir. Mesleğin öznesinde insan vardır. Mesleğimiz toplumun güvenliği ve sağlığı ile yakından ilgilidir. Bu nedenlerle mühendislik mesleği özel bir eğitim ve özel beceriler gerektirmektedir. Mühendislik eğitimi veren üniversitelerin, donanım, kalite ve alt yapı yetersizliği, eğitim sonucunda mesleğin uygulanması aşamasında yanlış, kusurlu, yetersiz ürün kullanımı ve uygulamaları sonucunu doğurmaktadır. Mesleğin niteliği ve uygulama alanları itibarı ile bu durum doğal ve kültürel çevrenin tahribi, birey ve toplumun sağlığını risk altına sokma ve hatta yaşama hakkını ortadan kaldırma gibi çok ciddi sonuçlara neden olmaktadır. Bu nedenle, mühendislik fakültesi kurulurken eğitimin kaliteli ve fakültenin alt yapı donanımının tam olması dikkate alınmak durumundadır.

Eğitimin kalitesini doğrudan etkileyecek en önemli unsur o birimde görevli olan öğretim elemanı sayısıdır. Mühendislik fakültelerinde bazı büyükşehirlerdeki üniversiteler de dahil olmak üzere, öğretim üyesi başına düşen öğrenci sayısının 100- 150, hatta daha da yukarıya çıktığı görülmektedir. Halen birçok yeni üniversitede yeter sayıda ve nitelikli öğretim elemanı bulmada güçlük çekilmekte, yasal olarak kuruluşu gerçekleşmiş öğretim kurumları faaliyete geçirilememektedir.

Uygulama mühendislik eğitiminin vazgeçilmez bir parçasıdır. Öğretimin alt yapısı olan ihtisas kütüphaneleri, laboratuvar ve uygulama sistemleri mühendislik fakülteleri için zorunludur. Son on yıl içinde kurulmuş olan bölümlerin ihtiyaçları henüz karşılanamamışken, teknik donanımı, altyapısı olmayan tabela üniversiteleri açılmaya devam etmektedir. Mühendislik bölümlerinin birçoğunda eğitim laboratuvarları yetersizdir. Önceden bu alt yapı kurulmuş olan bölümlerde ise gerek yıpranma nedeniyle gerekse teknolojinin gelişmesiyle laboratuvarların yenilenme ihtiyacı vardır.

Değerli Konuklar

Ülkemizdeki mühendislik eğitimindeki sorunlar ortada iken, MÜDEK'in görevi ve önemi daha iyi anlaşılıyor.

Mühendislik eğitim programları için akreditasyon, değerlendirme ve bilgilendirme çalışmaları yaparak Türkiye'de mühendislik eğitiminin kalitesinin yükseltilmesine katkıda bulunmak, böylece, güncel ve gelişmekte olan teknolojileri kavrayan,

daha iyi eğitilmiş ve daha nitelikli mühendisler yetiştirilerek toplumun refahının ileri götürülmesini sağlamak amacıyla oluşturulan MÜDEK'in çalışmaları TMMOB için çok önemlidir. Biz, mühendislik okumak, mühendis olmak isteyen gençlerimize MÜDEK'in akredite etmediği ya da en azından MÜDEK'e başvuruda bulunmayan programlara kayıt olmamalarını öneriyoruz.

MÜDEK'in Mühendislik Değerlendirme Kurulu olarak kuruluşunun 10'uncu, Dernek olarak faaliyete geçişinin 5'inci yılında burada bulunmaktan duyduğum mutluluğu bir kez daha dile getirerek, hepinize saygılar sunuyorum.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

42. DÖNEM 1. DANIŞMA KURULU

6 Ekim 2012/ANKARA

Sevgili Arkadaşlar

AKP'nin ideolojik saldırısı olarak nitelediğimiz 4+4+4 kesintili, zorunlu eğitim sistemi, yıllardır çözülemeyen ve aslında çözümlenmek istenmeyen, onlarca canımızın yaşamına mal olan ülkemizin temel sorunlarının biri olan Kürt sorunun geldiği durum, yaşamımızı felç etmeye yönelik AKP'nin mantık ve vicdan dışı zamları, öğrenciler üzerinde yürüyen yoğun baskılar, örgütümüze yönelik baskılar, AKP'nin rantsal dönüşüm projelerinin geldiği durum... Söz alacak arkadaşlarım mutlaka bu konularla ilgili görüşlerini bizimle paylaşacak. Ben özellikle bir konu üzerine vurgu yapmak istiyorum.

Öncelikle Şanlıurfa ilimizin Suriye sınırındaki Akçakale ilçesinde evine düşen top mermisi sonucu hayatını kaybeden insanlarımızın ailelerine ve yakınlarına başsağlığı dileklerimi iletiyor, acılarını yürekten paylaştığımı belirtmek istiyorum. Bu ölümlerin sebebi AKP'nin emperyalizmin aktif taşıeronu olarak dizginsizce yürüttüğü Suriye politikasından başka bir şey değildir.

Sevgili Arkadaşlar,

Geçtiğimiz dönem boyunca, ülkemizin AKP eliyle Ortadoğu'daki adı konmamış bölüşüm savaşının içine sürüklendiğini ve bu emperyalist projeye karşı tereddüt etmeden karşı durmak gerektiğinin altını ısrarla çizmiştik. TMMOB, bu sürecin daha en başında "diktatörden mi demokrasiden mi yanasın" yanılmasına daha açık deyişle safsatasına düşmeden, Ortadoğu ve Kuzey Afrika'ya bahar adı altında kara kışın yaşatılacağını ifade etmişti. Halkın baskı ve sömürüye karşı biriken enerjisinin emperyalizmin kontrolü altında boşaltıldığını ve bu tepkinin bölgenin yeniden bölüşülmesi ve yapılandırılmasının bir aracı haline getirilmeye çalışıldığını da cesurca ifade etmiştik.

Mısır ve Tunus'ta yaşanan dönüşümlerin ardından Libya'nın işgali ile süren gelişmeler Suriye'deki rejimin değiştirilmesi ve ardından İran'a uzanan, bölgenin yeniden dizaynına dayanan bir yol üzerinde seyretmektedir.

Bu süreç içerisinde ülkemize biçilen aktif taşıeronluk rolü ise AKP-Cemaat koalisyonu eliyle dayandıkları kitle tabanını manipüle eden "Bölgesel güç ve Yeni Osmanlılık" söylemleri ile ustaca sürdürülmektedir. Bu durum bir dış politika olarak bizzat AKP kurmayları tarafından "Ortadoğu ve Kuzey Afrika ülkelerinde soğuk savaş dönemi unsurlarının tasfiyesinde Türkiye'nin yumuşak güç unsurlarını kullanarak insiyatif alması" olarak tarif edilmektedir.

Ancak bugün bu tanımdaki naif söylem yerini, Suriye'de Esad rejiminin bir türlü devrilememesi sonrası ortadan kalkarak yerini "açık işgal ve müdahale" söylemlerine, yani özüne bırakmış durumdadır.

Bir süredir Suriye'ye bir müdahale kapısı olarak "tampon bölge ve insani yardım hattı" oluşturmayı ısrarla gündeme getiren AKP'nin bu "sabırsızlığı" ve "yoğun çabaları" insanlarımızın ölümüne yol açan sonuçlar üretmeye başladı. Akçakale'de yaşananlar sözün bittiği yeri ifade etmektedir. Halkımız, AKP'nin ısrarla sürdürdüğü savaş politikalarının sonuçlarını ölüm, yoksulluk, göç ve acı ile ödemeye başlamıştır. Akçakale'de yaşanan acı olay, Suriye'de süren iç savaşın ve AKP'nin bu süreçte oynadığı rolün nasıl sonuçlar üreteceğinin küçük bir göstergesidir. Emperyalizmin yönettiği ve AKP'nin oynadığı bu oyuna acilen müdahale edilmez ise bölgesel bir savaşın içerisine sokulmamız an meselesidir.

Suriye ile fiili bir savaş, hali hazırda sürmektedir. Hatay ilimiz gizli servis ajanlarının cirit attığı, kamplarda silahlı militanların barındığı, belki eğitim gördüğü, bizim gözümüzde savaş planlarının yapıldığı bir lojistik üs haline getirilmiştir. Adana-Hatay bölgemiz savaşı sürdüren militanların barındığı açık-gizli kampların yuvası haline gelmiştir.

Suriye'deki grupların silahlandırıldığı ve para yardımı yapıldığı gerçeğinin kamuoyundan gizlenmesine gerek dahi duyulmamaktadır. AKP, Suriye'deki iç savaşı sürdüren grupların en önemli bileşeni olmuştur. Savaşın tarafları ortadaki şiddetten payına düşeni almaktadır. Ancak, AKP'nin ortağı olduğu iç savaşın bedelini Akçakale'de evine havan mermisi düşen aile ödemiştir.

Coğrafyamızda yaşayan halklar savaşın ne anlama geldiğini ve sonuçlarını çok iyi bilmektedir. Savaş ve işgal politikalarına karşı durmanın gereklerini; sonuçlardan yola çıkarak uzun uzun anlatmaya gerek yoktur. Akçakale'de yaşanan acı bu anlamda bir kapı niteliğindedir. Bu kapı aralandığında, özellikle emekçileri ve yoksul halkı nelerin beklediğini hepimiz çok iyi görmekteyiz.

AKP'nin emperyalizm ile arasındaki derin bağ ve üzerine aldığı bölgesel rol Akçakale'ye ölüm olarak dönmüşken, tüm yaşananlar yetmezmiş gibi Meclis'in gündemine Suriye'ye müdahalenin kapısını aralayan tezkere getirilmiştir. Tezkere üzerinde varılan mutabakat alışık olduğumuz bir tabloyu yansıtmaktadır. Emperyalizmin yönelimleri çerçevesinde gelişen derin ilişkiler ve ittifaklar oylamada da kendisini göstermiştir. Halkını ölüme götürmekte tereddüt etmeyen zihniyetlerin ve muhataplarının tarih önünde hesap vereceğini biz iyi biliyoruz.

Sevgili Arkadaşlar,

Ülkemizde antiemperyalist mücadelenin ayakları yere sağlam basan güçlü bir yapısı vardır. TMMOB de bu geleneğin günümüze kadar taşınmasında ciddi sorumluluklar üstlenmiştir ve bu sorumlulukları taşıyan kadroların elinde TMMOB geleneği de şekil almıştır. TMMOB kadroları emperyalizme ve onun savaş, işgal ve sömürü politikalarına şimdiye kadar tereddüt etmeden karşı çıkmış, bağımsızlığı savunmuş ve bunun için mücadele etmiştir. Bugünümüze ve geleceğimize saplanan emperyalizm hançerini söküp atmak ve bağımsız bir Türkiye kurmak için, savaşa, sömürüye ve işgale karşı mücadele görevi şimdi daha anlamlıdır.

Emperyalizm ile her türlü bağımlılık ilişkilerinin sonlandırılması ülkemiz için olduğu kadar Ortadoğu için de kritik bir öneme sahiptir. Şimdi, emperyalizme karşı bağımsızlığı, savaşa karşı barışı savunmanın sözlerini daha yüksek sesle ifade etme zamanıdır. Şimdi çok daha gür bir sesle “Suriye’ye emperyalist müdahaleye hayır” demenin ve bunu olabildiğince büyütmenin zamanıdır.

Danışma Kurulu toplantımızın, Suriye’ye emperyalist müdahale sürecinin değişik biçimler altında derinleştiği ve hız kazanmaya başladığı, savaş borularının çalındığı günümüzde, ülkemizin ve bölgenin ihtiyacını duyduğu barışın ve bağımsızlığın kürsüsü olacağına; bu kürsüden “İçeride, dışarıda savaşa hayır; yaşasın halkların kardeşliği; barış hemen şimdi” sözlerinin yükseleceğine dair duyduğum inançla hepimize kolaylıklar diliyorum.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

GIDA GÜVENCESİNİN YAPI TAŞLARI TARIMSAL KOOPERATİFLER SEMPOZYUMU

13 Ekim 2012/ANKARA

**Değerli Konuklar,
Sevgili Arkadaşlar,**

Hepinizi TMMOB Yönetim Kurulu adına sevgiyle, saygıyla, dostlukla selamlıyorum.

Değerli Konuklar

Birliğimiz mesleki, ekonomik, sosyal ve kültürel alanlarda ülkemizdeki mühendisleri, mimarları ve şehir plancılarını temsil etmektedir. Onların hak ve çıkarlarını halkımızın çıkarları temelinde korumak ve geliştirmek, mesleki, sosyal ve kültürel gelişmelerini sağlamak ve mesleki birikimlerini toplum yararına kullanmalarının zeminini yaratmakla görevlidir. Bu amaçla mesleki alanlarıyla ilgili gelişmelerin ve politikaların sosyal, siyasal, ekonomik ve kültürel boyutlarını derinlemesine kavramak, yorumlamak ve toplumu bilgilendirmek; bu politikaların toplum yararına düzenlenmesi için öneriler geliştirmek ve bunların yaşama geçirilmesi için mücadele etmek zorundadır. Bu gün üç odamızca ortaklaşa yapılan bu etkinlik bu anlayışlarımızın yaşama geçirilmesinin de bir örneği olarak algılanmalıdır.

Sevgili Arkadaşlar,

Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Örgütü (FAO)'nın kuruluş yıldönümü nedeniyle her yıl 16 Ekim Dünya Gıda Günü olarak kutlanmaktadır. Bugünün gerçek anlamda bayram olarak kutlanması ancak herkesin güvenilir ve yeterli gıdaya ulaşabilmesiyle sağlanabilecektir.

Her yılın 16 Ekim günü, TMMOB ve bağlı odalarının sadece basın açıklamalarıyla yetindiği bir gün değildir. TMMOB ve odaları her zaman olduğu gibi bugün de uyarı ve bilgilendirme görevini yerine getirmekte, düzenlenen etkinliklerle bilgi birikimini kamuoyuyla paylaşmaktadır. Gıda, Kimya ve Ziraat Mühendisleri Odamızın birlikte düzenledikleri Dünya Gıda Günü etkinlikleri çerçevesinde bu yıl “Gıda Güvencesinin Yapı Taşları Tarımsal Kooperatifler” konusu ele alınacak. Öncelikle bu sempozyumun gerçekleşmesinde emeği geçen üç odamızın yöneticilerine, çalışanlarına teşekkür etmek isterim.

Sevgili Arkadaşlar,

Ülkemizde uygulanan yanlış politikalar; tarımsal üretim artışının nüfus artış hızının altında kalmasına neden olmuş ve Türkiye giderek tarım ithalatçısı bir ülke durumuna gelmiştir. Tarımla birlikte gıda sanayi de her geçen yıl daha fazla dışa bağımlı hale gelmekte, üretim azalmakta ve ekonomik kaygılar çevrenin daha fazla kirlenmesine yol açmaktadır.

Hep söylüyoruz: Güvenli, yeterli ve sürdürülebilir gıda arzı bir insanlık hakkıdır. Bu amaca ulaşılması için; tarımsal üretimde ithalata bağımlı olmayan bir sistemin oluşturulması temel hedef olmalıdır.

Sevgili Arkadaşlar,

Ülkemizin ekonomik sisteminin yarattığı günümüz koşullarında kent yoksulları giderek temel geçim araçlarından uzaklaşırken, kır emekçileri de tarımın yeniden kapitalistleştirilmesi sürecinde, pazarın acımasız rekabet koşullarında ürünlerini değerlendirememekte, geçim sıkıntısı çekmekte, kendi ekonomilerini döndürmek için büyük sermayenin rekabet, büyüme, sanayileşme politikaları altında ezilmektedir. Bütün bu süreç kır ve kentte yoğun bir emek ve doğa sömürüsüyle perçinlendiğinde, yaşama ve dayanışma olanakları giderek daralmaktadır. Tam bu noktadan hareketle, kentlerde ve kırdaki bu yıkıcılık karşısında dirençli durmaya çalışan toplumsal hareketlerin birbirlerinin sorunlarından haberdar olması, kırsaldaki üreticinin ürününü aracısız alıcısına ulaştırmasının sağlanması, geleneksel tarımda ısrar ederek geçimini sağlayan bu yapıların, şirketlerin emeği artıktırma, doğayı atık haline getirme süreçlerine direnebilmesi için, ekonomik açıdan şirketler karşısında güçlü bir konum elde edebilmeleri için kooperatifler ayrı bir önem kazanmaktadır.

Bugün içinde bulunduğumuz koşullarda insanları en temel yaşam gereçlerine, gıdaya, suya, barınmaya, sağlığa doğrudan ulaştırabilecek birliktelikler geliştirmek için 21. yüzyılda kooperatifçiliği bir kez daha düşünmek gerekmektedir.

Sevgili Arkadaşlar,

Bilimsel araştırmalar insan ve hayvan sağlığı açısından GDO'lu tohumlardan, bunlarla üretilmiş tarım ürünlerinden ve gıdalardan, GDO'lu yemle beslenmiş hayvansal ürünlerden uzak durulması gerektiğini göstermektedir. Biyoçeşitliliği korumak açısından da GDO'lu ürünlerden uzak durulmalıdır. GDO'lu tohumlar aracılığı ile çokuluslu şirketlere yeni bir bağımlılık alanı yaratılmaktadır.

“Bunu engellemenin yolu da çiftçilerin kolektif olarak tarımsal ve pazarlama kooperatifleri halinde örgütlenmeleri ve tarımsal ürünlerin üretim, işleme ve pazarlamasını kooperatifler yoluyla yapmalarından geçmektedir” sözü de yanlış olmayacaktır.

Emek ve doğa sömürüsünün keskinleştirildiği bu koşullarda, doğayı ve emeği birlikte geliştirecek üretim tarzlarına ihtiyacımız var. Bu ihtiyaç aynı zamanda kendi geçim araçlarımızı üretme, geleceğimiz üzerinde söz sahibi olma, en temelde de kendi kendimizi yönetme olanaklarını yaratma gerekliliği ile birlikte düşünülmelidir. Kentsel mücadelenin parçalı ve sınıfsal açıdan katmanlaşmış yapısı ile kırsalın yeniden kapitalistleştirilmesi sürecine karşı duracak bir kooperatifleşme, siyasal açıdan çoğulcu ve dayanışmayı esas alan birlikteliklerin de önünü açabilecektir.

Sevgili Arkadaşlar,

Bu sempozyumda sağlıklı ve güvenli gıda üretimi için kooperatifçiliğin önemi tüm yönleriyle uzmanları tarafından irdelenecek.

Bu etkinliği düzenleyen Gıda, Kimya ve Ziraat Mühendisleri Odamıza ve emeği geçen herkese bir kez daha teşekkür ediyorum, hepinize saygılar sunuyorum.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

TMMOB VE ODA ONUR KURULLARI ORTAK TOPLANTISI

13 Ekim 2012/ANKARA

Değerli Arkadaşlar,

TMMOB Yüksek Onur Kurulu ve Oda Onur Kurulları ortak toplantısına hoş geldiniz.

Yüksek Onur Kurulumuzun talebi ile yaptığımız bu toplantıda; Yüksek Onur Kurulu üyelerimiz, oda onur kurulu üyelerimiz, oda onur kurulu raportörleri, soruşturmacılar ve oda bünyesinde onur kurullarına ilişkin sekreteryada çalışan arkadaşlarımız, TMMOB ve odalarımızın hukuk danışmanı avukat arkadaşlarımız ve TMMOB Yönetim Kurulu üyelerimiz ile birlikteyiz.

Bu toplantıları, örgütümüzün gelişmesi, uygulamalarda ortaklaşma ve kurumsallaşma açısından çok önemsiyoruz.

Toplantının öğleden önceki bölümünde; TMMOB Yüksek Onuru Kurulu Üyemiz Nevzat Uğurel Yüksek Onur Kurulu'na gelen dosyalara ilişkin bir sunum, TMMOB Hukuk Danışmanı Arkadaşımız Nurten Çağlar Yakış da TMMOB Yüksek Onur Kurulu kararlarına karşı açılan davalarla ilgili bilgilendirme ve karar analizleri üzerine bir sunum yapacak. Öğleden sonra ise hepinizin sorularıyla, önerileriyle katılacağı bir forum şeklinde geçecek.

Değerli Arkadaşlar,

Eğitim seminerimizin başında bu çalışmamızın girişi olması anlamında, size örgütümüzle ve ilgili mevzuatla ilgili birkaç hatırlatmada bulunmak istiyorum.

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği 6235 sayılı Yasayla 1954 yılında kurulmuştur. Kuruluşunda 10 Odası ve 8.000 üyesi bulunan TMMOB, bugün 24 oda ve 400 bini aşkın üyesi ile yola devam etmektedir.

Yasamızda da belirtildiği gibi “Mühendislik ve mimarlık mesleği mensuplarının ortak gereksinmelerini karşılamak, mesleki etkinlikleri kolaylaştırmak, mesleğin genel yararlarına uygun olarak gelişmesini sağlamak, meslek mensuplarının birbirleriyle ve halkla olan ilişkilerinde dürüstlüğü ve güveni hakim kılmak üzere, meslek disiplini ve ahlakını korumak; kamunun ve ülkenin çıkarlarının korunmasında, yurdun doğal kaynaklarının bulunmasında, korunmasında ve işletilmesinde, çevre ve tarihi değerlerin ve kültürel mirasın korunmasında, tarımsal ve sınai üretimin artırılmasında, ülkenin sanatsal ve teknik kalkınmasında gerekli gördüğü tüm girişim ve etkinliklerde bulunmak” Birliğimizin amaçları arasındadır.

Birliğimizin amaçları arasında sayılan meslek disiplini ve ahlakının korunması ile hizmetlerin kamu ve ülke çıkarlarının korunması yönünde yürütülmesi için elbette kurallara ihtiyaç vardır ve bu kuralların dışındaki faaliyet ve davranışlara yönelik

olarak da Disiplin Yönetmeliğimiz oluşturulmuştur. Disiplin Yönetmeliğimizin sağlıklı işletilebilmesi için onur kurullarımıza önemli görev düşmektedir.

Disiplin Yönetmeliğimiz;

Türkiye sınırları içinde mesleki etkinlikte bulunan mühendis ve mimarları kapsar. Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'ne bağlı Odalara üye olup da yurtdışında mesleki etkinlik gösteren ve Türkiye'de bulunan yabancı uyruklu üyeler de bu Yönetmelik kapsamındadırlar.

6235 sayılı Kanununun 33'üncü maddesi uyarınca Oda üyesi olmak zorunda olmayan meslek mensupları da Odaya kayıtlı meslek mensuplarının ödevleriyle yükümlü olduklarından, bir olay nedeniyle bağlı buldukları kamu kurumlarınca disiplin soruşturması açılıp açılmaması ya da disiplin cezası alıp alınması bu Yönetmeliğe göre işlem yapılmasını engellemez.

Disiplin cezaları, meslek mensuplarının Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Kanununa, Tüzüğüne ya da Ana Yönetmeliğine, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Genel Kurul kararlarına, ilgili Odanın Tüzüğüne ya da Ana Yönetmeliğine, Genel Kurul kararlarına ya da Yönetmeliklerine aykırı hareketleri görülenlere, meslekle ilgili işlerde gerek kasten gerekse ihmal göstermek suretiyle maddi ya da manevi zarara neden olan, akdettiği sözleşmelere uymayan, meslek şeref ve haysiyetiyle bağdaşmayan hareketleri saptananlara verilir.

Suçların ve cezaların açık olması esastır. Hiç kimse aynı olaydan ötürü ikinci kez cezalandırılmaz.

Hakkında kovuşturma açılmış kişi, yöneltilen suçtan dolayı karar kesinleşene kadar Onur Kuruluna sevk edilmiş olmaktan ötürü suçlanamaz ve mesleğini uygulama konusunda herhangi bir kısıtlamaya tabi tutulamaz.

Değerli Arkadaşlar,

Disiplin suçları ve cezalar, soruşturmanın nasıl yürütüleceği, onur kurullarının çalışma yöntemi Disiplin Yönetmeliğimizde detaylı olarak tanımlanmıştır. Bugün burada bunları daha detaylı bir şekilde ele alacaksınız. Uygulamalar arasındaki farklılıkları, yeterince açık olmadığını düşündüğünüz noktaları tartışacaksınız. Daha demokratik, daha işlevsel, daha etkin bir TMMOB örgütlülüğünü bu beraber çalışma, beraber üretme anlayışıyla hep beraber yaratacağız.

Siz Yüksek Onur Kurulu ve Oda Onur Kurulu üyelerimize bu etkinlikte Yönetim Kurulumuz ile birlikte olduğunuz için, TMMOB'nin ve Odalarımızın hukuk danışmanlarına, örgütümüzün avukatlarına da katkılarından dolayı ayrıca teşekkür ediyor, toplantımızın başarılı geçmesini diliyorum.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

TMMOB MİMARLAR ODASI 3. BİLİRKİŞİLİK SEMPOZYUMU “DEĞİŞEN HUKUK'TA BİLİRKİŞİLİK”

16-17 Kasım 2012/ANKARA

**Değerli Konuklar,
Sevgili Arkadaşlar,**

Öncelikle hepimizi TMMOB Yönetim Kurulu ve şahsım adına sevgiyle, saygıyla, dostlukla selamlıyorum.

Bugün itibarı ile üye sayısı 410.000'e ulaşan ve ülkemizdeki mühendisleri, mimarları, şehir plancılarını temsil eden Birliğimiz ve bağlı 24 odamız bilirkişilik alanında da önemli görevler ve sorumluluklar üstlenmektedir.

Bir kamu hizmeti olan bilirkişilik görevini yerine getirirken, mesleki bilgi ve deneyimin meslek onur ve haysiyetine yaraşır biçimde ve kamu yararının öne konularak yerine getirilmesi konusunda üzerimize düşen görev ve sorumluluğumuzun bilincindeyiz ve bu yönde bağlı odalarımız ile birlikte pek çok çalışma yürütüyoruz.

Bu sempozyum da bu çabalarımızın bir ürünüdür. Sempozyumun düzenleyicisi olan Mimarlar Odamıza bu çalışmasından dolayı teşekkür ediyorum.

Sevgili Arkadaşlar,

Yargılamada özel ve teknik konularda başvuru olarak karşımıza çıkan bilirkişilik, adaletin yerini bulmasını sağlayıcı bir araç ve aynı zamanda bir kamu görevini tanımlamaktadır.

Bilirkişilik adaletin sağlanmasında her zaman büyük önem taşımıştır. Hukuk kuralları ne kadar doğru uygulanırsa uygulansın, hâkime bilimsel ve teknik bilgiyi veren bilirkişi o konuda uzman değilse, gerçek adaletin sağlanamayacağı açıktır. Ne yazık ki; bugün ülkemizde bilirkişilik görevi yürüten kişilerin çoğu; özel ve teknik bilgi, birikim ya da donanımdan yoksundur. Bilirkişi inceleme ve raporlandırmalarının aylar alabildiği, farklı bilirkişi görüşleri nedeniyle, aynı konuda görülen davalarda çelişkili kararlar verilebildiği görülmektedir.

Yargı sistemimizde yaşanan bu sorunların; bilirkişiliğe ilişkin ayrıntılı ve özel düzenlemelerin bulunmamasından, mevcut yasal düzenlemelerin sorunları gidermede yetersiz oluşundan kaynaklandığı kuşkusuzdur. Özellikle; bilirkişi seçimlerine ilişkin yasal düzenleme eksiklikleri, meslek mensuplarının uzmanlık alanlarına dikkat edilmemesi, çalışma ilke ve sorumluluklarının ortaya konulmaması, bilirkişi ücretlendirmelerinde ölçütlerin bulunmaması, bilirkişiliğin kişiler için bir yan gelir aracı olarak görülüyor olması; hukuksal ve bilimsel amacının dışında kullanılması sonucunu yaratmaktadır.

Özellikle bilirkişilerin seçiminde, uzmanlıkların belirlenmesi anlamında ciddi sorunlar bulunmaktadır. Kendi örgütüm ile ilgili söylemem gerekirse; odalarımıza

kayıtlı olmayan, mesleki sicili bilinmeyen, uzman olup olmadıkları tartışmalı kişiler İl Adli Yargı Komisyonları listelerinde kontrol ve denetim dışı bir şekilde bilirkişi olarak yer alabilmekte, hazırladıkları raporlar ile yargılamayı olumsuz etkileyebilmektedirler. Hukuk Muhakemeleri Kanunu gereğince çıkarılan yönetmelik, hukuk davalarında kontrol ve denetimi mümkün kılmakla birlikte, ceza alanında bu sorun devam etmektedir.

Bu durumda doğru karara ışık tutması beklenen raporlar yerine, teknik ve bilimsel doğruluğu tartışılacak raporlarla bilirkişilik konusunda güven vermeyen bir ortam yaratılmaktadır. Bu ortam, işinin uzmanı ve mesleki değerlere sahip kişilerin bu alandan uzak durmasına, yaratılan olumsuz imajın bir parçası olarak zarar görmemek için bilirkişilik yapmada isteksiz davranmalarına neden olmaktadır. Bundan ise en çok yargı süreci ve adalet mekanizması zarar görmektedir.

Sevgili Arkadaşlar,

Dünyayı, ülkeyi ve yaşamı tanıyan, anlayan ve ona göre politikalar üreterek yaşama geçiren bir çalışma anlayışı içerisinde olan TMMOB, duyarlı ve sorumlu anlayışıyla bilirkişiliğe ilişkin yargıda yaşanan sorunların her zaman farkında olmuş ve bu konuda çalışmalar yürütmüştür. Bugüne kadar düzenlenen sempozyum, seminer ve eğitimlerle meslek mensupları bilgilendirilmiş, aynı zamanda da TMMOB bilirkişilik mevzuatını oluşturma çalışmaları sürdürülmüştür. Yapılan çalışmalar ve elde edilen birikim sonucunda Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Bilirkişi Yönetmeliği 5 Mayıs 2005 tarihli ve 25806 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Bu yönetmelikle TMMOB; yargı sistemimizde yaşanan bilirkişilik sorununun çözümünde, kendi üzerine düşen görevi yerine getirmiştir.

TMMOB bu yönetmeliğin amacını, hizmetin nitelikli sunulması ve kamu yararının korunması olarak çizmiş ve yönetmeliğin 1. maddesinde; kamu kurum ve kuruluşları ile mahkemelerden talep halinde ve tavsiye niteliğinde hazırlanacak bilirkişi listelerinde görev alacak kişilerde aranacak nitelikler ve bilirkişilerin çalışma esaslarını belirlemiştir.

Bu amacı gerçekleştirebilmek için yönetmeliğin diğer maddelerinde, meslek mensubu bilirkişilerin çalışma ilke ve anlayışı, sorumlulukları, eğitim ve belgelendirmeye dair düzenlemeler getirilmiştir.

Yönetmeliğin 7. maddesinde, “Bilirkişiler, bilim ve tekniğin gereklerini yerine getirmek, yürürlükteki mevzuata uymak, meslektaşlarıyla ve halkla olan ilişkilerinde dürüstlüğü ve güveni hâkim kılmakla yükümlüdürler. Bilirkişiler, mesleki davranış ve meslek etik ilkelerine uymak zorundadırlar” denilerek, bilirkişilik görevi üstlenen meslektaşlarımızın çalışma ilke ve sorumlulukları belirlenmiştir.

Yönetmeliğimizin üçüncü bölümünde eğitim ve belgelendirme düzenlenerek, bilirkişilik alanındaki en önemli sorunlardan birisi olarak tespit ettiğimiz,

bilirkişinin, bilgisine başvuru konuda gerekli uzmanlık ve yeterliliğe sahip olmamasından kaynaklanan sorunların önüne geçilmesi sağlanmıştır. İlgili hükümler gereği; Odalarımız tarafından düzenlenen bilirkişi meslek içi eğitim seminerlerine katılarak, bu seminerleri başarıyla tamamlayanlara yetki belgesi verilecek ve yalnızca bu belgelere sahip olup diğer koşulları da sağlayan üyeler bilirkişilik hizmeti verebilecektir. Yönetmeliğimizle zorunlu hale getirdiğimiz meslek içi eğitim seminerlerimiz ve belgelendirme uygulamalarının bilirkişilik alanındaki olumlu sonuçlarını bugün hep birlikte görmekteyiz. Meslek içi eğitimlere katılarak belge alan meslektaşlarımız tarafından hazırlanan raporlar sonucu yargı alanında TMMOB ve Odalarımız ile Oda üyesi meslektaşlarımıza olan güven ve saygı giderek artmaktadır.

Sevgili Arkadaşlar,

2005 yılında yürürlüğe giren yönetmeliğimiz ile birlikte bilirkişilik alanında başlatmış olduğumuz bu çalışmaların diğer bir sonucu da Birliğimizin girişimleri ile Maliye Bakanlığı tarafından hazırlanarak 24 Kasım 2006 tarihli ve 26356 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren “Kamulaştırma Davalarında Bilirkişi Olarak Görev Yapacakların Nitelikleri ve Çalışma Esaslarına İlişkin Yönetmelik”dir.

Bu yönetmelik ile Birliğimizin ve Odalarımızın bu alandaki yetkisi tanınmakta, meslek odalarımızca verilen eğitim ve belgelendirme, kamulaştırma alanında bilirkişilik yapacaklar için zorunlu hale getirilmektedir. İlgili yönetmelik hükümleri ile verilen görevin en uygun biçimde yerine getirilmesi amacıyla 10.02.2007 tarihli TMMOB Yönetim Kurulu Kararı ile “Kamulaştırma Davalarında Görev Yapacak Mühendis, Mimar ve Şehir Plancılarının Nitelikleri, Belgelendirilmesi ve Çalışma Koşullarına İlişkin Usul ve Esaslar” da yürürlüğe konulmuştur.

Bugün TMMOB ve Odalarımız tarafından yürütülen çalışmalar sonucunda kamulaştırma alanındaki bilirkişiliklerde sorunlar minimum düzeye inmiştir. Ancak, Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesine İlişkin Yasa ile bu alana müdahale edilmiş ve bu alanda Değerleme Uzmanları Kuruluşlarına öncelik verilmiştir. Bilirkişilik bir meslek olmamasına karşın, kamulaştırma davaları kar amacı güden kuruluşlara teslim edilmiştir. Bilirkişiliğin amaçlarına aykırı bir düzenleme yasa maddesi olarak karşımızda durmaktadır.

Kamulaştırma alanında çıkarılan ve yürürlüğe giren bu yönetmelik hukuken sakatlanmış olmasına karşın, Hukuk Muhakemeleri Kanunu’nun öngördüğü bilirkişilik yönetmeliği, bilirkişilik kurumunun amacına uygun bir şekilde Adalet Bakanlığı tarafından düzenlenerek yürürlüğe girmiştir. Hem dosya sayısına kısıtlama getirilmesi hem de meslek odalarının öngördüğü eğitimi tamamlama zorunluluğu getirilmesi olumlu olup, bu yönetmelik bilirkişilik kurumunun disipline edilmesine katkı koyacaktır. Bu olumlu düzenlemenin ceza yargılamasına yansması ile bu alanda yaşanan sorunların asgariye ineceğine inanmaktayız. Bu

konuda da üzerimize düşen görev ve sorumluluğun bilinciyle çalışmalarımıza devam etmekteyiz.

Adaletin yerine getirilmesinde yargıya doğrudan katkı sunan Birliğimiz üyeleri bilirkişilerin, uzmanlıkları ve sahip oldukları değerler doğrultusunda, bu alanda gereken özeni ve duyarlılığı göstereceğine olan inancım; sempozyumun verimli geçmesini diliyor ve hepinize saygı ve sevgilerimi sunuyorum.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

TMMOB VE ODA DENETLEME KURULLARI ORTAK TOPLANTISI

24 Kasım 2012/ANKARA

**TMMOB ve Odalarımızın Sevgili Denetleme Kurulu Üyeleri,
Odalarımızın Sevgili Saymanları, Yöneticileri,
Değerli Arkadaşlar,**

Öncelikle hepinizi TMMOB Yönetim Kurulu adına sevgiyle, saygıyla, dostlukla selamlıyorum.

Bugün burada, daha etkin, daha demokratik, daha işlevsel bir TMMOB örgütlülüğü için bir aradayız. Bu toplantı, hem yönetmeliğimiz gereği, hem de TMMOB Denetleme Kurulu'nun talebi doğrultusunda TMMOB Denetleme Kurulu ile odalar denetleme kurulu üyeleri, oda sayman üyeleri arasında bilgi ve görüş alışverişi için düzenleniyor.

Sevgili Arkadaşlar,

TMMOB olarak en övünç duyduğumuz özelliğimiz Birliğimizin ve Odalarımızın şeffaflığı, yönetimdeki, mali işlerdeki şeffaflıktır.

TMMOB ve odalarda denetleme kurullarımız TMMOB VE ODALAR DENETİM YÖNETMELİĞİ esaslarına göre çalışmaktadır. TMMOB Denetleme Kurulu, bu yönetmeliğin amacı ve kapsamı doğrultusunda Birlik ve Odaların hesaplarını ve buna ilişkin işlemleri inceleyen bir kuruldur.

Sizlere birazdan, hem Denetleme Kurulu üyelerimiz, hem de mali müşavirimiz ve hukuk müşavirimiz tarafından konu ayrıntıları ile anlatılacağından ben detaylara girmeyeceğim.

Sevgili Arkadaşlar,

Ben esas olarak AKP Hükümetinin TMMOB Yasası'nda yapmak istediği değişiklikler ve buna karşı Örgüt olarak vereceğimiz mücadele konusunda bir şeyler paylaşmak istiyorum.

AKP Hükümetinin, Örgütümüz TMMOB'nin kuruluş yasası olan 6235 Sayılı Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Kanunu'nda da değişiklikler içeren çok kapsamlı bir torba yasa hazırladığını -artık basında da haber olarak çıktı- hepimiz biliyoruz. Bu torba yasada, yapı denetimiyle ilgili kanun tamamen değiştirilmekte, 3194 Sayılı İmar, 634 Sayılı Kat Mülkiyeti, 2464 Sayılı Belediye Gelirleri, 3621 Sayılı Kıyı Kanunu, 5543 Sayılı İskan Yasası, 4342 Sayılı Mera Yasası, 4736 Sayılı Kamu Kurum Kuruluşlarının Ürettikleri Mal ve Hizmet Tarifeleri, 5846 Sayılı Kültür ve Sanat Eserleri, 644 Sayılı Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın kuruluşuyla ilgili Kanun Hükmünde Kararname ve 190 Sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'de de değişiklik yapılmaktadır. 12 ayrı yasada değişiklik yapan bir torba yasadır.

Evet Arkadaşlar,

Bu torba yasada yer alan düzenlemelerin tamamı, AKP'nin bir dönemdir adımlarını attığı tüm kentleri, kıyıları, meraları, ormanları ranta açmanın yasal zeminini hazırlamak için yapılmaktadır.

AKP'nin bir türlü ele geçiremediği, kendi arkada bahçesi haline getiremediği ve tüm bu rant politikalarının önünde engel olarak gördüğü Örgütümüzü yeniden dizayn etmeye yönelik değişiklikler de bu torba yasanın içinde yer alıyor.

Cumhurbaşkanlığı Devlet Denetleme Kurulu'nun meslek örgütleri üzerine hazırladığı raporla başlayan, KHK'lerle kurulan Çevre ve Şehircilik Bakanlığı Mesleki Hizmetler Genel Müdürlüğü'nün oluşturulması ile devam eden, çok sayıda çıkarılan yönetmeliklerle sürdürülen süreçte mesleğimize, meslektaşlarımıza ve örgütümüze de yeni bir ayar verilmeye çalışıldığı aşikârdı. 6235 Sayılı TMMOB Yasası'nın değiştirileceği, TMMOB'nin "yeniden düzenleneceği" AKP'li yetkililer tarafından farklı zeminlerde dile getiriliyordu. AKP'nin teslim alamadığı Birliğimiz, şimdi yasası değiştirilerek teslim alınmak isteniyor.

Sevgili Arkadaşlar,

AKP Hükümeti TMMOB Yasası hazırlıyor ama TMMOB'ye sormaya gerek bile duymuyor, çalışmalarını kapalı kapılar ardında yürütüyor. Türkiye'nin en fazla üyeye sahip, kamu kurumu niteliğindeki meslek örgütünü yeniden yapılandırmak üzere yasal değişiklikler hazırlanıyor ama yasasını hazırlanan bu örgüte bir şey sorulmuyor.

Elbette sormazlar. Çalışma hayatını düzenleyen yasalar değiştirilirken, Sendikalar Yasası değiştirilirken emek örgütlerine sormadıkları gibi; eğitim sistemini baştan aşağı kendi ideolojilerine göre düzenledikleri 4+4+4 kesintili eğitim sistemini getirirken eğitimcilere sormadıkları gibi; sağlıkta yeniden yapılandırma diye yasalar hazırlayıp sistemi tümüyle insanımızın aleyhine değiştirirken Türk Tabipleri Birliği'ne sormadıkları gibi, Alevi ve Kürt açılımı yaparken Alevilere ve Kürtlere sormadıkları gibi; Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Yasası'nı değiştirirken de bu ülkenin mühendislerine, mimarlarına, şehir plancılarına onların örgütü TMMOB'ye sormazlar. Çünkü sorarlarsa sadece emekten, bilimden, insandan yana yanıtlar alırlar. Bu yanıttan da hiç hoşlanmazlar.

Sevgili Arkadaşlar,

İktidarca öngörülen değişikliklerin toplumsal ya da bilimsel bir düzlemde gerekçelendirilemeyeceği açıktır. 6235 sayılı yasanın gerekçeleri bu ülkede mühendis, mimar, şehir plancısı örgütlenmesinin temel gerekçeleridir ve doğrudur. TMMOB yasasındaki değişiklik TMMOB örgütlülüğünün ya da bu ülkenin mühendislerinin, mimarlarının, şehir plancılarının bir talebine dayalı değildir. Bu değişiklikler Türkiye Cumhuriyeti tarihinde ilk kez Cumhurbaşkanı isteği üzerine hazırlanan Devlet Denetleme Kurulu raporunda belirlenmiştir.

Koza Altın İşletmeleri sahipleri gibi aktörlerin yönettiği basın kuruluşlarında son 2 senedir çıkan haberleri izliyoruz. Yani kendi deyimleri ile candaş, bizim deyimimizle yandaş medyanın dillendirdiği bir şekilde şekillenmiştir. İktidarın sesi ve yardımcısı konumunda dillendirilen görüşler üzerine şekillenen yasanın gerekçelendirileceği metin asıl gerekçeyi asla dile getirmeyecektir. Demokratik toplumlarda her yasa kamu yararına olduğu ön kabulüne karşın, bu iktidar döneminde çıkarılan tüm yasalar iktidarın ajandasından çıkmaktadır. Yasalar toplumsal talepler üzerine değil, toplum dışlanarak, iktidar oylarıyla mecliste kotarılmaktadır.

Baktığımızda yapılması düşünülen değişikliklerle örgüt şeması, seçim, seçimde temsil, vesayet ilişkisi değişiyor. Örgüt şemasında birlik varlığını korumakta, ancak birliğin hak ve yetkileri tümüyle yok ediliyor. Keza oda merkezi korunmakta ancak il odalarının tüzel kişilik kazanması ile odaların hak ve yetkilerine kısıtlama gelmektedir. Oda merkezi ile il odaları arasındaki ilişkinin netliği yoktur. Yürürlükte olan yasamızda bütçe merkezi, tüzel kişilik demokratik merkezîyet ilkesine göre şekillenmişken, il odaları ile merkez arasındaki ilişki bozularak sistem tümüyle parçalanmak istenmektedir. 6235 sayılı yasanın gerekçesinde bu örgütlenmenin ancak ve ancak demokratik merkezîyetçi bir sistemle olabileceği açıkça ifade edilmektedir. Seçim sisteminin değiştirilmesinin, oda merkezlerini zayıflatmaya dönük olduğu açıktır.

Mesleki etik ve meslek kurallarının uygulanamayacağı kaotik bir süreç örülmüştür. İl odalarına piyasaya dönük iş yapma, şirketleşme gibi yetkiler tanınarak meslek odası kimliği zayıflatılmış, çıkar ilişkileri üzerinden şekillenecek bir örgütlenme öngörülmüştür. Meslek odalarının temel görevi olması gereken görevler, il odaları ve odaların en son akıllarına gelecek ötelenmiş görevler olarak tanımlanmıştır. Bu değişiklikler Birlik ve odaları, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın hiyerarşisi içerisine sokar. Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın Birlik ve odalardan taleplerinin reddedildiği konular bu yasaya girmiş ve meslek odasının görevi haline getirilmiştir. Mesleki denetim yapmama, üye bilgilerinin paylaşımı, AB ya da Soros projelerine ortaklık, üye ile haksız rekabet ortamı yaratacak piyasaya proje sunmak, iktisadi teşebbüs kurmak gibi konular yasa ile hüküm haline getirilmiştir.

Birliğin ve odaların mesleğin icrası konularında yönetmelik yapma hakları tümüyle ellerinden alınmaktadır. "Bakanlığın uygun görüşü alınır" demek esas olarak hiyerarşik bir ilişki ve denetim demektir. Yani bu yasanın bu şekilde çıkması durumunda burası Bakanlığın bir devlet dairesi haline gelecektir. Teknoloji ve bilimin bu kadar geliştiği, uzmanlıkların bu kadar iç içe girdiği bir durumda meslek alanlarımıza ilişkin yetki, hak ve sınırlılıklar tanımlanırken, bütün bu yetkiler bir Bakanlığın 'uygun görüşü' haline getirilmektedir. Yani yasanın özeti, bir vesayet ilişkisidir.

Sevgili Arkadaşlar,

AKP hazırladığı torba yasa içindeki değişikliklerle bir türlü kendinden yana yapamadığı örgütümüzü parçalayarak güçsüzleştirmek, etkisizleştirmek istiyor.

AKP Odalarımızı parçalayarak, bölerek TMMOB'nin gücünü azaltmak istiyor.

Ama bizim de yapacaklarımız var. AKP'nin 10 yıllık iktidarı boyunca kendi arka bahçesi haline getiremediği, önünde engel olarak gördüğü TMMOB'yi etkisizleştirmeyi amaçlayan bu yasa değişikliğine karşı bundan önce olduğu gibi bundan böyle de hep birlikte mücadele edeceğiz.

TMMOB'yi TMMOB yapan, şimdiye kadar ayakta tutan, savrulmasına ve diz çökmesine asla izin vermeyen örgütlülüğümüzün bu saldırıyı geri çevireceğine olan inancım tamdır.

Biz bu yasayı geri püskürteceğiz arkadaşlar. Eğer onlar bu yasayı Meclis'teki oylarıyla geçirirlerse gene karşılarında yine insandan, emekten, haktan, hukuktan, adaletten yana dik duran bir TMMOB'yi ve onun kadrolarını bulacaklardır. Yasayla oluşacak oda sayısı 32'ye çıkıyor. İl odalarının sayısı da 250'yi buluyor. Ama onlar, mühendis-mimar hareketini böylelikle bölüp parçalayacaklarını sansalar da karşılarında TMMOB'nin kadroları yine dimdik ayakta duracaktır, bunu da her yerde ifade ediyorum.

Bilinmelidir ki; yüreği insan sevgisi ile dolu olan TMMOB'nin kadroları her ne pahasına olursa olsun AKP'ye teslim olmayacak inanç ve kararlılıktadır. AKP asla mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı mesleğini, bu mesleği uygulayanları ve onların örgütü TMMOB'yi teslim alamayacaktır.

Hepimize kolay gelsin.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

HATAY KENT KURULTAYI

2 Aralık 2012/HATAY

**Değerli Konuklar,
Sevgili Arkadaşlar,**

Öncelikle hepinizi TMMOB Yönetim Kurulu adına sevgiyle, saygıyla, dostlukla selamlıyorum. TMMOB adına bu etkinliğin sekreteryasını yürüten Hatay İl Koordinasyon Kurulu Sekreterimiz Adnan Orukoğlu şahsında, Hatay birimlerimizin yöneticilerine, çalışanlarına, bu sempozyumun düzenlenmesinde emek veren herkese Yönetim Kurulumuz adına teşekkür ediyorum.

Değerli Konuklar

TMMOB kuruluşundan bu yana gerek meslek alanlarına gerek tematik konulara ilişkin olarak düzenlediği etkinliklerde kamuoyuna açıklamalar, çözüm önerileri ve modeller sunmuştur. TMMOB kent sorunlarına ilişkin olarak özellikle son yirmi yıldır yerel yönetimler, kamu kaynaklarının dağılımı, afetler, çevre, altyapı, ulaşım, konut, turizm, kentsel koruma ve kentsel dönüşüm temalarında sorun tespitlerini ve çözüm önerilerini kamuoyuyla paylaşmaktadır.

Geçtiğimiz 6 yıllık süreçte, Ankara’da iki kez, İstanbul’da iki kez, Bursa’da üç kez, Adana’da iki kez, Edirne’de iki kez, Eskişehir, Bodrum, Denizli, Samsun, İzmir, Aydın, Edirne, Diyarbakır, Kırklareli, Van, Batman, Gaziantep, Balıkesir, Antalya, Zonguldak, Trabzon, Konya’da düzenlediğimiz kent sempozyumlarıyla kentlerin mevcut durum tespitlerini yaparken, “Nasıl bir kent istiyorum” sorusuna da kentte yaşayanlarla birlikte yanıt arıyoruz.

TMMOB’nin uzunca bir süredir değişik kentlerimizde düzenlendiği “kent sempozyumları” göstermiştir ki; kentlerimizde; sağlık, çevre, altyapı, ulaşım, barınma, ısınma, eğitim, kültür ve benzeri birçok konuda sorunlar yaşanmaktadır. Diğer yandan kentlerimiz; deprem, sel, heyelan ve yangın gibi afetlere hazırlıklı değildir.

TMMOB, kentlerimizde var olan sorunların aşılması, sağlıklı kentsel çevrelerin oluşturulması ve kentsel yaşam kalitesinin iyileştirilmesi doğrultusunda, toplumun büyük bölümünü dışlayacak, halkın katılım ve denetimine kapalı yerel yönetim biçiminin aşılmasını, kent halkının ve meslek örgütlerinin demokratik katılımı ve denetimini sağlayacak bir anlayışın geliştirilmesini, öncelikli ve temel gerek olarak görmektedir.

Sevgili Arkadaşlar,

TMMOB, kent sempozyumları aracılığı ile kentlerimize aklın ve bilimin gözünden mercek tutar, mevcut durumu analiz eder ve sorunlara ilişkin çözüm önerileri sunar. TMMOB, bu anlayışla Hatay’a mercek tutarsa, Suriye’de başlatılan iç savaş ve işgal sürecinin bu kentin temel sorunu haline geldiğini de asla

görmezlikten gelmez. Yani TMMOB, emperyalizmin yönelimleri doğrultusunda aktif taşeronluk rolünün pervasızca yürütülmesinin sonuçlarının Hatay'ı ne hale getirdiğini ve bu gidişatin özellikle Hataylılara neye mal olacağını cesurca, tereddüt etmeden ortaya koyar.

Sevgili Arkadaşlar,

Tarihe baktığımız zaman Hatay'ın medeniyetlerin köprüsü, buluşma ve etkileşim noktası olduğunu görürüz. Kentin bu özelliği Hatay'ın bugünkü yapısının oluşmasında en büyük etkindir. Hatay'a bu bakımdan Ortadoğu'yu büyük oranda yansıtan bir minyatür de diyebiliriz. Özellikle bu yapı, Suriye'de yaşanan parçalanma ve iç savaşın kırılma noktalarını bünyesinde taşıdığı için bölgedeki gerilimlerin günlük yaşama doğrudan yansımaya yol açıyor. Suriye'deki iç savaşın doğrudan parçası haline gelmişken hele de Hatay işgal sürecinin lojistik bir üssü haline getirilmişken bu risk Hataylıların hayatını cehenneme çevirmeye yeter de artar bile. Bu durum esnafından doktoruna, öğrencisinden köylüsüne kadar Hatay halkı tarafından birçok alanda yoğun bir biçimde hissediliyor. Hatay'daki herhangi bir vatandaşımızın bu fiili savaş süresince gündelik hayatında yaşadığı sıkıntıları sıralaması tek başına birçok şeyi anlatmaya yeter.

Ülkemizi yöneten siyasal iktidarın bu gerçeği bizlerden çok daha iyi bildiğini de unutmadan, AKP'nin Suriye'ye yönelik çıkırından çıkmış müdahalecilik hevesinin nereden kaynaklandığı sorusunu sormamız gerekiyor. Bu soruya AKP'nin verdiği cevap çok açık ve net, Suriye'ye "özgürlük ve demokrasinin" gelmesi! Bunu, kendi ülkesini açık bir cezaevine çevirmiş, kendisine muhalif tüm kesimleri baskı ve zor yoluyla bertaraf etmiş, hak ve özgürlükleri yasaklamayı marifet sayan bir iktidarın söylemesi ironi değil de nedir? Bu sorunun cevabını, emperyalizmin bölgesel politikalarında ve bu politikalara tam uyumluluk içerisinde giderek derinleştirilen bağımlılık ilişkilerinde, aktif taşeronlukta aramak gerekir. Bu sorunun cevabını, 2010 yılında düzenlenen NATO Lizbon Zirvesi'nde ve bu toplantıda karar altına alınan, füze savunma sisteminin bir parçası olarak Kürecik'e kurulan radar üssünde aramak gerekir. Bu sorunun cevabını, emperyalistler ile el ele kol kola konuşlandırılacağı yer çalışmalarının yapıldığı patriot füzelerinin gelişinde aramak gerekir.

AKP'nin Suriye'ye müdahale çabalarının gerekçelerini emperyalizmin kendi özünde arayabiliriz ama asla ve asla Suriye'ye "özgürlük ve demokrasi" götürme safatasında aranmasına izin vermeyiz. Bu durumu en çıplak haliyle de Suriye'ye "demokrasi götürülürken" sokağa çıkarak görüşlerini ifade etme özgürlüğü elinden alınmış ve yasaklanmış bir kent olan Hatay'dan ifade edebiliriz.

Sevgili Arkadaşlar,

Emperyalizm, Ortadoğu ve Kuzey Afrika ülkelerinde gelişen isyan dalgasını, bölgenin neoliberal sömürü düzenine entegrasyonu ve enerji kaynaklarına hakim olma yönündeki bölgesel politikalarının bir manivelası haline getirdi. Mısır ve

Tunus ile başlayan değişimler Libya'nın işgali, Suriye'de iç savaşın derinleştirilmesi ve İran'ın çevrelenmesi yönünde bir seyir izliyor. Bölgenin yeniden dizayn edildiği süreçte adı konmamış bir bölüşüm savaşı yaşanıyor.

Suriye'nin Türkiye'ye kimyasal silahla saldıracağı iddialarıyla yürütölen bir cambazlık ile kurulacak olan patriot füzeleri, NATO tarafından bölgenin çevrelendiğini gösteriyor. Bölge çevrelenirken Türkiye de, AKP eliyle emperyalizmin bir askeri üssü olarak pozisyonunu alıyor. Bu süreç, ABD'nin ağırlığını Asya-Pasifik bölgesine kaydırırken Türkiye'nin oynayacağı rolü de belirginleştiriyor.

Emperyalizmin aktif taşeronluğu görevini “Bölgesel liderlik, yeni Osmanlılık” gibi söylemlerle örtmeye çalışan AKP'nin bölgesel aktör olma çabası Suriye meselesinde çıkmaza girdi. İsrail'in Filistin'e yaptığı saldırı sonrası ise AKP'nin bölgedeki etkisinin sınırları açıkça ortaya konulmuş oldu.

Sevgili Arkadaşlar,

Emperyalizme bağımlılık ilişkilerinde öлке tarihinin en ileri aşamasına AKP iktidarı ile ulaşmış bulunuyoruz. AKP iktidarı, Suriye'deki iç savaşın doğrudan bir parçası haline gelmiş durumda. Medeniyetler için tarih boyunca bir köprü vazifesi görmüş Hatay ilimiz şimdi emperyalist işgalin bir köprüsü haline getirildi. Güney illerimiz ajanların cirit attığı, silahlı grupların kamplarda barındığı, eğitim gördüğü, hastanelerin militanlara sıhhiye hizmeti verdiği bir lojistik üs gibi kullanılıyor. Suriye'deki silahlı gruplara para ve silah yardımı yapıldığı gizlenmeye gerek dahi duyulmuyor. Bu bir utanç tablosudur ve bu tablonun sorumlusu AKP iktidarındır.

TMMOB, Suriye'ye örtölü savaş şeklinde süren müdahaleye en başından “Suriye'ye emperyalist müdahaleye hayır” diyerek karşı çıktı. Şimdi de bu tavrı, en anlamlı yerde yani Hatay'da gösteriyoruz. Hatay Kent Sempozyumunun, emperyalist savaş, işgal ve sömürü politikalarına ve işbirlikçilerine karşı barışın, halkların kardeşliğinin ve bağımsızlığın kürsüsü olacağına inanıyorum.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

4. ULUSAL ENERJİ VERİMLİLİĞİ FORUMU 10-11 Ocak 2013/İSTANBUL

Değerli Katılımcılar,

Bu yıl 32. Enerji Verimliliği Haftası'nı kutluyoruz. Kamu, özel sektör, akademi ve meslek örgütlerinin bir araya geldiği bu etkinlikte enerji verimliliğinin ne kadar önemli olduğunu vurguladığımız konuşmaları bu yıl da yine yapıyoruz. Bu etkinliğin düzenlenmesinde emeği geçen herkese örgütüm adına teşekkür ediyor, hepimizi saygıyla selamlıyorum.

Burada bulunan herkes, hepimiz biliyoruz ki; enerjinin verimli kullanımı geleceğimiz açısından bir zorunluluk. Enerjide dışa bağımlılıktan bir nebze olsun kurtulmanın, dünya açısından sürdürülebilir bir ekosistem ve hayatın yolu enerjiyi verimli kullanmaktır. Bunun yollarını bulmak yasal ve toplumsal altyapısını oluşturmak zorundayız.

Enerji verimliliği konusunu anlayabilmek için dünyanın ve ülkemizin artan enerji ihtiyacına bakmak gerekir. 2011 sonu itibariyle Dünya Birincil Enerji Tüketimi: 12,3 milyar TEP. Türkiye 118,8 milyon TEP enerji tüketimi ile dünyadaki enerji tüketimi en yüksek 23'üncü ülke konumunda. 2010-2030 arası yıllık artış oranı dünyada % 1,4 olarak belirlenirken, ülkemizde % 4 olması bekleniyor. Ülkemizin enerjide % 70'leri aşan bir oranda dışa bağımlılığı olduğunu da dikkate aldığımızda enerji verimliliği karşımıza oldukça önemli bir olgu olarak çıkıyor.

Türkiye ekonomisi gelişmiş ülkelerle karşılaştırıldığında “enerji yoğun” olarak değerlendirilebilir. Enerji yoğunluğu ekonomi ve sanayinin yapısından önemli oranda etkilenmektedir ve nihai kullanım enerji verimliliğinin gerçek anlamda karşılaştırılması için kıyaslamaların satın alma gücü paritesi bazlı GSMH ve nihai kullanım enerji tüketim rakamları arasında yapılması gerekmektedir. Ancak bu kıyaslama bile, Türkiye'nin bazı Avrupa ülkelerinin 2,5 katı daha fazla ve AB'nin ortalamasından % 30 fazla enerji yoğun olma özelliği taşıdığı gerçeğini ortadan kaldırmamaktadır. Ayrıca ülkemiz kurumlarının yaptığı birçok çalışma Türkiye'de tüm sektörlerin ortalaması olarak, en az % 25 enerji tasarrufu potansiyeli olduğunu doğrulamaktadır.

Son yıllarda enerji verimliliği yasal çerçevesi ile ilgili önemli gelişmelerin sağlandığını söylemek yanlış olmayacaktır. Ama ciddi anlamda, üretimi ikame edecek, dış bağımlılığımızı azaltacak bir enerji tasarrufunu ortaya koymak için hala çok radikal karar ve girişimlere ihtiyacımız var. Halen kurumsal yetersizlikler, mali desteklerin enerji verimliliği potansiyelinin değeri ile kıyaslandığında çok düşük seviyelerde kalması, her seviyede eksik bilgi ve farkındalık ve hatta yeni mevzuattaki uygulanabilirliği olmayan bazı hususlar; enerji verimliliğinde istenen sonucun alınmasını geciktirmektedir.

Başta Makina Mühendisleri Odası ve Elektrik Mühendisleri Odası olmak üzere odalarımız bu konudaki önerilerini sürekli olarak dile getirmekte ve raporlarla

görüşlerini kamuoyu ile paylaşmaktadır. Burada bunlardan bir kaçından ben de bahsetmek istiyorum.

Yasadan sonra onlarca yönetmelik ve tebliğ yayınlanmıştır. Bunların pek çoğunda çok kısa süreler içinde revizyon ihtiyacı doğmuş, yapılan değişiklikler ve yeni ek yükümlülükler, bu mevzuatı karışık, problemli ve zaman zaman da birbiri ile çelişir hale getirmiştir. Özellikle enerji verimliliği sektörünün en önemli aktörlerinden olan Enerji Verimliliği Danışmanlık (EVD) firmaları olumsuz olarak etkilenmiştir. Mevzuatın içselleştirilmesi ve uygulanabilmesi için; en kısa sürede toptan yeniden ele alınarak sadeleştirilmesi ve detayların her yıl hazırlanacak kılavuzlarla yönlendirilmesi şarttır.

Ayrıca mevzuatta belirtilen bazı son tarihler, zaman yaklaşp uygulamalar gerçekleşmeyince ertelenmektedir. Örneğin kamu binalarının etüt çalışmalarının tamamlanma zorunluluğu zamanı geldiğinde gerçekleşmeyince 2 yıl ötelenmiştir. Benzer şekilde Enerji Verimliliği Stratejisinde de bazı son tarihler verilmiştir. Şubat ayında birinci yılını dolduracak olan stratejinin bir yıl içinde yapılması öngörülen eylemleri ile ilgili gelişmelerden henüz bir bilgimiz yok. Büyük ihtimalle onlarda da bazı ötelemeler söz konusu olacaktır. Bu çeşit bir uygulama yöntemi kamuya olan güveni sarsmaktadır.

8.5 milyona ulaşan mevcut bina stokunun %85'i olarak tahmin edilen önemli bir kısmının enerji verimliliği açısından yeterli şartlara sahip olmadığı sektörde sıkça dile getirilmektedir. Bunun bilinçsizlik, bilgisizlik, yetersiz yapı denetimi gibi bazı nedenleri olsa da en önemli nedeni finansman yetersizliğidir. Bu nedenle enerji verimliliği önlemlerinin daha etkin uygulanabilmesi için teşvik programlarına ihtiyaç duyulmaktadır.

Uygulamalar hakkında halka yeterli düzeyde bilgi aktarılmamaktadır. Bunun sonucu olarak yasa ve yönetmeliklerde yer alan zorunluluklar halk arasında şehir efsaneleri biçimindeki söylentilerle yayılmaktadır. Örneğin bu süreç içerisinde halk arasında “zorunlu” bir “mantolama yönetmeliği” söylentisi yayılmış, bunun sonucunda bugün halkımız hiçbir kural ve şartname uygulanmaksızın ve hiç bir kurum ve kuruluş denetiminde olmayan piyasanın insafına kalmış bir şekilde binalarını “mantolama” yöntemiyle yalıtıma çalışmaktadır.

Isı pay ölçer ve termostatik vanaların kullanılması tüm binalarda 2012 yılından itibaren zorunlu olmasına rağmen, bu zorunluluğun denetiminin nasıl yapılacağı konusunda belirsizlikler mevcuttur, bu zorunluluk özellikle mevcut binalarda şu an yeterince uygulanmamaktadır. Enerji kimlik belgesi hazırlamada kullanılan BEP-TR programı halen sorunlu olup kullanılması son derece sakıncalıdır. Bu programın yenileneceğine ilişkin Bakanlık yetkililerinin sözleri henüz yerine getirilmemiştir. Tüm binalarda Enerji Kimlik Belgelerinin tamamlanması için son tarih 2017 yılıdır. Buna karşın mevcut binalara Enerji Kimlik Belgesi düzenlenmesi işi neredeyse henüz başlamamıştır. Bu konuda kullanılan programın sorunlu olmasının yanı sıra yetkili EVD sayısı azdır.

Yeni binalarda uyguladığımız standartlar ise diğer ülkelerdekine kıyasla daha zayıftır. Gelişmiş ülkelerde bina sektörü, ülkelerin “Düşük Karbonlu Ekonomiye Geçiş Stratejileri”nde sanayi ve ulaşım sektörlerine göre daha kolay ve maliyet etkin önlemlerin alınabilecek bir sektör olması sebebiyle öncelikli eylem alanı olarak yer almaktadır. AB, 2020 yılına kadar sera gazı salınımlarının %20 azaltılmasını, enerji arzında yenilenebilir enerji payının %20’ye ulaşmasını ve enerji verimliliğinin %20 artırılmasını hedeflemektedir.

Enerji verimliliğinin gerçekleşmesinin en önemli alanı bölgesel ısıtmadır. Bölgesel ısıtma Almanya, Danimarka, İsveç ve Finlandiya’da uzun yıllardır uygulanmakta, bu ülkelerdeki konutların yüzde 25’i bu yöntemle ısıtılmaktadır. Ülkemizde bölgesel ısıtma konusu temel çalışma alanı haline getirilmelidir.

Ülkemizdeki enerji verimliliği desteklerinin, potansiyelin mali değeri ile kıyaslandığında çok yetersiz ve belirlenmiş bir hedefi öngörmeden verildiğini düşünüyoruz. Enerji verimliliği destekleri artırılmalı, başvuru ve geri dönüş/ödeme mekanizmaları kolaylaştırılmalı, hızlandırılmalıdır. Diğer ülkelerde olduğu gibi standardize edilmiş yaklaşımlarla hızla uygulanabilecek tematik destek programlarına hemen geçilmelidir.

Enerji Verimliliği Yasası’nda belediyelerin adı yoktur. Oysa Belediyeler bu alanda etkin şekilde görevlendirilmelidir. Bilinçlendirme ile halkta davranış değişikliğinin kalıcılığı sağlanmadıkça halkın enerji verimliliği faaliyetlerinin bir parçası olması beklenemez. Bu bilincin yükseltilmesindeki en önemli aygıt şüphesiz yerel yönetimler olacaktır.

Ulaşımında enerji verimliliği konusunda çıkarılan ve uygulaması olmayan yönetmeliğin en kısa zamanda ele alınması gerekmektedir. Özellikle şehir içi toplu taşımacılık ve enerji verimli trafik düzenlemeleri konusunda hükümet düzeyinde çalışmalar yapılmadan ulaşımında nerdeyse tamamı ithal olan yakıt tasarrufu sağlanamaz.

Son olarak vurgulamak isterim ki: mevzuat çalışmalarında yer alan ve tanımlamaya çalıştığım bu eksiklik ve belirsizlikler, meslek odalarının, sektör derneklerinin, bu alanda çalışan mühendis ve mimar arkadaşlarımızın başlangıçta yer alan heyecanlarını yitirmelerine yol açmıştır.

Ancak gene de söylüyoruz: TMMOB ve bağlı odaları ve konu ile ilgili mühendis mimar meslektaşlarımızın enerji verimliliği alanının temel aktörlerindedir. Her zaman olduğu gibi bu konudaki görüş ve önerilerimizi kamuoyu ve ilgili kurumlarla paylaşmaya devam edeceğiz, çalışmaların bir parçası olmak için elimizden gelen gayreti göstereceğiz.

Hepinize saygılar sunuyorum.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

TÜRKİYE 23. ULUSLARARASI MADENCİLİK KONGRE VE SERGİSİ

16-19 Nisan 2013/ANTALYA

Değerli Konuklar **Sevgili Arkadaşlar**

Hepinizi Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Yönetim Kurulu adına sevgiyle, saygıyla, dostlukla selamlıyorum.

Maden Mühendisleri Odamızın düzenlediği 23. Uluslararası Madencilik Kongresi'nde aranızda bulunmaktan büyük bir onur duyduğumu öncelikle belirtmek isterim.

Burada bizleri buluşturan arkadaşlarıma, Düzenleme ve Yürütme Kurulumuza, görüşlerini bizimle paylaşacak bilim insanlarına, uzmanlara, Maden Mühendisleri Odamızın yöneticilerine, çalışanlarına, emeği geçen tüm arkadaşlarıma teşekkür ediyorum.

Sevgili Arkadaşlar,

Birliğimiz, mesleki, ekonomik, sosyal ve kültürel alanlarda ülkemizdeki mühendis, mimar ve şehir plancıları temsil etmektedir. Onların hak ve çıkarlarını halkımızın çıkarları temelinde korumak ve geliştirmek, mesleki, sosyal ve kültürel gelişmelerini sağlamak ve mesleki birikimlerini toplum yararına kullanmalarının zeminini yaratmakla görevlidir. Bu anlayışla TMMOB meslek alanları üzerinden Türkiye gerçeklerini okumak ve toplumu bilgilendirmek, bu politikaların toplum yararına düzenlenmesi için öneriler geliştirmek ve bunların yaşama geçirilmesi için mücadele etmek zorundadır.

Elbette bu anlayış bizi zaman zaman siyasal iktidarlarla karşı karşıya getirmektedir. Son dönemde gündeme gelen meslek örgütümüze yönelik yeniden yapılandırma çalışmaları, örgütümüzü işlevsizleştirmeye yönelik yasal düzenlemeler de bunun bir göstergesi. Ama bizim örgütümüz 60 yıla yakın birikimi ile bu saldırılara karşı duracak ve eğilmeyecek yeterliliktedir. Gündeme gelen TMMOB yasa değişikliğine karşı yürüttüğümüz mücadelede yanımızda olan, imza kampanyamıza katılan tüm arkadaşlarıma buradan bir kez daha teşekkür ediyorum.

Sevgili Arkadaşlar,

Bir soruyu sormak bu kongremiz için çok önemli. Geçen bu 24 yılda büyük bir emek ve özveriyle bugünlere getirilen Madencilik Kongresi hiç düzenlenmeseydi, bunun için hiç çaba harcanmasaydı ne olurdu? Bu sorunun yanıtını hiç mütevazı olmadan vermek gerekir.

Örgütümüz bu kongreleri başlatmasaydı ve ısrarla sürdürmeseydi, "Maden mühendisliği ve madencilik" bu denli görünür ve bilinir olmayacaktı. Her iki yılda bir bini aşkın maden mühendisi ve konu uzmanı bir araya gelerek mesleklerini

ve sektörü tartışamayacaktı. Maden mühendisliğinin gelişmesine yepyeni perspektifler açılmayacaktı. Her iki yılda bir üretilen yeni bilgi ve teknoloji, aynı anda bir çatı altında buluşamayacaktı. Her iki yılda bir sürekli artan bir heyecanla bir araya gelmenin sinerjisi bu sektörde hiç yaratılmayacaktı. O sinerji ki, gerçek bir üretimin emeği, samimiyete ve bilimselliğe dayalı olması gerektiğini her iki yılda bir tüm katılımcılara tekrar hatırlatmaktadır.

Kongremiz bu kadar ısrarla sürdürülmeseydi, demokratik işleyiş içinde mesleki sorunların ele alınmasına, çözümlenmesine ve ortak görüş oluşturma yöntemine ilişkin bu kadar köklü bir geleneği yaratmış olamayacaktık.

Türkiye Madencilik Kongresi her defasında kendi başarı çitasını aşarak bugünlere gelmiştir. Bu çalışma gerçek bir ekip ruhuna ve üretim aşkına dayanmaktadır.

Biz, Türkiye Uluslararası Madencilik Kongresi'ni benzersiz kılan bu özelliğiyle bu çatı altındaki herkes için önemli bir anlamı olduğunu biliyoruz, inanıyoruz. Bu anlamı birlikte var ettiğimizin bilinciyle, 23. kongremizin daha nice 10 yıllara ulaşmasını diliyorum.

Sevgili Arkadaşlar,

Enerji ve sanayinin temel hammaddeğini sağlayan madencilik “olmazsa olmaz” üretim faaliyetlerinden biridir. Ancak, içinde bulunduğumuz yüzyılda çevre faktörü göz ardı edilerek madencilik faaliyetlerinin yürütülmesi de mümkün değildir. Her tür ekonomik faaliyette olduğu gibi madencilik faaliyetlerinde de amaç, insanın refah ve mutluluğudur. Ancak madencilik faaliyetleri yürütülürken göz ardı edilmemesi gereken en önemli noktalardan birisi de ekolojik çevreyi tahrip etmemek olmalıdır.

Sanayileşmeyle birlikte artan üretim faaliyetleri ve aşırı tüketiminin sonuçları günümüzde daha net görülmektedir. Kaynakların sınırsız olmadığı anlaşılması ile birlikte “çevre”nin önemi de daha çok ortaya çıkmıştır. Yanlış üretim metotları, keyfi verilen madencilik izinleri, yasal mevzuatın yetersizliği, denetimsizlik gibi nedenlerle madencilik ve çevreye duyarlılık bugüne kadar birbirine zıt iki kavram gibi algılanmıştır. Oysa çevre dostu teknoloji ve yöntemlerin kullanılması, madencilik süreçlerinde ya da sonrasında çevrenin korunmasına/yenilenmesine yönelik önlemlerin alınması, sektörün gelişimini engellemeyecek aksine sektörün gelişimine yönelik katkı yapacaktır.

Yerel halkın onayını almamış hiçbir ekonomik girişiminden başarı şansı beklenemez. Madencilik sektörüne ilişkin alınacak kararlarda da ilgili yöre halkının katılımı sağlanmalıdır.

Toplumsal, ekonomik ve çevresel bakımdan madencilik sektörünün gelişimi; devlet, sektörde faaliyet gösteren kurum ve kuruluşlar ile demokratik kitle örgütleri ve sivil toplum örgütlerinin yapıcı işbirliği ile mümkündür. Söz konusu tarafların doğrudan katılımları olmaksızın hazırlanacak herhangi bir sektör planının ya da plan uygulamasının başarılı olması mümkün görülmemektedir.

Sevgili Arkadaşlar,

Ülkemiz, iş kazalarında dünyada üst sıralarda yer almaktadır. Maden kazaları son yıllarda belirgin olarak artmaktadır. Sadece madencilik sektöründe 2008 yılında 43 maden çalışanı iş kazası sonucu yaşamını yitirmişken, 2009 yılında bu sayı 92'ye çıkmıştır. 2010 yılında 105 işçi, 2011 yılında 77 işçi, 2012 yılında 61 işçi maden kazalarında yaşamını yitirmiştir. Ancak bu sayının daha yüksek olduğu tahmin edilmekte ve hayatını kaybedenler içerisinde maden mühendisi meslektaşlarımız da bulunmaktadır. Yeraltı kömür madenciliği, işçi sayısı başına düşen kaza ve ölüm sıralamasında bütün sektörlerin başında yer almaktadır.

Özellikle 80'li yılların başından itibaren uygulamaya konulan özelleştirme, taşeronlaşma, rodövans ve benzeri yanlış uygulamalar; kamu madenciliğini küçültmüş, kamu kurum ve kuruluşlarında uzun yıllar sonucu elde edilmiş olan madencilik bilgi ve deneyim birikimini dağıtmıştır. Yoğun birikim ve deneyime sahip olan kurum ve kuruluşlar yerine üretimin, teknik ve alt yapı olarak yetersiz, deneyim ve uzmanlaşmanın olmadığı kişi ve şirketlere bırakılması, buna ek olarak kamusal denetimin de yeterli ve etkin bir biçimde yapılamaması iş kazalarının artmasına neden olmaktadır.

İş kazaları ve meslek hastalıklarının önlenmesinde çözüm olacakmış gibi sunulan 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği yasası, işveren sorumluluğunu tamamen ortadan kaldırarak, tüm sorumluluğu neredeyse kazayı yaşayan işçiye ve bu gibi durumların olmaması için kısıtlı imkânlarla, yetkisiz ve güvencesiz çalışan mühendislerin sırtına yıkmaktadır.

Önümüzdeki dönem, korkarız ki çok daha ciddi acıların yaşanacağı ve kayıpların devam edeceği bir dönem olacaktır. Yaşanacak iş kazalarının ve cezaevlerine girecek olan mühendislerin sorumluluğu, işverenler ve gerçek sorunu görmezden gelerek yasanın bu haliyle çıkmasını sağlayan hükümet yetkilileri ve yasayı hazırlayan bürokratlarında olacaktır. Piyasacı bir anlayışla çıkarılan bu yasanın, ülkemizde yaşanan iş cinayetlerini önlemekle uzaktan yakından bir ilgisi bulunmamaktadır.

Sevgili Arkadaşlar,

Etkinliklerimizde bizlerle birlikte olan Sevgili TMMOB dostları,

TMMOB için çok önem taşıyan bir konuyu daha burada sizlerle paylaşmak istiyorum. TMMOB'nin 41. ve 42. Genel Kurullarında kararı alınan ve son yıllardaki en önemli projelerinden biri olan Öğrenci Evi ve Sosyal Tesisleri'nin inşaatı hızla ilerliyor. Binamızın açılışını Sevgili Başkanımız Teoman Öztürk'ün ölüm yıldönümü olan 11 Temmuz 2013 tarihinde hep birlikte gerçekleştireceğiz.

Öğrenci Evi ve Sosyal Tesislerimizin inşaatı bugüne kadar odalarımızın katkıları ve arkadaşlarımızın yoğun çabaları ile yürüdü.

Œimdi gelinen bu günde ğrenci evimizin hepimizin, hepinizin maddi desteğine ihtiyacı var.

Çünkü “Gençlik geleceğimizdir” sözünden hareketle, aydınlık yürekli aydınlık beyinli mühendis, mimar, şehir plancısı adayı arkadaşlarımızın en iyi şekilde yetişebilmesi için, Öğrenci Evimizin önemini çok iyi biliyoruz.

Birlikte hayalini kurduğumuz Öğrenci Evimiz için birer tuğlayı hepimiz ayrı ayrı koyarak, bu yapıyı hep birlikte yükselteceğiz, bitireceğiz. Hepinizin desteği çok değerli bunu hatırlatmak istedim.

Hepinize saygılar sunuyorum.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

11.ULUSAL TESİSAT MÜHENDİSLİĞİ KONGRESİ

17-20 Nisan 2013/İZMİR

Değerli Konuklar **Sevgili Arkadaşlar**

Hepinizi Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Yönetim Kurulu adına sevgiyle, saygıyla, dostlukla selamlıyorum.

Makina Mühendisleri Odamızın düzenlediği 11. Ulusal Tesisat Mühendisliği Kongresi'nde aranızda bulunmaktan büyük bir onur duyduğumu öncelikle belirtmek isterim.

Burada bizleri buluşturan arkadaşlarıma, Düzenleme ve Yürütme Kurulumuza, görüşlerini bizimle paylaşacak bilim insanlarına, uzmanlara, Makina Mühendisleri Odamıza ve İzmir Şubesi'nin yöneticilerine, çalışanlarına, emeği geçen tüm arkadaşlarıma teşekkür ediyorum.

...

Sevgili Arkadaşlar,

Tesisat mühendisliği, makine mühendisliğinin temel disiplinlerinden biridir. Sektörün sorunlarının tespiti, çözümlerinin ne olabileceğinin her yönüyle tartışıldığı kongrelerimiz sayesinde, bu ülkede tesisat mühendisliği kavramı anlamlı bir yere oturmuş ve görünür, bilinir bir aşamaya gelmiştir. Bu kongrelerimizde sunulan bildiriler, kongrelerimizde yapılan kurslar ve seminerler ile tesisat mühendisliği alanında bilgiler tüm tesisat mühendisleri için erişilebilir ve ulaşılabilir olmaktadır. Bugün odamız yayını olarak tesisat mühendislerinin kullanımına sunulan kitaplarımızın karar alma süreçleri tesisat kongrelerimiz aracılığı ile gerçekleşmiştir. Tesisat mühendisliği kongreleri olmasaydı belki de “mühendislikte uzmanlık” kavramı üzerine bu kadar kapsamlı tartışma olanağı bulunamayacaktı.

Tesisat kongrelerimizin temel amacı tesisat mühendisliğinin ülkemizdeki gelişimine katkı sağlamaktır. Tesisat mühendisliği ve etkileşim içinde olan diğer alanlarda, yeni bilgi ve teknolojinin paylaşılması, yaygınlaşması; tesisat mühendisliğinin temel ve uygulamalı alanlarında bilimsel ve teknolojik gelişmelerin sunulması ve tartışılması bu kongrelerimizin temel hedefleridir.

Sanayileşme, kırdan kente göç ile birlikte giderek artan şehirleşme ve çok katlı binalarda yaşama anlayışının hakim olduğu böyle bir dönemde yaşam konforunun ve kalitesinin artırılması için tesisat mühendisliği alanında yapılması gerekenlerin tartışılacağı bu seneki kongremizin konusu da “Yarının Binaları: Enerji, Konfor, Çevre, Ekonomi” olarak belirlenmiş. Konunun uzmanlarınca her açıdan tartışılacağı kongremizin başarılı geçeceğine inancım tamdır.

Uluslararası standartlarda gerçekleşen bir organizasyon olarak tesisat mühendisliği kongreleri her seferinde kendi başarı çitasını aşarak bugünlere gelmiştir. Bu çalışmayı bugünlere taşıyan arkadaşlarıma bir kez daha teşekkür ediyorum.

Sevgili Arkadaşlar,

Etkinliklerimizde bizlerle birlikte olan Sevgili TMMOB dostları,

TMMOB için çok önem taşıyan bir konuyu daha burada sizlerle paylaşmak istiyorum. TMMOB'nin 41. ve 42. Genel Kurullarında kararı alınan ve son yıllardaki en önemli projelerinden biri olan Öğrenci Evi ve Sosyal Tesisleri'nin inşaatı hızla ilerliyor. Binamızın açılışını Sevgili Başkanımız Teoman Öztürk'ün ölüm yıldönümü olan 11 Temmuz 2013 tarihinde hep birlikte gerçekleştireceğiz.

Öğrenci Evi ve Sosyal Tesislerimizin inşaatı bugüne kadar odalarımızın katkıları ve arkadaşlarımızın yoğun çabaları ile yürüdü.

Şimdi gelinen bu günde öğrenci evimizin hepimizin, hepinizin maddi desteğine ihtiyacı var.

Çünkü “Gençlik geleceğimizdir” sözünden hareketle, aydınlık yürekli aydınlık beyinli mühendis, mimar, şehir plancısı aday arkadaşlarımızın en iyi şekilde yetişebilmesi için, Öğrenci Evimizin önemini çok iyi biliyoruz.

Birlikte hayalini kurduğumuz Öğrenci Evimiz için birer tuğlayı hepimiz ayrı ayrı koyarak, bu yapıyı hep birlikte yükselteceğiz, bitireceğiz. Hepinizin desteği çok değerli bunu hatırlatmak istedim.

Hepinize saygılar sunuyorum.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

VII. İŞÇİ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ

18-20 Nisan 2013/ADANA

Değerli Konuklar Sevgili Arkadaşlar

Hepinizi Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Yönetim Kurulu adına sevgiyle, saygıyla, dostlukla selamlıyorum.

Makina Mühendisleri Odamızın düzenlediği VII. İşçi Sağlığı ve Güvenliği Kongresi'nde aranızda bulunmaktan büyük bir onur duyduğumu öncelikle belirtmek isterim.

Burada bizleri buluşturan arkadaşlarıma, Düzenleme ve Yürütme Kurulumuza, görüşlerini bizimle paylaşacak bilim insanlarına, uzmanlara, Makina Mühendisleri Odamıza ve Adana Şubesi'nin yöneticilerine, çalışanlarına, emeği geçen tüm arkadaşlarıma teşekkür ediyorum.

...

Sevgili Arkadaşlar,

İşçi sağlığı ve iş güvenliği konusu; insan odaklı bir mesleğin uygulayıcılarının örgütü olan TMMOB'nin önemli çalışma alanlarından, mücadele alanlarından birini oluşturuyor. Bu kongrede de uzmanlar konuyu tüm yönleriyle tartışacaklar.

TMMOB'nin konuya ilişkin yaptığı tüm çalışmalarının sonunda dile getirdiği “işçi sağlığı ve iş güvenliği ile ilgili düzenlemelerin sorunlu olduğu” her yıl artan iş kazaları ile kendini göstermektedir. Öyle ki artık, yalnız biz değil medya bile “iş kazası” yerine “iş cinayeti” sözünü kullanmaktadır.

İşçi sağlığı ve iş güvenliğinde temel amaç; çalışanların sağlığına zarar verebilecek hususların önceden belirlenerek gereken önlemlerin alınması, iş kazası geçirmeden, meslek hastalıklarına yakalanmadan, sağlıklı ve güvenli bir ortamda çalışmalarının sağlanması, çalışanların ruhsal ve bedensel bütünlüğünün korunmasıdır.

İşyerinde sağlık ve güvenlikle ilgili şartları sağlamak işverenin öncelikli ödev ve sorumluluğudur. Çalışanlar da bu doğrultuda alınan tedbir ve talimatlara uymakla yükümlüdürler. İlgili düzenlemeleri hazırlamak ve uygulanmasını denetlemek ise elbette devletin görevidir. Bu ise ancak tarafların uzlaşma içerisinde işçi sağlığı ve iş güvenliğinin önemine inanmaları ile mümkündür.

Ne yazık ki, yeni çıkarılan 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu da, sorunun merkezine inen ve ona göre çözümler üreten bir yasa değildir, yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iş cinayetleri ve ölümler artarak devam etmektedir. Bu yasadaki en önemli sıkıntılardan biri iş yerinde “kaza” olduğunda, sorumlu tutulacak kişilerin yine aynı işyerinde ücretli olarak çalıştırılan mühendisler olmasıdır. Yeni

yasa, iş kazalarında işverenlerin sorumluluğunu ortadan kaldırmaya yönelik bir düzenleme olarak karşımıza çıkmaktadır.

İş kazaları ve meslek hastalıklarının önüne geçilebilmesi için işyerlerinde “**önce insan, önce sağlık, önce iş güvenliği**” anlayışı yerleştirilmelidir. Yaşanan her olaydan sonra söylendiği gibi “ölümler kader” değildir. Aksine cinayetleri sorumluları işyerinde gerekli tedbirleri almayan işverenler ve gerekli denetimleri yapmayan ilgili bakanlıktır.

Sevgili Arkadaşlar

Çalışma hayatının yeniden düzenlenmesi, çalışma şartlarının iyileştirilmesi, işçi ölümlerinin durdurulması için mücadele etmek, kendini emekten yana konumlandırın TMMOB'nin tarihi görevidir. Bu görevi yerine getirme bilinciyle TMMOB; iş cinayetleri ve işçi ölümlerini ülkemizin sosyo-ekonomik ve demokrasi sorunları ile birlikte bir bütün olarak ele almakta, insanca çalışma koşullarının oluşturulmasını insanca yaşama hakkı ve talepleri ile birleştirmektedir.

Ne yapılmalıdır?

Esnek ve kuralsız çalışmayı, işçileri başka işverenlere kiralamayı, taşeronlaştırmayı yasal hale getiren, fazla mesai ücretlerini, sendikal hak ve yetkileri budayan 4857 sayılı İş Yasası ve ilgili mevzuat, öznesi “insan” olan çağdaş bir yapıya kavuşturulmalıdır.

50'den daha az işçi çalıştırılan iş yerlerinde de İş Sağlığı ve Güvenliği Kurullarının kurulması yasalarla güvence altına alınmalıdır. İşçi sağlığı ve iş güvenliği hizmetleri bütün iş yerlerini ve tüm çalışanları kapsamalı; sektör ve kurum farkı gözetmeksizin tüm işyerleri için geçerli olmalıdır. Kurulların eğitilmiş ve yetkilendirilmiş kişilerden oluşturulması sağlanmalı ve tarafların eşit sayıda temsil edildiği demokratik yapılar olarak düzenlenmeli, tavsiye değil yaptırım gücüne sahip kurullara dönüştürülmelidir. İşçi sağlığı ve iş güvenliği hizmetlerinin sunumu için belirli işçi sayısı aranmamalı; uygulamalar devlet memurları, kendi hesabına çalışanlar, tarım kesimi gibi yaptığı iş ve çevresinden etkilenen tüm çalışma hayatını kapsamalıdır.

“İş Güvenliği Mühendisliği” kavramı, TMMOB'nin belirlediği şekilde tanımlanmalı, 50'den fazla işçi çalıştıran sanayi işletmelerinde “tam zamanlı” iş güvenliği mühendisi çalıştırılması zorunlu hale getirilmelidir.

İşçi sağlığı ve iş güvenliği hizmetlerinin kamusal bir hizmet olarak algılanması sağlanmalıdır. İşçi sağlığı ve iş güvenliği konusunda çalışma koşulları arasındaki nedensel ilişkileri araştırarak ve bilimsel araştırma yapacak kurumlar oluşturulmalı, eğitim kurumları bu konuda özendirilmelidir. Eğitim ve öğretim müfredatı, orta öğrenimden başlanarak işçi sağlığı ve iş güvenliği konusunu da içerecek şekilde yeniden düzenlenmeli, bütün okullarda işçi sağlığı ve iş güvenliği eğitimi verilmeli, üniversitelerin ilgili fakültelerinde işçi sağlığı ve iş güvenliği kürsüleri kurulmalıdır.

İşçi sağlığı ve iş güvenliği eğitimine önem verilmeli, eğitim almamış çalışana işbaşı yaptırılmamalıdır. Eğitimler, ilgili meslek örgütleri tarafından verilmeli, bu eğitimler özerk olmalıdır. İşçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri, işyeri mekânı, teknoloji, üretimde kullanılan hammadde, üretilen ürün, ergonomi, çalışanların sağlığının korunması v.b. konular proje aşamasında planlanmalıdır. Üretim sürecinde kullanılan ekipmanlar ve kişisel koruyucular, ilgili standart ve mevzuata uygun olarak üretilmelidir. Bu konuda zorunlu standartlar oluşturulmalı; üretim, satış ve kullanım sırasında mutlaka denetim yapılmalıdır. Standart dışı malzemelerin piyasaya girişi ve sunumu engellenmeli ve bu konuda bir denetim ağı oluşturulmalıdır.

Meslek hastalıklarına ilişkin çalışmalar geliştirilmeli, meslek hastalıkları hastaneleri işlevine uygun olarak yapılandırılmalı ve yaygınlaştırılmalıdır. İş kazası araştırmaları gerçekçi ve güvenilir olmalıdır. İşyerlerinde kaza ve meslek hastalıklarına ait bilgiler bir veri tabanında toplanmalı, bu bilgilerden ölçme ve değerlendirme amaçlı yararlanılmalıdır.

Sigortasız ve sendikasız çalıştırma önlenmeli, kayıt dışı ekonomi kayıt altına alınmalıdır.

Sevgili Arkadaşlar

İş cinayetleri kader değildir! İş cinayetleri engellenebilir, yeter ki bilimin ve tekniğin gereği yapılsın! Yeter ki; her çalışmanın öznesi insan olsun!

Hepinize saygılar sunuyorum.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

ÇANAKKALE KENT SEMPOZYUMU

3-4 Mayıs 2013/ÇANAKKALE

Değerli Konuklarımız **Sevgili Arkadaşlar**

Öncelikle TMMOB adına bu etkinliğin sekreteryasını yürüten Çanakkale İl Koordinasyon Kurulu Sekreterimiz Tolga Satar şahsında, Çanakkale birimlerimizin yöneticilerine, çalışanlarına, bu sempozyumun düzenlenmesinde emek veren herkese ve görüşlerini bizimle paylaşacak bilim insanlarına ve uzmanlara Yönetim Kurulumuz adına teşekkür ederim.

Değerli Konuklarımız

Hepimiz biliyoruz: mühendislik, bilim ve teknolojiyi insanla buluşturan bir meslek. Bizim örgütümüz TMMOB; odağında, öznesinde insanın olduğu bir mesleğin uygulayıcılarının örgütü. İnsan odaklı olmasından dolayı, bizim mesleğimiz onurlu bir meslek ama bir o kadar da sorumlulukları olan bir meslek.

Biz, sorunlarımızın, toplumun ve halkın sorunlarından ayrı tutulamayacağını biliyoruz. Sıkıntılı, sancılı, sorunlu bir ülkede yaşıyor olmanın tüm sonuçları mühendis kimliğimizle birlikte, yurttaş kimliklerimiz dolayısı ile yine bizi buluyor. Bunun için yazdıklarımızın sonunda, kamuoyuna duyurularımızın sonunda mutlaka “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiç birimiz” diyoruz.

TMMOB mesleki alanlarıyla ilgili gelişmelerin ve politikaların sosyal, siyasal, ekonomik ve kültürel boyutlarını derinlemesine kavramak, yorumlamak ve toplumu bilgilendirmek zorundadır. Bu nedenle de TMMOB, bu politikaların toplum yararına düzenlenmesi için öneriler geliştirir, bunların yaşama geçirilmesi için mücadele eder ve bunların gereği olarak en genel anlamda bağımsız ve demokratik bir Türkiye'nin yaratılması yönündeki çalışmalarını bütünsel bir anlayışla ve etkinleştirerek sürdürür.

Değerli Konuklarımız

İşte bu sempozyum ve benzerleri bu çabalarımızın gerçekleşmesine yönelik çalışmaların önemli bir kesişme noktasını oluşturuyor. Bu çalışmalarda bilim insanlarının ve uzmanların yoğun emek harcayarak oluşturduğu bilgi erişilebilir ve ulaşılabilir hale geliyor. İşte bugün de bu anlayışla oluşturduğumuz bu sempozyumda bir aradayız.

TMMOB kent sorunlarına ilişkin olarak özellikle son yirmi yıldır yerel yönetimler, kamu kaynaklarının dağılımı, afetler, çevre, altyapı, ulaşım, konut, turizm, kentsel koruma ve kentsel dönüşüm temalarında sorun tespitlerini ve çözüm önerilerini kamuoyuna sunmaktadır.

Son üç dönemdir bu çalışmalara kentlerde düzenlediğimiz sempozyumları da ekledik. Geçtiğimiz 5 yıllık süreçte Bursa'da üç kez, Adana, Ankara, İstanbul

ve Mersin’de iki kez, Eskişehir, Bodrum, Denizli, Samsun, İzmir, Aydın, Edirne, Diyarbakır, Kırklareli, Van, Batman, Gaziantep, Balıkesir, Antalya, Kocaeli, Zonguldak, Edirne, Trabzon, Manisa, Konya, Hatay’da kent sempozyumları düzenledik. Bugün Çanakkale’deyiz.

Değerli Konuklarımız

Bu etkinliklerimizde kentlerin mevcut durum tespitleri yapılırken aynı zamanda bu tespitten yola çıkarak “Nasıl Bir Kent İstiyorum” sorusuna da kentte yaşayanlarla birlikte yanıt arıyoruz.

TMMOB kent yaşamını ilgilendiren imar, kültür ve turizm, çevre, kamu yönetimi ve yerel yönetim sistemini düzenleyen yasaların eksiklik ve yetersizliklerinden bahsederken insan sağlığı, doğal çevre, insan hakları-kentli hakları, katılım, yaşanabilirlik gibi kavramlara referans vermektedir.

TMMOB’nin uzunca bir süredir değişik kentlerimizde düzenlendiği “kent sempozyumları” göstermiştir ki; ülkemiz kentleri çağdaş toplumlara yakışır biçimde yönetilmemektedir. Kentlerde; sağlık, çevre, altyapı, ulaşım, barınma, ısınma, eğitim, kültür ve benzeri birçok konuda sorunlar yaşanmaktadır. Diğer yandan kentlerimiz; deprem, sel, heyelan ve yangın gibi afetlere hazırlıklı değildir.

Ülkemizde yerel yönetimler alanında, özellikle 12 Eylül 1980 askeri darbesi ve takip eden yıllarda yapılan yasal düzenlemelerle yerel idarelerce yürütülen hizmetlerde kamu yararı önceliği sürekli ihmal edilmiştir. Yıllar içinde, kentlerin imar, planlama, altyapı, ulaşım, çöp, su gibi konulardaki sorunları çeşitlenmiş ve derinleşmiştir.

Yerel yönetimler ekonomik ve toplumsal politikaların önemli bir uygulama alanını oluşturmaktadır. Siyaset ve sermaye kesimlerinin bu ilgisi, maalesef kent mekânına ve kentsel yaşama olumlu yönde yansımamaktadır. Kentlerde yaşayanlar, eğitim, sağlık, barınma ve beslenme gibi temel haklardan yoksun bırakılırken, sosyal donatı ve teknik altyapı hizmetlerinin sağlanmasında kullanılması gereken hazine arazileri gibi kamusal varlıklarımız özelleştirmelerle birilerinin hizmetine sunulmaktadır. Bununla birlikte kentsel altyapı, ulaşım, eğitim, kültür, sağlık, çevre vb. alanlarda temel kamu hizmetleri ticarileştirilmekte, kamusal kaynaklarımız bir avuç azınlığa aktarılmaktadır. Emekçilerin, yoksulların ve tüm ezilenlerin sosyal, ekonomik ve siyasal yaşamdan tümüyle dışlandığı yıkıcı bir ortamda yoksulluk ve açlık derinleşerek sürmektedir.

TMMOB, kentlerimizde var olan sorunların aşılması, sağlıklı kentsel çevrelerin oluşturulması ve kentsel yaşam kalitesinin iyileştirilmesi doğrultusunda, toplumun büyük bölümünü dışlayan, halkın katılım ve denetimine kapalı yerel yönetim biçiminin aşılmasını, kent halkının ve meslek örgütlerinin demokratik katılımı ve denetimini sağlayacak bir anlayışın geliştirilmesini, öncelikli ve temel gerek olarak görmektedir.

Değerli Konuklar,

Çanakkale ili, sosyal, kültürel, jeolojik, ekolojik birçok zenginlik, çeşitlilik ve değişkenlikleri barındıran nadir bölgelerimizden birisidir. Bölge bereketli toprakları, sulak alanları, yer üstü ve yer altı zenginlikleri, uygun iklim koşullarından dolayı binlerce yıl boyunca insanlığın yerleşim alanı olarak kullanılmıştır. İl sınırlarında yer alan Kazdağı, doğal ve kültürel kaynak değerleri açısından oldukça zengin bir potansiyele sahiptir. Kazdağı, yerüstü ve yeraltı su rezervleriyle, sıcak ve soğuk su kaynaklarıyla, Biga Yarımadası'nın hayat kaynağıdır. Kazdağı, doğal bitki örtüsü olan ormanları, endemik türleri, gen kaynakları ve koruma alanları ile bölgenin yaşam kaynağıdır. Dünyamızın en önemli ekosistemlerinden birisidir. Kazdağı, tarihsel, kültürel, ekolojik ve toplumsal mirasımızdır.

Ancak, ne yazık ki, kapitalizm şimdi de gözünü bu topraklara dikti.

Kazdağı ve yöresinde, Biga Yarımadası'nda yaklaşık iki milyon insanın içme suyunu sağlayan kaynakları, sulama göletleri, Karamenderes ve Kocabaş çayının suladığı topraklar üzerinden tüm tarımsal ürünleri olumsuz etkileyecek olan, madencilik faaliyetleri ile ilgili olarak uluslararası altın şirketlerinin ve yerli ortaklarının yürütmekte olduğu çalışmalar bugün tehlikeli bir noktaya ulaşmıştır.

Bölgede 10 yıldır sürdürülen maden arama faaliyetlerini meslek örgütü olarak endişe ile yakından takip ediyoruz. Çanakkale ilinin ve Kazdağları bölgesinin eşsiz coğrafyası ve zenginliklerinin, bizden sonraki nesillere bozulmadan aktarılabilmesi hepimizin görevidir.

Sempozyumumuzda elbette bu konu tüm detayları ile tartışılacak ve yöre halkının sesini büyütecek bilimsel veriler kamuoyunun ve yetkililerin dikkatine bir kez daha sunulacak.

Bizler yaşamı savunmak, yaşama hakkımıza sahip çıkmak üzere Kazdağları'ndayız, Çanakkale'deyiz. TMMOB olarak bu bölgede yürütülen direnişi saygıyla selamlıyor ve sonuna kadar destekliyoruz.

Hepinizi bir kez daha sevgiyle, saygıyla, dostlukla selamlıyorum.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

TEKSTİL TEKNOLOJİSİ VE KİMYASINDAKİ SON GELİŞMELER SEMPOZYUMU

8-10 Mayıs 2013/BURSA

Değerli Konuklar

Sevgili Arkadaşlar

Hepinizi Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Yönetim Kurulu adına sevgiyle, saygıyla, dostlukla selamlıyorum.

Kimya ve Tekstil Mühendisleri Odalarımızın düzenlediği Tekstil Teknolojisi ve Kimyasındaki Son Gelişmeler Sempozyumu'nda aranızda bulunmaktan büyük bir onur duyduğumu öncelikle belirtmek isterim.

Burada bizleri buluşturan arkadaşlarıma, Düzenleme ve Yürütme Kurulumuza, görüşlerini bizimle paylaşacak bilim insanlarına, uzmanlara, Kimya ve Tekstil Mühendisleri Odalarımıza ve Bursa Şubelerinin yöneticilerine, çalışanlarına, emeği geçen tüm arkadaşlarıma teşekkür ediyorum.

...

Değerli Konuklar,

TMMOB ve Bağlı Odaları ülkemizde meslek alanları ile ilgili gelişen ya da gelişebilecek her türlü konuda görüş oluşturma, oluşan görüşleri geliştirme ve bunları kamuoyu ile paylaşma çalışmalarını eleştirel olduğu kadar yeni açılımlar sağlayacak şekilde sürdürmektedir. TMMOB'nin iki yıllık bir çalışma döneminde Odalarımızla birlikte 200'ü aşkın etkinlik düzenlenmektedir. Meslek alanlarımız üzerine gerçekleştirdiğimiz bu etkinliklerde sunulan bildirilerle bilgi paylaşılmakta ve ulaşılabilir olmaktadır.

Bugün de bu anlayışla oluşturduğumuz Tekstil Teknolojisi ve Kimyasındaki Son Gelişmeler Sempozyumu'nda bir aradayız. Görüşlerini bizlerle paylaşmak üzere bu etkinliğimize katılan herkese, sizlere çok teşekkür ediyorum.

Değerli Konuklar,

Sevgili Oda Başkanlarımla ilgili sözlerinden hareketle şunları da söylememiz gerekli diye düşünüyorum:

Tekstil uygulamaları, teknolojiyi yöneten ve öncülük yapan mühendislik konuları içinde büyük ölçüde Ar-Ge'ye dayalı ve birden çok disiplinin uyumlu biçimde sonuca yönelik çalışmasını gerekli kılar.

Tekstil sektörü istihdam, üretim ve uluslararası ticaret bakımından etkin olmasına rağmen, günümüz küresel rekabet şartları, ekonomik krizler, ortaya çıkan çevresel, sosyal ve etik sorunlar ile dönem dönem güç kaybetmektedir. Hem uluslararası pazarların kesişimdeki coğrafi konumu hem de iplik üretim,

dokuma ve örgü tesisleri devamında, kurulu 1500 civarında boyahane kapasitesi nedenleriyle, tekstilin, Türkiye için vazgeçilmezliği açıktır.

Güç kaybının önüne geçmek ve gelişimi sürdürülebilir kılmak için, üretimde verimlilik ve kalitenin artırılması, diğer yandan da katma değeri yüksek yenilikçi ürünlere yönelmesi şarttır. Sektördeki teknik personel açığının giderilmesi için de, eğitimin, bu hedeflere yönelik olarak geliştirilmesi zorunludur.

Dünya ile entegre olan bu sektör maalesef küresel aktörlerin belirlediği standartlara sadece uymakla karşı karşıyadır. Tekstil kimyasalları ve boyaları alanını etkileyen standartların çok büyük çoğunluğu sadece büyük tekstil ürünleri tedarikçileri tarafından oluşturulmakta, Türkiye'deki kamu ya da özel sektör bu sürece müdahil olamamaktadır.

Tekstil sanayisinin ekonomik anlamda dünya pazarlarında etkinliğinin sürdürülmesi ve bu etkinliğin, yeni alanlar ile ürünlere yayılması; ekonomik tekstil proses ve makineleri ile ilgili teknolojilerin üretimi, Ar-Ge çalışmalarına gereken önemin verilmesi ve dünya ölçeğinde marka haline gelmeyi sağlayacak yenilik ile farkındalıkların geliştirilmesiyle mümkün olmaktadır.

Tekstil sektörü geçmişten günümüze, hem üretim hem de ihracat açısından büyük bir potansiyele sahiptir. Bu potansiyeli, hedef pazarlar ve yenilikçi ürünlerle ileriye götürmek mümkündür. Ülkemiz tekstil sektörü teknoloji düzeyi, ekonomik etkinliği ve sosyal etkileşimi itibarıyla ülkenin önde gelen sektörlerinden biridir.

Topluma yüksek oranda istihdam sağlayan tekstil sektöründeki gelişmenin, toplumun refahı üzerindeki pozitif etkisi de yadsınamaz. Türkiye'nin coğrafi konumu nedeniyle pazarlara yakın olması ve bu ekonomiler ile gelişen ilişkiler, ülkemizin önündeki en önemli fırsat olarak görülmektedir.

Küresel eğilimler ve itici güçler doğrultusunda moda/marka ve dağıtım kanalları oluşturmak, çok amaçlı-işlevli, akıllı ve katma değeri yüksek ürünlerin üretilmesini sağlamak, bugün çevreyi koruyarak ve yüksek teknoloji kullanımını artırarak mümkündür.

Bu sempozyumda bu konular mutlaka uzmanlarınca detaylandırılacaktır.

...

Sempozyumun başarılı geçmesi dilekleri ile hepinize saygılar sunuyorum.

Mehmet Soğanç
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

METİN LOKUMCU 2. ÖLÜM YILDÖNÜMÜ ANMA ETKİNLİĞİ VE ANIT MEZAR AÇILIŞI

31 Mayıs 2013/HOPA

Sevgili Arkadaşlar

Metin Lokumcu'nun kimyasal silahla katledilişinin 2. yılındayız.

2. ölüm yıldönümünde Metin kardeşimizin anısı önünde, bilimi ve tekniği emperyalizm ve sömürgeci halkımızın hizmetine sunmak için mücadele eden mühendis, mimar ve şehir plancıları adına saygıyla eğiliyorum.

Metin kardeşimize ve Hopa halkına, ülkenin dört bir yanında "Metin Lokumcu onurumuzdur" diyerek derelerimiz, doğamız ve yaşam alanlarımız için mücadele eden mühendis, mimar, şehir plancıları ve örgütüm TMMOB adına selamlarımı getirdim.

Metin kardeşimizin anısı TMMOB mücadelesinde yaşıyor, yaşayacak demiştik. Şimdi inançlı ve yürekli TMMOB kadroları, Metin kardeşimizin anısını, uğruna mücadele ettiği toprağa ve suya benzer biçimde ölümsüzleştirmek için Lokumcu ailesi ile el ele vererek Anıt Mezar inşası ile üzerine düşen sorumluluğu mütevazı katkılarla yerine getirmeye devam ediyor.

Sevgili Arkadaşlar,

2 yıl önce, deresinden akan hayata, çayın yeşilindeki emeğine sahip çıkan Hopa halkına karşı bir meydan muharebesi yapıldı. Adeta Hopa'nın fethine çıkanlar ilçenin göklerini gaz bulutlarıyla doldurdular. Metin Lokumcu katledildi.

Metin kardeşimiz, AKP'nin tekelci iktidarını kurma yolunda en yoğun çabaların sarf edildiği dönemde katledildi. Metin Lokumcu'nun katledilmesine karşı tepki gösterenlere saldırıldı, onlarca kişi tutuklandı cezaevlerine atıldı. AKP diktatörlüğü karşısında diz çökmeyen her kesim estirilen terörden bir şekilde nasibini aldı.

Metin kardeşimizin hesabı verilmediği için ülkenin değişik yerlerinde baskıya ve zulme ses çıkaranlar aynı kimyasal silahla hayatını kaybetti, ölümcül yaralar aldı, sakatlandı.

Gaz bombaları hala hedef gözetilerek, birkaç metre mesafeden nişan alınarak atılan birer ölümcül silah olarak kullanılmaya devam etmektedir. Şu an içinde dahi herhangi bir hak ihlaline karşı demokratik tepkinin ifade edildiği herhangi bir yerde kimyasal silah kullanımından dolayı bir insanımızın hayatını kaybettiği haberinin gelmesi an meselesidir.

Bu zorbalığın artık son bulması gerekmektedir.

Biz biliyoruz: AKP diktatörlüğüne karşı koymadan ve sokakların özgürleşmesi için mücadele etmeden bu faşizan atmosferin tersine çevrilmesi mümkün değildir.

Biz biliyoruz: Metin kardeşimizin hesabı sorulmadan ülkemizin güzel sokaklarına bahar ve özgürlük gelmeyecektir.

Metin Lokumcu bize ve herkese direnmenin güzelliğini gösterdi!

Metin kardeşimizi; derelerimizin, kıyılarımızın, ormanlarımızın, meralarımızın, doğamızın ve yaşam alanlarımızın sermaye saldırısı ile yok edilmesine izin vermeyen mücadelemizde yaşatacağız; sokakların özgürleşmesi mücadelemizde, TMMOB'nin mücadelesinde yaşatacağız.

Bugün; eşitlik, özgürlük, barış, demokrasi ve bağımsızlık için; mesleğimiz, halkımız ve ülkemiz için; derelerimiz, doğamız ve yaşam alanlarımız için; direnmenin güzelliğini üreten Metin kardeşimiz için tekrar haykırıyoruz “Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz”.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

VI. BAKIM TEKNOLOJİLERİ KONGRE VE SERGİSİ

30 Mayıs-1 Haziran 2013/KOCAELİ

Değerli Konuklar **Sevgili Arkadaşlar**

Hepinizi Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Yönetim Kurulu adına sevgiyle, saygıyla, dostlukla selamlıyorum.

Makina Mühendisleri Odamızın düzenlediği Bakım Teknolojileri Kongresi'nde aranızda bulunmaktan büyük bir onur duyduğumu öncelikle belirtmek isterim.

Burada bizleri buluşturan arkadaşlarıma, Düzenleme ve Yürütme Kurulumuza, görüşlerini bizimle paylaşacak bilim insanlarına, uzmanlara, Makina Mühendisleri Odamıza ve Kocaeli Şubemizin yöneticilerine, çalışanlarına, emeği geçen tüm arkadaşlarıma teşekkür ediyorum.

...

Sevgili Arkadaşlar,

TMMOB ve bağlı odaları ülkemizde meslek alanları ile ilgili gelişen ya da gelişebilecek her türlü konuda görüş oluşturma, oluşan görüşleri geliştirme ve bunları kamuoyu ile paylaşma çalışmalarını eleştirel olduğu kadar yeni açılımlar sağlayacak şekilde sürdürmektedir. TMMOB'nin iki yıllık bir çalışma döneminde Odalarımızla birlikte 200'ü aşkın etkinlik düzenlenmektedir. Meslek alanlarımız üzerine gerçekleştirdiğimiz bu etkinliklerde sunulan bildirimlerle bilgi paylaşmakta ve ulaşılabilir olmaktadır. Bizce paylaşılan bilgi de en değerli bilgi olmaktadır.

Bugün de bu anlayışla oluşturduğumuz Bakım Teknolojileri Kongremizde bir aradayız. Görüşlerini bizlerle paylaşmak üzere bu etkinliğimize katılan herkese, sizlere çok teşekkür ediyorum.

Sevgili Arkadaşlar,

Sevgili Oda Başkanımın konuyla ilgili sözlerinden hareketle şunları da söylememiz gerekli diye düşünüyorum:

Bu kongremiz birkaç açıdan önemlidir.

Öncelikle 6'ncı kere düzenleniyor olmasıyla "bakım" alanının da bir mühendislik alanı olduğunun bilincini yaratmak konusunda önemli bir katkı koymuştur bu kongreler. 4'ünü Denizli'de, ikisini Kocaeli'de gerçekleştirdiğimiz kongrelerimizle "bakım mühendisliği" kavramı görünür hale gelmiştir. Bu kongrelerimizde sektörel sorunların tespiti ve çözümü için gerçekçi öneriler ortaya konmuş, her iki yılda bir üretilen yeni bilgi ve teknoloji, aynı anda bir çatı altında buluşturulmuştur.

Sevgili Arkadaşlar,

“Fiziki varlıkların mümkün olan en yüksek verimle işlevlerini sürdürmelerini sağlamak için gerekli düzeltmeleri ve geliştirmeleri uygulamak amacıyla gerçekleştirilen hizmetlerin bütünü” olarak tanımlanan bakım uygulama ve yönetimi, bu varlıkların arzi bakımlarını asgariye indirirken gerekli koruyucu ve önleyici faaliyetleri de optimum maliyetlerle yürütmeyi hedefler. Bu sayede de can ve mal güvenliği ile çevreye yönelik riskler azaltılırken, üretkenliğinin artırılmasına katkı sağlar.

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) tarafından açıklanan Türkiye'nin 2010 yılı Gayri Safi Yurtiçi Hasılası (GSYH) 735 milyar dolarıdır. Bu rakamın % 1'i olan 7,4 milyar doların 2010 yılı içinde bakım faaliyetlerine harcandığı ifade edilmektedir. Bu, bakım faaliyetlerinin başlı başına bir ekonomik gerçeklik olduğunu göstermekte ve bakım mühendisliği ve yönetimi konularında ülkemizde yapılacak geliştirmelerin potansiyel getirilerinin hiç de azımsanmayacak bir ekonomik boyutta olduğunu ortaya koymaktadır.

Ayrıca vurgulamak gerekir ki; sistemlerde oluşan arızalar ve aksaklıklar nedeniyle büyük mal ve can kayıplarıyla birlikte çevre felaketleri de oluşabilmektedir. İşletmelerin sürdürülebilirliğinin sağlanması açısından bakım büyük önem kazanmış olup, bu alanda eğitilerek belgelendirilmiş olan bakım mühendisi ve personeline her zamankinden daha fazla ihtiyaç duyulmaktadır. Bu nedenle kongrelerimizde işletmelerde bakım mühendisinin önemi ve yeri daha çok vurgulanmıştır, vurgulanacaktır.

Bu sempozyumda bu konular mutlaka uzmanlarınca detaylandırılacaktır.

...

Sempozyumun başarılı geçmesi dilekleri ile hepinize saygılar sunuyorum.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

BURSA KENT SEMPOZYUMU

7-8 Haziran 2013/BURSA

**Değerli Konuklarımız
Sevgili Arkadaşlar**

Hepinizi bu ülkenin mühendisleri, mimarları, şehir plancıları adına sevgiyle, saygıyla, dostlukla selamlıyorum.

Öncelikle TMMOB adına bu etkinliğin sekreteryasını yürüten Bursa İl Koordinasyon Kurulu Sekreterimiz Fikri Düşünceli şahsında, Bursa birimlerimizin yöneticilerine, çalışanlarına, bu sempozyumun düzenlenmesinde emek veren herkese ve görüşlerini bizimle paylaşacak bilim insanlarına ve uzmanlara Yönetim Kurulumuz adına teşekkür ederim.

Sevgili Arkadaşlar,

Bu sempozyumumuzun yapılma tarihi ülkemizin içinden geçtiği tarihi günlere denk geldi.

Taksim Gezi Parkı'nda başlayan yağmanın karşısına dikilen insanlara vahşice saldırılması sonucu ortaya çıkan halk tepkisi ülkenin dört bir yanını sarıp sarmalıyor.

Taksim Gezi Parkı'nın; bilim, teknik ve hukuk kurallarını hiçe sayarak hazırlanmış bir proje ile talan edilmesi ve bu durum karşısında demokratik tepkilerini gösteren insanlara karşı gerçekleşen polis saldırısı bu gerçeği kamuoyunun gözleri önüne acı bir biçimde bir kez daha serdi. Bir yanda yıllara meydan okuyan ağaçlarımızın kökünden sökülmesi bir yanda da insanlarımızı gaza boğan, çadırları aleve veren saldırganlığın görüntüleri hafızalarımıza silinmeyecek şekilde kazandı.

TMMOB ve bağlı odaları yıllardır söylüyordu: Ortadan kaldırılmak istenen Taksim Gezi Parkı, İstanbul'un kentsel kimliğinde ve kentlilerin belleğinde önemli bir yeri olan ve açık, yeşil alan niteliğiyle yoğun bir biçimde kullanılmayı sürdüren bir kamusal alandır.

TMMOB, tüm rant ve yağma projelerinde olduğu gibi Taksim Gezi Parkı'ndaki toplum ve kamu yararına aykırı projeye karşı da en başından itibaren gerek hukuksal gerekse de kamuoyunun yaratılması düzleminde aktif olarak yerini almıştır.

Sevgili Arkadaşlar,

Her yer Taksim, Her yer direniş sözünün bugün tüm ülkeye yayılmasının altında şüphesiz bir gerçek var.

Taksim Gezi Parkı'nı yok etmek isteyen zihniyet ülkenin her karesini aynı yağma ve talan cenderesine sokabilmek için mühendislik, mimarlık ve şehir plancılığı

mesleklerini öldürmeye ve toplum-kamu yararı doğrultusunda hizmet üreten TMMOB'yi de torba yasalar ile ortadan kaldırmaya çalışmaktadır.

Yıllardır torba yasalarla hakları ellerinden alınanlar haklarına sahip çıkıyor, baskıya ve zorbalığa karşı diz çökmeyeceğini gösteriyor.

Eğitim; at torbaya! TMMOB yasası; at torbaya! Kıyılar, meralar, ormanlar, kamu arazileri; at torbaya! İş güvencesi, toplu sözleşme; at torbaya! Sürgünler, kadrolaşmalar, üniversitelerde bilimden ve bilimsel düşünceden yana olanları ayıklama operasyonları, üniversitelere polis daveti, patriot füzeleri, füze savunma sistemleri ve savaşın eşiğine sürüklenme; at torbaya! Kendinden olmayanı terörist ilan etme, ülkeyi uluslararası teröristlerin cenneti haline getirme, küçük itirazları dahi katmerli baskıyla susturma; at torbaya!

Artık torbada küçük bir boşluk dahi kalmamış durumda. Halk torbaya sığmadı, torba patladı!

Halk ve özellikle bu ülkenin geleceği olan gençler itirazlarını yüksek sesle söylüyorlar. Bu ses aklın, vicdanın ve insan olmanın çığlığıdır. Bu sese geç olmadan kulak verilmelidir. Komşu ülkelere ders vermeye kalkışanlar; önce halkın sokaklarda ve meydanlarda yüksek sesle söylediklerini duymalı ve görmelidir.

Bu haklı itiraza karşı ülkenin her noktasında ağır yaralanmalar ve ölümlere sebep olan polis terörüne bir an önce son verilmelidir, sorumlular istifa etmelidir. Gözaltına alınanlar ivedilikle serbest bırakılmalıdır.

TMMOB kadroları, sokakları ve meydanları özgürleştiren bu ülkenin onurlu insanları ile omuz omuza, yan yanadır.

Sevgili Arkadaşlar,

Biz bu sözleri bir Kent Sempozyumunun açılışında neden söylüyoruz. Hemen ifade edelim:

Hepimiz biliyoruz: mühendislik, bilim ve teknolojiyi insanla buluşturan bir meslek. Bizim örgütümüz TMMOB; odağında, öznesinde insanın olduğu bir mesleğin uygulayıcılarının örgütü. İnsan odaklı olmasından dolayı, bizim mesleğimiz onurlu bir meslek ama bir o kadar da sorumlulukları olan bir meslek.

Biz, sorunlarımızın, toplumun ve halkın sorunlarından ayrı tutulamayacağını biliyoruz. Sıkıntılı, sancılı, sorunlu bir ülkede yaşıyor olmanın tüm sonuçları mühendis kimliğimizle birlikte, yurttaş kimliklerimiz dolayısı ile yine bizi buluyor. Bunun için yazdıklarımızın sonunda, kamuoyuna duyurularımızın sonunda mutlaka “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiç birimiz” diyoruz.

TMMOB mesleki alanlarıyla ilgili gelişmelerin ve politikaların sosyal, siyasal, ekonomik ve kültürel boyutlarını derinlemesine kavramak, yorumlamak ve toplumu bilgilendirmek zorundadır. Bu nedenle de TMMOB, bu politikaların toplum yararına düzenlenmesi için öneriler geliştirir, bunların yaşama geçirilmesi

için mücadele eder ve bunların gereği olarak en genel anlamda bağımsız ve demokratik bir Türkiye'nin yaratılması yönündeki çalışmalarını bütünsel bir anlayışla ve etkinleştirerek sürdürür.

İşte bu sempozyum ve benzerleri bu çabalarımızın gerçekleşmesine yönelik çalışmaların önemli bir kesişme noktasını oluşturuyor. Bu çalışmalarda bilim insanlarının ve uzmanların yoğun emek harcıyarak oluşturduğu bilgi erişilebilir ve ulaşılabilir hale geliyor. İşte bugün de bu anlayışla oluşturduğumuz bu sempozyumda bir aradayız.

Sevgili Arkadaşlar,

TMMOB kent sorunlarına ilişkin olarak özellikle son yirmi yıldır yerel yönetimler, kamu kaynaklarının dağılımı, afetler, çevre, altyapı, ulaşım, konut, turizm, kentsel koruma ve kentsel dönüşüm temalarında sorun tespitlerini ve çözüm önerilerini kamuoyuna sunmaktadır.

Son üç dönemdir bu çalışmalara kentlerde düzenlediğimiz sempozyumları da ekledik. Geçtiğimiz 6 yıllık süreçte, Adana, Ankara, İstanbul ve Mersin'de iki kez, Eskişehir, Bodrum, Denizli, Samsun, İzmir, Aydın, Edirne, Diyarbakır, Kırklareli, Van, Batman, Gaziantep, Balıkesir, Antalya, Kocaeli, Zonguldak, Edirne, Trabzon, Manisa, Konya, Hatay'da, Çanakkale'de kent sempozyumları düzenledik. Bugün dördüncü defa olmak üzere Bursa'dayız.

Değerli Konuklarımız

Bu etkinliklerimizde kentlerin mevcut durum tespitleri yapılırken aynı zamanda bu tespitten yola çıkarak “Nasıl Bir Kent İstiyorum” sorusuna da kentte yaşayanlarla birlikte yanıt arıyoruz.

TMMOB kent yaşamını ilgilendiren imar, kültür ve turizm, çevre, kamu yönetimi ve yerel yönetim sistemini düzenleyen yasaların eksiklik ve yetersizliklerinden bahsederken insan sağlığı, doğal çevre, insan hakları-kentli hakları, katılım, yaşanabilirlik gibi kavramlara referans vermektedir.

TMMOB'nin uzunca bir süredir değişik kentlerimizde düzenlediği “kent sempozyumları” göstermiştir ki; ülkemiz kentleri çağdaş toplumlara yakışır biçimde yönetilmemektedir. Kentlerde; sağlık, çevre, altyapı, ulaşım, barınma, ısınma, eğitim, kültür ve benzeri birçok konuda sorunlar yaşanmaktadır. Diğer yandan kentlerimiz; deprem, sel, heyelan ve yangın gibi afetlere hazırlıklı değildir.

Ülkemizde yerel yönetimler alanında, özellikle 12 Eylül 1980 askeri darbesi ve takip eden yıllarda yapılan yasal düzenlemelerle yerel idarelerce yürütülen hizmetlerde kamu yararı önceliği sürekli ihmal edilmiştir. Yıllar içinde, kentlerin imar, planlama, altyapı, ulaşım, çöp, su gibi konulardaki sorunları çeşitlenmiş ve derinleşmiştir.

Yerel yönetimler ekonomik ve toplumsal politikaların önemli bir uygulama alanını oluşturmaktadır. Siyaset ve sermaye kesimlerinin bu ilgisi, maalesef kent mekânına ve kentsel yaşama olumlu yönde yansımamaktadır. Kentlerde yaşayanlar, eğitim, sağlık, barınma ve beslenme gibi temel haklardan yoksun bırakılırken, sosyal donatı ve teknik altyapı hizmetlerinin sağlanmasında kullanılması gereken hazine arazileri gibi kamusal varlıklarımız özelleştirmelerle birilerinin hizmetine sunulmaktadır. Bununla birlikte kentsel altyapı, ulaşım, eğitim, kültür, sağlık, çevre vb. alanlarda temel kamu hizmetleri ticarileştirilmekte, kamusal kaynaklarımız bir avuç azınlığa aktarılmaktadır. Emekçilerin, yoksulların ve tüm ezilenlerin sosyal, ekonomik ve siyasal yaşamdan tümüyle dışlandığı yıkıcı bir ortamda yoksulluk ve açlık derinleşerek sürmektedir.

TMMOB, kentlerimizde var olan sorunların aşılması, sağlıklı kentsel çevrelerin oluşturulması ve kentsel yaşam kalitesinin iyileştirilmesi doğrultusunda, toplumun büyük bölümünü dışlayan, halkın katılım ve denetimine kapalı yerel yönetim biçiminin aşılmasını, kent halkının ve meslek örgütlerinin demokratik katılımı ve denetimini sağlayacak bir anlayışın geliştirilmesini, öncelikli ve temel gerek olarak görmektedir.

Hepinizi bir kez daha sevgiyle, saygıyla, dostlukla selamlıyorum.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

TEOMAN ÖZTÜRK ANMA ETKİNLİĞİ

11 Temmuz 2013-ANKARA

Sevgili Dostlar

TMMOB'nin bugünkü toplumcu çizgisinin mimarlarından Sevgili Başkanımız Teoman Öztürk'ün ölüm yıldönümünde olağanüstü günler yaşadığımız bir günde bir kez daha buluştuk. Daha aydınlık, özgür ve demokratik bir Türkiye için mücadelesini sürdüren TMMOB bugün ne yazık ki darbe dönemlerinde bile görülmemiş bir baskı ve saldırıyla karşı karşıyadır.

Yağma ve talana karşı sürdürülen mücadelenin sembolü haline gelen Gezi Parkı direnişinde meslek örgütü sorumluluğu ve bilinciyle hareket ettikleri için tüm hukuk kuralları çiğnenerek Sevgili Arkadaşlarımız TMMOB İstanbul İl Koordinasyon Kurulu Sekreteri ve Makina Mühendisleri Odası İstanbul Şube 2. Başkanı Süleyman Solmaz, Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şube Başkanı Beyza Metin, Mimarlar Odası İstanbul Şubesi 2. Başkanı Sabri Orcan, Şehir Plancıları Odası İstanbul Şube Sekreteri Akif Burak Atlar, Şube Sekreter yardımcısı Sezi Toprakçı, Mimar Mücella Yapıcı, Mimar Canan Yapıcı gözaltına alınmış ve şimdi de tutuklanma talebiyle Savcılığa sevk edilmişlerdir.

Gezi Parkı ile başlayan ve tüm Türkiye'ye yayılan bir buçuk ay aşkın süredir devam eden bir direniş, AKP'nin ben yaptım oldu" anlayışını sarsan bir direnişin faturası, örgütümüze, AKP'nin kent yağmasının, orman, mera, doğa yağmasının önünde duran örgütümüze çıkarılmak isteniyor.

Gözaltılarla, tutuklamalarla, gece yarısı operasyonu ile Meclis'ten geçirilen düzenlemelerle örgütümüz sindirilmek, yok edilmek isteniyor.

Bilinmelidir ki; tüm bunlar TMMOB'nin kamu yararı mücadelesini asla durduramayacaktır. Mesleğimize, örgütümüze, ülkemizin kamusal zenginliklerine sahip çıkmaya devam edeceğiz.

Teoman Öztürk'ün sözleriyle bir kez daha hatırlatmak istiyorum ki; TMMOB, yüreğindeki insan sevgisini ve yurtseverliği, baskı ve zulüm yöntemlerinin sökülüp atamayacağını bilinci içinde, bilimi ve tekniği emperyalizmin ve sömürgeçlerin değil, emekçi halkımızın hizmetine sunmak için, her çabayı güçlendirerek sürdürme yolunda inançlı ve kararlıdır.

Hiçbir baskı TMMOB'yi mücadelesinden alıkoyamaz.

Ayşe Işık Ezer

TMMOB Yürütme Kurulu Üyesi

TMMOB DEPREME DUYARLILIK YÜRÜYÜŞÜ

17 Ağustos 2013/KOCAELİ

14 yıl önce bugün bu dakikalarda bir acı yükseldi bu coğrafyada. İzmit'te, Adapazarı'nda, Gölcük'te, Yalova'da, İstanbul'da büyük Marmara depremi ile yıkıldık. On binlerce canımızı kaybettik. Yüreğimiz yandı. Bir doğa olayı afete dönüştü. Sonra Van'ı, Erciş'i yaşadık...

Öncelikle depremlerde kaybettiğimiz tüm canlarımızın anısı önünde saygıyla eğliyoruz.

Sevgili Arkadaşlar

Biz, bu ülkenin mühendisleri, mimarları, şehir plancıları “Depremi unutmadık, unutmayacağız, unutturmayacağız.” demek için bugün buradayız. Büyük Marmara yıkımının on dördüncü yılında İzmit'te gerçekleştirdiğimiz “Depreme Duyarlılık Yürüyüşü”müzü şimdi tamamlıyoruz.

Her 17 Ağustos'ta olduğu gibi bugün de bir çığlık yaratmak için buradayız. Buraya ses çıkarmaya geldik arkadaşlar. Duymayan kulaklar duysun, görmeyen gözler görsün diye buradayız.

Biz biliyoruz: Ülkemiz coğrafyasının %98'i deprem bölgesidir. İnsanımızın %95'i deprem bölgesinde yaşamaktadır. Ülkemiz depremle yaşamak zorunda olan bir ülkedir.

Biz hep söylüyoruz, hep söyleyeceğiz: Depremlerin afet olarak yaşanması, ülkemizin ve halkımızın yazgısı olamaz, olmamalıdır. Depremin afete dönüşmesi takdiri ilahi değildir. Deprem gibi bir doğa olayının afete dönüşümü engellenebilir. Yeter ki; yerleşme, barınma ve yapı üretiminde bilimin ve teknolojinin gerekleri yapılsın.

Ancak ülkemizde işler hiç de iyi değildir.

Bu ülkenin İmar Yasası, Yapı Denetim Yasası, yapı üretimi ile ilgili yasaları, bunların ilgili ikincil mevzuatı sorunludur. Sistem yüzünü insana dönmemektedir. Bu ülkede yasal düzenlemeler ranta odaklıdır. Her olayda olduğu gibi vahşi kapitalizmin vahşi kuralları doğa olaylarının afete dönüşümünü engellemekten uzaktır. Aksine, neredeyse sistemin koyduğu kurallar doğa olaylarını afete dönüştürmek için yazılmaktadır. Siyasal iktidar görevini yapmak yerine, TMMOB'nin ve bağlı odalarının sesini kısma çalışmaktadır. Sanki yapabilecekler... Bize saldıranlar bilimin ve teknolojinin sesine kulaklarını tıkayıp, bilimin ve teknolojinin sesi TMMOB'yi susturmaya çalışıp işte bu depremlerin afete dönüşmesini sağlayanlardır.

Siyasi iktidarları hep uyardık. Uyarmaya devam edeceğiz: Doğa olaylarının afete dönmesini istemiyorsanız; yüzünüzü insanımıza dönün. Bilimin ve teknolojinin gereğini yapın. Odalarımızın ve Birliğimizin sesine kulak verin.

Sevgili arkadaşlar, şimdi sözüm size, örgütümüze:

Bilimi ve tekniği insanlarla buluşturan bir mesleği yapıyoruz. İşimiz insan odaklı. İçinden çıktığımız halkımıza, insanımıza çok borçluyuz. Odalarımız meslek içi eğitim çalışmalarını, üyelerimizin belgelendirilmesi çalışmalarını hızlandıracaktır. Her üyemizin kendini daha donanımlı, daha yeterli, daha yetkin bir duruma getirmesi gerekiyor. Bu bizim halkımıza olan sorumluluğumuzdur. Bunu zaten yapıyoruz, bunu geliştireceğimize çok inanıyorum arkadaşlar.

Şimdi hepimize bir büyük görev düşüyor:

Şimdi, burada söylediklerimizi, sesimizi çığlığa dönüştüreceğiz. Duymayan kulaklara duyuracağız, görmeyen gözlerin görmesini sağlayacağız. Buradan ayrıldıktan sonra sesimizi büyümeye devam edeceğiz. Paneller, seminerler yapacağız. Bir yandan depremi anlatacağız, bir yandan kendimizi yetiştireceğiz. Bu bizim büyük sorumluluğumuz.

Şimdi; “Depremi unutmadık, unutmayacağız, unutturmayacağız” deme zamanıdır.

Şimdi; “Türkiye depremi unutma, unutturma” deme zamanıdır.”

Yolumuz uzun. Hepimize kolay gelsin.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

10. ULUSAL ÇEVRE MÜHENDİSLİĞİ KONGRESİ **12-14 Eylül 2013/ANKARA**

Değerli Konuklar **Sevgili Arkadaşlar**

Hepinizi Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Yönetim Kurulu adına sevgiyle, saygıyla, dostlukla selamlıyorum.

Çevre Mühendisleri Odamızın düzenlediği 10. Ulusal Çevre Mühendisliği Kongresi'nde aranızda bulunmaktan büyük bir onur duyduğumu öncelikle belirtmek isterim.

Burada bizleri buluşturan arkadaşlarıma, Çevre Mühendisleri Odamızın yöneticilerine, Düzenleme ve Yürütme Kurulumuza, görüşlerini bizimle paylaşacak bilim insanlarına, uzmanlara ve emeği geçen tüm arkadaşlarıma teşekkür ediyorum.

Sevgili Arkadaşlar,

Birliğimiz, mesleki, ekonomik, sosyal ve kültürel alanlarda ülkemizdeki mühendis, mimar ve şehir plancıları temsil etmektedir. Onların hak ve çıkarlarını halkımızın çıkarları temelinde korumak ve geliştirmek, mesleki, sosyal ve kültürel gelişmelerini sağlamak ve mesleki birikimlerini toplum yararına kullanmalarının zeminini yaratmakla görevlidir. Bu anlayışla TMMOB meslek alanları üzerinden Türkiye gerçeklerini okumak ve toplumu bilgilendirmek, bu politikaların toplum yararına düzenlenmesi için öneriler geliştirmek ve bunların yaşama geçirilmesi için mücadele etmek zorundadır.

Elbette bu anlayış bizi zaman zaman siyasal iktidarlarla karşı karşıya getirmektedir. Son dönemde gündeme gelen meslek örgütümüze yönelik yeniden yapılandırma çalışmaları, örgütümüzü işlevsizleştirmeye yönelik yasal düzenlemeler de bunun bir göstergesi. Ama bizim örgütümüz 60 yıla yakın birikimi ile bu saldırılara karşı duracak ve eğilmeyecek yeterliliktedir.

Sevgili Arkadaşlar,

TMMOB ve bağlı odaları ülkemizde meslek alanları ile ilgili gelişen ya da gelişebilecek her türlü konuda görüş oluşturma, oluşan görüşleri geliştirme ve bunları kamuoyu ile paylaşma çalışmalarını eleştirel olduğu kadar yeni açılımlar sağlayacak şekilde sürdürmektedir. Bir ülkenin toplumsal gelişmişliği ve geleceği için en önemli ve yaşamsal olgu olan çevre konusu da TMMOB'nin de gündeminde önemli bir yer tutmaktadır.

Ülkemizde çevre alanı yıllar boyunca istismar edilmiş, doğal kaynaklarımız bir talan ve yağma alanı olarak yerli ve yabancı sermayenin hizmetine sunulmuştur. Altyapı yatırımlarında izlenen yanlış politikalar; doğal kaynaklarımızı, tarihi

ve kültürel varlıklarımızı, ormanlarımızı, kıyılarımızı birer rant cennetine dönüştürme çabaları; çevre sorunlarına ilişkin politika yoksunluğu, denetim ve yaptırım eksikliği ve uzman kadroların yanlış alanlarda istihdamı çevre sorunlarını daha da içinden çıkılmaz hale getirmiştir.

Toplum için yaşamsal önemi nedeniyle, küresel ölçekte bir değerlendirme gerektiren ve ulusal ölçekte ele alınmayı zorunlu kılan çevre politikaları günlük, geçici sığ yaklaşımla “çevre sorunu”na, “çevre sorunu” da adeta “kirliliği önleme - arıtma tesisi”ne indirgenmiştir.

Bu süreçte bilimin, hukukun ve aklın gereği çevre politikalarının oluşturulmasında başat rolde olması gereken mühendislik, mimarlık ve şehir planlama disiplinlerinin teknik, bilimsel ve yasal ilkelerini göz ardı edilerek izlenen politikalarla gelinen nokta ortadadır.

Yaşam alanlarımızın yok olmaması için, gelecek nesillere yaşayabilecekleri bir dünya bırakabilmek için, bugün ekolojik bir krize dönüşen çevre sorunlarının çözümünde, bütüncül politikaların, hukuksal ve kurumsal düzenlemelerin geliştirilmesi ve uygulanması son derece önemlidir.

Bu konuda geliştirilmesi gereken politikalar konunun uzmanlarınca üç gün boyunca bu kongrede tartışılacak. Kongrenin başarılı geçmesi dileğiyle hepinize saygılar sunuyorum.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

YEKSEM YENILENEBİLİR ENERJİ KAYNAKLARI SEMPOZYUMU

4-6 Ekim 2013/GİRNE-KIBRIS

Değerli Konuklar **Sevgili Arkadaşlar**

Hepinizi Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'nin 24 oda ve 425 bin üyesiyle Örgütüm adına ve Yönetim Kurulu adına sevgiyle, saygıyla, dostlukla selamlıyorum.

KTMMOB Elektrik Mühendisleri ve Makina Mühendisleri Odalarının düzenlediği YEKSEM sempozyumunda aranızda bulunmaktan büyük bir onur duyduğumu öncelikle belirtmek isterim.

Burada bizleri buluşturan arkadaşlarıma, Düzenleme ve Yürütme Kuruluna, görüşlerini bizimle paylaşacak bilim insanlarına, uzmanlara ve emeği geçen tüm arkadaşlarıma teşekkür ediyorum.

Sevgili Arkadaşlar,

Birliğimiz, mesleki, ekonomik, sosyal ve kültürel alanlarda Türkiye'deki mühendis, mimar ve şehir plancıları temsil etmektedir. Onların hak ve çıkarlarını halkımızın çıkarları temelinde korumak ve geliştirmek, mesleki, sosyal ve kültürel gelişmelerini sağlamak ve mesleki birikimlerini toplum yararına kullanmalarının zeminini yaratmakla görevlidir. Ayrıca, Birliğimiz TMMOB meslek alanları üzerinden Türkiye gerçeklerini okumak ve toplumu bilgilendirmek, bu politikaların toplum yararına düzenlenmesi için öneriler geliştirmek ve bunların yaşama geçirilmesi için mücadele etmek zorundadır.

1954 yılında kurulan Birliğimiz 61 Anayasası'nda kamu kurumu niteliği tanımlamasıyla anayasal güvence altına alınan bir meslek örgütüdür.

Birliğimize bağlı 24 oda, odalarımızın ülke geneline yayılmış 197 şubesi bulunmaktadır. Üye sayımız bugün itibarı ile 425.000'e ulaşmıştır.

Yasası ve kendi yarattığı iç hukuka göre Birliğimizin çeşitli çalışma alanları bulunmaktadır. Bunların başında halkımızın çıkarları temelinde üye hak ve çıkarlarını korumak ve geliştirmek gelmektedir.

Meslek Odalarımız üzerinden ülke gerçeklerini tespit etmek, sorunları çözüm önerileri ile birlikte ortaya koymak, toplumu bilgilendirmek en önemli çalışma alanlarından birini oluşturmaktadır. Buna yönelik olarak da yapılan basın açıklamaları, çıkarılan kitaplar, hazırlanan raporların dışında bağlı Odalarımız ve Birlik tarafından iki yıllık çalışma döneminde iki yüzü aşkın sempozyum, kongre, kurultay etkinlikleri düzenlenmektedir.

“Bilimi ve tekniği emperyalistlerin ve sömürgeci değil, emekçi halkımızın hizmetine sunmak için kararlıyız” cümlesi 70'lerden beri TMMOB'nin yürüyüşünün ve çalışmalarının ana koordinatlarını belirtmektedir.

İnsandan, emekten, halktan, hukuktan, adaletten, eşitlikten ve özgürlüklerden yana bir Türkiye ve Dünya özlemimiz TMMOB'nin çalışmalarının yol göstericisidir.

Bu nedenle TMMOB; ülkemizin demokrasi mücadelesinin ne önünde ne arkasında ne sağında ne solundadır. TMMOB Türkiye demokrasi mücadelesinin tam ortasında, merkezindedir.

Kulakların sağır, dillerin lal olduğu, gözlere mil çekilen günlerde duyan, gören ve konuşan bir TMMOB bugün ülkemizde ülke insanının vicdanı durumundadır. "Padişahım çok yaşa diyenlerle" saf tutmaz, "Kral çıplak" diyenlerle omuz omuza yürür.

Elbette bu anlayış bizi zaman zaman yerel ve merkezi iktidarlara karşı karşıya getirmektedir. Son dönemde gündeme gelen meslek örgütümüze yönelik yeniden yapılandırma çalışmaları, örgütümüzü işlevsizleştirmeye yönelik yasal düzenlemeler de bunun bir göstergesi. Ama bizim örgütümüz 60 yıla yakın birikimi ile bu saldırılara karşı duracak ve eğilmeyecek yeterliliktedir. Gündeme gelen TMMOB yasa değişikliğine karşı yürüttüğümüz mücadelede yanımızda olan, anında destekleme refleksinde bulunan KTMMOB Yönetim Kurulu Başkanına ve Yönetim Kurulu üyesi arkadaşlarıma buradan bir kez daha teşekkür ediyorum.

Kıbrıs'ta da Birliğimizin dileği yıllardır bir arada yaşamış olan toplumların arasındaki duvarların, tel örgütlerinin, tüm engellerin kaldırılarak yeniden bir arada barış içinde yaşamalarıdır.

Tüm militer unsurlardan, silahtan, üslerden arındırılmış bir Kıbrıs, toplumların bir arada, barış içerisinde yaşamasının şüphesiz ön koşuludur.

Mutluluğun ve acının, yealtı ve yerüstü kaynakların birlikte paylaşılacağı, kültürlerin yeniden kaynaşacağı bir Kıbrıs dünya halklarına da örnek teşkil edecektir.

Düzenlenen ve şimdi başlatılmış olan sempozyumun başarılı geçmesini diliyor, düzenlenmesinde emeği geçen herkese görüşlerini bizimle paylaşacak bilim insanı ve uzmanlara örgütümüz ve Odamıza teşekkür ediyor, hepinizi bir kez daha sevgi ve saygı ve dostlukla selamlıyorum.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

HKMO KENTSEL DÖNÜŞÜM SEMPOZYUMU

7-8 Ekim 2013/ANKARA

Değerli Konuklar **Sevgili Arkadaşlar**

Hepinizi Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Yönetim Kurulu adına sevgiyle, saygıyla, dostlukla selamlıyorum.

HKMO tarafından düzenlenen Kentsel Dönüşüm Sempozyumu'nda aranızda bulunmaktan büyük bir onur duyduğumu öncelikle belirtmek isterim.

Burada bizleri buluşturan arkadaşlarıma, Düzenleme ve Yürütme Kurulumuza, görüşlerini bizimle paylaşacak bilim insanlarına, uzmanlara, HKMO yöneticilerine, Oda çalışanlarına, emeği geçen tüm arkadaşlarıma teşekkür ediyorum.

Değerli Konuklar,

Türkiye'de 1940'lı yıllardan beri planlama ve yapılaşma politikalarında sürdürülen ikiyüzlü yaklaşım sonucunda yasadışı, hiçbir kurala bağlı olmadan yapılaşmış, çarpık, sağlıklı, güvenilir olmayan yapı stoğuna ve yerleşim alanlarına sahip kentler ortaya çıkmıştır. Bu sağlıklı kentleşmenin acı sonuçları, son olarak 1999 Düzce ve Gölçük, 2012 Van depremlerinde en ağır şekilde yaşanmıştır.

Bir deprem ülkesi olma gerçeğinden hareketle, Devletin anayasal görevlerinden birisi olan sağlıklı, güvenli ve yaşanabilir kentler kurabilmek ve yaşanabilir çevre oluşturabilmek için sağlıklı yapı üretiminin zorunluluğu herkesin üzerinde ortaklaştığı bir konudur.

Mühendislik, mimarlık ve şehir planlama disiplinlerinin teknik, bilimsel ve yasal gereklilikleri ile teknik ilkelerini görmezden gelerek; ormanları, kıyıları, doğal kaynakları hiçe sayan; kent tarihini, kültürünü yok eden; hak arama hürriyetini gasp eden; toplumu ayırıştırıran, toplumsal dayanışma anlayışını zedeleyen, toplumu ve kentleri kimliksizleştiren bir "kentsel dönüşüm" anlayışının bizce kabul edilmesi mümkün değil.

Devletin anayasal görevlerinden birisi olan sağlıklı, güvenli ve yaşanabilir kentler kurmak için; doğal varlıkları, ekolojik, tarihi, kültürel, toplumsal değerleri koruyan, yaşatan, geliştiren bir arazi kullanımı ve yerleşim politikası temelinde bütüncül planlama yaklaşımı ile çevreyi gözetken, dönüşüm alanlarında yaşayanların ihtiyaçlarını göz önüne alan, "insanı ve insanca yaşamı" temel hedefine koyan bir planlama süreci acil olarak başlatılmalıdır.

Bu nedenle kamuoyunu doğrudan ilgilendiren, mekânsal dönüşümle birlikte toplumsal dönüşümüne de yol açan "kentsel dönüşüm" konusunda, mühendis, mimar ve şehir plancılarının örgütü Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği

olarak”**Kentsel dönüşüm olmalı, ama nasıl olmalı?”** sorusuna verdiğimiz yanıtları burada sizinle bir kez daha paylaşma gereği duyuyoruz.

TMMOB Kentsel Dönüşümün Temel İlkeleri şu şekilde belirlenmiştir:

1. Sağlıklı ve yaşanabilir bir kentsel çevre oluşturulabilmesi için, kent planlama disiplini içinde geliştirilmiş olan tüm planlama ilkeleri ve kuralları ile mühendislik ve mimarlığın bilimsel ve teknik gereklilikleri planlama disiplininin bir parçası olan kentsel dönüşüm uygulamaları açısından da vazgeçilmezdir. Bu nedenle, geliştirilen tüm projelerde, kamu yararı ilkesine ve mühendislik, mimarlık ve planlama ilkelerine ayrımsız biçimde uyulmalıdır.
2. Kentsel dönüşüm, kentsel yenileme ve sağlıklaştırma çalışmaları için, mühendislik, mimarlık ve şehir planlama disiplinlerinin teknik, bilimsel ve yasal gereklilikleri ile teknik ilkelerini esas alan, genel ilkeler belirlenmelidir. “Kentsel dönüşüm alanı” ilan edilmeden önce, “kentsel yenileme”, “kentsel sağlıklaştırma” gibi hangi müdahale biçiminin uygulanacağını belirlenebilmesi için; öncelikle, deprem, yapı niteliği, taşkın, heyelan vb risk altındaki alanlar; yapı güvensizliği olan ve eskimiş (kentsel mekânın niteliksizliği) kent bölgeleri; doğal, tarihi, arkeolojik, kültürel niteliğe sahip alanlar; kent kimliği açısından önemli alanlar belirlenmelidir.
3. Kentsel dönüşüm uygulamalarıyla fiziksel, sosyal ve ekonomik açıdan sağlıklı ve yaşanabilir bir çevre oluşturulabilmesi amaçlarının bütünsel olarak gerçekleştirilebilmesi için öncelikle sürece katılacak tüm aktörlerin yer aldığı örgütlenme biçimi oluşturulmalı ve finans kaynakları tarif edilmelidir.
4. Geliştirilen projelerde toplumsal, fiziksel, doğal, çevresel ve ekonomik koşullar birlikte ele alınmalı, proje alanlarına yönelik planlama kararları kent bütününe yönelik kararlardan koparılmamalı, ayrıştırılmamalı, üst ölçekli plan kararlarına aykırı uygulamalardan kaçınılmalı, projeler başta ulaşım kararları olmak üzere, olası çevresel etkileri analiz edilerek, kent planı ile bütünleşik olarak ele alınmalıdır.
5. Dönüşüm, sağlıklaştırma ve/veya yenileme öngörülen alanlar, kentin gelecekteki niteliğini belirleyen planlarıyla uyumlu, plan ana kararlarını gözeterek bütüncül bir bakış açısına sahip olmalı ve planlama, programlama, projelendirme ve parasal konulara dair süreç, çözüm ve uygulama araçları ile bir bütün olarak ele alınmalıdır.
6. Sağlıklı ve güvenilir bir çevre oluşturulmasında kritik öneme sahip yapı denetim sisteminde kamu denetimini etkinleştirmek için, kentsel dönüşüm alanlarının belirlenmesinde ve uygulamanın her aşamasında TMMOB’ye bağlı meslek odalarının görüşü ve önerileri alınmalı ve meslek odaları denetim sürecinde etkin olarak yer almalıdır.
7. Projeler temelde rant artışının değil, can güvenliğinin sağlanmasını ve yaşam düzeyinin yükseltilmesini amaçlamalı, kentsel dönüşüm projeleri ayrıcalıklı imar hakkı sağlama aracı olarak kullanılmamalıdır. Bu kapsamda tüm yapılaşmalar

yönelik güçlü, kamusal yapı denetim sistemi yaşama geçirilmeli, uygulama sonucu oluşan rant artışları doğrudan kamuya kazandırılmalıdır.

8. Dönüşüm projesine konu olan alanların yeniden yapılanmasında; konut alanlarının sağlıklı bir yaşam alanı niteliğine kavuşması için, sosyal ve teknik altyapı tesisleri ile çalışma alanlarına yönelik kararlar birlikte ele alınmalı, kentsel sosyal donatılar insanca yaşama şartlarını sağlayacak standartlara uygun olarak geliştirilmeli, teknik altyapının ve sosyal donatı tesislerinin konutlarla eş zamanlı biçimde kullanıma geçmesi sağlanmalıdır.

9. Afet tehlikesi karşısında alınabilecek tek önlemin “yapı düzeyinde” güçlendirme ve yenileme olduğu düşüncesinden vazgeçilmelidir. Yapılar, kentsel ve/veya bölgesel düzeyde ele alınarak, afete duyarlı planlanma yaklaşımı esas alınmalıdır. İmar planları risk azaltma önlemlerini kapsayacak şekilde yeniden yapılandırılmalıdır. Kentsel dönüşüm projelerinde kent bütününe ilişkin risk faktörleri belirlenmeli ve bu verilere göre risk azaltma planları hazırlanmalıdır.

10. Kentsel dönüşüme konu edilen alanlar ve yapılar açısından, tüm tarihsel birikimi ve kültürel zenginliği ortadan kaldıracak yıkım ve yeniden yapma dışındaki seçeneklerin; koruma, yenileme, iyileştirme, güçlendirme ve canlandırma seçeneklerinin öncelikle araştırılması ve tartışılması sağlanmalıdır.

11. Dönüşüm projelerinde, kentleri ve kırsal alanları estetikten yoksun kimliksiz hale getiren, yerel kimliği ortadan kaldıran tek tip mekân üretiminden vazgeçilmeli, kentsel mekânı parçalayan ve ayrıştıran uygulamalara son verilmeli, gerek yerleşim bütününde gerekse tek yapı ölçeğinde yerelin özellikleri, kırsal dokusu, tarihi ve kültürel birikimi ve özgünlükleri mutlaka korunmalı, özgün niteliğini devam ettirecek toplumsal yaşam ve kültürel değerleri dikkate alan yaklaşım benimsenmelidir.

12. Dönüşüm projeleri hiçbir koşulda tarihi ve kültürel değerlere zarar vermemeli, bu niteliğe sahip alanlarda gerçekleştirilecek dönüşüm projeleri tarihi ve kültürel mirasın korunması ve geliştirilmesi çabasının bir parçası olarak ele alınmalıdır.

13. Dönüşüm projelerinde; yaşamın gerçek sigortası olan ormanlar, meralar, sulak alanlar, kıyılar, gibi doğal varlıklar ile ulusal veya uluslararası özgün nitelikleri nedeniyle doğal sit, ÖÇK (Özel Çevre Koruma Bölgesi), milli park, tabiat parkı, sulak alan gibi doğa koruma statüsü verilmiş alanlar, toplumun gıda kaynakları olan verimli tarım alanları, zeytinlikler gibi özel ürün alanları hiçbir koşulda yapılaşmaya açılmamalı ve mutlak biçimde korunmalıdır.

14. Zemin yapısı nedeniyle risk taşımayan, yalnızca yapı güvensizliği ve kentsel mekânın niteliksizliği nedeniyle dönüşüm projesine konu olan yerlerde, proje alanında yaşayanların uygulama sonrası yine aynı bölgede yaşamaları sağlanmalıdır.

15. Zemin yapısı nedeniyle risk taşıyan ve yapılaşmaya kapatılması gereken bölgelerde yaşayanların, iş olanakları ve ulaşım koşulları dikkate alınarak, gerek geçici iskân aşamasında ve gerekse uygulama sonrasında yakın çevrede iskan edilmesi sağlanmalıdır.

16. Yenileme, sağlıklılaştırma ve dönüşüm süreçleri şeffaf olmalı, karar süreçleri ilgili toplum kesimleriyle paylaşılmalı; sürecin tamamında projeden etkilenen toplum kesimlerinin bilgiye kolayca erişebilme olanağı yaratılmalı; bu kapsamda dönüşüme konu olan sakinlerinin sosyal açıdan zarara uğramaması ve yerinde dönüşüm ilkesi en önemli hedeflerden birisi olmalıdır.

17. Projelerin uygulanması hiçbir koşulda yaşayanlar açısından sosyal ayrışmaya/toplumsal kırılmaya/sosyal bir yıkıma neden olmamalı; kent hakkı, konut dokunulmazlığı ve barınma hakkı ilkeleri, kiracıları da kapsayacak biçimde kamusal güvence altına alınmalıdır.

18. İdari dava açma hakkı, hak arama hürriyeti temelinde düzenlenmelidir. Mülkiyet hakkı güvencesi anayasa temelinde korunmalıdır.

19. Barınma hakkı sahipliği; mülkiyet belgesinden bağımsız, sağlıklı bir yaşam çevresi içinde, çağdaş, yaşanabilir konut hakkı olarak kabul edilmelidir.

20. Dönüşüm projelerinden etkilenen tüm kesimlere ayrımsız biçimde, projenin başlangıcından sonuçlanmasına dek, güvenli ve sağlıklı yaşam olanaklarına sahip geçici iskân olanakları yaratılmalı ya da günün koşullarına uygun kira yardımı yapılmalıdır.

21. Projelere doğrudan kamusal kaynak aktarımı da yapılarak, konut edinme koşulları proje alanında yaşayanların ödeme gücü oranında düzenlenmeli, uygulamaların tüm kesimler açısından dışlama ve tasfiyeye neden olması önlenmeli, olası geri ödemeler iskân sonrası başlatılmalıdır.

22. Proje alanında yaşayan ve projeden etkilenenlere mevcut konutundan daha küçük, daha niteliksiz, daha düşük sınıfta konut verilmemeli, diğer yandan bu amaçla yapılacak düzenlemeler haksız borçlandırma gerekçesi olarak da yansıtılmamalıdır.

23. Mevcut kullanıcıların, gerçekleşecek dönüşüm sonucunda aynı alanda yaşamlarını sürdürebilmesini olanaklı kılacak, ortak giderleri karşılamaya yönelik, sürdürülebilir, gelir yaratıcı olanaklar yaratılmalıdır.

24. Kent kültürünü, kimliğini geri dönülmez biçimde yok eden, halen yaşanan/yaşanacak olan tahribatın durdurulması ve mağduriyetlerin önlenmesi için “Kentsel dönüşüm” adı altında hali hazırda sürmekte olan ve bilimsel esaslardan ziyade rant temelinde hazırlanmış projeler derhal durdurulmalı, yukarıdaki ilkeler bütününe göre yeniden düzenlenmelidir.

Değerli Konuklar,

Sözlerimi bitirirken; Sempozyumun sonuçlarının Odamızca takip edileceği inancıyla; hepinize verimli bir sempozyum diliyor ve bir kez daha saygılarımı sunuyorum.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

TMMOB ENGELLİ MÜHENDİS, MİMAR VE ŞEHİR PLANCILARI SEMPOZYUMU

26 Ekim 2013/ANKARA

**Değerli Konuklar,
Sevgili Arkadaşlar,**

Hepinizi TMMOB Yönetim Kurulu adına sevgiyle, saygıyla, dostlukla selamlıyorum. TMMOB Engelli Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları Sempozyumu'na hoş geldiniz.

Geçen çalışma dönemimizde ilk kez düzenlediğimiz Engelli Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları Çalıştayı ile Birliğimiz çalışmalarını içinde yeni bir başlık açmış ve engelli meslektaşlarımızın sorunlarına ve çözümlerine yönelik ilk adımı atmıştık. Bugün düzenlediğimiz bu etkinlikle, burada yapılacak sunum ve tartışmalarla bu çabayı bir adım daha ileri götürmeyi amaçlıyoruz.

**Değerli Konuklar,
Sevgili Arkadaşlar,**

Bilim ve teknik, insanlığın ihtiyacını karşılamak ve hayatı kolaylaştırmak anlamında tarihsel süreç içinde önemli bir yol kat etmiş ve büyük bir bilgi birikimi oluşmuştur. Ancak, kapitalizmin her şeyi piyasa metası olarak tanımlaması ve bilgiyi belli bir kesimin elinde iktidar gücü olarak konumlandırması nedeniyle bu bilgi ve teknik herkes açısından eşit olarak kullanılamamaktadır. Bu durumdan en çok etkilenen kesimlerden biri de engelli yurttaşlarımızdır.

**Değerli Konuklar,
Sevgili Arkadaşlar,**

Neoliberal anlayışın biçimlendirdiği günlük yaşamda insani değerlerin yerini daha fazla kar hırsı ile piyasa değerleri almış, sosyal devletin tasfiye edilmesi ve devletin üstlenmesi gereken sorumlulukların piyasa koşullarına havale edilmesinin en çok vurduğu kesimlerden biri de engelli yurttaşlarımız olmuştur.

Elbette gündelik yaşamın rutin yapısı “engelli” yurttaşlarımız için daha ağır sonuçlar doğurmaktadır. Kentlerimizin fiziki yapısından eğitime, sağlığa, ulaşım ve çalışma yaşamına kadar tüm alanlar engelli yurttaşlarımız için bir işkencehaneye benzemektedir.

Kaldırımlar, yayaaları tamamen hiçe sayan yollar, üst geçitler, merdivenler, kapılar, tuvaletler, taşıma araçları ve sayamadığımız daha nice şey aşılması gereken birer engel olarak yaşamı zorlaştırmaktadır. Nüfusumuzun %12'sini oluşturan büyük bir kesim, hayatın dışına itilmiş durumdadır.

Bu sorunların engelli yurttaşlarımız lehine çözülmesi toplumsal bilinç ve duyarlılıkla elbette mümkündür. Ancak burada en önemli görev tabi ki kamuya,

devlete düşmektedir. Ne yazık ki mevcut sözleşmeler, yasa ve yönetmelikler engelli yurttaşlarımız lehine sonuçlar üretmekten uzak, yetersiz ve kağıt üzerinde düzenlemeler olarak kalmakta, engelliler adeta yok sayılmaktadır.

Sevgili Arkadaşlar,

Çalışma yaşamını belirleyen politikalar da en çok engelli çalışanları vurmaktadır. Bu durumdan TMMOB üyesi engelli mühendis, mimar ve şehir plancıları da doğrudan etkilenmektedir. Bilindiği üzere 657 ve 4857 sayılı yasalar çerçevesinde zorunlu istihdam kotaları mevcuttur. Özel sektörde 50 ve 50'nin üzerinde işçi çalıştıran iş yerlerinde %3, kamu sektöründe %4 ve devlet memurluğunda %3 oranında engelli çalışan istihdam edilmesi zorunludur. Özel sektör ve kamu işverenlerinde engelli personel istihdam edilmediği durumlarda istihdam edilmeyen her bir kişi için para cezası uygulanmaktadır. Ancak, para cezası devlet memurluğu kontenjanı için uygulanmamaktadır. Devlet Personel Başkanlığı Haziran 2013 verilerine bakıldığında toplam memur sayısının yüzde %3'ü olan 55.334 kişilik engelli kontenjanında 23.545 kişilik engelli açığı mevcuttur.

Engelli yurttaşlarımız için özel eğitim ve rehabilitasyon hizmetleri devletin asli yükümlülüğü olmasına rağmen bu alan son yıllarda hızla özel sektöre devredilmiştir. Ülkemizdeki işsizlik, yoksulluk ve hayat pahalılığının kısıtıcı altında engelli yurttaşlarımız bu hizmetlere ulaşamamaktadır. Sosyal devletin tasfiyesi ile daha fazla kar hırsının ağır faturası engelli yurttaşlarımıza da ödetilmektedir. Engelli yurttaşlarımızın piyasanın acımasız koşullarına teslim edilmesi kabul edilemez bir durumdur.

Sevgili Arkadaşlar,

Sempozyumumuzda 4 oturumda çok değerli bilim insanlarımız, meslektaşlarımız, Türkiye'de engelli politikalarından engelsiz kentlere, ulaşım politikalarından işçi sağlığı ve iş güvenliğine birçok konuda katkı sunacaklar.

Sempozyumun sonunda düzenlenecek forum ise ayrı bir önem taşıyor. "Engelli Mühendis Mimar ve Şehir Plancısı Olmak" başlıklı forumda meslektaşlarımız sosyal, siyasal ve mesleki yaşamlarında hangi zorluklarla karşılaşarak inadına çalışmaya ve yaşamaya devam ettiklerini bizlerle paylaşacak. Konunun TMMOB ortamında kavranmasında büyük katkısı olacağına inandığım bu forumda tüm mühendis, mimar ve şehir plancısı meslektaşlarımızın söz alarak konuşmaları; duygu ve düşüncelerini, görüş ve önerilerini ifade etmeleri oldukça önemlidir.

Çalışmalarının öznesinde insan olan TMMOB, mesleki ve toplumsal sorumluluğunun bir gereği olarak engellilik alanına bilim ve tekniğin birikimini ve sorun çözücü gücünü aktarmayı hedeflemektedir. TMMOB Engelli Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları Sempozyumu'nun bu anlamda yolumuzu aydınlatacak bir fener olacağına inanarak yolumuz açık olsun diyorum.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

2. ULUSAL BAĞCILIK VE ŞARAP SEMPOZYUMU

31 Ekim – 2 Kasım 2013/DENİZLİ

Değerli Konuklar Sevgili Arkadaşlar

Hepinizi Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Yönetim Kurulu adına sevgiyle, saygıyla, dostlukla selamlıyorum.

Gıda, Kimya ve Ziraat Mühendisleri odamızın ortaklaşa düzenlediği 2. Ulusal Bağcılık ve Şarap Sempozyumu'nda aranızda bulunmaktan büyük bir onur duyduğumu öncelikle belirtmek isterim.

Değerli Konuklar,

TMMOB'nin sorumluluklarından biri meslek alanlarımız üzerine gerçekleştirdiğimiz sempozyum ve kongre gibi etkinliklerle bu alandaki sorunları ortaya koyarak çözüm önerilerini getirmektir. İşte bugün de burada bu anlayışla düzenlenen sempozyumumuzda, bağcılık ve şarap sektörünün sorunlarını akademik düzeyde ele alarak ulusal ve sektörel stratejik hedeflerini belirlemek üzere bir aradayız. Görüşlerini bizlerle paylaşmak üzere bu etkinliğimize katılan herkese çok teşekkür ediyorum.

Şarap denince akla ilk gelen isimlerden biri olan Ömer Hayyam'ın dizeleri ile başlamak istiyorum konuya. Sormuş Ömer Hayyam:

Ferman sende, ama güzel yaşamak bizde:

Senden ayıgız bu sarhoş halimizde.

Sen insan kanı içersin, biz üzüm kanı:

İnsaf be sultanım, kötülük hangimizde?

Tarihte, “bereketin ve bolluğun” simgesi olarak anılan, tanrılara hediye olarak sunulan üzümle ilgili söylenceler Nuh Tufanı'na kadar dayanır. İnsanlık tarihinin ilk dönemlerinden beri üzüm ve şarap neredeyse her kaynakta yer almıştır. İlk bereket tanrılarının sembolü olan üzüm, kutsallığını şaraba dönüştürerek edebiyatta, sanatın çeşitli dallarında yer bulmuştur. Başlı başına bir kültürdür şarap.

Birçok kaynak yüzlerce çeşidi olan üzümün anavatanı olarak Anadolu'yu gösterir. Anadolu'da yaşayan ilkçağ insanların şarabı sadece damak zevki için değil, sağlık için de kullandığı bilinmektedir.

Bu topraklarda neredeyse 5000 yıldır üzüm var, bağcılık var, şarap var. Alacahöyük'de MÖ 3000 yılından altın şarap kadehi ve güğümü, Kültepe'de MÖ 1750'den Koçbaşı şeklindeki içki testisi Anadolu'da şaraba dair bulunan en eski izler. Boğazköy'deki kazılarda ortaya çıkan Hitit tabletlerinde şarabın dini ritüeller ve günlük hayattaki yeri anlatılıyor. Yine Konya Ereğli ilçesine bağlı İvriz'de bulunan büyük taş kabartma üzerinde feyz ve bereket ilahı Tarhu, sağ

elinde üzüm salkımlı asma dalı, sol elinde buğday başakları ile görünür. Tanrının karşısında yer alan küçük insan figürü de Hitit Kralı Varpalavas'tır. Tanrı Tarhu, iki elini birleştirerek bereket dileyen Varpalavas'a elindeki en değerli yiyecekleri sunar; üzüm ve buğday...

İnsanoğlu antik çağlardan itibaren şaraba, yaşamını sağlamak için diğer besinlerden daha fazla önem vermiştir. Belki de bu yüzden her toplumda bir de şarap tanrısı vardır; Mısırlılarda Osiris, Yunanlılarda Dionysos, Romalılarda Bacchus...

Hititleri takiben Anadolu'da şarap ve bağcılık daha da yaygınlaşmıştır. Anadolu'nun sahillerinde yaşayan gemici ve tüccar Fenikeliler şarabı Ege adalarına, Yunanistan'a taşıyıp büyük kazançlar elde etmiştir.

Değerli Konuklar,

Türkiye, geniş bağ alanları ve ekolojik uygunluğu ile katma değeri çok yüksek olan şarap üretiminde büyük bir potansiyele sahip olmakla birlikte, henüz bu potansiyeli yeterince değerlendirememektedir.

Türk şarap sektörünün gelişmesi, ekonomik açıdan sağlayacağı faydanın yanı sıra, şaraba tüm dünyada atfedilen kültürel değer düşünülüğünde, turizm ve ülke tanıtımında da etkili olacaktır. Stratejik hedefleri ve politikaları belirlenmiş bir bağcılık ve şarapçılık anlayışı ile uluslararası alanda rekabet şansını artırmak hiç de zor değildir.

Bugün düzenlenen bu sempozyumda; sürdürülebilir bağcılık ve şarapçılık, şarabın tanıtımı ve pazarlaması, sektörde ulusal ve uluslararası politikalar uzmanlarınca tartışılacak, odalarımız da kendi birikimlerini ortaya koyarak çözüm önerilerini getireceklerdir.

Ben bu sempozyumun gerçekleşmesini sağlayan üç odamızın yöneticilerine, Denizli şube ve temsilciliklerine, çalışanlarına özellikle teşekkür ediyor, hepinize saygılar sunuyorum.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

DÜNYA ŞEHİRCİLİK GÜNÜ 37. KOLOKYUMU

6-8 Kasım 2013/İZMİR

Değerli Konuklar,

TMMOB'nin uzunca bir süredir değişik kentlerde düzenlediği “Kent Sempozyumları” ve yaptığı çalışmalar göstermiştir ki; yaşadığımız kentler çağdaş toplumlara yakışır biçimde yönetilmemektedir.

Emperyalizme bağımlı olan Türkiye, 12 Eylül 1980 darbesinden bu yana yeni liberal temellerde, yerli büyük sermaye, yeni sermaye grupları ve ranta dayalı çıkarlar doğrultusunda sosyo-ekonomik yapı ve devlet yapısı itibariyle yeniden yapılandırılmaktadır. Bu politikaların hayata geçirilmesinde kamu hizmetlerinin merkezi yönetimden koparılıp küresel piyasaya açılması, kamu hizmet alanının daraltılması, dolayısıyla kamu iktidarının yönetsel düzeyde sermayeye devredilmesi ana amaç olmuştur.

Bu süreçte yürütülen serbestleştirme ve özelleştirmeler, kamusal hizmetlerin piyasaya açılarak ticarileştirilmesi, üretimden vazgeçilerek ülke topraklarının dünyanın emlak/rant piyasası haline getirilmesi, güvencesiz çalışma koşullarının yaygınlaştırılması ve kamu idari yapısının bu doğrultuda yeniden düzenlenmesi yerel yönetimlere ve kentlere doğrudan yansımıştır.

“2011 TMMOB Seçim Bildirgesi”nde de belirttiğimiz gibi; insanca barınma hakkı ve deprem gerçeğinin gerektirdiği yapı denetimi uygulamalarında; tarım, orman, su, mera, kıyıları vb doğal kaynaklarımızın, kentlerin yönetiminde; enerji, gıda ve çevreye ilişkin politika ve stratejilerin belirlenmesi ve uygulanmasında mühendislik, mimarlık, şehir plancılığının gerektirdiği mesleki denetim ve bilimsel-teknik kriterler devre dışı bırakılmaktadır.

Şehir plancılığı hizmetlerinde kamusal fayda anlayışından vazgeçilmiş, serbestleştirme, özelleştirme, ticarileştirmenin aracı haline getirilmiş; rant odaklı projelere teslim edilen kentlerde plansızlık egemen kılınmıştır.

Bugün içinde yaşadığımız kentlerin mekansal ve çevresel bağlamda, niteliksiz yapılaşmasının, sağlıksız büyümesinin ardında; piyasa güçlerinin kent ölçeğinde tek egemen olduğu siyasal zeminin yaratılması ve sadece arazi rantına endekslenmiş, bu ranta sahip olacak çokuluslu şirketlerin kendi çıkarları doğrultusunda geliştirerek kontrol ettikleri bir kent ekonomisi anlayışı bulunmaktadır. Bu anlayışın ortaya çıkardığı sürekli ve plansız büyüme mekana, enerji, ulaşım, su, çöp, atık su gibi teknik altyapı hizmetlerinin yetersizliği ve eğitim, sağlık, kültür tesisleri, açık yeşil alanlardan yoksun yerleşim alanları olarak, toplumsal alanda da sosyal yarılma, ayrışma ve kültürel yozlaşma olarak yansımıştır. Gelir eşitsizliğini, sosyal kutuplaşmayı, mekânsal ayrışmayı, kentsel gerimi arttırmaktan başka bir şeye yaramamış sorunlar çeşitlenmiş ve derinleşmiştir.

Kentsel dönüşüm ve yeniden yapılanma olarak adlandırılan süreçlerle belirlenen kent parçalarının, “kentsel dönüşüm” adı altında, içinde yaşayanlardan bağımsız, yeni imar hakları verilerek sermaye çevrelerine pazarlanması, özelleştirilmesi, satılması ya da tahsis edilmesi belli kesimler için ‘köşe dönme’ aracı haline getirilmiştir.

Kente ve bulunduğu doğal çevresine yönelik azami rant beklentileri doğrultusunda, Türkiye’de toplumsal düşünce, sınıfsal istemler, planlama kavramı, ulusal, bölgesel ve kentsel ölçeklerde planlama süreçleri özel yasalar ve yetki karmaşası içerisinde sulandırılmış; ülke çıkarı, toplumsal gelecek, dayanışma ve ahlaki değerler terk edilmiştir. “Halk” kavramı yerine “müşteri” kavramı ile yönetim anlayışı pekiştirilmiş; “Bireysellik, özel alan, serbest piyasa, rekabetçilik, yerelcilik, yönetim, sivil toplumculuk, rantıye, yolsuzluk” kavramları yükselen değerler haline gelmiştir.

Kentsel alanlardaki nüfus yığılmasının yarattığı sorunlarla birlikte, bütüncül planlamanın benimsenmemiş olması denetimsizlik, yanlış arazi kullanım politikaları, cumhuriyet tarihine koşut kaçak yapılaşma ve imar affi süreçleriyle de beslenmiş, sağlıklı, güvenli ve yaşanabilir kentsel çevreler oluşturulmamıştır. Özellikle ortak yaşam ve kentlilik bilinci geliştirilememiş, kentsel yaşam ve aktiviteler sadece ekonomik ilişkilere indirgenmiştir.

Kentlerde lüks konut alanlarının, alışveriş merkezlerinin yaygınlaşması kentleri bir arada tutan unsurları ve ortak kullanım alanlarını ortadan kaldırmaktadır. Kentler, giderek artan biçimde bütünlüğünü yitirerek birbirinden bağımsız ve ilişkisiz parçacıklara bölünmekte, varıl ve yoksul kesimler arası ayrışma ve uzaklaşma fiziksel mekana da yansımaktadır. Böylece sosyal kırılmalar hızlanmakta, bu kırık parçalarını toplumsal yaşama tehdit olarak geri yönlendiren süreçler de egemenler tarafından bilinçli şekilde yönetilmektedir.

Özetle; ülkemizde 1980’den bu yana, kent ve kenti çevreleyen ortamlarında doğal ve kültürel varlıkların yağması artarak sürdürülmüş, ‘yerelleşme’ aldatmacasıyla sadece yağmayı derinleştirmeye hizmet edilmiştir. Son beş yıllık dönem içerisinde de, izlenen birçok haber ve olaydan, görülen binlerce dava dosyasından anlaşılacağı gibi yerel yönetimler, merkezi vesayet altında birer çıkar tezgahı gibi çalışmaya devam etmiştir. Tüm kentsel kamusal hizmetlerin pervasızca özelleştirilmesi; planlama, imar, kentsel altyapı ve ulaşım hizmetlerinde yolsuzlukların artması, kentsel rantın yandaş ve varıl kesimler lehine yönlendirilmesi son dönemde de birçok yerel yönetimin temel hedefi olmuş, icraatları arasında yerlerini almıştır.

Tüm bu sorunlara ve olumsuzluklara karşın, demokratik katılımın sağlandığı yerel yönetimlerin oluşturulması ve çözüm üretilmesi olanaklıdır.

Sağlıklı kentleşme, kentsel hizmetlerin kamusal hizmet kapsamında ele alındığı; barınma, eğitim, sağlık, kültür hizmetlerinin insan hakkı olarak görüldüğü; kamu yararı öncelikli enerji, çevre ve gıda politikalarının benimsendiği ve yerli

mühendislik, yerli kaynak kullanımıyla; bağımsızlık, planlama, sanayileşme ve kalkınma ile olanaklıdır. Bu noktada gerek sağlıklı sanayileşme gerekse güvenli ve ergonomik çalışma koşulları, meslek örgütlerinin uluslararası standartlar, bilimsel-teknik uygulama ve önlemler eşliğindeki mesleki denetimini benimseyen anayasal, sosyal bir devlet sistemi ve onun güvenceleri kapsamında gerçekleştirilebilir.

TMMOB, kentlerimizde var olan sorunların aşılması, sağlıklı, yaşanabilir ve güvenli kentsel çevrelerin üretilmesi ve kentsel yaşam kalitesinin iyileştirilmesini öngörmekte; kent halkının, emek ve meslek örgütlerinin demokratik katılımını ve denetimini sağlayacak bir anlayışın geliştirilmesini, öncelikli ve temel gerek olarak görmektedir.

Bugün, kentlerimizin ve toplumun yerel seçimlerde ihtiyacı olan temel yaklaşım, “toplumcu demokratik ve halkçı bir yerel yönetim” anlayışıdır. Bu anlayış, katılımcılığın önünü açan, toplumun değişik kesimlerine, karar alma, uygulama ve denetleme süreçlerinde söz hakkı tanıyan politika ve uygulamaların hayata geçirilmesidir.

TMMOB kent yaşamını ilgilendiren kamu yönetimi, merkezi ve yerel yönetim sistemlerini düzenleyen yasaların eksiklik ve yetersizliklerinden; yerel yönetim politikalarından, anlayışından; planlama, imar, kültür, turizm, kırsal alanlar, kentsel hizmetler ve çevreden söz ederken; insan sağlığı, doğal çevre, insan hakları-kentli hakları, katılım, yaşanabilirlik, toplumsal barış, birlikte yaşama; engelli, hasta, çocuk ve kadın duyarlı planlama; hizmetlere eşit erişim; sağlıklı çevre; insan odaklı mekanlar gibi kavramları referans almayı ve bunları ön plana çıkartmayı amaçlamaktadır.

TMMOB kent sorunlarına ilişkin olarak yerel yönetimler, planlama, kentleşme, kamu kaynaklarının dağılımı, yapı denetimi, risk-afetler, çevre, altyapı, enerji, kentsel koruma, kentsel dönüşüm kent demokrasisi temalarında sorun tespitlerini ve çözüm önerilerini bugüne kadar birçok kez kamuoyu ile paylaşmıştır.

Özerk-demokratik-etkin yerel yönetim, Katılımcı kent yönetimi, Etkin kentsel hizmet üretimi, Kamu yararı odaklı demokratik kent planlaması, Sağlıklı çevre, Kent ve sağlık, Barınma, Afetler ve yerel yönetimler, Ulaşım, Kent kimliği - doğal ve kültürel mirasın korunması, Engelsiz kent ortamları, Kamu ihale sistemi, yolsuzluklar ve yerel yönetimler ile Kent suçları başlıklarında hazırlayıp yayımladığımız raporlar yerel ve merkezi iktidarlar tarafından mutlaka algılanmalıdır.

Yaşanabilir kentlere yönelik olarak; Özerk-demokratik- etkin yerel yönetim için, Halkçı, toplumcu, katılımcı yerel yönetimler için, Demokratik- katılımcı -bütüncül planlama için, İnsanlık onuruna yaraşır, sağlıklı bir çevrede yaşam için, Her türlü afet olasılığına hazır olabilmek için, Kentsel ulaşımında etkin çözümlerin sağlanması için, Doğal, kültürel ve tarihi mirası korumak ve geliştirmek için,

Kadınların, çocukların, engellilerin, yaşlı ve yoksunların toplumsal yaşama tam ve eşit yurttaşlar olarak katılımı için, Başka türlü bir kentsel dönüşüm ve barınma hakkı için başlıklarında yayımladığımız gerçekçi ve uygulanabilir önerilerimiz de mutlaka yerine getirilmelidir.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

8. GIDA MÜHENDİSLİĞİ KONGRESİ

7-9 Kasım 2013/ANKARA

Değerli Konuklar

Yaşam için vazgeçilmez bir ihtiyaç olan gıda, dünyanın geldiği noktada bugün çok daha stratejik bir önem taşımakta.

Son 30 yıldır içine sokulduğumuz kapitalist küreselleşmenin sonuçları ortadadır: 1 milyar kişinin günde 1 dolardan az kazandığı, dünya nüfusunun zengin %2'sinin dünya servetin yarısına el koyduğu bir dünyada yaşıyoruz. Kapitalizmin dünyada yarattığı en büyük sorunların başında da açlık geliyor.

İnsanların aç kalmadığı, yeterli ve dengeli beslenmenin sağlanabildiği bir dünya hepimizin özlemi. Ancak, bilimsel ve teknik gelişmelere ve bu alandaki olumlu çalışmalara rağmen Dünya'da en büyük sorunların başında hala açlık gelmektedir. Dünya üzerinde yaklaşık 1 milyar insan açlıkla mücadele etmektedir. Bundan çok daha fazla sayıda insan da gizli açlık çekmekte, yetersiz beslenmektedir.

Dünyadaki açların sayısını 2015 yılına kadar yarı yarıya azaltmayı öngören Dünya Gıda Zirvesi ve bununla ilişkili "Binyıl Kalkınma Hedefi"nin gerçekleşmesi için yeterli mesafenin alındığını söylemek olası mıdır? Yaşadığımız kapitalist küreselleşme döneminde bunun mümkün olması olası mıdır? Eşitsizliği yeniden üreten, var olan politikalarla bu sorunlara çare bulunacağı şeklinde ham hayaller peşinde koşanların öncelikle bunu kabul etmesi gerekir.

Somali'de ve Afrika kıtasının birçok ülkesinde yaşananlar iklim ve kuraklığın bir sonucu olarak yansıtılmakta, açlık bu kıtada yaşayanların kaderiymiş gibi sunulmaktadır. Açlık ne küresel iklim değişiminin bir sonucu, ne de insanların kaderidir. Açlığın sebebi, gelişmiş ülkelerin daha fazla sömürme isteği, kapitalizmin yarattığı adaletsiz bölüşüm sistemidir.

Dünya ekonomik sistemi nedeniyle ürün ve üretim tercihlerindeki değişiklikler sonucu tarımdan çekilen insan gücü, bitmeyen savaşlar, hastalıklar ve tüm bunların altında yatan ekonomik sistemdir açlığı yaratan.

Sevgili Arkadaşlar,

Uygulanan neoliberal iktisat politikaların bir sonucu olarak, 1980'li yıllardan bu yana, tarımsal üretim artışı nüfus artış hızının altında kalmaktadır. IMF, Dünya Bankası ve Dünya Ticaret Örgütü'nün dayattığı "politikalar" Türkiye'yi de giderek tarım ürünleri dışalımıcısı konumuna sürüklemiştir. Üç tarafı denizlerle çevrili, verimli arazilere ve geniş bitki örtüsüne sahip ülkemiz, kapitalizmin aktörlerinin dayattığı bu yanlış politikalar sonucunda bugün gıda alanında giderek artan sorunlarla baş başadır.

Bugün bu kongrede bu sorunlar ve çözüm önerileri, uygulanması gereken gıda politikaları, gıda güvenliği, gelişen gıda teknolojileri, gıda mühendisliği eğitimi gibi birçok konu uzmanlarca tartışılacak.

Ben kongre sonuçlarının siyasi karar vericilerce önemsenmesi gerektiğini belirtiyor, bu etkinliği düzenleyen Gıda Mühendisleri Odamızın Yönetim Kuruluna ve emeği geçen herkese teşekkür ediyor, hepinize saygılar sunuyorum.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

ADANA YEREL YÖNETİMLER VE KENT PANELİ

9 Kasım 2013/ADANA

Değerli Konuklar,

Bu gün emperyalizmin yeni döneminde neo liberal iktisat politikaların en çok vurduğu yerler olarak Kentleri gören Birliğimiz, son sekiz yıldır 44 ilde kent sempozyumları düzenlemiştir.

TMMOB'nin uzunca bir süredir değişik kentlerde düzenlediği “Kent Sempozyumları” ve yaptığı çalışmalar göstermiştir ki; yaşadığımız kentler çağdaş toplumlara yakışır biçimde yönetilmemektedir.

Emperyalizme bağımlı olan Türkiye, 12 Eylül 1980 darbesinden bu yana yeni liberal temellerde, yerli büyük sermaye, yeni sermaye grupları ve ranta dayalı çıkarlar doğrultusunda sosyo-ekonomik yapı ve devlet yapısı itibariyle yeniden yapılandırılmaktadır. Bu politikaların hayata geçirilmesinde kamu hizmetlerinin merkezi yönetimden koparılıp küresel piyasaya açılması, kamu hizmet alanının daraltılması, dolayısıyla kamu iktidarının yönetsel düzeyde sermayeye devredilmesi ana amaç olmuştur.

Bu süreçte yürütülen serbestleştirme ve özelleştirmeler, kamusal hizmetlerin piyasaya açılarak ticarileştirilmesi, üretimden vazgeçilerek ülke topraklarının dünyanın emlak/rant piyasası haline getirilmesi, güvencesiz çalışma koşullarının yaygınlaştırılması ve kamu idari yapısının bu doğrultuda yeniden düzenlenmesi yerel yönetimlere ve kentlere doğrudan yansımıştır.

“2011 TMMOB Seçim Bildirgesi”nde de belirttiğimiz gibi; insanca barınma hakkı ve deprem gerçeğinin gerektirdiği yapı denetimi uygulamalarında; tarım, orman, su, mera, kıyılar vb doğal kaynaklarımızın, kentlerin yönetiminde; enerji, gıda ve çevreye ilişkin politika ve stratejilerin belirlenmesi ve uygulanmasında mühendislik, mimarlık, şehir plancılığının gerektirdiği mesleki denetim ve bilimsel-teknik kriterler devre dışı bırakılmaktadır.

Şehir plancılığı hizmetlerinde kamusal fayda anlayışından vazgeçilmiş, serbestleştirme, özelleştirme, ticarileştirmenin aracı haline getirilmiş; rant odaklı projelere teslim edilen kentlerde plansızlık egemen kılınmıştır.

Bugün içinde yaşadığımız kentlerin mekansal ve çevresel bağlamda, nitelsiz yapılaşmasının, sağlıksız büyümesinin ardında; piyasa güçlerinin kent ölçeğinde tek egemen olduğu siyasal zeminin yaratılması ve sadece arazi rantına endekslenmiş, bu ranta sahip olacak çokuluslu şirketlerin kendi çıkarları doğrultusunda geliştirerek kontrol ettikleri bir kent ekonomisi anlayışı bulunmaktadır. Bu anlayışın ortaya çıkardığı sürekli ve plansız büyüme mekana, enerji, ulaşım, su, çöp, atık su gibi teknik altyapı hizmetlerinin yetersizliği ve eğitim, sağlık, kültür tesisleri, açık yeşil alanlardan yoksun yerleşim alanları olarak, toplumsal alanda da

sosyal yarıma, ayrışma ve kültürel yozlaşma olarak yansımıştır. Gelir eşitsizliğini, sosyal kutuplaşmayı, mekânsal ayrışmayı, kentsel gerimi arttırmaktan başka bir şeye yaramamış sorunlar çeşitlenmiş ve derinleşmiştir.

Kentsel dönüşüm ve yeniden yapılanma olarak adlandırılan süreçlerle belirlenen kent parçalarının, “kentsel dönüşüm” adı altında, içinde yaşayanlardan bağımsız, yeni imar hakları verilerek sermaye çevrelerine pazarlanması, özelleştirilmesi, satılması ya da tahsis edilmesi belli kesimler için ‘köşe dönme’ aracı haline getirilmiştir.

Kente ve bulunduğu doğal çevresine yönelik azami rant beklentileri doğrultusunda, Türkiye’de toplumsal düşünce, sınıfsal istemler, planlama kavramı, ulusal, bölgesel ve kentsel ölçeklerde planlama süreçleri özel yasalar ve yetki karmaşası içerisinde sulandırılmış; ülke çıkarı, toplumsal gelecek, dayanışma ve ahlaki değerler terk edilmiştir. “Halk” kavramı yerine “müşteri” kavramı ile yönetim anlayışı pekiştirilmiş; “Bireysellik, özel alan, serbest piyasa, rekabetçilik, yerelcilik, yönetişim, sivil topluluk, rantıye, yolsuzluk” kavramları yükselen değerler haline gelmiştir.

Kentsel alanlardaki nüfus yığılmasının yarattığı sorunlarla birlikte, bütüncül planlamanın benimsenmemiş olması denetimsizlik, yanlış arazi kullanım politikaları, cumhuriyet tarihine koşut kaçak yapılaşma ve imar affı süreçleriyle de beslenmiş, sağlıklı, güvenli ve yaşanabilir kentsel çevreler oluşturulmamıştır. Özellikle ortak yaşam ve kentlilik bilinci geliştirilememiş, kentsel yaşam ve aktiviteler sadece ekonomik ilişkilere indirgenmiştir.

Kentlerde lüks konut alanlarının, alışveriş merkezlerinin yaygınlaşması kentleri bir arada tutan unsurları ve ortak kullanım alanlarını ortadan kaldırmaktadır. Kentler, giderek artan biçimde bütünlüğünü yitirerek birbirinden bağımsız ve ilişkisiz parçacıklara bölünmekte, varıl ve yoksul kesimler arası ayrışma ve uzaklaşma fiziksel mekana da yansımaktadır. Böylece sosyal kırılmalar hızlanmakta, bu kırık parçalarını toplumsal yaşama tehdit olarak geri yönlendiren süreçler de egemenler tarafından bilinçli şekilde yönetilmektedir.

Özetle; ülkemizde 1980’den bu yana, kent ve kenti çevreleyen ortamlarında doğal ve kültürel varlıkların yağması artarak sürdürülmüş, ‘yerelleşme’ aldatmacasıyla sadece yağmayı derinleştirmeye hizmet edilmiştir. Son beş yıllık dönem içerisinde de, izlenen birçok haber ve olaydan, görülen binlerce dava dosyasından anlaşılacağı gibi yerel yönetimler, merkezi vesayet altında birer çıkar tezgahı gibi çalışmaya devam etmiştir. Tüm kentsel kamusal hizmetlerin pervasızca özelleştirilmesi; planlama, imar, kentsel altyapı ve ulaşım hizmetlerinde yolsuzlukların artması, kentsel rantın yandaş ve varıl kesimler lehine yönlendirilmesi son dönemde de birçok yerel yönetimin temel hedefi olmuş, icraatları arasında yerlerini almıştır.

Değerli Katılımcılar,

Tüm bu sorunlara ve olumsuzluklara karşın, demokratik katılımın sağlandığı yerel yönetimlerin oluşturulması ve çözüm üretmesi olanaklıdır.

Sağlıklı kentleşme, kentsel hizmetlerin kamusal hizmet kapsamında ele alındığı; barınma, eğitim, sağlık, kültür hizmetlerinin insan hakkı olarak görüldüğü; kamu yararı öncelikli enerji, çevre ve gıda politikalarının benimsendiği ve yerli mühendislik, yerli kaynak kullanımıyla; bağımsızlık, planlama, sanayileşme ve kalkınma ile olanaklıdır. Bu noktada gerek sağlıklı sanayileşme gerekse güvenli ve ergonomik çalışma koşulları, meslek örgütlerinin uluslararası standartlar, bilimsel-teknik uygulama ve önlemler eşliğindeki mesleki denetimini benimseyen anayasal, sosyal bir devlet sistemi ve onun güvenceleri kapsamında gerçekleştirilebilir.

TMMOB, kentlerimizde var olan sorunların aşılması, sağlıklı, yaşanabilir ve güvenli kentsel çevrelerin üretilmesi ve kentsel yaşam kalitesinin iyileştirilmesini öngörmekte; kent halkının, emek ve meslek örgütlerinin demokratik katılımını ve denetimini sağlayacak bir anlayışın geliştirilmesini, öncelikli ve temel gerek olarak görmektedir.

Bugün, kentlerimizin ve toplumun yerel seçimlerde ihtiyacı olan temel yaklaşım, “toplumcu demokratik ve halkçı bir yerel yönetim” anlayışıdır. Bu anlayış, katılımcılığın önünü açan, toplumun değişik kesimlerine, karar alma, uygulama ve denetleme süreçlerinde söz hakkı tanıyan politika ve uygulamaların hayata geçirilmesidir.

TMMOB kent yaşamını ilgilendiren kamu yönetimi, merkezi ve yerel yönetim sistemlerini düzenleyen yasaların eksiklik ve yetersizliklerinden; yerel yönetim politikalarından, anlayışından; planlama, imar, kültür, turizm, kırsal alanlar, kentsel hizmetler ve çevreden söz ederken; insan sağlığı, doğal çevre, insan hakları-kentli hakları, katılım, yaşanabilirlik, toplumsal barış, birlikte yaşama; engelli, hasta, çocuk ve kadın duyarlı planlama; hizmetlere eşit erişim; sağlıklı çevre; insan odaklı mekanlar gibi kavramları referans almaktadır.

TMMOB kent sorunlarına ilişkin olarak yerel yönetimler, planlama, kentleşme, kamu kaynaklarının dağılımı, yapı denetimi, risk-afetler, çevre, altyapı, enerji, kentsel koruma, kentsel dönüşüm kent demokrasisi temalarında sorun tespitlerini ve çözüm önerilerini bugüne kadar birçok kez kamuoyu ile paylaşmıştır.

Özerk-demokratik-etkin yerel yönetim, Katılımcı kent yönetimi, Etkin kentsel hizmet üretimi, Kamu yararı odaklı demokratik kent planlaması, Sağlıklı çevre, Kent ve sağlık, Barınma, Afetler ve yerel yönetimler, Ulaşım, Kent kimliği - doğal ve kültürel mirasın korunması, Engelsiz kent ortamları, Kamu ihale sistemi, yolsuzluklar ve yerel yönetimler ile Kent suçları başlıklarında hazırlayıp yayımladığımız raporlar yerel ve merkezi iktidarlar tarafından mutlaka algılanmalıdır.

Yaşanabilir kentlere yönelik olarak; Özerk-demokratik- etkin yerel yönetim için, Halkçı, toplumcu, katılımcı yerel yönetimler için, Demokratik- katılımcı -bütüncül planlama için, İnsanlık onuruna yaraşır, sağlıklı bir çevrede yaşam için,

Her türlü afet olasılığına hazır olabilmek için, Kentsel ulaşımda etkin çözümlerin sağlanması için, Doğal, kültürel ve tarihi mirası korumak ve geliştirmek için, Kadınların, çocukların, engellilerin, yaşlı ve yoksunların toplumsal yaşama tam ve eşit yurttaşlar olarak katılımı için, Başka türlü bir kentsel dönüşüm ve barınma hakkı için başlıklarında yayımladığımız gerçekçi ve uygulanabilir önerilerimiz de mutlaka yerine getirilmelidir.

Etkinliğimizin verimli geçmesi dileğiyle, hepinize saygılar sunuyorum.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

TMMOB 4. COĞRAFİ BİLGİ SİSTEMLERİ KONGRESİ 11-13 Kasım 2013/ANKARA

Değerli Konuklar,

Bugün bu kongremizin benim de bir mezunu olduğum ODTÜ'de yapılıyor olmasının ayrıca bir önemi de var. Bugünlerde ODTÜ'ye, ODTÜ'lülere yönelik saldırılara hep birlikte tanıklık ediyoruz. Hemen TMMOB adına söylemek isterim:

Her türlü saldırıya karşı; inatla, ısrarla üniversitesine, yaşamına, ağacına sahip çıkan ODTÜ öğrencisi yalnız değildir.

Türkiye demokrasi mücadelesinin yüz akı olan, 60'lardan bu yana her dönem aralıksız olarak özerk, demokratik üniversite mücadelesinin içinde yer alan, mücadeleyi geliştiren, büyüten ODTÜ öğrencileri bugün de saldırıya, zora, gaza ve tazyikli suya karşı direnmenin güzelliğini hepimize gösteriyor.

ODTÜ'lüleri bu ülkenin insanı iyi tanır. Comer'in arabasından tanır. ÖTK'sından tanır. "Hasan Tan ODTÜ'ye rektör olamaz" sözünden tanır. ODTÜ'lüler bu ülkedeki tüm üniversite gençliğinin gönüllerindeki yerini her dönem almıştır. ODTÜ'lüler her zaman bu ülkenin onurlu insanların gönüllerindedir.

Bu kürsüde özellikle ifade ediyorum ki; TMMOB yaşama sahip çıkan ODTÜ öğrencileri ile omuz omuzadır. ODTÜ öğrencisi yalnız değildir. Hepsinin gözlerinden öpüyorum.

Değerli Konuklar,

Birliğimiz, mesleki, ekonomik, sosyal ve kültürel alanlarda ülkemizdeki mühendis, mimar ve şehir plancıları temsil etmektedir. Onların hak ve çıkarlarını halkımızın çıkarları temelinde korumak ve geliştirmek, mesleki, sosyal ve kültürel gelişmelerini sağlamak ve mesleki birikimlerini toplum yararına kullanmalarının zeminini yaratmakla görevlidir. Bu anlayışla TMMOB meslek alanları üzerinden Türkiye gerçeklerini okumak ve toplumu bilgilendirmek, bu politikaların toplum yararına düzenlenmesi için öneriler geliştirmek ve bunların yaşama geçirilmesi için mücadele etmek zorundadır.

Bilimi ve teknolojiyi emperyalistlerin ve sömürgeci emekçi halkımızın hizmetine sunmak için kararlı olan örgütümüzün, insandan, emekten, haktan, hukuktan adaletten yana anlayışı ve çalışma tarzı, bizi zaman zaman siyasal iktidarlarla karşı karşıya getirmektedir. Son dönemde gündeme gelen meslek örgütümüze yönelik yeniden yapılandırma çalışmaları, örgütümüzü işlevsizleştirmeye yönelik yasal düzenlemeler de bunun bir göstergesi. Ama bizim örgütümüz 60 yıla yakın birikimi ile bu saldırılara karşı duracak ve eğilmeyecek yeterliliktedir. Biz asla "padişahım çok yaşa " diyenlerle saf tutmadık, tutmayacağız. Aksine gözlere mil çekildiği, dillerin kesildiği, kulakların sağır

edildiği zamanlarda “Kral çıplak” dedik, demeye devam edeceğiz. Bunu buradan bir kez daha ifade ediyorum.

Değerli Konuklar,

TMMOB ve Bağlı Odaları ülkemizde meslek alanları ile ilgili gelişen ya da gelişebilecek her türlü konuda görüş oluşturma, oluşan görüşleri geliştirme ve bunları kamuoyu ile paylaşma çalışmalarını eleştirel olduğu kadar yeni açılımlar sağlayacak şekilde sürdürmektedir. TMMOB'nin iki yıllık bir çalışma döneminde Odalarımızla birlikte 200'ü aşkın etkinlik düzenlenmektedir. Meslek alanlarımız üzerine gerçekleştirdiğimiz bu etkinliklerde sunulan bildirilerle bilgi paylaşılmakta ve ulaşılabilir olmaktadır. Bizce paylaşılan bilgi en değerli bilgi olmaktadır. Bugün de bu anlayışla oluşturulan 4. Coğrafi Bilgi Sistemleri Kongresi'nde bir aradayız.

Değerli Konuklar,

Biz mühendisler, mimarlar ve şehir plancıları; düşünen, tasarlayan, sorgulayan ve üreten beyinler olarak, bilimi ve teknolojik ilerlemeyi, toplumsal yarara dönüştürerek, insanlık onuruna yaraşır, çağdaş bir yaşamın yaratılması için tarihsel sorumluluğumuzla çalışmalarımızı, bilgilerimizi kamu yararını gözeterek paylaşmaktayız. Bu bağlamda, kamusal haklar ve toplumsal çıkarlar gözetilerek Coğrafi Bilgi Sistemlerine dayalı teknolojilerin geliştirilmesine, uygulamaların, güncel ve güvenilir biçimde işletilmesine yönelik bilgi ve çalışmalarımızı paylaşmak üzere bu kongrenin toplanmasına ısrarcı oluyoruz.

“Bilim ve Teknoloji”nin hızla ilerlediği ve egemenlik kurduğu yüzyılımızda, Coğrafi Bilgi Sistemleri, farklı uzmanlık alanlarının ortak katkı ve çalışma süreçleri ile, bir sistem olgusu çerçevesinde mekansal verinin toplanması, işlenmesi, analiz edilmesi, yararlı bilgiye dönüştürülmesi, sunulması ve bu sürece ilişkin bilişim teknolojilerinin geliştirilmesini içermektedir.

Coğrafi Bilgi Sistemleri Kongrelerimizin temel amacı, bilim ve teknolojideki gelişmeleri paylaşmak, -doğa ve çevrenin korunmasından afet yönetimine, doğal kaynakların yönetiminden enerjiye- bugünümüzü ve geleceğimizi etkileyen tüm süreçleri coğrafi bilgi sistemleri temelinde tartışmak ve problemlere ortak çözüm aramaktır. Farklı meslek disiplinlerinin aynı atmosferde bir araya geldiği bu kongre, çevre duyarlılığı ve bilinciyle; doğamıza, dünyamıza ve aslında geleceğimize sahip çıkmak için birlikte alınacak kararlar ve birlikte atılacak adımlar açısından büyük önem taşımaktadır.

Çağımızda, “bilgi” güçlü bir kaynak olarak algılanmaktadır. Bilgi gerçeği, özellikle teknolojideki hızlı gelişmelerle birlikte, günümüzde çok daha önemli bir hale gelerek çağdaş yaşamın vazgeçilmez bir parçası olmuştur. Nitekim bu önemli kaynağın çok daha etkin bir şekilde yönetilmesi toplumların temel hedefleri arasında yer almaktadır. Çünkü güncel ve doğru bilgi, başta kurum, kuruluş ve yöneticiler olmak üzere, tüm bireylerin her türlü toplumsal karar alma sürecini olumlu yönde etkilemektedir.

Coğrafi Bilgi Sistemleri, sosyo-ekonomik, politik ve kültürel kaynakların topyekûn yönetimi gibi karmaşık karar-destek analizlerinde oynadığı rolle, tüm dünya ülkelerinde etkin bir teknolojik araç olarak kullanılmaya başlanmıştır. Günümüzde uydulardan alınan yüksek hassasiyete sahip konum bilgileri, yine uydulardan alınan görüntülerle artık çok daha hızlı bir şekilde birleştirilip, veri toplama süreçleri de oldukça kolaylaşmıştır. Tüm bu hızlı gelişmelerle birlikte coğrafi bilgiler artık çok daha sağlıklı ve dinamik bir biçimde yönetilip, paylaşılabilir. Her türlü karar-destek faaliyetinin en önemli aracı haline gelen CBS, sadece teknik değil, sosyal ve kültürel alanda da birçok gelişmeyi yönlendirebilen çağımızın güçlü bir bilgi yönetim bakışıdır.

Coğrafi bilgi sistemleri, doğayı ve çevreyi anlamamızda ve korumamızda kuşkusuz ki en önemli araçlardan birisidir. İrdeleme, modelleme ve karar alma süreçlerinin etkin bir biçimde hayata geçirilmesi, coğrafi bilgi sistemleriyle mümkündür. İnsanlık onuruna yaraşır bir yaşam düzeyine gelmesi ve yaşanabilir bir çevre için coğrafi bilgi sistemleri en önemli gücümüzdür.

Değerli Konuklar,

Bilim, teknoloji ve sağduyunun birleştiği bu kongrenin ülkemiz geleceği için önemli projelerin yapılmasında ve geleceğe sahip çıkılmasında ortak bir bilinç oluşturmasını umut ediyoruz.

“Bugünü anlamak geleceği kurmak” başlığıyla düzenlediğimiz bu kongrenin hayatımızın birçok alanında vazgeçilmez hale gelen coğrafi bilgi sistemlerinin geliştirilmesine katkı koymasını umuduyla kongremize başarılar diliyorum.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

5. PEYZAJ MİMARLIĞI KONGRESİ

14-17 Kasım 2013/ADANA

Değerli Konuklar Sevgili Arkadaşlar

Hepinizi Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Yönetim Kurulu adına sevgiyle, saygıyla, dostlukla selamlıyorum.

Peyzaj Mimarları Odamız tarafından düzenlenen 5. Peyzaj Mimarlığı Kongresi'nde aranızda bulunmaktan büyük bir onur duyduğumu öncelikle belirtmek isterim.

Burada bizleri buluşturan arkadaşlarıma, Düzenleme ve Yürütme Kurulumuza, görüşlerini bizimle paylaşacak bilim insanlarına, uzmanlara, Peyzaj Mimarları Odamız yöneticilerine, Oda çalışanlarına, emeği geçen tüm arkadaşlarıma teşekkür ediyorum.

Değerli Konuklar,

Birliğimiz, mesleki, ekonomik, sosyal ve kültürel alanlarda ülkemizdeki mühendis, mimar ve şehir plancıları temsil etmektedir. Onların hak ve çıkarlarını halkımızın çıkarları temelinde korumak ve geliştirmek, mesleki, sosyal ve kültürel gelişmelerini sağlamak ve mesleki birikimlerini toplum yararına kullanmalarının zeminini yaratmakla görevlidir. Bu anlayışla TMMOB meslek alanları üzerinden Türkiye gerçeklerini okumak ve toplumu bilgilendirmek, bu politikaların toplum yararına düzenlenmesi için öneriler geliştirmek ve bunların yaşama geçirilmesi için mücadele etmek zorundadır.

Bilimi ve teknolojiyi emperyalistlerin ve sömürgeci emekçi halkımızın hizmetine sunmak için kararlı olan örgütümüzün, insandan, emekten, haktan, hukuktan adaletten yana anlayışı ve çalışma tarzı, bizi zaman zaman siyasal iktidarlara karşı karşıya getirmektedir. Son dönemde gündeme gelen meslek örgütümüze yönelik yeniden yapılandırma çalışmaları, örgütümüzü işlevsizleştirmeye yönelik yasal düzenlemeler de bunun bir göstergesi. Ama bizim örgütümüz 60 yıla yakın birikimi ile bu saldırılara karşı duracak ve eğilmeyecek yeterliliktedir. Biz asla “padişahım çok yaşa” diyenlerle saf tutmadık, tutmayacağız. Aksine gözlere mil çekildiği, dillerin kesildiği, kulakların sağır edildiği zamanlarda “Kral çıplak” dedik, demeye devam edeceğiz. Bunu buradan bir kez daha ifade ediyorum.

Değerli Konuklar,

TMMOB ve Bağlı Odaları ülkemizde meslek alanları ile ilgili gelişen ya da gelişebilecek her türlü konuda görüş oluşturma, oluşan görüşleri geliştirme ve bunları kamuoyu ile paylaşma çalışmalarını eleştirel olduğu kadar yeni açılımlar sağlayacak şekilde sürdürmektedir. TMMOB'nin iki yıllık bir çalışma döneminde Odalarımızla birlikte 200'ü aşkın etkinlik düzenlenmektedir. Meslek

alanlarımız üzerine gerçekleştirdiğimiz bu etkinliklerde sunulan bildirimlerle bilgi paylaşılmakta ve ulaşılabilir olmaktadır. Bizce paylaşılan bilgi en değerli bilgi olmaktadır. Bugün de bu anlayışla oluşturulan Peyzaj Mimarlığı 5. Kongresi'nde bir aradayız.

Ülkemizin her alanda “dönüştürülmeye” çalışıldığı bu dönemde, kongremizin ana teması da “Dönüşen peyzaj” olarak belirlenmiş.

Ne yazık ki; kapitalizm, küreselleşme, sınırsız liberalleşme ve sanayi kapitalizminin tüketim kültürü, insanı doğasına yabancılaştırmakta ve güzellikler karşısındaki duyarlılığını kaybettirmekte. Maddi olmayan değerler hızla maddi değerlerle yer değiştirmekte. Azami rant beklentileriyle, yağmanın kısılcasına sokulan kentlerimizin doğal ve kültürel değerleri, ormanları, yeşil alanları, sahilleri yok edilmekte, kamu arazileri elden çıkarılmakta. Özel düzenlemelerle bu değerleri korumak ve gelecek nesillere aktarmak yerine bu değerlerin üzerinde dolaşan rant beklentilerinin önündeki engeller kaldırılmakta, doğal ve kültürel değerlerimiz ile birlikte yaşam alanlarımızın geleceği de tehdit altına alınmakta.

Peyzaj mimarlığı açısından ve genel olarak doğal ve kültürel değerlerimiz üzerinde karamsarlık yaratan tüm oluşumlara karşın, bugün burada bir araya gelen topluluk umut verici... Bugün bu kongrede sorunlar ve çözüm önerileri, uygulanması gereken politikalar uzmanlarınca tartışılacak.

Ben kongre sonuçlarının siyasi karar vericilerce önemsenmesi gerektiğini belirtiyor, bu etkinliği düzenleyen Peyzaj Mimarları Odamızın Yönetim Kuruluna ve emeği geçen herkese teşekkür ediyor, hepinize saygılar sunuyorum.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

TMMOB 3. KADIN KURULTAYI

16-17 Kasım 2013/ANKARA

Sevgili Birlik Başkanım, Yönetim Kurulu Üyeleri, Türkiye'nin dört tarafından gelen TMMOB'nin aydınlık yüzlü kadınları, sevgili konuklar hepinizi Kadın Kurultayı Düzenleme Kurulu adına saygıyla, sevgiyle, dostlukla selamlıyorum.

Mühendis, mimar ve şehir plancısı kadınların sorunlarına ve çözüm önerilerine yönelik olarak düzenlenen 3. TMMOB Kadın Kurultayı'nda sizlere hitap ediyor olmaktan onur duyuyorum. Öncelikle meslek yaşamlarını sürdürürken çeşitli nedenlerle kaybettiğimiz kadın arkadaşlarımızı saygıyla anarak sözlerime başlamak istiyorum.

TMMOB 42. Dönem Genel Kurul Kararları çerçevesinde 2 yılda bir yapılması karar altına alınan TMMOB III. Kadın Kurultayı'na hepiniz hoş geldiniz.

Temel taşlarını yerel çalıştaylarda hep birlikte döşediğimiz TMMOB 3. Kadın Kurultayı'nın, kapitalizmin tarihsel süreçte, kadın ile ihtiyaca bağlı olarak "ucuz emek - kutsanmış annelik" arasında kurduğu ikiye bölümlü ilişkinin neoliberal politikalarla ülkemize en somut şekilde yansıtıldığı bir dönemde düzenlenmesi, Kurultayımızın önemini daha da arttırmaktadır.

Daha önce gerçekleştirdiğimiz kurultaylarda da aynı konuları konuştuk, şimdi de aynı konuları konuşacağız demek isterdim. Maalesef diyemiyorum. Açıkça "kadın erkek eşit değildir", "kızlı erkekli aynı merdiveni kullanıyorlar, kızlı erkekli aynı evde kalıyorlar, her kürtaç bir Uludere'dir" demekte hiçbir sakınca görmeyen, hamile kadınların sokağa çıkmasını gayri ahlaki bulan siyasi iktidar, son iki yılda sistemli bir şekilde gerici yaklaşımla harmanlayarak kız çocuklarının okutulmamasına, töre cinayetlerinin hala devam etmesine, iş yaşamında kadın istihdamının engellenmesine yol açan kadınlara yönelik cinsiyetçi anlayışını yeni yasal düzenlemelerde somutlaştırmaya devam etmekte; yasal düzenleme yapma gereği dahi duymadan fiili durum yaratarak kadının kimliğini yok eden, aile içine hapseden ve kadın bedenini namus kavramının odağına koyan anlayışı/ yaşam biçimini topluma bir model olarak dayatmaktadır.

Siyasi iktidarın kadın karşıtı bu politikaları sonucunda kadın cinayetleri, çocuk gelin sayısı, taciz ve tecavüz olayları katlanarak artmış ve neredeyse olağan sayılır hale gelmiştir.

Değerli Konuklar, Sevgili Arkadaşlar

Ayrımcılık, devletin hemen her kademesinde de artarak sürmektedir. Kadın istihdamı yetki ve sorumluluk arttıkça düşmekte, karar mekanizmalarında kadın varlığı yok denecek kadar azalmaktadır. Kadınların sosyal statüleri, yaşadıkları ülkenin insani gelişmişliğinin göstergelerinden birisi olarak kabul edilmektedir.

BM'nin 2012-2013 İnsani Gelişmişlik Raporu'na göre Türkiye 147 ülke içinde 133. sıradadır. Bu durum, 8 Mart'ta çiçek dağıtmakla hamasi nutuklar atmakla bir adım öteye gidilmediğini de göstermektedir.

Sevgili Arkadaşlar,

Biz biliyoruz: bundan sonraki mücadele, kadının var olma mücadelesidir.

İşte tam da bu süreçte, kadını hiçleştiren bu politikalara, kader haline getirilen dayatmalara karşı durmak için, güçlü toplumsal ve sınıfsal temellere dayanan örgütlü kadın mücadelesine her zamankinden daha çok ihtiyaç vardır.

Bu yüzden ülkemizde uygulanan kadın politikalarının, gelişiminin, değişiminin ve dönüşümünün tartışılması için TMMOB 3. Kadın Kurultayı'nın ana başlıklarından birisi Türkiye'de Kadının Durumu, diğeri de TMMOB'de Kadın Örgütlülüğü olarak belirlenmiştir. Türkiye'de Kadının Durumu konusunda bugün bizlerle deneyimlerini paylaşacak olan konuşmacılarımıza da tekrar hoş geldiniz demek istiyorum.

Daha önce düzenlenen kadın kurultaylarındaki birikimimiz üzerine inşa edilen bu kurultay sürecinde, 15 İKK'da düzenlenen yerel çalıştaylarda ortaya koyduğunuz çaba, emek, düşünce ve örgütlenme katkılarınızdan dolayı düzenleme kurulu adına hepimize gönülden teşekkür ediyorum. Yerel çalıştaylara katılan 600'den fazla kadın mimar, mühendis ve şehir plancısı, "egemen sınıfın çıkarlarına hizmet eden cins ayrımcılığı çözülmeden özgür ve eşit bir toplum yaratılması mümkün değildir" ilkesi temelinde hareket ederek bu kurultayda tartışılmak üzere 80'den fazla öneri üretti. Bu öneriler Yürütme Kurulu tarafından gözden geçirilmiş, Kurultayın ikinci gününde tartışılarak hayata geçirilmesi için karar alacağımız 60 öneriye indirilmiştir. Yürütme Kurulu'nun yaptığı bu çalışmada, Düzenleme Kurulu'nun aldığı karar doğrultusunda daha önceki kurultaylarda karar altına alınan öneriler ayrıştırılmıştır. Önergeler, Türkiye'de Kadının Durumu" ve "TMMOB'de Kadın Örgütlenmesi" olarak iki başlık altında, iki başlık altına girmeyenler ise "Diğer" başlığı altında gruplandırılmıştır.

Ayrıca, öneriler içinde daha önce TMMOB Genel Kurullarında karar altına alınan konuları kapsayanlar; TMMOB Demokrasi Kurultayı, TMMOB Ücretli Mühendis, Mimar, Şehir Plancıları ve İşsizlik Kurultayı sonuç bildirgelerinde yer alan hususları kapsayan öneriler, TMMOB kuruluş kanununda tanımlanan kuruluş amacı, görev ve sorumluluk alanı dışında kalan öneriler de ayrıştırılmıştır. Bu öneriler karar önergeleri kitapçığında "Daha Önce Karara Dönüşmüş Önergeler; Sonuç Bildirgesi'nde Vurgulanması Uygun Olacak Önergeler, Dilek ve Temenni Olarak Değerlendirilmesi Uygun Olan Önergeler" başlıkları altında gruplandırılmıştır.

Sevgili Meslektaşlarım

TMMOB I. Kadın Kurultayı'ndan bu yana gösterilen çabanın somut göstergesi, bugün odalarımızda kadın çalışma gruplarının yaygınlaşması, İKK kadın

komisyonları olarak örgütlenmesi ve etkinliklerinin giderek artmasıdır. Odalarımızın kadın komisyonlarından beslenen TMMOB Kadın Çalışma Grubu TMMOB Genel Kurulu'nda alınan kararların uygulanması, hayata geçirilmesi konusunda sürdürdüğü çalışmalarını, İKK kadın komisyonları da yereldeki çalışmalarını öğleden sonraki oturumda sizlerle bir kez daha paylaşacaktır.

Siyasi iktidarın baskıcı, dayatmacı yağma politikalarına karşı duruşun, mücadelenin ve özgürlük talebinin sembolü haline gelen Gezi direnişinde TMMOB'li kadınların yüz akı sevgili Beyza Metin ve Mücella Yapıcı da deneyimlerini bizlerle paylaşacaklar.

Sevgili Arkadaşlar ,

Bu kurultayda da önceki kurultaylarda olduğu gibi, biz TMMOB'li mühendis, mimar ve şehir plancısı kadınlar olarak, savaşın kadına yönelik her türlü ayrımcılığı ve şiddet ortamını güçlendirdiği, gericiliğin kadın özgürlüğüne bir tehdit olduğu bilinciyle, kadını ret ve inkar eden, kadın bedeni üzerinden yürütülen her türlü ideolojiye karşı sesimizi bir kez daha yükselteceğiz.

Bu kurultayda da, kadınların toplumsal yaşama ve TMMOB örgütlülüğüne aktif katılımının artırılması ve etkin bir şekilde hayata geçirilmesi için kolektif bir çalışma, örgütlenme ve mücadele geliştirmesine katkı sağlayacak kararlar alınacağına da yürekten inanıyorum.

Sözlerimi bitirirken, kadınların ve erkeklerin toplumsal yaşam içinde eşit olacağı "bir başka dünyanın" mümkün olduğu inancımızı bir kez daha vurgulayacağımız bu kurultayın başarılı geçmesini diliyor düzenleme kurulu adına hepinizi saygıyla, sevgiyle, dostlukla selamlıyorum.

Ayşe Işık Ezer

TMMOB Yürütme Kurulu Üyesi-Kurultay Düzenleme Kurulu Başkanı

TMMOB 3. KADIN KURULTAYI

16-17 Kasım 2013/ANKARA

Sevgili Arkadaşlar;

Öncelikle hepimizi Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Yönetim Kurulu ve şahsım adına sevgi, saygı ve dostlukla selamlıyorum. Bu Kurultayın hem yerelerde, hem de merkezi olarak düzenlenmesinde emeği geçen, görüş veren, önergelere ve tartışmalara katılan bütün arkadaşlarıma çok teşekkür ediyorum.

TMMOB, mesleki, ekonomik, sosyal ve kültürel alanlarda ülkemizdeki mühendis, mimar ve şehir plancıları temsil etmektedir. Onların hak ve çıkarlarını halkımızın çıkarları temelinde korumak ve geliştirmek, mesleki, sosyal ve kültürel gelişmelerini sağlamak ve mesleki birikimlerini toplum yararına kullanmalarının zeminini yaratmakla görevlidir. Bu amaçla meslek alanlarıyla ilgili gelişmelerin ve politikaların sosyal, siyasal, ekonomik ve kültürel boyutlarını derinlemesine kavramak, yorumlamak ve toplumu bilgilendirmek; politikaların toplum yararına düzenlenmesi için öneriler geliştirmek ve bunların yaşama geçirilmesi için mücadele etmek zorundadır. TMMOB bunların gereği olarak en genel anlamda bağımsız ve demokratik bir Türkiye'nin yaratılması yönündeki çalışmalarını bütünsel bir anlayışla ve etkinleştirerek sürdürmek kararlılığında. TMMOB bu çalışmalarını bilimin ve teknolojinin ışığında, bilim insanlarının yol göstericiliğinde, 50 yılı aşkın geçmişinin birikimi ve 70'lerde çizilen yol haritasıyla yürütmeye kararlıdır.

Bilimi ve teknolojiyi emperyalistlerin ve sömürgeci emekçi halkımızın hizmetine sunmak için kararlı olan örgütümüzün, insandan, emekten, haktan, hukuktan adaletten yana anlayışı ve çalışma tarzı, bizi zaman zaman siyasal iktidarlarla karşı karşıya getirmektedir. Son dönemde gündeme gelen meslek örgütümüze yönelik yeniden yapılandırma çalışmaları, örgütümüzü işlevsizleştirmeye yönelik yasal düzenlemeler de bunun bir göstergesi. Ama bizim örgütümüz 60 yıla yakın birikimi ile bu saldırılara karşı duracak ve eğilmeyecek yeterliliktedir. Biz asla "padişahım çok yaşa" diyenlerle saf tutmadık, tutmayacağız. Aksine gözlere mil çekildiği, dillerin kesildiği, kulakların sağır edildiği zamanlarda "Kral çıplak" dedik, demeye devam edeceğiz. Bunu buradan bir kez daha ifade ediyorum.

Hiç eğilip bükülmeden, karanlığa karşı aydınlığı, sömürüye karşı emeği, eşitsizliğe karşı adaleti, ırkçılığa karşı bir arada yaşamayı, savaşa karşı barışı, baskı ve zora karşı özgürlük ve demokrasiyi savunmaya devam edeceğiz. Biz "Bir meslek örgütüne bu ülkede bu dönem düşen görev budur" diye düşünüyoruz.

Sevgili Arkadaşlar,

Hepimizin bildiği gibi TMMOB ortamı genel kurullar süreci içerisindedir. Ben buraya katılan tüm arkadaşlarıma genel kurullarımızı demokrasi şölenine

çevireceğine ve seçimlerde de Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'nin insandan, emekten, haktan, hukuktan, adaletten yana anlayışını sürdüreceğ olan arkadaşlarımızı yönetimlere taşıyacağına çok eminim.

Sevgili Arkadaşlar;

Gerçekleştirdiğimiz bu Kurultay, aynı ilk ikisinde de olduğu gibi, bazı anlamlarda çok önemlidir. Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Kadın Kurultayı, en azından sosyal adalet için, iş güvencesi için, eşit işe eşit ücret için, eğitim ve sağlığa ayrılan payın yükselmesi için; ırkçı, şoven ve cinsiyetçi eğitime son verilmesi için; fırsat eşitliği için, kamusal ve özel alanda kadına yönelik şiddetin son bulması için, kadınlara yönelik tüm ayrımcılığın kaldırılması için, kadınlara yönelik uluslararası taahhütlerin yerine getirilmesi için, ev işlerinin toplumsallaşması için, gündüz bakımevlerinin ve kreşlerin açılması için, çalışma yaşamındaki cinsiyetçi bakışın değişmesi için, terfi ve atamalarda eşitlikçi davranılması için, çalışma yaşamının demokratikleştirilmesi için, kadınların yetki ve karar mekanizmalarında yer alması için; işsizlik, yoksulluk ve şiddete karşı durmak için, kadın mühendis, mimar ve şehir plancılarının sorunlarını görünür kılmak için, onurlu bir yaşam için, Türkiye'de, Irak'ta, Filistin'de, Lübnan'da, Suriye'de ve tüm dünyada mağdur olan tüm kadınlar için, tüm kadınların kadın dayanışmasını göstermek için, en azından bunlar için çok önemlidir. Bunu hepimiz biliyoruz

Sevgili Arkadaşlar,

Bu kurultayımızda bu dönem görev yapan TMMOB Kadın Çalışma Grubumuza da özellikle teşekkür ediyorum. Birlik ortamında iki dönemdir tartışılan "Cinsiyet Ayrımcılığı Takip Sekreteryası Kuruluş ve Çalışma Yönergesi"nin hazırlanması, arkadaşlarımızın genişletilmiş toplantıları da gerçekleştirerek katılımcı bir çalışma anlayışı ile çabalarının sonucunda dün yapılan Yönetim Kurulu toplantımızda karar altına alındı. Bu sekreteryanın çalışması ancak sizin çabalarınızla gerçekleştirilebilir. Bunu da hepimiz biliyoruz.

Sevgili Arkadaşlar;

TMMOB, "Egemen sınıfın çıkarlarına hizmet eden cins ayrımcılığı çözülmeyen, özgür ve eşit bir toplum yaratılması mümkün değildir" demektir.

TMMOB "Kadın-erkek yan yana, omuz omuza, yaşamın her alanında" demektir. Özetle Birliğimiz, "Kadınlar örgütlü, TMMOB daha güçlü" demektir.

Diyorsunuz ki:

*"Susmamız oturmamız
Hep boyun eğmemiz
Hayatı seyretmemiz
İstendi bugüne dek
Suskunduk ve bekledik
Yaşandı seyrettik*

*Sonunda yeter dedik
Bir daha susmaya dek
Kadınlar vardır
Kadınlar her yerde”*

Evet, TMMOB'de de kadınlar vardır.

Kurultayımızın başarılı geçmesi dileklerle, hepinize saygılar sunuyorum.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

9. ENDÜSTRİ İŞLETME MÜHENDİSLİĞİ KURULTAYI

6-7 Aralık 2013/ESKİŞEHİR

Değerli Konuklar Sevgili Arkadaşlar

Hepinizi TMMOB Yönetim Kurulu ve şahsım adına sevgiyle, saygıyla, dostlukla selamlıyorum. Makina Mühendisleri Odamız tarafından düzenlenen 9. Endüstri İşletme Mühendisliği Kurultayı'nda aranızda bulunmaktan büyük bir onur duyduğumu öncelikle belirtmek isterim. Burada bizleri buluşturan arkadaşlarıma, Düzenleme ve Yürütme Kurulumuza, görüşlerini bizimle paylaşacak bilim insanlarına, uzmanlara, Makina Mühendisleri Odamız Merkez ve Eskişehir Şube yöneticilerine, EIM-MEDAK'a, Oda ve Şube çalışanlarına, emeği geçenlere teşekkür ediyorum.

Sevgili Arkadaşlar,

Odamız tarafından aksatılmadan 9. defa düzenlenen bu kurultayımız birkaç açıdan önemlidir. Öncelikle odamız örgütlülüğünde yer alan endüstri - işletme mühendisliği mesleğinin eğitiminden uygulamada karşılaşılan sorunlarına ve çözüm önerilerine kadar birçok konu bu kurultayımızda meslektaşlar tarafından dile getirilmekte ve görünür olmaktadır. Öte yandan değerli bilim insanları ve konu uzmanları tarafından yoğun emek sonucu hazırlanmış bildirimler açık ortamlarda sunulmakta ve paylaşılmaktadır. Bizce paylaşılan bilgi de en değerli bilgi olmaktadır. Bir diğer önemi yine bu kurultayımızda Odamız içerisinde endüstri- işletme mühendisleri örgütlülüğü tartışılmakta ve örgütlülüğe vurgu yapılmaktadır.

Bu Kurultaylar kişisel anlamda benim açımdan da önemlidir: O dönem Başkanlığını yaptığım MMO Yönetim Kurulunda aldığımız kararla, 1. Kurultayımızı 29 Kasım 1997'de İzmir'de gerçekleştirmiştik. Sonra iki yıllık aralıklarla bugün dokuzuncusuna ulaştığımız. Denizli'de 12-13 Aralık 2003 tarihinde ve benim Oda Yönetiminden ayrıldığım bir dönemde gerçekleşen 4. Kurultayımızda da Oda Yönetim Kurulunun verdiği görevle Kurultay açılış bildirisi hazırlayarak katılımcılara sunmuştum. "TMMOB Makina Mühendisleri Odasında Endüstri-İşletme Mühendisliği Çalışmaları" başlıklı açılış bildirisi sonradan 344 numaralı Oda yayını olarak da kamuoyuna sunulmuştu. O çalışmamızda o tarihe dek Odamızca endüstri- işletme mühendisleri açısından yapılanların tümü tarihsel bir sıralama ile verilmişti. Kasım 2003 tarihi ile hazırlanan o sunumda 42 üniversitenin mezun Odaya kayıtlı endüstri - işletme mühendislerinin sayısının 3522 olduğunu ifade etmiştik. Aradan geçen on yılda sayının 6826 ulaştığını biliyoruz. Yine o sunumda EIM-MEDAK'ın kuruluşundan o güne yaptığı çalışmaları, odamızın yüz akı Endüstri Mühendisliği Dergimizin başından o güne kat ettiği mesafeler, yapılan üç Kurultayın içeriği ve Odamızca endüstri- işletme mühendisleri için hazırlanan kitapları da tanıtmıştım.

Bunları neden söyledim: Örgütümüzün geldiği nokta açısından, endüstri-işletme mühendisliğinin geldiği nokta açısından zaman zaman dikiz aynasından geriye bakmak gerekiyor. Bu yapılan çalışmanın zaman zaman tekrarlanması gerektiğine de çok inanıyorum. Ben Oda örgütlülüğünü büyüttüğüne inandığım bu çalışmalar içerisinde bulunan tüm endüstri-işletme mühendisi arkadaşlarıma, meslektaşlarıma teşekkür ediyorum.

Sevgili Arkadaşlar,

TMMOB, mesleki, ekonomik, sosyal ve kültürel alanlarda ülkemizdeki mühendis, mimar ve şehir plancıları temsil etmektedir. Onların hak ve çıkarlarını halkımızın çıkarları temelinde korumak ve geliştirmek, mesleki, sosyal ve kültürel gelişmelerini sağlamak ve mesleki birikimlerini toplum yararına kullanmalarının zeminini yaratmakla görevlidir. Bu amaçla meslek alanlarıyla ilgili gelişmelerin ve politikaların sosyal, siyasal, ekonomik ve kültürel boyutlarını derinlemesine kavramak, yorumlamak ve toplumu bilgilendirmek; politikaların toplum yararına düzenlenmesi için öneriler geliştirmek ve bunların yaşama geçirilmesi için mücadele etmek zorundadır. TMMOB bunların gereği olarak en genel anlamda bağımsız ve demokratik bir Türkiye'nin yaratılması yönündeki çalışmalarını bütünsel bir anlayışla ve etkinleştirerek sürdürmek kararlılığındadır. TMMOB bu çalışmalarını bilimin ve tekniğin ışığında, bilim insanlarının yol göstericiliğinde, 60 yıllık birikimi ve 70'lerde çizilen yol haritasıyla yürütmeye kararlıdır.

Bilimi ve teknolojiyi emperyalistlerin ve sömürgeci emekçi halkımızın hizmetine sunmak için kararlı olan örgütümüzün, insandan, emekten, haktan, hukuktan adaletten yana anlayışı ve çalışma tarzı, bizi zaman zaman siyasal iktidarlarla karşı karşıya getirmektedir. Son dönemde gündeme gelen meslek örgütümüze yönelik yeniden yapılandırma çalışmaları, örgütümüzü işlevsizleştirmeye yönelik yasal düzenlemeler de bunun bir göstergesi. Ama bizim örgütümüz 60 yıla yakın birikimi ile bu saldırılara karşı duracak ve eğilmeyecek yeterliliktedir. Biz asla "padişahım çok yaşa" diyenlerle saf tutmadık, tutmayacağız. Aksine gözlere mil çekildiği, dillerin kesildiği, kulakların sağır edildiği zamanlarda "Kral çıplak" dedik, demeye devam edeceğiz. Bunu buradan bir kez daha ifade ediyorum.

Hiç eğilip bükülmeden, karanlığa karşı aydınlığı, sömürüye karşı emeği, eşitsizliğe karşı adaleti, ırkçılığa karşı bir arada yaşamayı, savaşa karşı barışı, baskı ve zora karşı özgürlük ve demokrasiyi savunmaya devam edeceğiz. Biz "Bir meslek örgütüne bu ülkede bu dönem düşen görev budur" diye düşünüyoruz.

Kurultayımızın her zamanki gibi başarılı geçmesini diliyor, hepinize saygılar sunuyorum.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

TMMOB 9. ENERJİ SEMPOZYUMU

12-14 Aralık 2013/ANKARA

**Değerli Konuklar,
Sevgili Arkadaşlar,**

Hepinizi Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Yönetim Kurulu ve şahsım adına sevgiyle, saygıyla, dostlukla selamlıyorum

Ben öncelikle burada hepimizin buluşmasını sağlayan arkadaşlarıma, Düzenleme ve Yürütme Kurulumuza, görüşlerini bizimle paylaşacak bilim insanlarına, uzmanlara, bu etkinliğin TMMOB adına 9. kez düzenlenmesini sağlayan Elektrik Mühendisleri Odamızın yöneticilerine, Oda çalışanlarına, emeği geçen tüm arkadaşlarıma teşekkür ediyorum.

TMMOB'nin önemli çalışma alanlarından birisi olan enerji konusunda 2 yılda bir düzenlenen bu sempozyumlar da, ülkemizdeki enerji politikalarının tartışılması, uygulanan neoliberal politikaların sonuçlarının anlaşılması açısından önem taşımaktadır.

TMMOB ortamında enerji sempozyumları EMO sekreteryahlığında 1996 Kasım'ında başlamıştı. İkincisi Kasım 1999'da "2000'li Yıllarda Ulusal Enerji Politikaları" ana temasıyla, üçüncüsü Aralık 2001'de "Küreselleşmenin Enerji Sektöründe Yapısal Değişim Programı ve Ulusal Enerji Politikaları" başlığıyla, dördüncüsü Aralık 2003'de "Küresel Enerji Savaşları, Ulusal Kamusal Enerji Politikaları" başlığıyla, beşincisi Aralık 2005'de "Küreselleşmenin Enerji Sektöründe Yapısal Değişim Programı ve Enerji Politikaları" başlığıyla, altıncısı Ekim 2007'de "Küresel Enerji Politikaları ve Türkiye Gerçeği" başlığıyla, yedincisi Aralık 2009'da "Enerjide Serbest Piyasanın Bedeli ve Alternatif Enerji Politikaları", sekizincisi Kasım 2011 de "Küresel Enerji Politikaları ve Türkiye" ana teması ile gerçekleştirilmişti. Bu sempozyumlarımızın sonuç bildirimleri TMMOB'nin enerji alanındaki manifestolarıdır.

Sevgili Arkadaşlar,

TMMOB'nin enerji üzerine ciddi bir fikri takip içerisinde olduğunu söylemem gerekiyor. Bugüne dek Birlik ortamında bu sempozyumlarımızın dışında enerji konusunda gerçekleştirdiklerimize ve söylediklerimize ilişkin birkaç hatırlatmada bulunmak istiyorum:

1998'de TMMOB Demokrasi Kurultayı gerçekleştirmiştik. Bu kurultayımızda ülkemizi, mesleğimizi ve insanımızı ilgilendiren her konuda görüşlerimizi ortaklaştırmıştık. Kamuoyuna da duyurduğumuz görüşlerimiz arasında şüphesiz enerji konusu da vardı.

Genel bir girişle başlayan görüşlerimizde öncelikle enerjinin niteliği tanımlanmış ve şöyle devam edilmişti:

“Doğadan belirli bir üretimin sonucunda elde edilen petrol, hidrolik, doğalgaz, kömür, uranyum türleri ‘birincil enerji kaynakları’; kaynağın çevrimi sonucu elde edilen, elektrik, havagazı, petrol ürünleri, kok, briket gibi kaynaklar ‘ikincil enerji kaynakları’; güneş, rüzgar, jeotermal ve deniz gibi enerji kaynakları ise ‘yenilenebilir enerji kaynakları’ şeklinde adlandırılmaktadır. İnsanoğlunun dünyadaki diğer canlılardan temel farklılıklarından en önemlisi kültürel bir yaşam sürdürüyor olabilesidir. İnsanoğlu yaşamını coğrafi veya meteorolojik koşullara bağlı kılmaksızın dünyanın her bölgesinde sürdürür. Bu durumda da her zaman enerjiye gereksinim duyar. Bu temel davranış biçiminden hareketle, gereksinim duyduğu enerjiyi kültürel düzeyine bağlı olarak üretir ve tüketir. Bu yaşam ve tüketim biçimleri onun için aynı zamanda yaşamsal bir zorunluluk haline dönüşür. Bu zorunluluğu yaşadığı çağdaki teknoloji düzeyi belirlemektedir.

Bu nedenle; Tüm bu yaşamsallıklardan dolayı enerji, ticari bir mal değil, toplumsal bir hizmettir. Borç nedeni ile enerjisiz bırakılma insan hakları ihlalidir. Enerji, toplumsal bir varlıktır. Elektrik üretimi yapısı gereği doğal tekeldir. Elektrik enerjisinde merkezi planlama zorunludur. Enerji üretiminde kamu yararını koruyucu merkezi denetim mekanizmaları zorunludur. Elektriğin katma değeri ticari değerinden yüksektir. Özelleştirmeler ulusal devletin yapıya bir saldırıdır.” konu başlıkları ile detaylı tanımlarda bulunmuştuk.

Ülkemizdeki “Elektrik Enerji Sektörünün Acil Sorunları” olarak da: “Sektörde yönetim krizi yaşanmaktadır. Sektör hukuk dışılık kısıncındadır. Sektörde çok başlılık ve eşgüdüm eksikliği yaşanmaktadır. Elektrik enerjisi üretimi ihmal edilmiştir. Elektrik dağıtım şebekeleri yetersizdir. Termik santrallerde kapasite kullanma oranları düşüktür. Sektör dışı bağımlı hale getirilmiştir. Başta özelleştirilen bölgeler olmak üzere alt yapı yatırımları durmuştur.” başlıklarında görüşlerimiz ifade edilmişti.

“Ne Yapmalı?” başlığı altında da detaylı öneriler ortaya konulmuş ve görüşlerimizin sonu da şu cümlelerle bağlanmıştı.

“Sonuç olarak ekonomik sistemin gereği sanayileşme ve elektrikleştirme birlikte kavranmalıdır. Kapsamlı ve uygulanabilir bir planlama söz konusu olmadığından sanayinin tutarlı gelişiminin ve buna bağlı elektrik üretiminin sağlanamayacağı ortadadır. Sanayileşme tercihleri ve bunun bir parçası enerji politikaları doğrudan düzene bağlıdır. Emperyalist-kapitalist sistem içerisinde ve kapitalist yoldan kalkınma söylemi ile ülkenin az gelişmiş sürecinden çıkarılması ve toplum yararına bir sanayileşmenin gerçekleştirilmesi olanaklı değildir. Bu sorun ise ancak halkın doğal kaynaklara, sanayiye ve geleceğe sahip olduğu bir düzen içerisinde ve halkın örgütlü mücadelesinin ve iradesinin ürünü olan iktidarlarca çözümler.”

Sevgili Arkadaşlar,

Bir başka çalışmamız da 2004-2006 yıllarında, TMMOB'nin 38. Döneminde oluşturulan Enerji Çalışma Grubumuzun Birlik adına hazırladığı ve 2006 yılında kamuoyunun bilgisine sunduğumuz Enerji Raporumuzdur. Çok kapsamlı raporumuzun sunuşunda da şunları söylemiştik:

“Ülkemizin enerji gereksinimi esas olarak petrol, doğalgaz ve kömür gibi birincil enerji kaynaklarıyla karşılanmakta olup, özellikle petrol ve doğalgazda ise tam bir dışa bağımlılık yaşanmaktadır.

Emperyalist ülkeler başta Ortadoğu'da olmak üzere dünya petrol ve doğalgaz kaynaklarına yönelik ülke işgallerini de içerebilen paylaşım savaşı ve serbest piyasa ekonomisi adı altında yapılan spekülâtif oyunlarla enerji üzerine istedikleri gibi oynayabilmektedirler.

Küresel sermayenin açık, tek pazar hedefiyle örtüşen ve yine ulusal yürütmenin dışında 'özerk' kurullarca şekillendirilen bir küresel enerji politikasına bütünleşmeye çalışan 'garip' bir enerji sektörümüz var. Bir yandan iktidarı bir yağmalama aracı gibi görüp ülke varlıklarının talan edilmesini sağlayan siyasiler, diğer yandan siyasilerle iç içe bu talana ortak olan sermaye grupları ve bu ikili yapının değirmenine su taşıyan bürokrat, teknokrat, medya, akademisyen ayağı... İşte bu üçlü sacayağı üzerinde oturtulmaya çalışılan dünü karanlık, geleceği bulanık enerji politikaları. Türkiye'de enerji sektörü, finansman ve teknoloji alanlarında zaten var olan bağımlılık ilişkileri ile birlikte, yeni düzenlemelerle; niteliksel bir dönüşüm geçirerek, doğrudan çok uluslu sermayeye tümüyle bağımlı hale gelme durumu ile karşı karşıyadır. Yap-İşlet-Devret, Yap-İşlet gibi finansman modelleri ve işletme hakkı devirleriyle yapılan özelleştirmelerle, tahkim yasasıyla, bir kamu hizmeti olan enerji alanı yargının denetimi dışına çıkarılmakta, çok uluslu sermayenin insafına terk edilmektedir. Dünya Bankası'nın dayattığı yapısal uyum düzenlemeleri, bölgedeki enerji kaynaklarına yakınlık, AB ile ilişkiler, enerji sektöründe uluslararası unsurların ağırlığını artırırken, bu dış faktörler karşısında ülkenin ve ülke insanının ihtiyaçlarını öne çıkaran politika ve programlar daha da önem kazanmaktadır. Oysa geçmişte ve günümüzde yaşananlardan ders çıkarmak, merkezi ve stratejik bir planlama ile geleceği kurgulamak gerekmektedir. Ülkenin enerji konusunda geleceği; günü -ve kendini- kurtarma peşinde olan siyasi karar vericilere, kendini -doğası gereği- küresel sermayenin uygulayıcısı olarak gören EPDK yöneticilerine, sadece kendi çıkarları penceresinden bakan belirli enerji kaynakları üzerine örgütlenen üretici derneklerine, OSB yöneticilerine, nükleer lobilere bırakılamayacak kadar önem arz etmektedir.

İMF, DB gibi küresel sermaye kurumları ötelenerek; kamununun sanayi, ekonomi, ulaşım, tarım, çevre, dışişleri birimleri ile üniversitelerin ilgili birimleri, elbette ki TMMOB başta olmak üzere demokratik kitle örgütleri ve emek örgütleri ile bir

araya gelerek, her bakımdan ÷lkeye özgün, ÷lke koşullarını gören bir noktadan merkezi ve stratejik bir planlamaya gidilmelidir. Bu planlama enerjinin üretim sürecinden dağıtım sürecine kadar süreklilik ve bütünlük göstermeli ve kamu eliyle doğal tekel yapısı içinde değerlendirilmelidir. Ve yine bu plan ve program gelecek dönemleri de bağlamalıdır. “

Raporumuzun sonuç bölümünde de şunların altını çizmiştik:

Enerji kaynaklarına yönelik potansiyelimiz gerçekçi bir yaklaşımla ortaya konulmalıdır.

Kömür ve petrol aramalarına önem verilmeli, kaynak ayrılmalıdır.

Jeotermal potansiyelimiz özellikle sanayi, konut, tarım ve turizmde ivedilikle değerlendirilmelidir.

Talep tahminleri gelişmiş ÷lkelerin modellerine göre değil ÷lkemiz özgün koşullarına göre geliştirilecek modellere göre yapılmalıdır.

Rüzgâr, biomas-biokütle ve güneşe yönelik gelecek kurgusu mutlaka yapılmalı, toplam elektrik enerjisi içindeki payları süreç içerisinde arttırılmalıdır. Özellikle güneş enerjisine yönelik şimdiden bütçeden AR-GE çalışmaları için pay ayrılmalıdır.

Yıllar itibariyle ithal enerji kaynaklarına bağımlılık aşağı çekilmeli, yeni doğalgaz kontratları yapılmamalıdır.

Verimlilik, etkin kullanım ve tasarruf enerji projeksiyonları içerisinde yer almalıdır.

Kayıp-kaçaklar OECD ortalamalarına çekilmelidir.

Öz kaynakların (finansman kaynaklarının ve rezervlerin) en iyi şekilde değerlendirilmesi temel ölçüt alınarak, ÷lke düzeyinde enerjinin öncelik ve gereksinimlerinin tartışılıp, üzerinde tüm kesimlerce uzlaşılan enerji plan ve politikaları belirlenmelidir.

Enerji üretiminde ulusal kaynaklara ve yenilenebilir enerji kaynaklarına ağırlık verilmelidir. ÷lkemizde güneş, rüzgâr, jeotermal, biyogaz, biokütle, hidrojen vb. enerji kaynaklarının, şu an yeterince değerlendirilmeyen mevcut potansiyelleri, verimli bir şekilde değerlendirilmeli, yeni ve yenilenebilir enerji kaynaklarının desteklenmesi için düzenlemeler bir an önce yaşama geçirilmelidir.

Tüketim ve üretim projeksiyonları sağlıklı saptanmalı ve nesnel ölçütlerle modeller geliştirilmelidir.

Enerji güvenliğini sağlayacak politikaların geliştirilerek uygulanması, denetlenmesi ve çevrenin korunması katılımcılığı teşvik eden şeffaf yönetimler eliyle yapılmalıdır.

Teknik ve ekonomik fizibilite, çevre etki değerlendirme, teknoloji seçimi, yatırım, işletme aşamaları ve tüketici bilincinin yükseltilmesi için her seviyede kadroların yetiştirilmesi ve sürekli eğitimi şarttır. Çevre koruma ve enerji tasarrufu bilinci geliştirmeye ilköğretimden başlanmalıdır. Üniversitelerde, kamuda ve özel sektörde teknoloji geliştirme amaçlı araştırma- geliştirme çalışmalarına ağırlık verilmelidir.

Sevgili Arkadaşlar,

TMMOB Enerji Raporu, enerji konusunda bir el kitabı niteliğindedir. Burada bunu örgütüm adına onurla ifade ediyorum.

Ana teması “Toplumsal Etkileri Çerçevesinde Enerji” olarak belirlenen bu yılki dokuzuncu sempozyumumuz, enerji kaynaklarının paylaşımıyla yeniden şekillenen bir dünyada; enerjinin toplumsal etkilerini ortaya koyan, sosyal, ekonomik ve çevresel politikalar ile bütünleşik enerji politikalarının belirlenebileceği bir platform yaratılmasını hedeflemektedir.

TMMOB'nin sözü insana daidir, yaşama daidir ve aydınlık gelecek günlere daidir. Herkesin bunu bu şekilde algılaması gerekmektedir. TMMOB insanımıza ve halkımıza dair görevlerini yapmaya devam edecektir.

Sevgili Arkadaşlar,

Hepimizin bildiği gibi TMMOB ortamı genel kurullar süreci içerisindedir. Ben buraya katılan tüm arkadaşlarımın genel kurullarımızı demokrasi şölenine çevireceğine ve seçimlerde de TMMOB'nin insandan, emekten, haktan, hukuktan, adaletten yana anlayışını sürdüreceği olan arkadaşlarımızı yönetimlere taşıyacağına çok eminim.

Sempozyumun başarılı geçmesi dileklerle, hepinize saygılar sunuyorum.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

TMMOB SANAYİ KONGRESİ **20-21 Aralık 2013/ANKARA**

**Değerli Konuklar,
Sevgili Arkadaşlar,**

Hepinizi Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Yönetim Kurulu ve şahsım adına sevgiyle, saygıyla, dostlukla selamlıyorum

Ben öncelikle burada hepimizin buluşmasını sağlayan arkadaşlarıma, Düzenleme ve Yürütme Kurulumuza, görüşlerini bizimle paylaşacak bilim insanlarına, uzmanlara, bu etkinliğin TMMOB adına ısrarla düzenlenmesini sağlayan Makina Mühendisleri Odamızın yöneticilerine, Oda çalışanlarına, emeği geçen tüm arkadaşlarıma teşekkür ediyorum.

...

Sevgili Arkadaşlar,

Biz mühendisler, mimarlar ve şehir plancıları; düşünen, tasarlayan, sorgulayan ve üreten beyinler olarak, bilimi ve teknolojik ilerlemeyi, toplumsal yarara dönüştürerek, insanlık onuruna yaraşır, çağdaş bir yaşamın yaratılması için tarihsel sorumluluğumuzla çalışmalarımızı, bilgilerimizi kamu yararını gözeterek paylaşmaktayız.

TMMOB ve Bağlı Odaları ülkemizde meslek alanları ile ilgili gelişen ya da gelişebilecek her türlü konuda görüş oluşturma, oluşan görüşleri geliştirme ve bunları kamuoyu ile paylaşma çalışmalarını eleştirel olduğu kadar yeni açılımlar sağlayacak şekilde sürdürmektedir. TMMOB'nin iki yıllık bir çalışma döneminde Odalarımızla birlikte 200'ü aşkın etkinlik düzenlenmektedir.

TMMOB ortamında Sanayi Kongreleri 1962, 1964, 1972, 1974, 1976 tarihlerinde Makina Mühendisleri Odası yürütücülüğünde gerçekleştirildi. Bir süre verilen aradan sonra; yine Makina Mühendisleri Odası yürütücülüğünde düzenli bir şekilde sürdürüldü.

1987'de 1980 Sonrası Sanayinin Durumu, 21. Yüzyıla Girerken Türkiye Sanayi, 1989'da Bilimsel ve Teknolojik Gelişmeler, Sanayide Uygulamaları ve Etkileri,

1991'de Bilim ve Teknolojideki Olağanüstü Gelişmeler ve Ekonomilerin Uluslararasılaşması Sürecinde Türkiye Sanayinin Konum ve Geleceğinin Saptanması,

1993'de Türkiye'nin Sanayi ve Teknoloji Politikaları ve Uluslararası Rekabet Hedefleri,

1995'de Rant Ekonomisinden Üretim Ekonomisine,

1997'de Toplu Bakış

1999'da Küreselleşme ve Sanayileşme,

2001'de Mühendisler ve Sanayileşme,
 2003'de Küreselleşme ve AB Süreçlerinin Ülke Sanayii ve Mühendislerine Etkileri,
 2005'de Sanayileşme, İstihdam, Refah,
 2007'de Geçmişten Geleceğe Sanayileşme, Planlama ve Kalkınma Türkiye İçin Model Önerileri
 2009'da Dünya Ekonomik Krizi ve Türkiye Sanayinin Yeniden Yapılanması, Planlamada Model Önerileri, İstihdam Öncelikli ve Bölgesel Kalkınma
 2011'de Bölgesel Kalkınma Öncelikli İstihdam Odaklı Sanayileşme başlıkları konulan Sanayi Kongrelerini düzenledik.

TMMOB ortamında 1962'den bu yana düzenlenmekte olan bu Sanayi Kongremizin ana başlığı "Sanayi'de Dünyadaki Değişimler ve AKP Döneminde Türkiye'nin Açmazları" olarak belirlendi.

Bu kongremizdeki görüşmelerimizin hemen öncesinde 2011 Sanayi Kongremizin sonuç bildirisindeki önerilerimizi burada hatırlamakta yarar var.

Kongrenin sonuç bildirisini şöyle tamamlamışız:

Son üç Sanayi Kongresinde ele alınıp işlenen planlama, sanayileşme ve kalkınma, istihdam odaklı ve bölgesel eşitsizliği giderecek öncelikli yapılanma ile ayrılmaz bir bütündür. Ekonominin önemli bir sektörü olan imalat sanayi, toplumsal gelişmeyi esas alan planlama yaklaşımına dayalı yüksek katma değerli bir üretim ve teknoloji politikasıyla dışa bağımlı yapıdan üretken, ülke kaynaklarına ve bölgesel kalkınmaya yönlendirilerek tanımlanmalıdır.

Sanayi fason üretim ve taşeronlaşmayı ön plana çıkararak küresel rekabeti temel aldığı sürece, dışarıya bağımlı ithalat girdileri ve düşük katma değerli ihracat ile cari açık artmaya ve kamu borç stoku büyümeye devam edecektir. Sanayi Kongrelerimizin benimseyerek önerdiği istihdam odaklı ve bölgesel kalkınma öncelikli planlama yaklaşımı ise, çalışanların gelir dağılımını düzeltecek, işsizliği ortadan kaldıracak, ekonomik, toplumsal ve kültürel gelişmeyi sağlayarak refahı kitlesel olarak yayacak ilke ve araçları kapsamaktadır. Yatırımlar da bu esaslar çerçevesinde ülke sathına yayılacaktır.

Sanayi katma değerini artırmanın yöntemi; tasarım, Ar-Ge ve inovasyona yönelik harcamaların öncelikli sektörlerde yoğunlaştırılarak, yerli kaynaklara, nitelikli iş gücüne ve mühendislik alt yapısına dayandırılan bir planlamanın yapılmasıdır. Burada kamu yararı benimsenmeli, bilim ve teknoloji kurumları ile üniversiteler bağımsızlaştırılmalıdır. Siyasi erk güdümündeki bu kurumlar gerekli gelişmeyi sağlayacak iradeyi gerçekleştirmezler.

Sanayide üretimin Organize Sanayi Bölgeleri, Küçük Sanayi Sitelerinde yaygınlaştırılması, teknopark ve Ar-Ge projelerinin teknolojiyi ve katma

değeri artıracak ürün ve üretim süreçlerine yöneltilmesi zorunludur. KOBİ'lerin kriz sonrası hasarlarını onaracak teknik ve mali destekler ile krediler yaygınlaştırılmalıdır. Aynı zamanda kayıt dışı üretimi önleyecek “rasyonel bir işletme yapısı ve ölçek” ile sanayi işgücünün ekonomik güvenlik ve sağlık önlemlerini de kapsayacak bir düzenleme yapılmalıdır. Uzun süreden beri yapılmayan sanayi envanteri çıkarılmalı ve sistematik bir veri tabanı ile güncelleştirilmelidir.

Türkiye’de üretim ve yatırımlardaki büyüme oranları ile istihdamdaki artışlar önemli bir çelişki yaratmaktadır. Sınai üretim artışları, azalan işgücünün daha fazla çalıştırılması ve verimliliğin büyümesi ile sağlanmaktadır. 2002 yılından bu yana yıllık ortalama büyüme oranı % 4,8 olurken istihdam artışı % 1,3’te kalmıştır. Keza 2002-2010 arasında reel sabit sermaye yatırımları yılda ortalama % 17,2 oranında artarken istihdam yalnızca % 1,3 oranında büyümüştür. Bu durum “istihdamsız büyüme” olgusunu ortaya koymaktadır. Kadın istihdamı ise 1950’lerde % 50 iken bu gün % 20’nin altına inmiştir. Türkiye bu konuda dünyada en alttaki yedi ülke arasındadır. Çalışma süreleri en uzun olan ülkelerin başında Türkiye gelmektedir (mesaili 53.7 saat). Bu süreler düşürülmeli, mesai yerine istihdam artırılması, iş güvenliği ve işçi sağlığı önlemleri denetlenmelidir.

Türkiye’de günde 220 iş kazası olmakta ve üç işçi ölmektedir. Ölümlü iş kazalarında Türkiye Avrupa’da birinci, dünyada üçüncü sıradadır. Bugünkü sanayi düzeninde hem reel ücretler düşmekte hem de uzun iş şartları ve kısa izin süreleri ile çalışanlar yoğun bir sömürü ve ağır koşullarda çalışmaktadır. İşyerleri güvensiz ve çalışanlar sağlıksızdır. Ayrıca işsizlik sanayi de % 15, genç nüfusta % 25’tir. Sanayinin planlanması bu açıdan da önem taşımaktadır.

İşgücünün niteliğini artıracak meslek okulları, planlamaya koşul olarak yeniden yapılandırılmalı, kurslar, seminerler ve programları ile öncelikle bölgesel kalkınmaya yönelik yatırımlara nitelikli işgücü ve yerel kaynaklara göre hız verilmelidir. Kalkınma Ajanslarının devreye girmesiyle “küresel rekabete” göre kullanılan fonlar, önerdiğimiz planlar çerçevesinde öncelikler ve hedeflere yönlendirilmelidir.

Üretim süreçlerinde mutlaka gerekli olan insan emeğini değersizleştiren üretim ve sanayi politikalarını önleyici tedbirler ile kamusal merkezi bir planlama ve denetim gerekmektedir. Emeği, mühendisliği, bilimi, tekniği, sanayileşmeyi toplumsal refah amacına doğru yönlendirmek gereklidir. Kapitalizmin azami kâr hırsı uğruna her krizde yıkıma uğratan üretici güçler ve insan potansiyelini gözden çıkarma yönelimine karşı durmalıyız. Unutmamalıyız ki emeğin varoluşu insanın varoluşudur. Bu varoluş biçimi korunmalı, insanca kılınmalı ve geliştirilerek geleceğe aktarılmalıdır.

Emperyalizmden bağımsız siyasi bir iradeye; planlama, sanayileşme ve kalkınmada halkçı, toplumcu bir yaklaşım ve modele gereksinim bulunmaktadır. Bu yönde

Türkiye'nin önünde tek seçenek bulunmaktadır. Bütün dış ilişkilerini gözden geçirerek, bağımsızlığı benimsemek; planlı bir kalkınma ve istihdam odaklı sanayileşmeden, etkin ve yatırım kararları ile bütünleşmiş, mühendisten, bilim, Ar-Ge ve teknolojik gelişmeden yana, kendi kaynak ve-birikimlerine dayalı bir ülke ve ekonomi yaratmak pekâlâ olanaklıdır.

Kamu yararına planlama, istihdam odaklı, öncelikli sektörlerde bölgesel kalkınmaya yönelik sanayileşmenin gerçekleştirilmesi, demokrasinin ilke ve kurumlarıyla egemen olduğu, insan hakları ve özgürlüklerin uygulandığı, toplumsal barışın sağlandığı bir ortamın oluşturulması ile olanaklıdır. Demokrasi ve kalkınmanın bütünleşik ve birbirini geliştiren olgular olarak var olduğu bilinmelidir.

Sevgili Arkadaşlar,

Her kongremizde olduğu gibi bu kongremizin de sonuç bildirisinin TMMOB'nin bir yüz akı siyaset belgesi olacağına inancım tamdır.

Hepinize saygılar sunuyorum. Kongremizin başarılı geçmesi dileklerle, hepinize saygılar sunuyorum.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

TMMOB TEOMAN ÖZTÜRK ÖĞRENCİ EVİ VE SOSYAL TESİSLERİ AÇILIŞI

5 Ocak 2014/ANKARA

**Değerli Konuklar,
Sevgili Arkadaşlar,**

Hepinizi bu ülkenin mühendisleri, mimarları, şehir plancıları adına, örgütüm TMMOB adına, şahsım adına sevgi, saygı ve dostlukla selamlıyorum. Birliğimizin tarihinde yer alacak önemli bir günümüze tanıklık yapmak için geldiniz. Öğrenci evimizin açılışını bugün sizin katılımınızla hep birlikte gerçekleştiriyoruz. Hepinize çok teşekkür ediyorum. Hepiniz hoş geldiniz.

**Değerli Konuklar,
Sevgili Arkadaşlar,**

Hepinizin bildiği gibi TMMOB, altmış yıl önce yasa ile kurulmuş bugün sayısı 450.000 i aşan bu ülkenin mühendislerinin, mimarlarının, şehir plancılarının bir meslek örgütüdür. Birliğimiz bir yandan üyelerin hak ve çıkarlarını halkımızın çıkarları temelinde korur, savunur ve geliştirir; öte yandan da meslek alanları ile ilgili olarak ülkenin sorunlarını tespit eder, halkımızın çıkarları temelinde sorunların çözümüne yönelik önerilerde bulunur ve bunun için mücadele eder.

Çalışmalarımızı yürütürken söylediğimiz onca sözümüzün yanında “Gençlik geleceğimize” sözü TMMOB ve TMMOB’nin kadroları açısından en önemli sözlerden biridir. Bu sözü içselleştiren TMMOB kadroları, 2000 yılında gerçekleşen TMMOB 36. Genel Kurulu’nda Öğrenci Kolu Yönetmeliğini karar altına aldı. Tüm odalarımızda öğrenci üyeliğin başladığı o günden bu yana TMMOB ortamında öğrenci üyelik kurumsallaşarak gelişti büyüdü. Bugün öğrenci üyelik çalışmalarından gelen çok sayıda arkadaşımız şimdi oda ve şube yönetimlerinde yer alıyorlar.

TMMOB “Gençlik geleceğimize” sözünü 41. ve 42. Genel Kurullarında daha da büyüttü. Yıllarca konuştuğumuz hayalimizin gerçekleşmesine yönelik olarak “TMMOB Öğrenci Evi ve Sosyal Tesisi” yapma kararını aldı.

13 Şubat 2012 tarihinde Yenimahalle Belediye Başkanı ile imzaladığımız protokol ile “TMMOB Öğrenci Evi ve Sosyal Tesisi” yapımı fiilen başlamış oldu. Binanın temel atma töreninin tarihini de Sevgili Başkanımız Teoman Öztürk’ün ölüm yıldönümü olan 11 Temmuz 2012 tarihinde gerçekleştirdik. Kısa süre içerisinde de Öğrenci evimizi kullanıma hazır hale getirdik. İşte bugün de açılışını hep birlikte gerçekleştiriyoruz.

**Değerli Konuklar,
Sevgili Arkadaşlar,**

Yenimahalle Belediyesi tarafından hazırlatılan ve protokol gereği TMMOB’ye verilen avan projelerin uygulama projeleri kolektif bir şekilde hazırlanarak 26.

maddeden yapı ruhsatı alınmıştır. Kolektif bir anlayışla hazırlanan tüm projelerin telif hakları TMMOB'dedir, müellifi de birlik ve dayanışma ruhudur. Binamız dörtlü TUS uygulaması ile denetlenmiştir. Yapım sırasında da tam zamanlı olarak iş güvenliği mühendisi çalışmıştır.

Binamız toplam 14.500 m2 inşaat alanına sahiptir. Binamızda 336 öğrenciye hizmet verilecektir. Odaların tamamında müstakil banyo, merkezi tv, internet, anons yayını, müzik sistemi bulunmaktadır. Binamızın öğrenci odalarının bulunduğu katlarda çalışma salonları bulunmaktadır. Zemin ve bodrum katlarda kafeterya, mutfak, dinlenme odaları, spor salonu, idari birimler, revir, çamaşırhane ve ütü odası yer almaktadır. Binada ayrıca 500 kişilik çok amaçlı salon ile toplantı salonları bulunmaktadır.

Değerli Konuklar, Sevgili Arkadaşlar,

Otuz yıl süre ile TMMOB ortamına bu değerli arazinin kullanım hakkını veren Yenimahalle Belediye Başkanı Fethi Yaşar'a ve ekibine, Belediye Meclisine, Belediye İmar Müdürlüğüne ve Müdürlükte gören yapan tüm meslektaşlarıma teşekkür ediyorum.

TMMOB Öğrenci Evi ve Sosyal Tesisleri binası tümüyle TMMOB ve bağlı odalarının yarattıkları değer ile yapılmıştır. Yapılan harcamalar için sağlanan kaynağın her kuruşunda sadece örgütlü üyelerimizin ve Oda yöneticilerimizin emeği vardır. Bu konu hiç unutulmamalıdır. Bu değerın yaratılması için çaba harcayan tüm örgütlülüğümüze, Oda Yönetim Kurullarına ve örgütlü üyelerimize teşekkür ediyorum. Öğrenci evimizin bitirilmesi için açtığımız bağış kampanyamıza katılan tüm TMMOB gönüllülerine de çok teşekkür ediyorum.

İşin başından bugüne binanın tasarımında ve yapımında emekleri geçen mühendis, mimar meslektaşlarımla tümüne, hiçbirini ayırmadan Yönetim Kurulumuz adına teşekkür ediyorum. "TMMOB Öğrenci Evi ve Sosyal Tesisleri Çalışma Grubu"nda yer alan ve bizim adımıza binamızın projelendirilmesi ve yapılması için örgütümüzün önünü açan Oda ve TMMOB temsilcisi arkadaşlarımıza çok teşekkür ediyorum. Özellikle binamızın oluşumunda hepimizden çok emeği geçen Hazeli kardeşime, Züber'e ve Selçuk'a teşekkür ediyorum. İnşaatın başlangıcından bugüne şantiyede bulunarak ter akıtan tüm çalışan kardeşlerime, emekçi kardeşlerime ayrıca ve özellikle teşekkür ediyorum.

Değerli Konuklar, Sevgili Arkadaşlar,

Özellikle belirtmeliyim ki:

TMMOB Öğrenci Evi, ülkemizin bu gününde yaşananlara ve yaşatılanlara inat bir "meydan okuma" projesi olarak algılanmalıdır.

Öğrenci Evimiz, gelecekte örgütümüzü yönetecek, örgütümüzün ilkelerine sahip çıkacak, örgütümüzü büyütecek bizim gençlerimiz arasındaki dayanışmayı

şimdiden büyütecektir. Öğrenci evimizi burada kalacak kızlı, erkekli bizim çocuklarımız, kendileri yönetecektir.

Biliyorum ki; Öğrenci Evimizin salonlarında sonuçları sokağa taşınmak üzere; ülkemiz için, halkımız için, mesleğimiz için, örgütümüz için, aydınlık geleceğimiz için en bilimsel, en nitelikli etkinlikler gerçekleşecektir.

**Değerli Konuklar,
Sevgili Arkadaşlar,**

Hepinizin bildiği ve inandığı gibi;

Gelecek güzel günler için,

Masmavi gökyüzü altında birikmiş kara bulutların dağılması için,

Gökyüzünün ve yeryüzünün bütün renklerinin özgürlüğü için,

Bilim ve teknolojinin halkımızın hizmetine sunulması için,

Mesleğimizin tüm güzelliklerinin hayatı yaşanabilir kılması için,

Emperyalizme ve kapitalizme karşı insanca bir yaşam, özgür, demokratik, eşit ve bağımsız bir Türkiye için,

TMMOB, dünyada ve ülkemizde yaşananlara seyirci kalmayarak, karanlığa karşı aydınlığı, savaşa karşı barışı, eşitsizliğe karşı adaleti, şiddete karşı kardeşliği, sömürüye karşı emeği savunmaya, başka bir Türkiye ve başka bir dünya mücadelesinde onurlu ve dik yürüyüşünü sürdürmeye devam edecektir.

Öğrenci Evimiz bu anlayışlarımızın bir sonucu olarak yarattığımız bir değerdir. Herkes böyle algılamalıdır.

**Değerli Konuklar,
Sevgili Arkadaşlar,**

Bu yarattığımız değer, bundan böyle TMMOB Teoman Öztürk Öğrenci Evi ve Sosyal Tesisi olarak isimlendirilecektir.

Herkes biliyor ki:

Bu ülkenin mühendisleri, mimarları, şehir plancıları ve onların örgütü TMMOB bu gün de Sevgili Başkanın ve arkadaşlarının sözünü büyütmeyle devam etmektedir.

“Yüreğimizdeki insan sevgisini ve yurtseverliği, baskı ve zulüm yöntemlerinin sökülüp, atamayacağının bilinci içinde, bilimi ve tekniği; emperyalizmin ve sömürgeciğin değil, emekçi halkımızın hizmetine sunmak için, her çabayı güçlendirerek sürdürme yolunda inançlı ve kararlıyız”

Hepinize saygılar sunuyorum.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

5. ULUSAL ENERJİ VERİMLİLİĞİ FORUMU

8-11 Ocak 2014/İSTANBUL

Değerli Katılımcılar,

Hepinizi bugün sayısı 450.000'e ulaşan bu ülkenin mühendisleri, mimarları, şehir plancıları adına, örgütüm TMMOB adına, Yönetim Kurulumuz adına, şahsım adına sevgi, saygı ve dostlukla selamlıyorum.

Öncelikle, kamunun, sektörün, bilim insanlarının ve meslek örgütlerinin bir araya geldiği bu etkinliğin düzenlenmesinde emeği geçen herkese örgütüm adına teşekkür ediyor, hepimizi saygıyla selamlıyorum.

Bildiğiniz gibi TMMOB bu ülkede mesleğini yapan mühendis, mimar ve şehir plancılarının örgütüdür. Onların hak ve çıkarlarını halkımızın hak ve çıkarları temelinde savunur, büyütür ve geliştirir. Öte yandan da meslek alanları ile ilgili ülke gerçeklerini okur, varsa sorunları tespit eder ve çözümünü açısından önerilerini kamuoyuna sunar, ülke politikalarının insandan, emekten, haktan, hukuktan, adaletten yana hakim kılınması için mücadele eder.

Enerji ve enerji verimliliği de örgütümüzün önemli çalışma alanlarından birini oluşturmaktadır.

Değeri Katılımcılar,

Bir forum anlayışı ile oluşturulan bu etkinlikte de birliğimiz açısından konu ile ilgili önemsedığımız konulara vurgu yapmak istedim. Başta Makina Mühendisleri Odası ve Elektrik Mühendisleri Odası olmak üzere odalarımız bu konudaki önerilerini, görüşlerini yayınladıkları raporlar, yaptıkları etkinlikler aracılığıyla kamuoyu ile paylaşmaktadır.

Burada bulunan herkes, hepimiz biliyoruz ki; enerjinin verimli kullanımı geleceğimiz açısından bir zorunluluk. Enerjide ülke açısından dışa bağımlılıktan bir nebze olsun kurtulmanın, dünya açısından sürdürülebilir bir ekosistem ve hayatın yolu enerjiyi verimli kullanmaktan geçiyor. Bu açıdan enerjinin verimli kullanımı için yasal ve toplumsal altyapının oluşturulması büyük önem taşıyor.

Son yıllarda enerji verimliliği yasal alanlardaki çerçevesi ve Bilim Teknoloji Yüksek Kurulu kararları ile AR-GE yapısını güçlendirilmesi ile ilgili önemli gelişmelerin sağlandığını söylemek yanlış olmayacaktır. Ama ciddi anlamda, üretimi ikame edecek, dış bağımlılığımızı azaltacak bir enerji tasarrufunu ortaya koymak için hala çok radikal karar ve girişimlere ihtiyacımız var. Söz konusu alanlardaki yetersizlikler, farkındalık eksikliği ve mevzuat problemleri bugüne kadar çok kereler sektördeki taraflarca da dile getirilmiş olmasına rağmen halen enerji tasarrufu konusunda güçlü bir rüzgâr yarattığımızı söyleyemeyiz.

“2007 yılında çıkartılan Enerji Verimliliği Yasası’ndan sonra onlarca yönetmelik ve tebliğ yayınlanmıştır. Bunların pek çoğunda çok kısa süreler içinde revizyon

ihtiyacı doğmuş, yapılan değişiklikler ve yeni ek yükümlülükler, bu mevzuatı karışık, problemlili ve zaman zaman da birbiri ile çelişir hale getirmiştir. Mevzuatın içselleştirilmesi ve uygulanabilmesi için; en kısa sürede topluca yeniden ele alınarak sadeleştirilmesi ve detayların her yıl hazırlanacak kılavuzlarla yönlendirilmesi şarttır.” Geçen yıl bu cümleyi aynen söylemiştim ancak hala aynı noktada olduğumuzu üzülenek belirtmek isterim. Mevzuatın sadeleştirilmesi ve kavuzların hazırlanması beklenirken özellikle eğitimlerle ilgili konularda, 2012 yılı içerisinde yeni tebliğler yine aynı doğrultuda yayınlanmış ve eğitim kurumlarının faaliyetleri bir süre askıya alınmıştır. Eğitimler konusunda Makina Mühendisleri Odamız, 2009 ve 2013 yılları arasındaki dönemde toplam 76 kurs düzenlemiş ve bu kurslara 1621 mühendis katılmıştır.

Türkiye’de mevcut bina stokunun %80’lere varan önemli bir kısmının enerji verimliliği açısından yeterli şartlara sahip olmadığı sektörde sıkça dile getirilmektedir. Bunun bilinçsizlik, bilgisizlik, yetersiz yapı denetimi gibi bazı nedenleri olsa da en önemli nedeni finansman yetersizliğidir. Bu nedenle enerji verimliliği önlemlerinin daha etkin uygulanabilmesi için teşvik programlarına ihtiyaç duyulmaktadır.

Öte yandan, yeni binalarda uyguladığımız standartlar diğer ülkelerdekine kıyasla zayıftır. Ayrıca sektörün ve ülkenin geleceği bakımından son derece önemli olan yeşil ve enerji verimli binalar ile önümüzdeki 10 yılda en az 25 milyar dolar tasarruf edileceği ilgili çevrelerce belirtilmektedir. Bu nedenle mevzuatla bu konu geliştirilip desteklenmelidir. Gelişmiş ülkelerde bina sektörü, ülkelerin “Düşük Karbonlu Ekonomiye Geçiş Stratejileri”nde sanayi ve ulaşım sektörlerine göre daha kolay ve maliyet etkin önlemlerin alınabilecek bir sektör olması sebebiyle öncelikli eylem alanı olarak yer almaktadır. AB, 2018 yılından itibaren tüm binalarını 2020’den sonra da diğer binaları “net 0 (sıfır)” enerji binası yapmak üzere karar almış durumda. Amerika’da da benzer hedefler var. Biz ise standartlarımızdaki ısı geçirgenlik limit değerlerini onda bir değiştirmek için bile bir süredir tartışıyoruz. Gelecek için biz de “net 0 (sıfır) enerji” standardı getirebiliriz. Şüphesiz bunun için devletin vereceği yerli malzeme üretim desteği ön koşul olacaktır.

Yasal mevzuatta var ama biz hala sanayinin atık ısısını, termik santrallerin atık ısısını havaya bırakıyoruz. Son birkaç yıldır bu konuda raporların hazırlandığını biliyoruz. Bir an önce de uygulamaları görmek istiyoruz. Şehirlerimizi bu atık ısılarla ve çöplerle ısıtmalıyız. Danimarka bu şekilde 2050 yılında ithal ettiği doğal gazı enerji arz yapısından çıkarmayı planladığını biliyoruz. Almanya’nın güneş enerjisi ışınım şiddeti bizim güneş potansiyelini beğenmediğimiz Karadeniz Bölgemiz kadardır. Bu ülke hem elektrik hem ısı olarak güneş enerjisini bizden çok daha etkin kullanmaktadır. Bu cümleler bile enerji verimliliği konularında sanırım bazı gerçekleri özetliyor.

Son olarak vurgulamak isterim ki; enerji verimliliği çalışmalarını için görevlendirilmiş olan YEGM'nin organizasyon yapısının güçlendirilmesi, sorun yaratan mevzuatın daha fazla katılımcılıkla sade ve uygulanabilir hale getirilmesi, mali desteklerin yeniden ve tüm sektörleri ve özellikle halkı destekleyecek şekilde yeniden düzenlenmesi ve artırılması, tüm finansman programlarının analiz ve değerlendirmelerinin izlenmesi, enerji hizmet piyasasının etkin olarak yaygınlaşması için bürokratik engeller azaltırken profesyonel sorumluluklarını yüklenmeleri sağlanmalıdır. Ayrıca Enerji Verimliliği Stratejisi eylemleri ekonometrik analizlerle yeniden tanımlanmalı, stratejik hedefleri gerçekleştirmek için gerekli tüm kaynaklar belirlenmelidir.

Çalışmalarımızda yer alan ve tanımlamaya çalıştığım bu eksiklik ve belirsizlikler, meslek odalarının, sektör derneklerinin, bu alanda çalışan mühendis ve mimar arkadaşlarının başlangıçta yer alan heyecanlarını yitirmelerine yol açmıştır.

Ancak yine de söylüyoruz: TMMOB ve bağlı odaları ve konu ile ilgili mühendis, mimar meslektaşlarımız enerji verimliliği alanının temel aktörlerindedir. Her zaman olduğu gibi bu konudaki görüş ve önerilerimizi kamuoyu ve ilgili kurumlarla paylaşmaya devam edeceğiz, enerji verimliliği çalışmalarının bir parçası olmak için elimizden gelen gayreti göstereceğiz.

Hepinize saygılar sunuyorum.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

“ÖZGÜRLÜK, BARIŞ, DEMOKRASİ, ADALET VE EMEK” MİTINGİ **11 Ocak 2014/ANKARA**

Bu ülkenin aydınlık beyinli, aydınlık yürekli yiğit insanları, Hepinizi bu ülkenin mühendisleri, mimarları, şehir plancıları adına, örgütüm TMMOB adına sevgiyle, saygıyla, dostlukla selamlıyorum.

Çağrımıza uydunuz geldiniz. Hepiniz hoşgeldiniz. Bu soğuk Ankara gününü yüreklerinizle ısıtmaya geldiniz, hoşgeldiniz.

*Gün o gün değil,
Derlenip dürülmesin bayraklar
Duyduğunuz çakalların ulumasıdır
Safları sıklaştırım çocuklar*

Evet, Sevgili Arkadaşlar,

İşte insandan, emekten, adaletten, hukuktan yana olan hepimiz burada omuz omuz omuzayız. Hepimiz biliyoruz: Gün hesap sorma günüdür, gün mücadeleyi büyütme günüdür..

İktidarı paylaşanlar kim daha çok yiyecek derdine birbirlerine girdiler. Yolsuzluğu, çürümüşlüğü, kirlenmişliği artık gizleyemiyorlar.

Biz, bugün yolsuzluk, yoksulluk, zulüm düzeninden hesap sormak için buradayız.

AKP'nin on bir yıllık iktidarının uygulamalarına, politikalarına, dayatmalarına karşı “ Artık Yeter!” demek için buradayız.

Bu bezirgân saltanatının bitmesi için buradayız.

“Bu pisliği halk temizleyecek” demek için buradayız.

Onlar engerekler ve çıyanlardır.

Onlar aşımıza, ekmeğimize göz koyanlardır.

İşte biz de buradayız:

Gericiliğe ve karanlığa karşı aydınlığı savunmak için,
Baskıcı ve otoriter yönetime karşı, özgürlük ve demokrasi için buradayız.
Her şeyin para-kâr olduğu piyasa anlayışına karşı eşitliği savunmak için,
“Kahrolsun emperyalizm” demek için buradayız.

Irkçı ve milliyetçi anlayışın beslediği linç kültürüne karşı, bir arada kardeşçe ve barış içinde yaşamak için,

Her türlü cinsiyet ayrımcılığına karşı durmak için,
Özerk ve demokratik üniversite için,
Demokratik, parasız eğitim hakkımız için,
Eşit, nitelikli, parasız sağlık hakkımız için buradayız.

Güvencesiz çalışmaya, taşeronlaşmaya, sendikaszlaştırılmaya “hayır” demek için

İnsan odaklı işçi sağlığı ve iş güvenliği için buradayız.

Kentlerimizin, ormanlarımızın, madenlerimizin yağmalanmasına “dur” demek için Havamıza, suyumza, toprağımıza sahip çıkmak için buradayız.

Ellerimizde özgürlük, barış, demokrasi ve adalet isteyen pankartlarımız var.

Selam olsun Gezi direnişçilerine. Selam olsun geçmişten Gezi’ye, Gezi’den geleceğe direnişin destanını yazanlara, Direnişte kaybettiğimiz bizim çocuklarımız, bizim gençlerimiz şimdi bize bakıyor. Onlara eşit, demokratik, bağımsız bir Türkiye sözümüz var.

Sevgili Arkadaşlar,

İnsandan, emekten yana olan herkes gibi, AKP’nin politikalarından Örgütümüz TMMOB de nasibini alıyor. Bu “ileri demokrasici AKP”, bu “darbelerle hesaplaştığı söyleyen AKP”, 12 Eylül darbecilerinin çıkardığı ama 30 yıldır hiçbir iktidarın uygulamadığı bir yasa maddesine dayanarak odaların denetimini bakanlıklara verdi. Gelip bizi denetleyeceklermiş. Gelsinler.

Ama bilsinler ki: Bizde onlardaki gibi kasalar, milyon dolarlar, para sayma makinaları yok... Bizde onlara bu ülkeyi yağmalatmamak için bilimin yol göstericiliğinde hazırlanmış raporlar var. Bizde bulacakları tek şey bu ülkenin gerçekleri olur. TMMOB bu ülkenin vicdanıdır. Bu örgüt asla “padişahım çok yaşa” diyenlerle saf tutmayacak, “kral çıplak” demeye devam edecektir.

İnanın

güzel günler göreceğiz çocuklar.

Güneşli günler göreceğiz.

Motorları maviliklere süreceğiz çocuklar,

Işıklı maviliklere süreceğiz.

Gelecek güzel günler için,

Masmavi gökyüzü altında birikmiş kara bulutların dağılması için,

Gökyüzünün ve yeryüzünün bütün renklerinin özgürlüğü için,

Emperyalizme ve kapitalizme karşı eşit, özgür, demokratik ve bağımsız bir Türkiye için;

Şimdi hep beraber, hep birlikte bir kez daha ve inanarak haykırıyoruz:

Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiç birimiz.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

YEREL YÖNETİMLER KENTLEŞME VE DEMOKRASİ SEMPOZYUMU 23-24 Ocak 2014/İSTANBUL

Değerli Konuklar

TMMOB'nin uzunca bir süredir değişik kentlerde düzenlediği "Kent Sempozyumları" ve yaptığı çalışmalar göstermiştir ki; yaşadığımız kentler çağdaş toplumlara yakışır biçimde yönetilmemektedir.

Emperyalizme bağımlı olan Türkiye, 12 Eylül 1980 darbesinden bu yana yeni liberal temellerde, yerli büyük sermaye, yeni sermaye grupları ve ranta dayalı çıkarlar doğrultusunda sosyo-ekonomik yapı ve devlet yapısı itibariyle yeniden yapılandırılmaktadır. Bu politikaların hayata geçirilmesinde kamu hizmetlerinin merkezi yönetimden koparılıp küresel piyasaya açılması, kamu hizmet alanının daraltılması, dolayısıyla kamu iktidarının yönetsel düzeyde sermayeye devredilmesi ana amaç olmuştur.

Bu süreçte yürütülen serbestleştirme ve özelleştirmeler, kamusal hizmetlerin piyasaya açılarak ticarileştirilmesi, üretimden vazgeçilerek ülke topraklarının dünyanın emlak/rent piyasası haline getirilmesi, güvencesiz çalışma koşullarının yaygınlaştırılması ve kamu idari yapısının bu doğrultuda yeniden düzenlenmesi yerel yönetimlere ve kentlere doğrudan yansımıştır.

Kentler ve yerel yönetimler ülke politikalarının doğrudan uygulama alanıdır. Bu nedenle kentler ve yerel yönetimler siyasetin ve sermayenin de ilgi odağındadır.

11 yıllık iktidarında üretimden vazgeçerek ülke ekonomisini arazi rantı üzerinden temellendiren AKP, bugüne dek görülmemiş ölçüde, hiçbir insani, hukuki, ulusal ya da evrensel değer ve kural tanımaksızın ülkeyi, kentleri yağma ve talana açarak yeni rant kaynaklarının yaratılmasını sağlamıştır.

Sanayiden eğitim ve sağlığa dek birçok kamu hizmetindeki serbestleştirme, özelleştirme bu çerçevede gerçekleşmiştir. "Yerel Yönetim Reformu" adı altında yapılan düzenlemelerle belediyeler, il özel idareleri, mahalli idareler ve İller Bankası'nın sunduğu hizmetler piyasaya açılmıştır.

KHK ile kurulan Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'na yeni ve olağanüstü yetkiler devredilmiş ve tanınmış, bakanlığa tüm ülkenin tapusunu istediği gibi kullanma yetkisi verilmiştir.

Şehir plancılığı hizmetlerinde kamusal fayda anlayışından vazgeçilmiş, serbestleştirme, özelleştirme, ticarileştirmenin aracı haline getirilmiş; rant odaklı projelere teslim edilen kentlerde plansızlık egemen kılınmıştır.

Sağlıklı kentleşme, kentsel hizmetlerin kamusal hizmet kapsamında ele alındığı; barınma, eğitim, sağlık, kültür hizmetlerinin insan hakkı olarak görüldüğü; kamu yararı öncelikli enerji, çevre ve gıda politikalarının benimsendiği bir anlayış ile mümkündür.

Değerli Konuklar

Bugün kentlerimize baktığımızda, barınma, altyapı, ulaşım, enerji, sağlık, eğitim, kültür ve çevre, konularında sorunlar bulunmaktadır. Aynı zamanda, kentlerimiz, deprem, sel, heyelan ve yangın gibi afetlere de hazırlıklı değildir. Bu durum bugüne kadar izlenen, toplumsal çıkarları göz ardı eden ve insan yaşamını hiçe sayan yerel yönetim politikalarının yetersizliğinin en açık göstergesidir.

Bugün içinde yaşadığımız kentlerin mekansal ve çevresel bağlamda, niteliksiz yapılaşmasının, sağlıksız büyümesinin ardında; piyasa güçlerinin kent ölçeğinde tek egemen olduğu siyasal zeminin yaratılması ve sadece arazi rantına endekslenmiş, bu ranta sahip olacak çokuluslu şirketlerin kendi çıkarları doğrultusunda geliştirerek kontrol ettikleri bir kent ekonomisi anlayışı bulunmaktadır. Bu anlayışın ortaya çıkardığı sürekli ve plansız büyüme mekana, enerji, ulaşım, su, çöp, atık su gibi teknik altyapı hizmetlerinin yetersizliği ve eğitim, sağlık, kültür tesisleri, açık yeşil alanlardan yoksun yerleşim alanları olarak; toplumsal alanda da sosyal yarıma, ayrışma ve kültürel yozlaşma olarak yansımıştır. Gelir eşitsizliğini, sosyal kutuplaşmayı, mekânsal ayrışmayı, kentsel gerimi arttırmaktan başka bir şeye yaramamış, sorunlar çeşitlenmiş ve derinleşmiştir.

Kentlerde yaşayanların büyük bir kısmı barınma eğitim, sağlık ve beslenme gibi temel haklardan yoksun bırakılırken, başta su, elektrik, doğalgaz ve ulaşım olmak üzere temel kentsel altyapı hizmetleri ile eğitim, kültür, sağlık, çevre vb. alanlarda sağlanan sosyal hizmetler özelleştirilerek, ticarileştirilerek; kamusal kaynaklarımız yerli ve yabancı tekellere aktarılmıştır. Emekçilerin, yoksulların ve tüm ezilenlerin sosyal, ekonomik ve siyasal yaşamdan tümüyle dışlandığı yıkıcı bir ortamda yoksulluk ve yoksunluk derinleşerek sürmektedir.

Kent parçalarının, “kentsel dönüşüm” adı altında, içinde yaşayanlardan bağımsız, yeni imar hakları verilerek sermaye çevrelerine pazarlanması, özelleştirilmesi, satılması ya da tahsis edilmesi belli kesimler için ‘köşe dönme’ aracı haline getirilmiştir.

Kente ve bulunduğu doğal çevresine yönelik azami rant beklentileri doğrultusunda, Türkiye’de toplumsal düşünce, sınıfsal istemler, planlama kavramı, ulusal, bölgesel ve kentsel ölçeklerde planlama süreçleri özel yasalar ve yetki karmaşası içerisinde sulandırılmış; ülke çıkarı, toplumsal gelecek, dayanışma ve ahlaki değerler terk edilmiştir. “Halk” kavramı yerine “müşteri” kavramı ile yönetim anlayışı pekiştirilmiş; “Bireysellik, özel alan, serbest piyasa, rekabetçilik, yerelcilik, yönetişim, sivil toplumculuk, rantıye, yolsuzluk” kavramları yükselen değerler haline gelmiştir.

Kentsel alanlardaki nüfus yığılmasının yarattığı sorunlarla birlikte, bütüncül planlamanın benimsenmemiş olması denetimsizlik, yanlış arazi kullanım politikaları, cumhuriyet tarihine koşut kaçak yapılaşma ve imar affı süreçleriyle de beslenmiş, sağlıklı, güvenli ve yaşanabilir kentsel çevreler oluşturulmamıştır.

Özellikle ortak yaşam ve kentlilik bilinci geliştirilememiş, kentsel yaşam ve aktiviteler sadece ekonomik ilişkilere indirgenmiştir.

Plansızlığın ve denetimsizliğin ağır sonuçlarının son örnekleri olan 1999 ve 2011 yılında yaşanan depremlerle tekrar göz önüne serilmesine karşın, geçen 14 yıllık süre içerisinde yaşanan acı deneyimlerden ders çıkardığımız ve oluşabilecek yeni afetlere yeterince hazır olduğumuz söylenemez.

Kentlerde lüks konut alanlarının, alışveriş merkezlerinin yaygınlaşması kentleri bir arada tutan unsurları ve ortak kullanım alanlarını ortadan kaldırmaktadır. Kentler, giderek artan biçimde bütünlüğünü yitirerek birbirinden bağımsız ve ilişkisiz parçacıklara bölünmekte, varıl ve yoksul kesimler arası ayrışma ve uzaklaşma fiziksel mekana da yansımaktadır. Böylece sosyal kırılmalar hızlanmakta, bu kırık parçalarını toplumsal yaşama tehdit olarak geri yönlendiren süreçler de egemenler tarafından bilinçli şekilde yönetilmektedir.

Tüm bu olumsuz gelişmeler, kentte yaşayan farklı kesimleri farklı boyutlarda etkilemektedir. Kentlerimizde her geçen gün artmakta olan fiziksel engeller ve standartlara uygun olmayan mekânsal düzenlemeler yüzünden başta engelli vatandaşlarımız olumsuz etkilenmektedirler. Sosyal devlet olmaktan çıkıp sadaka toplumuna dönüşen sosyal hizmet üretme anlayışından uzak birçok uygulama ile kentlerde yaşayan engelli vatandaşlarımızın var olan sorunlarına yenileri eklenmekte, yaşamları daha da zorlaştırılmaktadır.

Özetle; ülkemizde 1980'den bu yana, kent ve kenti çevreleyen ortamlarında doğal ve kültürel varlıkların yağması artarak sürdürülmüş, 'yerelleşme' aldatmacasıyla sadece yağmayı derinleştirmeye hizmet edilmiştir. Son beş yıllık dönem içerisinde de, izlenen birçok haber ve olaydan, görülen binlerce dava dosyasından anlaşılacağı gibi yerel yönetimler, merkezi vesayet altında birer çıkar tezgahı gibi çalışmaya devam etmiştir. Tüm kentsel kamusal hizmetlerin pervasızca özelleştirilmesi; planlama, imar, kentsel altyapı ve ulaşım hizmetlerinde yolsuzlukların artması, kentsel rantın yandaş ve varıl kesimler lehine yönlendirilmesi son dönemde de birçok yerel yönetimin temel hedefi olmuş, icraatları arasında yerlerini almıştır.

Değerli Konuklar

Tüm bu sorunlara ve olumsuzluklara karşın, demokratik katılımın sağlandığı yerel yönetimlerin oluşturulması ve çözüm üretilmesi olanaklıdır.

Bugün, kentlerimizin ve toplumun yerel seçimlerde ihtiyacı olan temel yaklaşım, "toplumcu demokratik ve halkçı bir yerel yönetim" anlayışıdır. Bu anlayış, katılımcılığın önünü açan, toplumun değişik kesimlerine, karar alma, uygulama ve denetleme süreçlerinde söz hakkı tanıyan politika ve uygulamaların hayata geçirilmesidir.

TMMOB kent yaşamını ilgilendiren kamu yönetimi, merkezi ve yerel yönetim sistemlerini düzenleyen yasaların eksiklik ve yetersizliklerinden; yerel yönetim

politikalarından, anlayışından; planlama, imar, kültür, turizm, kırsal alanlar, kentsel hizmetler ve çevreden söz ederken; insan sağlığı, doğal çevre, insan hakları-kentli hakları, katılım, yaşanabilirlik, toplumsal barış, birlikte yaşama; engelli, hasta, çocuk ve kadın duyarlı planlama; hizmetlere eşit erişim; sağlıklı çevre; insan odaklı mekanlar gibi kavramları referans almayı ve bunları ön plana çıkartmayı amaçlamaktadır.

Çalışmalarını bu yönde raporlar, yayınlar, kongre ve sempozyum gibi etkinliklerle kamuoyuyla paylaşan TMMOB, kentlerimizde var olan sorunların aşılması, sağlıklı kentsel çevrelerin oluşturulması ve kentsel yaşam kalitesinin iyileştirilmesi doğrultusunda, toplumun büyük bölümünü dışlayan, halkın katılım ve denetimine kapalı yerel yönetim biçiminin aşılmasını, kent halkının ve meslek örgütlerinin demokratik katılımı ve denetimini sağlayacak bir anlayışın geliştirilmesini, öncelikli ve temel gerek olarak görmektedir.

TMMOB, “Bir kente sahip çıkacak o kentte yaşayan bireylerdir” diyor. Kente dair her türlü kararda kentlilerin katılımının sağlanmasını istemek ve kentli haklarını savunmak vazgeçilemez bir görevimizdir. TMMOB görevinin gereklerini yerine getirmeye kararlıdır. TMMOB “Kentın sakini değil sahibi olalım, bunun için mücadele edelim” diyor.

Hepinizi bir kez daha sevgiyle, saygıyla, dostlukla selamlıyorum.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

ESKİŞEHİR KENT SEMPOZYUMU

6-7 Şubat 2014

Günaydın Türkiye'nin aydınlık yüzlü bilim insanları, Örgütümüzün çeşitli kademelerinde görev yapan arkadaşlarım, çeşitli partilerin, sendikaların, meslek örgütlerinin temsilcileri, değerli konuklar, sevgili meslektaşlarım,

Hepinizi bu ülkenin mühendisleri, mimarları, şehir plancıları adına sevgi saygı ve dostlukla selamlıyorum.

Burada Eskişehir'de Kent Sempozyumu'nda aranızda bulunmaktan büyük bir onur duyuyorum. Sempozyumun düzenlenmesinde emeği geçen tüm arkadaşlarımıza da İKK Sekreterimizin şahsında teşekkür ediyorum. Destek veren kuruluşlara da teşekkür ediyorum örgütüm adına.

Ali İsmail'den bahsedince şimdi birden konuşmayı toparlayamadım...

Bu sempozyumun özellikle Gezi sürecinden sonra yapılıyor olmasının ayrı bir önemi var. Gezi Türkiye'de verilen demokrasi mücadelesinin en önemli halkalarından biri olarak tarihteki yerini aldı. Her zaman söylüyorum, TMMOB bağlı odaları ile birlikte Gezi direnişinin ne önünde ne arkasında, ne sağında ne solundaydı, tam merkezinde yer aldı.

İşte, Gezi'den 1,5 sene önce yayımladığımız Taksim Meydanı raporu, Taksim alanından Gezi Parkı alanına sahip çıkan durum... Ne olduysa oldu 1 Haziran günü bütün Türkiye'nin artık yeter diye sokağa çıktığı, kendi hak ve taleplerini haykırdığı, Türkiye'de çok önemli bir sınavın verildiği bir direnişti Gezi olayları. Özellikle gençlerimiz bu işin içindeydi. Biz de tam merkezindeydik, odağındaydık.

Şimdi İstanbul'daki yönetici arkadaşlarımızın iddianamesi hazırlanıyor. Arkadaşlarımızın gözaltına alındıkları günden itibaren söyledikleri "boşuna örgüt aramayın" sözleri TMMOB'nin de sloganı oldu. "Örgüt arama TMMOB burada" sloganını da arkadaşlarımız üretti.

Türkiye'de demokrasi mücadelesinin iyi yanları, kötü yanları, olumlu, olumsuz yanları vardır. Gezi direnişi herkese öğretti. TMMOB de öğrendi bu süreçten. Biz sokağa taşımak üzere daha fazla görüş üretmeyi, daha fazla rapor üretmeyi, daha fazla bilimsel toplantı yapmayı, Türkiye gerçeklerinin daha fazla fotoğrafını çekmeyi öğrendik. Yaptığımız çalışmanın az olduğunun farkına vardık. Bu bize de büyük bir ivme kazandırdı. Örgütümüz bunun gereğini yapacaktır.

Ben Taksim Dayanışmasının kuruluş sürecinden Gezi mücadelesinin içinde yer alan bütün arkadaşlarımın; halkımız ile birlikte omuz omuza alanda, sokakta, Türkiye'nin her yerinde ses çıkartan örgütümüzün değerli insanlarının hepsinin gözlerinden öpüyorum.

Ama tabi Gezi direnişinde kaybettiğimiz arkadaşlarımız, çocuklarımız; yaşları benim kızımın yaşlarında olan, 20'li yaşlardaki Abdullah Cömert, Ethem Sarısülük, Mehmet Ayvalıtaş, Ali İsmail Korkmaz, Ahmet Atakan... Şimdi onların bize baktığını biliyoruz biz. Bizim de onlara eşit, özgür, demokratik bir Türkiye sözümüz var...

Ali İsmail'in duruşmasının Kayseri'ye kaçırılması, katillerin hala yargılanamaması, Taksim Dayanışması sözcüsü olan bizim yönetici arkadaşlarımız hakkında açılmış davalar aslında hukuk sistemimizin korkunçluğunu, Türkiye'de yaşanmakta olan süreci açıkça gözler önüne seriyor.

Evet sevgili arkadaşlar bu sempozyumun seçimlere az bir zaman kala yapıyor olması da önemlidir. Burada aday olan arkadaşların siyasi partisi, kültürü ne olursa olsun burada söylenenleri iyi algılaması gerekir.

Eskişehir'de düzenlediğimiz ikinci kent sempozyumumuz bu. Çok da güzel bir isim bulmuşlar, "eskiŞEHRİN yeniGELECEĞİ". Burada bilim insanlarının, Eskişehirliilerin kente dair, kentin geleceğine dair hem tespitleri hem sorunları hem de çözüm önerileri algılanmak durumundadır. Bu sempozyum bu açıdan da önemlidir. Sonuçları değerlendirmeleri için aday arkadaşlara mutlaka ulaştırılacaktır.

11 odamızın idari ve mali denetiminin Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'na verildiğine ilişkin kararın Resmi Gazete'de yayımlandığı 17 Aralık'ta AKP de ciddi bir operasyon yedi. Aslında kendi aralarındaki şirket ikiye çatlamış... Hani hepsi aynı yağmurun altında ıslanıyorlardı, beraber yürüyorlardı o yollarda... Gördük hangi yollardan beraber yürüdüklerini. Diliyoruz, birbirlerine daha çok vursunlar. Kent sempozyumlarında fotoğrafını çektiğimiz; rüşvetin, piyasa ve rant ilişkisinin öne çıktığı bir Türkiye iklimini getirmiştir AKP. Biz anlatırken çok inandırıcı olamıyorduk belki. Anlattıklarımızın belgesi yok, rüşvetin belgesi olur mu varmış meğerse... Hepsi birbirini belgelemiş, para büyük olunca paylaşmak zor. Bunda da paylaşamayınca çıkar açığa. Hepsi aynı tezgâhın insanları, aynı yolda birlikte yürüyüp aynı yağmurun altında ıslanan insan topluluğudur. Biz, TMMOB olarak burada taraf falan değiliz. Açıkça başka bir hikâyeye anlatıyoruz. Türkiye bu insanlardan kurtulmak durumundadır. Bunların sağı solu ne yapacağı belli olmaz. Yaptıkları iğrençliktir. İğrençliklerin açığa çıkmasıdır. Bunu bir keyif ile izlemenin ötesinde bunun üstüne ısrarla gideceğiz. Bu kent sempozyumlarında da kentin yağma ve rant üzerine karşı nasıl hareket etmesi gerektiğinin de cümlelerini hep birlikte kurmaya çalışacağız. İyi oldu daha fazlasını bulsunlar diliyoruz. Birbirleri hakkında daha fazla dosyayı, paylaşamadıklarını ortaya çıkarsınlar diliyoruz. Çıkması için de üzerimize bir görev düşüyorsa onu da yapmak isteriz.

Sevgili Arkadaşlar,

Biz ev ödevine çok çalışan bir örgütüz. 8-9 yıl önce neoliberal iktisat sisteminin olduğu bir yeni dünya düzeninde Türkiye'ye biçilen roller çerçevesinde,

bu politikaların vuracağı yerlerin kentler olduğunu tespit ederek bir kent sempozyumları dizisi başlattık. Şimdi Eskişehir’de ikincisini yapıyoruz. Büyük Türkiye fotoğrafını elde etmek için bilim insanlarının yol göstericiliğinde, örgütümüzün deneyimleriyle 44 kent sempozyumu düzenledik. Edirne’den Van’a, Samsun’dan Konya’ya 44 sempozyum düzenlemek kolay değil. Bir yerden para kaynağı yok, örgütün kendi iç dinamikleri ile yarattığı bir şekilde bu fotoğrafı çektik.

Büyük fotoğrafları elde etmek için bazı kentlerde iki ve daha fazla sempozyum gerçekleştirdik. Geçen hafta, İstanbul’da 3.’sünü yapmış olduk. Çünkü İstanbul’un çok ayrı bir özelliği var. Hem Taksim’in hem Gezi Parkı’nın fotoğrafı var. Gezi direnişi sonrası AKP iktidarı tarafından TMMOB’ye böyle düşman gibi yaklaşılmasının, bu saldırıların nedeni hazırladığımız raporlardır belki de diyorum.

Belediye Başkanı da dün açıklamış, daha başka bir Taksim alanı yaratmakla meşguller. Diliyorum o simülasyonda gösterdiği şekilde de oraları yapmaz. Bu fotoğrafları çektik. Bu fotoğrafları çekerken tabii, kent budur; sorunu budur derken, bunun yönetimine ilişkin de görüşmeye başladık. TMMOB’nin özellikle 70’lerden beri çizilmiş yol haritasındaki birikimlerini de kullanarak bu cümleleri biriktirdik. Bu arada Mimarlar Odamızın, Şehir Plancıları Odamızın, Peyzaj Mimarları Odamızın çalışmaları, yürüttükleri hukuki mücadelelerle kente dair görevlerimizi yerine getirdiğimizi düşünüyorum.

7-8 Aralık’ta Van’da da ikinci kent sempozyumunu düzenleyeceğiz. Depremden önce ilkini düzenlemiştik. Yaralı kentimiz Van’ın depremden sonraki halinin bir fotoğrafını çekeceğiz şimdi de... Depremden sonra nelerin yapılamadığını açığa çıkaracağız.

Çalışan bir örgütüz, hiç mütevazî değilim bu konuda. Örgütümüz şüphesiz bilim insanlarının da yanımızda olmasıyla kentler konusunda üst üste konulunca boyu 2 m’yi bulan raporlar, kitaplar yayımlamıştır.

Bütün bu çalışmalardan sonra kent ve kente dair birkaç cümle ile özetleyeceğim şekilde şu görüşleri de her yerde paylaşıyoruz.

Emperyalizme bağımlı olan Türkiye, 12 Eylül 1980 darbesinden bu yana yeni liberal temellerde, yerli büyük sermaye, yeni sermaye grupları ve ranta dayalı çıkarlar doğrultusunda sosyo-ekonomik yapı ve devlet yapısı itibarıyla yeniden yapılandırılmaktadır. Bu politikaların hayata geçirilmesinde kamu hizmetlerinin merkezi yönetimden koparılıp küresel piyasaya açılması, kamu hizmet alanının daraltılması, dolayısıyla kamu iktidarının yönetsel düzeyde sermayeye devredilmesi ana amaç olmuştur.

Bu süreçte yürütülen serbestleştirme ve özelleştirmeler, kamusal hizmetlerin piyasaya açılarak ticarileştirilmesi, üretimden vazgeçilerek ülke topraklarının dünyanın emlak/rant piyasası haline getirilmesi, güvencesiz çalışma koşullarının

yaygınlaştırılması ve kamu idari yapısının bu doğrultuda yeniden düzenlenmesi yerel yönetimlere ve kentlere doğrudan yansımıştır.

Kentler ve yerel yönetimler ülke politikalarının doğrudan uygulama alanıdır. Bu nedenle kentler ve yerel yönetimler siyasetin ve sermayenin de ilgi odağıdır. 11 yıllık iktidarında üretimden vazgeçerek ülke ekonomisini arazi rantı üzerinden temellendiren AKP, bugüne dek görülmemiş ölçüde, hiçbir insani, hukuki, ulusal ya da evrensel değer ve kural tanımaksızın ülkeyi, kentleri yağma ve talana açarak yeni rant kaynaklarının yaratılmasını sağlamıştır. Bunun içinde rüşvetin, hırsızlığın, iğrençliğin olduğunu da artık apaçık gözümüze soktular.

“Yerel Yönetim Reformu” adı altında yapılan düzenlemelerle belediyeler, il özel idareleri, mahalli idareler ve İller Bankası'nın sunduğu hizmetler piyasaya açılmış oldu.

Kanun hükmünde kararname ile kurulan Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'na yeni ve olağanüstü yetkiler devrediliyor ve tanınıyor. Bakanlığa tüm ülkenin tapusunu istediği gibi kullanma yetkisi de verilmiş oldu bu iktidar döneminde. Şehir plancılığı hizmetlerinde kamusal fayda anlayışından vazgeçildi. Serbestleştirme, özelleştirme, ticarileştirmenin aracı haline getirildi kentler. Rant odaklı projelere teslim edilen kentlerde plansızlık egemen hale getirildi. Bugün içinde yaşadığımız kentlerin -bunu Eskişehir'e özel olarak söylemiyorum, burada yerel yönetici varsa bunu üstüne alınmasın kesinlikle- Türkiye'nin fotoğrafıdır bu.

Bugün içinde yaşadığımız kentlerin mekansal ve çevresel bağlamda, niteliksiz yapılaşmasının, sağlıksız büyümesinin ardında; piyasa güçlerinin kent ölçeğinde tek egemen olduğu siyasal zeminin yaratılması ve sadece arazi rantına endekslenmiş, bu ranta sahip olacak çokuluslu şirketlerin kendi çıkarları doğrultusunda geliştirerek kontrol ettikleri bir kent ekonomisi anlayışı bulunmaktadır. Bu anlayışın ortaya çıkardığı sürekli ve plansız büyüme mekana, enerji, ulaşım, su, çöp, atık su gibi teknik altyapı hizmetlerinin yetersizliği ve eğitim, sağlık, kültür tesisleri, açık yeşil alanlardan yoksun yerleşim alanları olarak, toplumsal alanda da sosyal yarıma, ayrışma ve kültürel yozlaşma olarak yansımıştır. Gelir eşitsizliğini, sosyal kutuplaşmayı, mekânsal ayrışmayı, kentsel gerimi arttırmaktan başka bir şeye yaramamış sorunlar çeşitlenmiş ve derinleşmiştir.

Yerel idarelerce yürütülen hizmetlerde kamu yararı önceliği sürekli ihmal edile gelmiş, yıllar içinde, otomobil öncelikli düzenlemelerle, kentler, yaya, engelli, yaşlı, yoksul kesimler için ulaşılabilir olmaktan çıkmıştır.

Kentlerde yaşayanların büyük bir kısmı barınma eğitim, sağlık ve beslenme gibi temel haklardan yoksun bırakılırken, başta su, elektrik, doğalgaz ve ulaşım olmak üzere temel kentsel altyapı hizmetleri ile eğitim, kültür, sağlık, çevre vb. alanlarda sağlanan sosyal hizmetler özelleştirilerek, ticarileştirilmekte; kamusal kaynaklarımız yerli ve yabancı tekellere aktarılmaktadır. Emekçilerin, yoksulların

ve tüm ezilenlerin sosyal, ekonomik ve siyasal yaşamdan tümüyle dışlandığı yıkıcı bir ortamda yoksulluk ve yoksunluk derinleşerek sürmektedir.

Kentsel dönüşüm ve yeniden yapılanma olarak adlandırılan süreçlerle belirlenen kent parçalarının, “kentsel dönüşüm” adı altında, içinde yaşayanlardan bağımsız, yeni imar hakları verilerek sermaye çevrelerine pazarlanması, özelleştirilmesi, satılması ya da tahsis edilmesi belli kesimler için ‘köşe dönme’ aracı haline getirilmiştir.

Kente ve bulunduğu doğal çevresine yönelik azami rant beklentileri doğrultusunda, Türkiye’de toplumsal düşünce, sınıfsal istemler, planlama kavramı, ulusal, bölgesel ve kentsel ölçeklerde planlama süreçleri özel yasalar ve yetki karmaşası içerisinde sulandırılmış; ülke çıkarı, toplumsal gelecek, dayanışma ve ahlaki değerler terk edilmiştir. “Halk” kavramı yerine “müşteri” kavramı ile yönetim anlayışı pekiştirilmiştir; “Bireysellik, özel alan, serbest piyasa, rekabetçilik, yerelcilik, yönetişim, sivil toplumculuk, rantıye, yolsuzluk” kavramları yükselen değerler haline gelmiştir.

Kentsel alanlardaki nüfus yığılmasının yarattığı sorunlarla birlikte, bütüncül planlamanın benimsenmemiş olması denetimsizlik, yanlış arazi kullanım politikaları, cumhuriyet tarihine koşut kaçak yapılaşma ve imar affi süreçleriyle de beslenmiş, sağlıklı, güvenli ve yaşanabilir kentsel çevreler oluşturulmamıştır. Özellikle ortak yaşam ve kentlilik bilinci geliştirilememiş, kentsel yaşam ve aktiviteler sadece ekonomik ilişkilere indirgenmiştir.

Plansızlığın ve denetimsizliğin ağır sonuçlarının son örnekleri olan 1999 ve 2011 yılında yaşanan depremlerle tekrar göz önüne serilmesine karşın, geçen 14 yıllık süre içerisinde yaşanan acı deneyimlerden ders çıkardığımız ve oluşabilecek yeni afetlere yeterince hazır olduğumuz söylenemez.

Kentlerde lüks konut alanlarının, alışveriş merkezlerinin yaygınlaşması kentleri bir arada tutan unsurları ve ortak kullanım alanlarını ortadan kaldırmaktadır. Kentler, giderek artan biçimde bütünlüğünü yitirerek birbirinden bağımsız ve ilişkisiz parçacıklara bölünmekte, varıl ve yoksul kesimler arası ayrışma ve uzaklaşma fiziksel mekana da yansımaktadır. Böylece sosyal kırılmalar hızlanmakta, bu kırık parçalarını toplumsal yaşama tehdit olarak geri yönlendiren süreçler de egemenler tarafından bilinçli şekilde yönetilmektedir.

Ülkemizde 80’lerden bu yana özellikle AKP döneminde, kent ve kenti çevreleyen ortamlarında doğal ve kültürel varlıkların yağması artarak sürdürülmüş, ‘yerelleşme’ aldatmacasıyla sadece yağmayı derinleştirmeye hizmet edilmiştir. Son beş yıllık dönem içerisinde de, izlenen birçok haber ve olaydan, görülen binlerce dava dosyasından anlaşılacağı gibi yerel yönetimler, merkezi vesayet altında birer çıkar tezgahı gibi çalışmaya devam etmiştir. Tüm kentsel kamusal hizmetlerin pervasızca özelleştirilmesi; planlama, imar, kentsel altyapı ve ulaşım hizmetlerinde yolsuzlukların artması, kentsel rantın yandaş ve varıl kesimler

lehine yönlendirilmesi son dönemde de birçok yerel yönetimin temel hedefi olmuş, icraatları arasında yerlerini almıştır.

Evet, sevgili arkadaşlar

Tüm bu sorunlara ve olumsuzluklara karşın, demokratik katılımın sağlandığı yerel yönetimlerin oluşturulması ve çözüm üretilmesi olanaklıdır.

Bugün, kentlerimizin ve toplumun yerel seçimlerde ihtiyacı olan temel yaklaşım, “toplumcu demokratik ve halkçı bir yerel yönetim” anlayışdır. Bu anlayış, katılımcılığın önünü açan, toplumun değişik kesimlerine, karar alma, uygulama ve denetleme süreçlerinde söz hakkı tanıyan politika ve uygulamaların hayata geçirilmesidir.

Çalışmalarını raporlar, yayınlar, kongre ve sempozyum gibi etkinliklerle kamuoyuyla paylaşan TMMOB, kentlerimize var olan sorunların aşılması, sağlıklı kentsel çevrelerin oluşması ve kentsel yaşam kalitesinin iyileştirilmesi doğrultusunda; toplumun büyük bir bölümünü dışlayan, halkın katılımı ve denetimine kapalı yerel yönetim biçiminin aşılmasını; kent halkının ve meslek örgütlerinin demokratik katılım ve denetimi sağlayacak bir anlayışın geliştirilmesini öncelikli ve temel bir gerek olarak görmektedir.

Çalıştık çalışmalarımız sadece bu kadarla kalmadı. Kasım ayında 2014 Mart yerel seçimlerine yönelik olarak “yerel yönetimler seçim bildirgesi”ni tüm odalarımızın katkılarıyla hazırladık. İster bağımsız ister herhangi bir partiden olsun bizim seçim bildirimimizin altına ben bunu taahhüt ediyorum demeyen hiçbir adaya TMMOB kurumsal olarak oy vermeyecektir. Seçim bildirimimiz hem yerele ilişkin tespitler, hem de buna karşı gerçekçi, yapılabilir önermelerle dolu ciddi bir hazırlıktır. Açıktan da ifade ediyoruz; bunun altına imza koymayan her kim olursa olsun bu adalara halkımızın oy vermeme çağrısını da buradan duyurmuş olayım.

Her zaman söylediğim bir şey vardır; “kentlin sakini değil sahibiyiz.” Bunu yüreğimizde hissediyoruz, bunun için de hep birlikte mücadele ediyoruz.

Saygılar sunuyorum.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

**KURUMLARA GÖNDERİLEN
YAZILAR
ve
GÖRÜŞLER**

ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK BAKANLIĞI'NIN ÜYE BİLGİLERİ İSTEMİYLE İLGİLİ YAZISINA GÖNDERİLEN YANIT

31 Temmuz 2012

T.C.

ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK BAKANLIĞI

Mesleki Hizmetler Genel Müdürlüğü'ne

İlgi : 24 Mayıs 2012 tarih B.09.0.MHG.0.12.06.00-4158 sayılı yazınız hk.

İlgi yazınızda, Birliğe bağlı Odalardan kayıtlı tüm üyelerinin tüm bilgilerinin CD ortamında istenmesinin nedeni olarak, yapı denetim sisteminde ruhsat vermeye yetkili idareler ve yapı denetim kuruluşlarındaki üyelere ait bilgilerde hataların olduğu, kullanıcıların hatalı bilgi girmesinden kaynaklanan mağduriyetlerin ve haksızlıkların oluştuğunun Genel Müdürlükçe tespit edildiği ve söz konusu sorunların giderilmesi amacıyla, ilgide kayıtlı yazılarla odalardan üyelerine ait bilgilerin istendiği belirtilmekte, bilgi talebinin bu amaca yönelik olduğu, bugüne kadar odalarca talebin karşılanmadığı, söz konusu talebin yerine getirilmemesi durumunda hatalı veya eksik kayıtlardan kaynaklanan mağduriyetlerden ve haksızlıklardan Birliğin veya odaların sorumlu olacağı ifade edilmektedir.

Yapı denetim sisteminde yer alan ve Bakanlığınızca yapı denetim belgesi verilen meslek mensupları mühendis ve mimarlardır. TMMOB ve bağlı odalar Anayasa'nın 135. maddesi gereğince Anayasal bir kuruluş ve yerinden hizmet yönetim kuruluşu olduğuna göre, Bakanlığınızın yapı denetim sistemine giren mühendis ve mimarların bilgisini odalara açması gerekmektedir. Bakanlık bu bilgileri meslek kuruluşları ile paylaşmazken, meslek kuruluşlarından yapı denetim sisteminde olsun olmasın tüm meslek mensuplarının tüm bilgilerini yapı denetim kuruluşları ve muhtelif kuruluşlarla paylaşmasını talep etmektedir. Bu talebin, TMMOB mevzuatı, meslek mensubu ve kamu yararı açısından anlaşılması olanaksızdır.

Bakanlığın talebinin yerine getirilmesi demek, mesleğini icra eden meslek mensupları ile odaları arasındaki organik bağın koparılması demektir. Sınırları belirlenmemiş bilgilerin piyasa koşullarına göre çalışan şirketlere açılması durumunda, odaların meslek mensubunu takip etmesi olanaksız hale gelecektir. Yapı denetim ve hazırlığı süren teknik müşavirlik kuruluşları, meslek odalarını atlayarak, sicil durum belgesine ihtiyaç duymadan üyelerle ilişki kuracaklar ve mesleğin uygulanmasında odaların belirlediği mesleki davranış kurallarının bir işlevi kalmayacaktır. Bakanlığınız adeta meslek odalarını üyelerinin bilgisini servis etmekle görevlendirmektedir. Böyle bir görevlendirme yetkisi Bakanlıkta olmadığı gibi, tüm üye bilgilerini piyasa koşullarına göre çalışan şirketlere dağıtma yetkisi de TMMOB'ye tanınmamıştır.

Hizmet yönünden yerinden yönetim kuruluşları olan meslek odalarından talep edilmesi gereken, Bakanlığınızın yapı denetim sistemini odalara açması ve odaların da bu sistemde yer alan meslek mensuplarına ait yanlış ve hatalı bilgileri tespit etmesi ve gerekli uyarıları yapması ve meslek mensubunun takibini kolaylaştırmasıdır.

Bunun dışında, meslek mensuplarının odaları ile ilişkiye geçmelerini, denetlenmelerini, haklarının korunmasını engelleyecek taleplere yanıt verilmesi beklenmemelidir. Meslek odasına üyelik, salt evrak üzerinde bir kayıttan ibaret değildir. Mesleki yeterliliğin takibi, gelişimi, uzmanlık alanı, mesleğinde yetkinlik, mesleki davranış kurallarına riayet gibi konuların belgelendirilmesi ve sicillerinin tutulmasını kapsayan bir ilişkidir. Aksi halde, Anayasa'nın 135. maddesi, 6235 sayılı TMMOB Kuruluş Yasası'nın amacı açıklanamaz.

Birliğimiz ve bağlı odalar bugüne kadar üyelerinin sicillerinin tutulması ile gözetim ve denetim görevlerini aksatmadan yürütmeye çalışmışlardır. Bu yönde tüm kamu kurum ve kuruluşlarıyla işbirliği yapmaktan kaçınılmamış, hukuk kuralları çerçevesinde ve kamu yararı doğrultusunda belge ve bilgi paylaşımı dahil işbirliği içerisinde olunmuştur. Bu işbirliği halen pek çok kamu kurumuyla yapılmaya devam edilmekte ve kamu yararı açısından yararlı paylaşımlar gerçekleştirilmektedir. Ancak Genel Müdürlüğünüzün ısrarlı bir şekilde Birliğimizin ve odalarımızın görev alanlarıyla ilgili müdahalede bulunması ile üye bilgilerinin tamamının elde edilerek odalarımızın görevi olan konuları üstlenilmeye çalışılması karşılık bulmayacaktır. Bu konu ve başkaca sorun teşkil eden konularda karşılıklı olarak kararlaştırılacak yol ve yöntemler üzerinden bir paylaşımda bulunulması adına gerekli görüşmelerin yapılması için çağrıda bulunmanızı beklediğimizi ifade etmek isteriz.

Bilginize arz olunur.

N. Hakan Genç
Genel Sekreter

TEHLİKE SINIFLARI TEBLİĞİ TASLAĞINA İLİŞKİN GÖRÜŞ 10 Ağustos 2012

ÇALIŞMA VE SOSYAL GÜVENLİK BAKANLIĞI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

İlgi: 23 Temmuz 2012 Tarih ve B.13.0.İSG.0.00.00.00/205/8051 sayılı yazınız

İlgi yazınızla Tehlike sınıfları tebliği taslağına ilişkin Birliğimiz görüşleri istenmektedir.

Her işin ve yapıldığı yerin kendine özgü tehlikeleri barındırdığı açıktır. Soyut olarak işyerlerinin tehlikelere göre ayrılmasının İşçi Sağlığı ve Güvenliğine katkı sağlamayacağı görüşündeyiz. Bilindiği gibi Çalışma yaşamında var olan tehlikeler (6331 sayılı Yasa Tanımı Tehlike: İşyerinde var olan ya da dışarıdan gelebilecek, çalışanı veya işyerini etkileyebilecek zarar veya hasar verme potansiyeli.) bir işyerinde alınmayan tedbirler sonucunda telafi edilemeyecek (Kalıcı sakatlık veya yaşam kaybı) ziyanlara neden olabilecek ise o iş yerinin çok tehlikeli sınıfta (taslak tebliğ gereği) olması kaçınılmazdır.

Güvenlik kültürünün yerleşik olmadığı ülkemizde NACE Rev.2_TR kodlamasında yer alan çalışma alanlarının hemen hepsinde kazaların kaçınılmaz olduğu yaşanan iş kazalarına baktığımızda ortaya çıkmaktadır.

Bu durumda NACE Rev.2_TR kodlaması, bu işyerlerinde A,B,C sınıfı İSG Uzmanının hangi iş kollarında çalıştırılacağına belirlenmesi anlamını taşımaktan öteye gitmemektedir. Burada şunu sormak gerekir, bu standartların alındığı Avrupa da standartlar ne amaçla çıkmıştır ve AB ülkelerinde A,B,C sınıfı İSG Uzmanı diye (hele hele 2 yıllık teknikerlerin bile olabildiği) bir kavram var mıdır?

Tehlike sınıflarına bakışımızın bu yönde olmasına, bu güne kadar yasa, yönetmeliklere göndermiş olduğumuz görüşlerin dikkate alınmamasına karşın kamusal sorumluluk gereği tebliğ üzerine görüşlerimiz aşağıda sunulmuştur.

Yazınız eki NACE Rev.2_TR kodlaması tehlike listesine ilişkin görüşlerimizde liste üzerinde önerdiğimiz tehlike sınıfı yazılarak yorumlanmıştır. Ancak NACE Rev.2_TR kodlamasında yer almayan bazı iş kolları da öneri olarak sunulmaktadır.

1. Tebliğ Taslağı **“MADDE 2 - (1) İşyerinin tehlike sınıfının tayininde o işyerinde yapılan asıl iş temel alınır.”** denilmektedir. Ancak aynı anda farklı alanlarda işlerin yapılmakta olduğu işyerleri bakımından, asıl iş-tali iş ayrımının yapılmasında sorunlar çıkacağı açıktır. Örneğin işletme belgesinde belirtilen “asıl iş”i az tehlikeli sınıfta olan bir işyerinde, ikinci iş olarak tehlikeli ya da çok tehlikeli gruba dâhil bir faaliyet yürütülmesi halinde, işletmenin üst gruptaki tehlike sınıfına dahil edilmemesi, 6331 Kanununun amacına aykırılık teşkil edebilecektir. Bu nedenle bu maddenin aşağıdaki gibi değiştirilmesini önermekteyiz.

“**MADDE 2 - (1)** İşyerinin tehlike sınıfının tayininde o işyerinde yapılan asıl iş temel alınır.

(2) İşveren işyerinde gerçekleştirdiği eklenti veya faaliyet değişikliğini en geç 15 gün içerisinde Bakanlığa bildirir.

(3) İşyerinde birden fazla asıl iş tanımına uygun faaliyetin yürütülmesi halinde, tehlike sınıfı daha yüksek olan iş temel alınır.”

2. Tebliğ Taslağı **MADDE 3-(3)**'te “Komisyon toplantıya katılanların salt çoğunluğu ile karar verir. Oyların eşitliği halinde Başkanın kullandığı oy yönünde çoğunluk sağlanmış sayılır. Çekimser oy kullanılamaz.” denilmektedir. Ancak bir işyerinin ne kadar tehlikeli olduğu, işyerlerinin faaliyetleri (yüksekte çalışma, ateşli işler, kaldırma operasyonları vb.), kullanılan ekipmanlar, çalışma metodolojileri, kullanılan malzemeler (hammadde, kimyasal vb.) ve çalışma alanları bazında yapılan risk analizleri sonucunda risk puanları göz önüne alınarak belirlenmelidir. Oylama yöntemiyle belirlenecek tehlike sınıflarının ne kadar doğru olacağı tartışılmalıdır.

Ayrıca Madde 3-(1)'de anılan Kurul üyelerinin risk analizi ve işyerlerindeki kazalara neden olabilecek tehlikelerin neler olacağı konusunda uzman olmaları gerekmektedir. Kurula bakıldığında üyelere bazılarının konu üzerindeki yetkinliği tartışılabilir.

NACE Rev.2_TR kodlaması iş kolları listesinde, iş kollarının tehlike sınıflarının hangi esaslara dayanılarak verildiği bilinmemektedir. Tehlike sınıfları, meslek hastalıklarının da dikkatle alınarak kriterleri belirlenerek belirlenmelidir.

3. Tebliğ Taslağı **MADDE 4 - (1)** İşyeri tehlike sınıfına yapılan itirazlar Bakanlıkça değerlendirilir. Değerlendirme; Bakanlığımız tescil kayıtları üzerinden ve işyerinin tesciline esas alınan asıl iş dikkate alınarak sonuçlandırılır.

(2) Gerekli görülmedikçe işyerlerinde yapılan esas işe ilişkin inceleme yapılmaz. İşyerlerinde inceleme yapılma zorunluluğunun doğması halinde teknik inceleme için yapılacak ortam ölçüm ve kontrol masrafları işverenlerce karşılanır

Denilmektedir, ancak Firmaların çalışma alanlarına göre tehlike sınıfları tescillerine göre değişmiş olabileceği düşünülerek İşyerleri en az 3 yılda bir periyodik ve zorunlu olarak denetlenmelidir. Bu nedenle bu maddenin aşağıdaki gibi değiştirilmesini önermekteyiz.

MADDE 4 - (1) AÇIKLAMA: İşyeri tehlike sınıflarının güncel olmadığı tescil kayıtları

üzerinden incelenip işyerinin tesciline esas asıl işin yapılıp yapılmadığı denetlenmelidir. İnceleme sonucunda tehlike sınıfı yeniden belirlenmelidir.

(2) İşyerlerinde esas işe ilişkin olarak Bakanlıkça 3 yılda bir periyodik denetim ve inceleme yapılır.

4. Bu taslakta yer alan faaliyetlere baktığımızda ise (NACE Rev.2_TR) bunların detaylandırıldığı (yaklaşık 25 kat) görülmektedir. İstatistiki bilgi açısından faaliyetler ve bunların alt gruplarının yazılması bu istatistiklerin değerlendirilmesi açısından önem taşıyacağı ve bunların da doğru değerlendirilmesi ve gerekli önlemlerin alınması sonucu iş kazaları ve meslek hastalıkları konusunda olumlu gelişmeler sağlanabileceği düşünülebilir. Çünkü SGK tarafından açıklanan 4 yıllık istatistiklere bakıldığında ;

2007 yılı istatistiklerinde bilinmeyen İş Kazası 23, bilinmeyen Ölüm nedeni ise 57,
2008 yılı istatistiklerinde bilinmeyen İş Kazası 8, bilinmeyen Ölüm nedeni ise 51,
2009 yılı istatistiklerinde bilinmeyen İş Kazası 21, bilinmeyen Ölüm nedeni ise 781,
2010 yılı istatistiklerinde bilinmeyen İş Kazası 187, bilinmeyen Ölüm nedeni ise 50 olarak açıklandığı görülmektedir.

Buradan da anlaşılmaktadır ki İş Kazaları ve Ölümlerin tablolarda bir yeri bulunmamaktadır.

5. Meslek Hastalıkları konusundaki acı gerçek ise yıllardır gözler önündedir.2010 yılında meslek hastalığından 10 kişinin öldüğü, bunun 6 sının Kömür ve Linyit çıkarılması faaliyetlerinde çalışanların, diğerleri ise 1'i geçmemek üzere değişik iş kollarındaki faaliyetlerde çalışanların olduğu istatistiklerde görülmektedir.

Mevcut 99 koddan ;

18.sırada Tekstil Ürünleri İmalatı, 19.sırada ise Giyim Eşyaları İmalatı görülmekte ve 2010 istatistiklerine göre Meslek Hastalığından hiçbir kimsenin ölmediği görülmektedir. Yine herkesin bildiği Kot Taşlama İşlerinde ölenler maalesef burada yer almamaktadır.

6. NACE Rev.2_TR kodlamasında yeralmayan iş kolları :

- Gemi, yüzer platform ve yüzer yapıların tamirleriyle ilgili bir tanımlama listede yoktur. Çalışma sahamızda tamir yoğun bir iş koludur. Buna en yakın olarak 30.11.08 maddesinde “Gemilerin, yüzer platformların ve yüzer yapıların büyük çapta değiştirilmesi ve yeniden inşası” geçse de bu yeterli değildir.

- Gemi yan sanayine ait; 25.99.08 maddesinde Metalden gemi ve tekne pervaneleri ve bunların aksamaları ile çıplar, filika demirleri vb. imalatı hariç hiçbir yan sanayi dalının belirtilmemiş olması büyük bir eksiklik. Gemiye ait elektrik, izolasyon, boya üretimi, galvaniz kaplama, asit temizliği gibi ürünler ve dallar başka maddelerin içinde yer alsa da, gemi yan sanayi ürünlerinden bilhassa metal ve metal dışı içerikli (demir, çelik, alüminyum, kompozit, fiber, vb.) olanlardan bahsedilmemektedir. Bu durum 30.11 maddesi altına “gemilere ait gerek metal, gerekse metal dışı malzemelerle yapılan yan sanayi üretimi” şeklinde yeni bir madde eklenerek düzenlenmelidir. Bu iş kolunda çalışan sayısı

tersane istihdamlarının yaklaşık 4-5 kat üstündedir.

- 722 5 23.12 05 Lazer kullanılarak cam işleme eklenmelidir.
- 667 4 21.20.05 Radyofarmasotik üretimi eklenmelidir.
- Ekli tehlike sınıfı listesinde jeotermal faaliyetlere özel bir sınıflandırma mevcut değildir.1599 ID' li sınıflandırma altına eklenmelidir.
- Madencilik ve Taş Ocakçılığı (ID142) altında petrol ve gaz çıkarımı mevcut olmakla birlikte bu sınıfa 'jeotermal su üretimi' de eklenmelidir.

ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK BAKANLIĞI'NA SİCİL DURUM BELGESİ UYGULAMASI İLE İLGİLİ GÖNDERİLEN YAZI

17 Eylül 2012

ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK BAKANLIĞI
Mesleki Hizmetler Genel Müdürlüğü'ne
ANKARA

İlgi: 16 Temmuz 2012 tarih ve B.09.0.MHG.0.10.01.00-310.06-2344 sayılı sicil durum taahhütnamesi hk. yazınız.

İlgi yazınızda, jeofizik mühendisi Ercan Aktürk'ün zemin etüt raporunun “Oda onayı” yaptırılmadan, “sicil durum belgesi” alınmadan idaresine sunduğu gerekçesiyle Odasınınca ihtar edildiği, Bakanlık mevzuatında böyle bir zorunluluğa yer verilmemiş olması nedeniyle, bağlı meslek Odasının mevzuata aykırı uygulamaları nedeniyle mağdur duruma düşen meslek mensubunun yargı yoluna başvurabileceğinden bahisle ilgili meslek oda sorumluları hakkında 6235 sayılı Kanun uyarınca gerekli işlemlerin yapılması gerekmektedir denilmektedir.

Bildiğiniz üzere, TMMOB ve bağlı Odaları 6235 sayılı Yasa ile kurulmuş kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşlarıdır. Anayasa'nın 135. maddesi de bu kuruluşları genel idare içinde yerinden hizmet yönetim kuruluşu olarak düzenlemiştir. Anayasal kuruluş olan meslek kuruluşlarını merkezi idareden ayıran en büyük özellik, organlarının seçim yoluyla belirlenmesi ve Oda Genel Kuruluna karşı sorumlu olmalarıdır. Oda Yönetim kurullarının görevleri, TMMOB Yasası'nın 24. maddesinde Oda *“Umumî Heyetçe alınan kararları tatbik etmek ve bu kanunla tanınan hak ve salâhiyetleri iyi bir şekilde kullanmak ve Oda ile Birlik arasındaki irtibat ve işbirliğini sağlamak”* biçiminde belirtilmiştir.

Şikayete konu “Oda Onayı” kasıtlı olarak yanlış ifade edilmiş olup, bu mesleki denetim uygulamasından başka bir şey değildir. Bu uygulama ise ilgili Odanın Mesleki Denetim Yönetmeliğine dayanmaktadır.

Yine bildiğiniz üzere, düzenli yönetim ilkesinin gereği olan ve Anayasa'nın 124 üncü maddesi doğrultusunda TMMOB ve bağlı Odaları kendi görev alanına ilişkin yönetmelik çıkarma yetkisine sahiptir. Bu yönetmelik düzenlemeleri ise Genel Kurul kararlarına dayanmaktadır. Genel Kurul kararlarının Yönetim Kurulu eliyle ortadan kaldırılması TMMOB Yasası ve İdare Hukuku açısından olanaklı değildir. Birlik organlarının görev ve yetkileri Yasa'da açıkça belirtildiğine göre hukuka aykırı bir işlem yapılmasını istemenin kendisi hukuka aykırı olacaktır. İdare hukukunda, yönetsel idari işlemler, idari işlemi tesis eden makam tarafından geri alınmaya veya yetkili yargı yerince iptal edilinceye kadar, hukuka uygunluk karinesine, bağlayıcılık özelliğine sahiptir. Bu ilkeden de anlaşılacağı üzere, ne Birlik organları ne Oda organları ne de merkezi idare emirle bu işlemleri ortadan

kaldırma yetkisine sahip değildir.

TMMOB ve bağlı Odaları, 6235 sayılı yasa'nın kendilerine tanıdığı yetkiye dayanarak, meslek mensuplarının ortak menfaatlerini karşılamak, meslek etiğini oluşturmak, mühendislik ve mimarlık meslek dallarının gelişmesi, nitelikli hizmet elde edilmesi, meslektaşlar arasında işbirliği ve dayanışmanın sağlanması, haksız rekabetin önlenmesi gibi kuruluş amacına uygun düzenleyici işlemler tesis etmiştir. Tesis edilen bu işlemler meslektaş yararına olup, Genel Kurullarda kabul edilen yönetmeliklerin üyeyi mağdur ettiği savını kabul etmek olanaklı değildir. Mesleki denetim uygulamaları sayısız kez iptal davasına konu edilmiş ve bu uygulamanın meslektaş ve kamu yararına olduğu yargı tarafından kabul edilmiştir. Bu uygulamanın idare tarafından sorunmuş gibi sık sık gündeme getirilmesi, genelgelere konu edilmesi tarafımızca anlaşılması oldukça güç bir husustur. Çünkü, bu uygulama ne Belediyelerin ne Valiliklerin ne de Bakanlığın yetkisine müdahale içermemekte olup, Oda ile üyesi arasındaki bir ilişkiden ibarettir. İdareleri bağlayıcı niteliği olmayan bir işlemden dolayı idarelerce şikayete konu edilmesi, idarelere tanınan yasal yetki ve görevle de bağdaşmamaktadır.

Sonuç olarak, TMMOB Yasasına uygun olarak Oda Genel Kurullarında kabul edilmiş, Birlik incelemesinden geçerek Resmi Gazete'de yayımlanmış olan Odanın düzenleyici bir idari işlemi iptal etme, hukuksal olarak geçersiz kılma hukuken olanaklı olmadığından, yasal görevlerini yerine getiren yöneticiler hakkında, isteminiz doğrultusunda bir işlem yapmak olanaklı değildir.

Bilgilerinize arz ederiz.

Saygılarımızla.

N. Hakan GENÇ
Genel Sekreter

“YAPILARIN YIKTIRILMASINA İLİŞKİN YÖNETMELİK TASLAĞI” ÜZERİNE TMMOB GÖRÜŞÜ

25 Eylül 2012

ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK BAKANLIĞI

Altyapı ve Kentsel Dönüşüm Hizmetleri Genel Müdürlüğü'ne
ANKARA

İlgi: 03 Ağustos 2012 tarih ve B.09.0.AHG.0.14.03.00-010.03/937 sayılı yazınız.

İlgi yazınızla, 6306 sayılı Kanunun uygulaması kapsamında hazırlanan “Yapıların Yıkıtılmasına İlişkin Yönetmelik Taslağı”nın incelenerek, varsa uygulamada yaşanan veya yaşanması muhtemel sorunların ve çözüm önerilerinin tarafınıza iletilmesi istenmektedir.

Ülkemizde bugüne kadar yapıların yıkılmasına ilişkin müstakil bir düzenleme olmadığı bilinmekte ve gönderilen yönetmelik tasarısı ile bu eksikliğin giderilmeye çalışıldığı anlaşılmaktadır. Ancak, yıkım süreci salt bir prosedürün tamamlanması değildir. İşçi sağlığı ve iş güvenliği, çevre ile olan ilişkisi, mühendislik, mimarlık ve planlama ilkeleri ile birbirinden farklı mühendislik ilkeleri, bilimsel gereklilikler açısından ele alınmalı ve bu anlayışla düzenleme yapılmalıdır.

Bu nedenle yapıların yıkım sürecine ilişkin mevzuatın düzenlemesi, ilgili diğer ulusal ve uluslararası düzenlemelerle bütünleştirilmesi ve etkin bir şekilde uygulanmasının sağlanması bir gerekliliktir. Ancak, görüş istenilen yönetmelik ülke ihtiyacı açısından değerlendirildiğinde uygulamada yaşanan sorunlara, eksikliklere çözüm olmaktan uzak olup mevcut uygulamalardan daha da geriye düşülme riskini içermektedir. Tasarının ismi genel düzenleme gibi görünse de dayanak maddenin 6306 sayılı **Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanuna** yönelik hazırlandığını düşündürmektedir. Yönetmelik taslağı bu haliyle genel ihtiyaca yanıt vermekten uzaktır.

Şöyle ki:

1. Tasarının **amaç** maddesinde ülke geneline yönelik olduğuna ilişkin bir düzenleme yapılmış olmasına karşın, “Dayanak” maddesinde, bu düzenlemeye karşılık gelen 644 sayılı KHK'nin 33. Maddesi yeterliyken, yıkılacak yapı ya da yıkım sürecine ilişkin olarak bazı koşul ya da kısıt getiren ilgili diğer ulusal yada uluslararası düzenlemelerden muaf tutan 6306 sayılı **Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanuna** da yer verilmiştir. Bu nedenle, dayanak yasa maddesinden 6306 sayılı yasa çıkarılmalı ve İmar Yasası eklenmelidir.

6306 sayılı **Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanun**, gerek uluslararası sözleşmeler, gerekse ulusal düzenlemelerle korunması devlet güvencesi altında olması gereken, doğal ve kültürel mirasımızın en önemli parçalarından “**taşınmaz kültür varlıkları**” açısından oldukça olumsuz unsurları

içinde barındırmaktadır. “Dayanak” maddesinde genel düzenleme yetkisi veren KHK dışında, bu Kanuna yer verilmesiyle, her türlü yapının 6306 sayılı Kanun kapsamında değerlendirilmesine ve hiçbir kısıt ya da koşula bağlı olmadan yıkım yapılmasına olanak sağlanacaktır.

2. Riskli yapı tanımı yapılmalı, taşınmaz kültür varlığı olanlar için ayrı düzenleme getirilmelidir. 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununun bazı bölümlerinin 6306 sayılı Kanunun **uygulanmasını engelleyici hükümler içerdiği ve 2863 sayılı Yasa’nın uygulanmayacağı öngörülmektedir.**

Tasarı bu yönden değerlendirildiğinde; 6306 sayılı Yasa uyarınca çıkarılan ve riskli yapıların yıkım süreci ve bu yıkımı yapacak kişilerde aranacak nitelikleri kapsayan bir yönetmelik taslağıdır. Bu taslakta taşınmaz kültür varlıkları ile ilgili hiçbir hüküm yer almamaktadır.

6306 sayılı yasada Riskli yapı tanımında bir sınıflama yer almamıştır. Riskli yapı riskli alan dışında da yer alabilmektedir. Bir yapının riskli olması için saptanan ölçütler taşınmaz kültür varlıkları için geçerli de olsa, bu varlıkların yıkımı için yeterli değildir.

Riskli yapı tanımı içinde Taşınmaz Kültür Varlıkları ayrı bir tanım içinde yer almadığından herhangi başka bir yapı gibi 6306 sayılı yasa ve ilgili mevzuatı hükümlerine tabi tutulmasının yolu açılmaktadır. Bir diğer ifadeyle ülkenin kimliğini toplumun hafızasını oluşturan, evrensel ve ulusal değerlere sahip olan kültür mirasımızın varlığı uygulamacının insafına bırakılmaktadır.

3. Kültürel miras kapsamında olan yapı, yapı grupları ile tarihi ve arkeolojik sit alanlarına ilişkin düzenlemeleri içeren 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununa atıf yapılmalıdır.

4. Güvensiz hale gelen yapı dışında kalan, yıkılacak yapıların niteliğine ve kullanım amacına göre sınıflandırma yapılması, buna göre de ilgili mesleklerin ilişkilendirmesinin yapılması gerekmektedir. Sınıflandırmada yapı niteliği, kullanım amacı tehlikeli, patlayıcı madde üretim tesisleri, kimya sanayi gibi sanayi tesisleri, çelik konstrüksiyon, kültürel doğal miras açısından konumu ve niteliğine ilişkin düzenlemelere yer verilmelidir.

5. Kamu yapılarına ilişkin düzenleme yapılmalıdır. Kamu ortak kullanımında olan yerler, binalar ile mülkiyeti kamuya ait olan kamu yararına yönelik kullanılan yapıların yıkılmasına ilişkin değerlendirme de sadece yapının fiziki nitelikleri değil, toplumsal hafıza, topluma kattığı değer, inşa edildiği dönemi temsil etme gibi nitelikleriyle birlikte yüklediği fonksiyonun kamu yararı kavramı açısından değerlendirilmesine de yer verilmelidir.

6. Yıkım süreci tanımlanmalıdır. Bina yıkımında, noktasal proje temelli değil bütüncül plan esas alınmalı, imar planı kararlarına atıf yapılmalıdır.

7. Yıkım sürecinin mühendislik ilkeleri, bilimsel gereklilikler doğrultusunda gerçekleştirilebilmesi için yıkılacak yapının yıkım sürecinde görev alacak ilgili disiplinlerin tanımı yapı sınıflamasına göre yapılmalıdır.
8. Yıkım projelerini hazırlayan ve imzalayan ilgili meslek odasından sertifikalı Proje Müellifi tanımı getirilmelidir.
9. Proje içeriğinin ne olduğu açıkça yazılmalıdır. Yıkım ile birlikte sökülme tanımlaması da yapılmalıdır.

Sonuç itibariyle, insan hakları ve tüm evrensel hukuk normlarından varesten kılınan, iptali istemiyle Anayasa Mahkemesi önüne götürülen 6306 sayılı Kanunun bu yönetmeliğe dayanak yapılmaması gerekmektedir.

Her ne kadar yıkım sürecine ilişkin bir düzenlemeye ihtiyaç duyulsa da hazırlanan taslağın Türkiye gerçekleri ile örtüşmeyen bir yaklaşımla ele alınmış olduğunu; hem toplum, hem yapı çevre hem de doğal çevre üzerinde yol açacağı zararların tahmin edilenlerin çok üstünde olacağını söylemek mümkündür.

Bilimsel bilgiyi, meslek etiğini, katılımcı uygulamaları, disiplinler arası çalışmaları, mesleki yetkinlikleri, sivil toplumun hak ve özgürlüklerini göz ardı eden bu düzenlemeler; çağdaş normlar içerisinde değerlendirildiğinde son derece yetersiz görünmektedir. Sadece kurum ve kuruluşlar arasında değil, toplum içerisinde de çok ciddi kavram ve uygulama karmaşası yaratacak, bunun da ötesinde toplumsal eşitsizlik ve adaletsizliklere yol açabilecek bu düzenlemelerin bağlı olduğu kanun ile birlikte bu koşullarda uygulanması, gerçeklikten uzak olacak ve amaçlanandan tamamen farklı sonuçları doğuracaktır.

Bu nedenle, tüm bu süreçlerde mühendislik disiplinleri yanında, şehir ve bölge planlama, mimarlık, sosyal bilimler, sağlık bilimleri gibi farklı disiplinlerin de katılımı gerekmekte, aynı şekilde çevre ile olan bağlantısı göz ardı edilmeden halkın katılımı ile çevre etki analizleri yapılmalı ve meslek odalarının da bu süreçte yer alması sağlanmalıdır.

Bilgi ve gereğini arz ederiz.

Saygılarımızla.

N.Hakan GENÇ
Genel Sekreter

İŞ GÜVENLİĞİ UZMANLARININ GÖREV, YETKİ VE SORUMLULUKLARI İLE EĞİTİMLERİ HAKKINDA YÖNETMELİK TASLAĞI ÜZERİNE TMMOB GÖRÜŞÜ

8 Ekim 2012

ÇALIŞMA VE SOSYAL GÜVENLİK BAKANLIĞI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

ANKARA

İlgi: 19 Eylül 2012 tarih ve B.13.0.İSG.0.00.00.00/200/10456 sayılı yazınız

İş Sağlığı ve Güvenliği Yasası müstakil bir yasa olarak 6331 sayılı ile 20 Haziran 2012 tarihinde TBMM’de kabul edilmiş ve 30 Haziran 2012 tarihinde Resmi Gazete’de yayımlanmıştır. Yasada, iş güvenliği ve sağlık hizmetlerinin tüm işyerlerinde uygulanacağı belirtilmekle beraber iş güvenliği ve sağlığı kavramlarının neyi ifade ettiği açıklanmamış; yasa sistem ve kurumdan yoksun bırakılmış; hizmetin uygulama araçları piyasaya verilmiş ve en önemlisi devlet denetimi kaldırılmıştır. Bunların yanında güvenlik ve sağlık hizmeti yükümlülüğünü üstlenecek olan mühendis ve hekimlerin hak ve yetkileri düzenlenmemiş, işletme ve yetkili makam ile ilişkileri belirlenmemiştir. Somut norm uygulamasına yönelik tüm düzenlemeler de yönetmeliklere bırakılmıştır.

Tarafımıza gönderilen “İş Güvenliği Uzmanlarının Görev Yetki Sorumlulukları ve Eğitimleri Hakkında Yönetmelik Taslağı” somut norm uygulamasına ilişkin yönetmeliklerden biridir. Bu yönetmelik, iş güvenliği uzmanlarının görev ve yetkilerini düzenlememiş, yasanın somut norm uygulamasına ilişkin hiçbir karanlık noktayı açmamıştır. Yönetmelik daha çok, mühendisleri eğitecek eğitim kurumu, bu kurumun yetkilendirilmesi, sorumlu müdür, TTK ile ilişkileri ve eğitim kurumunun iç mimari durumuna ilişkin hükümler içermektedir. Bu yönetmelik taslağı, iş güvenliği uzmanlarının işverenle sözleşme ilişkilerini, ücretlerini, çalışanlarla ilişkilerini düzenlemiştir ve bu nedenle de yasak savmıştır. Sorunludur ve uygulamada çıkacak sorunlara hiç değinilmemiştir. Bu nedenle de bu taslak uygulama yönetmeliği niteliğinden uzaktır.

Sorumluluk Mühendise Yüklenmiştir

İş güvenliği mühendisleri, yasanın ana unsurlarından biri olmasına karşın, yönetmelik taslağında iş güvenliği hizmetini sunacak bir araç olarak ele alınmıştır. Devlet ve işverenlerin sorumluluğu hak ve yetkiden yoksun iş güvenliği mühendislerinin omuzuna yüklenmiştir. İş güvenliği uzmanları görevlerini mesleğin gerektirdiği etik ilkeler ve mesleki bağımsızlık içerisinde yürütür biçiminde olup; bu düzenlemeyi destekleyen, güvenceleyen başkaca bir uygulama normu getirilmemiştir. “Hizmet sunan kuruluşlar ile işyeri hekimi ve iş güvenliği uzmanları, iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerinin yürütülmesindeki ihmallerinden

dolayı, hizmet sundukları işverene karşı sorumludur” denilerek; iş ilişkisinin niteliği gözardı edilerek işverenin sorumluluğu iş güvenliği mühendislerine yüklenmiştir.

İş güvenliği mühendislerinin görevlendirilmesine, istihdam biçimine, eğitimine, bilgi birikimine, yetkilendirilmesine, meslek odası ile arasındaki ilişkiye dair hiç bir somut ölçüt getirilmemiştir. Görevlendirmede, işletmenin türü, büyüklüğü, işletmenin organizasyonu ve bilgi birikimi ele alınmamış; somut bir ilke belirlenmemiştir. İstihdam biçimindeki ilişkiler ele alınmamış; işçi olarak, kısmi süreli, istisna akdindeki sorumluluklar ayrı ayrı ele alınması gerekirken herkese aynı sorumluluk yüklenmiştir. Örneğin yönetici konumunda olan bir mühendis, iş güvenliği mühendisinin görevini üstlenebilir mi? Bu çalışanlarla çıkar çatışması anlamına geleceği için yöneticilere aynı zamanda iş güvenliği mühendisi görevi verilmemelidir.

İş Güvenliği Mühendisinin İş Güvencesi Yok

Bir başka sorun, iş güvenliği mühendislerinin görevine son verme hallerinin düzenlenmemiş olmasıdır. İş güvenliği mühendisinin hangi durumlarda iş akdi feshedilir? İş Kanunu’ndaki hükümlere göre iş akdi feshedilecek bir iş güvenliği mühendisinden iş güvenliği hizmetlerini yürütmesini beklemek gerçekçi değildir. İş güvenliği mühendisinden beklenen Devletin yapması gereken denetim ise, bu hizmete uygun koruyucu hükümlerle mühendislere güvence sağlanması gereklidir.

Yönetmeliğe göre, iş kazası sonucu işyerinde ölüm veya maluliyetle sonuçlanan bir kaza meydana gelmiş ise, iş güvenliği mühendisinin belgesi 6 ay askıya alınacaktır. İhmalin tespitinde yargı kararının esas alınacağı belirtilmektedir. Bu durumda TCK’nun 53/6 maddesi ve TMMOB Yasası gözetilmeksizin bir düzenleme yapıldığı anlaşılmaktadır.

İşyerleri Denetimsiz Bırakılmıştır.

İşyerlerinde iş sağlığı güvenliğinin sağlanmasından asıl sorumlu işverenlerdir, çalışanların iş sağlığı güvenliği önlemlerine uyması, önlemleri etkisiz hale getirmemesi, eğitime katılması vb. görevleri bulunmaktadır.

Devlet ise, mevzuat hazırlamanın yanında işyerlerini denetlemek ve eksiklikler olduğunda eksikliklerin giderilmesi için ceza yanında bir çok tedbiri öngörmelidir.

Mevzuatın hazırlanma süreci, tarafların görüşlerinin alınması ve içeriği konusunda tartışmalar bir yana, denetleme görevinde büyük aksaklıklar olduğu, işyerlerinin denetlenmediği açıktır. Müfettiş sayısı ve denetlenen işyeri sayısı çok düşüktür, en iyimser rakamlarda bile, işyerlerinin ancak % 5’inin denetlendiği belirtilmektedir. Türkiye, iş kazası sayısı bakımından Avrupa’da birinci, Dünya’da üçüncü sıradadır.

İş kazaları sonucu ölümlerde, 2010, 2011, 2012 yıllarındaki büyük artışın da sonucu olarak, İş Sağlığı Güvenliği Kanunu TBMM'ye sevk edilerek tepkiler azaltılmaya çalışılmıştır. Ancak hem kanun, hem de yönetmelik taslağı konunun diğer taraflarını unutmuş, iş kazalarının, meslek hastalıklarının önlenmesinde tek unsur olarak iş güvenliği uzmanlarını görmüştür.

İş kazaları yalnızca iş güvenliği uzmanlarına yüklenilerek önlenemez, kazaların önlenmesinde işverenin, devletin görev ve sorumluluklarının ihmal edilmesi, görülmemesi doğru değildir. Olayın özü buradadır, bu çözülmediği sürece problemler sürüp gidecektir.

İş Sağlığı ve Güvenliği Risk Değerlendirmesi Yönetmeliği Taslağı Üzerine TMMOB Görüşü

İş yerlerinin birçoğunda bu güne kadar bilinmeyen ve dikkate alınmayan bir konunun gündeme alınarak risk analizinin temeline inen kılavuz niteliğinde bir yönetmelik olarak mütalaa edilmiştir ve bu konudaki memnuniyetimizin bilinmesi gerekmektedir.

İş Hijyeni Ölçüm, Test ve Analiz Laboratuvarları Yeterlik Yönetmeliği Taslağı Üzerine TMMOB Görüşü

Bugüne kadar işyerlerinde akredite olmamış kurullarca herhangi bir esasa bağlı olmadan yapılan ölçümlerin yapılması için kurulacak laboratuvarların şartlarının belirlenmesi tarafımızdan olumlu olarak karşılanmıştır. Kurulacak laboratuvarların ticarileşerek güvenilirliğinin düşmemesi için yapılması gereken denetimlerin etkin olması gerektiğine inancımızı belirtmek isteriz.

Genel olarak bugüne kadar yapılan çalışmalarda görüşlerimizin dikkate alınmamasına rağmen kamusal görevimiz nedeniyle Yönetmelik Taslaklarına ilişkin görüşlerimiz Ek'te ayrı ayrı verilmiştir.

Bilgilerinize sunarız.

Saygılarımızla.

N. Hakan GENÇ
Genel Sekreter

İŞ EKİPMANLARININ KULLANIMINDA SAĞLIK VE GÜVENLİK ŞARTLARI YÖNETMELİĞİ TASLAĞI ÜZERİNE TMMOB GÖRÜŞÜ

12 Kasım 2012

Genel Değerlendirme

Birliğimize gönderilen bu yönetmelik taslağı ile, işyerinde iş ekipmanlarının kullanımı ile ilgili sağlık ve güvenlik yönünden uyulması gerekli şartlar belirlenmektedir. İş ekipmanlarında bakımın nasıl yapılacağı, iş ekipmanının kullanımı, taşınması, tamiri, tadili, bakımı, hizmete sunulması ve temizlenmesi konularında genel yükümlülükler yer almaktadır. İş ekipmanının, çalışanların sağlık ve güvenliği yönünden tamamen tehlikesiz olmasının sağlanması ve kontrolünün belli periyotlara bağlanması özel risk taşıyan iş ekipmanlarının ayrılması ve çalışanlara güvenlik konusunda eğitim verilmesi önemli bir gelişmedir. Ancak; bu yönetmeliklerin yayımı ile İşçi Sağlığı ve Güvenliği Tüzüğü, Yapı İşlerinde İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Tüzüğü'nün yürürlükten kalkacağı göz önüne alındığında, gönderilen taslaklarda bir boşluk doğmaması, bu tüzük düzenlemelerinin gerisine düşülmemesi gerekir. Aksi hal, 6331 sayılı Yasa'nın kabul gerekçesi ile çelişecektir. Önemli bir eksikliği de öncelikle belirtmek gerekir. Yönetmelik taslakları eş zamanlı gönderilmediğinden nerede, nasıl bir boşluk doğduğunu görme olanağımız bulunmadığından eksik bilgilerle değerlendirme yapmak zorunda kalmaktayız. Bu eksikliğin giderilmesini umuyoruz.

Taslakta İş ekipmanlarıyla ilgili yükümlülükler, güvenlik kuralları açıklanırken, (...gerekli tüm tedbirleri alacaktır), (...uygun önlemleri alacaktır), (...ergonomi prensipleri işverence tam olarak dikkate alınacaktır) gibi genel ifadeler kullanılmış, somut ve net açıklamalar yapılmamıştır.

1475 sayılı İş Kanunu uyarınca 1974 yılında çıkarılan "İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Tüzüğü" ile "Yapı İşlerinde İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Tüzüğü" incelendiğinde iş ekipmanlarıyla ilgili daha ayrıntılı ve uygulanabilir maddelerin bulunduğu görülmektedir.

Örnek olarak; Yapı İşlerinde İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Tüzüğü'nün dördüncü kısmında (madde48-106) yapı iskelelerinde alınacak güvenlik önlemleri (genel önlemler, ahşap iskeleler, çelik borulu iskeleler, asma iskeleler, sipa iskeleler ayrımı yapılarak) detaylı bir biçimde açıklanmıştır. Merdivenler ve gırgır vinç için de yine ayrıntılı maddeler bulunmaktadır.

Benzer biçimde İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Tüzüğü'nde birçok iş ekipmanı için (makinalar, tezgâhlar, kazanlar, basınçlı kaplar, kompresörler, fırınlar, tesisatlar vb. gibi) ayrıntılı önlemler açıklanmıştır. Her iki tüzükte; yer yer sayısal veriler, ölçüler, sınır değerler de yer almıştır.

Yaklaşık 38 yıl önce yürürlüğe giren bu iki tüzük bugün, yeni yönetmeliklere nazaran, daha yararlı ve pratik amaçlara daha uygun önlemler içermektedir.

Bu iki tüzükteki maddelerin baz alınması ancak, gerekli güncellemelerin yapılması ve eksikliklerin giderilmesi yoluyla hazırlanacak taslağın iş hayatı için daha yararlı olacağı düşünülmektedir.

Taslak, inşaat sektöründe yaygın biçimde kullanılan ve aynı zamanda iş kazaları bakımından önem taşıyan birçok ekipmanın dikkate alınmaması veya genel maddeler kapsamında düşünülmesi bakımından da yetersiz görülmektedir.

Genel kuralların dışında; özel tipteki iş ekipmanları, kendinden hareketli veya bir başka araç vasıtasıyla hareket edebilen iş ekipmanları, yüklerin kaldırılmasında kullanılan iş ekipmanları, gibi gruplandırmalar yapılmış, benzer nitelikteki ekipmanlar için ortak kurallar açıklanmıştır.

Somut olarak Taslak'ta adı geçen ekipmanlar; forkliftler, el merdivenleri, iskeleler ile sınırlı kalmıştır. İnşaat sektöründe sıkça kullanılan ve birçok iş kazasına yol açan bazı önemli ekipmanlara Taslak'ta yer verilmemiştir.

Birliğimiz, bu iki tüzükteki maddeleri baz alarak gerekli güncellemelerin yapılması ve eksikliklerin giderilmesi yoluyla hazırlanacak yeni bir taslağın daha yararlı olacağını düşünmektedir.

İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ HİZMETLERİ YÖNETMELİK TASLAĞI GÖRÜŞÜ

12 Kasım 2012

Taslağın 3. maddesinde, 6331 sayılı Yasa'nın 6, 8 ve 30. maddelerine dayanılarak hazırlandığı ileri sürülmektedir. 6331 sayılı Yasa'nın 30. maddesi hangi konularda yönetmelik hazırlanacağını düzenlemiştir. Bu maddeye göre dayanılarak hazırlanan taslak yönetmeliklerin tümü gönderilmeli, makul süre verilmeli ve buna göre görüş istenmelidir. Çünkü, gönderilen ve hala hazırlık aşamasında olan ve tarafımıza gönderilmeyen yönetmelikler arasındaki ilişkiyi, çelişkileri görme imkanımız olmadan görüş hazırlamak durumunda kalmaktayız. Bu da bütünü görmemizi engellemekte, gönderdiğimiz görüşler arasında çelişki doğmasına neden olmaktadır.

1.) Görüş istenen İş Sağlığı ve Güvenliği Yönetmeliği taslağının, ismi ve içeriği birbiriyle örtüşen değil çelişen bir niteliğe sahiptir. Gerek amaç maddesi gerekse dayanak ve sonraki maddeler hem 6331 sayılı yasaya aykırı hem de Anayasa'ya aykırı hükümler içermektedir. Bu taslak aynı zamanda İş Güvenliği Uzmanlarının Görev, Yetki, Sorumluluk ve Eğitimleri Hakkında Yönetmelikle de çelişmektedir. Bu aykırılıkların ve çelişkilerin giderilmesi gerekmektedir.

2.) Öncelikle, İşyeri Sağlık ve Güvenlik Birimleri (İSGB) ile Ortak Sağlık Güvenlik Birimi (OSGB) aynı yönetmelikte düzenlenemez. İşyeri sağlık ve Güvenlik Birimi işletmeye özgü, işletmenin kendi iç işleyişi içinde işverenin, çalışanın, iş güvenliği uzmanı ve iş yeri hekimi arasındaki uyum ve düzenin sağlanmasına yönelik kurulması gereken organizasyondur. OSGB'ler ise bir tüzelkişiliği ifade etmekte olup, bu tüzelkişiliğin işyerine dahil söz konusu olamaz. İş Güvenliği ve işyeri hekimlik hizmetini sunacak olan gerçek kişiler olup, tüzel kişinin hizmeti sunacak kişiler adına asıl muhatabın OSGB'ler olmasını kabul etmek olanaklı değildir.

3.) Bu taslak, iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerinin - işverenin üstlenmesi ya da tam gün istihdam dışında- yalnızca TTK'na göre kurulmuş (OSGB) şirketlerince sağlanacağını düzenlemektedir. (OSGB'ler sosyal taraflarca gelir getiren, kar sağlayan bir yapı olarak öngörülmemişken, şirket statüsüne kavuşturulan bu yapıların sosyal bir sorunun çözümünün ortaklaştırılmasıyla bir ilgisi olmaksızın bu isimle telaffuz edilmesi ayrı bir sorun olarak önümüzde durmaktadır.). Bu taslak, gerçek kişi olan bir iş güvenliği uzmanının kendi iradesiyle sözleşme yapma özgürlüğünü kısıtlamaktadır. Tüm iş güvenliği uzmanları ve işyeri hekimlerini bir OSGB bünyesinde çalışmaya zorlamaktadır. Bu temel hak ve özgürlüklere açıkça aykırıdır. İş Güvenliği Uzmanlarının Görev, Yetki, Sorumluluk ve Eğitimleri Hakkında Yönetmelik taslağı ile de çelişmektedir.

4.) Yönetmelik, iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerini tanımlamaktan da uzaktır. Bir tanımlama olmadığı için de tüm hizmetler OSGB'lere verilmiştir. Oysa, OSGB'ler

bir kuruluştur ve bunlar işletme düzeyinde iş güvenliği hizmeti sunamazlar. İşletme düzeyinde iş güvenliği sunacak olanlar bireylerdir ve hizmeti sunacak kişi ile işveren sözleşme yapmak zorundadır. Aksi hal, yasadan beklenen amacın gerçekleşmesine engel olur.

Taslak, güvenlik ve sağlık hizmetlerinin OSGB'ler üzerinden yapılması üzerine kurgulandığından, bu yaklaşım kabul edilemez ve Anayasaya aykırıdır. Bireyin çalışma ve sözleşme yapma özgürlüğünü kısıtlayan bu taslak, insana yaraşır bir işyerinin oluşumuna da engeldir. İş güvenliği uzmanları OSGB bünyesinde çalışmaya zorlanmakta, işyerleri ile bağımsız akit yapmaları engellenmektedir. İş güvenliği mühendisleri ya da hekimleri lisans eğitimi üzerine yeni bir eğitim ve sınavla yetkili kılınıyor ise bu koşulların üzerine bu hizmeti sunmak için OSGB'de çalışma koşulu getirilemez. 6331 sayılı Yasa'da **"İş güvenliği uzmanı: İş sağlığı ve güvenliği alanında görev yapmak üzere Bakanlıkça yetkilendirilmiş, iş güvenliği uzmanlığı belgesine sahip mühendis, mimar veya teknik elemanı"** biçiminde tanımlandığına göre, iş güvenliği uzmanı istediği işverenle sözleşme yapma hakkına sahiptir.

5.) Bu yönetmelik taslağı, 6331 Sayılı Yasa'nın 8. maddesine de açıkça aykırıdır. Yasa'nın 8. maddesi, **"(1) İşyeri hekimi ve iş güvenliği uzmanlarının hak ve yetkileri, görevlerini yerine getirmeleri nedeniyle kısıtlanamaz. Bu kişiler, görevlerini mesleğin gerektirdiği etik ilkeler ve mesleki bağımsızlık içerisinde yürütür.**

(2) İşyeri hekimi ve iş güvenliği uzmanları; görevlendirildikleri işyerlerinde iş sağlığı ve güvenliğiyle ilgili alınması gereken tedbirleri işverene yazılı olarak bildirir; bildirilen hususlardan hayati tehlike arz edenlerin işveren tarafından yerine getirilmemesi hâlinde, bu hususu Bakanlığın yetkili birimine bildirir.

(3) Hizmet sunan kuruluşlar ile işyeri hekimi ve iş güvenliği uzmanları, iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerinin yürütülmesindeki ihmallerinden dolayı, hizmet sundukları işverene karşı sorumludur.

(4) Çalışanın ölümü veya maluliyetiyle sonuçlanacak şekilde vücut bütünlüğünün bozulmasına neden olan iş kazası veya meslek hastalığının meydana gelmesinde ihmali tespit edilen işyeri hekimi veya iş güvenliği uzmanının yetki belgesi askıya alınır." biçiminde düzenlenmiştir. Bu maddede belirtilen mesleki bağımsızlık ilkesini, iki işvereni olan iş güvenliği uzmanının gerçekleştirmesi olanaklı değildir. İşyeri ve işvereni seçme özgürlüğüne sahip olmayan, bir iş güvenliği mühendisinin etik ve mesleki bağımsızlık ilkesi doğrultusunda görev ifa edemez. İş güvenliği hizmeti sunduğu işverenle bağımsız sözleşme yapamayan bir iş güvenliği uzmanı, işverene karşı da doğacak zararlardan sorumlu tutulamaz.

6.) Yönetmelik taslağının eki olan Ek-3, bir hizmet sözleşmesi değildir. Bir sözleşmeyi sözleşme yapan, ortada bir edim ve bu edim karşılığı alınacak bir

bedel, sözleşmenin konusu, görevler, yükümlülükler, nitelik, çalışma süresi, mazeret ve uyumsuzluğu çözecek yetkili makamın belirtilmesi ve bu sözleşmenin de hizmeti alan ve hizmeti sunan arasında imzalanması gerekmektedir. Bu unsurları taşımayan ve işyeri ile OSGB arasında künye bilgilerini içeren belge sözleşme değildir. İş güvenliği mühendisini yükümlülük altına alan ancak iradesinin olmadığı bir belge hukuken yok hükmündedir.

İş güvenliği hizmetinin sunulması için, iş güvenliği mühendisi ile işveren arasında mutlaka yazılı bir sözleşme olmalı ve buna ilişkin bir tip sözleşmenin hazırlanmalıdır. Tarafımızca önerilen sözleşme bu yönetmelik taslağının eki olmalıdır. Tarafınıza gönderilen sözleşme bir taslak olup, geliştirilebilir.

Sonuç olarak; Yönetmelik taslağının kurgusu OSGB'ler üzerinde yoğunlaştığından bu kurgu tamamen değiştirilmeli hizmeti sunan ve alanlar üzerinden inşa edilmelidir. Bu kurgu üzerinden öneri yapmamız olanaklı değildir. Bu taslak ile İş Güvenliği Uzmanlarının Görev, Yetki, Sorumluluk ve Eğitimleri Hakkında Yönetmelik taslağını ele alan bir toplantı yapma zorunluluğu ortaya çıkmış olup, her iki taslağı ele alan bir toplantı yapılması için davetinizi beklediğimizi belirtmek isteriz.

TMMOB'NİN YENİ YÜKSEKÖĞRETİM YASASI TASLAĞI DEĞERLENDİRME TOPLANTISINA KATILMAMASI İLE İLGİLİ YAZI

22 Kasım 2012

YÜKSEKÖĞRETİM KURUMU BAŞKANLIĞI'NA

İlgi: 16.11.2012 tarihli faksla gönderilen B.08.6.YÖK.0.70.1752 sayılı “Yeni Yükseköğretim Yasası Taslağı” değerlendirme toplantısı yazınız hk.

İlgi yazınızda, yükseköğretim sistemini yeniden yapılandırmak ve 21. yy Türkiye'sinin hedefleri doğrultusunda daha işlevsel bir yapıya kavuşturmak için bir süredir çalışmaların sürdüğü, yurtiçi ve yurtdışındaki gelişmeler ışığında yükseköğretimin ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla sürdürülen bu çalışmaların şeffaf ve bütün paydaşların katılımına açık olarak ilerlediği, Kurumun web sayfasına “Yeni Yükseköğretim Yasası Taslağının” 5 Kasım 2012 tarihinden itibaren konulduğu, bu taslağa ilişkin paydaşlar olan üniversiteler, kamu kuruluşları ve sivil toplum örgütlerinin görüşlerinin alınması için 22 Kasım 2012 tarih saat 14.00-18.00 saatleri arasında sivil toplum kuruluşları ile toplantı yapılacağı ve bu toplantıya en az Başkan Yardımcısı düzeyinde katılımın sağlanması gerektiği ifade edilmektedir.

İlgi yazının ekinde, toplantıya 83 örgütün çağrılı olduğu görülmektedir. Toplantı süresi 4 saat olarak belirlenmiş olup, bunun yarım saatinin açılış ve bilgilendirmeye ayrılacağı göz önüne alındığında toplantıya katılacak katılımcıların iki dakikada görüşlerini ifade etmeleri gerekecektir. Bunun yanında, taslağın 5 Kasım 2012 tarihinde web sitesine konulmuş olması kamuoyunun bu taslaktan haberdar olacağı anlamına gelmemektedir. Kişiler ve kurumlar YÖK'ün web sitesini günlük ziyaret etmemektedir. Yani taslağın web sitesine konulmuş olması bu taslağa ilişkin bilgilendirildiğimiz anlamına gelmemektedir. Taslaktan 16 Kasım 2012 tarihinde haberdar olduk ve taslağı inceleme olanağımız olmadı. Bu kadar önemli konuda acele görüş istemek ve iki dakikalık sürede meramımızı anlatmak demokratik katılımcılığın şekli yönünü dahi telafi etmemektedir. Aynı zamanda çağrının ciddiyetini de tartışmalı hale getirmektedir.

Bildiğiniz üzere, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği, üniversitelerde lisans eğitimi almış mühendis, mimar, şehir plancılarının üst örgütüdür. Bugün itibariyle, Birliğimize bağlı odalara kayıtlı mühendis ve mimarların sayısı 500.000 civarında olup, bu sayıya kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan mühendis, mimar ve şehir plancıları ile işsizler dahil değildir.

83 örgütle aynı torbaya konularak kısıtlı tartışma toplantısına çağrılılığımızın doğru bir tutum olmadığını düşünmekteyiz. Çünkü, mühendislik ve mimarlık fakültelerinden mezun olanların, okuyanların ve öğretim üyelerinin meslek odalarına üye olduğu göz önüne alındığında alana hakim olan Birliğimizdir.

Akademik dünya ile teknolojinin üretiminde ve uygulamasında ana unsur ve köprü olan mühendis ve mimarları temsil eden meslek örgütlerinin eğitim-öğretim sürecinin asli paydaşı olduğu tüm dünyaca kabul edilen bir gerçektir. Bu nedenle, Birliğimizle özel bir çalışmanın yapılması gerekmektedir.

Ülkemizde Birliğimiz gibi lisans eğitimine dayalı 7 meslek kuruluşu bulunmaktadır (Türkiye Barolar Birliği, Türk Tabipleri Birliği, Türk Eczacıları Birliği, Türk Dişhekimleri Birliği, Türkiye Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler ve Yeminli Mali Müşavirler Odaları Birliği, Türk Veterinerler Hekimler Birliği). 7 meslek kuruluşu ile birlikte diğer 77 örgütü aynı toplantıya çağırmanın gerek usul gerekse esas yönünden doğru olmadığını ifade etmek isteriz.

Mühendislik ve mimarlık fakültelerinden mezun olan ve öğrenimini sürdüren öğrencilerin ve çalışma hayatına katılan meslek mensuplarının sorunlarına vakıf olan bir örgüt olduğumuz konusunda bir tartışma olmasa gerek. Asıl paydaşı olduğumuz bir konuda hazırlık sürecine dahil edilmeden son anda görüş ve toplantıya katılım çağrısı bir tezatlık oluşturmaktadır.

Ayrıca, bir ülkenin hedefini belirleyen ana unsurlardan biri ülkenin üniversiteleri olması gerekirken, siyasilerin hedefine kilitlenmiş ve onların istemine uygun bir yapıya dönüşmek, bilimsel özgürlüğün özüne aykırı bir durumdur. Üniversitelerin ihtiyacı, siyasilerin ve sermaye gruplarının güdülerıyla değil, topluma yön verecek bilim ve aklın ışığında üniversitelerin kendi bileşenleriyle giderilebilecektir. Atanmışların ve sermayenin yönettiği ve kurguladığı üniversitelerin, üniversite kavramıyla örtüşmediğini en iyi bilebilecek durumda olanların bilim adamları olması gerekirken akademik alandan bir ses çıkmaması üniversitelerin susturulmuş olduğunun açık göstergesidir. Öğretim üyelerinden ve öğrencilerden taslağa yönelik eleştiri gelmemesi, geliyor ise de bunu toplumun duymaması taslağın varlığını tartışmalı hale getirmektedir. Bu durum, şeffaf ve katılımcı bir yöntemle hazırlanmadığı aşikar olan bu taslağın doğru bir yöntemle yeniden ele alınmasını zorunlu hale getirmektedir.

Sonuç olarak, 22 Kasım 2012 tarihinde yapacağınız toplantıya, hazırlık sürecinden haberdar olmadığımız, verilen birkaç günlük sürede taslağa ilişkin görüş oluşturmanın gerçekçi olmadığı gerekçesiyle ve bu yöntemin demokratik katılım ve şeffaflıkla ilgisinin bulunmadığını düşündüğümüzden katılmıyoruz. Sağlıklı bir tartışmanın yaşanması için, makul bir süre sonra özel bir toplantı yapılmasını talep ediyoruz.

ASBESTLE ÇALIŞMALARDA SAĞLIK VE GÜVENLİK ÖNLEMLERİ HAKKINDA YÖNETMELİK TASLAĞI VE TOZLA MÜCADELE YÖNETMELİĞİ TASLAĞI'NA İLİŞKİN TMMOB GÖRÜŞÜ

28 Kasım 2012

Asbestle Çalışmalarda Sağlık ve Güvenlik Önlemleri Hakkında Yönetmelik Tasarısına Dair TMMOB Görüşleri

Taslağın Genel Üzerindeki Görüş ve Değerlendirme		Teklif
Bu Yönetmeliğin, çalışanların asbest yıkım, söküm, uzaklaştırma, tamir ve bakım çalışmalarında asbest tozuna maruziyetlerinin önlenmesi ve bu maruziyetten doğacak sağlık risklerinden korunması, sınır değerlerin ve diğer özel önlemlerin belirlenmesi açısından önemlidir.		
Taslak Maddesi	Görüş ve Değerlendirme	Teklif
Madde 6 / 1	İşveren bildirimde bulunulmak yükümlülüğü olan belgelere eklemeler yapılması gerekir.	Asbest söküm uzmanı belgesi Asbest söküm çalışanı belgesi
Madde 6 / 2	İş planında, çalışanların sağlık ve güvenliğini korumak için işyerinde alınacak önlemler arasında risk analizi ve kullanılacak KKD ve özellikleri yoktur	Risk analizi ve kullanılacak KKD ve özellikleri eklenmelidir.
Madde 13 / 2 / a	11. maddeye uyumlu değildir. Çalışma süreleri belirlenmelidir.	a) Uygun solunum sistemi koruyucusu ve diğer kişisel koruyucu donanım ile bunları kullanacak çalışanların ve çalışma sürelerinin belirlenmesi ve koruyucuların kullanımını sağlaması,
Madde 14/2	“herhangi bir mesleki yeterlilik belgesine sahip olanlardan Yönetmeliğin 20 nci maddesinde belirtilen eğitim programını tamamlayan ve kurs bitirme belgesini almaya gerek kalmaksızın bahse konu işleri yapabilirler.” anlaşılmamaktadır 2. fıkrada mesleki yeterlilik belgesi olanların 20. Maddedeki eğitimi tamamlamaları isteniyor, 3. fıkrada yönetmelikte belirtilen eğitimleri alanların mesleki eğitimine gerek yoktur deniyor. Hangi eğitimlerden bahsedildiği belirsiz.	Cümlenin daha anlaşılır olması gerekmektedir.
Madde 19 — (1)	Yönetmelik maddesinde belirtilen asbestoz ve mezotelyoma vakalarının tanımları yok	yönetmelik maddesinde belirtilen asbestoz ve mezotelyoma vakalarının tanımları Madde 4 Tanımlar kısmına eklenmelidir e) <u>Asbestoz:</u> f) <u>Mezotelyoma:</u>
Maddede 20.	Asbest söküm uzmanı ve Asbest söküm çalışanı eğitimlerini verecek kurumlar belirtilmiş ama eğitimi verecek eğitimcilerin liyakati belirtilmemiştir.	eğitimi verecek eğitimcilerin liyakati belirtilmelidir.

Tozla Mücadele Yönetmelik Taslağına Dair TMMOB Görüşleri

Taslağın Genel Üzerindeki Görüş ve Değerlendirme	Teklif	
<p>Toz ile ilgili olarak iş sağlığı ve güvenliği yönünden ortaya çıkabilecek risklerin önlenmesi amacıyla tozla mücadele etmek ve bu işlerde çalışanların tozun etkilerinden korunmalarını sağlamak için alınması gerekli önlemlere dair usul ve esasları belirlemesi açısından önemlidir. Bu yönetmelik her türlü tozun meydana geldiği işyerlerinde toz çıkışının önlenmesi, ölçümü ve kontrolü için uyulması gereken usul ve esaslar ile çalışanların sağlık gözetimini kapsar. Her kömür ocağı damar yapısının incelemesini yaptırmalı “toz patlaması” riskinin olup olmadığını belirlemeli</p>		
Taslak Maddesi	Görüş ve Değerlendirme	Teklif
<p>MADDE 5- (2)</p>	<p>İşbirliğini ve bilgilendirmeyi koordine edecek işveren belirtilmelidir.</p>	<p>Örn: İşverenler aralarından birini bu konudaki çalışmalarını koordine etmek üzere belirleyerek bunu belgeyle kayıt altına alırlar ve çalışan temsilcilerine bildirirler. Aralarında bu konuda görevli işvereni belirlemedikleri durumda en fazla çalışanı bulunan işveren, çalışan sayısının eşitliği durumunda ise işin yapıldığı adresteki işyerinin sahibi veya kiracısı durumundaki işveren bu konuda görevli kabul edilir.</p>
<p>MADDE 6 –(1)</p>	<p>Teknik iş müfettişi tanımı uygun olmayıp 6331 sayılı Kanundaki terime uygun olarak iş sağlığı ve güvenliği yönünden teftiş yapmaya yetkili iş müfettişi tabiri kullanılmalıdır. Komisyonunda devleti temsilen 8 üye bulunmaktadır. Buna karşılık çalışanların temsilcisi 1 üye ile sınırlı tutulmuştur. Komisyonunda TTB, TMMOB ve çalışanlar ile işveren konfederasyonlarının tümünden temsilci bulunmalıdır. Tozla mücadele ve toza bağlı meslek hastalıkları konularında çalışmaları bulunan üniversitelerin tıp ve mühendislik fakültelerinden birer öğretim üyesinin seçimine komisyon karar vermelidir.</p>	<p>İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürü veya yerine uygun gördüğü Genel Müdür Yardımcısı başkanlığında, Sağlık Bakanlığı, Bilim Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı’ndan birer temsilci ile İş Teftiş Kurulu Başkanlığından iş sağlığı ve güvenliği yönünden teftiş yapmaya yetkili iş müfettişi, SGK’dan bir temsilci, İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü’nden bir hekim ile bir mühendis veya iş sağlığı ve güvenliği uzmanı, çalışan ve işveren konfederasyonlarından birer temsilci ile TTB, TMMOB ve Komisyonca uygun görülecek tozla mücadele ve toza bağlı meslek hastalıkları konularında çalışmaları bulunan üniversitelerin tıp ve mühendislik fakültelerinden birer öğretim üyesinin katılmasıyla bir komisyon kurulur. Bu komisyon üyelerinin görev süresi üç yıldır. Süresi bitenler yeniden görevlendirilebilir.</p>
<p>MADDE 6 (4)</p>	<p>Genelge yerine tebliğ olmalıdır.</p>	<p>Komisyonun görev, yetki ve sorumlulukları Bakanlıkça çıkarılacak bir Tebliğ ile düzenlenir.</p>
<p>MADDE 8</p>	<p>1. fıkrada 300 den fazla çalışanı olan maden işyerleri 2. Fıkrada ise Maden dışı işletmeler ile çalışan sayısı 300’den az olan maden işletmeleri ile ilgili düzenleme bulunmaktadır.</p>	

	<p>3. Fıkıradaki sözü edilen “Bunların dışında kalan maden işletmeleri ’nden ne kastedildiği anlaşılamamıştır. Maden dışı işletmeler ile 300’den az maden işletmelerinde toz ölçümlerini ne kadar zaman süresi bir yaptırmalıdır. Belli değil. İşletme ömrü boyunca 1 defa yapmış geçerli olacak mı? Özellikle “Çimento Fabrikaları” çok önemli Olay sadece “Tozla Mücadele Birimi” kurulmasına indirgenmemelidir.</p>	
MADDE 12	<p>1. Fıkrasında ölçüm periyotlarını risk analizine bırakılmış, risk analizinde toz ölçümü yapılması ön görülmemiş ise tozlu olabilecek işletmelerde durum ne olacak? Her işletmenin yönetmelik yürürlüğe girdikten sonra bir defa ölçümü yaptırmalı ona göre yönetmeliğin hükümlerine tabi tutulmalı, sadece risk analizine bırakılmamalıdır.</p> <p>2. Fıkrasında en çok çalışan vardiya’dan ne kastedildiği anlaşılamamıştır. En çok çalışan bulunan vardiya mı yoksa en fazla tekrarlanan vardiya mı konusu açıkça belirtilmelidir. Her ikisi de kastediliyorsa tümce daha açık ve anlaşılır şekilde yazılmalıdır.</p>	<p>(2) Toz örnekleri üretim yapılan günlerde toz kaynaklarının fazla olduğu yerlere öncelik ve önem verilerek <i>en çok çalışan bulunan vardiyada ve işin gereği en sık tekrarlanan vardiyada ve tüm vardiyayı temsil edecek sürede ve sayıda alınır</i></p>
MADDE 13 –	<p>1. Fıkranın 1. Cümlesi de tam cümle olduğundan 2. Cümle yarım kalmıştır. Ayrıca 2. Fıkra bağımsız cümle olarak yazılmıştır.</p>	<p>1 Fıkranın 2. Cümlesinin sonuna “alınır” kelimesi eklenmelidir.</p> <p>Maden işletmeleri dışındaki toz ölçümü yapılacak olan iş yerleri ölçüm; kırma, eleme ve yükleme olan yerlerde yapılmalı</p>
MADDE 16 – (1) g	<p>Bentte düzenleme tam ifade edilememiştir.</p>	<p>ğ) Su ve nemle temasında yanma veya patlama özelliğine sahip materyallerin tozlarının temizlenmesinde su veya nemli paspas kullanılmaz. <i>Temizlik işleri için sanayi tipi elektrik süpürgeleri kullanılır. Kullanılacak elektrik süpürgelerinin toz toplama haznesinin kuru olmasına özen gösterilir</i>, nemli veya ıslak ise kurutulduktan sonra kullanılır, kesinlikle basınçlı hava tutularak temizlik yapılmaz. Süpürge haznesinde toplanan toz, kuru ve dışarıdan içine su almayacak özelliğe sahip torbalarda toplanır, torba üzerinde gerekli uyarıcı yazı ve işaretleri bulunur.</p>
MADDE 17 – (1)	<p>Kuvars işletmelerindeki delik delinmesi yanında, her ne kadar “Maden ve TaşOcakları İşletmelerinde ve Tünel Yapımında alınacak İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği</p>	<p>a) Kuvars işletmelerinde açık işletme dahi olsa <i>delik açma işlemi</i> su enjeksiyonlu makinalarla yapılır. c) Atıkların ortadan kaldırılması <i>işlemi yapılırken atıklar bir yere</i></p>

	Önlemlerine İlişkin Tüzük” kapsamında olsa bile tünel, galeri açma işlerinde, sulu delik delinmesi ibaresinin konması gerekir.	<i>yiğilmadan önce ya da yiğilme sırasında ıslatılır</i> , atık depolama yeri rüzgârın etkisiyle çevreye yayılmayacak şekilde kapalı veya atıklar torbalanmış olarak bulundurulur.
MADDE 18 – (1)	İlgili Yönetmelik maddesine maskenin kullanımını daha iyi açıklamak için bazı kelimelerin eklenmesi daha gerekmektedir.	MADDE 18 – (1) Tozla mücadelede toz oluşumunu önlemek, kaynağında tozu bastırmak uygun havalandırma ile toz yoğunluğunu seyreltmek ve öngörülen ZAOD/TWA düzeyi altında tutmak esastır. <i>Tozlu ortamda çalışma sırasında kullanılacak kişisel koruyucu toz maskesi seçilirken, kullanılan filtrenin toz süzme özelliği dikkate alınacak ve kullanacak çalışanın yüzüne tam oturacak şekilde uygun maske seçilecektir. Maske seçilecek, düzenli olarak bakımı yapılacaktır. Maske bir vardiyada toplam bir saati geçmeyen kısa süreli tozlu çalışmalarda, kaynağında yapılan tozla mücadele önlemlerine yardımcı araç olarak kullanılacaktır.</i> Sürekli olarak solunum sisteminin kullanılması gereken durumlarda temiz hava beslemeli maskeler kullanılır. KKD’lar ilgili mevzuata uygun olarak kullanılır
MADDE 20 – (1)	a bendinde atıf yapılan ve 6331 sayılı Kanunda sözü edilen sağlık raporları, işyeri sağlık ve güvenlik birimi veya OSGB den alınması gereken sağlık raporlarıdır. Bu rapor örnekleri de ilgili yönetmelik ekinde yer alacaktır. Bu yönetmelik ekinde sözü edilen farklı bir form olacaksa Kanunun bu maddesine atıf yapılmamalıdır. Aynı rapor örneği olacaksa, bu durumda ilgili yönetmeliğe atıf yapılarak düzenleme yapılmalıdır. Aksi takdirde aynı konuda farklı iki örnek ortaya çıkar ve karmaşaya neden olur. ç ve d bentlerinde sözü edilen hekim belirsizdir. Sağlık gözetiminden sorumlu hekim açık bir ifade olmayıp tanımı da bulunmamaktadır.	
MADDE 21 –	5. Fıkrasına Kömür tozu ve demir tozu olan işletmeleri de eklemek gerekir.	
MADDE 24 –	5 fıkrasında “İSG Kurulları” ile bağının kurulması gerekebilir.	
MADDE 25 –	sertifika ibaresi yok. 26. Maddede hekimler için var.	

ULUSAL İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONSEYİ YÖNETMELİK TASLAĞI'NA İLİŞKİN TMMOB GÖRÜŞÜ

20 Aralık 2012

ÇALIŞMA VE SOSYAL GÜVENLİK BAKANLIĞI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ'NE

Ulusal İş Sağlığı ve Güvenliği Konseyi

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği olarak Konsey oluşumuna ilişkin önerimiz aşağıdaki biçimde olmuştur. Ancak, Yasa'da Konsey'in oluşumu ve yetkisi (tavsiye kurulu) önerimiz dışında öngörülmüştür. Konsey üyelerinin oluşumu ciddi bir hadikaptır ve alınacak kararlarda hükümetin önermeleri dışında hiçbir önermenin karşılık bulmayacağı aşikardır. Bu nedenle, Konsey'in alacağı kararlarda oybirliği aranması zorunluluk olarak görülmektedir. Aksi halde, yasa öncesinde sosyal taraflarca önerilen Konseyden beklenen amaç hayatta karşılık bulmayacaktır. Öngördüğümüz oluşum Yasa'da belirtildiği şekilde değildir. Önerimizi bir kez daha dikkatlerinize sunmaktayız.

Konsey Oluşumu

En çok üyeye sahip ilk üç işçi sendikasıdan gönderilecek birer temsilci,
En çok üyeye sahip ilk üç kamu çalışanları sendikasıdan gönderilecek birer temsilci,

TİSK, TOBB, TESK, Türkiye Ziraat Odaları Birliği, Türk Tabipleri Birliği, Türk Mimar Mühendis Odaları Birliği, Türk Hemşireler Derneği'nden gönderilecek birer temsilci.

YÖK tarafından, Üniversitelerde, iş sağlığı ve güvenliği alanında çalışmalar yapan öğretim üyeleri arasından seçilecek bir temsilci,

İş Sağlığı ve Güvenliği alanında düzenli ve sürekli çalışmaları olan sivil toplum kuruluşları içinden Konsey tarafından seçilecek bir temsilci,

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Müsteşarı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğünden bir temsilci, İş Teftis Kurulu Başkanlığından bir temsilci, Sağlık Bakanlığında Devlet Personel Dairesi Başkanlığı, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, Çevre ve Orman Bakanlığı bir temsilcinin katılımı ile oluşur.

Görevleri:

- 1- İş sağlığı ve güvenliği ulusal politikasının hazırlanmasına esas olmak üzere çalışmalar yapmak,
- 2- Bu politikaların yürütülmesi için sosyal tarafların katılımına olanak veren çalışma programları hazırlamak,

3- Belirlenen ulusal politik hedefler doğrultusunda ;

a) sosyal tarafların, meslek kuruluşlarının, sivil toplum örgütlerinin kendi üyelerine yönelik çalışmalar yapmasını, eğitimler düzenlemesini özendirmek,

b) İş sağlığı ve Güvenliği Kurulları, İşyeri Sağlık ve Güvenlik Birimleri, İşyerleri Ortak Sağlık ve Güvenlik Birimlerinin çalışmalarının eşgüdümünü sağlamak,

c) İş Sağlığı ve Güvenliği Kurullarının yıllık çalışma raporlarını incelemek, sonuçlarını değerlendirip; yön gösterici çalışmalar ve yayınlar yapmak.

4- İş sağlığı ve güvenliği bilincinin geliştirilmesi için işyerlerine ve topluma yönelik çalışmaları yapmak,

5-Mevcut hukuksal düzenlemelerdeki eksikliklerin giderilmesi ve ilgili mevzuatın, iş sağlığı ve güvenliği alanında uluslararası sözleşmelere ve Avrupa Birliği direktifleri ile uyumlu hale getirilmesi için çalışmalar yapmak bu alanda Çalışma Bakanlığı tarafından hazırlanacak her türlü mevzuata ilişkin uygun görüş vermek,

6- İş Sağlığı ve Güvenliği alanında çalışmalar yapmak, veriler toplamak ve gerekli gördüğü alanlarda çalışma grupları oluşturmak.

Çalışma Yöntemi,

Konsey her üç ayda bir olmak üzere yılda en az dört kez toplanır. Kararlar salt çoğunlukla alınır (Bu önerme, Yasa'daki oluşum dışında önerilmiştir). Konseye Çalışma Bakanlığı müsteşarı başkanlık eder. Ayrıca en az beş konsey üyesinin yazılı isteği halinde olağanüstü olarak toplanır.

Ulusal iş sağlığı ve güvenliği politikası

Çalışanların sağlık ve güvenliğinin sağlanması, sürdürülmesi ve sürekli iyileştirilmesi amacıyla yönelik olarak Ulusal İş Sağlığı ve Güvenliği Konseyinin bu konudaki çalışması esas alınarak Bakanlıkça, ulusal iş sağlığı ve güvenliği politikası oluşturulur.

Oluşturulan ulusal iş sağlığı ve güvenliği politikası belirli dönemlerde gözden geçirilerek ihtiyaçlara göre güncellenir.

İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KURULLARI HAKKINDA YÖNETMELİK TASLAĞI'NA İLİŞKİN TMMOB GÖRÜŞÜ

20 Aralık 2012

İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KURULLARI HAKKINDA YÖNETMELİK TASLAĞI HAKKINDA TMMOB GÖRÜŞÜ

	Teklif
	<p>Taslağın Genel Üzerindeki Görüş ve Değerlendirme</p> <p>1. TASLAĞIN GENELİNE İLİŞKİN GÖRÜŞ: İş Sağlığı Güvenliği Kurulları, işyerlerinde işçi sağlığı, güvenliğinin sağlanmasında önemli bir organizasyondur. Ancak hem 6331 sayılı İş Sağlığı Güvenliği Kanununda, hem de yönetmelik taslağında bu organizasyonun önemine ilişkin bir anlayış sergilenmemektedir. Yasa'da dolayısı ile yönetmelikte anlayış bulan en önemli eksiklik, asıl işveren- alt işveren ilişkisinin bulunduğu işyerlerinde asıl işverenlerce ve alt işverenlerce yapılan işlerin bir bütünün parçası olduğu gerçeğinin gözden irak tutulması, asıl işveren ya da alt işverenden herhangi birisinin 50 den fazla çalışanın bulunması halinde, kurulun o işverenin sorumluluğunda oluşturulması, hatta birden fazla iş sağlığı güvenliği kurulunun oluşturulmasıdır. İşyerinde soru yardımcı iş, isterse asıl işin teknolojik nedenlerle uzmanlık bölümü alt işverene verilmiş olsun, işyerinde yapılan işler bir bütünün birbiri tamamlayan parçasıdır ve yapılan işler her zaman diğer işverenlerin çalışanlarını sağlık ve güvenliğini etkiler, bu nedenle işyerinde işçi sağlığı iş güvenliğinin bütüncül bir yaklaşım ile alınması gerekir. Blindiği üzere, Asıl İşveren- Alt İşveren ilişkisinin tanımlandığı 4857 sayılı İş Kanununun 2. Maddesinde; "Bu ilişkide asıl işveren, alt işverenin işçilerine karşı o işyeri ile ilgili olarak bu Kanundan, iş sözleşmesinden veya alt işverenin taraf olduğu toplu iş sözleşmesinden doğan yükümlülüklerinden alt işveren ile birlikte sorumludur." Hükümü yer almaktadır. Asıl işveren-Alt işveren ilişkisinin çalışanları örgütlenmesi, bölme, parçalama, haklarını gasp etmenin bir parçası olduğuna inanmakla birlikte, asıl işverenin, alt işverenin işçilerine karşı, İş Kanunu, iş sözleşmesi, toplu iş sözleşmesinden doğan yükümlülüklerden alt işverenle birlikte sorumlu olmasını doğru, ehven-i-şer bir yaklaşım olarak görüyoruz. 4857 sayılı İş Kanununda yer alan İş Sağlığı, Güvenliğine ilişkin hükümler 31 Aralık 2012 tarihinden itibaren yürürlükten kalkmaktadır. 6331 sayılı İş Sağlığı, Güvenliği Kanununda Asıl İşveren- Alt İşveren ilişkisine ilişkin herhangi bir tanım yer almadığı gibi, 4857 sayılı İş Kanununa da atıfta bulunulmamaktadır. Bu durum bilinçli olarak yapılmış bir seçim olabilir, dolayısı ile asıl işverenin, alt işverenin işçilerinin işçi sağlığı güvenliğine karşı sorumluluktan kurtarma yaklaşımı olabilir, İş Sağlığı Güvenliği Kurullarına ilişkin yasa ve yönetmelik taslağında yer alan anlayış bu yaklaşımı doğrulamaktadır. Bu nedenle 6331 sayılı İş Sağlığı Güvenliği Kanunu'nda Asıl İşverenin, Alt İşverenin çalışanlarına karşı Kanundan, iş sözleşmesinden, toplu iş sözleşmesinden doğan yükümlülüklerinden birlikte sorumlu olduğu hükümü getirilmeli, asıl işveren- alt işveren ilişkisinin bulunduğu işyerlerinde de tek bir kurul oluşturulmasına ilişkin düzenleme yer almalıdır.</p> <p>2. MADDELERE İLİŞKİN DEĞERLENDİRME Yönetmelik, dayanağı olan Kanun'a aykırı olmayacağına göre, Kanunda değişiklik yapılmaya kadar, bazı işyerlerinde birden fazla iş sağlığı güvenliği kurulu bulunacaktır. (Kanun ve Yönetmelik Taslağı bir işyerinde sadece bir tane alt işveren bulunacaktır) ile hazırlanmış olmakla birlikte özellikle inşaat işyerlerinde çok fazla alt işveren ve birden fazla alt işverenin de 50 den fazla çalışması bulunabilecektir. Dolayısı ile 2 den fazla kurul oluşturulması söz konusu olabilecektir. Kanun ve taslak bunu öngörmemiştir. Birden fazla kurulun bulunması ya da, asıl işveren ya da alt işverenden birisinin 50 den fazla, diğerinin 50 den az çalışması bulunması halinde "koordinasyon" ile ilgili görevlendirme, problemi çözmeyecektir. Kurullar birbiri ile çalışan kararlar alabilir. Bu nedenle işyerinde asıl karar alıcı bir mekanizma oluşturulmalıdır. Diğer kurullar, bu</p>

mekanizmanın aldığı kararların uygulanmasını organize eden, asıl mekanizmaya veri sağlayan, karar önerileri ile asıl mekanizmayı besleyen kurullar şeklinde değerlendirilmelidir. Sözü edilen karar alıcı mekanizma işyerinde işçi sağlığı güvenliğinin sağlanmasını esas olarak asıl işverende gören bir anlayışla yerine getirilmelidir. Dolayısı ile bu mekanizma da, asıl işveren veya asıl işverenin işveren vekilinin başkanlığında oluşturulan, alt işverenlere ve çalışanlara söz hakkında ve karar almada nicel olarak da eşitlik tanıyan bir kurul olmalıdır.	<p style="text-align: center;">Görüş ve Değerlendirme</p> <p>Kanunun 22. Maddesinde; Elli ve daha fazla çalışanın bulunduğu ve altı aydan fazla süren sürekli işlerin yapıldığı işyerleri ile altı aydan fazla süren asıl işveren-alt işveren ilişkisinin bulunduğu hallerde; işyerlerinde kurul oluşturulacağı belirtilmektedir.</p> <p>Aynı hüküm, Yönetmelik taslağında da yer almaktadır. Kaç çalışanın bulunursa bulunursa, tüm işyerlerinde iş güvenliği uzmanı, işyeri hekimi, diğer sağlık personeli bulundurulması zorunlu olduğuna göre, kanunla getirilen 50 sayısı anlamını yitirmektedir.</p> <p>Ayrıca İSG kurulları işyeri iş güvenliği çalışmalama ve kurulun görevleri açısından son derece önemlidir. 6331 Sayılı İş Güvenliği Kanununun çalışmaktan kaçınma hakkı 13. Maddesinde "Ciddi ve yakın tehlike ile karşı karşıya kalan çalışanlar kurula, kurulun bulunmadığı işyerlerinde ise işverene başvurarak durumun tespit edilmesini ve gerekli tedbirlerin alınmasına karar verilmesini talep edebilir." denilmektedir, Kurulun elli ve daha fazla çalışanın bulunduğu yerde kurulması durumunda elliden az çalışmanı olan işyerlerinde çalışanın çalışmaktan kaçınma hakkı işverenin direkt insiyatifinde olacak ve bu hak kullanılmayacaktır. Bu nedenlerle kurul oluşturmak için elli sayısının en fazla yirmi olması uygun olacaktır. Bu nedenle kanunda yapılacak düzenleme ile elli sayısı aşağıya çekilmelidir.</p> <p>Kapsama ilişkin başka bir sorunlu alan, altı aydan fazla süren sürekli iş kavramıdır. Bu koşul da kaldırılmalıdır.</p>	<p style="text-align: center;">Taslak Maddesi</p> <p>Kapsam MADDE 2 — (1) Bu Yönetmelik, 20/6/2012 tarihli ve 6331 İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu kapsamına giren, elli ve daha fazla çalışanın bulunduğu ve altı aydan fazla süren sürekli işlerin yapıldığı işyerlerini kapsar.</p>
<p style="text-align: center;">Teklif</p> <p>Kapsam MADDE 2 — (1) Bu Yönetmelik, 20/6/2012 tarihli ve 6331 İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu kapsamına giren, yirmi ve daha fazla çalışanın bulunduğu işyerlerini kapsar.</p>	<p>(g) bendinde belirtilen çalışan temsilcisinin işveren tarafından mı yoksa çalışanlar tarafından mı seçileceği tam olarak belirtilmemiştir. Eğer işveren tarafından seçilecekse Madde 6 (3) fıkrasına (g) bendinde sözü geçen üyenin ilave edilmesi gerekir. Eğer çalışanlar tarafından oy ile seçilecek ise Madde 6 (4) fıkrasına (g) bendinde sözü geçen üyenin ilave edilmesi</p>	<p>MADDE 6 — (1) Kurul aşağıda belirtilen kişilerden oluşur: e) İşyerinde görevli formen, ustabaşı veya usta g) Çalışan temsilcisi</p> <p>MADDE 6 — (3)</p>
<p>e) Yarış İşyerinde görevli formen, ustabaşı veya usta</p> <p>(3) Bu maddenin (b), (c), (c), (d) ve (g) bentlerinde gösterilen üyeler işveren veya</p>		

<p>Bu maddenin (b), (c), (ç), (d) bentlerinde gösterilen üyeler işveren veya işveren vekili tarafından atanırlar.</p> <p>MADDE 6 — (4) Bu maddenin (e) bendinde belirtilen üye o işyerindeki formen, ustabaşı veya ustaların yardan fazlasının katılacağı toplantıda açık oyla seçilen kişidir.</p>	<p>gerekir.</p>	<p>işveren vekili tarafından atanırlar. veya (4) Bu maddenin (e) ve (g) bendinde belirtilen üyeler o işyerindeki formen, ustabaşı veya ustaların ve diğer çalışanların yardan fazlasının katılacağı toplantıda açık oyla seçilen kişilerdir.</p>
<p>MADDE 6 — (1) Kurul aşağıda belirtilen kişilerden oluşur: e) İşyerinde görevli formen, ustabaşı veya usta g) Çalışan temsilcisi MADDE 6 — (3) Bu maddenin (b), (c), (ç), (d) bentlerinde gösterilen üyeler işveren veya işveren vekili tarafından atanırlar.</p>	<p>Taslak Yönetmelik maddesinde belirtilen (e) bendine varsa kelimesi eklenmesi işyerleri açısından daha uygun olur. (g) bendinde belirtilen çalışan temsilcisinin işveren tarafından mı yoksa çalışanlar tarafından mı seçileceği tam olarak belirtilmemiştir. Eğer işveren tarafından seçilecekse Madde 6 (3) fıkrasına (g) bendinde sözü geçen üyenin ilave edilmesi gerekir. Eğer çalışanlar tarafından oy ile seçilecek ise Madde 6 (4) fıkrasına (g) bendinde sözü geçen üyenin ilave edilmesi gerekir.</p>	<p>e) Varsa İşyerinde görevli formen, ustabaşı veya usta (3) Bu maddenin (b), (c), (ç), (d) ve (g) bentlerinde gösterilen üyeler işveren veya işveren vekili tarafından atanırlar. veya (4) Bu maddenin (e) ve (g) bendinde belirtilen üyeler o işyerindeki formen, ustabaşı veya ustaların ve diğer çalışanların yardan fazlasının katılacağı toplantıda açık oyla seçilen kişilerdir.</p>
<p>MADDE 6 — (4) Bu maddenin (e) bendinde belirtilen üye o işyerindeki formen, ustabaşı veya ustaların yardan fazlasının katılacağı toplantıda açık oyla seçilen kişidir. MADDE 6 — (5) Bu maddenin (e) ve (f) bentlerinde sözü geçen kurul üyelerinin aynı usullerle yedekleri seçilir.</p>	<p>5. Fıkra'ya, (g) bendinde sözü geçen üyenin de eklenmesi gerekir.</p>	<p>(5) Bu maddenin (e), (f) ve (g) bentlerinde sözü geçen kurul üyelerinin aynı usullerle yedekleri seçilir.</p>
<p>MADDE 7 — (1)</p>	<p>İlgili yönetmelik maddesine eğitimler ile ilgili bazı maddelerin eklenmesi</p>	<p>İşveren tarafından, kurulum üyelerine ve</p>

<p>İşveren tarafından, kurulun üyelerine ve yedeklerine iş sağlığı ve güvenliği konularında eğitim verilmesi sağlanır. Kurul üyelerinin ve yedeklerinin eğitimleri asgari aşağıdaki konuları kapsar;</p> <p>a) Kurulun görev ve yetkileri, b) İş sağlığı ve güvenliği konularında ulusal mevzuat ve standartlar, c) Sıkça rastlanan iş kazaları ve tehlikeli vakaların nedenleri, d) Endüstriyel hijyenin temel ilkeleri, e) Etkili iletişim teknikleri, f) Meslek hastalıkları, g) İşyerlerine ait özel riskler. ğ) Risk değerlendirmesi</p>	<p>gerekmektedir.</p>	<p>yedeklerine iş sağlığı ve güvenliği konularında eğitim verilmesi sağlanır. Kurul üyelerinin ve yedeklerinin eğitimleri asgari aşağıdaki konuları kapsar;</p> <p>a) Kurulun görev ve yetkileri, b) İş sağlığı ve güvenliği konularında ulusal mevzuat ve standartlar, c) Sıkça rastlanan iş kazaları ve tehlikeli vakaların nedenleri, d) Endüstriyel hijyenin temel ilkeleri, e) Etkili iletişim teknikleri, f) Meslek hastalıkları, g) İşyerlerine ait özel riskler. ğ) Risk değerlendirmesi h) Kullanılacak cihazların güvenli bir şekilde kullanılması ile ilgili standartlar ı) Tehlikeli ve acil bir durum meydana geldiği zaman yapılması gerekenler</p>
<p>Görev ve yetkiler MADDE 8 — (1) Kurulun görev ve yetkileri aşağıda belirtilmiştir; a) İşyerinin niteliğine uygun bir iş sağlığı ve güvenliği iç yönetmelik taslağı hazırlamak, işverenin veya işveren vekilinin onayına sunmak ve iç yönetmeliğin uygulanmasını izlemek, izleme sonuçlarını rapor haline getirip alınması gereken tedbirleri belirlemek ve kurul gündemine almak,</p>	<p>İşyerlerindeki uygulamalarda, “İç Yönetmelik” kavramına yaklaşım farklı şekilde olmaktadır. Kimi işyerlerinde, iç yönetmelikten anlaşılan sadece çalışanlara yönelik talimat hazırlanmıştır. Kimi işyerlerinde kurulun toplanması ve çalışma usullerine ilişkindir. İç Yönetmelikten ne anlaşılması gereği somut olarak belirlenmelidir. Bu nedenle yönetmelik ekinde, ya da ilgili fıktrada iç yönetmelikte hangi hususların yer alacağı belirlenmelidir. İç yönetmelikte yer alması gereken hususlara ilişkin önerileri aşağıdaki şekilde sıralayabiliriz. Bu hususlar daha da genişletilebilir.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Çalışanların işe alınma süreci (SGK girişi, sağlık gözetimi, iş sağlığı güvenliği temel eğitimi, mesleki eğitim, talimatlar, KKD teslimi vb.), - Eğitimlerin (çalışanların, yöneticilerin, kurul üyelerinin, çalışan temsilcisinin, destek elemanın) planlanması, uygulanması, belgelenmesi, etkinliğinin ölçümü, davranış değişikliğinin izlenmesine ilişkin kurallar, - Risk değerlendirmesi ekibinin oluşturulması; risk 	

<p>Çalışma usulleri MADDE 9 — (1) a) Kurullar işyerinin tehlike sınıfı dikkate alınarak ayda bir kere toplanır. Az tehlikeli ve tehlikeli işyerlerinde bu süre kurulca alınacak karara bağlı olarak üç ay olarak da belirlenebilir.</p>	<p>değerlendirmesinin yapılması; işverenin/işveren vekilinin, çalışanların bilgilendirilmesi, eğitimi; önlemlerin uygulanmasına ilişkin kurullar,</p> <ul style="list-style-type: none"> - İşyerlerinde İSG mevzuatı gereğince hazırlanması gereken dokümanların (örneğin Sağlık Güvenlik Planı, Acil Durum Planı, Patlamadan Korunma Dokümanı, Büyük Endüstriyel Kazaların Önlenmesi Politika Belgesi vb.) oluşturulması, bunlara ilişkin olarak işverenin/işveren vekilinin, çalışanların bilgilendirilmesi, eğitimi; gerekliliklerin uygulanmasına ilişkin kurullar, - İş ekipmanlarının koruma teçhizatına sahip olacak şekilde teminine ilişkin kurullar, - Kişisel koruyucuların özellikleri, temini, çalışanların eğitimi, kullanımının sağlanmasına ilişkin kurullar, - İşyerinde saha denetimine ilişkin kurullar, - İş kazalarının, meslek hastalıklarının, ramak kala olayların kayda alınması, değerlendirilmesi, raporlanması, bildirimine ilişkin kurullar, - Asil işveren-alt işverenin ilişkisinin yürütülmesine ilişkin kurullar, - Kurulun çalışma usulleri, görev ve sorumluluklar, alınan kararların bağlayıcılığı vb.ne ilişkin kurullar, - İş güvenliği uzmanı, işyeri hekimi ve diğer sağlık personelinin çalışmalarının izlenmesine ilişkin kurullar <p>Söz konusu madde "Kurullar ayda bir kere toplanır." şeklinde düzenlenmeli, işyerinin yer aldığı tehlike sınıfı kurulun daha seyrek toplanması için bir gerekeç oluşturulmalıdır.</p>	<p>Çalışma usulleri MADDE 9 — (1) a) Kurullar ayda bir kere toplanır.</p>
---	--	---

<p>MADDE 9 — (1)</p> <p>b) Toplantının gündemi, yeri, günü ve saati toplantıdan en az kırk sekiz saat önce kurul üyelerine bildirilir. Gündem, sorunların ve projelerin önem sırasına göre belirlenir. Kurul üyeleri gündemde değişiklik isteyebilirler. Bu istek kurulca uygun görüldüğünde gündem buna göre değiştirilir.</p>		<p>MADDE 9 — (1)</p> <p>b) Toplantının gündemi, yeri, günü ve saati toplantıdan en az kırk sekiz saat önce kurul üyelerine bildirilir. Gündem, sorunların ve projelerin önem sırasına göre belirlenir. Kurul üyeleri gündemde değişiklik isteyebilirler. Bu istek kurulca uygun görüldüğünde gündem buna göre değiştirilir. Her toplantıda, bir önceki toplantıdan bu yana iş güvenliği uzmanı ve işyeri hekimi onaylı deftere yazılan tedbir ve önerilerin görüşülmesi maddesi ile bir önceki toplantıda alınan kararların görüşülmesi maddesi mutlak yer alır.</p>
<p>MADDE 9 — (1)</p> <p>d) Kurul, üyelerin çoğunluğu ile toplanır, kararlar toplantıya katılanların oy çokluğu ile alınır. Çekimser oy kullanılamaz. Oyların eşitliği halinde başkanın oyu karar belirlir. Çoğunluğun sağlanmadığı veya başka bir nedenle toplantının yapılmadığı hallerde durumu belirten bir tutanak düzenlenir.</p>	<p>Kanun, İş Güvenliği Uzmanlarının Görev, Yetki, Sorumlulukları ve Eğitimleri Hakkında Yönetmelik Taslağı ile, İşyeri Hekimlerinin Görev, Yetki, Sorumlulukları ve Eğitimleri Hakkında Yönetmelik Taslağı'nda iş kazalarında ve meslek hastalıklarında uzman ve hekim sorumluluğu tutan hükümler yer almaktadır.</p> <p>Dolayısı ile, Kurul iş güvenliği uzmanı ve/veya işyeri hekiminin önerilerini ya karara dönüştürmek zorunda olmalı ya da benimsemediklerinde, gerekçelerini belirtmelidir.</p> <p>Yasada yer alan ilkelere birisi de, "çalışanların katılımının sağlanması" dır. Madem ki çalışan temsilcilerine, iş sağlığı güvenliği alanında çalışanları temsil etme hakkı getirilmiştir; benzeri bir anlayış çalışan temsilcilerinin önerileri için de sergilenmelidir.</p>	<p>MADDE 9 — (1)</p> <p>d) Kurul, üyelerin çoğunluğu ile toplanır, kararlar toplantıya katılanların oy çokluğu ile alınır. Çekimser oy kullanılamaz. Oyların eşitliği halinde çalışan temsilcisinin/çalışan temsilcilerinin çoğunluğunun oyu karar belirlir. Çoğunluğun sağlanmadığı veya başka bir nedenle toplantının yapılmadığı hallerde durumu belirten bir tutanak düzenlenir. En geç yedi gün içerisinde mutlaka toplantı yapılır. İş güvenliği uzmanı, işyeri hekimi ve çalışan temsilcisinin herhangi bir konudaki önerilerinin kabul görmemesi halinde öneri aksine oy kullanılan kurul üyeleri, karar gerekçelerini yazılı, islah imzalı olarak kurula sunar. Gerekçe, tutanak eki olarak muhafaza edilir.</p>
<p>MADDE 9 — (1)</p> <p>e) Her toplantıda, görüşülen konularla ilgili alınan kararları içeren bir tutanak düzenlenir. Tutanak, toplantıya katılan başkan ve üyeler tarafından</p>		<p>MADDE 9 — (1)</p> <p>e) Her toplantıda, görüşülen konularla ilgili alınan kararları içeren bir tutanak düzenlenir. Tutanak, toplantıya katılan başkan ve üyeler tarafından imzalanır ve kararların</p>

<p>imzalanır ve gereği yapılmak üzere işverene bildirilir. İmzalı tutanak ve kararlar sırasıyla özel dosyasında saklanır.</p>		<p>yerine getirilmesi için işverene bildirilir. İmzalı tutanak ve kararlar sırasıyla özel dosyasında saklanır.</p>
<p>MADDE 9 — (1) f) Toplantıda alınan kararlar gereği yapılmak üzere ilgililere duyurulur. Ayrıca çalışanlara duyurulması faydalı görülen konular işverimde ilân edilir.</p>		<p>MADDE 9 — (1) f) Toplantıda alınan kararlar gereği yapılmak üzere işveren veya vekilince en geç üç iş günü içerisinde ilgililere duyurulur. Ayrıca işyerindeki tüm çalışanların görebileceği bir yere kararların örneği asılır.</p>
<p>MADDE 9 — (1) g) Her toplantıda, önceki toplantıya ilişkin kararlar ve bunlarla ilgili uygulamalar hakkında başkan veya kurulun sekreteri tarafından kurula gerekli bilgi verilir ve gündeme geçilir.</p>		<p>MADDE 9 — (1) g) Her toplantıda, önceki toplantıya ilişkin kararlar ve bunlarla ilgili uygulamalar hakkında başkan veya kurulun sekreteri tarafından kurula gerekli bilgi verilir. Gereği yerine getirilmemiş olan kararların gerçekleştirilmesi için yapılması gerekenler konusunda işveren veya vekilince yaratılması gereken kaynaklar değerlendirilir, karara dönüştürülür ve gündeme geçilir.</p>
		<p>MADDE 9 — (Ek fıkra) Kurulca alınan kararlar işvereni bağlar.</p>
<p>Kurulunun yükümlülüğü MADDE 11 — (1) Kurullar, yapacakları tekliflerde, bulmacakları tavsiyelerde ve verecekleri kararlarda işverenin durumunu ve işverenin olanaklarını göz önünde bulundururlar.</p>		<p>Kurulunun yükümlülüğü MADDE 11 — (1) Kurullar, yapacakları tekliflerde, bulmacakları tavsiyelerde ve verecekleri kararlarda iş kazası ve meslek hastalıklarının olmamasını ana ilke olarak benimser, önlemlerin kararlaştırılmasında kaynağa koruma önlemlerine ve toplu koruma önlemlerine öncelik verilmesini esas alırlar. İşin planlamasında işverenin durumunu ve işverenin olanaklarını göz önünde bulundururlar.</p>

ÇED İZİN VE DENETİM YÖNETMELİĞİ TASLAĞI HAKKINDA TMMOB GÖRÜŞÜ

28 Aralık 2012

Taslak Yönetmelikte Yer Alan Mevcut Madde	Madde Hakkında Yapılacak Teklif	Açıklama/Görüş ve Öneri
<p>Kapsam MADDE 2 – (1)Bu Yönetmelik; c) Çevresel Etki Değerlendirmesi kapsamına giren projelerin işletme öncesi dönemde izlenmesi ve denetlenmesini,</p>	<p>Kapsam MADDE 2 – Mevcut hali ile dahi yeterli olmayan kapsam maddesi korunmalıdır. Bu maddeden “Çevresel Etki Değerlendirmesi kapsamına giren projelerin işletme öncesi, işletme sırası ve işletme sonrası dönemde izlenmesi ve denetlenmesini” ibaresi çıkarıldığında bu yönetmeliğin hiçbir işlevi kalmayacaktır ve amaca da hizmet etmeyecektir.</p>	<p>Yönetmeliğin kapsam maddesi daraltılmış olup, bu daraltmanın objektif gerekçesi sunulmamıştır. Çevresel Etki Değerlendirmesi için Kapsam Belirleme ve İnceleme Değerlendirme Komisyonunun oluşturulması ile ilgili çalışmalardan vazgeçilmiştir.</p> <p>Projelerin, işletme sırası ve sonrası dönemde izlenmemesi ve denetlenmemesi yönündeki düzenleme; ÇED raporunda sunulan taahhütlerin yerine getirilip getirilmediği, alınacağı iddia edilen önlemlerin alınıp alınmadığı, risk yönetimlerinin uygulanıp uygulanmadığı hususunun denetimsiz hale getirilmesi tehlikesini taşımaktadır.</p>
<p>Tanımlar ve kısaltmalar MADDE 4 d) Çevresel etki değerlendirmesi başvuru dosyası: Bu Yönetmeliğin EK-III’ünde yer alan Genel Formatı esas alınarak hazırlanan dosyayı,</p>	<p><i>Tanımlar maddesi de kapsam maddesine paralel daraltılmıştır. Amaç, yaşanabilir ve sürdürülebilir bir çevre ise, proje denetimini yapacak komisyon, kurul adı ne olursa olsun bu oluşumların değerlendirmede baz alacağı temel kriterler net olarak ortaya konulmalıdır. Örneğin (r) bendinde tanımlanan “Komisyon” hangi ilkeler doğrultusunda hazırlanan ÇED Raporunu inceleyip değerlendirebilecektir. Yönetmelik uygulama esaslarını gösteriyor ise bu esaslar bilimsel ve net olarak ortaya konmalıdır. (Ö) bendinde “izleme ve kontrol” daraltılmış bir biçimde ifade edilmiştir, (t) bendi yine aynı durumda daraltılmış. “İlgili halk tanımı”ndaki ilişki yine dar menfaat çerçevesine oturtulmuştur.</i></p>	

	Madde 4 kapsamında d) bendinde	Madde 4 kapsamında d) bendinde "TÜRKİYE ÇEVRE DENETİM KURUMU" tanımlanmalı; en gelişmiş beş üniversitenin çevre bölümünden birer temsilci, hükümet adına ilgili bakanlıktan ve TMMOB'den birer temsilci ve mecliste muhalefetin çevre komisyonundaki birer temsilciden oluşan bir yapı oluşturulmalıdır.
ğ) Çevresel etki değerlendirmesi gerekli değildir kararı: Seçme eleme kriterlerine tabi projelerin önemli çevresel etkilerinin olmadığı ve Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporu hazırlanmasına gerek bulunmadığını belirten Bakanlık kararını, h) Çevresel etki değerlendirmesi gereklidir kararı: Seçme eleme kriterlerine tabi projelerin çevresel etkilerinin daha detaylı incelenmesi amacıyla Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporu hazırlanmasının gerektiğini belirten Bakanlık kararını,		Bakanlığın vereceği kararlar 4. Maddenin ğ) ve h) fıkrasında TMMOB'ne bildirilmelidir. Türkiye açık ve demokratik ülke olmanın koşullarını gerçekleştirmelidir. Bu şekilde yatırımların izlenmesi mümkün olacaktır. Çünkü <i>"telafi edilemez"</i> kamu zararları söz konusu olabilmektedir.
j) Çevresel etki değerlendirmesi süreci: Gerçekleştirilmesi planlanan projenin çevresel etki değerlendirmesinin yapılması için başvuru ile başlayan ve Bakanlık tarafından kararın verilmesi ile sona eren süreci,	j) Çevresel etki değerlendirmesi süreci: Gerçekleştirilmesi planlanan projenin çevresel etki değerlendirmesinin yapılması için bu Yönetmeliğin 8 inci ve 16 ncı maddelerinde belirtilen başvuru ile başlayan ve işletme sonrası çalışmaların uygun hale geldiğinin belirlenmesi ile sona eren süreci,	ÇED süreci daraltılıyor. İşletme sonrası çalışmaların uygun hale gelip gelmediği hususu denetimsiz hale getiriliyor.
	n) Halkın katılımı toplantısı: Kapsam ve özel format belirlenmesinden önce halkı proje hakkında bilgilendirmek, projeye ilişkin görüş ve önerilerini almak üzere mutlaka yapılması gereken toplantı	halkın katılımı toplantısı" maddesi uygulamada maalesef çoğunlukla gerçekleşmemektedir. Bu madde önemle yerine getirilmelidir. Zorunlu olmalı ve halkın katılımının gerçekleştirildiği yazılı ve görsel olarak belgelendirilmedir. Öncelikli olarak halk tanıtım broşürleri ve yazılı/görsel basın yoluyla bilgilendirilmeli, görüş ve önerileri yazılı olarak alınıp, değerlendirildikten sonra, basına da çık bir toplantı ile halkla birlikte ortak bir karar alınmalıdır. Duyuru, Öneri, Halkın katılımı

		toplantısı, vb. gibi önemli tarihlerin takvimi önceden ilan edilmelidir.
v) Bakanlıkça yetkilendirilmiş kurum ve kuruluşlar: Çevresel Etki Değerlendirmesi Başvuru Dosyası, Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporu, Proje Tanıtım Dosyası hazırlamak ve ÇED Olumlu Kararı alan projelerin inşaat dönemine ilişkin izleme ve kontrolü yapabilmek için gerekli şartları taşıyan kurum/kuruluşlar,		ÇED sürecini yönlendiren şirketler oluşturulması, kamusal yarar açısından önem arz eden bir hususta, kamu eliyle denetimin zayıflatılması anlamına gelmektedir. Ayrıca, bu alanda bir sektör yaratılması, ÇED sürecinin daha da özelleştirilmesi anlamını da taşımaktadır. Proje sahiplerinden özel vekaletnameler olarak faaliyet yürütecek olan bu kuruluşların; yürütülecek faaliyetin çevresel, ekonomik ve sosyal hedefler arasında kurulacak dengeyi rapora yansıtılmasında, proje sahibinin menfaatlerini gözetmek adına tarafsız davranmama riskini her zaman taşıyacaktır.
	z fıkrası aşağıdaki şekilde yer almalıdır. <i>“z) Avrupa Yatırım kriterleri: Her türlü üründe aradığımız “CE” işareti bağlamında yatırımların ve işletmelerin de çevreye, insan sağlığına, bitki ve hayvan sağlığına zarar vermeyeceğini belirten bir “ÇEVREYE UYGUNLUK BELGESİ” düzenlenmelidir. Bu belge “Türkiye Çevre Denetim Kurumu” tarafından düzenlenmelidir.</i>	Avrupa Yatırım Kriterleri tanımı 4. Maddeye ek’lenmesi için öneride bulunulmuştur.
Çevresel etki değerlendirme başvuru dosyası, çevresel etki değerlendirme raporu MADDE 6 – (4) Mevzuat açısından yeri uygun olmayan projeler aşamasına bakılmaksızın iade edilir.		“Mevzuat” ibaresinden yalnızca Çevre mevzuatı mı yoksa imar, kültürel ve doğal alanların korunmasına ilişkin mevzuatı kapsayıp kapsamadığı açık değildir. Proje sahibinin sıfatına bakılmaksızın, tarihsel, kültürel, doğal ve imar mevzuatı açısından uygun olmayan yerlere istisnasız uygulanmalıdır.
Çevresel etki değerlendirme sürecinin başlatılması ve komisyonun kuruluşu MADDE 8 - (5) Proje ile ilgili olarak başvuru yapıldığına dair Çevresel Etki Değerlendirmesi başvuru dosyası Bakanlıkça yayınlanır. Bakanlık, proje ile ilgili olarak başvurunun yapıldığını, Çevresel Etki Değerlendirmesi sürecinin başladığını ve Çevresel Etki	Çevresel etki değerlendirme sürecinin başlatılması ve komisyonun kuruluşu MADDE 8 – (5) Proje ile ilgili olarak başvuru yapıldığına dair Çevresel Etki Değerlendirmesi başvuru dosyasının bir nüshası Bakanlık tarafından ilgili Valiliğe gönderilir. Valilik, halka yörede proje ile ilgili olarak başvurunun yapıldığını,	Başvuru yapıldığına dair ÇED başvuru dosyasının Bakanlıkça yayınlanması, sürecin merkezleştirilmesi anlamına gelmekte, halkın başvuru dosyasına ulaşmasını daha da zorlaştırmaktadır. Mevcut düzenlemede, duyurunun Valilikler tarafından yapılıyor olması halinde dahi, uygulamada halkın süreç ile ilgili haberdar

<p>Değerlendirmesi süreci tamamlanana kadar projeye ilişkin görüş, soru ve önerilerinin değerlendirilmek üzere Valiliğe veya Bakanlığa verilebileceğini uygun araçlarla (internet, vd.) halka duyurur.</p>	<p>Çevresel Etki Değerlendirmesi sürecinin başladığını ve Çevresel Etki Değerlendirmesi süreci tamamlanana kadar projeye ilişkin görüş, soru ve önerilerinin değerlendirilmek üzere Valiliğe veya Bakanlığa verilebileceğini anons, askıda ilan, internet gibi herhangi bir yöntemle duyurur. Ayrıca Bakanlık halka projeye ilişkin Çevresel Etki Değerlendirmesi sürecinin başladığını ve Çevresel Etki Değerlendirmesi süreci ile ilgili bilgilerin alınabileceğini internet aracılığı ile de duyurur. Halk projeye ilişkin görüş, soru ve önerilerini yukarıda belirtilen mercilere ulaştırabilir.</p>	<p>olmasında sıkıntılar yaşanmakta iken, bu duyurunun Bakanlıkça yapılıyor olması daha büyük aksaklıklara yol açacaktır. Yürürlükte olan yönetmelik hükmünde, duyurma araçları sınırlı olmamak kaydıyla sayılmış olmasına karşın, taslakta duyuru araçları net olarak belirlenmemiştir. Bu konuda idareye takdir yetkisi tanınması, halkın bahsi geçen faaliyete ilişkin başvurudan haberdar olma hakkını kısıtlayacaktır.</p>
<p>Halkın katılımı toplantısı MADDE 9 – (1)Halkı yatırım hakkında bilgilendirmek, projeye ilişkin görüş ve önerilerini almak üzere Komisyonun kapsamı belirlenmesinden önce, Bakanlıkça yetkilendirilmiş kurum ve kuruluşlar tarafından proje sahibinin katılımı ile Bakanlıkça belirlenen tarihte ve Valilikçe belirlenen yerde halkın katılımı toplantısı düzenlenir. a) Bakanlıkça yetkilendirilmiş kurum ve kuruluşlar, toplantı tarihini, saatini, yerini ve konusunu belirten bir ilanı ulusal düzeyde yayımlanan bir gazete ile o yörede yayımlanan yerel bir gazetede toplantı tarihinden en az 10 (on) gün önce yayımlar. b) Toplantı Çevre ve Şehircilik İl Müdürünün veya görevlendireceği bir yetkilinin başkanlığında yapılır. Toplantıda; halkın proje hakkında bilgilendirilmesi, görüş, soru ve önerilerinin alınması sağlanır. Başkan katılımcılardan görüşlerini yazılı olarak vermelerini isteyebilir. Toplantı tutanağı, bir sureti Valilikte kalmak üzere Bakanlığa gönderilir.</p>	<p>Halkın katılımı toplantısı MADDE 9 – (1) Komisyonun kapsam belirleme toplantısından önce, halkı yatırım hakkında bilgilendirmek, projeye ilişkin görüş ve önerilerini almak üzere proje sahibi tarafından projenin gerçekleştirileceği yerde Bakanlık ile mutabakat sağlanarak belirlenen tarihte, halkın katılımı toplantısı düzenlenir a) Toplantı yeri, Valilik ve proje sahibi tarafından belirlenir ve Valilik tarafından Bakanlığa bildirilir. Toplantı için projeden en çok etkilenmesi beklenen ilgili halkın kolaylıkla ulaşabileceği merkezi bir yerin seçilmesine özen gösterilir.</p>	<p>Toplantı yerinin Valilikçe belirlenmesi, halkın sürece katılımı açısından kısıtlayıcı özellik taşıyacaktır. Halkın sürece katılımı; toplantının yapılıp yapılmamasına, yapılacaksa hangi tarihte yapılacağına, toplantının yapılacağı yer gibi toplantı öncesi sürece de dahil edilmesi anlamını da taşımaktadır. Valilik kararı ile düzenlenen toplantıda, tarafların eşitliği ilkesi zedelenmektedir.</p> <p>Ayrıca, mevcut düzenlemede toplantı yeri için halkın kolaylıkla ulaşabileceği merkezi bir yerin seçilmesine özen gösterilir hükmü yer alırken, taslakta bu hükmün kaldırılması; halkın süreçten bilgi almasını, toplantıya katılımının engellenmesi riski taşımaktadır.</p>
<p>Komisyonun, kapsam ve özel format belirlemesi MADDE 10 – (1)Komisyon tarafından; ÇED Raporu Özel Formatı ve Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporunu hazırlayacak çalışma grubu belirlenir.</p>	<p>MADDE 10 – (1)Komisyon tarafından; ÇED Raporu Özel Formatı ve Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporunu hazırlayacak çalışma grubu belirlenir. Çalışma Grubunda Mühendislik Hizmetleri yapacak Üyelerin belirlenmesinde TMMOB ve ilgili Odaların SMM Yönetmelikleri esas alınır.</p>	<p>Hazırlanacak ÇED Raporlarının mühendislik hizmetleri ile ilgili bölümlerinin, ilgili meslek disiplinleri tarafından hazırlanması sağlanarak daha verimli değerlendirmeler ortaya çıkacaktır.</p>

<p>Çevresel etki değerlendirmesi raporunun Bakanlığa sunulması MADDE 11 – (1)Bakanlıkça yetkilendirilmiş kurum ve kuruluşlar tarafından hazırlanan Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporu Bakanlığa sunulur. Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporunun özel formata uygunluğu ve belirlenen çalışmada yer alması gereken meslek uzmanlarınca hazırlanıp hazırlanmadığı hakkındaki inceleme Bakanlık tarafından 5 (beş) işgünü içinde sonuçlandırılır. Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporunun özel formata uygun olmadığı ve/veya belirlenen çalışma grubunca hazırlanmadığının anlaşılması halinde, bu hususların yerine getirilmesi için Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporu Bakanlıkça yetkilendirilmiş kurum ve kuruluşlara iade edilir, söz konusu raporun 6 (altı) ay içinde Bakanlığa sunulmaması durumunda başvuru geçersiz sayılır.</p> <p>(3)Proje ile ilgili inceleme değerlendirme sürecinin başladığı ve Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporunun halkın görüşüne açıldığı Bakanlık ve Valilik tarafından anons, askıda ilan, internet gibi uygun araçlarla halka duyurulur.</p> <p>(4)Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporunu incelemek isteyenler, duyuru tarihinden itibaren rapor nihai edilene kadar raporu inceleyerek proje hakkında Bakanlığa veya Valiliğe görüş bildirebilirler. Valiliğe bildirilen görüşler Bakanlığa iletilir. Bu görüşler komisyon tarafından dikkate alınır ve Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporuna yansıtılır.</p>	<p>Çevresel etki değerlendirmesi raporunun Bakanlığa sunulması MADDE 11 – (1) Proje sahibi tarafından bir dilekçe ekinde iki adet Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporu, Bakanlığa sunulur. Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporunun özel formata uygunluğu ve belirlenen çalışmada yer alması gereken meslek uzmanlarınca hazırlanıp hazırlanmadığı hakkındaki inceleme Bakanlık tarafından üç işgünü içinde sonuçlandırılır. Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporunun özel formata uygun olmadığı ve/veya belirlenen çalışma grubunca hazırlanmadığının anlaşılması halinde, bu hususların yerine getirilmesi için Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporu proje sahibine iade edilir. Düzeltilen Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporunun üç ay içinde Bakanlığa sunulmaması durumunda başvuru geçersiz sayılır.</p> <p>(3) Proje ile ilgili inceleme değerlendirme sürecinin başladığı ve Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporunun halkın görüşüne açıldığı Bakanlık ve Valilik tarafından anons, askıda ilan, internet gibi uygun araçlarla halka duyurulur.</p> <p>(4) Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporunu incelemek isteyenler, Bakanlık merkezinde veya İl Çevre ve Orman Müdürlüğünde duyuru tarihinden itibaren raporu inceleyerek zamanlama takvimi içerisinde proje hakkında Bakanlığa veya Valiliğe görüş bildirebilirler. Valiliğe bildirilen görüşler Bakanlığa iletilir. Bu görüşler komisyon tarafından dikkate alınır ve Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporuna yansıtılır.</p>	<p>Taslatma süreleri arttırılmasına karşın, halkın rapora erişimi hususu zorlaştırılmaktadır. Halkın, raporu nasıl ve hangi mekanda inceleyebileceği hususu belirsizdir. Kaldı ki; ciltler halinde hazırlanan ÇED raporlarının, Valilik makamına gidildiğinde incelenememesi anlamını taşımaktadır. İncelemek isteyen yurttaşlara, raporun bir suretinin verilebilmesi hususu düzenlenmemiştir. Her yurttaşın internet ortamından bu raporlara ulaşabileceği ihtimalini mutlak bir durum olarak kabul etmek hakkaniyete aykırılık taşımaktadır.</p> <p>Ayrıca, “duyuru tarihinden itibaren rapor nihai edilene kadar raporu inceleyerek proje hakkında Bakanlığa veya Valiliğe görüş bildirebilir” hükmü süresel anlamda belirsizlik taşımaktadır. Zira, raporun tam olarak hangi tarihte nihai edileceğini bilebilmek imkansızdır.</p>
<p>Komisyonun çalışma usulü ve çevresel etki değerlendirmesi raporunun incelenmesi MADDE 12 – (4) Su, toprak ve benzeri analizlerde, tartışmalı durum olması halinde şahit numuneye başvurulabilir. Bu işlemlerin</p>	<p>Komisyonun çalışma usulü ve çevresel etki değerlendirmesi raporunun incelenmesi MADDE 12 – (4) Su, toprak ve benzeri analizlerde, tartışmalı durum olması halinde şahit numuneye başvurulabilir. Bu</p>	<p>“Bu işlemlerde gerekli harcamalar proje sahibi tarafından karşılanır.” ifadesinin “Bu işlemlerin sonuçlarını Bakanlıkça yetkilendirilmiş kurum ve kuruluşlar Bakanlığa sunmakla yükümlüdürler.” olarak</p>

sonuçlarını Bakanlıkça yetkilendirilmiş kurum ve kuruluşlar Bakanlığa sunmakla yükümlüdürler.	işlemlerin sonuçlarını Bakanlıkça yetkilendirilmiş kurum ve kuruluşlar Bakanlığa sunmakla yükümlüdürler.	değiştirilmesi yanlış olup, ; ÇED süreci öncesi hangi analizlerin yapılacağı belli olmadığından eski hali ile bırakılmalıdır.
Komisyonun çalışma usulü ve çevresel etki değerlendirmesi raporunun incelenmesi MADDE 12 – 9 d) Halkın katılımı toplantısı ve süreç içerisinde gelen görüş ve önerilere çözüm getirilip getirilmediğine, ilişkin inceleme ve değerlendirmeler yapılır.	Komisyonun çalışma usulü ve çevresel etki değerlendirmesi raporunun incelenmesi MADDE 12 – 9 d) Halkın katılımı toplantısının usulüne uygun yapıp yapılmadığı, halkın katılımı toplantısında üzerinde durulan konulara yeterince çözüm getirilip getirilmediğine ilişkin inceleme ve değerlendirmeler yapılır.	Halkın katılımı toplantısının usulüne uygun olarak yapıp yapılmadığı kriterine taslakta yer verilmemesi, halkın katılım toplantısını işlevsizleştirecektir.
Nihai çevresel etki değerlendirmesi raporu ve ilgili dokümanların Bakanlığa sunulması MADDE 13 – Komisyon tarafından incelenerek son şekli verilen nihai Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporu, Bakanlıkça yetkilendirilmiş kurum ve kuruluşlar tarafından inceleme değerlendirme toplantılarının sona erdirilmesinden sonraki 5 (beş) işgünü içinde Bakanlığa sunulur.	Nihai çevresel etki değerlendirmesi raporu ve ilgili dokümanların Bakanlığa sunulması MADDE 13 – (1) Proje sahibi inceleme değerlendirme toplantılarının sona erdirilmesinden sonraki beş iş günü içinde aşağıdaki belgeleri Bakanlığa sunar: a) Komisyon tarafından incelenerek son şekli verilen iki adet nihai Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporu, b) Nihai Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporu ve eklerinin taahhüdü altında olduğunu belirten taahhüt yazısı ve noter onaylı imza sirküleri. Kamu kurum ve kuruluşlarından imza sirküleri istenmez. (2) Birinci fıkrada belirtilen belgeler öngörülen süre içinde gerekçesi belirtilmeden sunulmaz ise nihai Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporu geçersiz sayılır.	Yürürlükteki yönetmeliğin 3. Fıkrasına taslakta yer verilmemesi, belirtilen belgelerin 5 iş günü içerisinde Bakanlığa sunulmaması durumunda, nasıl bir yaptırım uygulanacağı yönünde belirsizlik taşımaktadır.
Çevresel etki değerlendirmesi olumlu veya çevresel etki değerlendirmesi olumsuz kararı MADDE 14 – (1) Komisyonun nihai hale getirdiği Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporu halkın görüş ve önerilerini almak üzere uygun araçlarla 10 (on) gün görüşe açılır. Bakanlıkça projeye ilgili karar alma sürecinde bu görüşler de değerlendirilir. Bakanlık halktan gelen görüşler doğrultusunda rapor içeriğinde gerekli eksikliklerin tamamlanmasını, ek çalışmalar	Çevresel etki değerlendirmesi olumlu veya çevresel etki değerlendirmesi olumsuz kararı MADDE 14 – (1) (Değişik:RG-30/6/2011-27980) Komisyonun sonuçlandırdığı Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporu halkın görüş ve önerilerini almak üzere İl Çevre ve Orman Müdürlüğünde ve Bakanlıkta 30(otuz) gün görüşe açılır. Bakanlıkça projeye ilgili karar alma sürecinde bu görüşler de dikkate alınır. Bakanlık halktan gelen görüşler ışığında rapor	Taslağın 1. fıkrasında nihai ÇED raporunun halkın görüş ve önerilerine nerede açılacağı bir bilgi bulunmamaktadır. Uygun araç olarak hangi araçların kullanılacağı belirtilmemektedir. Bu husus idarenin takdir yetkisine bırakılmamalı, halkın haberdar olmasının fiziken mümkün olabileceği bir düzenleme yapılmalıdır. Süre 10 gün yerine 30 gün

<p>yapılmasını ya da İnceleme ve Değerlendirme Komisyonunun yeniden toplanmasını isteyebilir. Gerekli çalışmaların yapılmasını müteakip Bakanlıkça nihai Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporunun Bakanlığa sunulması istenir. Nihai Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporu, Nihai Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporu ve eklerinin taahhüdü altında olduğunu belirten taahhüt yazısı ve noter onaylı imza sirküleri 5 (beş) işgünü içerisinde Bakanlığa sunulur. Kamu kurum ve kuruluşlarından imza sirküleri istenmez.</p>	<p>içeriğinde gerekli eksikliklerin tamamlanmasını, ek çalışmalar yapılmasını ya da İnceleme ve Değerlendirme Komisyonunun yeniden toplanmasını isteyebilir. Gerekli çalışmaların yapılmasını müteakip Bakanlıkça nihai Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporunun üç işgünüde komisyon üyesi sayısı kadar çoğaltılması istenir. Çoğaltılan nihai Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporu 15(on beş) işgünü içerisinde Bakanlığa sunulur.</p>	<p>olmalıdır. Aynı şekilde "Noter onaylı imza sirküleri için 5 gün süre" 15 güne çıkartılmalıdır.</p>
<p>Çevresel etki değerlendirmesi gereklidir veya çevresel etki değerlendirmesi gerekli değildir kararı MADDE 17 – (2)Bakanlık 15 (onbeş) işgünü içinde inceleme ve değerlendirmelerini tamamlar. Proje hakkında "Çevresel Etki Değerlendirmesi Gereklidir" veya "Çevresel Etki Değerlendirmesi Gereklidir" kararını 5 (beş) işgünü içinde verir, kararı Valiliğe, proje sahibine ve Bakanlıkça yetkilendirilmiş kurum ve kuruluşlara bildirir. Valilik bu kararı uygun araçlarla halka duyurur.</p>	<p>Çevresel etki değerlendirmesi gereklidir veya çevresel etki değerlendirmesi gerekli değildir kararı MADDE 17 – (2) Bakanlık on beş işgünü içinde inceleme ve değerlendirmelerini tamamlayarak proje hakkında "Çevresel Etki Değerlendirmesi Gereklidir" veya "Çevresel Etki Değerlendirmesi Gereklidir" kararını 30(otuz) işgünü içinde verir, kararı Valiliğe ve proje sahibine bildirir. Valilik bu kararı halka duyurur.</p>	<p>Madde 17 1. Fıkrada bulunan "Bakanlıkça yetkilendirilmiş kurum ve kuruluşlar" ifadesinin "Proje Sahibi" olarak değiştirilmesi; ÇED süreci öncesi hangi analizlerin yapılacağı ve sayısı belli olmadığından eski hali ile bırakılmalıdır</p> <p>Halkın ÇED gereklidir veya gerekli değildir kararından nasıl haberdar olacağı net olarak belirlenmemiştir. Kararın sadece kendisinin duyurulması, halkın karardan tam olarak haberdar edildiği anlamına gelmemektedir. Halkın, karar ile birlikte, verilen kararın hukuka uygun olup olmadığını da öğrenebileceği, kararın hukuka uygun olup olmadığını inceleyebileceği verilerin de halkın erişimine açılması, halkın bu verilere kolayca ulaşabilmesinin sağlanması gerekmektedir.</p> <p>Madde 17 de "<i>Çevresel Etki Değerlendirme Kararı 5 gün</i>" değil, 30 günde verilmelidir. Acele verilen kararlarda yanlışlıklar olabilir.</p>
<p>Askeri projeler MADDE 23 – Askeri projelerle ilgili Çevresel Etki Değerlendirmesi uygulamaları ilgili kurumun görüşü alınarak Bakanlık tarafından belirlenir.</p>		<p>Bu madde değiştirilmeli, Askeri projeler de ÇED prosedürüne dahil edilmelidir.</p>
<p>Olağan üstü durumlar ve özel hükümler MADDE 24 – e) Bu Yönetmeliğin EK-I veya Ek-II</p>		<p>24. maddenin (e) bendinde belirsizlik bulunması sebebi ile maddenin kaldırılması veya netlik kazandırılması gerekmektedir.</p>

listesinde bulunup da eşik değeri olmayan projelerde yapılacak her türlü değişikliği içeren projeler,		
<p>Entegre projeler MADDE 25 – Bu Yönetmeliğe tabi birden fazla projeyi kapsayan entegre bir projenin planlanması halinde, Bakanlıkça entegre proje için tek bir Çevresel Etki Değerlendirmesi Başvuru Dosyası/Proje Tanıtım Dosyası hazırlanması istenir.</p>		Entegre projede tek bir ÇED raporu istenirken; telafi edilmez zararlar veren üretim aşamaları göz ardı edilebilir. Burada bir <i>“bağımsız denetim”</i> süreci olmalıdır.
<p>Kapsam dışı projeler GEÇİCİ MADDE 3 – (1)7/2/1993 tarihli ve 21489 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Çevresel Etki Değerlendirmesi Yönetmeliğinden önce;</p> <p>a) Üretime ve/veya işletmeye başladığı belgelenen projelere, b) Uygulama projeleri onaylanmış veya çevre mevzuatı ve ilgili diğer mevzuat uyarınca yetkili mercilerden izin, ruhsat veya onay ya da kamulaştırma kararı alınmış veya yatırım programına alınmış veya mevzi imar planları onaylanmış projelerden</p> <p>1) Bu Yönetmeliğin EK-I Listesinde yer alan projeler için 17/7/2015 tarihine, 2) EK-II Listesinde yer alan projeler için 17/7/2013 tarihine kadar yatırımına başlanmış projelere, Çevre Kanunu ve ilgili diğer yönetmeliklerde alınması gereken izinler saklı kalmak kaydıyla bu Yönetmelik hükümleri uygulanmaz.”</p>		Bu madde iptal edilmelidir. Kapsam dışı projeler adı altında muafiyetin önünü açan düzenlemeler eşitlik ilkesini zedeleyecektir ve aynı zamanda Çevre Yasası’nın amacına aykırı, yönetmelik düzenlemesinin amacını aşar bir uygulamaya dönüşecektir. Kapsam dışı projeler yönetmelikle düzenlenemez. Bunun, hukuka karşı hile yöntemlerinden biri olduğu sayısız kez saptanmıştır, böyle bir düzenlemeye gidilmemesi gerekmektedir.
<p>(EK– I) ÇEVRESEL ETKİ DEĞERLENDİRMESİ UYGULANACAK PROJELER LİSTESİ MADENCİLİK: 13- Madencilik projeleri; Ruhsat hukuku ve aşamasına bakılmaksızın,</p> <p>a) 25 hektar ve üzeri çalışma alanında (kazı ve döküm alanı toplamı olarak) açık işletmeler, b) 150 hektarı aşan (kazı ve döküm alanı toplamı olarak) çalışma alanında açık işletme yöntemi ile kömür çıkarma, c) Biyolojik, kimyasal, elektrolitik ya da ısıl işlem yöntemleri uygulanan cevher zenginleştirme tesisleri ve/veya atık barajları, ç) Kirma-eleme-yıkama tesisleri (3213 sayılı Maden Kanunu 1. (a) ve 2. (a) grup madenler</p>		Kırma Eleme ile ilgili sınır değer kaldırılmamalı ve maden gruplarının kirletici etkisi tekrar değerlendirilmelidir.

<p>(EK- I) ÇEVRESEL ETKİ DEĞERLENDİRMESİ UYGULANACAK PROJELER LİSTESİ <u>SANAYİ:</u> 16- Demir, çelik veya demir dışı metal tesisleri a) Cevherden hadde mamulü üreten tesisler, b) Ergitme tesisleri (250.000 ton/yıl ve üzeri). c) Haddeleme tesisleri (250.000 ton/yıl ve üzeri), ç) Döküm tesisleri (250.000 ton/yıl ve üzeri),</p>		<p>Madde b, c, ç bentlerindeki limit değer artışları, bu faaliyetlerin yüksek çevresel etkileri sebebi ile yapılmamalıdır.</p>
<p>(EK- I) ÇEVRESEL ETKİ DEĞERLENDİRMESİ UYGULANACAK PROJELER LİSTESİ <u>SANAYİ:</u> 17- Orman ürünleri ve selüloz tesisleri; a) Selüloz üretim tesisleri, b) Kereste veya benzeri lifli maddelerden kâğıt hamuru üretim tesisleri, c) Her çeşit kâğıt üretim tesisleri (100.000 ton/yıl ve üzeri kapasiteli).</p>		<p>Sanayi Madde 17 c bendindeki limit değer artışı, bu faaliyetin yüksek çevresel etkileri sebebi ile yapılmamalıdır.</p>
<p>(EK- II) SEÇME-ELEME KRİTERLERİ UYGULANACAK PROJELER LİSTESİ <u>ATIK:</u> 2- Yakma kapasitesi 200-1000 kg/gün arasında olan tıbbi atık yakma tesisleri, ve tıbbi atıkların fiziksel ve kimyasal olarak ara işleme tabi tutulması amacıyla kurulan tesisler,</p>	<p>(EK- II) SEÇME-ELEME KRİTERLERİ UYGULANACAK PROJELER LİSTESİ <u>ATIK:</u> 2- Yakma kapasitesi 0-1000 kg/gün arasında olan tıbbi atık yakma tesisleri, ve tıbbi atıkların fiziksel ve kimyasal olarak ara işleme tabi tutulması amacıyla kurulan tesisler,</p>	<p>Tıbbi atıkların yüksek seviyede tehlikelilik içermesi sebebi ile 0-1000 kg/gün olarak değiştirilmelidir.</p>
<p>(EK- II) SEÇME-ELEME KRİTERLERİ UYGULANACAK PROJELER LİSTESİ <u>KİMYA:</u> 11- Tarım ilaçları ve farmasotik ürünlerin, boya ve cilaların (reçine üretimi yapan tesisler), elastomer esaslı ürünlerin (vulkanizasyon ünitesini içeren) ve peroksitlerin üretildiği tesisler, bitki gelişim düzenleyiciler.</p>		<p><i>Kimya Madde 11</i> "boya ve cilaların" ifadesi bu maddelerin yüksek çevresel etki risk (patlayıcı, parlayıcı v.b. maddeler) barındırması sebebi ile "boya veya cila" olarak güncellenmelidir.</p>
<p>(EK- II) SEÇME-ELEME KRİTERLERİ UYGULANACAK PROJELER LİSTESİ <u>SANAYİ:</u> 23- İşleme tanklarının hacminin 30</p>		<p>Tank hacmi çok fazla artırılmış ve sadece işletme tankının kapasitesi esas alınmış olup yüksek çevresel etkileri sebebiyle eski hali ile kalmalıdır. Faaliyetin sebep</p>

<p>m³ ve üzeri olduğu, elektrolitik veya kimyasal bir proses kullanılarak metal ve plastik maddelerin yüzeylerinin metalle kaplandığı tesisler veya yüzey temizleme işleminin yapıldığı tesisler</p>		<p>olduğu atık su karakteri ve kirlilik yükü tekrar değerlendirilmelidir.</p>
<p>(EK- II) SEÇME-ELEME KRİTERLERİ UYGULANACAK PROJELER LİSTESİ <u>SANAYİ:</u> 33- Üretim kapasitesi 100 m³/saat ve üzeri olan tesisler (hazır beton tesisleri, çimento veya diğer bağlayıcı maddeler kullanılarak şekillendirilmiş malzeme üreten tesisler, ön gerilimli beton elemanı, gaz beton, betopan ve benzeri üretim yapan tesisler),</p>	<p>(EK- II) SEÇME-ELEME KRİTERLERİ UYGULANACAK PROJELER LİSTESİ <u>SANAYİ:</u> 33- Üretim kapasitesi 0-30 m³/saat ve üzeri olan tesisler (hazır beton tesisleri, çimento veya diğer bağlayıcı maddeler kullanılarak şekillendirilmiş malzeme üreten tesisler, ön gerilimli beton elemanı, gaz beton, betopan ve benzeri üretim yapan tesisler),</p>	<p>Yüksek Atıksu ve Toz Emisyon miktarı sebebi ile 100 m³/saat olan sınır değer 0-30 m³/saat arasında bir değere düşürülmelidir.</p>
<p>(EK- II) SEÇME-ELEME KRİTERLERİ UYGULANACAK PROJELER LİSTESİ <u>GIDA:</u> 40- Hayvansal ürünlerin üretimi ile ilgili projeler: f) Kanatlı hayvanların kesiminin yapıldığı tesisler (1.000 adet/gün ve üzeri tavuk ve eşdeğeri diğer kanatlılar),</p>		<p>1.000 adet/gün değeri sebebi ile Kasaplar/Tavuk döner satan lokantalar dahi kapsam girecektir. Sınır değer tekrar değerlendirilmelidir.</p>
<p>EK- II) SEÇME-ELEME KRİTERLERİ UYGULANACAK PROJELER LİSTESİ <u>ULAŞIM:</u> 55- Kara Yolları a) İki veya daha az trafik şeridi bulunan mevcut il yollarının dört veya daha fazla şeritli olacak şekilde en az 20 km sürekli uzunlukta genişletilmesi.</p>	<p>EK- II) SEÇME-ELEME KRİTERLERİ UYGULANACAK PROJELER LİSTESİ <u>ULAŞIM:</u> 55- Kara Yolları a) İki veya daha az trafik şeridi bulunan mevcut il yollarının dört veya daha fazla şeritli olacak şekilde en az 20 km sürekli uzunlukta genişletilmesi.</p>	<p>Sürekli ifadesi çıkarılmalıdır.</p>

ÇEVRE GÖREVLİSİ VE ÇEVRE DANIŞMANLIK FİRMALARI HAKKINDA YÖNETMELİK DEĞİŞİKLİK TASLAĞI'NA İLİŞKİN TMMOB GÖRÜŞÜ

28 Aralık 2012

T.C ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK BAKANLIĞI
ÇEVRESEL ETKİ DEĞERLENDİRMESİ İZİN VE
DENETİM GENEL MÜDÜRLÜĞÜ'NE
ANKARA

İlgi: T.C Çevre ve Şehircilik Bakanlığı Çevresel Etki Değerlendirmesi İzin ve Denetim Genel Müdürlüğü'nün 30.11.2012 tarih ve B.09.0.ÇED.0.13.01.-010.03-20214 sayılı yazısı.

İlgili yazı ile Çevre ve Şehircilik Bakanınca “Çevre Görevlisi ve Çevre Danışmanlık Firmaları Hakkında Yönetmelik Değişiklik Taslağı” hazırlanmış olup Birliğimizden görüş ve önerilerin iletilmesi istenmiştir.

Bilindiği üzere, söz konusu yönetmelik başka bir isim ile 2009 yılında yayımlanmış daha sonra 12 Kasım 2012 tarihinde iki ayrı yönetmelik haline getirilerek revize edilmiş ve Çevre Görevlisi ve Danışmanlık Hizmetleri Hakkında Yönetmelik ismini almıştır.

Çevre Danışmanlık Hizmeti, çevre mühendisliği yanında, danışmanlık hizmeti alınması gereken konuya göre diğer mühendislik disiplin alanlarından da danışmanlık alınması gereken bir hizmettir. Tarım, orman, inşaat, gıda, sanayi, petro-kimya, maden gibi alanları sıralayabiliriz. Bu alanlar için özelliğine göre, tek bir disiplin alanından hizmet alınacağı gibi, multi disiplin alanlarında ise birden fazla meslek mensubundan danışmanlık alınmasını zorunlu kılabilir. Hangi mühendislik disiplininin hangi alanda danışmanlık hizmeti vereceği Odalarımızın SMM Yönetmeliklerinde belirlenmiştir. Teknik-bilimsel bilgi birikimi ile sunulması gereken, çevre kirliliğini önleyici ve/veya ortadan kaldırıcı faaliyetlerin sağlanması için gerçekleştirilmesi gereken bu hizmet Bakanlığınızın tek taraflı belirleyeceği alan değildir. Bu alan, Odaların alanı olup ayrıca Odaların SMM Yönetmeliklerinde hizmet alanları olarak belirlenmiş durumdadır.

SMM Yönetmeliklerinde belirlenmiş olan Odaya üye meslek mensuplarınca verilmesi gereken bu hizmetin, bu alana dair teknik-bilimsel eğitimi almamış, Bakanlık tarafından yapılan ve bilimselliği tartışma konusu olan sınavlara giren kişilerce verilmesi, kamu yararı gözetilmesi gereken çevre danışmanlığı hizmetini verimsizleştirmekte, olası çevre felaketlerinin önünü açmaktadır.

Hizmeti, gerek meslekten gerekse meslek mensubunun niteliğinden soyutlayarak sınava ve danışmanlık şirketlerine teslim eden bu yönetmeliğin kamu yararı yönünden pozitif bir katkısı bulunmamaktadır. Bugün ülkemizde 92 mühendislik

ve mimarlık disiplin alanı bulunmakta olup, bu alanların yapacakları işler Odaların Serbest Mühendislik ve Müşavirlik Hizmetleri Yönetmeliğinde belirlenmiştir. Bakanlığınızın bu alanları karşı karşıya getirecek tanımlama yapmaktan uzak durmasında sayısız yarar bulunmaktadır.

Sonuç olarak, anılan yönetmeliğin yürürlükten kaldırılması gerekmektedir.

Bilgilerinize sunarız.

Saygılarımızla,

N.Hakan GENÇ
Genel Sekreter

“SU KANUNU TASARISI” TASLAĞI ÜZERİNE TMMOB GÖRÜŞÜ

7 Ocak 2013

T.C.

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI

Hukuk Müşavirliği’ne

ANKARA

İlgi: 08.10.2012 tarih ve B.23.0.HKM.0.11- 010.01/3458/46063 sayılı “Su Kanunu Tasarısı” Taslağı konulu yazınız.

İlgi yazı ile Bakanlığınız tarafından hazırlanan “Su Kanunu Tasarısı” taslağı tarafımıza iletilerek Birliğimiz görüşlerinin bildirilmesi istenmektedir.

İlgi taslak Birliğimiz tarafından incelenmiş olup Su Kanunu Tasarısı üzerine Birliğimiz görüşleri şöyledir;

Su, canlıların yaşaması için olmazsa olmaz, vazgeçilemez bir varlıktır. Bu nedenle su “insan ve doğa için bir hak”tır ve su bir kamu malıdır. Suyun “kaynak” olarak sürdürülebilirliğinin sağlanabilmesi için suyun “doğal varlık” olarak kabul edilmesi ve suyun kendini yenileyebilme kapasitesinin korunması gerek şarttır. Herkese içilebilir, kullanılabilir asgari miktardaki suyu ulaştırmak ve kullanıma sunmak Devletin Anayasa ile verilmiş temel görevlerinden birisidir.

Tasarı metni bu çerçevede değerlendirildiğinde;

- Su Kanunu Tasarısı, ekosistemin sürdürülebilirliğini, suyun kendini yenileyebilme kapasitesini göz ardı eden, suyu toprağın bütünleyici parçası olarak görmeyen; orman içi sular, akarsular, içmesuyu kaynakları, jeotermal sular gibi hiçbir ayırım gözetmeden; tarımsal kullanım, içmesuyu gibi farklı amaçları göz önüne almayan ve su kullanım haklarını ihlal ederek hiçbir koşul gözetmeksizin su kaynaklarının tahsisi için özelleşmesi temeline dayanan ülke su politikaları doğrultusunda ortaya konan bir belge olarak düzenlenmiştir. Devlet kendi suları üzerindeki kendi haklarından vazgeçmektedir.

- Tasarı “Su için temel bir kanun” değil, “Su Tahsis Kanunu” tasarısıdır.

- Suyun ticari bir meta olarak piyasaya sunulmasının son adımı olarak özelleştirme amacına hizmet etmesi açısından yasa tasarısında suya bir “kaynak” olarak yaklaşılmakta, sadece kullanıma yönelik bir meta şeklinde ele alınmaktadır.

- Tasarı ile “yeraltında bulunan durgun veya hareket halindeki sular ile kaynak suyu, memba, çay, dere, nehir, ırmak, tabii ve suni göller ile geçiş ve kıyı suları” yani yeraltı sularını ve yüzeysel sularını kapsayan tüm su kaynaklarının 49 yıllığına devredilmesi, özelleştirilmesi, ulusötesi ve yerli tekellere satılması öngörülmektedir.

- Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki, topluma ait, ülkenin tüm su varlığının/kaynaklarının en kısa yoldan özel sektöre devrini düzenleyen bir kanun tasarısıdır.
- Kanun temel olarak “su tahsis”ine odaklanmış, diğer tüm düzenlemelerin tamamına yakını “tahsisi” diğer bir ifade ile satışı kolaylaştırmak üzere; kıt bir kaynak olan su kaynaklarının arzı, kullanımı, dağıtımı ve kontrolü düzenlenmiştir.
- Suyun kullanımlar arasındaki tahsisinde sadece verimlilik standardı ölçüt olarak kabul edilmiştir.
- Suyun yönetiminde temel bilgi birikimini sağlayan ölçümlerin özel bilgi ve tecrübe isteyen bir iş olması ve Elektrik İşleri Etüt İdaresi'nin kapatılması sonucu bu birikimin yok olması nedeniyle bu konudaki görev için “Bakanlık yapar ya da yaptırır” ifadesi birikim ve alt yapı bakımından belirsizdir.
- Tasarıda, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın, Orman ve Su İşleri Bakanlığı'nın ve DSİ'nin görevleri arasında çakışmalar daha da arttırılmıştır, yetki ve sorumluluklar belirsizleştirilmiştir. Taslak, su ile ilgili bütün yasa ve yönetmelikler gözetilmeden hazırlanmış, mevcut parçalanmış kurumsal yapı daha da karmaşık hale getirilmektedir.
- Doğal bir varlık olan suyun yönetimi “Su Yönetimi Yüksek Kurulu” gibi idari bir mekanizmaya teslim edilmektedir.
- “Suyun yönetimi karşılığında ücretlendirilmesi” yaklaşımının bir hak olarak temel insani su ihtiyaçlarının karşılanması ile bağdaşması mümkün değildir.
- Tasarı da su; kaynağı sonsuz, tükenmeyen ve geliştirilmesinde çevresel, fiziksel ve maliyet sınırlamaları ve eşikleri olmayan bir varlık olarak değerlendirilmektedir. Su ile ilgili plan ve yönetim kavramları sadece su potansiyelinin arzına (sunumuna) ilişkindir. Bu nedenle havza tanımı ve havza yönetim planı tanımlarında su kaynağını hidrolojik sınırları ile ele alan dar bir yaklaşım izlemektedir.
- Kanun tasarısında ne “su hakları”na yönelik net bir tanımlama bulunmakta, ne de bu hakların (kadim su hakları, tahsis hakkı, öncelikli kullanma hakkı vb. gibi) nasıl kullanılacağına ilişkin bir açıklama getirilmektedir. Tasarıyla, mülkiyet hakları, su hakları görmezden gelinerek zorla kamulaştırma, el koyma olanağı sağlanmaktadır.
- Tasarıda “Asgari su akışı” gibi ekolojik olarak doğru bir tanımlama olmayan, tartışmalı tanımlamalara yer verilmiştir.
- Taslakta çevresel hedefler ve su kalitesi gibi suyun niteliğine ilişkin kavramlar geçirtilmiştir.
- Söz konusu kanun ülkenin suyla ilgili tüm politikalarını yansıtmaması gerekirken, su hakları, atık sular, sınır aşan sular, doğal kaynak suları vb. pek çok konu “kapsam” dışında bırakılmıştır.

- Sulama amaçlı su kuyularına otomatik sayaç okuma sisteminin takılması ile küçük çiftçinin daha da fakirleşmesine yol açılacaktır.

Anayasal bir hak olarak, geleceğimizin garantisi olan doğal varlıkların devamlılığının sağlanabilmesi için vazgeçilmez öneme sahip olan suyun bir “doğal varlık” olarak yenilenebilirliğinin sağlanması için Temel Su Kanunu şöyle olmalıdır;

- Kanun suyun “insan ve doğa için bir hak” olduğu temelinde geliştirilmelidir. Eşitlik ve hakkaniyet ilkelerinin göz önüne alındığı ve suyun bir kamu malı olduğu konusu, su Kanunu içinde açıkça ifade edilmelidir.
- Temel olarak, su, bir “doğal varlık” olarak ele alınmalıdır.
- Suyun “doğal varlık” olarak kabul edilmesi “kaynak” olarak sürdürülebilirliğinin sağlanabilmesi için de gerek şarttır. Bu sebeple öncelikle tasarıda “su kaynakları” ifadesi “su varlığı” şeklinde değiştirmelidir.
- Suyun “doğal varlık” olarak sürdürülebilirliğinin sağlanması için, hidrolojik döngü içinde “suyun arazinin bütünleyici parçası olarak” ele alınması ve “suyun ekosistem içindeki fonksiyonunun bilinmesi” gerektiği göz önüne alınarak tasarı yeniden düzenlenmelidir.
- Suyun kaynak olarak sürdürülebilirliğinin sağlanması için, doğal bir varlık olarak yenilenme kapasitesinin korunması, ekosistemin/doğal yaşamın varlığının ve kalitesinin korunması, aynı zamanda kaynak olarak uzun dönemli değişebilen ihtiyaçlara cevap veren tüketimlerin düzenlenmesi, biyolojik çeşitlilik, iklim değişikliği ve çölleşme ile ilişkisinin kurulması gereklidir.
- Suyun kendini yenileme kapasitesini etkileyecek hiçbir kullanıma izin verilmeyeceği düzenlenmelidir.
- “Su Kanunu” su için temel kanun niteliğiyle su ile ilgili tüm koruma, geliştirme ve kullanma konularını kapsamalıdır.
- Su ile ilgili süreçleri bütüncül olarak kapsayarak, temel insani haklar ve ekolojik dengeleri gözetecek ve koruyucu unsurları da içerecek şekilde havza bütününde ele alınmalıdır.
- Havza, havza planlarının ve yönetiminin sorumluluk alanı olarak; su talebinin, suyu doğal varlık olarak nasıl etkilediği, bir kaynak olarak da üzerindeki baskının nasıl kontrol altına alınacağı ve müdahale edileceği; su potansiyelindeki azalma ve taşkınlar gibi durumlarda ortaya çıkan risklerin nasıl önleneceği; su kaynaklarını kirletici etkilere karşı nasıl korunacağı konularını kapsayacak şekilde tanımlanmalıdır.
- Havzadaki tüm su kullanıcılarını bir bütün içinde ele alan, suyu doğal bir varlık olarak ekosistem içindeki fonksiyonu ile değerlendiren, bir kaynak olarak da üzerindeki kirletici ve diğer risk faktörlerini denetleyebilecek entegre bir

havza yönetim anlayışına yer verilmelidir. Bu şekilde, havzanın su potansiyelinin, mekansal planlama kararları ile entegre edilerek yönetilmesine olanak sağlayacak düzenleme yapılmalıdır.

- Su tahsisi konusu, ekosistem özelliklerinin belirlendiği, uzun dönemli ölçüm sonuçlarının temel alındığı havza bazında yapılacak planların parçası olarak ele alınmalı; ekolojik denge, gelişmişlik düzeyi, sosyokültürel yapı, su kullanım hakları göz önüne alınarak temel ihtiyaçlar temelinde düzenlenmelidir.

- Ücretlendirmede ticari ve insani haklar ayırt edilmelidir.

- Suyun bir “varlık” olarak “korunması”, “kaynak” olarak “kullanımına” ilişkin kararların üretilebilmesi için öncelikle; su ile ilgili çalışmalar bir süreç olarak ele almalı, bu süreç ölçüm- izleme, planlama ve uygulama süreçlerini kapsayacak şekilde olmalıdır. Suyun ölçülmesi (izleme), planlama ve uygulama süreçleri tanımlanmalıdır.

- Yasa, planlama çalışmasından sonra, planlama kapsamındaki projelerin yapımı, uygulaması ve işletilmesi aşamasını da kapsayan uygulama süreçlerinin tanımlandığı düzenlemeleri içermelidir.

- Ölçme, planlama ve uygulama süreçleri birbirinden bağımsız, ancak birbirine veri ve bilgi aktaran yapılar şeklinde belirsizliğe yer verilmeden düzenlenmelidir.

- Öncelikle suyun miktar ve kalite bakımından ölçülmesi ve izlenmesi konusunda sorumlu olacak kurum (bilgi birikimlerini gözeterek) net olarak belirtilmelidir.

(Su ölçümü konusu özel bilgi, beceri ve tecrübe gerektiren bir konudur. Su ölçümleri konusunda teknik eleman sorunu her zaman yaşanmıştır ve yaşanmaktadır. 662 KHK ile kapatılan Elektrik İşleri Etüt İdaresi (EİE) 1935 yılından 3 Kasım 2011 tarihine kadar ölçümlerini yapmaktaydı. 662 KHK ile EİE'nin ölçüm görevleri başta olmak üzere DSİ'ye devredilmiştir. DSİ de kendi bünyesinde 1954 yılından beri ölçümler yapmaktadır. Ancak DSİ ölçümleri genellikle proje amaçlı ölçümlerdir. Mülga EİE ölçümleri ise daha ziyade genel amaçlı ölçümler olduğundan ihtiyaç duyulduğunda başvurulabilecek verilerdi. EİE kapanmasında sonra su ölçümü çalışmaları elemanları ve ölçüm malzemeleri ile DSİ'ye devredilmiştir. Ancak DSİ “hidrolog” olan bu kişileri başka işlerde görevlendirdiğinden su ölçüm işlerinde EİE'nin ölçüm sistemi devam edememektedir. Bu durum genel olarak öncelikle düzeltilmesi gereken bir durumdur. Mülga EİE'den devreden işler EİE'de olduğu gibi yürütülememektedir. Bu olumsuzluk tamamen DSİ'deki başarısızlıktan değil EİE'deki fiziksel yapının işe daha yatkın olmasından yani kurumların fiziksel yapılarından kaynaklanmaktadır)

- Suyun kullanımına ilişkin (tahsis edilmesi) işlemler, planlama içinde potansiyel ve ekstrem (taşkın ve kuraklık) değerlerinin belirlenmesi ön koşuluna bağlanmalıdır.

- Kurumsal yapı içinde planlamada, su ölçümleri esas veriyi oluştururken havzadaki diğer parametreleri bütüncül olarak kapsayacak çalışmaları yapacak bağımsız oluşum tanımlanmalıdır. Planlama işi herhangi bir yapıdan etkilenmeyecek özellikte olmalıdır. Planlamada havza bütünü esas alınmalıdır.
- Hizmetler açısından, parçalanmış kurumsal yapıyı birleştirecek bir kurumsal yapı oluşturulmalıdır.
- Su ile ilgili olan bütün yasa ve yönetmeliklerde dikkatle görev çakışmaları ve boşlukta kalan görevlere ilişkin düzenlemeler yapılmalı, bu düzenlemeler yapılırken geçmişten gelen kurumsal birikim ve deneyimler göz önüne alınmalıdır.
- Ticari bir meta olmayan su, gerçek ve tüzel kişilere tahsis yoluyla özelleştirilmemeli; suyun doğal varlık olarak korunması, kaynak olarak da sağlıklı ve hakkaniyetli kullanılabilmesi, planlanması, işletilmesi ve denetlenmesi için suya ilişkin her türlü hak ve yetki kamu tasarrufu ve denetimi altında olmalıdır
- Su kaynakları açısından var olan koruma sınırları ile tahsis edilen suya ilişkin kullanım faaliyeti arasındaki sınırlamalara yer verilmelidir.
- Milli parklar, özel çevre koruma alanları gibi doğal yapının ve barındırdığı flora ve faunanın korunması amacıyla ilan edilmiş doğa koruma alanları muaf tutulmalıdır,
- Faydalanma ve öncelik sırasında birinci sırada ekosistemin su ihtiyacı olmalıdır. Aksi takdirde suyun kendini yenileme kapasitesi temel alınmadan yapılacak kullanım kararlarının sürdürülebilirliğinden söz etmek mümkün değildir.

Sonuç olarak;

Devletin su üzerindeki toplum adına sahibi olduğu kendi haklarından vazgeçtiği, “insan ve doğa için bir hak” temelinde tükenebilir, stratejik önemde ve kıt bir varlık olan suyun gerçek veya tüzel kişilere süresiz denebilecek şekilde tahsisi ve ticarileştirilmesi yaşamsal düzeyde stratejik bir hatadır. Suyun gerçek ya da tüzel kişilere tahsis edilmesi, kamu denetiminden çıkarılması politik, ekonomik sorunların yanında toplum sağlığı açısından tehdit unsuru olacaktır.

İleride telafisi mümkün olmayan, geleceğimizin satışı anlamına gelen bu tasarıdan bir an önce vazgeçilmeli, geleceğimiz için yaşamsal önemdeki su varlığımızın kullanımı toplum ve doğa için bir hak temelinde yeniden düzenlenmelidir.

Bilgilerinize sunarız.

Saygılarımızla,

N.Hakan GENÇ
Genel Sekreter

YAPI DENETİMİ KANUN TASARISI TASLAĞI YA DA YENİ “TORBA YASA” TASLAĞI ÜZERİNE GENEL DEĞERLENDİRME

7 Ocak 2013

Geçtiğimiz günlerde, basının bazı kesimlerinde “Odalara 150 Milyar Liralık Neşter”, “Odaların Yetkileri Budanıyor”, “AKP TMMOB’yi Parçalıyor” gibi haberlere konu olan “Yapı Denetimi Kanunu Tasarısı”, basının başka bir kesiminde “AKP Yıkımında Son Nokta: Böyle Kent Yağması Görülmedi!”, “Vitrinde Mescit, Arkada Yağma” başlıkları altında ele alınmıştır.

Başlangıçta her nedense tamamı kamuoyu ile paylaşılmayan “Yapı Denetimi Hakkında Kanun Tasarısı Taslağı” adıyla kaleme alınmış, ancak içeriğindeki 68 madde ile 11 kanunda değişiklik öngören ve aslında “**torba kanun**” niteliğindeki taslak, yapıli ve doğal çevreye, kıyılara, sit alanlarına yönelik olarak getireceği tahribatın yanı sıra, yaklaşımını sadece imar rantı üzerine kurgulayan bir sistemin aynı zamanda mimarlık, mühendislik, planlama disiplinlerine bakışını yansıması açısından da titizlikle üzerinde durulması gereken, ibretlik bir belge niteliğini taşımaktadır.

Siyasal iktidarca basına servis edilen taslağın, 6223 sayılı “Kamu Hizmetlerinin Düzenli, Etkin ve Verimli Bir Şekilde Yürütülmesini Sağlamak Üzere Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Teşkilat, Görev ve Yetkileri ile Kamu Görevlilerine İlişkin Konularda Yetki Kanunu” ile başlayan ve birbiri ardı sıra çıkartılan KHK’ler, kanunlar ve yönetmelikler ile sürdürülen sürecin sonunda, siyasi irade tarafından, kalan eksikleri tamamlamak amacıyla hazırlandığı anlaşılmaktadır. Bu Yetki Kanunu’na dayalı olarak çıkartılarak, 8 Haziran 2011 tarihli Resmî Gazete’de yayımlanan 11 KHK ile bakanlıkların görev yetki ve teşkilatlanması tanımlanmış; daha sonra bu KHK’lerde değişiklik yapan 24 adet “kanun hükmünde kararnamede değişiklik yapılmasına dair kanun” ile bakanlıkların teşkilat ve görevlerinin belirlendiği 35 KHK ve KHK değişikliği yürürlüğe girmiştir.

Meslek alanımızla doğrudan ilgili olarak Çevre ve Şehircilik Bakanlığı’nın kuruluşuna dair 644, 648 ve 653 sayılı KHK’ler ile başlatılan süreç, başta Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu, İmar Kanunu, Yapı Denetim Kanunu, Kıyı Kanunu olmak üzere 14 kanunda değişiklik yapılmak suretiyle, ülkemizdeki imar faaliyetleri ve yapı üretim sürecinin, demokratik katılım mekanizmaları olmaksızın, yerel yönetimleri de işlevsizleştirecek şekilde, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı’na bağlandığı ve adeta Bakanlığın “**Türkiye Belediye Başkanlığı**”na dönüştürüldüğü bir kurguyu dayatmaktadır. O tarihten bugüne Resmî Gazete’de yayımlanan toplam 162 mevzuat, doğrudan ya da dolaylı olarak meslek alanımıza ilişkin düzenlemeleri içermektedir.

Diğer taraftan, siyasi iktidar tarafından hazırlanarak Meclis gündemine gelmeyi bekleyen ve “Yapı Denetimi Hakkında Kanun”u tamamen değiştiren aynı zamanda içeriğinde, “İmar Kanunu, Mera Kanunu, Kıyı Kanunu, Belediye Gelirleri Kanunu, Kat Mülkiyeti Kanunu, İskân Kanunu, Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Ürettikleri Mal ve Hizmet Tarifeleri ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun, Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu, TMMOB Kanunu ve 644 sayılı Çevre ve Şehircilik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname” olmak üzere 10 kanun ve 1 KHK’de değişiklik öngörülen, aynı zamanda kamuoyundan da gizlenmeye çalışılan **Yapı Denetimi Hakkında Kanun Tasarısı Taslağı**’nın yasalaştırılmasıyla sürecin tamamlanmasının hedeflendiği anlaşılmaktadır.

Türkiye’nin çok yoğun ve yakıcı gündemi arasında yaşamsal düzeyde pek çok karar alınıp yürürlüğe girerken, kamuoyunun bu konuları yeterince tartışma, değerlendirme ve bilgilenme olanağı bulunmamaktadır. Bu ortamda, KHK’ler ile Çevre ve Şehircilik Bakanlığı’na meslek odalarının ve yerel yönetimlerin kimi yetkilerinin verilmesinin ne anlama geldiğinin ve nasıl bir sürecin parçası olduğunun irdelenmesi gerekmektedir.

“Yapı Denetimi Hakkında Kanun Tasarısı Taslağı” da içeriğindeki 11 kanun değişikliği önerisi ile meslek odaları, yerel yönetimler ve kentleşme süreçlerini dönüştürerek iktidarın emrine sunan, kent ve doğanın birer rant aracına dönüştürülmesi yönündeki düzenlemelerin en önemlilerinden biridir. Tasarının, aynı zamanda meslek alanımızı ve mesleğimizi yeniden yapılandırmayı hedeflediğini; uluslararası sözleşmeler ve Anayasa’yla güvence altında olan mimarın telif haklarını yok etmeye yönelik düzenlemelerle birlikte, ücretli olarak çalışan meslektaşlarımızın sosyal ve özlük haklarını ortadan kaldıracak, mesleğin özgün yapısına açık bir saldırı niteliği taşıdığını söylemek yanlış olmasa gerek.

Hatırlanacağı gibi 1999 depreminden sonra yaşanan kayıpların en büyük nedenlerinden biri olarak gösterilen “yapı denetim sistemi”, 595 sayılı KHK ile yeniden düzenlenmiştir. Bu KHK’nin Anayasa Mahkemesi’nin kararıyla iptal edilmesi sonrasında yürürlüğe giren 4708 sayılı Yapı Denetimi Hakkında Kanun, belirlenen 19 pilot ilde uygulanmaya başlanmıştır. Yapı denetim uygulamasının aksaklıkları, sistemin yeniden düzenlenmesi hakkında tartışmalar sürerken, Bakanlar Kurulu’nun 2010/624 sayılı kararıyla, 1 Ocak 2011 tarihinden itibaren bu kanunun tüm illerde uygulanmasına karar verilmiştir.

Bu gelişmeler sürerken Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca ilgili meslek odalarıyla birlikte yapı denetimi uygulamalarındaki aksaklıkların ortadan kaldırılması amacıyla bir “çalıştay” planlandığı ve bu çalıştay sonucu konunun birlikte

tartışılarak yapı denetim sistemine ilişkin düzenlemelerin hazırlanacağı duyurulmuştur.

Meslek odaları çalışmaya davet beklerken, bu defa bakanlık tarafından yeni bir Yapı Denetim Kanunu Taslağı ile İmar Kanunu, Kıyı Kanunu, Kat Mülkiyeti Kanunu ve Belediye Gelirleri Kanununun bazı maddelerinde değişiklik içeren “Yapı Denetimi Hakkında Kanun ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Taslağı” hakkında görüş istenmiştir.

Bakanlığın 2010-2023 yılları için öngörülen KENTGES Bütünleşik Kentsel Gelişme Stratejisi ve Eylem Planı’na dahi aykırı olduğu değerlendirilmesi yapılan bu taslağın gerekçesinde, Türkiye’deki mühendislik ve mimarlık hizmetlerinin başarısız olduğu ön plana çıkarılarak, kurulacak **“teknik müşavirlik kuruluşları”** ile bu başarısızlığın önüne geçilebileceği vurgulanmıştır. Aynı gerekçe metninde **“yatırımcının önündeki engelleri kaldırmak”** şeklinde ifade bulan yaklaşım doğrultusunda hazırlanan taslağın, kentsel dönüşümü gerçekleştirmek için tüm engelleri bertaraf etme amacını güttüğü ve sektörü “piyasa ilişkileri” çerçevesinde yeniden kurgulayan düzenlemeleri içerdiği bilinmektedir. Mimar ve mühendisleri etkisizleştirerek, yapı denetimini sermaye şirketi olan müşavirlik firmalarına bırakarak, mimarlık-mühendislik hizmetlerini de bu amacı gerçekleştirmek üzere kurgulanan sistemde ancak teknik müşavirlik kuruluşlarının taşeronu şeklinde çalıştırarak, ücretli çalışanları ise tüm özlük ve sosyal haklardan yoksun bırakarak hazırlanan içerik gözden kaçmamıştır. Gerek TMMOB gerek bağlı meslek odalarınca dile getirilen yoğun eleştiriler ve taslak hakkındaki görüşler Bakanlık ve kamuoyu ile paylaşılmıştır.

Büyükşehir Belediye Kanunu ile birlikte toplam 10 kanunda değişiklik içeren bir diğer kanun taslağının, yoğun tartışmalar sonunda, 12 Kasım 2012 tarihinde TBMM’de kabulünün peşinden gündemimize gelen torba kanun niteliğindeki “Yapı Denetimi Hakkında Kanun Tasarısı Taslağı”nda metnin **toplam 68 maddesinden sadece 15 maddesinin “Yapı Denetimi Hakkında Kanun” ile ilgili olduğu** görülmektedir: 18 maddesinde 3194 sayılı İmar Kanunu’nda değişiklik, 6 maddesinde 634 sayılı Kat Mülkiyeti Kanunu’nda değişiklik, 6 maddesinde Kıyı Kanunu’nda değişiklik, 3 maddesinde Belediye Gelirleri Kanunu, İskân Kanunu, Mera Kanunu’nda değişiklik, 3 maddesinde 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu’nda değişiklik, 9 maddesinde TMMOB Kanunu’nda değişiklik, 5 maddesinde ise 644 sayılı Çevre ve Şehircilik Bakanlığı’nın Teşkilat ve Görevleri Hakkında KHK’de değişiklik içerdiği görülmektedir. Bu yasa ile Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanun’un uygulanmasıyla başlayan yıkım ve inşaat faaliyetinin, izinlerini Bakanlığın vereceği kuruluşlar eliyle yürütülmesinin sağlanma amacı açıkça okunmaktadır.

YAPIDENETİMKANUNUTASLAĞI'NDAMİMARLIK-MÜHENDİSLİK - PLANLAMA MESLEKLERİNE İLİŞKİN DÜZENLEMELER

Yapı Denetim Kanunu Taslağı'nda bir önceki taslakta olduğu gibi müellif, müelliflik kuruluşu, teknik müşavirlik kuruluşu gibi tanımlara yer verilerek, görev ve sorumlulukları tanımlanmıştır. Teknik müşavirlik kuruluşlarının sınıflandırılması bakanlığın çıkaracağı yönetmeliğe bırakılmış ve ülke genelinde yapılaşma sürecinde jeolojik araştırmalardan başlayarak kent planlaması, yapıların plan ve projelerinin hazırlanması, uygulanması ve denetlenmesi konularındaki bütün iş ve işlemler, bakanlıktan alacakları yetki ve sınıflarına göre "Teknik Müşavirlik Kuruluşları"nın eline terk edilmiştir.

İş alanının bu denli geniş belirlendiği bu kuruluşların örgütlenmesinin çok kolay olmayacağı açıktır. Büyük sermaye ve çok sayıda ve çeşitli alanlarda uzman istihdamı gerektiren bu kuruluşların izinlerinin de Bakanlıkça verileceği gözetildiğinde, devlet eliyle gerçekleştirilecek bir tekelleşmenin söz konusu olacağını söylemek mümkündür. Taslağa göre, yapı denetimi, teknik müşavirlik kuruluşlarının çok çeşitli çalışma alanlarından yalnızca birisidir. Bu koşullarda teknik müşavirlik kuruluşlarının nama yazılmış sermayesinin çoğunluğunun mimar, mühendis ve şehir plancılarında olması, bu mesleği uygulayan kişiler için hiçbir güvence oluşturmamaktadır.

Teknik müşavirlik kuruluşlarının yapabileceği görevler dikkate alındığında, tüm mimarlık ve mühendislik hizmetlerinin tek bir çatı altında toplanması öngörülmekte, böylelikle **mimarlık, mühendislik, planlama mesleklerinin "serbest meslek" olma özelliği, daha da önemlisi bağımsız çalışma koşulları ortadan kaldırılmaktadır.** Müelliflik dahi bireysel olma özelliğini yitirebilecek şekilde "müelliflik kuruluşu" adı altında tüzel kişiliğe dönüştürülmektedir. Bu taslağın yasallaşmasıyla mimarlık-mühendislik, planlama bilgisi gerektiren mesleki hizmetlerin meslekten olmayan kişilerin de ortak olacağı teknik müşavirlik kuruluşları tarafından sunulmasının yolu açılarak, meslek alanlarının meslekten olmayan kişilerin eline bırakılması söz konusu olmaktadır.

Taslakta "mesleki sorumluluk sigortası" ve "yetkinlik" kavramlarına yer verilmiş, yetkinlikle ilgili düzenlemeler bakanlığın çıkaracağı yönetmeliğe bırakılmıştır. Mesleki sorumluluk sigortasına ilişkin uygulamanın Hazine Müsteşarlığı'na belirlenecek esaslara göre gerçekleştirileceği ifade edilmiştir. Bu yasa taslağı, **meslek mensuplarının, kazanılma koşullarını Bakanlığın belirleyeceği ve içinin ne ile doldurulacağı belli olmayan "mesleki yetkinlik" koşulunu yerine getirmeleri halinde mesleki faaliyette bulunmalarına imkân vermekte, aksi halde mevcut durumlarıyla iş yapamaz hale getirmekte ve aynı zamanda piyasada mimar ya da mühendis olmayanların da ortak olabildiği, aslen sermaye kuruluşu olan teknik müşavirlik kuruluşlarıyla rekabet etmeye çalışmakla karşı karşıya bırakılmaktadır.**

Taslağın denetçi (fenni mesul) – müteahhit ilişkilerini düzenleyen maddesinde, denetim sorumluluğunu üstlenenlerin, uygulamalarını denetleyecekleri yapı müteahhitiyle sözleşme imzalaması, bir başka deyişle hizmet – ücret konusunda borçlandırıcı bir işleme tabi tutulması yönündeki düzenleme ise; bugüne kadar bakanlığın kendisinin de yapı denetim sisteminin en büyük açmazı olarak gördüğü fiili durumu çözmek yerine daha da derinleştirecek niteliğiyle manidardır.

Son dönemde hazırlanan tüm yasal düzenlemelerde olduğu gibi, mühendislik ve mimarlık hizmeti gerektiren faaliyetlerin yürütülmesi düzenlenirken mimar ve mühendis odaları yok sayılmakta, yetkileri göz ardı edilmekte, meslek mensuplarının denetimi alanından dışlanmaktadır. **Mimarlık ve mühendislik hizmeti sunabilecek kişilerin sahip olmaları gereken niteliklerin belirlenmesinde meslek odaları yetkisiz kılınmakta**, yasada hiçbir ölçüt getirilmeden yönetmelik düzenlemelerine bırakılmak suretiyle bu nitelikleri belirleme yetkisi tümüyle Bakanlığın tasarrufuna verilmektedir.

Taslağın 15. maddesinden sonra yukarıda anılan çeşitli kanunlarda değişiklikler öngörülmektedir. Bu değişikliklere bakıldığında bilim-teknik dışı, hukuk dışı bir yaklaşımla kalan son doğal alanlar, kıyı alanları, meralar, tarım alanları da koruma kapsamı sınırlarından çıkarılarak ya da yapılaşmaya açılarak talana yasal kılıf hazırlanmaktadır. Taslağın İmar Kanunu'nda öngördüğü değişikliklerde, anılan düzenlemeler eliyle yerel yönetimlerin elinden alınan imar yetkilerine bir müdahale daha yapılarak planlama kademeleri, planlama ilkeleri göz ardı edilmektedir. Yine tarım alanlarının tarım dışı kullanıma açılması kolaylaştırılmakta, Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu hükümleri göz ardı edilmektedir.

Taslakta İmar Kanunu'nda yapılması planlanan değişiklikler ile **imar planlarında, eğitim, sağlık, spor ve sosyal tesis vd. donatı için ayrılan asgari alanların kamulaştırılmayarak maliklerine verilmesi ve devlet eliyle sunulması gereken bu hizmetlerin yine bu amaçla ayrılan bu alanlarda paralı sunulması** öngörülmektedir.

Taslağın İmar Kanunu'nda yapılmasını öngördüğü bir diğer değişiklikle, mevcut yasada imar planlarında meydan, yol, park, yeşil saha, otopark, toplu taşıma istasyonu ve terminal gibi umumi hizmetlere ayrılmış yerler ile askerî yasak bölgeler, güvenlik bölgeleri ile ülke güvenliği ile doğrudan doğruya ilgili Türk Silahlı Kuvvetleri'ne ait harekât ve savunma amaçlı yerlerin, Hazine ve Özel İdarenin teklifiyle belediyelere devredilebilmesi öngörülmektedir, buraların da yapılaşmaya açılması söz konusu olmaktadır.

Taslak, daha önce de gündeme gelen **değer artış payına yönelik düzenlemeler** de içermekte ve yapılan yatırımlarla bir bölgedeki taşınmazlarda değer artışı olursa, o bölgede taşınmazı olan vatandaşlardan, artan değer % 45'i kadar para alınmasını; değer artış payı denilen bu paranın % 30'unun Çevre ve Şehircilik

Bakanlığı'na, % 70'inin plan değişikliğini onaylayan idareye aktarılmasını; eğer plan büyükşehir belediye sınırları içindeyse, bu tutarın büyükşehir belediyesi ve ilgili ilçe belediyesi arasında eşit olarak paylaştırılmasını, değer artışına yol açan plan değişikliği bakanlıkça onaylanmışsa, değer artış payının tamamının bakanlığa ödenmesini öngörmektedir.

Kanun taslağı ile İmar Kanunu'nda yapılması öngörülen değişikliğe göre kent merkezlerinde resmî yapı ve tesisler ile otopark, cami, hal gibi hizmetlere ayrılan yerler özel mülkiyete konu olabilecek şekilde imar planı değişikliği yapılarak yapılaşmaya açılacak, üstelik eşdeğer alan da ayrılmayacaktır. **İmar Kanunu'nda öngörülen değişiklikler içerisinde bir yandan cami alanları da dahil olmak üzere sosyal donatı alanlarının yapılaşmaya açılması yönünde değişiklik yapılırken, diğer yandan toplu yaşam mekânlarına mescit yapılması zorunluluğunun** getirilmesi ise en hafif deyişle yağmayı maskeleyme, dini duyguları okşayarak vatandaşı uyutma olarak nitelenebilir.

Diğer taraftan, İmar Kanunu'nun "yapı ruhsatı" düzenlemelerini içeren maddesinde öngörülen değişiklik ile Yapı Denetim Kanunu'nda tanımlanan teknik müşavirlik kuruluşuna müelliflik hakkı verilmekte; aynı maddeye yapılan eklemeye de **tadilat projelerinde proje müelliflerini saf dışı bırakacak uygulamaların** önünün açıldığı görülmektedir.

Taslakta İmar Kanunu'nun "Ruhsat Alma Şartları" başlıklı maddesinde öngörülen değişikliklerde, diğer projeler olmaksızın sadece mimari ve statik projeye başvuru yeterli görülmüş, teknik müşavirlik kuruluşunca uygun görülen projelerle başvurulması ile idareye, sadece belge kontrolü yaparak 5 gün içinde ruhsat düzenleme zorunluluğu getirilmiştir. Bürokrasiyi azaltmak adına yapılan bu düzenlemenin beraberinde geri dönüşü zor, gerek kamuyu gerek yapı malikini zarara sokacak gelişmelere gebe olduğunu söylemek mümkündür.

Kanunun "Kamuya Ait Yapı ve Tesisler ile Sanayi Tesislerinde Ruhsat" başlıklı 26. maddesindeki değişiklikler ile kamu kurum ve kuruluşlarında yeterli teknik personelin bulunmaması durumunda müelliflik ve fenni mesuliyete yönelik sorumluluğun teknik müşavirlik kuruluşlarına yaptırılması zorunlu hale getirilerek, **kişisel bir hak olan müellifliğin bu kuruluşlara tanınmasına olanak sağlanmıştır.**

Yabancı ülke elçilik ve konsolosluklarına ayrılan alanlardaki yapıların yapı ruhsatı ve yapı kullanma izni işlemleri ile etüt ve proje hazırlama ve denetimi işlemlerinin Dışişleri Bakanlığı görüşü doğrultusunda gerçekleştirileceği ifade edilerek bunlara ayrıcalık tanınmıştır. Ayrıca gerçek kişiler veya özel hukuk tüzel kişileri tarafından kamuya ait alanlarda inşa edilecek yapı ve tesisler ile kamu kurum ve kuruluşları, gerçek kişiler veya özel hukuk tüzel kişileri ortaklığında veya yap-işlet-devret modeli ile inşa edilecek yapı ve tesislere verilecek yapı ruhsatlarında da bu kişi ya da kurumlara imtiyazlar tanınmıştır. Taslağın Belediye

Gelirleri Kanunu'nun 84. maddesinde yapılan değişiklikle de, bu kişiler adeta kamu kurumu statüsüne alınarak her türlü harçtan muaf tutulmuştur.

İmar Kanunu'nun 28. maddesinde önerilen değişiklik ile “İl sınırı içinde etüt ve projeleri düzenleyecek mimar veya mühendislerin olmaması halinde bu hizmetler görev, yetki ve sorumlulukları 38'inci maddede belirtilen meslek mensuplarına yaptırılabilir.” ifadesine yer verilerek, asli görevleri mimar ve mühendislere yardımcı olmak olan diğer **teknik elemanların mimarlık–mühendislik projeleri hazırlamalarına olanak sağlanmakta**; bu suretle mimar ve mühendislerin yasal hakları hiçe sayılmaktadır. Aynı maddede “Şantiye şefinin mimar veya mühendis olması esastır” denilmesine karşın, yargı kararlarının aksine bir yaklaşımla şantiyede, şantiye şefi mimar ya da mühendisin yardımcısı olarak görev alması gereken **tekniker, teknisyen, teknik öğretmenlere “şantiye şefliği” hakkı tanınarak** mimarlık ve mühendislik mesleklerine bir darbe daha vurulmaktadır.

Kıyı Kanunu'nda öngörülen değişiklikle, **kıyılarda 10 metreye kadar yapı yapılabilmesine olanak sağlanarak**, bu sayede kıyı talanının önü açılmaktadır. Ayrıca kıyı ve sahil şeridinde 11 Temmuz 1992 tarihinden önce inşa edilmiş yapıların korunması ve bunlara yapı ruhsatı verilmesi yönündeki eklemelerle bu tarihten önce yapılan yapılara da af getirilmiş olmaktadır. Kıyı Kanunu'nun kıyıları koruyucu ve yapıları yasaklayıcı hükümlerinin değiştirilmesi öngörülerek, **sahillere akaryakıt istasyonları ile enerji üretim tesisleri ve benzeri yapıların kurulabilmesine olanak sağlanmasının** hedeflendiği anlaşılmaktadır. Ayrıca bu değişiklikle kıyıların dokusunu bozan kanal ve göletlerin de yapılabilmesine olanak sağlanmaktadır.

Kanun taslağında Kıyı Kanunu'nda yapılması öngörülen bir diğer değişiklik ile Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın yetkileri artırılmakta ve “Kıyı ve dolgu alanları ile sahil şeritlerinde 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununun koruma amaçlı imar planlarına ilişkin hükümleri uygulanmaz.” ifadesine yer verilerek koruma kapsamı dışına çıkarılmaktadır. Taslak ile **Mera Kanunu'na ek yapılarak, meraların kentsel dönüşüm için rezerv alan olarak tahsisine olanak sağlanmasının** hedeflendiği görülmektedir.

Afet riski altındaki alanların dönüştürülmesi hakkında kanun yetmemiş olsa gerek ki Mera, İskân ve Kat Mülkiyeti Kanunlarında öngörülen değişiklikler ile kentsel dönüşüme engel oluşturmaması amacıyla zilyetliğin önüne geçilmeye çalışıldığı da aşikârdır.

Yasa taslağında mimarların telif haklarının da ortadan kaldırılması unutulmamıştır. Nitekim Anayasa ve uluslararası sözleşmelerle korunan haklar rahatlıkla ihlal edilebilmektedir. **Mülkiyet hakkının dahi rahatlıkla ihlal edildiği yasal bir düzenlemede telif haklarını koruyan bir anlayış beklemek hayal olsa gerek.**

Taslağın 3. maddesi 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nda değişiklik yapılmasına yönelik olarak düzenlenmiştir. Bu değişiklikler ile yasanın ilim ve edebiyat eserlerini tanımlayan 1. maddesindeki ifadeler “Bedii vasfı bulunmayan her nevi teknik ve ilmi mahiyette fotoğraf eserleri, resmi hüviyeti olmayan her nevi haritalar, planlar, krokiler, resimler, coğrafya ve topoğrafyaya ait maket ve benzerleri, endüstri, çevre ve sahne tasarım ve projeleri ile görev yetki ve sorumlulukları Bakanlık tarafından çıkarılacak yönetmelikle belirlenen ve yerel yönetimler bünyesinde kurulan mimari estetik kurullarca özgün fikir ifade ettiğine karar verilen ve tescil edilen mimari proje, tasarım ve maketler.” şeklinde değiştirilerek **mimari projelerin bilimsel eser olarak korunması, yerel yönetimlerde kurulacak estetik kurul kararına bırakılmaktadır.**

Yine kanunda koruma sürelerine ilişkin düzenlenen 27. maddede öngörülen değişiklikle “Mimari eserler için ise, yapı sahibi vefat ettiğinde veya yapı yıkıldığında telif hakkı son bulur.” ifadesine yer verilerek, mimarlığa bir saldırı daha gerçekleştirilmektedir.

Gerek mesleki haklar, gerek imar ve yapı üretim süreçlerine yönelik uygulamalar karşısında açık tavır koyan TMMOB ve bağlı odalar da unutulmayarak, bu taslak ile meslek odaları, yapısını değiştiren düzenlemelerle karşı karşıya kalmaktadır.

Taslak ile il odalarının kuruluşu tanımlanarak mevcut bütünsel yapı parçalanmaya çalışılmakta, odaların uygulamaları 12 Eylül faşizminde dahi görülmeyecek biçimde bakanlığın iznine bırakılmaktadır. Tek bir çatı altında, alt birim organlarının üst birim (Oda merkezi ve Birlik) organlarını belirleyeceği bir örgütlenmenin tarif edildiği bir yasada idari bütünlüğü göz ardı eden değişiklik önerileri açıkça Anayasa'ya aykırılık teşkil etmektedir.

Ayrıca, örneğin TMMOB Mimarlar Odası tarafından 2. başkanlığı yürütülen Uluslararası Mimarlar Birliği (UIA), Yönetim Kurulu Üyesi olarak yer alınan Avrupa Mimarlar Konseyi (ACE), genel sekreterliği üstlenilen Akdeniz Mimarlar Birliği (UMAR) gibi uluslararası ve bölgesel meslek kuruluşlarına üyelik bakanlığın iznine bırakılmaktadır.

Aynı taslakta, mevzuatla kendilerine zorunluluk getirilmeyen veya öngörülmeyen konularda odaların zorunluluk getiremeyeceği, getirilmiş olsa dahi uymayan üyeler hakkında işlem tesis edemeyeceği, karar alınamayacağı yönündeki düzenleme, Bakanlığın bugüne kadar mevcut yönetmeliklere rağmen odaların bir takım uygulamalarını engelleme çabalarının yasalar ile somutlaştırıldığı bir düzenlemedir. Özetle, odaların üyelerine yönelik kurallar koyması sınırlandırılmaktadır. Açıkça Anayasa'ya aykırı olan bu hükmün yasallaşmasıyla en basit örneğiyle, Anayasa'nın 135. maddesinde tanımlanan, “Bir mesleğe mensup olanların müşterek ihtiyaçlarını karşılamak, mesleki faaliyetlerini kolaylaştırmak, mesleğin genel menfaatlere uygun olarak gelişmesini sağlamak,

meslek mensuplarının birbirleri ile ve halk ile olan ilişkilerinde dürüstlüğü ve güveni hâkim kılmak üzere meslek disiplini ve ahlakını korumak” amacı yok edilmektedir.

YÖK Kanunu taslağında üniversiteleri piyasalaştırmaya yönelik öngörülen düzenlemelerle paralel olarak, TMMOB Kanunu’nun oda gelirleri ile ilgili maddesine getirilen eklemelerle, kuracakları iktisadi işletmeler aracılığıyla odaların kamu kurumları, üniversiteler, yerel yönetim, uluslararası kuruluşlar ve özel hukuk tüzel kişileri ile ortak proje yapmasının yolu açılmakta; başka bir deyişle odaların piyasada iş yaparak mesleki alanda üyeleriyle rakip olmasının önu açılmaktadır.

Odaların en doğal görevi olan gözetim ve denetim faaliyeti için Bakanlıkla protokol yapma şartı getirilmesi ise güdümlü meslek kuruluşu anlayışının yansımasıdır. Öngörülen değişikliklerle odalar, mesleki yeterlilik faaliyetinde bulunarak eğitim ve belge verebilecek, üyeler ise zorunluluk getirilen konularda puan kotasını doldurma ve mesleki yeterlilik belgesine sahip olma şartını sağlamak zorunda kalacaklardır. Ancak burada yine Bakanlıkça katılım zorunluluğu getirilmesi hususuna yer verilmesi meslek odalarının görev ve yetkilerine müdahale niteliğindedir.

Öngörülen değişikliklerden biriyle de Oda üyeliği düzenlenerek kamuda çalışan üyelere aidat muafiyeti getirilmektedir. Ancak bu üyeler de dahil, aidat ödemeyenler oy kullanamayacak, seçimlere katılamayacak, delege, temsilci, aday olamayacaktır. **Aidat ödemeyenlerin seçimlere katılmalarına ilişkin getirilen yasak, seçme-seçilme hakkının kısıtlanması, kamuda çalışan üyelerin aidat ödeme zorunluluklarının kaldırılmış olması ise eşitlik ilkesine aykırı olduğundan Anayasa’ya aykırılık teşkil etmektedir.**

Yönetmeliklerin Bakanlık “uygun görüşü” alınarak yayımlanmasına yönelik düzenlemeler vesayet denetimini aşan ve açıkça Anayasa’ya aykırı bir şekilde odaları Bakanlığın hiyerarşik altı olarak onaysız hareket edemeyen kuruluşlar haline getirecektir.

Taslaktaki son düzenlemelerle Çevre ve Şehircilik Bakanlığı’nın yetkileri artırılmış; yürürlük maddesiyle de yayımından itibaren 6 ay içinde yürürlüğe gireceği ve bakanlar kurulunca yürütüleceği ifade edilmiştir.

SONUÇ OLARAK...

Sonuç itibariyle söz konusu taslak ile “kentsel dönüşüm” ve “imar rantı” odaklı düzenlemelerle hedeflenen sistemin eksikliklerinin tamamlanması; öngörülen yeni değişikliklerle mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı hizmetlerinin niteliğinden uzaklaştırılarak taşeronlaştırılması; sosyal güvencelerinin, özlük haklarının, fikri mülkiyet haklarının yok edilmesi; ileri demokrasi söylemlerinin aksine meslek örgütlerinin, böl-parçala- küçült-yönet-etkisizleştir yaklaşımıyla

demokratik ve merkezî yapılardan, rekabetçi yerel yapılara dönüştürülerek merkezî kamu yönetimine bağlanmasının, siyasi iktidarların ve siyasi partilerin rant ve rekabet temelli müdahalelerine açık bir yapıya ve arka bahçelerine dönüştürülmesinin yolu açıldığı görülmektedir.

Hükümetin oylarıyla geçeceği anlaşılan bu taslağın yasalaşması halinde, KHK'ler ve Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanun ile tüm ülke toprağının tek sahibi olan Bakanlık ve TOKİ, bu düzenlemeyle de mühendislik ve mimarlık hizmetlerinin sunumu ve hakları konusunda da otorite olmaya soyunmuştur.

Bilim ve uygulayıcıları kapı dışarı edildiğinde, kıyılarımızı, doğal yaşam alanlarımızı, doğal ve kültürel değerlerimizi kısacası ülkemizi topyekün yağmaya açmak daha kolay olacaktır.

TMMOB Yapı Denetimi Çalışma Grubu

TMMOB Mesleki Denetim Uygulamaları Çalışma Grubu

TEKNOLOJİ FAKÜLTELERİ MEZUNLARININ ÜYELİKLERİ İLE İLGİLİ SAKARYA ÜNİVERSİTESİ'NE GÖNDERİLEN YAZI

9 Ocak 2013

SAKARYA ÜNİVERSİTESİ

Teknoloji Fakültesi Dekanlığı'na

İlgi: 17 Aralık 2012 tarih ve B.30.2.SAÜ.0.28.00.00.102-453 sayılı yazınız hk.

Bildiğiniz üzere, mesleki ve teknik eğitim fakülteleri kapatılarak yerlerine kurulan teknoloji fakültelerinden mezun olanlara nasıl bir unvan verileceği bilinmemektedir. Bu bilinmezlik hem öğrencileri hem fakülte yönetimlerini hem de Birliğimizi sıkıntıya sokmaktadır. Teknik eğitim fakültelerinin teknoloji fakültelerine dönüştürülmesi üzerinden üç yıl geçmiştir ve bu üç yıl içinde yasal boşluk doldurulmamış, YÖK tarafından da bir açılım yapılmamıştır.

Birliğimiz, mühendislik eğitimi konusunda yasal bir düzenleme yapılmaksızın ikili bir eğitim ortaya çıkararak ve eşitsiz bir durum yaratan teknoloji fakültelerinin kurulmasına ilişkin dava açmıştır ve bu davalar henüz kesinleşmemiştir. Birlik Yönetim Kurulumuz, açmış olduğumuz davalar kesinleşinceye kadar öğrenci üyeliğinin kabul edilmemesi yönünde karar almıştır. Davalar kesinleştiğinde, sonuca göre durum değerlendirmesi yapılacaktır. Çünkü, YÖK'ün açmış olduğumuz davalara vermiş olduğu yanıtlarda görüleceği üzere teknoloji fakültelerinin kuruluş amacı ile bugünkü statüsü çelişmektedir.

Açmış olduğumuz davaya YÖK'ün vermiş olduğu yanıt dilekçesinde, "Teknoloji fakültelerinin, en yaygın olarak ABD'de olmak üzere, dünyanın birçok ülkesinde mevcut olduğu, Teknoloji Fakültesi bünyesinde Mühendislik (Engineering) ve Mühendislik Teknolojisi (Engineering Technology) bölümleri olduğu, örneğin makine mühendisliği ve makine mühendisliği teknolojisi olarak unvan aldıkları, mühendislik bölümü mezunlarının unvanı "mühendis", mühendislik teknolojisi bölümü mezunlarının unvanı "teknolojist" veya "teknolog" olduğu, mühendislik teknolojisi programlarında daha az matematik ve teori verildiği, mühendislik teknolojisi programının 4 yıl süren ve lisans derecesi veren uygulamaya ve imalata yönelik bir eğitim olduğu, mühendislik programı mezununun "tasarım yapan", mühendislik teknolojisi mezununun ise "tasarımı uygulayan" olarak görüldüğü, teknolojistin unvan, yetki ve sorumluluğunun bizim mevzuatımızda henüz mevcut olmadığı....." denilmektedir.

Bu yanıtından da anlaşılacağı üzere, teknoloji fakültelerinden mezun olacakların unvanlarının "mühendis" olmayacağı açıktır. YÖK, teknoloji fakültelerinden mezun olacaklara teknolojist ya da teknolog unvanı verememektedir, çünkü bunun hukuki altyapısı hazırlanmadan, sistem içinde yeri tanımlanmadan sistem içine alınmış ve doğacak sorunlar ve hukuki alt yapısı sürece bırakılmıştır.

YÖK, “mühendis” unvanı ve eğitimini, ABD, AB gibi ülke ve sistemlere atıf yaparak gerekçelendirmeye çalışmıştır ancak hiçbir sistemde “mühendis” kavramı, YÖK’ün ifade ettiği biçimiyle örtüşmemektedir. Bu nedenle, sorunun çözümü için YÖK’den bilgi alınması ve yasal boşluğun doldurulması için YÖK ve fakültelerin çaba göstermesi gerekmektedir.

Bilgilerinize sunarız.

Saygılarımızla.

N.Hakan GENÇ
Genel Sekreter

ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK BAKANLIĞI`NIN TMMOB YASA DEĞİŞİKLİĞİYLE İLGİLİ YAZISINA GÖNDERİLEN YANIT

15 Ocak 2012

Sayın Erdoğan BAYRAKTAR
ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK BAKANI

ANKARA

İlgi: T.C.Çevre ve Şehircilik Bakanlığı Mesleki Hizmetler Genel Müdürlüğü'nün 28 Aralık 2012 tarih ve B.09.0.MHG.0.10.01.00-310.06/4205 sayılı TMMOB Mimarlar Odası'na gönderilen yazı hakkında.

İlgi yazı, 6235 sayılı TMMOB Yasası'nda yapılması düşünülen değişiklik çalışması hakkında AKP Yalova Kadın Kolları Başkanı Melek Dedecan'ı bilgilendirmek üzere AKP Yalova İl Başkanlığı'na ve bilgi için TMMOB Mimarlar Odası'na gönderilmiştir.

Bu yazıdan anlaşıldığı üzere, AKP Yalova Kadın Kolları Başkanı Melek Dedecan, Bakanlığınıza faks yoluyla bir başvuruda bulunmuştur. Bakanlığınızın bu başvuruya vermiş olduğu yanıtta anlaşıldığı kadarıyla da Melek Dedecan başvurusunda, Mimarlar Odası Genel Sekreteri Necip Mutlu'yu şikâyet etmektedir. Yine cevabi yazınızdan şahsın şikâyet gerekçesinde TMMOB'nin kapalı kapılar ardında hazırlanan TMMOB Yasası taslağına karşı düzenlediği imza kampanyasını konu ettiği anlaşılmaktadır. Şikâyetçi bu kampanyayı bir karalama kampanyası olarak nitelendirmektedir.

Anılan yazıda, Bakanlığınızca 6235 sayılı Yasa hakkında herhangi bir tasarı metni hazırlığında bulunulmadığı belirtildikten sonra, *“ancak, meslek odalarının illerde temsil edilmediğine, talep olmasına karşın bazı illerde şubeleşme yönünde karar alınmadığına, temsil yetkisinin azalması nedeniyle yöresel koşulların yeterince tartışılmadığına, seçim sistemi nedeniyle meslek odası yönetimleri ve delegasyonu içinde yeterli temsiliyetin sağlanmadığı ve bunun demokratik olmadığı, bu bağlamda gereklidüzenlemelerin yapılmasına ilişkin demokratik hak ve talepler Bakanlığınıza iletilmektedir”* denildikten sonra *“sonuç olarak, meslek mensuplarına yanlış yönlendirmelerde bulunulmaması, Bakanlığınızca İlgili kurum ve kuruluşların görüşlerine sunulmamış herhangi bir çalışma metnine itibar edilmemesi, gerçeği yansıtmayan çeşitli çıkarımlar ile kamu düzenini bozabilecek, kamuoyunu yanıltıcı hareketlerde bulunulmaması hususunda”* **gereğinin** yapılması istenmektedir.

Bildiğiniz üzere, ilgi yazıya konu edilen 6235 sayılı TMMOB Yasası ile diğer kanunlarda değişiklikleri içeren düzenleme “Yapı Denetimi Hakkında Kanun Tasarısı Taslağı” adı ile resmi olmasa da kamuoyuna servis edilmiştir ve bu metinler üzerinden aylardır tartışma sürmektedir. TMMOB ve bağlı Odaları bu taslak metinler hakkında eleştirilerini ve itirazlarını günlerdir web siteleri ve basın

aracılığıyla duyurmaya çalışmaktadır. Hatta hükümet tarafından bilgi verildiği anlaşılan ve yazılı basında manşetlerden verilen “Odalara 150 Milyar Liralık Neşter”, “Odalaraın Yetkileri Budanıyor” haberleri de gün ışığı gibi ortadadır.

Bakanlığınızın tüm bu tartışma ve haberleri görmezden gelip bizi bilgilendirmek için, AKP Yalova İl Kadın Kolları'nın TMMOB Yasası hakkında çekmiş olduğu faksı beklemesi, merkezi idare yönünden objektif yönetim ilkesinin ihlal örneğidir. TBMM'de konu ile ilgili verilen soru önermeleri dahi yanıtlanmazken, Mimarlar Odamıza bir siyasi partinin Yalova örgütünün en ilgisiz birimi üzerinden bilgilendirme yazısını göndermenizi ciddiyetten uzak buluyoruz. Bu tutumunuzda demokrasi ve şeffaflık ilkesiyle bağdaştıracak bir yön bulmak olanaklı değildir. Ayrıca, Mimarlar Odası'na dolaylı yoldan gönderme yapılan **“kamu düzenini bozabilecek, kamuoyunu yanıltacak hareketlerde bulunulmaması”** biçimindeki tehdidinizi de anlamakta güçlük çekmekteyiz.

Normal işleyen demokrasilerde Bakanın siyasi aidiyeti ve siyasal görevleri Bakanlığın görev ve sorumluluğunu etkilemez. Bakanlıklar, merkezi idarenin üstlendiği hizmetleri yerine getirmekle görevlidirler. Ayrıca, her bakan kendi hizmet alanında devlet tüzelkişiliğini temsil eder. Bu nedenle bizler, Bakanın siyasal görevleri ile değil idari görevleri ile ilgilenmekteyiz. Bu nedenle, aylardır Birliğimiz ve bağlı odalarımızı ilgilendiren yasa taslağı hakkında Birliğimizi değil de AKP Yalova İl Kadın Kolları Başkanı'nın konu ile ilgili faksını muhatap alarak, dolaylı yoldan tarafımıza bilgi vermenizin demokratik ilke, yönetim, teamül ve bugüne kadar Bakanlığın sıkı sıkıya bağlı olduğu yazışma usullerine uygun olmadığını ifade etmek zorundayız.

Bir kamu idaresinin, kendine ulaşan faks ya da şikayet dilekçelerini **“demokratik hak”** olarak vasıflandırması, yasa taslaklarına karşı eleştirileri ise **“kamu düzenini bozabilecek, kamuoyunu yanıltacak hareketler”** olarak nitelemesi oldukça düşündürücüdür. Bir bakanlığın yazışmasında, bir siyasal parti il örgütlenmesi içerisindeki bir kolu muhatap alarak bilgi vermesini, buna karşın Anayasal kuruluş olan bir meslek kuruluşunu muhatap almamasını, TBMM'ye soru önergesi olarak sunulan konuya yanıt vermemesini idarenin anayasal konumu açısından değerlendirmekte güçlük çekmekteyiz.

Bakanlığınızca -AKP'nin bir birimi olmasak da- Birliğimize konu ile doğrudan bilgi verilmesini arz ederiz.

Saygılarımızla,

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

TBMM GÜNDEMİNDEKİ TABİATI VE BİYOLOJİK ÇEŞİTLİLİĞİ KORUMA KANUNU TASARISI İLE İLGİLİ TMMOB GÖRÜŞÜ

11 Şubat 2013

GENEL DEĞERLENDİRME

TBMM gündemine taşınmış olan Tabiatı ve Biyolojik Çeşitliliği Koruma Kanunu Tasarısı bir bütün olarak değerlendirildiğinde, doğa koruma açısından sistematik bir gerilemeye karşılık gelmektedir.

Kanunun yürürlüğe girmesi ile 2873 sayılı Milli Parklar Kanunu yürürlükten kaldırılacak ve doğa koruma alanında şimdiye değin elde edilebilen kazanımlar geçersiz hale getirilecektir.

Tabiatı ve Biyolojik Çeşitliliği Koruma Kanunu Tasarısı, mevcut eksikliklerin giderilmesi yönündeki iyi niyetli arayışların kötüye kullanılmasından daha çok, koruma çabalarının “sürdürülebilir kullanım” adı altında devam ettirilen ve itiraz dinlemeyen “talan” anlayışına terk edilmesinin son adımlarından birisidir.

Tasarı gerekçesinde “*tabii değerlerin ve biyolojik çeşitliliğin korunması ve korunan alanların statülerinin net ve anlaşılır bir şekilde yeniden belirlenmesi*”nin amaçlandığı belirtilirken tarihi, arkeolojik ve doğal değerlerin üst üste çakışması bir sorun alanı olarak görülmekte ve ayrıştırılmaktadır.

“Koruma”da çok başlılığın giderileceği belirtilirken tam aksine “...2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu kapsamındaki doğal ve tabii sit alanlarının yönetimi Çevre ve Şehircilik Bakanlığına verilerek...” çok başlılık, yatırımcı bakanlık ile “yatırım” açısından perçinleştirilmektedir.

Tasarıda yer alan doğa koruma stratejisinde temel yaklaşım: “**koruma engelini aşmak**” olarak belirlenmiştir.

Tasarının gerekçesinde, düzenlemenin uluslararası sözleşmelere uyum sağlaması, tabiattaki bütün varlıkların, ekosistemlerin bütüncül korunması gibi hususlar belirtilse de; neredeyse hiçbir koşula bağlamadan doğal koruma alanlarının “**üstün kamu yararı**” adı altında kullanımına olanak sağlanması “**koruma**”dan **vazgeçmenin** temel göstergelerinden birisidir.

Maddeler bazındaki gerekçelerinin belirtildiği bölümde 1. madde için, “*Tabiatın ve tabii kaynakların korunması ile ilgili mevcut düzenlemeler, gerçek ihtiyaçlara ve günümüz koşullarına uygun uygulamalara imkân sağlayamamaktadır*” ifadesi yer almaktadır. Koruma açısından ürkütücü olarak nitelendirilebilecek olan bu ifade, “*Tabiatın korunmasıyla ilgili mevcut düzenlemelerin kimi yatırımların ve uygulamaların önünde engel oluşturduğu*” düşüncesini açıkça ortaya koymaktadır.

Siyasi iradenin bu yaklaşımı, Dünya Ticaret Örgütü'nün 2001 yılındaki "sürdürülebilir gelişme" adı altında "**Ticareti engelleyici nitelikteki olduğu saptanan çevre önlemleri de dahil serbest ticaretin küreselleşmesinin önüne engel olarak çıkabilecek her türlü uygulamanın önlenmesi**" kararı ile bire bir örtüşmektedir. Bu tasarı, ülkemizde, doğal varlıkların, küresel ölçeğin gerektirdiği yoğunlukta ve yaygınlıkta ticarileştirilmesi için gerekli zemini yaratacaktır.

Kanun Tasarısı, amaç maddesinden başlayarak "yatırım" adı altında bu alanlara göz dikmiş olan "talan" örgütleyicilerine karşı teslim bayrağını çekmektedir. Yasada tek amaç koruma olması gerekirken, amaç maddesinden "...ulusal ve uluslararası öneme sahip..." ifadesinin çıkarılması ile birlikte "...Tabii değerlerin, biyolojik çeşitliliğin korunmasına ve sürdürülebilir kullanımına ..." biçimindeki "**kullanmayı**" amaç içine sokan düzenlemeler, **ülkemizin en önemli doğal değerlerinin gözden çıkarıldığının belgesidir**. Yasalaşması halinde böylesi bir düzenleme, 87 yıllık Türkiye Cumhuriyeti'nde alınmış **en koruma karşıtı karar olarak tarihe geçecektir**.

Genel gerekçe içinde de açıkça belirtildiği üzere "çerçeve kanun" niteliğine dönüştürülen doğa koruma temel kanunuyla, kanunlarda yaratılan istisnalar, sağlanan imtiyazlar, görmezden gelinen işgallerle yetinilmeyip ülke yüzölçümünün %2'si bile olamayan "doğal korunan alanlar" da özel kanun kapsamından çıkarılmaktadır.

Yapılan düzenleme ile doğa koruma için ülkemizin temel kanunu niteliğinde olan Milli Parklar Kanunu" gibi "özel kanun" niteliğine sahip bir yasayla korunan doğal varlıklar, "genel kanun" niteliğindeki bir düzenleme içine doldurulmak istenmekte, kullanım önceliğindeki "Turizmi Teşvik Kanunu" gibi "özel kanun" niteliğini koruyan **yasalar karşısında koruma kararları üstünlüğünü yitirmektedir**.

Tasarının gerekçelerinden biri olan "AB mevzuatına uyum" iddiası gerçeği yansıtmamaktadır.

Doğa koruma alanlarının işletilmesi-yönetilmesi adı altında yerel idarelere, daha da vahimi "vakıf"lara, derneklere kiraya verilmesi olanağı yaratılarak; bilimsel çalışmayı zorunlu kılan, ulusal ve uluslararası nitelikte değerlere sahip alanlara ilişkin kararlar, yerel idarelerin, daha da ileriye gidilerek özel kuruluşların inisiyatifine/keyfiyetine bırakılarak, ulusal değerler yerel pazara sunulmaktadır.

Ülkemizde "doğanın korunması" alanında da göz ardı edilemeyecek düzeyde bilgi üretilmiş, deneyim birikimi oluşmuş ve oldukça etkili bir kamuoyu duyarlılığı yaratılmıştır. Bu gelişme, bir yanıyla konuyla ilgili her türlü düzenlemenin tasarlanmasını ve yürütülmesini önemli ölçüde kolaylaştıran, kamusal bir olanaaktır. Üstelik Anayasa'nın 56. maddesi de böyle bir tutumu zorunlu kılmaktadır. Ne var ki, bu zorunluluklar, bir yanıyla da siyasal iktidarlar için kesinlikle aşılması gereken engellerdir.

İlgili meslek odalarının ve uzmanlarının görüşü alınmadan son şekli verilen Tasarı öngörüldüğü gibi yasalaştığında;

- Ülkemizde doğa koruma alanında yoğun hukuksal, yönetsel ve teknik çatışmalara neden olabilecek,
- Bugüne değin koruma altına alınabilen, dolayısıyla rantı artan alanların yerli ve yabancı sermayenin istekleri doğrultusunda kullanılabilmesini daha da kolaylaştırılabilecek,
- Doğal varlıklarımızın onarılamayacak biçim ve düzeyde zarar görmesine yol açabilecek uygulamalara yasal dayanaklar sağlayabilecek,
- Doğa koruma alanında onca emek ve özveriyle elde edilebilen kazanımların yitirilmesine yol açabilecek,
- Türkiye’yi taraf olduğu çok sayıda uluslararası sözleşme taahhütleri karşısında çeşitli uyumsuzlıklara düşürebilecek

bir dile, düzene, kapsama ve yaptırımlara sahiptir.

1- TASARI ANAYASA’YA AYKIRIDIR

Tasarı, doğal varlıkların korunmasına ilişkin yasal düzenlemelerin temelini oluşturan Anayasa’nın; *Tarih, Kültür ve Tabiat Varlıklarının Korunması* başlıklı 63. maddesine genel olarak, özel önem atfedilen doğal varlıklar için; *Kıyılardan Yararlanma* başlıklı 43., *Toprak Mülkiyeti* başlıklı 44., *Sağlık, Çevre ve Konut* başlıklı 56. ve *Ormanların Korunması ve Geliştirilmesi* başlıklı 169. maddelerine aykırıdır.

“**Tabiatı ve Biyolojik Çeşitliliği Koruma Kanunu Tasarısı**”, Türkiye’nin de taraf olduğu ülkelerarası çok sayıda anlaşmanın yanı sıra Anayasa’nın “Tarih, Kültür ve Tabiat Varlıklarının Korunması” başlığı altında yer verilen 63. maddesindeki;

“Devlet, tarih, kültür ve tabiat varlıklarının ve değerlerinin korunmasını sağlar, bu amaçla destekleyici ve teşvik edici tedbirleri alır.”

yaptırımına aykırıdır. Anayasa’nın 56. maddesindeki; “**Çevreyi geliştirmek, çevre sağlığını korumak ve çevre kirlenmesini önlemek Devletin ve vatandaşların ödevidir.**” yaptırımı ise yürürlüktedir ve “vatandaşlık ödevinin” yapılması gerekmektedir. Bu gereğin yazıklarınla, yakınlarla ve özellikle de tekil sorunlara indirgemecilikle yerine getirilemeyeceği açıktır.

TBMM’ye sevk edilen Tasarının, yasalaşması halinde ülkemizde çevrenin korun(a)maması ve Anayasa’nın 56. maddesinde düzenlenmiş olan sağlıklı ve dengeli doğal bir çevrede yaşama hakkının ortadan kalkması, ağır çevresel tahribatların oluşması gündeme gelecektir. Anayasa’nın 63. maddesinde düzenlenmiş olan kültürel ve tabiat varlıklarının korunması konusunda boşluk oluşacak; iç içe geçen kültürel, tarihi ve doğal varlıkların talan edilmesine yol açacaktır.

2- TASARININ DAYANDIRILDIĞI DOĞA KORUMA YAKLAŞIMI YANLIŞTIR, GERÇEKÇİ DEĞİLDİR,

Tasarıda yer alan doğa koruma yaklaşımı: “koruma engelini aşmak”, “kullanımı yaygınlaştırmak” temasına dayandırılmıştır.

Çünkü Tasarıda;

- “Tabiatı koruma” ve “biyolojik çeşitliliği koruma” konuları birbirinden farklı eylem alanları olarak görülmektedir;
- Doğa koruma alanı ilanı, doğal sit alanlarının yönetimi yatırımcı bir bakanlığa, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı’na bırakılmaktadır;
- “Tabiatı ve biyolojik çeşitliliği” koruma sorununun tek bir yasal çerçeve oluşturularak çözümlenebileceği varsayılmaktadır;
- “Koruma” ile “kullanma” gibi doğası gereği karşıt iki eylemin eşzamanlı olarak gerçekleştirilmesi hedeflenmekte, kullanım koruma ile eşdeğere getirilmektedir;
- “Ekolojik Etki Değerlendirmesi” “korunan alanlara olumsuz etkisinin olabileceği belirlenen” faaliyetlere yer verilmesinin gerekçesi olarak düzenlenmektedir;
- “Tabiatın korunması” sorunu doğal varlıkların korunmasına indirgenmekte, doğal varlıkların var olabilmelerinin ve varlıklarını sürdürdürebilmelerinin temel koşulu olan doğal süreçler dikkate alınmamaktadır;
- Uluslararası kabul görmüş yaklaşımların aksine “korunacak değer ve çevresi” yaklaşımı terk edilerek, korumanın doğasına aykırı olarak, iç içe geçen ve birbirinden ayrılması mümkün olmayan doğal ve kültürel alanlar ayrıştırılmaktadır;
- Korumanın temel araçlarından birisi olan “planlama” muğlâk hale getirilerek, uzun devreli gelişme planının üst ölçekli plan niteliğine ilişkin açık düzenleme kaldırılarak, “içeriği belli olmayan “koruma ve gelişim planı” öngörülerek plan türleri karmaşası yaratılmaktadır. Ayrıca imar mevzuatına göre yapılan “çevre düzeni planı” ilişkisi belirsiz bırakılmaktadır;
- Koruma alanlarında yapılacak her türlü plan, proje, eylem ya da faaliyetin “ekolojik temelli yaklaşıma sahip olması “doğa koruma”nın olmazsa olmaz bir unsurudur. Hal böyle iken “ekolojik temelli yaklaşım” a sadece tür ve habitat eylem planları için yer verilmiştir;
- Koruma amaçlı düzenleme ve uygulamalarda yetki karmaşıklığı arttırılmakta, koruma alanları tarihi arkeolojik, doğal olarak ayrıştırılmaktadır. Daha da ileri gidilerek “kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgesi” ile çakışması halinde Kültür ve Turizm Bakanlığı yetkili kılınmaktadır;
- Olumsuz etkileri belirlenen faaliyetlerin, ÇED gibi idari işleme dönüşeceğinin ipuçları şimdiden görülen, “Ekolojik Etki Değerlendirmesi”ne bağlanarak, “üstün

kamu yararı” (Madde 8/5) gibi hukuksal dayanakları belirsiz gerekçelerle izin verilmesine, irtifak ve intifa hakları oluşturulabilmesine olanak sağlanmaktadır (Madde 8); üstelik bu düzenlemeyle “üstün kamu yararı” ile EED sonucunda olumsuz etkileri belirlenenlerin de gerçekleştirilmesi sağlanmaktadır:

- Doğal varlıkların devri ve işletilmelerinin önündeki tüm engeller kaldırılmıştır
- Öteki ilgili yasal düzenlemelerle hemen hemen hiçbir ilişki kurulmamıştır;
- Doğa koruma alanı ilan edilen ya da edilecek olan alanların koruma statüsünün değiştirilmesi, kaldırılması “**yeniden değerlendirme**” adı altında süreklilik kazandırılarak siyasi keyfiyete açık hale getirilmektedir.

Genel bir değerlendirmeyle; öngörülen içeriğiyle tasarı doğa koruma çalışmalarını rastlantılara bırakırken bu alanlarda her türlü kullanıma olanak sağlamaktadır.

3- KANUNUN “AMACI”NA İLİŞKİN DÜZENLEME DOĞA KORUMA ADINA GERİ ADIMDIR

Kanun Tasarısı, amaç maddesinden başlayarak “sürdürülebilir kullanım” adı altında tüm doğal varlıklarımızı “talan” anlayışına teslimiyeti göstermektedir. Yasada tek amaç koruma olması gerekirken, amaç maddesinde yer verilen “...tabiatın, tabii değerlerin ve biyolojik çeşitliliğin korunmasına ve sürdürülebilir kullanımına...” biçimindeki “**kullanmayı**” amaç içine sokan düzenlemelerin yapılması ve amaç maddesinden “...ulusal ve uluslararası öneme sahip...” ifadesinin çıkarılması **ülkemin en önemli doğal değerlerinin gözden çıkarıldığının belgesidir.**

Hâlihazırda doğa koruma mevzuatını oluşturan düzenlemelerin başında Orman Kanunu, IUCN kriterlerine göre doğal koruma alanı statüsünün belirlendiği Milli Parklar Kanunu ve doğal sit alanı ve tabiat anıtına ilişkin düzenlemelerin yer aldığı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu gelmektedir.

Bu kanunlar içinde “milli park, tabiat anıtı, tabiatı koruma alanı” statülerinin belirlendiği doğal korunan alanlar açısından uluslararası kabul görmüş kavram ve kriterlere göre düzenlemeler içeren 2873 sayılı Milli Parklar Kanunu amaç açısından diğerlerinden ayrılmaktadır.

Uluslararası doğa koruma statülerinin tanımlandığı ve hâlihazırda doğa koruma mevzuatının temelini oluşturan Milli Parklar Kanunu’nun AMAÇ başlıklı 1. Maddesinde yer alan “... Yurdumuzdaki milli ve milletlerarası düzeyde değerlere sahip milli park, tabiat parkı, tabiat anıtı ve tabiatı koruma alanlarının seçilip belirlenmesine, özellik ve karakterleri bozulmadan **korunmasına, geliştirilmesine ve yönetilmesine ilişkin esasları düzenlemektir...**” tanımı ile ulusal mevzuat içinde **amacı sadece koruma olan tek kanundur.** Kanun genelinde bu alanlarda ekosistemlere zarar verilemeyeceği, kaynak değerlerinin korunmasının esas olduğu hükme bağlanmıştır.

Milli Parklar Kanunu, amacı doğrultusunda, kanun bütününde değerlendirildiğinde; kanun metni içinde yer alan her türlü iş ve işlem kanunla belirlenecek koruma alanlarının kaynak değerlerinin (doğal, kültürel, tarihi ve arkeolojik) korunması ve gelecek kuşaklara aktarılabilmesine yönelik olarak kurgulanmıştır.

Oysa kanun tasarısının amaç başlıklı 1. maddesinde ne olduğu belli olmayan “koruma ve sürdürülebilir kullanım” a yer verilerek **koruma ile kullanım eşdeğer hale** getirilerek geri adım atılmıştır. Diğer bir ifade ile “**Amaç**” maddesinin kanunun bütünü açısından temel referans maddesi olduğu göz önüne alındığında, “**koruma**” kavramı, son derece esnek ve muğlak bir kavram olan “**sürdürülebilir**” adı altında “**kullanım**” kavramı ile **eşdeğer hale getirilerek doğal değerlerin korunması amacı, belirsizleştirmiş, etkisizleştirilmiş ve ikincilleştirilmiştir.**

Bu düzenlemeyle, ülkemizin kara, kıyı, sucul ve deniz alanlarındaki ulusal ve uluslararası öneme sahip doğal değerlerinin **sürdürülebilirlik** kisvesiyle her türlü faaliyete açılacağı anlaşılmaktadır. **Tasarı ile mevcut ÇED süreçleri sayesinde korunan alanlarda gerçekleşen tahribat bu sefer Ekolojik Etki Değerlendirmesi adı altında hazırlanacak raporlarla yürütülecektir. ÇED raporları benzeri bir idari süreçle “ekolojik etki değerlendirme” raporları ile korunan alanlar her türlü kullanıma/yapılaşmaya açılmış olacaktır.**

Ayrıca, Tasarıda ilkelerin düzenlendiği 3.madde, “*Tabiatın, tabii değerlerin ve biyolojik çeşitliliğin korunması ile sürdürülebilir kullanımının sağlanması...*” tanımlamasının ilke kısmına bile yedirilmesi, tasarının ruhu açısından önemlidir. **Eğer bir kanun koruma amaçlı ise “...korunması, devamlılıklarının sağlanması, iyileştirilmesi ve bu alanlardaki bitki ve hayvan türlerinin muhafazasının” temel ilke olması gerekmez mi?** Oysa yasa koyucu niyetini gizlemeden, “**koruma yerine sürdürülebilirlik**” tercih edilmiş, doğal koruma alanlarının korunması “**kullanımı**” ile eşdeğer hale getirilmiştir.

4- DOĞA KORUMA ALANINDA ŞİMDİYE DEĞİN ELDE EDİLEBİLEN KAZANIMLAR GEÇERSİZ HALE GETİRİLECEKTİR

Tasarıdaki kavramsal boşluklar, belirsizlikler ve anlam kaymaları, uygulamaları kargaşaya dönüştürebilecek, her türlü yapılaşma ile sanayi, maden, turizm gibi sektörlerin kullanımına olanak verecektir,

Türkiye’de geçerli olan ekonomik büyüme süreci yeni sermaye birikim alanlarının bulunmasını ve ticarileştirilmesini gerektirmektedir. Doğal varlıklar ise, ülkemizde, henüz böyle bir büyüme düzeninin gerektirdiği yoğunlukta ve yaygınlıkta ticarileştirilememiştir. En son düzenlenen içeriğiyle Tasarı, öngörüldüğü gibi yasalaştığında hemen hemen tümüyle bu yetersizliğin aşılmasına sınırsızca katkıda bulunabilecek bir yasal altlık işlevini görecektir.

Çünkü Tasarıda;

- Eşgüdüm, denetleyici, yaptırım uygulayıcı, bağımsız, demokratik bir kamusal yönetim yapısı öngörülmektedir;
- Doğa koruma alanları ayrıştırılmakta, turizm faaliyeti “istisna” haline getirilerek kültür ve turizm bölgeleriyle çakışma durumunda turizm faaliyetine öncelik tanınmaktadır;
- İzin irtifak hakkı tesisi için hiçbir koşul aranmamakta, baştan olumsuz etkisi olacağı bilinen faaliyetler için de “Ekolojik etki değerlendirme” “Üstün kamu yararı” gibi belirsiz ve esnek kavramlarla bu durum aşılmaktadır;
- **Yeniden değerlendirme** adı altında (6. madde) daha önce herhangi bir koruma statüsü verilmiş alanların statülerinin değiştirilmesi, kaldırılması keyfiyeti İdare için sürekli hale getirilmektedir;
- **Doğal varlıkların** kullanım hakkının yerel idarelere, vakıflara **devredilmesi ve işletilmesi** yolunun açılmasıyla uluslararası değer ve ulusal düzeyde korunması gereken **doğal varlıklar yerel çıkarların ve özel kuruluşların keyfiyetine bırakılmaktadır.**

Bilindiği gibi, doğanın, bu kapsamda da **ülkenin geleceğinin vazgeçilmez unsurları olan doğal varlıkların**, biyolojik çeşitliliğin korunabilmesi etkin ve yetkin bir kamu idaresi ile sağlanabilmektedir. Oysa Tasarının yukarıda örneklenen yetersizlikleri giderilemediğinde böyle bir yönetsel yapıyı kurmak gibi bir amaç olmadığı açıktır.

5-KANUN TASARISI İLE KORUNAN ALANLARA İLİŞKİN DÜZENLEMELERİN “İSTISNA” – “ÖZEL KANUN” NİTELİĞİ ORTADAN KALDIRILMAKTADIR

Tasarı gerekçesinde “çerçeve kanun” gereğine yer verilerek tasarı bütününde “genel” kanun niteliğinde düzenlemeler yapılmıştır. Tasarıda yer verilen, “izin irtifak” “ekolojik etki değerlendirme”, “üstün kamu yararı”, “alternatif çözümlerin bulunamaması” gibi son derece muğlak, esnek kavramlar ile özel kanun niteliği, üstü örtülü olarak, aşılmaktadır. Bu düzenlemeyle bugüne kadar yaratılan istisnalar, sağlanan imtiyazlar, görmezden gelinen işgallerle yetinilmeyip ülke yüzölçümünün %2’si bile olamayan “doğal korunan alanlar” özel kanun kapsamından çıkarılmaktadır.

İç içe geçen ve birbirinin ayrılmaz parçası olan doğal, tarihi ve arkeolojik alanlar “birbirini tekrar eden, çatışan” gibi tanımlamalar ile ayrıştırılmakta daha da ileri gidilerek turizm alanlarının yönetimi Kültür ve Turizm Bakanlığı’na bırakılmakta, “**turizm**” kullanımı **istisna** haline getirilmektedir.

1996 yılında taraf olduğumuz Biyolojik Çeşitlilik Sözleşmesi’nden doğan yükümlülüğümüz nedeniyle biyolojik çeşitliliğin ve tüm unsurlarının ülke çapında

korunması zorunluluktur. Mevcut mevzuat kapsamında doğal varlıkları çevre kavramı içinde en geniş şekilde ele alan 2872 Sayılı Çevre Kanunu genel kanun niteliğindedir.

Yapılan düzenleme ile “neredeyse koşulsuz izin irtifak” “ekolojik etki değerlendirme”, “üstün kamu yararı”, “alternatif çözümlerin bulunamaması” gibi sözde gerekçelerle; “özel kanun” niteliğine sahip yasalar tarafından korunan doğal alanlar “genel kanun” niteliğindeki bir düzenleme içine doldurularak, açık olarak “Turizmi Teşvik Kanunu”, üstü örtülü olarak da “Maden Kanunu”, “Organize Sanayi Bölgeleri Kanunu” gibi yatırımcı sektörel yasalar karşısında üstünlüğünü yitirmektedir.

Bu çerçevede “koruma” istisna olmaktan çıkarılarak doğa koruma alanları ve diğer doğal alanlar her türlü etki ve baskıya açık hale getirilmektedir.

6-TASARIDA, DOĞA KORUMANIN TEMEL ARAÇLARINDAN BİRİSİ OLAN PLANLAMA, SİYASAL İKTİDARLARIN HER TÜRLÜ KEYFİLİKLERİNE AÇIK HALE GETİRİLMİŞTİR

Tasarıda öngörülen planlama yaklaşımı ile bugüne kadar bütüncül, kapsayıcı nitelikte ekolojik bakış açısıyla hazırlanan planlardan vazgeçilmekte, planlama karmaşık hale getirilmekte, fiziki planlar ile ilişkisi muğlaklaştırılarak doğal alanlarda yapılaşma yolu açılmaktadır.

Tasarıda, planlama işlevi ile ilgili olarak üç planlama düzlemine yer verilmekte, planlar arasındaki ilişki kurulmadığı gibi, planların kapsamı belirsiz bırakılmaktadır. Tasarının planlama başlığı altında yer verilen

- i) Uzun Devreli Gelişme Planı
- ii) Yönetim planları
- iii) Tür ve habitat koruma eylem planı

haricinde, tasarının ilkeler başlığı altında 3. maddesinin (f) fıkrasında bahsedilen “**koruma ve gelişme planı**”nın ne olduğu belli değildir.

Bu yaklaşımla ilgili yaptırımlar öngörüldüğü gibi yasalaştığında doğa koruma alanları;

- Koruma amacına uygun planlanamayacak,
- Hazırlanan “planlar” ise doğaya ve bu kapsamda doğal alanlara zarar verebilecek kararlara, eylemlere ve yapılaşmalara dayanak olabilecektir.

Tasarının “Korunan Alanların Planlanması” başlıklı 7. maddesinde kullanım kararlarının planlama yapılmadan belirlenmesine olanak sağlanmıştır. Planlama yöntemlerinden birisi olan “bölgeleme” statünün bir parçası olarak ele alınarak “**koruma statüsüne uygun bölgeleme**” ile doğal varlıkların kullanımına yönelik kararlar planlama kararlarından önce belirlenebilecektir. Planlama öncesi

bölgeleme yapılması ve planlarda bu bölgelemeye uyulması zorunluluğu planlama mantığı açısından kabul edilmez bir yaklaşımdır.

Meri mevzuatta yer alan düzenlemede koruma amacına uygun planlama yaklaşımı ve sadece “.. *iskan ve yapılaşmaya konu olacak yerler için..*” imar uygulama planları yapılması zorunlu tutulmuşken, tasarıda “korunan alanlar için yapılacak imar planlarında imar planlarına uyulur...” düzenlemesi ile korunan alanların tamamı için, temel amacı yerleşme ve yapılaşmaya yönelik düzenlemeler olan “İmar Kanunu”nda yer verilen imar planları yapılabılır hale getirilmiş, **imar planı yapma tercihi -keyfiyeti siyasi iktidarlara bırakılmıştır.**

Bu planların amacı, kapsamı ve niteliğinin ne olduğuna ilişkin olarak herhangi bir açıklık getirilmemiştir.

Aynı şekilde, kullanım kararları için meri mevzuatta yer alan ekosistemin korunması zorunluluğu, korunan alanların niteliklerini ve ekosistemleri bozucu kararların alınmasını kısıtlayan düzenlemelerin tamamı kaldırılmaktadır. Korunan alanlara ilişkin kullanım kararları herhangi bir esasa veya kısıta tabi olmaksızın öncelikle “bölgeleme”ye, sonrasında da plan kararlarına bırakılmaktadır.

Tasarının doğal varlıkları ve biyolojik çeşitliliği, kültürel, tarihi, arkeolojik değerlerden ve insan etkisindeki alanlardan ayırdığı hesaba katıldığında, planlama yapılacak alanlar nereleridir? sorusu önem kazanmaktadır.

Diğer bir ifade ile tasarıda kültürel değerlere hiç yer verilmediğinden, korunan alanlarda kültürel değer bulunan yerler hiçbir şekilde koruma alanı ilan edilemeyecektir. Bu durumda **doğal alanlarda, yani biyolojik çeşitlilik açısından önemli alanlarda, biyogenetik rezerv alanlarında, nadir, endemik, tehlike altındaki türlerin yaşam alanlarında, orman alanlarında** her ölçekteki planlar yapılacak olup bu alanlarda **yapılaşma yolu açılmaktadır.**

Açıktır ki, kapsamlı ve bütüncül yaklaşım her türlü planlama çalışmasının öncelikli koşuludur. Tasarıda bu koşul yerine getirilmemekte, aksine, gerçekte “plansızlık” olarak nitelendirilebilecek karar ve uygulama süreçlerine olanak verilmektedir. Bu durum, doğa koruma amacıyla kullanılabilir kısıtlı kaynakların savurganlığına yol açabilecek, yanı sıra, siyasi iktidarların, somut olarak da ilgili yönetimlerin her türlü keyfi karar ve uygulamalarını kolaylaştırabilecektir.

7-DAHA ÖNCE ÇEŞİTLİ KORUMA STATÜSÜ VERİLMİŞ ALANLARIN RANT UGRUNA GÖZDEN ÇIKARILMASININ YOLU AÇILMAKTADIR.

Tasarının 6. maddesi yasa koyucunun amacını yorum yapmaya bile gerek kalmayacak kadar net olarak ortaya koymaktadır. Tasarıya göre “**yeniden değerlendirme**” adı altında daha önce herhangi bir koruma statüsü verilmiş alanların statülerinin değiştirilmesi, kaldırılması keyfiyeti İdare için sürekli hale getirilmektedir. **Yani herhangi bir yatırım, kullanım ya da faaliyetin**

gerçekleştirilmesinde engel teşkil edecek bir koruma statüsü değiştirilebilecek ya da kaldırılabilir.

Tasarının 6. maddesine göre “... gerçek veya tüzel kişilerden gelen öneriler...” ile yeniden değerlendirme işlemi başlatılabilir. Yeniden değerlendirme işlemi ile mevcut koruma statüsü değiştirilebilir ya da tümünden kaldırılabilir.

Tasarı öngörüldüğü gibi yasalaştığında, siyasal iktidarlar bu madde ile her türlü koruma statüsünde gerekli gördüğü statü değişikliklerine ya da iptale gidebilir.

Tasarının yürürlüğe girmesi ile bugüne kadar alınmış ve Bakanlığa devredilmiş doğal SİT, milli park kararları yeniden değerlendirilmeye tabi tutulabilecek, verilmiş olan iptal kararları yeniden değerlendirilebilir. **Yani koruma alanlarına yönelik HES, madencilik vb. için verilen iptal kararları boşluğa düşürülerek talan süreçlerinin de önü açılacaktır.** Tek başına bu durum bile hükümetin uyum sürecine dönük açıklamalarının samimiyetsizliğini göstermek açısından yeterlidir. Tasarı öngörüldüğü gibi yasalaştığında, siyasal iktidarlar bu geçici maddelerle her türlü koruma statüsünü kaldırabileceği gibi statü değişikliği keyfiyetine sahip olacaklardır.

8-DOĞA KORUMA ALANLARININ KAYNAK DEĞERLERİ “BİYOLOJİK ÇEŞİTLİLİĞE” İNDİRGENMEKTE, KÜLTÜREL DEĞERLER AYRIŞTIRILMAKTADIR.

Tasarı aynı zamanda bugüne kadarki, doğal ve kültürel varlıkların bir arada korunmasını esas alan yaklaşımı ortadan kaldırmaktadır. Yeni düzenleme ile doğal varlıklar ile kültür varlıklarının korunmasının birbirinden koparılmasına yönelik hukuki, idari ve siyasi bir düzenlemeye yönelinmiştir. Kültür varlıkları, Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın yetkisine, doğa varlıkları ise Çevre ve Şehircilik Bakanlığı ile Orman ve Su İşleri Bakanlığı'nın koruma ve kullanımına sunulmaktadır. Yani doğa varlıkları iki ayrı bakanlığa bölüştürülmekte, bir adım daha ileri gidilerek yapılaşma ve kullanım öncelikli olarak ilan edildiği yaşanan örneklerle de bilinen “kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri” ile çakışan yerler de Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın yetkisine verilmekte, tarih ve kültürden koparılırken, kültür varlıkları kapsamındaki arkeolojik ve tarihi sit alanları da doğadan kopartılmakta, herhangi bir mekâna, taş yığımına indirgenmektedir.

Bilindiği gibi çoğu arkeolojik bölge aynı zamanda doğal sit alanıdır. Durumun kendisi ikili bir hukuki yetki/yetkisizlik karmaşası yaratacak, sonuç olarak yaratılan bu boşluktan özel çıkar beklentileri olanlar yararlanacaktır.

Tasarı aynı zamanda bir alanın birden fazla koruma statüsüne sahip olamayacağını öngörmektedir. Örneğin herhangi bir alan “endemik bitki türü koruma alanı” ilan edildiyse aynı alan arkeolojik sit alanı ya da kuş koruma alanı vs. ilan edilemeyecektir.

Yasa Tasarısında kültürel kaynak değerlerine hiç yer verilmezken, “doğal özelliklerin” yanı sıra sahip olduğu “kültürel değerler” nedeniyle milli park ilan edilmiş alanların statüleri de tartışmalı hale gelmektedir. Bu kapsamda, aşağıda yer verilen sorular benzeri sorulabilecek çok sayıda soruya düzenleme içinde net yanıtlar bulunabilmelidir.

- Türkiye’nin dünya ölçeğinde önemli milli parkları arasında bulunan ve kaynak değerini 1915 Savaşları gibi tarihsel, kültürel özellikler ile birlikte doğal özellikleri oluşturan “**Gelibolu Tarihi Milli Parkı**”nın özel kanunu olmasaydı statüsü ne olacaktır?

- Türkiye’nin dünya ölçeğinde önemli milli parkları arasında bulunan ve arkeolojik, kültürel özellikleri ile birlikte Karamenderes nehri delta alanı kaynak değerini oluşturan milli park ilan edilmiş olan “Troya Milli Parkı”nın statüsü ne olacaktır?

- Dünya kültür miras listesine alınması için UNESCO tarafından milli park ilanı şart koşulan “**Göreme Tarihi Milli Parkı**”nın statüsü ne olacaktır?

- Ulusal Kurtuluş Savaşımızın en önemli mekânlarından olan, Afyon’un Kocatepe’sini ve Kütahya’nın Dumlupınar’ını içine alan ve tarihi ve kültürel kaynak değerleri ile birlikte doğal değerleri nedeniyle milli park ilan edilmiş olan “**Başkomutan Tarihi Milli Parkı**” tarihe mi karışacaktır?

- Ülkemizde “Tabiat Parkı” tanımının en önemli örneklerinden olan, ormanlarıyla birlikte özgün topografyada şekillenen yerleşim dokusuna yansıyan Polonez kültürünün tek mekânsal temsilcisi olan “**Polonezköy Tabiat Parkı**”nın statüsü ne olacaktır?

- Körfez kesimini de içine alan, deniz ekosisteminin de milli park sınırları içinde olduğu “**Marmaris Milli Parkı**” ranta terk mi edilecektir?

- Ülkemizin sayılı milli parklarından olan “**Termessos Milli Parkı**”nda, milli parka adını veren Termessos antik kentinin iç içe geçtiği doğal orman alanları ve endemik türleri statü dışına mı çıkarılacaktır?

- Doğal özellikleri ile iç içe geçen kültürel özellikleri ile küresel ölçekte özgün örneklerden birisi olan, “kadimden beri” sürdürülen yaylacılık faaliyetlerinin mekânsal yansıması olan yaylacılık alanlarına sahip “**Kaçkar Dağları Milli Parkı**”nın statüsü korunabilecek midir?

En az biyolojik çeşitlilik kadar önemli, özgün niteliklere sahip, doğa ile kültürün iç içe geçtiği alanlarda, “kültürel” kaynak değerlerinden nasıl vazgeçilecektir? Etle tırnak gibi iç içe geçen bu yapı birbirinden nasıl ayrılacak ve tümünden statü dışına mı çıkarılacaktır?

Kültürel, arkeolojik veya tarihi kaynak değerleri açısından sit alanı ilan edilen/edilecek alanlarla iç içe geçen ya da bu alanları çevreleyen doğal alanlar birbirinden nasıl ayrılacaktır?

9-ANAYASA'YA AYKIRI OLARAK ULUSAL VE ULUSLARARASI DÜZEYDE DOĞAL ÖZELLİKLERE SAHİP ALANLARIN KORUNMASI YETKİSİ DEVREDİLMEKTEDİR

Siyasi irade, ulusal ve uluslararası değerlere sahip alanları yönetemeyeceğini, koruyamayacağını ilan etmektedir. Tasarı hiçbir koşul, kısıt getirmeden korunan alanların devrine olanak sağlayarak ulusal ölçekteki değerlerimizi yerel çıkarlara, özel kuruluşlara teslim ederek, geleceğimizi devretmektedir.

Bakanlıkların merkez ve taşra birimleri tarafından kullanılması gereken ve özellikle de doğa koruma alanında vazgeçilemeyecek olan yönetsel ilkeler geçersizleştirilmektedir; Tasarının 10. maddesinde yer verilen "...Korunan alanda ve koruma alanında işletme yetkisi, kısmen, talepte bulunmaları halinde il özel idarelerine, belediyelere, bu kanun amacına uygun faaliyetler yürüten vakıf ve derneklere ilgili BAKAN ONAYI İLE ile devredilebilir...." ifadesinde koşulsuz devir yapılmasına olanak tanınmasıyla, doğal varlıklarda geri dönülemez tahribata yol açılacak, ayrıca özellikle yerel düzeyde son derece vahim çatışmalara yol açılabilecektir.

Bu madde düzenlemesi ile "işbirliği" adı altında siyasi iradenin ulusal ve uluslararası değerlere sahip alanları yönetemeyeceği, koruyamayacağı ilan edilmektedir.

Yürütme erkinin bu derece kişiselleştirilmesi ile kötüye kullanılacağı, yandaş tercihinin rahatlıkla yasal kılıfla gizleneceği bu düzenleme, hukuk devletinden ne derece uzaklaşıldığının, keyfiyetçi düzen anlayışının egemenliğinin nerelere ulaştığının göstergesidir.

Uluslararası kabul görmüş yaklaşımlar içinde: bölgesel, ulusal, uluslararası ve küresel nitelikte değerlere, özelliklere sahip alanlar aynı düzeydeki yönetim birimleri tarafından korunmakta ve yönetilmektedir. Sadece yerel özelliklere sahip alanlar yerel idareler tarafından korunmakta ve yönetilmektedir.

Son örneklerinden birisi olan Abant Tabiat Parkı'nda yaşanan süreç tüm ülke geneline yayılacaktır. Ulusal ve uluslararası nitelikte değerlere sahip doğal alanların korunması ve devamlılıklarının sağlanması kamusal bir görevdir. Bu görevin herhangi bir kişi veya kuruluşa devredilmesi, doğal varlıkların kaderinin yerel kaygılara teslim edilmesi anlamını taşımaktadır.

10- KÜLTÜR VE TABİAT VARLIĞI BİLİMSEL VE OBJEKTİF BİR NİTELEME OLMAKTAN ÇIKARILMAKTADIR

Tasarının niyetinin bir başka ifadesi de 5. maddenin 2. bendinde açıklanmaktadır: "Korunan Alanların Belirlenmesi" başlıklı bu maddede "bakanlık tarafından korunan alan niteliğine sahip olduğu belirlenen alanlardan orman rejimine tabi olanlar Bakanlıkça....., diğer alanlardan yapılaşma yasağı bulunmayanlar Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca, yapılaşma yasağı olanlar ise Çevre ve Şehircilik Bakanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulu tarafından koruma alanı veya korunan alan olarak

belirlenir” denilerek, kültür ve tabiat varlığı bilimsel ve objektif bir nitelendirme olmaktan çıkarılıp, **“korunan alan” adı altında siyasi / iktisadi tercih konusu yapılmaktadır.** Bu düzenleme ile ilk kez “doğa koruma alanının belirlenmesinde” “yapılaşma yasağı”na bir kriter olarak yer verilmiştir.

Ayrışma, çok başlılık, genel gerekçede savunulanların aksine, korunan alanların belirlenmesinde de devam etmektedir.

Amacı “koruma” olan statülerin belirlenmesinde “yapılaşmaya” bir kriter olarak yer verilmesi idarenin keyfi davranış isteğini ve tasarının niyeti açıkça ortaya koymaktadır.

11- “ÜSTÜN KAMU YARARI VE SÜRDÜRÜLEBİLİR KULLANIM”, “EKOLOJİK ETKİ DEĞERLENDİRMESİ” GİBİ TARTIŞMALI KAVRAMLARLA HER TÜRLÜ KULLANIMIN MEŞRU ZEMİNİ OLUŞTURULMUŞTUR

Bu Tasarıda en riskli bölümlerinden birisi de “İzin, intifa ve irtifak hakları” başlıklı 14. maddedir. Tasarıyla; tesis edilecek izinler, intifa ve irtifak hakları ile ilgili bölümde **ülkeminin neredeyse tüm korunan alanları özel kişi ve şirketlere tahsis edilebilir hale getirilmekte, “üstün kamu yararı ve sürdürülebilir kullanım”** tanımı ile izin, intifa ve irtifak hakkı verme yetkisi Bakanlığa verilmektedir.

Bunun anlamı şudur: Munzur vadisinde/Munzur Milli Parkı, İkizdere havzası, İlisu vadisi, Dilek Yarımadası - B. Menderes Deltası Milli Parkı, Küre Dağları Milli Parkı gibi birçok milli park veya doğal sit alanı olarak korunan doğal, tarihi, arkeolojik, kültürel özelliklere sahip alanlarda yapılmak istenen baraj, HES, otoyollar, sanayi tesisleri, maden işletmeleri, vs. gibi kullanımlar “üstün kamu yararı ve sürdürülebilir kullanım” olarak tarif edilerek, Bakanlık bu yatırımlara izin verebilir.

Tasarıyı hazırlayanlar Tasarının 8. Maddesi’nde yapılacak yatırımların doğaya, doğal varlıklara etkilerinin saptanması amacıyla tesis edilen **Ekolojik Etki Değerlendirmesi ile ilgili hükümde de kullanarak, adeta “üstün kamu yararı”, “alternatif çözümlerin bulunmaması” ifadeleri üzerinden tüm bu yatırımların önünü açmayı garanti altına almışlardır.** Çünkü 2010 Anayasa değişikliği ile onaylanan “Yargı yetkisi, idarî eylem ve işlemlerin hukuka uygunluğunun denetimi ile sınırlı olup, hiçbir surette yerindelik denetimi şeklinde kullanılamaz” ifadesi ile İdare’nin üstün kamu yararı kararları artık tartışmaya açılmayacak hale gelmiştir.

Tasarının 14. maddesinde yapılan düzenlemeyle neredeyse hiçbir koşula bağlı olmaksızın izin, intifa ve irtifak hakkına olanak tanınmaktadır. Aynı üstün kamu yararı kavramı ve intifa irtifak hakları düzenlemesi tüm doğal alanlar için söz konusudur. Üstün kamu yararı kavramı yargı kararlarıyla içtihat haline gelmiştir. Çatışan iki hak olduğunda yargı, üstün kamu yararını esas alarak karar

vermektedir. **Tasarı ile gelinen durum siyasetin / iktidarın üstün kamu yararı kavramını yargı elinden alması ve kendisinin karar vermesidir.**

12-KORUNAN ALANLARDA TİCARİ OLARAK YARARLANMA OLANAĞI YARATILMAKTADIR

Tasarının 16.maddesinin 2/d. fıkrasında “*toplanması, kullanımı kurallara bağlanması öngörülen hayvan ve bitki türlerinin listesinin...*” oluşturulacağı, 22. maddesinde de “*...belirtilen listedeki türlere ilişkin toplama ve kullanımı ile ilgili uygulama esasları Bakanlık tarafından belirlenir...*” düzenlemelerine yer verilmiştir. Bu düzenlemelerle **tasarı ile ilaç, tohum, gıda sanayinin önemli hammaddelerinin kanun doğrultusunda şirketler tarafından yapılmasına olanak sağlanmaktadır.** Artık lokman hekim, aktar ya da dağlardan tıbbi bitki toplayarak pazarlarda satarak geçimini sağlayan kırsal ekonomi devri kapanıyor, buna karşılık ilaç ve genetik endüstrisi, gen kaynağı niteliğindeki alanların denetimini ele geçiriyor.

Tasarının “Gelirler” başlıklı 24. maddesindeki “Kamu kurum ve kuruluşları hariç olmak üzere korunan alanlardaki izin haklarına dayanılarak yapılacak her türlü tesislerden proje bedeli tutarının %3’ü oranında tahsil olunacak bedeller”, “her türlü faydalanma, işletme, izin, intifa ve irtifak haklarından doğan gelirler” ile **artık biyolojik varlıkların yer aldığı tüm ekolojik alanlar açısından hassas bölgeler ticari işletme açma baskısına maruz kalacaktır.**

13-ULUSLARARASI KABUL GÖRMÜŞ TANIMLAR YERİNE BELİRSİZ TANIMLAR GETİRİLMİŞTİR.

Tasarıda yer verilen tanımların çoğu IUCN (Dünya Korunan Alanlar Birliği)’nin sınıflandırmasıyla da uyuşmamaktadır.

Tasarının tanımlamış olduğu koruma statüleri de sorunludur. Örneğin “Koruma Alanı” ile “Korunan Alan” tanımları birbirleriyle örtüşmemekte, belirsizliğe ve karışıklığa neden olmaktadır.

Yasa tasarısının “Korunan Alanlar” başlıklı 4. maddesinin altında tanımlanan koruma statüleri, kabul görmüş uluslararası ve ulusal koruma statülerine uymamaktadır. Özellikle 4. maddenin 2. fıkrasında yer verilen koruma statüsü sorunlu bir tanımdır. Koruma alanının adı tanımlanmadığı gibi, kapsam, nitelik ve tarif edilen özellikler muğlaklık içermekte, idarenin takdir hakkını sınırsız bir şekilde kullanmasına olanak sağlayacak yeni bir statü tanımlanmaktadır.

Tasarının bütününde, “peyzaj koruma alanı” kavramının tamamen kaldırılarak hiçbir düzenlemeye yer verilmemesi Avrupa Peyzaj Sözleşmesi’ne aykırıdır.

Sadece biyolojik çeşitlilik ve tabii değerlere yer verilirken, tasarıda kültürel değerlere hiç yer verilmemektedir. Bu düzenlemelere göre korunan alanlarda kültürel değer bulunan yerler hiçbir şekilde koruma alanı ilan edilemeyecektir.

14-YABANCI TÜR GİRİŞİNİN VE KORUMA ALTINA ALINAN TÜRLERİN ÜLKE DIŞINA ÇIKARILMASININ ÖNÜ AÇILMIŞTIR

Tasarının “Hayvan ve bitki türleri hakkında yasak fiiller” başlığı altında düzenlenen 22. Maddesinin 4. fıkrasında “...Bakanlık bu maddede belirtilen yasakları istisna hallerde kaldırabilir ..” ve 4/c fıkrasında da “...bu fıkrada belirtilen uygulamanın gerekçeleri, kapsamı ve uygulama esasları kamuoyuna duyurulur...” düzenlemesine yer verilmiştir.

Tasarıda yapılan bu istisna düzenleme ile “**yasak fiillerin**” aşılması garanti altına alınmakta, nesli tehdit ve tehlike altındaki yabancı bitki ve hayvan türlerinin zarar görmesi, uluslararası ticareti ve biyolojik çeşitlilik açısından koruma altına alınan türlerin ülke dışına çıkarılması olanaklı kılınmaktadır.

15-TASARI İLE DOĞAYA VE BİYOLOJİK ÇEŞİTLİLİĞE KARŞI İŞLENEN FİİLLER İÇİN SADECE PARA CEZASI ÖNGÖRÜLMÜŞTÜR

Yani “Parasını da öderim, suçumu da işlerim, parası ile değil mi?” anlayışı kabul edilmiştir.

Tasarının “İdari Yaptırımlar” kısmında doğal ekosistemler ve canlı türlerinin korunmasına yönelik bakış açısı da sergilenmektedir. Tasarıya göre geri dönüşümü olmayan bir suç işlemenin dahi karşılığı para cezası ödemektir. İdari yaptırımlar arasında hürriyeti bağlayıcı hiçbir ceza yer almamaktadır.

İdari yaptırımların ele alındığı 27. maddenin düzenlenmesinde sadece bin Türk lirası ile elli bin Türk lirası arasında değişen idari para cezaları öngörülmüştür. “Bu cezalar habitat kaybı söz konusu olduğunda üst sınırdan tatbik edilir” hükümleri yer almaktadır. Görüldüğü gibi, “mutlak koruma bölgesinin habitat kaybına yol açacak ölçüde tahribi” gibi onarılmaz bir yara açan uygulama bile günümüz koşulları için küçük bir meblağ olarak nitelendirilebileceğimiz elli bin TL üst sınırdan cezalandırılacaktır. Habitat restorasyonunun ne ölçüde pahalı ve zaman gerektiren bir iş olduğu düşünüldüğünde verilecek cezaların hafifliği daha iyi anlaşılabilir.

SONUÇ

Korunan alanları istisna-özel kanun kapsamından çıkaran,
İç içe geçen doğal ve kültürel değerleri birbirinden ayırıştıran,
Sürdürülebilirlik adı altında kullanımı amaç edinen,
Ulusal değerleri yerel çıkarılara devreden,
Doğal değerleri piyasa malına dönüştüren,
Korunan alanlarda imar mevzuatı ile yapılaşma yolu açan,
Bürokratik ve siyasi katılımı esas alan,
Bu tasarıya “hayır” diyoruz.

Doğal ve kültürel değerlerimizi sahiplenmeye, gözlemlenen bu mirasyedi yaklaşımı terk etmeye çağırıyoruz.

“Tabiatı ve Biyolojik Çeşitliliği Koruma Kanunu Tasarısı”, yaptırımların eksikliği ve yanlışlığı, dolayısıyla taşıdığı yetersizliklerle, ülkemizde bugünlere kalmış doğal varlıklarımızın ve doğa koruma alanındaki kazanımların onarılamayacak biçimde zarar görmesine yol açabilecektir. Bu nedenle Tasarı;

- Bu içeriği ve düzeniyle TBMM’ye sunulmamalıdır;
- Hazırlık sürecinde dile getirilen ve katılımcılar tarafından da benimsenen görüş ve öneriler dikkate alınarak yukarıda örneklenen eksiklik ve yanlışlıklar giderilecek biçimde yeniden düzenlenmelidir;
- Yeniden düzenlenen Tasarının, TBMM’deki ilgili komisyonlarda görüşülmesinde, sürece “taraf” konumundakiler öncelikli olmak üzere ilgili demokratik kitle örgütlerinin dengeli katılımları sağlanmalıdır,
- Yeniden düzenlenen Tasarı, kitle iletişim araçlarıyla genel kamuoyunun bilgisine sunulmalı, görüş ve önerilerine açılmalıdır.

TAKSİM MEYDANI “PROJESİ” ÜZERİNE TMMOB GÖRÜŞÜ

12 Şubat 2013

12 Haziran 2011 genel seçimlerinden önce Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın seçim programında yer alan ve açıklandığı tarihten bugüne kamuoyunda tartışılan Taksim Meydanı projesi, içeriği ve uygulanma biçimiyle şehircilik ilkeleri ve planlama esasları bakımından kabul edilemez hususlar içermektedir.

1993 yılında koruma altına alınan Beyoğlu Kentsel Sit Alanı için 16 yıl sonra hazırlanan Koruma Amaçlı Nazım ve Uygulama İmar Planları'nın yürürlüğe girmesinden çok kısa bir süre sonra, Başbakan'ın talimatıyla hazırlanarak yürürlüğe giren plan değişikliği ile, Taksim Meydanı'nın tarihi çevresi, kültürel mirası, sosyal, kültürel, ekonomik yapısı ve fiziksel koşulları göz önüne alınmadan, komşu yapı ve sokak dokusu gözetilmeden ve gerekli etüt çalışmaları yapılmadan yer altı araç geçişleri ve yeşil alanları yapılaşmaya açan plan kararlarının getirildiği görülmektedir.

Cumhuriyetimizin Taksim Anıtı ve Atatürk Kültür Merkezi gibi önemli simgelerini barındıran ve simgeselliği nedeniyle mevcut haliyle korunmasını gereken Taksim Meydanı'nın her ne şekilde olursa olsun yapılaşmaya açılması bu tarihin yok sayılması anlamına gelmektedir. Taksim Meydanı'na ilişkin alınan Koruma Kurulu kararlarında da bu husus açıkça belirtilmektedir. Meydana neredeyse dokunulmazlık sağlayan tarihi unsurlardan biri olan Tarihi Taksim Maksemi ve Atatürk Kültür Merkezi Kurul kararları ile korunması gerekli kültür varlığı olarak tescillidir. I. Sultan Mahmut dönemi yapılarından türünün tek örneği olan maksem, Taksim Gezi Parkı ve Taksim'e tarihsel kimliğini veren unsurlardan biri olan Atatürk Kültür Merkezi ve Taksim Anıtı bu tarihselliğin simgeleridir. Bu yapıların hemen yanında ve Taksim Gezi Parkı üzerinde inşa edilecek her hangi bir yapı bu tarihi simgelerle bezeli meydanın kimliğini onarılmaz şekilde zedeleyecektir. Taksim Cumhuriyet Alanı olarak da bilinen Taksim Meydanı ve meydana komşu olan yapılar, Cumhuriyet'in simgesi şeklinde adlandırılırken, bu simgenin sadece meydandaki Cumhuriyet Anıtı ile sınırlı bir nitelendirme olmadığı, meydanın tamamını kapsadığı açıkça ortadadır. İstanbul'a dayatılan bu projenin bu simgeselliği yok saydığı ve Taksim Meydanı'nın tarihi çevresi, kültürel mirası, sosyal, kültürel, ekonomik yapısı ve fiziksel koşulları göz önüne alınmadan oluşturulduğu açıktır.

Taksim Topçu Kışlası'nın yeniden inşa edileceği belirtilen Taksim Gezi Parkı, İstanbul'da erken Cumhuriyet dönemindeki ilk ve en kapsamlı şehircilik uygulamasının bir belge değeri taşıyan en önemli ögesidir. Park, Cumhurbaşkanı Atatürk'ün onayıyla İstanbul Valiliği ve Belediyesi'nce kentin planlanması için davet edilen şehirci ve mimar Henri Prost tarafından planlanmıştır. Prost'un raporlarında betimlediği parklar, gezi parkları, gezinti yolları, manzara terasları

ve meydanlar çağdaş bir kent yaşamını destekleyecek kamusal alanlar olarak tasarlanmışlardır. Bu bağlamda Taksim Meydanı ile birlikte ele alınmış olan Taksim Gezi Parkı bu anlayışa göre gerçekleştirilen başarılı bir tasarım örneğidir. Kışla inşaatı ile ortadan kaldırılmak istenen Taksim Gezi Parkı, İstanbul'un kentsel kimliğinde ve kentlilerin belleğinde önemli bir yeri olan ve günümüzde kentsel açık yeşil alan niteliğiyle yoğun bir biçimde kullanılmayı sürdüren bir kamusal alandır. Henri Prost tarafından 1943 yılında yapılan Taksim Gezi Parkı'nın bir kültür varlığı olarak özgün değerleriyle tescil edilmesi gerekirken beton uğruna yok edilmek istenmesi kabul edilemez bir müdahaledir. Taksim Gezi Parkı, Taksim Meydanı ile doğrudan ilişkili tek yeşil ve açık alandır. Bu alanın yapılaşmaya açılması, kamusal kullanımı sınırlandıracak ve bölgenin açık alan ihtiyacını göz ardı eden bir karardır.

Taksim Topçu Kışlası'nın yeniden inşa edilmesi ile, bölgenin kamusal kullanımının sekteye uğrayacağı ve planlama açısından hakim kamusal kullanımda bir değişiklik yapılarak bölge donatı dengesinin bozulacağı görülmektedir. 1940'lı yıllarda yıkılan kışla yapısının korunması söylemi altında yeşil alanın, kışla fonksiyonundan farklı bir şekilde turizm ve ticaret fonksiyonuna hitap eden bir yapı haline gelmesi, hem çevresindeki diğer kullanımlar hem de ulaşım ve diğer altyapı tesislerini zorlayıcı yeni bir durum ortaya çıkarmaktadır. Yukarıdaki gerçekler göz önüne alındığında, Taksim'de uygulanan projeyi mümkün kılan plan değişikliği kamu yararına aykırı bir işlemdir.

Yayalaştırma adı altında sunulacak kamuoyunu yanıltan plan değişikliği ile yaya trafiğine açık olan ve bölgenin tek yeşil alanı olan Taksim Gezi Parkı'nın yapılaşmaya açıldığı, araç tünellerinin inşası ile ortaya çıkacak olan istinat duvarları nedeniyle bölgeye yaya geçişinin engelleneceği görülmektedir. Meydana giriş noktalarında büyük istinat duvarlarıyla çevrili olarak tasarlanan dalış tünelleri, buldukları caddenin meydanla ilişkisini koparacak, yaya hareketliliğini sınırlandıracaktır. Kaldırımlar arası geçiş istinat duvarlarının yükselmeye başladığı noktadan itibaren mümkün olmayacak ve caddelerin mevcut kimliği yok olacaktır. Meydana yaya erişimini engelleyecek proje ile birlikte Taksim Meydanı; şenlik, tören, kutlama veya gösteriler için kullanılamaz hale gelecektir.

Taksim Topçu Kışlası ve Yeraltı Araç Tüneli gibi hiçbir bilimsel ve teknik temele dayanmayan proje, Beyoğlu Kentsel Sit Alanı'nın korunmasını da engellemektedir. Proje ile getirilen araç tünelleri ve bu tüneller sonucu ortaya çıkacak yoğun araç trafiği bölgeyi olumsuz bir şekilde etkileyecektir. Meydan altına yapılacak olan dalış tüneli bölgede kent içi trafiğe hitap eden bir kavşak noktası oluşturacak ve bir sürelik suni rahatlama ile Avrupa yakasında yapılan transit yolculuklar buraya yönelerek yeni ve yoğun bir trafik akımı oluşturacaktır. Böylece dalış tüneli hali hazırda yoğun olan bölge trafiğini daha da arttıracak ve yakın çevresinde mevcut karayolu ağının ve taşıma kapasitelerinin zorlanmasına neden olacaktır.

Günümüzde kentin merkezi olan Taksim'e gelen trafikle birlikte bu yönde ciddi bir trafik akımı söz konusu olacak ve Beyoğlu ile etkileşim halindeki bölgelerde, yaya erişimini ve toplu ulaşımı geri plana iten, özel araç kullanımını teşvik edici bir etki ortaya koyacaktır. Böylesi bir durum gerek Beyoğlu gerekse kent genelindeki arazi kullanım-ulaşım dengesiyle ve toplu ulaşım dayalı, yayaları ve insan erişimini öncelikli kılan ulaşım politikalarıyla bağdaşmamaktadır.

İnşaatı devam eden tünelin tamamlanmasıyla birlikte, sabah ve akşam zirve saatlerinde geri bölgelerde oluşacak kuyruklanmalar ve sıkışık trafik nedeniyle çevre yerleşim alanlarındaki iç yollara bu sıkışık trafikten yönelimler olacak, Taksim Meydanı'na komşu alanlarda ve Beyoğlu bölgesinde dolaylı bir trafik artışı yaşanacaktır. Gerek Taksim Meydanı çevresindeki, gerekse Beyoğlu ve çevresindeki yol ağının yetersizlikleri dikkate alındığında söz konusu güzergahın ve yakın çevredeki yerel yol ağlarının trafik yükünün artması ve bu alanların yeni altyapı sorunları ile karşı karşıya kalması kaçınılmazdır. İstanbul trafiğindeki geçmiş deneyimlerin de defalarca kanıtladığı bu öngörü, kentte yapılan her yol ve kavşak düzenlemesinde somut bir şekilde gözlemlenmiştir. Trafikten motorlu araç trafiğini azaltıcı ulaşım politikalarının, bu araçları tercih eden yolcuları toplu ulaşım yönlendirici uygulamalardan geçtiği bilinmektedir. Bu nedenle çözüm için bölgede yeni bir kavşak alanı yaratılması yerine mevcut toplu taşıma sisteminin güçlendirilmesi gerekmektedir.

17.06.2011 tarihinde İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisi'nde oybirliği ile kabul edilen, 17.01.2012 tarihinde Kadir Topbaş tarafından onaylanan ve 14.02.2012 tarihinde askıya çıkarılarak yürürlüğe giren ve Taksim Meydanı'nı kimliksizleştirecek ve yayasızlaştıracak yeraltı tüneline ve Topçu Kışlası'nın ihyasına olanak tanıyan plan değişikliği, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) Şehir Plancıları Odası, Mimarlar Odası ve Peyzaj Mimarları Odası tarafından yukarıdaki bilimsel gerçekler ışığında yargıya taşınmıştır. Devam eden yargı sürecine rağmen yeraltı tüneli inşaatı ihale edilmiş ve inşaat çalışmaları başlatılmıştır. Son olarak İstanbul II Numaralı Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu tarafından alınan 11.12.2012 tarih ve 883 no.lu kararla mimar Halil Onur tarafından hazırlanan Topçu Kışlası Restitüsyon projesi, yapım yılı, mimarı, plan özellikleri ve yapım detaylarının bilinmemesi, Taksim Gezi Parkı'nın 70 yıllık kullanım değeriyle tarihe belgelik eden niteliği ve İstanbulluların kolektif belleğindeki önemli yeri vurgulanarak reddedilmiştir. Bunun üzerine Başbakan, "Red kararını reddediyoruz" diyerek bilimi ve yasaları hiçe saymakta, yetkisini aşarak tarafsız bir bilim kurulunu baskı altına almaktadır. Başbakanın bu açıklamaları çağdaş ve demokrat bir ülkede kabul edilebilir değildir. Kurul kararına rağmen, tünel inşaatı bahanesiyle Taksim Gezi Parkı da fiilen işgal edilmiş, şantiye sahasına çevrilmiştir. Başbakan, açıklamalarıyla suç niteliğindeki bu çalışmaları yürütenleri cesaretlendirmektedir.

Taksim Meydanı sadece birkaç küçük müdahale ile günümüzün ihtiyaçlarına cevap verecek şekilde düzenlenebilecekken belediyenin apar topar duyarsızca ve sorumsuzca başlattığı inşaatlar sebebiyle zarar görmekte, halkın kullanım alanı olmaktan çıkmakta, İstanbulluların elinden alınmaktadır. Bu dayatmacı proje, yukarıda özetlenen bilimsel ve teknik gerçekler göz önüne alınarak bir an önce durdurulmalıdır.

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği

YAPI DENETİMİ KANUN TASARISI TASLAĞI VE İMAR KANUNU İLE BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASLAĞINA İLİŞKİN TMMOB GÖRÜŞÜ 31 Mayıs 2013

Genel Değerlendirme

T.C. Çevre ve Şehircilik Bakanlığı Mesleki Hizmetler Genel Müdürlüğü'nün 19 Nisan 2013 tarih ve 11968226-310.99-3751 sayılı yazısı ile “*Yapı Denetimi Hakkında Kanun Tasarısı Taslağı*” ile “*3194 Sayılı İmar Kanunu İle Bazı Kanun Ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı Taslağı*”, Birliğimize iletilerek, konuya ilişkin Birlik görüş ve önerilerinin istendiği belirtilmiştir.

Yazı ekinde yer alan iki kanun tasarısı taslağı incelendiğinde; Bakanlığın bundan önce 12 Nisan 2012/B.09.0.MHG.0.10.01.00-010.03/1158 sayılı yazısı ile görüş istediği Yapı Denetimi Kanun Tasarısı ve İmar Kanunu ile birlikte toplam 12 kanunda değişiklik öngören “torba kanun taslağı” ve Bakanlıkça iletilmemesine karşın Kasım 2013 tarihinde kamuoyuna yansıyan “torba kanun taslağı” ile aynı yaklaşımda hazırlandığı ve hatta söz konusu iki taslağın tekrar bir arada ele alınarak kısmi değişikliklerle gündeme getirilmiş olduğu anlaşılmaktadır.

Bundan önce gündeme gelen taslaklara ilişkin değerlendirme, görüşlerimiz ve önerilerimiz gerek bakanlık, gerekse kamuoyu ile paylaşılmıştır. Ancak son gelen iki kanun tasarısı taslağının -aslında bakanlıkça hazırlanan önceki torba kanun taslaklarının ikiye ayrılması ile elde edilen iki taslağın- hazırlanış gerekçelerinin öncekilerden hiç de farklı olmadığı; yaklaşık bir yıllık süreçte, meslek odalarının görüş ve önerilerinin değerlendirilmediği, başından itibaren aynı anlayışın ısrarla devam ettirildiği açıkça görülmektedir.

Yasa taslakları mühendislik ve mimarlık hizmet alanını düzenlerken, yönetim ilkesine aykırı olarak hazırlanış yöntemiyle, usul yönünden hukuka ve demokratik katılım ilkelerine aykırıdır. Bakanlıkça izlenen yöntemde demokratik katılım ilkesi yok sayıldığına göre, bu tutumun gerekçesi, meslek odalarının ya esasa ilişkin bir fikir üretmeyeceği ya da fikirlerinin bir öneminin olmadığını ön kabulü olsa gerektir. Her iki kabulün de demokratik esaslara göre yönetilen bir sistemde yeri olmayacağı malumdur.

Taslak, mühendislik ve mimarlık hizmetlerinin icra koşullarını tümünden değiştiren, bir mühendis ve mimarın bir sermaye şirketi dışında serbest olarak çalışma olanağını neredeyse tümünden ortadan kaldıran, yapı üretim ve denetim sürecindeki mühendislik ve mimarlık projeleri arasındaki bağı koparan bir niteliğe sahiptir. Bu nedenle, basit bir değişiklik algısı yaratılması doğru bir yaklaşım değildir.

Söz konusu taslağın, Bakanlıkça bundan bir yıl önce, 12 Nisan 2012 tarihinde görüş istenmek üzere gönderilen taslaktan kısmi farklılıklar içermesi nedeniyle, anılan taslağın gerekçesini bir kez daha hatırlamakta fayda bulunmaktadır.

Taslağın nesnel ve objektif durumla örtüşmeyen genel gerekçesinde; *“yaşanabilir ve sürdürülebilir kentsel ve kırsal çevrelerin oluşturulmasına, nitelikli ve güvenli yapılaşmanın sağlanmasına, marka şehirlerin oluşturulmasına ve uluslararası ortamlarda rekabet edilebilir bir meslek ortamının hazırlanmasına ilişkin iş ve işlemler yürütmek üzere teşkilatlanmıştır”* denilmekte ve *“Bu hedefe ulaşılmasında mimarlık ve mühendislik hizmetlerinin önemli bir yer tuttuğu açıktır. Bu hususta özellikle yapıların projelendirmesi, uygulanması ve denetlenmesinde görev alan meslek mensuplarına büyük görevler düşmektedir.”*... *“Yapı ve tesisat müteahhitlerimizce gerek uluslararası, gerekse iç piyasada yapım işlerine yönelik olarak önemli başarılar elde edilmesine karşın, diğer mimarlık ve mühendislik hizmetleri noktasında aynı imenin yakalanamadığı gözlemlenmekte olup, uluslararası ortamlarda rekabet edilebilirlik ve tanınırlık konusunda eksiklik hissedilmektedir.”*

“Yapı sektöründe dış piyasalarda gösterilen başarının ülkemiz içinde bütün yerleşmelerde aynı ölçüde kendini gösterememesinin nedeninin ülkemizdeki mimarlık ve mühendislik hizmetlerine dair müşavirlik sisteminin sağlıklı bir şekilde kurulamamasından kaynaklandığı değerlendirilmektedir.” ifadelerine yer verilmek suretiyle, Türkiye’deki mühendislik ve mimarlık hizmetlerinin başarısız olduğu ön plana çıkarılarak, kurulacak *“Teknik Müşavirlik Kuruluşları”* ile bu başarısızlığın önüne geçilebileceğivurgulanmaktadır.

Bu gerekçelerin yaşanan gerçeklikle bağdaştığını söylemek olanaksızdır. Eğer bir eksiklik var ise bu merkezi idarenin meslek mensuplarına ve kamuya yönelik koruyucu hükümlerinin; bazen KHK’ler bazen kanun teklifleri ile çok sık olarak da düzenleyici işlemlerle ortadan kaldırılmasıdır.

Yasalar, toplumsal ihtiyaç haline gelen sorunlara yanıt vermek üzere objektif tespitler üzerine gerçekleştirilir. Oysa söz konusu taslakların objektif tespitler üzerine kurgulanmadığı, ancak proje ve kamusal denetim hizmetinin sermaye şirketlerine pazar olarak sunumuna yönelik düzenlenmiş olduğu görülmektedir.

Taslağın kimi düzenlemelerinin; objektif olmayan gerekçeye dahi uygun düzenlemeleri içermediği görülmektedir. Yasa taslağında ve gerekçesinde kullanılan dil ve bazı teknik ifadeler ve çelişkiler de bu yasa taslağının sipariş üzerine kaleme alındığını, asıl maksadının; ekonomik politikasını kentsel rant üzerine ve kamusal ve özerk olması gereken her alanın özelleştirilmesine ve yatırımcının kârını arttıracak şekilde hizmet verir hale getirilmesine odaklanmış olduğu, bu nedenle, ekonomik kriz ve açmazlarına kısa vadeli çözümler bulabilmek adına ilgi sahasına giren her alanı hiçbir kurum ve kural tanımadan düzenlemeye çalışıldığı görülmektedir. Kanunların çıkarılma amacının kamu ihtiyacı ve kamu yararı olduğu aşikârken, bu kanun taslağının yasalaşması halinde, sermaye şirketlerinin kâr taleplerine hizmet edeceği açıkça anlaşılmaktadır.

Daha önceki değerlendirmelerimizde belirttiğimiz gibi görüş istenen bu taslakların da öncekilerde olduğu gibi; Bakanlığın 2010-2023 yılları için öngörülen KENTGES Bütünleşik Kentsel Gelişme Stratejisi ve Eylem Planı'na dahi aykırı olarak;”Türkiye’deki mühendislik ve mimarlık hizmetlerinin başarısız olduğu, kurulacak teknik müşavirlik kuruluşları ile bu başarısızlığın önüne geçilebileceği, yatırımcının önündeki engelleri kaldırmak” şeklinde ifade bulan yaklaşım doğrultusunda hazırlandığı; taslağın, kentsel dönüşümü gerçekleştirmek için tüm engelleri bertaraf etme amacını güttüğü; aynı zamanda doğal, kültürel mirası da göz ardı ederek sektörü “piyasa ilişkileri” çerçevesinde yeniden kurgulayan, maksimum “imar rantı odaklı” düzenlemeleri içerdiği gözden kaçmamaktadır.

Yapı üretim ve denetim sürecinde mimar ve mühendisleri etkisizleştirerek, her ölçekte plan, proje, yapı üretim ve denetimini sermaye şirketi olan müşavirlik firmalarına bırakan; mimarlık, mühendislik-planlama hizmetlerini de bu amacı gerçekleştirmek üzere kurgulayan sistemde ancak teknik müşavirlik kuruluşlarının taşeronu şeklinde çalıştıracak, ücretli çalışanları ise tüm özlük ve sosyal haklardan yoksun bırakacak bir yaklaşımla hazırlanan taslak; aynı zamanda yerel yönetimler ve meslek odalarını sürecin dışında tutarak, tüm yetkileri merkezde toplayan bir yaklaşım sergilemektedir.

Diğer taraftan hizmet ticareti anlaşması (GATS) süreci göz önüne alındığında, taslakta yer alan Teknik Müşavirlik Kuruluşu kurgusu içerisinde ülkemiz mimar, mühendislerinin çok ciddi bir haksız rekabet ortamıyla karşı karşıya kalacağı, işsizlik ve istihdam sorununun giderek artacağı aşıkardır. Çünkü, bugün hizmetlerin küreselleşmesi yani hizmet ticareti, gelişmiş ülkelerin gündemindeki bir konudur ve hatta uluslararası gündemin en üstünde yer almaktadır. Bugüne kadar ülkemizde teknik danışmanlık hizmetleri açısından sektörü tanımlayan ve düzenleyen mevzuatın yokluğu, sektörün uluslararası rekabete hazır olmaması, sektöre doğrudan yabancı hizmet sunucusunun girişini engelliyordu. GATS yürütücüleri bu eksikliği pazara girişi engelleyen bir unsur olarak görüp bu sektörün pazara açılmasını talep ediyorlardı.

GATS Sekreteryaasının raporunda (2011), tüm Dünya’da 200 küresel şirketin dünya mühendislik hizmetinin %74’üne hakim olduğu belirtilmektedir. Sekreterliğin deyimi ile dünya pazarı, Avrupalı firmalar (%39) ve Amerikan firmaları (%35) arasında paylaşılmıştır. Bu firmaların sunmuş olduğu hizmetlerden elde ettikleri gelirin %47’si kendi ülkeleri dışındaki projelerden kaynaklanmıştır. Bu verilere, kendi ülkeleri dışındaki bağlı şirketlerce yürütülen alt sektörlere ait veriler dahil değildir.

Sekreterlik değerlendirmesinde, “Sektörün Ekonomik Önemi” en önemli başlıklardan birini oluşturmaktadır. Mühendislik hizmetinin diğer faaliyetlerle olan yakın ilişkisinden dolayı çoğunlukla diğer hizmet alanlarının rakamlarına

dahil edilmesi nedeniyle gerçek ekonomik öneminin tam olarak ifade edilemediği tespitinden sonra, 2006 yılında mühendislik hizmetine harcanan küresel harcamanın 750 milyar Dolar olduğu belirtilmektedir.

Raporda; mühendislik hizmetlerinin sunum biçimleri olarak; yurtdışında profesyonellerin bulundurulması, bağlı şirketler, şubeler, stratejik ortaklıklar, internet bağlantısı, offshoring, outsourcing biçimlerinin kullanıldığı, bunlardan en yaygın olanının -özellikle çok uluslu büyük şirketlerin- bağlı birim kurmak ya da üçüncü taraf hizmetleri satıcısı ile anlaşmak olduğu tespitine yer verilmektedir.

Rapor, “Düzenleme İhtiyacı” ve “Kısıtlayıcılık Seviyeleri” başlıkları altında uluslararası mühendislik hizmet ihracındaki ulusal kısıtlamaları ve düzenlemeleri hizmet dolaşımını ve rekabeti engelleyen unsur olarak görmektedir. Bilginin asimetrik olması, ulusal düzenlemeler hakkında bilgi eksikliği, ulusal mevzuatların koyduğu kısıtlamalar, yeterlilik hükümlerinin ülkeden ülkeye değişmesi, asgari fiyatlar, reklam yasağı, ikamet zorunluluğu gibi kısıtlamalar pazara girişi engelleyen unsurlar olarak değerlendirilmiştir.

Rapor, hayatın her alanını mühendislik hizmeti ile ilişkilendirerek, kamu hizmetleri ve güvenliğine ilişkin tüm alanların hiçbir kısıtlamaya tabi olmaksızın hizmet ticaretine açılması gerektiği yönünde görüş bildirmektedir. Bilgi notunda, BM geçici CPC sınıflandırmasının da ötesine geçerek mühendislik hizmetleri tanımlaması yapılmış olup, ülkelerin kamu yararını gözeterek bazı hizmet alanlarını kamu güvenliği ve sağlığını gözeterek yabancı mühendislere kapatması uygun görülmemekte, bu kısıtlamaya karşı çıkmaktadır.

Global 200 şirketin ait olduğu ülkeler, GATS raporunda ileri sürülen kısıtlamaların kaldırılmasını 3. Dünya ülkelerinden istemektedirler. Kendi ülkelerinde meslek standartlarının belirlenmesini, sunum koşullarını ve hatta STA'larını (serbest ticaret anlaşmalarını) kendi ulusal meslek örgütleri aracılığıyla yapmakta ve karşılıklı tanınmayı meslek odalarına bırakmaktadırlar. Bu ülkeler, küçük ölçekli işletme ve serbest hizmet sunucularını korumakta ve teşvik kredileri vererek piyasada rekabet etme olanaklarını yaratmaktadırlar. Kendi iç piyasalarının korunmasını meslek odaları aracılığıyla yapmaktadırlar.

Ancak, bizde tersi bir süreç işlemektedir. Mühendis ve mimarlar kendi ülkelerinde korumasız, Bakanlığın iki dudağı arasında her gün yeni bir sistemle karşı karşıya bırakılmaktadır. Bu taslaklar incelendiğinde görülmektedir ki, serbest çalışan mimar ve mühendisler yok edilmektedir. Bununla da yetinilmemiş hizmet alanları, mühendis ve mimarların yardımcısı konumunda olan ara elemanlara bırakılmıştır. Mühendis, mimar ve şehir plancısına, bir şirkette ücretli çalışarak bu hizmeti sunacaksın (!) başka alternatifin yok denilmektedir. Böyle bir düzenlemeye Dünya üzerindeki hiçbir ülkede rastlamak olanaklı değildir.

Bugün ülkemizde alt yapı tesislerinin hemen hemen hepsi konsorsiyumlar eliyle yapılmaktadır. Bu konsorsiyumlarda çalışan yabancı mühendis ve mimarların

unvanları dahi tespit edilmeden ülkemizde çalışmaktadırlar. Kişinin ya da firmanın beyanı ile ülkemizde mühendislik ve mimarlık hizmeti sunmaktadırlar. Teknik müşavirlik kuruluşlarının yasal düzeye taşınması ile de her türlü mühendislik ve mimarlık hizmeti sunumu yabancıların lehine işleyecektir. Hükümetin kamuoyuna lanse ettiği “asrın projeleri” ve “kentsel dönüşüm projeleri” yabancılar için çok cazip hizmet alanlarıdır. Bu taslaklar, kamu kaynaklarının yurtdışına transfer araçlarıdır.

Bu tehlikeleri ve yapı denetim sistemini bir bütün olarak ele alan ve sorunlara yönelik çözüm önerilerimizi içeren raporlarımız birçok defa Bakanlığa iletilmiş olmasına karşın, bugüne kadar, gerek yasada, gerek yönetmelik düzenlemelerinde bu önerilerin dikkate alınmadığı görülmektedir.

Yapı üretim ve denetim sürecinin, sermaye odaklı değil, kamu yararı odaklı olarak ele alınması; yapı üretim sürecinde uygulanacak politikalar ve getirilecek düzenlemelerin, ilgili tarafların (Bakanlık, belediyeler, meslek odaları, üniversiteler, sigorta sektörü, vs.) temsilcilerinin katılımıyla oluşturulacak bir diyalog ortamında görüşülmesi ve geliştirilmesi sağlıklı yaşam çevrelerinin oluşturulması açısından önem arz etmektedir.

Bu bağlamda, mimarlık, mühendislik ve planlama meslek mensuplarını ve meslek odalarını dışlayıcı yaklaşımları bir kenara bırakarak, katılımı esas alan ve tüm aktörlerin sorumluluk almasını, eşgüdümlü, demokratik ve bir arada çalışmasını sağlayacak bir yaklaşım, yapı üretim ve denetim mekanizmalarında arzulanan gelişmişliği sağlayacaktır.

Bakanlıkça görüş almak üzere iletilen diğer kanun tasarısı taslağının ise 44 maddeden oluşan ve İmar Kanunu ile birlikte 7 kanunda değişiklik öngören “torba kanun” niteliğinde olduğu görülmektedir. Bu taslağın;

- 21 maddesi ile 3194 sayılı İmar Kanunu’nun 21 maddesinde değişiklik ve 6 ek madde;
- 7 maddesi ile 634 sayılı Kat Mülkiyeti Kanunu’nun 4 maddesinde değişiklik ve 1 ek madde;
- 7 maddesinde 3621 sayılı Kıyı Kanunu’nun 7 maddesinde değişiklik;
- 3 maddesi ile 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu’nun 3 maddesinde değişiklik;
- 3 maddesi ile 6107 sayılı İller Bankası Anonim Şirketi Hakkında Kanun’un 3 maddesinde değişiklik;
- 2 maddesi ile ise 644 sayılı Çevre ve Şehircilik Bakanlığı’nın Teşkilat ve Görevleri Hakkında KHK’nin 7 maddesinde değişiklik ve 1 ek madde;

içerdiği görülmektedir.

Bu yasa taslağı ile Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanun'un uygulanmasıyla başlatılan sürecin eksik kalan parçalarının tamamlanmasının hedeflendiği; yerinden yönetim organlarının saf dışı bırakılarak, sürecin tüm denetiminin 644 sayılı KHK ile zaten olağanüstü yetkilerle donatılan bakanlık tarafından yürütülmesinin amaçlandığı açıkça görülmektedir.

Bu değişikliklere bakıldığında bilimsel ve teknik bir bakış açısından uzaklaşılarak, hukuk dışı bir yaklaşımla kalan son doğal alanlar, kıyı alanları, meralar, tarım alanları da koruma kapsamı sınırlarından çıkarılarak ya da yapılaşmaya açılarak talan edilmektedir. Taslakta öngörülen değişikliklerle yerel yönetimlerin elinden alınan imar yetkilerine bir müdahale daha yapılarak planlama kademeleri, planlama ilkeleri göz ardı edilmektedir. Yine tarım alanlarının tarım dışı kullanıma açılması kolaylaştırılmakta, Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu hükümleri göz ardı edilmektedir.

Diğer taraftan “Yapı Denetim Kanunu Tasarısı Taslağı” ile paralel ele alındığı görülen; yapı üretim ve denetimi ile yapı ruhsatı verilmesine ilişkin düzenlemelerde, kamu eliyle yapılması gereken hizmetlerin özelleştirildiği; belli gruplara çıkar sağlayacak değişiklikler öngörüldüğü; mimarlık, mühendislik disiplinlerinin hizmetlerinin niteliğinin göz ardı edildiği; uluslararası sözleşmelerle ve Anayasa ile güvence altında olan telif haklarının ortadan kaldırılmaya çalışıldığı; yine Anayasa ile teminat altında olan mülkiyet hakkının dahi ortadan kaldırılmaya çalışıldığı görülmektedir.

Ülkemiz, birçok kültüre kaynaklık etmiş ve birçok kültürü buluşturmuş kökleri çok ötelere uzanan bir mimari eserler ülkesidir. İnsanlık tarihinin var olduğundan bu yana bin yıllarca sürüp giden uygarlıkların ülkemiz topraklarında bıraktığı silinmez izler; son elli yıldır uygulanan imar politikaları sonucu yaşanan bütün aymazca tahribatlara karşı hala gözler önündedir.

Anadolu, birçok yerleşme kültürünün yeşerdiği büyük bir kaynaktır. Ülkemiz doğal tarihi arkeolojik zenginliğinin yanı sıra büyük bir mimarlık birikimine de sahiptir. Cumhuriyetimizin ilk yıllarındaki çağdaşlaşma serüveninin bir yansıması olarak planlama ve mimarlık-mühendislik uygulamaları, o günkü koşullar içinde öncü deneyimler kazanabilmiştir.

Ancak, 1950'li yıllardan itibaren seçilen bağımlı kalkınma politikalarının etkisiyle yaşanan kentlere göç sürecinde kentlileşme hızı, kentleşme hızına ayak uyduramamış; plansızlık, kaçak yapılaşma, gecekondulaşma süreci, bir kimlik kaybı içinde kentsel dokunun, tarihsel mirasın ve doğal çevrenin bozulmasına neden olmuştur. Bu sorunlar, tutarsız siyasal yaklaşımlarla birleşerek daha da büyümüştür, büyümektedir.

Bu nedenle, planlama, mimarlık ve mühendislikten yoksun yapılaşmaya yol açılması sonucunda yitirilen insani, kentsel, doğal ve tarihsel değerler olmuştur.

Ayrıca bu durum, bütün ulusal ve uluslararası belge ve araştırmalarla, merkezi ve yerel yönetimler tarafından düzenlenen şuralarla, özellikle de Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın sitesinde hala yayınlanmakta bulunan **2010-2023 yılları için ön görülen Kentges Bütünleşik Kentsel Gelişme Stratejisi Ve Eylem Planı** ile kesinlik kazanmıştır.

“... ülkemiz içinde bütün yerleşmelerdeki sorunların nedeninin ülkemizdeki mimarlık ve mühendislik hizmetlerine dair müşavirlik sisteminin sağlıklı bir şekilde kurulamamasından kaynaklandığı gibi bir” gerekçe sonucu ülkemizdeki kamu ve özel alanda yürütölen bütün mühendislik ve mimarlık eyleminin sermaye şirketlerinin emrine bırakılması; öncelikle Bakanlığın bu taslağı oluştururken **kendi araştırmaları ve strateji belgelerinde bahsedilen görüşleriyle çeliştğini** göstermektedir.

Tüm dünyaya ilan edilen bu belgelerdeki önemli saptama ve stratejilerden birisi de sağlıklı, güvenli ve çağdaş yaşam alanlarına ulaşılması; nitelikli kentsel yaşam çevrelerinin oluşturulabilmesi için kentsel mekân ve yapı projelerinin elde edilmesi sürecinin tasarım yarışmaları, katılımcı proje geliştirme süreçleri gibi mekanizmaların uygulanması, bu amaçla merkezi ve yerel yönetimlerin, meslek odaları, üniversiteler ve sivil toplum kuruluşları ile işbirliği yapması önerisidir.

Bütün tarihsel geçmişe, dünyadaki gelişmelere, evrensel meslek kuram ve kurallarına ve hatta benimsenmiş olan liberal politikaların serbest rekabet ilkesine dahi aykırı olarak; ülke mühendis ve mimarlarını yok sayıp, mühendislik ve mimarlık hizmetlerini yabancı ve yabancı ortaklı sermaye şirketlerine teslim eden; mimar, mühendis ve plancıların telif haklarını yok eden; ülke kaynaklarını kamu yararını göz ardı edip denetimsiz şekilde insan unsuru ile ilişkilendirilmeyecek “marka şehir”lere heba eden, kamusal hizmet kavramını yok eden, insana, doğaya, tarihe, kültüre ait ne kadar değer var ise bunları ranta araç eden, yerinden yönetim kuruluşlarını demokratik esaslara aykırı olarak merkezi idarenin emrine amade eden bu yasa taslaklarının bir yana bırakılarak, tüm taraflarla birlikte, ülke gerçeğine ve meslek mensuplarının sorunlarına cevap veren ve bakanlık, yerel yönetimler, üniversiteler, meslek odaları gibi tüm tarafların katılım ve katkısının sağlandığı bir çalışmanın başlatılması gerekmektedir. Bakanlıkça görüş almak üzere iletilen söz konusu taslaklara ilişkin yukarıda açıklanan değerlendirmemizle birlikte, Yapı Denetimi Hakkında Kanun Tasarısı taslağına ilişkin ayrıntılı raporumuz yazımız ekinde bilgilerinize sunulmuştur.

YAPI DENETİMİ HAKKINDA KANUN TASARISI TASLAĞI HAKKINDA DEĞERLENDİRME RAPORU

Taslağın 1. Maddesiyle bu kanunun amacının can ve mal güvenliğini sağlamak üzere; plâna, fen, sanat ve sağlık kurallarına ve standartlara uygun kaliteli ve güvenli yapı yapılması için etüt ve proje denetimi ile yapı denetimine ilişkin usûl ve esasları düzenlemek olduğu belirtilmekte ise de, kanunun kapsamı ve diğer maddeleri göz önüne alındığında can ve mal güvenliğinin temininin kamu eliyle değil şirketler eliyle sağlanacağı amaçladığı görülmektedir.

Ayrıca bu maddede İmar Kanununda değişiklik taslağına paralel olarak yer alan”... plana ...” ibaresi belirsizlik içermektedir. *Çoğu zaman üst ölçek planlara uygun olmayan parsel bazında yapılan uygulama imar planı değişikliğiyle planlama ilkelerine aykırı yapılaşmalara yol açıldığı bugüne kadar gerçekleştirilen uygulamalarla sabitken* bu ifadenin açık bir şekilde uygulama imar planı olarak belirtilmesi, uygulamadaki belirsizliklerin önüne geçilmesi açısından önem arz etmektedir.

Taslağın kapsama ilişkin 2. Maddede tanımlanan kimi imtiyazlar belirsizliklere neden olacak, çelişkileri içinde barındırmaktadır. Yeterli teknik personeli bulunmayan kamu kurum ve kuruluşlarının ihale mevzuatı çerçevesinde teknik müşavirlik kuruluşlarından hizmet alabileceği düzenlenmektedir. idarelerin yeterli uzman personeli bulunmaması halinde projeleri inceleme işi için teknik müşavirlik kuruluşlarından hizmet satın alabileceği düzenlemesine yer verilmesi, bir nevi kolluk hizmeti sayılan ve kamu eliyle yürütülmesi gereken yapı ruhsatı sürecindeki denetim işinin özel şirketlere yaptırılmasına izin verilmesi, Anayasa ve Anayasa Mahkemesi kararlarına aykırıdır. Taslak, kapsam dışı bırakmış gibi gözükken yapıları daha sonra 3. madde ile “..şu koşullarda teknik müşavirlik kuruluşunca gerçekleştirilir” denilerek tüm yapıların denetimini gerçekte teknik müşavirlik kuruluşlarına bırakmıştır.

Ülkemizde yaşanan afetlerde kamu yapılarının önemli ölçüde hasar aldığı ve yıkıldığı bilinmektedir. Kamu yapılarında ciddi bir denetim problemi olduğu açıklıkla ifade edilebilir. Afet anında kullanım amaçları doğrultusunda (okul hastahane gibi) çok sayıda insanın bulunabileceği gibi afet sonrası öncelikli kullanımları gerekmektedir. Kamu yapılarının denetimi ilgili kamu kuruluşunca üstlenilecek ise denetlenecek yapının gerektirdiği sayı ve nitelikte ilgili meslek Odasınca mesleki yetkinliğe haiz olduğu belgelenen denetçi belgeli mimar ve mühendis bulundurması gerektiği açıktır.

Yapı denetim sisteminin Ülkemizin tamamına yaygınlaştığı, ve ihtiyacı karşılayacak sayıda mühendis ve mimar sayısı bulunduğu göz önüne alındığında içinde canlı barındıran her tür yapı ve tesisin mimarlık - mühendislik hizmeti alması gerekmektedir.

Tasarıda, İmar Kanunu 26.maddesinde belirtilen kamu yapıları ile 44. Maddesinde belirtilen Enerji, Sulama, Tabii kaynaklar vb. yapıların denetim kapsamı dışında bırakılması, kamu kurumunun bünyesinde ve inşaatın yapılacağı yerde belirlenen

personelin devamlı olarak bulunabilmesi koşuluna tabi kılınmıştır. Bu personel koşulu yerine getirilmediğinde Kamu İhale Kanunu çerçevesinde ihale ile Teknik Müşavirlik Hizmeti alınması esası getirilmiştir. Taslağın birçok maddesi içerisinde bu esas korunmuştur. Ancak bu düzenleme Anayasa Mahkemesi'nin daha önce İmar Kanunu'nda yer verilen yeminli mühendislik bürolarına ve su yapılarına ilişkin iptal kararlarında vurguladığı üzere can ve mal güvenliğini yakından ilgilendiren yapı inşasında denetimin kamu eliyle yürütülmesinin gerekliliği ile bağdaşmamakta olup Anayasa'nın 128 ve 129. maddelerine aykırılık içermektedir.

Taslağın tanımlara ilişkin 3. Maddesinde, önceki taslakta olduğu gibi etüd ve proje denetçisi, yapı denetçisi, müellif, müelliflik kuruluşu, teknik müşavirlik kuruluşu gibi tanımlara yer verilirken; öncekilerden farklı olarak “müstakil yapı denetçisi” tanımına yer verildiği görülmektedir. İmar Kanununun 28 nci maddesinde önerilen değişiklik ile paralel yapılan bu düzenlemenin, müşavirlik kuruluşlarının denetlemediği yapıları denetleyebilecek olan “fenni mesuliyet” görevini yerine getirebilecek, bakanlıktan belgeli veya odasınca tescil edilen mimar ve mühendisleri tariflediği görülmektedir.

Mimar ve mühendisler için getirilen “yetkinlik” kavramı ile ne kastedildiği de bilinmemektedir. Taslak bu konuda yasaların açıklık ilkesinden yoksundur. Bu konunun yönetmeliğe bırakılması yasallık ilkesine aykırı olacaktır. Mesleki yetkinliğin değerlendirilmesinde kullanılacak olan standart nedir, bilgi yetkinliği mi, algılama yetkinliği mi, iş yetkinliği mi, etik ve /veya kişisel davranış yetkinliği midir yoksa hepsi midir. Bu konunun Bakanlığın münhasıran taktirine bırakılabilecek bir alan olmadığını, Dünya örneklerine baktığımızda görmek mümkündür.

Bakanlıktan belge alma şartı getirilmesi sonucunda; taslak yasalastıktan sonra meslek odalarının belgelendirmesi ile hizmet sunan mimar ve mühendisler ya Bakanlıkça hazırlanacak yönetmelikle belirlenecek mesleki yetkinlik koşullarını sağlamaları halinde bu hizmetleri sunabilecekler ya da mevcut durumlarıyla bir iş alanı bulmakta güçlük çekeceklerdir.

Bundan önceki tüm taslaklarda ve çalışmalarda da belirttiğimiz üzere “sürekli mesleki gelişim” Odalarımızca oldukça önemsenen bir husus olup bu konuda Odalarımızın bünyesinde oluşturulan meslek içi eğitim birimleri ile üyelerinin mesleki gelişimlerine yönelik çalışmalar titizlikle yürütülmeye devam edilmekte, hatta kimi zaman Bakanlıkla eşgüdümlü çalışmalar yürütülmektedir. Bu konuda Odalarımızın tüm Türkiye çapında gerek mekansal olarak gerek deneyimli personeliyle örgütlenmiş olduğu bilinmektedir. *İmar ve inşaat faaliyetlerinde görev alan mimar - mühendislerin meslek yaşamları boyunca edinmeleri gereken bilgi ve deneyimlere ilişkin normların ve süreçlerin çağdaş gelişmelere uygun şekilde belirlenip düzenlenmesini sağlayacak Yetkinliğin belgelendirmesi ve sicillerinin tutulması ancak*

ve ancak meslek odalarınca yerine getirilmesi gereken bir görev olarak ele alınması gerekmektedir.

Teknik Müşavirlik Kuruluşu tanımı dışında getirilen tanımlarla; plan - proje müellifliği üstlenebilecek, kayıtlı olduğu odadan tescilli gerçek kişi (mimar, mühendis, plancı); yine kimlerin kuracağı belirsiz olan ve iş alanı iştigal konusuyla ilgili plan - proje müellifliği üstlenen, ilgili odalardan tescilli tüzel kişi; müşavirlik kuruluşu dışında yapı denetimi yapabilen, ilgili odadan tescilli “müstakil yapı denetçisi” (fenni mesul) gerçek kişi (mimar - mühendis) tanımlanmaktadır. Proje üretim ve denetim sürecini ayrıştıran bu yaklaşım, özdenetim ilkesiyle bağdaşır gibi görünerek İlk bakışta olumlu görünse de aslında mimarlık - mühendislik hizmet alanlarının sadece bir kısmını tarifleyerek belirgin bir kısıtlama getirmektedir. Diğer taraftan müelliflik dahi bireysel olma özelliğini yitirebilecek şekilde “müelliflik kuruluşu” adı altında tüzel kişiliğe dönüştürülmektedir.

Mesleki formasyona sahip mimar, mühendis ve plancıların, bağımsız olarak mesleki hizmet verme alanları bu şekilde kısıtlanırken; öte yandan sınıflandırılması bakanlığın çıkaracağı yönetmeliğe bırakılmış olan ve ülke genelinde yapılaşma sürecinde jeolojik araştırmalardan başlayarak kent planlaması, yapıların plan ve projelerinin hazırlanması, uygulanması ve denetlenmesi konularındaki bütün iş ve işlemler, bakanlıktan alacakları yetki ve sınıflarına göre “Teknik Müşavirlik Kuruluşları”nın eline bırakılmaktadır. Bu şekilde yapılan bir sınıflama, ironik bir biçimde “liberal” bakış açısıyla “fırsat eşitliğini” dahi göz ardı etmesi bir yana, Anayasanın “eşitlik” ilkesine açıkça aykırı görünmektedir.

Keza Teknik Müşavirlik Kuruluşlarının etüt, plan, proje hizmetleri alanında da faaliyet göstermesi, proje müellifliği bürolarıyla haksız rekabete neden olacak, mevcut Yasanın uygulama süreçlerinde sıklıkla şikâyet konusu olan, proje hizmetlerinin Yapı Denetim Kuruluşu çalışanlarınca yapılması ve çoğunlukla da ücret alınmaması sorunu yasallaştırılmış olacaktır. Teknik Müşavirlik Kuruluşlarının bünyesinde etüt ve proje yapabilmesi karşılıklı imzacılığı doğuracağından sakıncalıdır.

Diğer taraftan; büyük sermaye ve çeşitli alanlarda çok sayıda uzman istihdamı gerektiren müelliflik kuruluşların izinlerinin Bakanlıkça verileceği göz önüne alındığında, devlet eliyle yaratılacak bir tekelleşmenin söz konusu olacağını söylemek mümkündür. Bunun sonucu olarak mühendis, mimar ve şehir plancıları sermayeye ve iktidarlara hizmet veren ücretli çalışan haline dönüşecek, müellifler müelliflik kuruluşları ve teknik müşavirlik kuruluşları karşısında var olma savaşı vermek durumuna düşürülecektir.

Kontrol elemanı, iş bitirme belgesi gibi tanımlarda, mühendis ve mimarların, teknisyen, tekniker ve teknik öğretmenlerle aynı kategoride yer alması; tanımlar yapılırken, bu meslek mensuplarının almış oldukları eğitim, mesleki formasyonları göz önüne alınmadan değerlendirildiğini göstermekte olup sakıncalı görünmektedir. Meslek mensuplarına yönelik tanımlamalar yapılırken, mutlak surette mesleki formasyonlarının göz önünde bulundurulması gerekmektedir.

Ayrıca yasa içinde yer alan şantiye şefliği hususuna ise tanımlarda yer verilmediği, kontrol elemanı ve yardımcı kontrol elemanı, şantiye şefi yardımcısı gibi tanımlamaların eksik bırakıldığı görülmektedir.

Taslağın 4. Maddesiyle tanımlanan, Teknik Müşavirlik Kuruluşları'nın yapabileceği görevler dikkate alındığında; tüm mimarlık ve mühendislik hizmetlerinin tek bir çatı altında toplanması öngörülmekte, **böylelikle mimarlık, mühendislik, planlama mesleklerinin “serbest meslek” olma özelliği, daha da önemlisi bağımsız çalışma koşulları ortadan kaldırılmaktadır.**

Bu taslağın yasalaşmasıyla mimarlık-mühendislik, planlama bilgisi gerektiren mesleki hizmetlerin meslekten olmayan kişilerin de ortak olacağı teknik müşavirlik kuruluşları tarafından sunulmasının yolu açılarak meslek alanlarının meslekten olmayan kişilerin eline bırakılması söz konusu olmaktadır.

Mevcut düzenlemede bu kuruluşların ortaklarının tamamının mimar ve mühendislere ait olması aranırken bu kanun taslağında teknik müşavirlik şirketlerinin mimar ya da mühendis olmayan ortakları olmasına izin verilmektedir. Bu kuruluşların sunacağı hizmetlerin kapsamı mimarlık mühendislik hizmeti olmasına karşın mimar ve mühendis olmayan kişilerin sahip olacağı şirketler eliyle bu hizmetlerin sunulmasına izin verilmiş olacaktır. Meslek alanlarını meslekten olmayan kişilerin kuracakları sermaye şirketlerinin eline bırakmak Anayasaya uygun olmadığı gibi bilime ve tekniğin gereklerine de uygun değildir.

İş alanının bu denli geniş belirlendiği bu kuruluşların örgütlenmesinin çok kolay olmayacağı açıktır. Büyük sermaye ve çok sayıda ve çeşitli alanlarda uzman istihdamı gerektiren bu kuruluşların izinlerinin de Bakanlıkça verileceği gözetildiğinde, devlet eliyle gerçekleştirilecek bir tekelleşmenin söz konusu olacağını söylemek mümkündür. Taslağa göre, yapı denetimi, teknik müşavirlik kuruluşlarının çok çeşitli çalışma alanlarından yalnızca birisidir. Bu koşullarda teknik müşavirlik kuruluşlarının nama yazılmış sermayesinin çoğunluğunun mimar, mühendis ve şehir plancılarında olması, bu mesleği uygulayan kişiler için hiçbir güvence oluşturmamaktadır.

Diğer taraftan Teknik Müşavirlik Kuruluşlarına neredeyse sınırsız bir yetki tanınırken, bu kuruluşlarda görev yapacak etüd ve proje denetçisi, yapı denetçisi mimar ve mühendislerin sadece sorumluluk ve görevleri tanımlanmış, ancak yetki verilmemiştir. Doğru olarak tanımlanan bu görev ve sorumlulukların, denetçi mimar ve mühendislerce yetki kullanmaksızın yerine getirilmesi, mevcut yasa ile bugüne kadar mümkün olmadığı gibi bundan sonra da mümkün olamayacaktır.

Taslağın tanımlar maddesinde Teknik Müşavirlik Kuruluşları için oldukça geniş bir hizmet alanı tanımlanmışken, 4. Maddesinde ise bu hizmetlerden sadece “yapı denetimi” ile ilgili olan hizmetlere yönelik düzenleme getirilmiş, diğer hizmetlere yönelik görevler tanımsız bırakılmıştır. Taslağın bütününden bu düzenlemelerin

yönetmeliğe bırakıldığı anlaşılmaktadır. Ancak böylesine geniş bir hizmet ve yetki alanının yasada tanımlanmadan yönetmeliğe bırakılmış olması, keyfi uygulamaların önünü açar nitelikte görünmektedir.

Öte yandan bu Kanun kapsamında yapılacak etüt , proje ve yapı denetimi kamusal nitelikli bir görevdir. Bu nedenle tekelleşme yaratacak, Ükemiz kaynaklarının ülke dışına transferlerine ortam hazırlayacak düzenlemelerden uzak durulmalıdır.

Taslağın 5. Maddesinde kapsam maddesinde belirtilenlerin dışındaki yapıların denetimini üstlenebilecek “**müstakil yapı denetçileri**”nin görev ve sorumluluklarına yer verildiği görülmektedir. Düzenlemeden bu görevi üstlenecek mimar ve mühendislerin, sadece fenni mesuliyete ilişkin görev yapabilecek teknik elemanlar olduğu anlaşılmakta; görev ve sorumluluklar doğru bir şekilde tanımlanırken, herhangi bir yetkinin verilmediği görülmektedir.

Bu maddede sözleşme feshinden bahsedilirken, teknik müşavirlik kuruluşlarının sözleşmesini düzenleyen maddedekine benzer bir tanımlama yapılmamış, sözleşme konusu, ücretler vb. gibi hususlar muğlak bırakılmıştır.

Yetkilendirme ve belgelendirme koşullarından bahsedilirken, *İmar ve inşaat faaliyetlerinde görev alan mimar ve mühendislerin meslek yaşamları boyunca edindikleri gereken bilgi ve deneyimlere ilişkin normların ve süreçlerin çağdaş gelişmelere uygun şekilde belirlenip düzenlenmesini sağlayacak Yetkinlik hususunun belgelendirmesi ve sicillerin tutulmasının ancak ve ancak meslek odalarınca yerine getirilmesi gereken bir görevi olduğunun dikkate alınmadığı görülmektedir.*

Taslağın, “yapı müteahhitliği, şantiye şefliği ve yapı ustaları” başlıklı 6. Maddesi, bu güne kadar gerek İmar Kanununda, gerek Yapı Denetimi Hakkında Kanunda büyük bir boşluğun dikkate alınması açısından, ilk bakışta olumlu bir yaklaşım olarak görünmektedir.

Ancak ne var ki kimi yapıların maliklerine, kooperatifler, dernekler gibi kimi kuruluşlara, yapı müteahhitliğine yönelik tanımlanan istisnalar amaca hizmet etmekten uzak görünmektedir. *Yapı müteahhitliği teknik hizmet sektöründe güçlü ve güvenilir bir yapıya kavuşturulmalı, herkes mesleki yetkinliği olduğu işi yapmalı, yapı sahiplerinin her ne sıfatla olursa olsun (dernek, vakıf vd.) yapı müteahhitliği yapması önlenmelidir.*

Müteahhitlik yetki belgesi alabilmeye yönelik kriterlerin yine yönetmeliğe bırakıldığı görülmektedir. Oysa müteahhitlik yetki belgesi alınabilmesi için asgari kriterlerin yasa ile belirlenmesi, istihdam edilmesi gereken mimar, mühendis ve diğer teknik elemanlara yönelik düzenlemelerin asgari kriterlerinin yasa ile belirtilmesi gerekmektedir. Bu maddede yapılan tanımlamalarla, sadece ilgili meslek odasına kayıtlı olmaları yeterli olması gereken gerçek kişi mimar ve

mühendislere, ayrıca “Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği’nin ilgili odasına kayıtlı olma” zorunluluğu getirilmesine anlam vermek olanaksızdır.

Maddede şantiye şefliği hizmeti verilmesi gereken yapılara ilişkin tanımlanan istisnalara yer verilmemesi gerekmekte olup, İçinde canlı barındıran hiçbir yapı ve tesisin şantiye şefliği hizmeti almasına aykırı düzenleme yapılmamalıdır.

Şantiye Şefliği; Mimarlık mühendislik hizmeti gerektiren herhangi bir imalatın plan, proje, resim ve hesaplarına, fen ve sanat kurallarına, genel şantiye organizasyonu işlerine dair teknik mevzuata uygun olarak yürütülmesi ve denetlenmesi işidir. Bu anlamda Şantiye şefliği bir mühendislik ve mimarlık görevi olup, bu görevin teknik öğretmenlere ve teknikerlere yaptırılması mühendislik alanına müdahale niteliğinde ve uzmanlık ayırımına aykırıdır. Öte yandan yakın geçmişte Yönetmelik maddesi olarak getirilen ve yüksek yargı tarafından yürütmesi durdurulan bir düzenlemenin bugün yasa düzeyinde ısrarla gündeme getirilmesi hukuk devleti ilkesinin benimsenemediğinin açık bir göstergesi olarak karşımıza çıkmaktadır.

Şantiye şefliğine yönelik düzenleme yapılırken ifade edilen; “**Şantiye şefinin mimar veya yapım işinin gerektirdiği uzmanlığı haiz mühendis olması esastır.**” şeklindeki düzenleme ne kadar doğru ise; aynı düzenlemenin devamında, yargı kararlarının da aksine; teknisyen, tekniker ve teknik öğretmenlerin yürüteceği şantiye şefliğine yönelik düzenleme bir o kadar yanlıştır. Yapı Ruhsatı ve Yapı kullanma İzin Belgelerine ilişkin son 10 yıllık TUIK verileri dikkate alındığında, bu düzenlemeyle Türkiye’deki yapı üretiminin %70’inin şantiye denetimi mimar ve mühendisler dışındaki teknisyen, tekniker ve teknik öğretmenlerin sorumluluğuna bırakılmış olmaktadır. Oysa bu teknik elemanların, şantiye şefi olan mimar ve mühendislerin sevk ve idaresinde “şantiye yardımcı elemanı” olarak tanımlanmaları gerekmektedir. Bu bağlamda pek çok işin niteliğinin bir ya da daha fazla şantiye şefi yardımcısı gerektirdiği gerçeği ve ülkemiz yardımcı teknik eleman kaynağı da göz önüne alınarak Kanun taslağında “**Şantiye Şefi Yardımcılığı**” tanımına yer verilmesi doğru bir yaklaşım olacaktır.

İş sağlığı ve güvenliği tedbirleri ilgili mevzuat ile düzenlenmiştir. Her işyerinin işin gerektirdiği bir iş sağlığı ve güvenliği uzmanı çalıştırması veya hizmet satın alması gerekmektedir.

Diğer taraftan şantiye şeflerinin istihdam, sözleşme, özlük hakları, yetkileri gibi hususlarda yasa ile getirilmesi gereken asgari kriterlerin taslakta yer bulamaması da bir diğer önemli eksiklik olarak göze çarpmaktadır. Şantiye şefi, sadece şantiye şefliğinin gerektirdiği görevlerden sorumlu kılınmalı, hizmet akdiyle ücretli olarak yanında çalıştığı müteahhidin neredeyse her sorumluluğuna ortakmış gibi gösterilmemelidir.

Taslağın “**Laboratuvar kuruluşları ve denetçileri**” ne yönelik 7. Maddesinde yer alan düzenlemelerle bu kuruluşların ortaklarının üçte ikisinin mimar - mühendis olmayan kişiler olmasına izin verilmiş olduğu görülmektedir.

Yapı denetimi sisteminin önemli bir bileşenini sadece sermaye sahiplerinin inisiyatifine bırakan böyle bir düzenlemenin, taslağın amaç maddesinde ifade edilen amaçlarla bağdaşması olanaksızdır. Böyle bir düzenleme, mimar ve mühendislerin bu kuruluşlarda sadece ücretli çalışabilecekleri, bu kuruluşların mimar - mühendis ortaklarının da ancak göstermelik olarak yer alabilecekleri sonucunu doğurmaktadır.

Denetim mekanizmasının önemli bir bileşeni olan laboratuvar kuruluşlarının, çoğunluk hissesinin sermaye sahiplerine ait olması, doğası gereği bu şirketlerin sadece ticari faaliyet - maksimum kâr gözetilen kuruluşlar haline dönüşerek atfedilen görev ve sorumlulukların yerine getirilmemesi işten bile değildir.

Mühendislik - mimarlık bilgi ve birikimine dayalı hizmet üretimi yapılan laboratuvar kuruluş ortaklığı mesleki yetkinliği bulunan mühendisler, mimarlar dışında hiç kimseye açılmamalıdır.

Taslağın 8. Maddesiyle idarelerin görevleri tanımlanmış ve bu maddede idarelerin 3194 sayılı İmar Kanunu ile tanımlanan görevleri dışında, yapı denetimi sürecinde sadece taahhüt ve teminatları takip ederek kayıt altına alma, teknik müşavirlik kuruluşunca düzenlenen hak edişin ödenmesi sağlama göreviyle yükümlü kılınmıştır. Bu düzenleme, kamusal bir görev olan yapı denetimi sürecinden kamu idaresinin çekilmesinin bir başka ifadesi olarak karşımıza çıkmaktadır.

Taslağın 9. Maddesiyle, sorumluluklar ve yapılamayacak işler tanımlanırken; meslek odalarına herhangi bir yetki, görev verilmezken 10. fıkrada Odaların yapamayacağı işler sıralanmıştır. Hukuk mantığını zorlayan bu düzenlemeyi anlamak oldukça güçtür. Taslağın ne amaç ne kapsam ne de görev ve yetki maddesine konu edilmeyen meslek odalarına sorumluluk verilmesi ve üyesi ile odası arasındaki ilişkiye müdahale edilmesi kabul edilemez.

Meslek odalarının mevcut üyelerinin bilgileri ile süreli veya süresiz kısıtlığı bulunan ve üyeliği sona eren üyelerini merkez yapı denetim komisyonu ile bütün ilgili yerlere ve kuruluşlara "zorunlu" olarak bildireceği hükmüne yer verilmiştir. Bu düzenleme Bakanlığın bir süredir meslek odalarından istediği üye bilgilerini alabilmesinin yasal dayanağını oluşturmaya yöneliktir. Ceza alan üyelerin ilgili yerlere bildirilmesi ise 6235 sayılı Yasa ile zaten hüküm altına alınmış bir konu olup, ceza alan üyeler derhal ilgili kurum kuruluş ve C.Savcılıklarına bildirilmektedir. Taslakta buna yer verilmesine gerek bulunmamasına karşın, böyle bir düzenlemeye yer verilmesi kuşularımızı haklı çıkarmaktadır. Yasal bir zorunluluğu başka bir yasada tekerrür etmek demokratik, katılımcı bir anlayıştan çok emredici, meslek odalarını Bakanlığın herhangi bir müdürlüğüymüş gibi gören bir anlayışın yansıması olduğu görünmektedir. Aynı maddede Meslek Odalarının Anayasayla güvence altında olan, üyelerini denetleme ve bu yönde

düzenleme yapma yetkisine, yargı kararlarında da belirtildiği gibi “bakanlığın odalar üzerindeki idari denetim yetkisini” de aşar bir biçimde müdahale edilmek istendiği görülmektedir. Hilkat garibesi gibi duran bu 10. fıkra taslakta çıkarılmalıdır.

Teknik Müşavirlik Kuruluşları için tanımlanan hizmet alanlarından sadece yapı denetimi alanına yönelik kısmına düzenleme getirilmiş; yapılan bu düzenlemeler, bu alana yönelik getirilen sorumluluklar ve yapılamayacak işler tanımlanırken doğru olarak ele alınmış gibi gözükse de diğer alanlara ilişkin bir düzenlemeye yer verilmemiş olması, yasada tanımlanan kuruluş ve hizmet alanları göz önünde bulundurulduğunda oldukça eksik bırakılmıştır.

Bu maddenin 2. fıkrasının birinci cümlesi, herkesin kendi kusurundan sorumlu tutulması doğru bir yaklaşımdır. Ancak ikinci cümlede belirtilen sorumluluk süresinin taşıyıcı sistemde 15, diğer kısımlarda ise 2 yıl olarak takdir edilmesi tarafımızca anlaşılammıştır. Yapılardaki ayıbı kullanıcı tespit edemeyeceğine 15 veya 2 yıl sonra ortaya çıkan ayıbı ya da zararı kim karşılayacaktır. Nihai olarak Devlet denetimden sorumlu ise bundan sonra ortaya çıkan zararları Devlet mi karşılayacaktır yoksa vatandaşta mı yüklenecektir, bu sorunun yanıtı taslakta yer almamıştır.

Taslağın 10. Maddesiyle yapı denetim komisyonları ve bakanlığın görevleri düzenlenmiş ve getirilen düzenlemelerle bugüne kadar yapılan pek çok yasal düzenlemede olduğu gibi, meslek alanını dolayısıyla meslek odalarını yakından ilgilendiren konuların görüşüldüğü kurul ve komisyonlara, oda temsilcilerinin oy hakkı olmaksızın davet edilebileceğine dair katılımcı yönetim anlayışıyla bağdaşmayan, aynı zamanda bilime ve meslek alanına saygı duyulmadığını gösteren bir düzenleme daha karşımıza çıkmaktadır. *Meslek Odalarını oy kullanma hakkı olmadığı bir komisyon toplantısına keyfiyete bağlı olarak çağırmak, şekil şartını yerine getirmekten öte bir durum değildir. Bu uygulama, alınacak karar ve yaptırımlarda meslek Odalarını paravan olarak kullanmaktan öte gitmeyecek ve Meslek Odalarının olduğu ortamda kararların alındığı argümanıyla kamuoyu yanıtılacak bir duruma zemin hazırlamaktadır. Meslek Odaları temsilcilerinin oy hakkı ile birlikte bu komisyonlarda yer alması gerekmektedir.*

Ayrıca, Teknik müşavirlik kuruluşunda görevli denetçilerin mesleki yetkinliği haiz olması öngörüldüğüne göre, bunlar hakkında karar üretecek komisyon üyelerinin de mesleki yetkinliği haiz olması gerekir.

Taslağın 11. Maddesinde “hizmet sözleşmeleri”ne ilişkin düzenlemeye yer verilmiş, bu maddede sadece teknik müşavirlik kuruluşlarıyla yapılacak hizmet sözleşmeleri ve asgari denetim hizmet bedelleri düzenlenmektedir. Hizmet sözleşmesi bedelinin %3’ü kadarının ruhsatı veren idarenin, %3’ü kadarının da Bakanlık bünyesinde bulunan döner sermaye işletmesinin hesabına peşin

olarak yatırılacağı belirtilmektedir. Hangi amaçlarla kullanılacağı belli olmayan bu ödemelerin konut edinmek isteyen tüketiciye yansıtıldığı açıktır. Buradan elde edilen gelirin de başka kentsel dönüşüm projeleri için kullanılmasının hedeflenmesi manidardır. Bakanlık denetim bedellerini düşürürken, kendine pay alması bir vergilendirme olup, bunun Genel Bütçe görüşmeleri içinde ele alınması gereken bir konu olduğu açıktır.

Yapı üretimi ile ilgili, proje ve yapı denetim sürecini yönlendiren kanunun en sıkıntılı yanlarından biri “yapı denetimi görevini üstlenen teknik müşavirlik kuruluşlarının imar mevzuatı uyarınca öngörülen fenni mesuliyeti ilgili idareye karşı üstlenmesi”, ancak yapı sahiplerinin idare adına bu görevi yerine getiren müşavirlik kuruluşlarının müşterileri olmaları; dolayısıyla ortaya çıkan bağımlılık ilişkisi nedeniyle denetim koşullarının yeterli özerklik düzeyini içermemesidir.

Taslak, idarenin denetim görevini tümüyle taşeron aracılığıyla yerine getirerek sürecin dışında kalması ve dolayısıyla yapı sahibi ile teknik müşavirlik kuruluşu arasındaki müşteri- hizmet sunan özel şirket bağından doğabilecek olumsuzlukları denetleyecek bir ortamın var olmaması sorunlarını barındırmaktadır.

Taslağın sözleşme ilişkilerini düzenleyen maddesinde, denetim sorumluluğunu üstlenenlerin kimlerle sözleşme imzalayacağı yönünde açık bir düzenleme getirmemesi, denetim sorumluluğunu üstlenen kuruluşların ya da müstakil denetçilerin uygulamalarını denetleyecekleri yapı müteahhitiyle sözleşme imzalaması sonucunu doğuracaktır. Bu durumda, fenni mesullerle müteahhit arasındaki hizmet - ücret konusunda borçlandırıcı bir hukuka tabi ilişki ise bugüne kadar bakanlığın kendisinin de yapı denetim sisteminin en büyük açmazı olarak gördüğü fiili durumu çözmek yerine daha da derinleştirecek nitelikte görünmektedir.

Teknik müşavirlik kuruluşlarının alacağı ücret yasal düzeyde ele alınırken, sorumlulukta teknik müşavirlik kuruluşlarından daha ağır sorumluluk verilen denetçi mimar, mühendislerin alacağı ücret taslakta ele alınmamıştır. Bu da göstermektedir ki, bu taslak ne denetim hizmetini sunan meslek mensuplarını ne de hizmetten yararlananları (kamuyu) korumaktadır. Yasa'nın amaç maddesi boşlukta kalmaktadır. Meslek mensuplarının sözleşme imzalaması gerektiği yönündeki bu düzenleme, denetçilerin özlük hakları, sosyal hakları, asgari ücret gibi konulardan hiç bahsetmeyerek yasadaki mevcut halinden bile geride, muğlak bir ifadeden ibaret görünmektedir.

Denetim hizmet bedelleri ile mimar ve mühendis özlük hakları taslakta getirilen ciddi idari ve cezai yaptırımlar ve uygulamaya yönelik sorumluluklar göz önüne alındığında oldukça çok düşüktür. Bu bedel, Teknik Müşavirlik Kuruluşlarında görev yapacak mimar ve mühendislerin başka bir işte çalışmalarının engellenmesi bağlamında değerlendirilmeli, çalışanların ücret, iş güvencesi ve çalışma koşullarını güvence altına alacak bağlayıcı hükümler konularak artırılmalıdır.

Taslağın 12. Maddesinde yapı ile ilişkin kesilmesine ilişkin düzenlemelere yer verilmiş olduğu görülmektedir.

Taslağın 13. Maddesinde mesleki yetkinlik, sigorta ve teminat başlığı altında denetçi mimar ve mühendislerin mesleki yetkinliğe sahip olmaları gerektiği, mesleki yetkinliğin Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle düzenleneceğine yer verilmektedir. Bugüne kadar Odalarımızca da gerekliliği dile getirilen “mesleki sorumluluk sigortası”na yönelik düzenlemelerin belirsiz bırakılarak Hazine Müsteşarlığı’na bırakıldığı görülmektedir.

Diğer taraftan taslağın 3. Maddesinde de ifade ettiğimiz gibi, bu maddede de “mesleki yetkinlik” kavramının içinin ne ile doldurulacağı, kriterlerin ne olacağı ile ilgili herhangi bir düzenleme yapılmamıştır. Mesleki yetkinliğin kazanılma koşullarının Bakanlıkça hazırlanacak yönetmelikler eliyle belirleneceği anlaşılmaktadır. Bu durum mesleki odalarının anayasal yetkilerinin gaspı anlamına gelmektedir. Bu hizmetleri sunabilmek için sahip olunması gereken niteliklerin belirlenmesinde meslek odaları yok sayılmakta, bununla birlikte yasayla hiçbir ölçüt konulmadan yönetmelik düzenlemelerine bırakılmak suretiyle bu nitelikleri belirleme yetkisi tümüyle Bakanlığın tasarrufuna bırakılmaktadır.

Bu yasa taslağı, meslek mensuplarının, kazanılma koşullarını Bakanlığın belirleyeceği ve içinin ne ile doldurulacağı belli olmayan “mesleki yetkinlik” koşulunu yerine getirmeleri halinde mesleki faaliyette bulunmalarına imkân vermekte, aksi halde mevcut durumlarıyla iş yapamaz hale getirmekte ve aynı zamanda piyasada mimar ya da mühendis olmayanların da ortak olabildiği, aslen sermaye kuruluşu olan Teknik Müşavirlik Kuruluşlarıyla rekabet etmeye çalışmakla karşı karşıya bırakılmaktadır.

Son dönemde hazırlanan tüm yasal düzenlemelerde olduğu gibi, mühendislik ve mimarlık hizmeti gerektiren faaliyetlerin yürütülmesi düzenlenirken mimar ve mühendis Odaları yok sayılmakta, yetkileri göz ardı edilmekte, meslek mensupları ile olan bağları koparılmaktadır. **Mimarlık ve mühendislik hizmeti sunabilecek kişilerin sahip olmaları gereken niteliklerin belirlenmesinde meslek Odaları yetkisiz kılınmakta, yasada hiçbir ölçüt getirilmeden yönetmelik düzenlemelerine bırakılmak suretiyle bu nitelikleri belirleme yetkisi tümüyle Bakanlığın tasarrufuna bırakılmaktadır.**

Mühendislik ve Mimarlık Meslek Odalarının temel işlevleri Anayasa’dan aldığı yetkiyle “üyelerinin mesleki gelişimini sağlamak”, “değişimleri izlemek” ve “uygulamayı denetlemek”tir. Bu çerçevede Anayasa’nın 135. Maddesindeki “müşterek ihtiyaçlarını karşılamak, mesleki faaliyetlerini kolaylaştırmak, mesleğin genel menfaatlere uygun olarak gelişmesini sağlamak” bu yetkilendirmeyi ifade eder. Bu bağlamda, imar ve inşaat faaliyetlerinde görev alan mühendislerin meslek yaşamları boyunca edinmeleri gereken bilgi ve deneyimlere ilişkin normların ve

süreçlerin çağdaş gelişmelere uygun şekilde belirlenip düzenlenmesini sağlayacak Yetkin Mühendisliğin belgelendirmesi ancak ve ancak meslek odalarınca yerine getirilmesi gereken bir görevdir. Benzer şekilde yapı denetim sistemi içinde yer alan tüm mühendis ve mimarların mesleki yetkinlikleri belirlenerek belgelendirilmesi, belge yenilemeleri, sicil kayıtlarının tutulması ve meslek içi eğitimleri konularında direkt yetkili TMMOB'ye bağlı ilgili Odalar olmalıdır.

Sistem içinde yer alan mimar ve mühendislerin mesleki sorumluluk sigortası, müteahhitler için mali sorumluluk sigortası gibi yükümlülükler getirilmiştir.

Ayrıca tanımlanan teminatların karşılanması mühendis, mimar ve plancuların büyük çoğunluğu açısından olanaksız görünmesi nedeniyle, sadece belirli sermaye sahiplerinin Teknik müşavirlik kuruluşu olarak görev alabilecekleri, mimar ve mühendislerini ise ya buralarda ücretli çalışması ya da taşeron olarak çalışmasını getirecek; küçük ölçekli mimarlık mühendislik şirketleri ile büroların kapanması sonucunu doğuracaktır.

Böylesi bir işleyiş içinde bir süre sonra büyük sermaye şirketleri ayakta kalabilecek ve küçük, orta ölçekte yapı müteahhidine yaşam hakkı tanınmayacağından tekelleşmeye yol açılmış olacaktır. Bu teminatı karşılayabilecek firma sayısı çok az olacağından birçok firma kapanmayla karşı karşıya kalabilecek ve 4708 sayılı kanun ile kurulmuş yapı denetim firmaları zaman içinde tasfiye edilmeleri söz konusu olacaktır.

Taslağın 14, 15,16, 17. Maddeleriyle yapı denetimi sürecinde görev alan kişi ve kuruluşlara uygulanacak yaptırımlar ve cezalara yönelik düzenlemelere yer verildiği görülmektedir. Bu düzenlemeler içerisinde, taslağın 15. Maddesinde “İdari yaptırım uygulanan denetçi veya yardımcı kontrol elemanı mimar ve mühendisin durumu, Bakanlıkça ilgili meslek odalarına bildirilir. Meslek odaları, bunlar hakkında kendi mevzuatına göre işlem yaparak neticesini Bakanlığa bildirir.” Hükmü ile 16. maddenin 3 fıkrası birbiriyle çelişir iki hükümdür. 16. Maddenin 3. fıkrası, Bakanlığın idari yaptırım uyguladığı denetçiler yalnızca denetçilik görevi üstlenemez diğer mesleki hizmetlerin yürütmesine engel olmaz demektedir. Bu durumda denetim görevi mesleki bir hizmet sayılmamaktadır. 15. maddede meslek odalarının kendi mevzuatına göre işlem yapması istenirken, 16. maddede ise meslek odasının mevzuatı bertaraf edilmektedir.

Verilen para cezalarının ve gelir kaydedilen teminatların % 50'sinin dönüşüm uygulamalarında kullanılacağı belirtilerek bu alana kaynak sağlanmakta olduğu görülmektedir. Ayrıca, İdari cezanın kaynak olarak algılanmasına yol açacak bu ifade aynı zamanda keyfi ceza uygulamalarına yol açabilir niteliktedir.

Taslağın adli nitelikteki cezalara ilişkin 17. Maddesi ile sistemde yer alanların görevini kötüye kullanmalarına yönelik cezalara yer verilmekte; ayrıca

yapması gereken denetimleri yapmadıkları halde yapmış gibi gösteren ve belge düzenleyenler için TCK'nun resmi belgede sahtecilik suçuna ilişkin hükümlerinin uygulanacağı belirtilmekte ise de, bu belgelerin resmi belge olup olmadığı tartışmaya açıktır.

Ayrıca bu mahkeme kararlarının meslek odalarına bildirileceği hususuna yer verilmiş olması bir önceki maddede olduğu gibi meslek odalarının, sadece üyelerinin cezaları hususunda görev yüklenen bir kurum olarak düşünüldüğünü göstermektedir.

Taslağın 18. Maddesi ile Bakanlığın ve diğer idarelerin denetim yetkisi tanımlanırken; “Bakanlık, bu denetimlerde görevlendirilmek üzere, 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ile diğer kanunların sözleşmeli personel çalıştırılmasına dair hükümlerine bağlı kalmaksızın meslekî yetkinliği hâiz mimar ve mühendisleri Bakanlık Yapı Denetçisi sıfatı ile sözleşmeli olarak istihdam edebilir.” ifadesine yer verilerek Denetimin gerçekleştirilmesinde mesleki yetkinliğe sahip mimar ve mühendisleri sözleşmeli olarak istihdam edebileceği belirtilmektedir. Kamuda 657 sayılı Kanuna tabi kılınmaksızın sözleşmeli istihdam biçimi son dönemde oldukça sık karşımıza çıkmaktadır. Kamuda güvencesiz ve esnek çalışmanın önü bu kanunla bir kere daha açılmaktadır.

Ayrıca madde düzenlemesinde mesleki yetkinliği haiz mimar ve mühendislik hizmetlerinin denetimini yapacak teknik personelin de enaz onlar kadar mesleki yetkinliği haiz mühendis ve mimar olması gerekliliği göz ardı edilmektedir.

Taslağın Çeşitli hükümler, yönetmelikler ve yürürlükten kaldırılan mevzuat başlıklı 19. Maddesinde “İdarelerin bu Kanunda belirtilen hususlara ilişkin görevleri ile çalışma usûl ve esasları; denetim izin belgesi verilen teknik müşavirlik kuruluşlarının sınıflandırılması, sınıfına göre denetleyebilecekleri yapıların nitelikleri ve görev yapacakları alanlar, illere ve belediyelere göre sayıları ve şubeleri, Ülke genelinde ve kuruldukları İl dışında denetim görevi üstlenebilme şartları, laboratuvar kuruluşlarının asgarî nitelikleri, teknik müşavirlik kuruluşları ve laboratuvar kuruluşlarının görevleri ile çalışma usûl ve esasları; denetçi belgesi verilmesinin usûl ve esasları; teknik müşavirlik ve laboratuvar kuruluşlarında görev alacak personelde aranacak nitelik, tecrübe ve bunların istihdam şartları ile görev ve sorumlulukları; yardımcı kontrol elemanlarının nitelikleri, görevleri ile çalışma usûl ve esasları; Merkez ve İl Yapı Denetim Komisyonunun görevleri ile çalışma usûl ve esasları; hizmet sözleşmelerinin kapsamı, asgarî hizmet bedellerinin belirlenmesi, hizmet bedellerinin yatırılması ve ödenmesi, yapılara denetim sertifikası verilmesi, teknik müşavirlik ve laboratuvar kuruluşlarından ve yapı müteahhitlerinden kuruluş safhasında ve denetim hizmet sözleşmesi safhasında teminat alınması, teminatın miktarı ve oranı, iadesi ve gerektiğinde kullanılması ve irat kaydedilmesi, laboratuvarların muayene ve diğer hizmetleri ile düzenlenecek meslek içi eğitimlere ve katılım belgesi verilmesine, bu belgenin vize işlemlerinde aranmasına

ilişkin usûl ve esaslar Bakanlıkça hazırlanan yönetmelikle düzenlenir.” ifadesiyle yasa ile belirlenmesi gereken ancak taslakta bahsedilmeyen temel kriterlerin ve bütün işlerin Bakanlıkça hazırlanacak yönetmeliklere bırakılmakta olduğu görülmektedir.

Taslağın geçici uygulamaya yönelik Geçici 1. Maddesinde, bu kanunun yürürlüğe gireceği tarihe kadar, 4708 sayılı kanun hükümlerinin geçerli olduğu belirtildikten sonra, kuruluş başvurusunda bulunan ancak henüz izin almamış olan yapı denetim ve laboratuvar kuruluşları ile, mevcut kuruluşların belge alma, belge yenileme koşulları düzenlenmiş; ancak bu kuruluşlarda çalışan proje ve uygulama denetçileri ile yapı denetçilerinin durumlarına açıklık getirilmemiş olması uygulamada sorunlarla karşı karşıya kalınması sonucunu doğuracak niteliktedir. Mevcut yasaya göre belge alan mimar ve mühendisler, proje ve uygulama denetimi ile yapı denetimi alanlarının tamamında çalışabilirken, taslak ile denetçiler etüd ve proje denetçisi, yapı denetçisi olarak ayrı ayrı değerlendirilmektedir. Bu durumda mevcut belgeli denetçilerin kazanılmış haklarının neler olduğunun yasa ile belirlenmesi esas olmalıdır.

Taslağın önceki idari müeyyidelere yönelik Geçici 1. Maddesinde Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce 4708 sayılı Yapı Denetimi Hakkında Kanun’un 8 inci maddesine göre başlatılmış cezalara ilişkin uygulamanın nasıl olacağı tanımlanmaktadır.

Taslağın 20. Maddesi yürürlük, 21. Maddesi yürütmeye ilişkin olup, Bu Kanun yayımı tarihinden itibaren altı ay sonra yürürlüğe gireceği ve bakanlar kurulunca yürütüleceği düzenlenmektedir.

Son söz olarak; -Sağlıklı bir yapılaşma amaçlanıyorsa yapı üretim sürecindeki aktörler (proje müellifi, yapı müteahhidi, denetçi mühendis ve mimarlar) birbirinden bağımsız olmasını sağlayacak bir sistem öngörülmelidir. Denetçiler yönünden ücret ve iş güvencesinden yoksun olma hali, yapılan denetimin güvenilirliğini ve bağımsızlığını ortadan kaldırmaktadır. Denetçi mühendis ve mimarlar, denetim kuruluşları ve idare önünde güçlü bir konuma getirilmelidir. Denetim kuruluşlarının faaliyet alanında proje müellifliği olmamalıdır. Şantiye şefliği ve denetim mühendislik ve mimarlık hizmet alanı olup, diğer meslek gruplarına açılmamalıdır. Meslek standartları, meslek odaları ile birlikte hazırlanmalıdır. Meslek Odalarının görev, yetki ve sorumluluğuna Bakanlık müdahil olmamalıdır.

Ülke yararı, kaynakları ve sayıları 500.000.’i bulan meslek mensuplarının hak ve hukukları yabancı şirketlere teslim edilmemelidir.

İMAR KANUNU İLE BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI TASLAĞI HAKKINDA DEĞERLENDİRME RAPORU

Taslağın 1. Maddesi ile 3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanununun, istisnalara dair **4. Maddesi; istisnalar kapsamı genişletilmiş;** 12/3/1982 tarihli ve 2634 sayılı *Turizmi Teşvik Kanunu*, 21/7/1983 tarihli ve 2863 sayılı *Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu*, 9/8/1983 tarihli ve 2873 sayılı *Milli Parklar Kanunu*, 26/1/1939 tarihli ve 3573 sayılı *Zeytinciliğin Islahı ve Yabanilerinin Aşılattırılması Hakkında Kanun*, 18/11/1983 tarihli ve 2960 sayılı *Boğaziçi Kanunu*, 4/4/1990 tarihli ve 3621 sayılı *Kıyı Kanunu*, 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı *Orman Kanununun yanı sıra; 19/10/1989 tarihli ve 383 sayılı Özel Çevre Kurumu Başkanlığı Kurulmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname kapsamında kalan alanlar ile diğer korumaya yönelik özel kanunlar ve “kanun hükmünde kararnameler” ile belirlenen yerlerde koruma ve yapılaşmaya dair konularda; bu Kanunun özel kanunlara aykırı olmayan hükümleri uygulanır. denilerek; Kanun hükmünde kararnameler ile belirlenen yerlerde koruma ve yapılaşmaya dair konular da istisnalar kapsamına alınmıştır.*

Oysa; Anayasanın ilgili hükümlerine göre “KHK’lar, ancak ivedilik isteyen belli konularda, kısa süreli yetki yasaları temel alınarak etkin önlemler ve zorunlu düzenlemeler için yürürlüğe konmaktadır. Bu bağlamda planlama konusunda yetkili ve uzman olmayan Bakanlar Kurulu tarafından KHK’larla yapılacak mekansal düzenlemeler kanun kapsamına sokularak bu uygulamaya süreklilik kazandırılmaktadır. Böylesi geniş istisnalar tanımının yasa taslağında yer alması imar kanununun asıl amacı ile bağdaşmamakta; imar yasasını neredeyse yok hükmüne indirgemektedir.

Taslağın 2. Maddesi ile İmar Kanununun “planlama kademeleri” ile ilgili 6. Maddesi başlığı “mekânsal planlama kademeleri” olarak değiştirilmiş ve yapılması planlanan değişiklikler ile planlama kademeleri yeniden düzenlenmiş; Planlar, kapsadıkları alan ve amaçları açısından; “Mekansal Strateji Planları”, “Çevre Düzeni Planları” ve “İmar Planları” olarak tanımlanmıştır. Değişikliklerle planlar yapılırken veya değiştirilirken üst kademesindeki plana uyulması zorunlu olduğu ve arazi kullanım kararlarının belirlenmesinde ve yapılaşmaya yönelik plan yapım ve uygulamalarında sadece mekansal plan kararlarına uyulacağı düzenlenmiştir.

Yapılan bu değişiklikle Planlar, kapsadıkları alan ve amaçları açısından; “Mekânsal Strateji Planları”, “Çevre Düzeni Planları” ve “İmar Planları” olarak iki ana bölüme ayrılmıştır. “Planlar yapılırken veya değiştirilirken üst kademesindeki plana uyulması zorunludur. Arazi kullanım kararlarının belirlenmesinde ve yapılaşmaya yönelik plan yapım ve uygulamalarında sadece mekansal plan kararlarına uyulur.” hükümleri getirilmiştir. Anılan planlama kademeleri ölçekleri ve amaçlarına dair tanımlamalar ise yönetmelik maddelerine bırakılmıştır.

Yönetmelik taslağında ise bu planlama kademeleri imar kanununun taslağından farklı olarak;

Mekânsal Planlar:

1. Ülke Mekânsal Strateji Planı:
2. Bölge Mekânsal Strateji Planı:
3. Çevre Düzeni Planı:
4. Nazım İmar Planı:
5. Uygulama İmar Planı:
6. Koruma Amaçlı İmar Planı:

Özel Amaçlı Planlar:

1. Bütünleşik Kıyı Alanı Planı:
2. Uzun Devreli Gelişme Planı:
3. Sakınım Planı:
4. Ulaşım Ana Planı:
5. Kurumsal Strateji Planı
6. Yönetim Planı:

Şeklinde gruplandırılmıştır.

Bu maddenin bakanlıkça duyurulan “*Plan Yapımına Ait esaslara Dair Yönetmelik Taslağı*” ile birlikte incelenmesinden de anlaşılacağı üzere gerek kanun gerekse yönetmelik taslağında Ülke Mekânsal Strateji Planı ile Bölge Mekânsal Strateji Plan’larının Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından yapılır ve onaylanır denilmesine karşın, diğer ölçekteki planlara ait **plan yapma - yaptırma, onaylama, planlamanın uygulamada izlenmesi - denetimi yetki ve görevlerinin kimde** olduğuna dair bir açıklık bulunmamakta; Plan Yapımı ve Uygulanması’ndan sorumlu Kamu Kurum, Kuruluşları ve idareler arasındaki yetki karmaşası ve çok başlılık durumu daha da karmaşık hale getirilmektedir.

Ayrıca; Mekânsal plan amaç tanımlamalarında dahi öncelik ekonominin değişken yatırım kararları olarak tespit edilmekte bu bağlamda planlamanın kamu ve toplum yararına olan işlevi kısa süreli ve değişken olabilecek bir ekonomik anlayışlara endekslenmektedir **Özel Amaçlı Planlar** başlığı altında tanımlanan **Bütünleşik Kıyı Alanı Planı, Sakınım Planı** olarak tanımlanan planlama kademeleri mekânsal planlar ile bütünlük içerisinde ele alınması gerekirken ayrı kapsamlarda tanımlanması ise son derece hatalı bir planlama anlayışının ürünü olarak ortaya çıkmaktadır.

Ayrıca;Metropoliten Alan Planları kentlerin gelişme strateji ve politikalarının belirlendiği belgeler olup, bu planlarla alınan kararlar daha sonra yapılacak tüm alt ölçek planları yönlendiren ve alt ölçek planlarda esas alınması gereken temel

unsurlardır. Ancak, yürürlükteki mevzuatta ve taslakta buna olanak tanımadığı gibi, Bölge mekansal strateji Planları dışında üst ölçekli planların tümü hiç bir ayırım gözetilmeden Çevre Düzeni Planı adıyla adlandırıldığı için gerek yetki gerekse uygulamaların esenliği açısından yeni tartışmalara da yol açacaktır.

Önemli bir başka husus ise; stratejik planlamanın esasını oluşturduğu öngörülen; katılım, denetim, şeffaflık ve hesap verebilirlik konusunda getirilmiş hiçbir kural yada kurum oluşturulmamıştır. Neoliberal sistemin geliştirdiği geleneksel planlama anlayışı eleştirisine sığınarak geleneksel planlama anlayışında da dahi öngörülmeleyen ölçüde merkeziyetçi, keyfi ve denetimsiz bir planlama sistemi oluşturulmaktadır.

Taslağın 3. Maddesi ile İmar Kanununun “*planların hazırlanması ve yürürlüğe konulması*” başlıklı **8. Maddesi**’nde değişiklikler ve ek yapılması önerilmektedir. Söz konusu maddenin (b) bendinde yapılan değişikliklerle İmar Planları, “Nazım İmar Planı ve Uygulama İmar Planı”ndan oluşur şeklinde tanımlandıktan sonra, planlama sürecine ilişkin düzenlemelerde, vatandaşların en doğal haklarından olan “itiraz” mekanizmasının fiili olarak işlemlerine olanak sağlamayacak değişiklikler öngörülmekte; Mevcut kanunda plan yapan idarelere itirazlara göre yeniden değerlendirme sorumluluğu verilmişken, öngörülen düzenlemede, idarenin, itirazı göz önünde bulundurmadan planı sonuçlandırma olanağı tanınmaktadır. Yine aynı düzenlemede, “...itiraz olsa dahi itiraz konusu edilmeyen alanlara ilişkin plan ve değişiklikleri herhangi bir karar alınmaksızın ve başkaca bir onay işlemi olmaksızın askı süresinin sonunda kesinleşir.” şeklindeki düzenlemenin, planlama sürecinde plan bütünlüğünü gözetmekten uzak olduğu görülmektedir.

Mevcut maddenin (c) bendinin iptal edilerek yerine önerilen düzenleme ise tarım arazilerinin yapılaşmaya açılmasını hızlandırma riskini barındırmaktadır. Merkezi idare yetki açısından yerel karar alma mekanizmalarını yok saymaktadır. Bakanlık tarafından alınan tarım dışı kullanım kararı bütün yerel kararların üzerine çıkarılmakta ve tartışmasız olarak bütün alt kademe planlara yansımaları öngörülmektedir.

Bu maddeye eklenen bentlerle, plan hiyerarşisi konusu yeniden ele alınmış ve bu yolla Bakanlığın plan yapımı ve onayı konusundaki yetkileri son derece kuvvetlendirilmiş, yerel idareler karşısında bir öncelik tanımlanmış olduğu; üst kademe plan yapımı ve onayı konusunda yetkili olan Büyükşehir Belediyeler ve İl Özel idarelerinin devre dışı bırakılmakta olduğu görülmektedir.

Ayrıca, önerilen eklerle; geliştirilen temel hedefler ve politika önerilerine uygun olarak kentin ana gelişme yönünü ve arazi parçalarının kullanım biçimlerini ilke düzeyinde belirleyen üst ölçekli planların, yapılaşma koşulu, yapı nizamı gibi fiziki kararların verildiği alt ölçekli planların yerini alması gibi plan hiyerarşisini bozan fiili bir durumun ortaya çıkması söz konusu olabilecektir; çünkü **plan hiyerarşisi açısından nitelikleri farklı olan plan ölçekleri arasında Bakanlık tarafından yapılan üst ölçek planların belirleyiciliği veri olarak kabul edilmektedir.**

Yerel yönetimleri yok sayan bir uygulama, imar hukukunda 1985'den beri var olan denetleme yetkisi ile yerel yönetimlerin usulsüz ve aykırı yapılaşmaları önlenememiş iken Belediyelerdeki tüm verilerin elektronik ortamda paylaşımına açılması ne kadar gerçekçi ya da bunu sağlamaya yönelik önlemlerin ne kadar alındığını sorgulamak gerekmektedir. Ayrıca yapı ruhsatına ilişkin işlemlerde bu verilerin esas alınması günümüz teknik altyapısı düşünüldüğünde oluşabilecek sorunları kestirmek mümkün değildir. Planlama esaslarına aykırı olarak üretilen üst ölçekli planların hegomonik bir şekilde uygulamaya konmasını, yetki karmaşasını ve yerelin yok edilmesini beraberinde getiren bir yaklaşımdır. Bu hükümde yerelin ürettiği tüm planların yok sayılarak, katı ve hükmeden bir politika doğrultusunda, planlamanın sorgulanabilirliği ortadan kalkmaktadır.

Böyle bir süreç ve sonucun baştan tariflenişi, planlama disiplinine ve bilimselliğe uygun olmaksızın sürecin bir formalite olarak ele alındığı, aslında kurum görüşlerine gerçekte ihtiyaç duyulmadığı hissini yaratmaktadır. Bu yaklaşım, planlama hiyerarşisi ve planlama kademelenmesi ilkelerine aykırılık taşımakta, Nazım İmar Planlarının alt ölçekli planları nasıl yönlendirdiği anlaşılammaktadır.

Öngörülen süreç, planlama biliminin yerel değerlerin ve sorunların planlama sürecinde değerlendirilmesini tamamen ortadan kaldırmakta; bakanlığın onayladığı üst ölçekli planların aynen kopyalanması sonucunu getirmektedir. Bu bendin yasadan çıkarılması gerekmekte aksi takdirde telafisi mümkün olmayan çarpık sosyo-ekonomik ve mekânsal oluşumun önü açılmış olmaktadır.

Daha öncede bahse konu olduğu gibi farklı bakanlıkların plan yapma yaptırma ve onama yetkileri tek çatı altında toplanmak istenilmekteyse de mekânsal plana uyum bakımından incelenmesi planlamanın özünün anlaşılmadığını göstermektedir. Böyle bir süreç oluşturulacaksa önerimiz ülkenin kalkınma strateji ve politikalarını esas alan plan kararları ile sadece yatayda değil dikeyde de bütünlük içeren plan bütünlüğünün sağlanması esas alınmalı ve DPT'nin kalkınma planları çerçevesinde bilimsel kriterlerle bölge planlama mantığında bir takım kararların alt planlara aktarımının sağlanmasının önünün açılmasının esas alınmasıdır.

Bu madde planlama sürecinin olmazsa olmazı analiz, sorun tespiti ve çözüm önerileri ilkelerindeki bilimsel süreci tamamen ortadan kaldırmakta; mevcut yasalarla tamamen çelişmekte, doğru analiz edilmemiş bir planlamanın doğuracağı felaketlerin önü açılmış olmaktadır.

Katılımcı süreçler içinde, ilgili tüm kurum ve kuruluşların, yerel idarelerin, meslek odalarının, sivil toplum örgütlerinin görüş ve önerileri alınarak bilim ve tekniğin ışığında, kamu menfaatini sağlamaya yönelik üst kademe planların hazırlanarak yürürlüğe konulması halinde, üst ve alt kademe plan uyumsuzluğu sorunlarının kendiliğinden ortadan kalkacağı, aksi takdirde bu düzenleme ile yerel idarelerin ve toplumun diğer kesimlerinin merkezde alınmış ve demokratik

olmayan karar mekanizmalarına sıkıştırılacağı ve bu durumun yerellik ilkesini ortadan kaldıracığı düşünülmektedir.

Ayrıca “Ancak, üst kademe planlar hazırlanırken Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının görüşü alınarak plan ile tarım dışı kullanım kararı getirilmiş yerler için; bu planlarda yapılacak değişikliklerde veya bu alanlara ilişkin alt kademe planların hazırlanmasında veya bunların değişikliklerinde yeniden görüş alınmaz ve bu alanlar için 5403 sayılı Kanun hükümleri uygulanmaz.” İfadesi ile üst planı yapan kuruma da bağlı olarak (Yabancıların kırsal kesimde de çok miktarda arazi satın aldığı bu dönemde) özellikle yabancılara satılan yerlerde planlama ilkelerine aykırı ve tarım alanlarının korunması göz ardı edilerek, bu alanların “**Tarım Dışı Kullanımı**” garanti altına alınacaktır. **Esas olarak bu fıkra yerli ve yabancılara satılan tarım topraklarının kaybedilmesi anlamını taşımaktadır.**

Taslağın 4. Maddesi ile İmar Kanununun “imar programları, kamulaştırma ve kısıtlılık hali” başlıklı **10. Maddesi’ne** ek yapılması önerilmektedir. İmar programları, kamulaştırma ve kısıtlılık hali başlıklı maddede yapılan değişikliklerle; mevcut durumda kamuya ait kullanımlar için ayrılmış alanlar üzerinde var olan baskının özel mülkiyet lehine sonuçlandırılması sağlanmakta ve planlamanın kamusal ve özel mekanlar arasında denge sağlaması yönündeki ilkesinin hayata geçirilmesi olanaksız hale gelmektedir.

Taslağın 5. Maddesi ile İmar Kanununun “kamuya ait gayrimenkuller” başlıklı **11. Maddesi’nde** değişiklik yapılması önerilmektedir. Bu değişiklikle kamuya ait alanların kullanıma açılmasına olanak sağlanmaktadır. Bu alanların bedelsiz olarak belediyelere ve il özel idarelerine devredilmesi sonrasında kullanım amaçları önemlidir. Kentsel dönüşüm ve imar rantı yaratmak için kamu binalarının kullanılması söz konusu olmaktadır.

Kanunda yer almaması gereken, “Özel mülkiyete ait olup imar planında hazine adına tescil edilip ilgili kurum ve kuruluşlara tahsis edilmesi gereken ilköğretim, ortaöğretim, birinci basamak sağlık tesis alanları, ibadet yeri, karakol gibi kullanıma ayrılan ancak tatbiki mümkün olmaması nedeniyle bu Kanunun 18 inci maddesinin uygulanmadığı alanlar Maliye Bakanlığı’nca 4/11/1983 tarihli ve 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu uyarınca kamulaştırılır veya Hazine mülkiyetindeki eşdeğer alanlar ile resen takas yapılır. Bu alanlar, Hazine adına resen tescil edilerek imar planındaki kullanım kararına göre ilgili kamu kurumuna tahsis edilir.” İfadesi kamu binalarının imar rantına malzeme edilmesi yoluyla kent merkezindeki ilköğretim, sağlık kuruluşlarının, vd. kamu yapılarının özel kullanım lehine yok edilmesi sürecine hizmet etmektedir.

Bu maddede yapılan düzenleme, hazine mülkiyetindeki tüm askeri alanları kullanıma açmaktadır. Taşınmazların sadece bina bedelleri ödenmekte, arsa bedelleri ödenmemektedir. Alanların bedelsiz olarak belediyelere ve il özel idarelerine devredilmesi sonrasında kullanım amaçları önemlidir. Kentsel

dönüşüm ve imar rantı yaratmak için kamu taşınmazlarının kullanılması söz konusu olacaktır. Düzenleme, Ülke'nin tamamında bedava arsa üretme, imar ayrıcalıklarıyla rant yaratma olarak da özetlenebilir.

Taslağın 6. Maddesi ile İmar Kanununun “*imar planlarında umumi hizmetlere ayrılan yerler*” başlıklı **13. Maddesi**'nde önerilen değişiklikler ile; imar planlarında, eğitim, sağlık, spor ve sosyal tesis vd. donatı için ayrılan asgari alanlarda devlet eliyle sunulması gereken hizmetlerin yine bu amaçla ayrılan bu alanlarda paralı sunulması öngörülmekte; bir başka deyişle devletin sunması gereken asgari hizmetler özelleştirilmektedir.

“İmar planlarında talep halinde özel mezarlık alanları ayrılabilceği gibi imar planlarında mezarlık alanı olarak belirlenen yerlerin özel mülkiyete ilişkin kısımları mülkiyet sahiplerince özel mezarlık olarak yapıp işletilebilir.” İfadesiyle yapılan düzenleme; özel mülkiyet alanında kalan mezarlık alanlarının, sahiplerince mezarlık alanı olarak yapıp işletilebileceği hususu, mezarlıkların dahi ticari faaliyete konu edildiğini gösteren acı bir örnek olarak, rant ve talanın dayandığı sınırları gözler önüne sermesi açısından ibretliktir.

Taslağın 7. Maddesi ile İmar Kanununun “*arazi ve arsa düzenlemesi*” başlıklı **18. Maddesi**'nde önerilen değişikliklerin; taslağın 20. Maddesinde önerilen “değer artış payı” başlıklı ek madde 5 ile birlikte değerlendirildiği görülmektedir. taslağın bu maddesi yukarıda sözü edilen Ek Madde 5 ile birlikte değerlendirildiğinde düzenleme ortaklık ve değer artış paylarının özellikle kentsel dönüşüm uygulamalarında dönüşüme konu olan alanlarda yaşayan halk açısından önemli ekonomik mağduriyetler doğurma ve vatandaş ile idare arasında yeni bir anlaşmazlık alanı oluşması risklerini taşımakta; ayrıca kentsel dönüşüm alanlarında DOP'nun %60'a kadar idare yetkisinde çıkarılmasının öngörülmesi, eşitlik ilkesine de aykırı uygulamaları işaret etmektedir. Bu düzenleme *kişi hakları ve kamusal yarar yönünden dengeli ve adil olmayan sonuçlar doğurabilecek bir düzenleme olarak karşımıza çıkmaktadır.*

Taslağın 8. Maddesi ile İmar Kanununun “*yapı ruhsatı*” başlıklı **21. Maddesi**'nin 1 ve 2 nci fıkralarında değişiklik yapılması öngörülmektedir. İmar Kanunu'nun “yapı ruhsatı” düzenlemelerini içeren maddesinde öngörülen değişiklik ile Yapı Denetim Kanunu'nda tanımlanan Teknik Müşavirlik Kuruluşuna müelliflik hakkı verilmekte; aynı maddeye yapılan eklemeye de **tadilat projelerinde proje müelliflerini saf dışı bırakacak uygulamaların** önünün açıldığı görülmektedir.

Taslağın 9. Maddesi ile İmar Kanunu'nun “*ruhsat alma şartları*” başlıklı **22. Maddesinde** öngörülen değişikliklerde; diğer projeler olmaksızın sadece mimari ve statik projeye başvuru yeterli görülmüş, Teknik Müşavirlik Kuruluşunca uygun görülen projelerle başvurulması ile idareye, sadece belge kontrolü yaparak 5 gün içinde ruhsat düzenleme zorunluluğu getirilmiştir. Bürokrasiyi azaltmak gerekçesiyle yapılan bu düzenlemenin beraberinde geri dönüşü zor, gerek kamuyu

gerek yapı malikini zarara sokacak gelişmelere gebe olduğunu söylemek mümkün görünmektedir.

Oysa, Yapı ruhsatı düzenlenmesi aşamasında, mimari ve statik projeler dışında elektrik, telefon, doğalgaz ve benzeri tesisat proje ve raporların aranmaması işin doğasına aykırıdır. Yapım işinin başlayabilmesi için tüm projeleri, rapor ve belgelerin tam ve birbiriyle uyumlu olması yaşamsal bir zorunluluk arz etmektedir. Ruhsat süreci parçalanmış olup, idare sadece belge kontrolüyle ruhsat verebilecek, ardından yapacağı inceleme sonucunda mevzuata ve imar planına aykırılık tespit ederse ruhsatı iptal edip inşaatı durduracaktır. Sadece belge üzerinde yapılan inceleme ile yapı inşasına izin vermek öncelikle idarenin denetim görevi ile bağdaşmamaktadır. Ayrıca, ilgili idarenin teknik müşavirlik kuruluşu tarafından teslim edilmiş dosyada sadece evrak üzerinde yapacağı kontrol sonrası ruhsat vermesi ve akabinde 30 gün içinde zemin etüdü ve projeleri kontrol ederek kanun ve yönetmeliklere aykırı durumları tespit etmesi halinde, telafisi zor, tazminatlar doğuracak, bürokrasiyi azaltmak bir yana daha fazla bürokrasi oluşturacak ve beraberinde kaynak israfına yol açacaktır. Projeler onaylanmadan sadece evrak üzerinde yapacağı kontrol sonrası ruhsat verilmesi, yani hatalı imalata izin verilmesi ve akabinde 30 gün içinde zemin etüdü ve projeleri kontrol ederek kanun ve yönetmeliklere aykırı durumları tespit etmesi halinde, telafisi zor, tazminatlar doğuracak, bürokrasiyi azaltmak bir yana daha fazla bürokrasi oluşturacak ve beraberinde kaynak israfına yol açacaktır.

Taslakta, belirlenen süreler zarfında idarelerce ruhsat verilmemesi halinde Bakanlıkça verileceğinin düzenlenmesi dönüşüm projelerinin gerçekleştirilmesinin hızlandırılması amacı taşımakla birlikte, yerel yönetimlerin yetkilerine de müdahale niteliğindedir.

Yerel yönetimlerin yetkileri daraltılmış, ruhsat veren idarenin projeleri bile incelemeksizin sadece belge kontrolü üzerinden ruhsat düzenlemesi kamu yararıyla bağdaşmamaktadır. Anayasa'nın 128. maddesinde düzenlenen ve kolluk hizmeti olması nedeniyle kamu eliyle yürütülmesi gereken yapı ruhsatı sürecindeki denetim işinin özel şirketlere yaptırılmasına izin verilmesi, Anayasa Mahkemesi'nin daha önce İmar Kanunu'nda yer verilen yeminli mühendislik bürolarına yönelik iptal kararlarında vurguladığı can ve mal güvenliğini yakından ilgilendiren yapı inşasında denetimin (ki bu biçimsel bir izinle değil, denetime bağlı olarak verilen bir izinle sağlanabilir) kamu eliyle yürütülmesinin gerektiği yönündeki gerekçesiyle bağdaşmamaktadır.

Aynı maddede yapı denetimi hakkında kanun tasarısında olduğu gibi; "Etüt ve projeler; idare, etüt ve proje denetimi yapan teknik müşavirlik kuruluşu ve yetkili kuruluşlar dışında meslek odaları dahil başka bir kurum veya kuruluşun vize veya onayına tabi tutulamaz. Vize veya onay yaptırılmaması ve benzeri nedenlerle müellifler veya bunlara ait kuruluşların büro tescilleri iptal edilemez veya yenilenmesi

geciktirilemez. Müelliflerden bu hükmü ortadan kaldıracak şekilde taahhütname talep edilemez.” şeklinde düzenlemeye yer verilerek Meslek Odalarının Anayasayla güvence altında olan, üyelerini denetleme ve bu yönde düzenleme yapma yetkisine, yargı kararlarında da belirtildiği gibi “bakanlığın odalar üzerindeki idari denetim yetkisini” de aşar bir biçimde müdahale edilmek istendiği görülmektedir.

Meslek Odalarının denetim yetkisinin anayasal ve yasal dayanakları bellidir. Bu yetkilerin, başka kanunlarda, kapsamıyla ilgisi olmayan düzenlemelerle kısıtlanmaya çalışılması öncelikle hukuk devleti anlayışıyla bağdaşmamaktadır.

Mimar ve mühendislerin üyesi bulunduğu Meslek Odası arasında çelişki yaratmaya ve bağını zayıflatmaya yönelik girişimlerin Ülke yararına olduğunu söylemek olanaksızdır. Ceza alan üyelerin ilgili yerlere bildirilmesi ise 6235 sayılı Yasa ile zaten hüküm altına alınmış bir konudur.

3.4.2012 ve 14.4.2012 tarihli yapı denetimi uygulama yönetmeliği ve planlı alanlar tip imar yönetmeliği değişiklikleri ile uygulanmakta olan mevzuatta “İdareler sorumluluk alan mimar ve mühendislerin yaptıkları işlemlere ilişkin bilgileri her ayın ilk haftası içinde ilgili meslek odalarına bildirir.” Hükmü olmasına rağmen idarelerin ancak %9’ u bu görevi yerine getirebilmiş olup %9’luk bildirimde dahi pek çok sayıda sahte ve büro tescil belgesiz mühendis- mimar tespit edilmiş ve ilgili idarelerle bakanlığa bildirilmiştir. Bu süreçte meslek odası ile üye arasındaki bağın kopartılmasının, uygulamada büyük oranda yasa dışılığa yol açtığından Bakanlıkça da örnekleriyle görülmüş olmasına karşın, bu konuda tedbir alıp Meslek odalarını sürece dahil etmek yerine, süreç dışına itilmek istenmesinde Bakanlıkça ısrarcı olunmasına anlam vermek mümkün görünmemektedir.

Taslağın 10. Maddesinde, İmar Kanununun “kamuya ait yapı ve tesisler ile sanayi tesislerinde ruhsat” başlıklı **26. Maddesinin** değiştirilmesinin öngörüldüğü görülmektedir. Bu maddede önerilen değişiklikler ile kamu kurum ve kuruluşlarının yapı denetiminin Yapı Denetimi kanununa göre yapılacağı belirtilmişken; aynı madde içerisinde kimi yapım işlerinin denetiminde ayrıcalık tanımlandığı görülmektedir.

Ülke çapında sağlıklı bir yapı denetim ve yapı stoğu envanteri için ülke genelinde üretilecek tüm yapıların aynı sistematik içine planlanması, projelerin hazırlanması, ruhsatlandırılması ve denetlenmesi gerekmektedir. Bu konudaki her türlü muafiyet ya da istisnalar kontrolsüz ve kayıt dışı yapılaşmaya neden olmaktadır. Bu nedenle kamu ve özel binalar ayrımı yapılmaksızın tüm yapıların yasalarla belirlenecek sistematik içinde üretilmesi, ruhsatlandırılması ve denetlenmesi zorunlu olmalıdır.

Taslağın 11. Maddesi ile, İmar Kanununun “köylerde yapılacak yapılar ve uyulacak esaslar” başlıklı **27. Maddesinin** başlığıyla birlikte değiştirilerek “köylerde ve kırsal alanlarda uygulama” kurallarının getirilmesinin önerildiği görülmektedir. Bu madde ile tanımlanan kurallar ve istisnaların, topraklarının %98’i çeşitli

büyükölükteki deprem bölgesi olan ölkemiz gerçekleriyle bağdaştığını söylemek olanaksızdır.

Yukarıda da belirtildiği gibi ölkede çapında sağlıklı bir yapı denetim ve yapı stoğu envanteri için ölkede genelinde üretilecek tüm yapıların aynı sistematik içine planlanması, projelerin hazırlanması, ruhsatlandırılması ve denetlenmesi gerekmektedir. Bu konudaki her türlü muafiyet ya da istisnalar kontrolsüz ve kayıt dışı yapılaşmaya neden olmaktadır. Bu nedenle köy - kent ayrımı yapılmaksızın tüm yerleşme yerlerinde yapıların, belirlenecek sistematik içinde üretilmesi, ruhsatlandırılması ve denetlenmesi zorunlu olmalıdır.

Taslağın 12. Maddesi ile, İmar Kanununun “müelliflik, fenni mesuliyet, şantiye şefliği, yapı müteahhitliği ve kayıtlar” başlıklı 28. Maddesinde değişiklik yapılması, madde başlığının “Müelliflik, fenni mesuliyet, şantiye şefliği ve yapı müteahhitliği” şeklinde değiştirilmesi ve bir ek madde eklenmesi önerilmektedir. İmar Kanunu’nun 28. maddesinde önerilen değişiklik ile “İl sınırı içinde etüt ve projeleri düzenleyecek mimar veya mühendislerin olmaması halinde bu hizmetler görev, yetki ve sorumlulukları 38 inci maddede belirtilen meslek mensuplarına yaptırılabilir.” ifadesine yer verilerek, asli görevleri mimar ve mühendislere yardımcı olmak olan diğer **teknik elemanların mimarlık-mühendislik projeleri hazırlamalarına olanak sağlanmakta;** bu suretle mimar ve mühendislerin yasal hakları hiçe sayılmaktadır.

Öte yandan bilindiği üzere İmar Kanununun 28. Maddesinde 9 Aralık 2009 tarihinde yapılan kapsamlı bir değişiklik ile “Fenni mesuller, uzmanlık alanlarına göre yapım işlerinin denetimine ilişkin ayrıntılı bütün belgeler ile mimarlık ve mühendislik hizmetleri raporunu idareye vermek ve yapı kullanma izin belgesini imzalamak mecburiyetindedir. Yapıya ilişkin bilgiler, ilgili idarece, etüt ve proje müelliflerinin, fenni mesullerinin, yapı müteahhitlerinin ve şantiye şefi mimar veya mühendisin üyesi bulunduğu meslek odasına, üyelik kayıtlarına işlenmek üzere bildirilir.” denilmek suretiyle önceki süreçlerde meslek odalarına Yönetmelikler ile verilen sicil tutma görevi Yasa ile de perçinlenmişti. Aradan geçen iki yıldan sonra aynı maddede değişikliğe gidilmiş bu kez yasayla verilen yetki alınmıştır. İki yıl gibi kısa bir sürede bakış açısının bu derece değişmesinin ardında yatan nedeni anlamak mümkün değildir.

Diğer taraftan eklenmesi önerilen **28/A Maddesi** ile hazır beton üretim kuruluşları ve yapı malzemelerine yönelik düzenlemelere yer verilmiş; Bakanlıktan belge alan ve üç yılda bir belgelerini yenileyen Ürün güvenliği denetçisi ve ürün güvenliği kuruluşları tanımlanmış; Ürün güvenliği denetçisi belgesinin ürünün niteliğine uygun konuda uzmanlığı ve mesleki yetkinliği haiz mimar veya mühendislere bakanlıkça verileceği belirtilmiştir. Üye sicillerine de esas olmak üzere, mesleki yetkinlikle ilgili uygulama yine yönetmeliğe bırakılmış, meslek odaları bu konuda da zikredilmemektedir.

Taslağın 13. Maddesi ile İmar Kanununun “ruhsat süresi” başlıklı 29. Maddesinde değişiklik yapılması, madde başlığı; “ruhsat süresi ve yenilemesi, yeniden ruhsat

alınması, müktesep haklar” şeklinde değiştirilmiş ve ruhsat süresi, yenilenmesi ve kazanılmış haklar konusunda mevcut uygulamada yaşanan sorunların çözümüne yönelik öneriler getirilmiş olmasına karşın, İdareye uygulama konusunda verilen yetkilerin hangi amaçlarla kullanılacağı özel hükümlerin içeriğine bağlı olacağından, taslağın bu maddesiyle İmar Kanunu’nda yapılan değişikliğin ne gibi sonuçlar doğurabileceğini öngörmek mümkün olmamaktadır.

Taslağın 14. Maddesi ile İmar Kanununun “yapı kullanma izni” başlıklı 30. Maddesinde değişiklik yapılarak, yapı kullanma izin belgelerinin düzenlenmesine yönelik olarak mevcut uygulamadan kaynaklanan sorunlara çözüm getirilmesinin hedeflendiği anlaşılmaktadır. Yine yapılan değişiklikle “kısmi yapı kullanma izin belgesi” hususu, süreç içerisinde getirebileceği sorunlar açısından değerlendirilmelidir.

Ancak özellikle proje müellifi mimar ile uygulama ve eserinin vücuda gelişine yönelik bağının kopmasına neden olacak bir diğer düzenlemeye de bu maddede yer verildiği görülmektedir. Bu değişiklik sonucunda, yapım işinin bitirilmesini takiben, proje müellifinin yapı kullanma izni ile ilgili imzasına gerek görülmemesi, burada sadece denetim sorumlularının imza ve onayının yeterli görülmesi, müellifi üretim sürecinden dışlamaktadır.

Taslağın 15. Maddesi ile İmar Kanununun “ruhsatsız veya ruhsat ve eklerine aykırı olarak başlanan yapılar” başlıklı 32. Maddesi, başlığıyla birlikte değiştirilerek, madde başlığı “*mevzuata aykırı yapılar ve Bakanlığın uygulama ve denetim yetkisi*” şeklinde düzenlenmiş; maddede mevzuata aykırı yapılara ilişkin düzenlemeler ve bu düzenlemelerin **uygulanmasında Bakanlığın uygulama ve denetim yetkisi tanımlanmaktadır.** Ancak yerel yönetim idarelerinin yetkilerinin merkezi idareye devrini içeren değişikliklerin, demokrasi söylemleriyle örtüştüğünü söylemek olanaksızdır.

Taslağın 16. Maddesi ile İmar Kanununun “idari müeyyideler” başlıklı 42. Maddesinde değişiklik yapılarak, bu maddede belirtilen ve imar mevzuatına aykırılık teşkil eden fiil ve hallerin tespit edildiği tarihten itibaren otuz gün içinde ilgili idare encümenince sorumlular hakkında, üstlenilen her bir sorumluluk için ayrı ayrı olarak bu maddede belirtilen idari yaptırımların uygulanmasına yönelik düzenlemeler getirilmektedir.

Bu düzenlemelerin sonunda; Bakanlıkça tahsil edilen cezaların tamamı ile bu madde kapsamında ilgili idarelerce tahsil edilen cezaların yüzde ellisi imar ve kentsel dönüşüm hizmetlerinde kullanılmak üzere Bakanlığın “Dönüşüm Projeleri Özel” hesabına yatırılacağı yönünde düzenleme getirildiği görülmektedir. Ancak başından beri tarafımızca sorunlu olarak görülen ve bu konudaki görüşlerimiz kamuoyu ve bakanlıkla paylaşılarak sakıncaları dile getirilmişken, bu uygulamanın ısrarcı bir şekilde devam ettirilmeye çalışıldığı, hiç bir görüş ve önerinin dikkate alınmaksızın uygulamaya devam edileceğinin ve fırsat yakalana her yerden bu uygulamaya kaynak aktarılmaya çalışıldığını göstermektedir.

Taslakta müelliflerin, fenni mesuliyet üstlenen müstakil yapı denetçisi mimar ve mühendislerin, teknik müşavirlik kuruluşlarının, yapı müteahhitlerinin, şantiye şefi mimar ve mühendislerin, yapım işinde görev alan taşeron veya ustaların imar mevzuatına aykırı fiillerinden dolayı verilen idari para cezaları ile haklarındaki kesinleşmiş mahkeme kararları, kayıtlarına işlenmek veya ilgili mevzuata göre cezai işlem yapılmak üzere, üyesi buldukları meslek odasına ve Bakanlığa bildirileceği hükümlerine yer verilmektedir. Taslakta yer alan düzenlemelerle, Meslek Odaları, bir yandan yapı üretim ve denetim mekanizmasından dışlanırken, diğer yandan sadece cezalandırıcı bir rol biçildiği görülmektedir. Böyle bir yaklaşımın kabul edilmesi olanaksızdır.

Taslağın 17. Maddesi ile İmar Kanununun “yönetmelik” başlıklı 44. Maddesi (1) fıkrası (a) ve (f) bentlerinin değiştirilmesi öngörülerek; “*Kamuya ait alanlarda kamu kurum ve kuruluşlarınca yapılan veya yaptırılan, enerji, iletişim, haberleşme, sulama, su arıtma ve dolum, tabii kaynaklar, ulaştırma ve benzeri hizmetlerin verilmesiyle doğrudan ilgili bina türü yapılar hariç tesisler, sanat yapıları ve zorunlu müstemilatından hangileri için ruhsat alınmayacağı,*” ile “*Haritalar, planlar, parselasyon planları, yapı ruhsatları ve yapı kullanma izin belgeleri ve ekleri dahil imar mevzuatına konu tüm coğrafi verilerin ve bu verilere ilişkin tüm bilgilerin sayısal olarak üretilmesine, elektronik ortamda ilan edilmesine, Bakanlık portalı üzerinden paylaşılmasına ve arşivlenmesine; mevcut harita, plan, parselasyon planı ve diğer verilerin elektronik ortama aktarılmasına; planların yapımı, revizyonu ve değişikliklerine; eşdeğer yapılaşma veya değerlendirme yöntemine; değerlendirme haritaları ve yöntemlerine; özel mezarlık alanları ve bu alanlarda yapılacak yapılar ile umumi hizmet alanlarının kamu eline geçişine dair uygulamalara; köylerde yapılacak uygulamalara; güvenli ürün belgesinin düzenlenmesine, ürün güvenliği denetçisi ve ürün güvenliği kuruluşlarının nitelik, görev, yetki ve sorumluluklarına, belgelendirilmelerine, eğitimlere katılmalarına ve yapılacak hizmet sözleşmelerine, kalite güvence sistemi kurulmasına; etüt ve projelerin hazırlanmasına, yapı ruhsatı, inşaaata başlama izni, yapı kullanma izni ve yıkım ruhsatı düzenlenmesine; döküm sahaların tespitine, hafriyat toprağı ile inşaat ve yıkıntı atıklarının nakline, dökülmesine, geri dönüşüm ve kazanım tesis alanlarına, kurulmalarına, kamu veya gerçek ve tüzel kişilerce işletilmesine, yıkım müteahhitlerinin görev, yetki ve sorumlulukları ile belgelendirilmelerine ilişkin usul ve esaslar ile imara dair diğer hususlar” daki uygulamaların da yönetmelikle belirlenmesine yönelik düzenleme getirilmek istendiği görülmektedir.*

Taslağın 18. Maddesi ile İmar Kanununun Ek 2. Maddesine bir fıkra daha eklenerek_ “*umumi ve resmi binalarda, sanayi tesislerinde, spor, sosyal ve kültürel yapı ve tesislerde, eğitim yapılarında, sağlık tesislerinde, ulaşım yapı ve tesislerinde, turizm tesislerinde, ulaşım yapı ve tesislerinde, toplu yapı parsellerinde mescit, bebek emzirme yeri, çocuk bakım ve oyun alanı; milli park, tabiat parkı, bölge parkı, mesire ve piknik alanı, açık spor alanı gibi yerlerde ise mescit, bebek emzirme yeri ve umumi hela için gerekli mekanlar” ayrılacağı ve bu maddenin uygulanmasına ilişkin*

usul ve esasların ilgili kamu kurum ve kuruluşlarından görüş alınarak Bakanlıkça belirleneceğine” yönelik düzenleme önerilmektedir.

Bunlardan hela, bebek emzirme yeri vb. gibi mekanlar, mimari tasarım bütünlüğü içerisinde, kullanıcıların gereksinimleri göz önünde bulundurularak zaten planlamakta ve söz konusu tesislere yönelik yönetmeliklerde bu tür genel kullanım mekanlarının düzenlenmesine yönelik kriterler belirtilmektedir. İmar yasasında böylesi bir ayrıntının belirtilmesi; yasaya zorunlu olarak konulan ibarelerin nedeni, neye hizmet ettiği, gerekliliği açısından nasıl bir araştırma sonucu elde edildiği, mevzuatımızda belirlenen bir karşılığı olmadığı, bu nedenle planlı alanlar yönetmeliğinde ve imar yönetmeliklerinde tanımlanan wc vb. plan kararı gerektirmeyen, tasarım konusu nesnelerin bahane edilerek siyaseten karar üretilmesi, Kullanımlara ilişkin kararların yasayla meşrulaştırılmaya çalışılması, sadece belli bir dini inanışa sahip olanlara yönelik ibadet yeri (mescit) tanımı, bir tür tehdit ve sadece belirli bir inanışa yönlendiren toplumsal yaşamın dayatılmak istendiğini göstermektedir. Demokratik hukuk devletinde söz konusu edilemeyecek böyle bir yaklaşım, anayasal eşitlik ilkesine aykırı olduğu gibi, baskıcı, totaliter bir anlayışın ürünü olmaktan öte bir durum değildir.

Öte yandan, aynı yasa taslağında planlama sürecinde tüm sosyal donatı alanlarını ranta açmaya yönelik düzenlemeye yer verilirken, mescit zorunluluğu getirilmesi ironik olduğu kadar manidardır da...

Taslağın 19. Maddesi ile İmar Kanununun Ek 4. Maddesinin değiştirilmesi öngörülmektedir. Bu maddede önerilen değişikliklerle “*özel mülkiyet, kamu alanı veya tescil dışı alanlar dahil mera, yaylak ve kışlaklar*”da yapılaşmanın yolu açılmakta; her ne kadar belirli kıstaslar getirilmiş ve “*geçici yerleşme yerleri il genelindeki toplam mera, yaylak ve kışlakların yüzde birini aşamaz.*” denilse de aynı düzenleme içinde “*1/1/2013 tarihinden önce fiilen kullanılan kayıtlı yerleşim alanları toplam alanın yüzde birini aşsa dahi muhafaza edilir.*” İfadesine yer verilerek, korunması gereken bu alanlar üzerinde yapılaşmalara gizli bir af getirildiği görülmektedir. Yine aynı madde düzenlemesi içerisinde söz konusu yerlerdeki taşınmazların 6306 sayılı kanun çerçevesinde Bakanlığa devri söz konusu edilmekte; kentsel dönüşüm olgusu bu defa mera, yaylak ve kışlaklarda karşımıza çıkmaktadır.

Taslağın 20. Maddesiyle İmar Kanununa eklenmesi öngörülen **Ek Madde 5** ile daha önce de gündeme gelen **değer artış payına da yönelik düzenlemeler** içermekte ve yapılan yatırımlarla bir bölgedeki taşınmazlarda değer artışı olursa, o bölgede taşınmazı olan vatandaşlardan, artan değerın % 45'i kadar bedel alınmasını; değer artış payı denilen bu paranın % 30'unun Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'na, % 70'inin plan değişikliğini onaylayan idareye aktarılmasını; eğer plan büyükşehir belediye sınırları içindeyse, bu tutarın büyükşehir belediyesi ve ilgili ilçe belediyesi arasında eşit olarak paylaşılmasını, değer artışına yol açan plan değişikliği bakanlıkça onaylanmışsa, değer artış

payının tamamının bakanlığa ödenmesini öngörmektedir. Uygulamanın nasıl gerçekleştirileceği ise yönetmeliğe bırakılmaktadır.

Açıkçası; maddenin kendisi plan yapımına ait değişiklik gerekçelerine aykırılık teşkil etmekte, ayrıcalıklı olarak verilen imar hakkı üzerinde yasal olmayan bir durumun pazarlığa konu edilmesini öngörmektedir. Bu madde her şekliyle imar planlarında yoğunluk artışı talebini tetikleyecektir. Bu yoğunluk artışının gerektirdiği donatı alanlarından bahsedilmemektedir.

İmar planları değişikliği nedeniyle ilgili taşınmaz sahiplerinden alınması tasarlanan değer artış payının oranları ve hukuksallığı tartışmaya açıktır. Bu madde ile, imar planlarında kat rejimi uygulamasında vatandaşın arsasında oluşan değer artışına ortak olmanın zemini oluşturulmaktadır.

Parsel bazında plan değişiklikleri sonucu emsal artışı yoluyla kat ve rant artışının nasıl paylaşılacağını düzenlemektedir. Semt, bölge ve kent ölçeğinde fiziki, sosyal ve teknik altyapı yetersizliklerine neden olabilecek kat ve rant artışıyla günü kurtarmaya yönelik sağlanacak geçici çözümler ileride telafisi zor sorunlar doğurabileceği göz ardı edilmemelidir.

Gerçek kişilerin imar planı değişikliği isteklerinde “Geçerli İmar Hakkı + Değer Artışı Payı” mantığı, özellikle yoğunluk artışına konu plan değişikliklerinde kötü niyetli kullanımlara açıktır. Böylesi durumlarda geçerli imar hakkı korunmalıdır.

Taşınmazların konumlarına göre teknik ve ekonomik olarak değerlerinin belirlenmesine esas değerlendirme haritalarının hazırlanmasına yönelik önerilen **Ek Madde 6** de yine taslağın 20. Maddesinde ifade edilmektedir.

Önerilen **Ek Madde 7** ile Başbakanlık Yatırım Destek ve Tanıtım Ajansı tarafından yeni teknoloji getiren, büyük ölçekli veya katma değeri yüksek olarak belirlenen yatırımlara yönelik olarak hazırlanan ve onaylanarak kesinleşen imar planlarının on yıl süreyle değiştirilemeyeceği düzenlenmektedir. Böyle bir düzenlemenin gerek planlama disiplininin bilimsel yöntemleriyle, gerek yerel yönetim planlama yetkilerini göz ardı ederek tüm yetkiyi merkeze bırakan yaklaşımıyla demokrasiyle bağdaşmamaktadır.

Taslağın aynı maddesinde önerilen **Ek Madde 8** ile binaların yeni yapı inşa etmek üzere yıkım işleri ilgili düzenlemelere yer verilmektedir.

Bu maddede önerilen **Ek Madde 9** kapsamında ise yapı düzeni ve emsale esas alanlar gibi detaylı tanımlara yer verilmekte olduğu görülmektedir. Ancak, yönetmelikle tariflenebilecek bu hususların, detaylı şekilde yasaya dahil edilmesi özellikle emsal alanına dahil edilmeyecek olan alanlara ilişkin tanımlamalar göz önüne alındığında; bunların yoğunluğu artıracak hususlarının dikkate alınmadığını, ya da bilinçli bir şekilde yasada tanımlayarak olası yargı süreçlerini bertaraf edip, imar rantını artırmanın yollarının yasal güvenceye kavuşturulması çabasının bir parçası olduğu izlenimini uyandırmaktadır.

Taslağın 21. Maddesiyle 6306 sayılı Kanunla eklenen Geçici 14 üncü madde değiştirilmekte ve bir geçici madde daha eklenmektedir.

Taslağın 22. Maddesiyle 634 sayılı **Kat Mülkiyeti Kanununun**, “kat mülkiyeti” kurulmasına ait genel kuralları tarifleyen **1. Maddesinde** değişiklik yapılmaktadır.

Taslağın 23. Maddesiyle 634 sayılı **Kat Mülkiyeti Kanununun**, “kat irtifakı” kurulmasına ait genel kuralları tarifleyen **2. Maddesinde** değişiklik yapılmaktadır.

Taslağın 24. Maddesiyle 634 sayılı **Kat Mülkiyeti Kanununun**, “kat mülkiyeti” kurulması istem ve belgelerini tanımlayan **12. Maddesinde** ek yapılmaktadır.

Taslağın 25. Maddesiyle 634 sayılı **Kat Mülkiyeti Kanununun**, “kat irtifakı” kurulmasına ait genel kuralları tanımlayan **14. Maddesinde** değişiklik ve ek yapılmaktadır.

Taslağın 26. Maddesiyle 634 sayılı **Kat Mülkiyeti Kanununun**, “ana gayrimenkulün giderlerine katılma” başlıklı **20. Maddesine** ek yapılmaktadır.

Taslağın 27. Maddesiyle 634 sayılı **Kat Mülkiyeti Kanununa**, bir geçici madde eklenmektedir.

Taslağın 21 ila 27. Maddeleriyle Kat mülkiyeti Kanununda yapılan değişikliklerin bir kısmı güncel yönetsel ihtiyaçlardan kaynaklandığı görülmektedir. Ancak özellikle kat irtifakı ve kat mülkiyetini etkileyen madde değişikliklerinde, 6306 sayılı Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanunun uygulanması sırasında karşılaşılabilecek olan durumların idare lehine sonuçlanmasının hedeflendiği düşünülmektedir.

Diğer taraftan Konut binalarında giderlerin karşılanmasında bağımsız bölümler arasında istisnalar yaratılması gibi konularda yapılması öngörülen değişiklikler tartışmalara ve kargaşaya neden olma potansiyelini barındırmaktadır. Örneğin, bina giriş katının üzerindeki herhangi bir bağımsız bölüm sahibi de asansörden yararlanmayacağını, bina çatısının kendisini ilgilendirmediğini ve bu giderlerin en üst kattaki bağımsız bölümler tarafından karşılanması gerektiğini iddia edebilir. Bu gibi nedenlerle bina giderlerine katılmama ısrarcılığı sonucu yapılabilecek icra takibi komşuluk huzuru ve barışını zedeleyebilecek, Anayasal eşitlik ilkesinin çiğnenmesi tartışmalarını gündeme getirebilecektir.

Taslağın 28. Maddesiyle 3621 sayılı **Kıyı Kanununun**, “genel esaslar” başlıklı **5. Maddesinde** değişiklik ve ek yapıldığı görülmektedir.

Kıyılarımız iklim değişikliği, deniz seviyesi yükselmesi ve buna bağlı olarak kalıcı su baskınları, seller ve kıyı erozyonu, sayısı ve şiddeti artan fırtınalar ile fırtına yükselmesi (deniz seviyesi yükselmesi), dalga kabarması (rüzgar etkisi sonucu deniz seviyesi yükselmesi) ve son yıllarda oluşma sıklığı ve etkisi artan doğal afetlerle karşı karşıyadır.

Yapılması önerilen değişiklikler ile doğal afetler tehdidi altında olan kıyılarımızda sahil şeridi ile kıyı kenar çizgisi arasındaki mesafenin mevcut yasada olduğu gibi 50 metreden ,kıyı eğimine uygun olarak 20 metreye indirilmesi bilimsel açıdan, kıyı alanları yönetimi açısından, halkın kullanımı ve can güvenliği açısından, kıyıların doğal yapılarını ve hidrodinamiğini etkileme açısından yanlış olup, risk açısından ise çok tehlikeli bir değişiklik önerisidir. Doğal tehditler altında olan kıyılarda ve bu afetler için uyum stratejilerinin uluslararası boyutlarda geliştirilmesi için çaba harcandığı bir ortamda, önerilen bu değişiklik hem uyum sağlama (adaptasyon) hem de etki azaltım stratejilerine tam anlamıyla zıt bir eylem olmaktadır.

Ulusal, bölgesel ve yerel Bütünleşik Kıyı Alan Yönetim (BKAY) çalışmalarının temel amacı, öncelikle halkın can ve mal güvenliğini sağlayacak ve ekonomik kazanımlara yol açacak çözüm üretmektir. Bu nedenle, kıyı şeridi genişliği çok önem kazanmaktadır. Kullanım izni verilen kıyı şeridi doğal afet tehdidi altında incelenmeden yapılaşma izni verilmesi can ve mal kaybına neden olacaktır. Bu nedenle, bu çalışmaların da, her kıyı alanına özgü olarak deniz seviyesinin doğal afetler etkisinde yükselmesi hesaplanarak yapılması gereklidir. Bu hesaplar yapılmadan verilecek iznin riskleri çok büyük olacaktır. O nedenle bu riski daha aza indirgeyen ve mevcut kanunla 50 metre olarak uygulanan sahil şeridi genişliği hiç değiştirilmeden korunması gerekirken, yapılan değişikliklerle mesafenin düşürülmesi öngörülmektedir.

5.ci Maddenin 5. Fıkrasında,yapılması önerilen değişiklik içinde yer alan 'sahil şeritleri' ifadesi kendi başına tüm kıyıları kapsadığı için aynı fıkra içinde (diğer alanlar) ifadesi hiç bir anlam taşımamaktadır.Bu durumda ,bu değişiklik,kendi içinde 50 metre sınırını kullanılmaz duruma getirmektedir. Bu nedenle de, 5. Maddenin 5.fıkrası hiç değiştirilmeden 50 metre olarak korunmalıdır.

Ayrıca, Akdeniz ülkelerinde kıyı kullanımının ülke ekonomik girdisinde büyük pay sahibi olduğu Fransa, İspanya, Portekiz ve İtalya gibi ülkelerde kıyı kanunları incelendiğinde bu genişliğin en az 50 metre olarak tanımlandığı görülmektedir.

Kıyı alanlarının kullanımı farklı sektörlerin alan kullanımı açısından rekabet (zıt kullanım ve ilgi) içinde oldukları ve ekonomik açıdan çok değerli doğal kaynaklardır. Bütünleşik Kıyı Alan Yönetimi (BKAY) altında kıyı alanlarının kullanımı bu karmaşık problemi, kullanım riskleri (can ve mal güvenliği), kıyı ve deniz alanların ekolojik dengesi, doğal güzellikleri ve ülke ile yerel halkın yararını göz önünde bulundurarak çözer.

Bu nedenle bütün kıyı ve deniz alanlarında ulusal, bölgesel ve yerel BKAY stratejileri saptanmadan yapımına izin verilecek farklı kullanım gruplarının getireceği risk (can ve mal kaybı, kirlilik, vb) çok büyük olacaktır. Bu değişiklik ile kıyı şeridinin 50 metreden daha kısa olabileceği bir genişlikte kanun maddesinde belirtilen sektörlerin, BKAY çalışmaları gerçekleştirilmeden, kullanımına

açılması, kıyı ve deniz alanlarında geri kazanım maliyeti çok yüksek ve zor olan sorunlara ve kayıplara neden olacaktır.

Bunun yanında 3621 sayılı kanunun 5. maddesinin 6. fıkrasına eklenen “devlet yolu ve demiryolu” ibareleri yasanın getirdiği kıyı kenar çizgisine 50 metrelik yaklaşma mesafesinde ancak “yaya yolu, gezinti, dinlenme, seyir ve rekreatif amaçlarla düzenleme yapılabilmesi” hükmünü genişleterek; Anayasa’da herkesin kullanımın açık olan alanlar olarak tanımlanan kıyıların kısıtlı amaçlar için kullanımına olanak vermektedir.

Böylelikle tüm kıyılardan yol ve ya da demiryolu geçirilmesi yasallaştırılmaktadır. Kıyı gezinti, dinlenme amaçlı olarak salt yayanın kullanımına açık iken düzenleme ile kıyıda (deniz, göl ve akarsu kıyıları) şehirler arası otoyollar, hızlı tren yolları geçirilebileceği gibi, kıyı mekanı kent içi yol düzenlemelerine de ayrılacaktır. Böylece örneğin tüm kıyı kent ve kasabaların denizle ilişkisini kesen, yerleşmeleri denize uzak denizle bağıni kopartacak duruma getiren ulaşım altyapıları tüm kıyılarda yer alabilecektir.

Söz konusu değişiklikler sahillerde kamu yararı önceliğine son verilerek, kıyıda her türlü kentsel kullanım kararının yer alabileceğini, bu durumun ise kıyılarda talanın önlenemez durumuna işaret etmektedir. 50 metrelik kıyı kenar sınırının 10 veya 20 metreye düşürülmesi kıyıların kamu tarafından kullanılmasını kısıtlayacak, yapılaşma artacaktır ve bu bakımdan uygun değildir. Bu maddenin tarih belirtilerek bundan önce yapılmış yapıların kapsamı düşünülebilir. Hem geçmiş yapılara hem de yeni yapılara uygulanması yanlış bir uygulamadır. Yapılan bu değişiklik ile kıyıların devletin hüküm ve tasarrufu altında ve herkesin eşit ve serbest olarak yararlanması ilkesi tamamen ortadan kalkmaktadır.

Sahil şeridinde yapılacak yapıların kıyı kenar çizgisine kara yönünde 10m yaklaşması demek sahil şeridinde özel mülkiyete konu gününbirlik rekreasyon alanı kullanımı ile kıyı arasında 10 metrelik aktif yeşil alan bandı oluşacağı bu alanında herkesin kıyı ulaşımı ve kullanımını için yeterli olmayacağı açıktır.

Taslağın 29. Maddesiyle 3621 sayılı Kıyı Kanununun, “yapı yasağı ve kıyıda yapılacak yapılar” başlıklı **6. Maddesinde** değişiklik ve ek yapıldığı görülmektedir.

Taslağın bu maddesiyle kıyılarda yapılabilecek yapı ve tesisler uygulama imar planlarından daha üst ölçekte yer alan plan kararlarına tabi kılınmış ve taslağın 28. maddesiyle getirilen değişikliğe benzer biçimde 3621 sayılı kanunun 6. maddesinin 4. fıkrasının (a) bendinde yapılan değişiklik ile “ulaşıma yönelik yapı ve tesislerin” kıyılarda yer alabileceği hükme bağlanmıştır. Böylelikle ülke gündeminde oldukça tartışma yaratan Karadeniz Sahil Yolu Projesine benzer projelerin yapımının önü açılmaktadır. Bunun yanında aynı madde ve fıkranın (b) bendine yapılan değişiklik ile kıyılarda yer alabilecek kullanımların kapsamı genişletilmektedir.

Bu değişikliğin merkezi hükümetin önemli bir toplumsal muhalefete karşın planladığı nükleer santral ve diğer enerji yatırımlarının hayata geğirilmesini kolaylaştıran bir değişiklik olduğu açıktır. Yine benzer biçimde (e) bendindeki değişikliğin basına yansıyan ve doğal fiziksel yapıya önemli düzeyde müdahale gerektiren çeşitli “ılgın projelerin” geerleşmesine yasal dayanak sağlamak amacıyla yapıldığı izlenimi uyanmaktadır.

Uygulama ibaresinin kaldırılması uygulama imar planı sonucu elde edilebilecek kamusal alan kazanımlarının çevresel ekolojik özelliklerin korunması, mevcut uygulama imar planları ile bütünlük arz etmesi (ulaşım bağlantıları çevresel kullanımların etkileri) ortadan kaldırmaktadır. Aynı zamanda plan kararı ile proje bazında uygulamaya dönülmesi proje sınırları dışındaki etkilerin göz ardı edildiğı sürdürülebilirlik ilkesi ile çelişki yaratmaktadır.

Kıyılar zel alanlardır her ülkenin sahip olamadığı uzunlukta bir kıyı bandı olan ülkemizde kıyılar tesadf uygulamalara terk edilemez. Ekolojik zellikler dikkate alınarak suni bir göletin ya da kanalın yapılması bağlantı sağlanan deniz nehir veya gln ekosistemini tehlikeye atmakta olup doğal kaynakların korunması ilkesine aykırıdır.

Taslağın 30. Maddesiyle 3621 sayılı Kıyı Kanununun, “doldurma ve kurutma yoluyla arazi kazanma ve bu araziler üzerinde yapılabilecek yapılar” başlıklı 7. Maddesinde değişiklik ve ek yapıldığı görülmektedir.

Bu madde ile taslağın 28 ve 29. Maddeleri ile yapılan değişikliklere benzer bir değişiklik yapılarak, Kıyı Kanunu’nun uygulanmasında evre ve şehircilik Bakanlığı’nın ağrılığını arttırmaya ve kıyı alanlarındaki süreci hızlandırıcı (doldurma ve kurutma ile ilgili olarak idarenin valili ğe ileteteği ve Bakanlığa gönderilecek teklifin “plan teklifi” haline getirilmesi) bir düzenleme getirilmektedir.

Ancak bu maddenin en çarpıcı yanı “Kıyı ve dolgu alanları ile sahil şeritlerinde 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununun koruma amaçlı imar planlarına ilişkin hükümleri uygulanmaz.” hükmü ile kıyıların Anayasa’ya aykırı bir biçimde pek çok kullanım ve yatırım için serbestçe kullanılabilecek yerler haline dönüştürülmesi sonucunu doğuracak olması ve koruma anlayışının bir kenara bırakılmasıdır.

Kıyıda geerleştirilecek doldurma ve kurutma gibi operasyonlar, kıyının zgn durumunu ve morfolojisini değiştirecektir.

Bu hüküm ile kıyılarda arkeolojik sit alanları, tarihsel kaleler, tersaneler, benzeri tüm kültür değerleri korumasız bırakılmakta ve örneğin kentsel, tarihsel ve arkeolojik sit niteliğine sahip ancak sermayenin önünde engel olarak duran değerlerimizin yıkılarak yerine bir turistik tesis, termik santral ya da herhangi bir kentsel kullanım kararı getirilmesinin önünde engeller kaldırılmaktadır. Bu

madde ile açıkça “kıyıda gelişmeye engel olacak bir korunacak kültür varlığına yer yoktur” denmektedir. Ayrıca bu yolla yargı kararlarının arkasından dolaşarak, Galataport, Haydarpaşa vb. gibi projelerin önü açılmaya çalışılmaktadır.

Tüm bu yönleriyle getirilmesi düşünülen değişiklikler Anayasa'nın 43.ve 63. Maddelerine aykırılık taşımaktadır.

Kıyı ve deniz alanları bir bütün oluş, ayrı bölgeler şeklinde değerlendirilmesi kıyıların jeomorfolojik, hidrodinamik ve ekolojisi açısından mümkün değildir. Bu nedenle 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu ile korunmakta olan alanların önünde doldurma ve kurutma yoluyla kazanılacak kıyı ve deniz alanlarının uygunluğu bilimsel (jeomorfolojik, hidrodinamik ve ekolojik) açıdan değerlendirildikten sonra, koruma altına alınmış alana (kara ve deniz alanına) olabilecek etkileri göz önüne alınarak izin verilmelidir. Bu değerlendirmeler ışığında yasa ile korunmakta olan alanların önünde doldurma ve kurutma ile kazanılacak alanların kullanımının, bütünlük yaklaşımından ve ilkelerinden ayrılmadan, “koruma amaçlı imar planlarına” uygun olarak tasarlanması zorunludur.

Bu değişiklik Türkiye bütün kıyı ve deniz alanlarında, 2863 sayılı ‘Kültür ve Tabiat Varlıklarını’ kanununu uygulanamaz duruma getirmektedir. Ülkemiz kıyıları, dünyanın en değerli ve önemli ‘kültür ve tabiat’ varlıklarına sahiptir. Kıyılarımız ve deniz alanlarımız, doğal özellikleri ve tarihi ve arkeolojik ve kültürel hazineleri ile ülkemizin kültür ve tabiat varlıklarını oluşturmaktadırlar. Bu nedenle vazgeçilemeyecek bu değerlerin korunması zorunludur. Önerilen madde değişikliği bu değerlerin yok olmasına neden olacaktır. Tartışmasız olan bu gerçeğin ışığında bu madde değişikliği kesin olarak yapılmamalıdır.

Bu tip madde değişiklikleri, kaçak yapı ve yanlış kullanımı özendirici aflar olarak algılanmaktadır.

Taslağın 31. Maddesiyle 3621 sayılı Kıyı Kanununun, “kıyı ve sahil şeridinde planlar” başlıklı **10. Maddesinde** değişiklik ve ek yapılmaktadır.

Taslağın bu maddesi ile kıyı ve sahil şeridindeki planlama sürecinde Turizm ve Kültür Bakanlığı'nın yetkisi ortadan kaldırılmaktadır. Bu düzenlemenin planlamada çok başlılığın giderilmesi açısından ilkesel düzeyde olumlu olduğunu söylemek mümkündür. Ancak, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın yetki alanı, bu yetkinin kullanımını denetleyecek mekanizmalar olmaksızın büyük ölçüde genişletildiğinden Anayasa'nın 123. maddesinde tanımlanan idarenin bütünlüğü ilkesine aykırılık olduğu görülmektedir.

Bu değişiklikte birlikte önerilen ek fıkranın içeriğine bakıldığında Kıyı Kanunu'nun amaç ve içeriğinden kopuk bir biçimde köy yerleşik alanları ve kırsal alanların sadece kıyı şeridinde değil tümündeki yapılaşmalara dair bir düzenleme yapıldığı görülmektedir. İyimser bir yaklaşımla, bu değişikliği 2008 finans krizi

sonrası koşullarda, Türkiye'nin bir ekonomik strateji olarak turizm yatırımlarını hızlandırması ile ilişkilendirmek ve kırsal turizm olanaklarının genişletilmesine odaklandığını söylemek olasıdır. Ancak ne yazık ki bu düzenleme de tüm ülke mekanının insan ve canlıların yaşam çevresi olarak görülmeksizin yatırım alanına dönüştürülmesine yönelik diğer yasal düzenlemelere eklenen yeni bir parçası olarak görünmekte ve gizli bir imar affını da içermektedir.

“Yapıldığı tarihteki mevzuata uygun olarak 11/7/1992 tarihinden önce oluşmuş yapılaşmalar yeni yerleşme alanları oluşturulmamak ve ilave yapı yapılmamak koşuluyla korunur.” hükmünün arkasına gizleyerek 1992 yılına kadar yapılmış kaçak yapılara AF anlamına gelebilecek uygulamalardan kesinlikle kaçınılmalıdır. Bu tür yapılar, mesafe şartları ve yapıldığı tarihteki mevzuata uygun yapılmış olsalar dahi, yürürlükte bulunan 3194 sayılı İmar Kanununun 42. Maddesinin ilgili fıkrası gereği; “... Mevcut hali veya öngörülen bir afet tehlikesi karşısında can ve mal emniyetini tehdit ettiği veya edebileceği...”; 2007 Deprem Yönetmeliği Performans Analizi koşullarını da sağlamayacağı açıktır. Kentsel dönüşüm bahanesiyle Türkiye’de 6 milyon 500 bin konut yıkılması hedeflenirken, 1992 yılından önce oluşmuş yapıları korumanın mantığını anlamak mümkün değildir.

Taslağın 32. Maddesiyle 3621 sayılı Kıyı Kanununun, “kıyıda ve doldurma ve kurutma yoluyla kazanılan araziler üzerinde yapılanmalara izin verilmesi “ başlıklı 11. Maddesine ek yapılması önerilmektedir.

Eklenmesi önerilen düzenlemeyle, sadece kamu yararına kullanılabilir olan kıyıların “*yapı işlet devret veya kiralama usulü veya imtiyaz sözleşmesi veya kamu özel ortaklığı ile gerçekleştirilen yatırımlar*”a (yatırımcılara) açıldığı görülmekte olup, kıyıları rantı açan bir yaklaşımla ele alındığı açık olan böyle bir değişikliğin kabulü olanaksızdır.

Taslağın 33. Maddesiyle 3621 sayılı Kıyı Kanununun, “kontrol, imar mevzuatına aykırı yapı ve ceza hükümleri” başlıklı 13. Maddesine ek yapılması önerilmekte ve önerilen bu değişiklikte Çevre ve Şehircilik Bakanlığının yetkilerinin artırıldığı görülmektedir.

Taslağın 34. Maddesiyle 3621 sayılı Kıyı Kanununun Geçici Maddesinin değiştirilmesi öngörülmektedir.

Taslağın bu maddesi ile 3621 sayılı kanunun Geçici 1. Maddesinde değişiklik yapılarak, 3830 sayılı sayılı Kıyı Kanunu’nda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun’un R.G. ‘de yayım tarihi olan 11.7.1992 tarihi temel alınarak, bu tarihten önce onaylı uygulama imar planlarının sahil şeritleri veya kıyı tarafındaki yapı yaklaşma mesafesi ile ilgili hükümlerinin geçerli olması hali “bu alanlar yapılaşmamış olsa dahi” ifadesinin eklenmesi ile Kıyı Kanunu’nun varlık sebebine tamamen aykırı bir biçimde genişletilmiştir. Bu düzenlemenin şehircilik ilkeleri yanında hukukun esaslarına açıkça aykırı olduğu görülmektedir.

Taslağın 35. Maddesiyle 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanununun “ilim ve edebiyat eserleri”nin tanımlandığı **2. Maddesinin** birinci fıkrası üçüncü bendinin değiştirilmesi öngörülmektedir.

Taslakta bu değişiklik “*Kamu kurum ve kuruluşları tarafından yaptırılıp onaylanan imar planları, projeler ve haritalar hariç olmak üzere her tür ve ölçekteki planlar ve haritalar, tasarım ve projeler, krokiler ile idareler tarafından onaylansın veya onaylanmasın, bedii vasfı bulunmayan her nevi teknik ve ilmi mahiyette fotoğraf eserleri, resimler ile endüstri, çevre ve sahne tasarım ve projeleri, coğrafya ve topoğrafyaya ait maket ve benzerleri, görev, yetki ve sorumlulukları Bakanlık ve Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından çıkarılacak Yönetmelikle belirlenen ve yerel yönetimler bünyesinde kurulan mimari estetik kurullarınca özgün fikir ifade ettiğine karar verilen ve tescil edilen mimari proje, tasarım ve maketler*” şeklinde ifade edilmiştir.

Daha önce “bedii vasıf” (estetik değer) taşımaya dahi salt fikri bir emek harcanarak ortaya çıkartılan, bilimsel ve teknik nitelikli fikri ürün olan mimari projeler eser olarak tanımlanırken, önerilen değişiklikle mimari projelerin varlığı kendinden menkul, belediyeler bünyesinde kurulacak olan “estetik kurul”un uygun görmesi sonucunda eser sayılabileceği düzenlenmektedir.

Bu madde değişikliği ile kamu kurumları tarafından hazırlanıp onaylanan imar planları, projeler ve haritalar “eser” kapsamında çıkarılmıştır. Dolayısıyla ürettikleri plan ve projeler eser sayılmayacağından kamu kurumlarında çalışan planıcı ve mimarların “eser sahibi” olarak korunması gereken haklarından söz edilemeyecektir. Yasanın mevcut halinde kamuda çalışan “memur, hizmetli ve ya işçilerin” eserleri üzerindeki mali hakların çalıştıkları kurumlara ait olduğu hükmü (m.18) yer alırken getirilmek istenen bu değişiklikle kamuda üretilen imar planları ve projeler için hiçbir hak kullanılamayacaktır. Oysa bilim, edebiyat ve sanat eserlerinin ve fikri mülkiyet haklarının korunmasına yönelik uluslar arası sözleşmeler ile Anayasa’nın devlete yüklediği görevler gereği; hangi şartlarda üretilirse üretilsin, eğer “eser” olmanın ön koşulunu taşıyor ise yani bir fikri üretim var ise bilimsel eser olarak bütün plan ve projeler ve bunların eser sahiplerinin hakları korunur.

Bu maddede yapılan ikinci değişiklik ise; mimari proje, tasarım ve maketlerin, ayrıntıları Kültür ve Turizm Bakanlığı ile Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından çıkarılacak Yönetmelikle düzenlenecek yerel yönetimler bünyesindeki kurulan kurulların “özgün fikir ifade ettiğine” karar vermesi halinde eser sayılacağına ilişkin düzenlemedir.

Bu düzenleme 5846 sayılı Kanuna hakim olan “eser sahipliği teorisi”ni ortadan kaldırmaktadır. Eser sahipliği eser niteliğindeki bir ürünün yaratılmasıyla meydana gelen bir statüdür. Eserin meydana gelmesiyle birlikte ortaya çıkan bir hukuki durumdur. Bu nedenle 5846 sayılı Kanunun koruması altında olabilmek

için bir eser vücuda getirmek yeterlidir. “Sahibinin hususiyetini taşıması” ve “yasada sayılan kategoriler içinde yer alması” koşullarının bulunduğu Yasadaki eser tanımına göre başka bir koşul aranmaz. Buradaki “hususiyet” bağımsız bir fikri çalışmanın ürünü olmasıdır. Yani eser niteliği bağımsız fikri çalışmaya bağlı olarak kendiliğinden ortaya çıkar. Eser niteliğinin belirlenmesi bakımından bir test olmadığı gibi herhangi bir kişi veya merci de bu konuda yetkili kılınmamıştır. Yasadabelirtilen kategoriler içinde sayılan ürünlerde, herhangi bir uyumsuzluk olmadığı müddetçe sahibinin hususiyetinin varlığı kabul edilir. Bu konuda bir uyumsuzluk söz konusu olduğunda, yani taklit, kopyalama, intihal gibi bağımsız bir fikri çalışma olmadığı iddia edildiğinde isetespit etmek ve uyumsuzluğu çözmek konusundaki yetki bağımsız mahkemelerdedir.

Yasayla getirilmek istenen değişiklikte ise; bir mimari projenin eser olmanın ön koşulu olan bağımsız bir fikri çalışmanın sonucu olarak meydana gelmesiyle birlikte herhangi bir başka koşula bağlı olmaksızın eser sayılması ve eser sahibinin haklarının Yasa kapsamında koruma altında olması; diğer eser türlerinden farklı olarak başka bir koşula daha bağlanmaktadır. Bu da yerel yönetimler bünyesinde kurulan estetik kurulların “kararı ve tescili” şartıdır.

Diğer eser türleri için herhangi bir tescil şartı aranmaz iken mimari projelerin eser sayılabilmesi için bir kurulun kararı ve tescili şartının getirilmesi öncelikle kanun önünde eşitlik ilkesine aykırıdır.

Öte yandan mimari tasarımın sınırları belli olmayan bir yöntemle, subjektif değerlendirmelerde bulunabilecek olan bir kurulun üyelerinin estetik anlayışlarına bağlı olarak verecekleri kararlar eser niteliği kazanacak olması fikri hakların korunmasının özüne aykırıdır.

Bu kurulun kimlerden oluşacağı, hangi kriterlere bağlı olarak çalışmalarını yürüteceği hususlarının yönetmeliğe bırakılmış olması ise hukuk devleti ilkesine aykırıdır. Belirlilik ve öngörülebilirlik özellikleri taşımayan ve dolayısı ile hukuki güvenlik sağlamayan kurullar Anayasanın 2. maddesi ile bağdaşmaz.

Taslağın 36. Maddesiyle 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanununun “manevi haklar” kapsamındaki, “eserde değişiklik yapılmasını menetmek” başlıklı **16. Maddesine**; “Parsel maliki ile yapılan bir sözleşmeye dayanılarak ücreti karşılığında hazırlanan ya da inşa edilen; mimari estetik kurulunca özgün fikir ifade ettiğine karar verilmeyen mimari proje veya mimarlık eserinde müellifin muvafakati alınmaksızın ilave ve değişiklikler yapılabilir. Bu durumda yapı mevcut ise mimari proje bedelinin % 30’u, inşaatı devam ediyor ise mimari proje bedelinin % 20’si müellifine verilmek zorundadır. Sözleşmesinde aksine bir hüküm var ise sözleşmeye uyulur. Ruhsata tabi olmayan basit tadilatlarda ise müellifin muvafakati aranmaz. Yıkılan yapılarda aynı projeler kullanılmadıkça herhangi bir hak talep edilemez.” şeklinde ek yapıldığı görülmektedir.

Yukarıda kısmen açıklanan eser sahipliği teorisinin sonucu olarak; gerek eser

niteliğinin ortaya çıkması gerekse korumanın devreye girmesi bakımından herhangi bir merciiye başvurmak, kayıt yaptırmak gibi prosedürlere gerek yoktur. Örneğin, yapı ruhsatının verilip verilmediği, işverenin onay verip vermediği, mimar tarafından çizilip çizilmediği gibi hususlar telif koruması bakımından önem arzetmemektedir.

Bu maddedeki değişikliğe göre “*özgün fikir ifade ettiğine karar verilmeyen mimari proje*”de tadilat ve ilave yapılması için izin alınması gerekmemektedir. Mevcut yasal duruma göre de ortada “eser” sayılan bir ürün yoksa değişiklik yapmak için izin alınmasına gerek yoktur. Ancak sorun mimari projenin eser olup olmadığına bir kurul tarafından karar verilmesindedir. Bu hususun değerlendirmesi yukarıda yapılmıştır.

Bu düzenlemedeki bir diğer sorun, uluslar arası sözleşmelere ve Anayasaya aykırı olarak mimari projelerin eser niteliği kazanmasını kurulun kararına bağlı kıldıktan sonra, “*özgün fikir ifade etmediğine karar verilen mimari proje*” ve mimarlık eserlerinde değişiklik ve ilavelerin bir bedel ödenmek şartıyla yapılabilmesidir.

Bilindiği üzere ilim ve edebiyat eserleri kapsamında sayılan mimari projeler dışında, estetik değere sahip olan somut mimarlık eserleri Kanununun 4. maddesinde güzel sanat eseri sayılmıştır. Burada kastedilen “yapı”dır. Yapının “mimari eser” olarak koruma altında olması için mimari projeye bağlı olarak üretilmiş olması yeterli olmayıp, estetik değere sahip olması şartı da aranmaktadır.

5846 sayılı Yasanın 13. maddesine göre, bir eser meydana gelmiş ise sahibinin mali ve manevi hakları kanunun koruması altındadır. Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu’nun üçüncü bölümünde eser sahibine tanınmış manevi ve mali haklardan oluşan fikri haklar sıralanmaktadır. “Eserde değişiklik yapılmasını menetmek” hakkı (m.16) Kanunda manevi haklar arasında sayılmaktadır. Fikri hukukta eser sahibinin manevi haklarına ilişkin koruma Medeni Kanundaki şahsiyet haklarının kullanılmasına dair hükümlerle paraleldir. Manevi haklar eser sahibinin şahsına bağlıdır ve aynı şekilde bu hakların devri de (burada devredilen hakkın kendisi değil kullanma yetkisidir) kişinin kendi tasarrufu ile mümkündür.

Yapılması düşünülen değişikliğe göre eser niteliğine sahip yapılarda izin almadan değişiklik yapılabilecek, ancak bir bedel ödenecektir. Bedel ödenmek şartıyla her türlü değişikliğin yapılmasına izin veren bu düzenleme eser üzerinde eser sahibinin manevi hakkının kullanımını ortadan kaldırmaktadır.

Getirilen ilave fıkrada bunlarla yetinilmemiş, “*Ruhsata tabi olmayan basit tadilatlar da ise müellifin muvafakatı aranmaz.*” denilerek esasen eseri tümünden bozabilecek değişikliklerde ise izin alınması şartı ortadan kaldırılmıştır. İmar Kanunu’nun 21. Maddesindeki “*Derz, iç ve dış sıva, boya, badana, oluk, dere, doğrama, döşeme ve tavan kaplamaları, elektrik ve sıhhi tesisat tamirleri ile çatı onarımı ve kiremit aktarılması ve yönetmeliğe uygun olarak mahallin hususiyetine*

göre belediyelerce hazırlanacak imar yönetmeliklerinde belirtilecek taşıyıcı unsuru etkilemeyen diğer tadilatlar ve tamiratlar ruhsata tabi değildir.” düzenlemesi göz önünde bulundurulduğunda eser niteliğindeki bir yapıda bu gibi değişiklikler yapıldığında eserin bozulması ve hatta eser niteliğini kaybetmesi dahi mümkün iken, bu gibi değişikliklerin izin alınmadan yapılabilecek olması “eser sahipliği haklarını” tümenden ortadan kaldırmaktadır.

Taslağın 37. Maddesiyle 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanununun “manevi haklar” kapsamındaki, “eser üzerindeki haklara ilişkin koruma sürelerini” belirleyen 27. Maddesine ek yapılması önerilerek; “Mimarlık eserleri için ise, yapı yıkıldığında veya proje müellifi vefat ettiğinde, kalıcı olarak temyiz kudretini kaybettiğinde veya gaipliğine hükmedildiğinde telif hakkı son bulur.” Şeklinde düzenleme getirilmektedir.

Bilindiği üzere Yasada fikri hakların korunması süreyle sınırlandırılmıştır. Eser sahibinin ölümünden sonra da belli bir koruma süresi öngörülmektedir. Koruma süresi eser sahibinin yaşadığı müddetçe ve ölümünden itibaren 70 yıl devam eder.

Getirmek istenen bu ek fıkra ile mimarlık eserlerinin sahiplerinin hakları hayatta olduğu süre ile sınırlı tutulmuştur. Eser sahibinin ölümünden sonra Kanunun 19. maddesinde sayılan kişiler tarafından bir kısım haklar 70 yıl boyunca kullanılabilir iken, bu düzenleme ile mimarlık eserlerinde eser sahibinin ölümüyle telif haklarının sona erdirilmesi söz konusudur.

Yapılmak istenen diğer değişikliklere ilişkin açıklamalarda belirtildiği üzere, mimari projeler ve mimarlık eserlerine ilişkin haklar ortadan kaldırılmaya çalışılmaktadır.

Oysa Türkiye'nin 1951 yılında imzalayarak katıldığı Bern Sözleşmesi'nin 2. maddesinde mimari proje ve mimarlık eserleri korunan eserler arasında yer almakta ve devamı maddelerinde eser sahiplerinin eserleri üzerindeki hakları ve koruma süreleri (koruma süresi sözleşmede 50 yıldır) düzenlenmektedir.

Sözleşmeye göre fikir ve sanat eserlerini korumak üzere bir birlik kurulmuş olup, birliğe katılan ülkeler eser sahiplerinin haklarını tüm üye ülkelerde korumayı taahhüt etmişlerdir. Sözleşmede tanınan asgari hakları kendi mevzuatında bulunmasa dahi üye ülkelerin vatandaşlarına tanıma zorunluluğu vardır. Dolayısıyla mimari proje ve mimarlık eserleriyle ilgili getirilmek istenen bu değişikliklerle fikri mülkiyet hakları kısıtlanırken, birliğe katılan ülkelerin vatandaşlarının Türkiye'de yaptıkları mimari proje ve mimarlık eserleri üzerindeki haklarını sözleşme hükümlerine göre koruma yükümlülüğü olduğundan yabancıyı vatandaşından daha çok koruyan bir durumla karşı karşıya kalınabilecektir.

Anayasa'nın 64. maddesine göre sanatı ve sanat eserlerini korumak, desteklemek ve bunun için gerekli tedbirleri almak devletin görevleri arasındadır.

Mimarlık eserlerinin korunması bir ülkenin kültürü ve sanatı açısından büyük

önem taşır. Tasarı taslağındaki değişikliklerin yasalması halinde mimarlık eserleri için hiçbir koruma söz konusu olmayacaktır. Bu değişiklikler fikri mülkiyet haklarını ve sanat eserlerini korumayı amaçlayan ve Türkiye'nin de imzaladığı uluslararası sözleşmelere ve Anayasa'ya aykırıdır.

Taslağıın 38. Maddesiyle 6107 sayılı İller Bankası Anonim Şirketi Hakkında Kanunun, “denetim kurulu” başlıklı **9. Maddesinde;**

Taslağıın 39. Maddesiyle aynı kanunun “mali ve sosyal haklar” başlıklı **12. Maddesinde;**

Taslağıın 40. Maddesiyle de aynı kanunun “çeşitli hükümler” başlıklı **13. Maddesinde** değişiklik yapılması önerilmektedir.

Taslağıın 41. Maddesiyle 644 sayılı **Çevre ve Şehircilik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin;** Bakanlığın görevlerini tanımlayan **2. Maddesine** ek yapıldığı; Mekânsal Planlama Genel Müdürlüğünün görevlerini tanımlayan **7. Maddesinde** değişiklik yapıldığı; Mesleki Hizmetler Genel Müdürlüğünün görevlerini tanımlayan **12. Maddesinde** değişiklik ve ek yapıldığı; Tabiat Varlıklarını Koruma Genel Müdürlüğünün görevlerini tanımlayan **13/A Maddesinde** değişiklik yapıldığı; Eğitim ve Yayın Dairesi Başkanlığının görevlerini tanımlayan **20. Maddesinde** değişiklik ve ek yapıldığı; Bakanlığın sürekli kurul ve şûralarını tanımlayan **27. Maddesinde** değişiklik ve ek yapıldığı; 653 sayılı KHK ile kaldırılan **32. Maddesinin** “Kamu kurum ve kuruluşlarının, gerçek ve özel hukuk tüzel kişiliklerinin yükümlülükleri ve idari yaptırımlar” başlığıyla yeniden eklendiği; ilave edilen **Ek Madde-2** ile Çevre ve Şehircilik Bakanlığına ait memur kadroları ile sözleşmeli personel pozisyonlarına ilişkin düzenleme getirildiği görülmektedir.

Yapılan bu değişiklikler; Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın teşkilatı, görevleri, yetkileri konusunda değişiklikler, yeni düzenlemeler içermektedir.

Çevre ve Şehircilik Bakanlığının kurulması ile bazı kanun ve kanun hükmünde kararnamelerde değişiklik yapılması; 6/4/2011 tarihli ve 6223 sayılı Kanunun verdiği yetkiye dayanılarak, Bakanlar Kurulu'nca 29/6/2011 tarihinde kararlaştırılarak 04.07.2011 tarihli, 27984 Mükerrer Resmi gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

644 sayılı KHK'de 08/08/2011 tarihli, 648 sayılı.K.H.K.; 23/08/2011 tarihli, 653 sayılı KHK, 11/10/2011 tarihli 662 sayılı KHK, 16/05/2012 tarihli 6306 sayılı Kanun ile değişiklikler yapılmıştır.

Oysa 6223 sayılı Kamu Hizmetlerinin Düzenli Etkin Ve Verimli Bir Şekilde Yürütülmesini Sağlamak Üzere Kamu Kurum Ve Kuruluşlarının Teşkilat Görev Ve Yetkileri İle Kamu Görevlilerine İlişkin Konularda Yetki Kanununun 2. Maddesi uyarınca;”**Bakanlar Kuruluna verilen Kanun Hükmünde Kararname çıkarma yetkisi, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay süre**

ile geçerlidir.”

Zaten “yasama yetkisini” denetimsiz biçimde kullanması açısından Anayasa Mahkemesinde dava konusu edilmiş ve hukuki tartışmaların merkezinde olan Kanun Hükmünde Kararname çıkarılması, dayandığı yetki yasasında belirtilen süreyi dahi aşarak, torba kanunlar içeriğinde sürekli yetki kullanılmaya çalışılması açısından ayrı bir Anayasal hukuki sorun olarak karşımıza çıkmaktadır.

Taslağın 42. Maddesiyle 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Çevre ve Şehircilik Bakanlığına ait bölümüne ek yapılmaktadır.

Taslağın 43. Maddesi “yürürlük” maddesi olup, bu kanunun yayımı tarihinden 6 ay içinde yürürlüğe gireceği belirtilmekte;

Taslağın 44. Maddesi “yürütme” maddesi olup, bu kanunun Bakanlar Kurulunca yürütüleceği ifade edilmektedir.

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI'NA İDARİ VE MALİ DENETİM ÜZERİNE GÖNDERİLEN YAZI

7 Ocak 2014

T.C.

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI

Rehberlik ve Teftiş Başkanlığı'na

Konu : 07.11.2013 tarih, 28814 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Bakanlar Kurulu kararı ve Bakanlığınızın Rehberlik ve Teftiş Başkanlığı'nın 28.11.2013 tarih 05.13.54 ve 06.01.2014 tarih 3353 sayılı denetim yazıları hk.

07.11.2013 tarihli Resmi Gazete'de Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'ne bağlı Orman Mühendisleri Odamız üzerinde Orman ve Su İşleri Bakanlığınca idari ve mali denetim yapılacağına ilişkin karar yayımlanmıştır.

1954 tarihinde kurulan Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği ve odaların kuruluş yasası olan 6235 sayılı Kanun'da, 1982 Anayasası'nın 135. Maddesi'ndeki kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşlarına dair düzenlemelere bağlı olarak 1983 yılında 66 ve 85 sayılı Kanun Hükmünde Kararnemelerle ek maddeler getirilmiştir. Bu düzenlemelerde bir yandan meslek odalarına kamu tüzel kişiliği tanınırken diğer yandan merkezi idarenin denetimini öngören hükümlere yer verilmiştir. 1995 yılında TBMM'de grubu bulunan tüm siyasal partilerin uzlaşması ile 1980 darbesinin ürünü olan Anayasa'nın 135. maddesinde meslek kuruluşlarının siyaset yasağı kaldırılmış ve meslek kuruluşlarının mali ve idari denetimine ilişkin fıkra, "Bu meslek kuruluşları üzerinde Devletin idari ve mali denetimine ilişkin kurallar kanunla düzenlenir" biçimine dönüştürülmüştür. Bu maddeden de anlaşılacağı üzere, mali ve idari denetim konusunda merkezi yönetimin yetkisi vesayet denetiminden de daha dar kapsamda bir denetime tabi kılınmıştır.

Buna bağlı olarak diğer meslek kuruluşlarına ilişkin yasalarda çeşitli değişiklik ve ek düzenlemelere gidilmiştir. 6235 sayılı Yasanın Ek-3 maddesinde, gerekçesinde ne şekilde yapılacağına da belirlenmesi öngörülmüş iken; "Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği üzerinde, Bayındırlık Bakanlığınca; ihtisas dallarına göre, Odalar üzerinde ise, ilgili bakanlıklarca idari ve mali denetim yapılır. İlgili Bakanlıklar; Bakanlar Kurulu Kararnamesi ile tespit edilir" şeklinde sınırları çizilmemiş bir denetim yetkisi getirilmiş ancak otuz yıl zarfında hiçbir siyasal iktidar ilgili bakanlığın tespitine ilişkin bir Bakanlar Kurulu kararı almamıştır.

EK-3. maddede bu haliyle ve Yasanın diğer maddelerinde de Bakanlığın Birlik ve Oda organlarının karar ve işlemleri üzerindeki tasarruflarının çerçevesi, sınırları ve usulleri belirlenmemiştir. Oysa Anayasa hükmü çok açık olup; idari ve mali denetime ilişkin kuralların "kanunla" belirlenmesi gerekmektedir. Yine merkezi idarenin vesayet yetkisinin söz konusu olduğu mahalli idarelerin düzenlendiği 127. Maddede de; "Merkezî idare, mahallî idareler üzerinde, mahallî hizmetlerin idarenin bütünlüğü ilkesine uygun şekilde yürütülmesi, kamu görevlerinde birliğin sağlanması, toplum yararının korunması ve mahallî ihtiyaçların gereği gibi karşılanması amacıyla, kanunda belirtilen esas ve usuller dairesinde idarî vesayet yetkisine sahiptir" denilerek böyle bir denetimin esas ve usullerinin kanunla belirlenmesi gerektiği hususuna işaret edilmektedir.

Merkezi idarenin, meslek kuruluşlarının “işlemleri” üzerindeki yetkileri yerinden yönetimin özerkliğini ve bağımsızlığını ortadan kaldıracak nitelikte olamaz. Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartı, merkezi idarenin denetimini sıkı kurallara bağlamış ve yerel yönetimlerin kendi faaliyet ve iş alanlarında sadece Anayasaya ve kanunlara uygunluk denetimine olanak tanımış ve yerindelik denetimini yasaklamıştır.

İdari vesayet yetkisi kural değil, bir istisnadır. Yani bütün işlem ve kararların Bakanlıkça incelemeye alınarak denetlenmesi gibi bir idari denetim söz konusu değildir. Konusunun ve usulünün mutlaka yasayla belirlenmesi gerekmektedir. İdari vesayet emir ve talimat verme veya denetlenen idarenin yerine geçerek işlem tesis etme şeklinde kullanılmayacağı, yerindelik denetimi anlamına gelebilecek bir denetim olmadığını Anayasa Mahkemesi ve doktrin kabul etmektedir. Bir kez daha belirtmek gerekirse bu yetkiler ancak yasanın öngördüğü hallerde ve usullerde kullanılabilir. Ancak 6235 sayılı Kanun’da Birlik ve Odalar üzerinde Bakanlığın hangi usul ve esaslara göre denetim yetkisine sahip olduğuna ilişkin hiçbir düzenleme yer almamaktadır.

Yukarıda açıklanan nedenlerle, TMMOB’ye bağlı Odaların idari ve mali denetimini yapacak Bakanlıkları belirlemek üzere Bakanlar Kurulu kararı alınarak, usulleri ve koşulları tarifleyen yasal düzenlemeler olmadan bu yetkinin kullanılması olanaklı değildir. İdari ve mali denetimin esas ve usulleri, kuralları kanunla belirlenmeden sadece Bakanlar Kurulu kararına dayalı olarak Bakanlıkça herhangi bir denetim yapılmasının Anayasa’ya aykırı olacağı kuşkusuzdur.

Mali ve idari özerkliği olmayan, merkezi bütçe ile yönetilen Oda şubelerinin seçim sürecine girmiş olduğu göz önüne alındığında, bağlı şubelerde denetim yapma kararınızı manidar karşıladığımızı da ifade etmek isteriz.

Ayrıca, 07.11.2013 tarihinde yayımlanan Bakanlar Kurulu kararının iptaline yönelik Danıştay nezdinde dava açmış bulunuyoruz. Hukuk devleti ilkesi, bir konuda dava açılmış ise yargı kararının beklenmesini emreder. Yani, ortada bir yürütmenin durdurulması kararı yokken de idarenin dava sonucunu beklemesi ve karar verilinceye kadar idarenin karşı tarafa zarar vermemesi hukuk devleti ilkesine bağlılığın ve saygının bir gereğidir.

Sonuç olarak, Bakanlığımız, Anayasa’ya aykırı olarak Bakanlar Kurulu kararına dayanarak Orman Mühendisleri Odamız hakkında idari ve mali denetim yapamaz. Yasaya aykırı olarak başlatmış bulunduğunuz denetime ivedilikle son vermenizin bağlı yetki ve hukuka saygının bir gereği olduğunu belirtir, gereğinin tarafımıza bildirilmesini arz ederiz.

ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK BAKANLIĞI'NA İDARİ VE MALİ DENETİM ÜZERİNE GÖNDERİLEN YAZI

24 Ocak 2014

ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK BAKANLIĞI'NA ANKARA

Konu : 17 Aralık 2013 tarih 28854 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Bakanlar Kurulu Kararı hk.

17 Aralık 2013 tarihli Resmi Gazete’de Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği’ne bağlı Çevre Mühendisleri Odası, Elektrik Mühendisleri Odası, Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası, İç Mimarlar Odası, İnşaat Mühendisleri Odası, Jeofizik Mühendisleri Odası, Jeoloji Mühendisleri Odası, Makina Mühendisleri Odası, Mimarlar Odası, Peyzaj Mimarları Odası ve Şehir Plancıları Odası üzerinde Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca idari ve mali denetim yapılacağına ilişkin karar yayımlanmıştır.

1954 tarihinde kurulan Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği ve Odaların kuruluş yasası olan 6235 sayılı Kanun’a, 1982 Anayasası’nın 135. Maddesindeki “kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşları”na dair düzenlemelere bağlı olarak 1983 yılında 66 ve 85 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamelerle ek maddeler getirilmiştir. Bu düzenlemelerde bir yandan meslek odalarına kamu tüzel kişiliği tanınırken diğer yandan meslek odalarının demokratik yönetimin vazgeçilmez unsuru olan baskı grupları içinde yer almalarından dolayı merkezi idarenin denetimi altına alma isteminin ağır bastığı görülmektedir. Olağanüstü dönemin ürünü olan ve demokratik esaslara aykırı olan bu düzenlemeler bugüne kadar hep tartışma konusu olmuştur. Bu tartışmalar 1995 yılında yapılan Anayasa değişikliği ile bir nebze giderilmiştir. 1995 yılında TBMM’de grubu bulunan tüm siyasal partilerin uzlaşması ile 1980 darbesinin ürünü olan Anayasa’nın 135. maddesindeki meslek kuruluşlarının siyaset yasağı kaldırılmış ve meslek kuruluşlarının mali ve idari denetimine ilişkin fıkra, “Bu meslek kuruluşları üzerinde Devletin idari ve mali denetimine ilişkin kurallar kanunla düzenlenir” biçimine dönüştürülmüştür. Bu maddeden de anlaşılacağı üzere, mali ve idari denetim konusunda merkezi yönetimin yetkisi vesayet denetiminden de daha dar kapsamda ele alınmıştır.

Anayasa’daki bu değişikliğe bağlı olarak diğer meslek kuruluşlarına ilişkin yasalarda çeşitli değişiklik ve ek düzenlemelere gidilmiş olmasına karşın 6235 sayılı Yasa’da bir değişiklik yapılmamıştır. 6235 sayılı Yasanın Ek-3 maddesinin gerekçesinde denetimin ne şekilde yapılacağına da belirlenmesi öngörülmüş iken; “Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği üzerinde, Bayındırlık Bakanlığınca; ihtisas dallarına göre, Odalar üzerinde ise, ilgili bakanlıklarca idari ve mali denetim yapılır. İlgili Bakanlıklar; Bakanlar Kurulu Kararnamesi ile tespit edilir” şeklinde sınırları çizilmemiş bir denetim yetkisi getirilmiş ancak otuz yıl zarfında hiçbir siyasal iktidar ilgili bakanlığın tespitine ilişkin bir Bakanlar Kurulu kararı almamıştır.

EK-3. maddede bu haliyle ve yasanın diğer maddelerinde de Bakanlığın Birlik ve Oda organlarının karar ve işlemleri üzerindeki tasarruflarının çerçevesi, sınırları ve usulleri belirlenmemiştir. Oysa Anayasa hükmü çok açık olup; idari ve mali denetime ilişkin kuralların “kanunla” belirlenmesi gerekmektedir. Bunun yanında Anayasa Mahkemesi’nin

“merkezi idarenin meslek kuruluşlarının ‘işlemleri’ üzerindeki yetkilerinin meslek kuruluşlarının özerkliğini ve bağımsızlığını ortadan kaldıracak nitelikte olamayacağı”na ilişkin kararları mevcuttur.

İdari vesayet yetkisi kural değil, bir istisnadır. Yani bütün işlem ve kararların Bakanlıkça incelemeye alınarak denetlenmesi gibi bir idari denetim söz konusu değildir. Konusunun ve usulünün mutlaka yasayla belirlenmesi gerekmektedir. Bir kez daha belirtmek gerekirse bu yetkiler ancak yasanın öngördüğü hallerde ve usullerde kullanılabilir. Ancak 6235 sayılı Kanun’da Birlik ve Odalar üzerinde Bakanlığın hangi usul ve esaslara göre denetim yetkisine sahip olduğuna ilişkin hiçbir düzenleme yer almamaktadır.

Yukarıda açıklanan nedenlerle, TMMOB’ye bağlı Odaların idari ve mali denetimini yapacak Bakanlıkları belirlemek üzere Bakanlar Kurulu kararı alınarak, usulleri ve koşulları tarifleyen yasal düzenlemeler olmadan bu yetkinin kullanılması olanaklı değildir. İdari ve mali denetimin esas ve usulleri, kuralları kanunla belirlenmeden sadece Bakanlar Kurulu kararına dayalı olarak Bakanlıkça herhangi bir denetim yapılmasının Anayasa’ya aykırı olacağı kuşkusuzdur.

Ayrıca, 17 Aralık 2013 tarihinde yayımlanan bu Bakanlar Kurulu kararının iptaline yönelik Danıştay nezdinde dava açmış bulunuyoruz. Hukuk devleti ilkesi, bir konuda dava açılmış ise yargı kararının beklenmesini emreder. Yani, ortada bir yürütmenin durdurulması kararı yokken de idarenin dava sonucunu beklemesi ve karar verilinceye kadar idarenin karşı tarafa zarar vermemesi hukuk devleti ilkesine bağlılığın ve saygının bir gereğidir.

Sonuç olarak, Bakanlığımız, Anayasa’ya aykırı olarak Bakanlar Kurulu kararına dayanarak 11 Odamız hakkında idari ve mali denetim yapamaz. Anayasa ve Yasa’ya aykırı olarak alınmış Bankalar Kurulu kararının, yargı tarafından karar verilinceye kadar uygulamaya konulmamasının bağlı yetki ve hukuka saygının bir gereği olduğunu belirtir, tarafımıza bilgi verilmesini arz ederiz.

Saygılarımızla,

Mehmet SOĞANCI
Yönetim Kurulu Başkanı

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI`NA OMO`NUN DENETİMİYLE İLGİLİ GÖNDERİLEN YAZI...

27 Ocak 2014

T.C.

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI

Rehberlik ve Teftiş Başkanlığı'na

İlgi: 13.01.2014 tarih 86274848-10340 sayılı yazınız hk.

İlgi yazınızda 07.01.2014 tarihli yazımıza yanıt verildiği belirtilmektedir.

Ancak tarafımıza yollanan ilgi yazınızda; yazımızdaki hususlara hiç değinilmemiş, aksine Orman Mühendisleri Odamız ile bağlı İstanbul Şubesi yöneticileri hakkında Bakanlığın Rehberlik ve Teftiş Başkanlığı Yönetmeliği'nin 14/2 maddesine aykırı davrandıkları gerekçesiyle Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulunulması yönündeki kararınız iletilerek, idari açıdan da TMMOB Disiplin Yönetmeliği esasları çerçevesinde disiplin soruşturması açmamız istenmektedir.

Öncelikle bizim yazımız ile verilen yanıt arasında herhangi bir ilgi bulunmamaktadır.

Bizim dile getirmiş olduğumuz konu, TMMOB ve bağlı Odaların kamu tüzelkişiliğine sahip Anayasal kuruluş oldukları, bu tüzelkişiliklerin merkezi idare tarafından denetiminin usul ve esaslarının Anayasa'nın 135. maddesinde belirtildiği şekliyle kanunla düzenlenmesi gerektiğidir. Yazımızda bu kural yerine getirilmeden Bakanlar Kurulu kararı ile yasama organının yetki devrine yol açan idari işlemle yapılmaya çalışılmasının Anayasa'ya aykırı olduğu vurgulanmıştır. Yazımızda, anılan Bakanlar Kurulu kararına karşı tarafımızca dava açıldığı, hukuk devleti ilkesi gereği açılan davanın sonucunun beklenmesi gerektiği; Oda ile ilgili denetimin tamamlanmasına karşın, tüzelkişiliği ve ayrı bütçesi olmayan şube denetiminin ayrıca yapılmasında hukuki bir dayanak ve yararın olmadığı; şubelerin genel kurul sürecinde olması nedeniyle siyasi mülhazaların genel kurullara gölge düşüreceği tehlikeleri dile getirilmiş ve bu tehlikelere meydan verilmemesi için denetimlerin durdurulması gerektiği belirtilmiştir.

Bilindiği üzere; Bakan, siyasal iktidarı temsil etmekle birlikte bakanlık teşkilatı kendi hizmet alanında devlet tüzelkişiliğini temsil etmektedir. Biz talebimizi devlet tüzelkişiliğini temsil eden Bakanlığa iletmiştik. Bu nedenle, talebimize yanıtın da "kendi hizmet alanında kamu tüzelkişiliğini temsil eden TMMOB'ye yapıldığının bilinciyle verilmiş olmasını" beklemek kurum ciddiyetine aykırı olmasa gerekir.

Ancak, ne yazık ki, yazımıza yanıt vermek yerine, yazınızda Orman Mühendisleri Odası ve İstanbul Şube yöneticileri hakkında Cumhuriyet Savcılığına suç duyurusunda bulunduğunuz ifade edilmiş, öte yandan da hukuka aykırı olduğunu

belirttiğimiz bir denetim işleminden dolayı Oda yöneticilerimiz hakkında disiplin soruşturması açmamız istenmiştir.

Bu istem ve tutum kamu idaresinin üstlendiği kamu hizmeti anlayışıyla bağdaşmamaktadır. Çünkü bizim istemimiz salt keyfi yoruma dayalı bir istem değildir. Biz değil Anayasa demektedir ki, “Bu meslek kuruluşları üzerinde Devletin idari ve mali denetimine ilişkin kurallar kanunla düzenlenir.”

6235 sayılı TMMOB Kanunu’nda bu hükme uygun bir kural var mıdır? Bakanlığınız hangi kural dairesinde denetim yapmaktadır? Bakanlık kendi iç teşkilatına ilişkin denetim hükümlerini Oda üzerinde kullanamaz. Kullanır ise hukuka aykırı işlem yapmış olur ki; Oda’yı denetleyerek de hukuka aykırı olarak “keyfi denetim işlemi” gerçekleştirmiştir.

Öte yandan Bakanlığınız, şube denetlemeleri ile de Oda tüzelkişiliğini tanımayarak siyasi taraf olmuştur. Orman Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu’nun şubelerin denetlenemeyeceğine ilişkin gerekçeli kararını Bakanlığınıza ve şubelere bildirmesine karşın, Bakanlık İstanbul Şubesi’ne giderek denetim yapmak istemiştir. İstanbul Şube yöneticileri Oda Yönetim Kurulu kararı gereğince denetim yapılamayacağını bildirmiştir. Bakanlığınız ise Oda tüzelkişiliğini parçalayıcı tutum takınarak Sakarya ve Bursa şubelerini denetlemiştir.

Bunun açık anlamı şudur: Bakanlığınız siyasi davranarak Oda bütünlüğü içerisinde davranmayan şubeleri denetleyerek, Oda Yönetim Kurulu’na “sen ne karar verirsen ver, bu kararı sana uygulatmayacağım” demektedir.

Oda bütünlüğünü bozan, Genel Kurul ve Yönetim Kurulu kararlarına riayet etmeyen, Oda üzerinde parçalanmış bir kuruluş görüntüsü yaratmaya yönelik bu tutumunuz ne hukuka uygundur ne de kamu hizmet gerekleriyle örtüşmektedir.

Orman Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu’nun, şubelerin tarafınızca denetlenmemesine ilişkin aldığı karar tıpkı Bakanlar Kurulu kararı gibi idari işlemdir. Biz nasıl Bakanlar Kurulu kararına karşı iptal davası açtıysak, Bakanlığınızın da yapması gereken Orman Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu kararına karşı iptal davası açmak olmalıydı. Hukuka uygun davranan bir idarenin yapması gereken “Yönetim Kurulu kararına karşı iptal davası açmak” iken, Bakanlığınızın yaptığı fiili olarak Odayı vesayet altına alma durumudur.

Bu tavrınız dahi, Bakanlar Kurulu kararı ile denetim yapılamayacağını açıkça göstermektedir. Çünkü Bakanlığınızın anladığı denetim, Anayasa’nın 135. maddesindeki denetim değil hiyerarşik denetimdir. Aksi hal şube denetimlerini açıklayamaz.

Tutumunuz, hangi hukuk kuralı ile izah edilebilir? Tüm bu sorularımızın yanıtlanması gerekir.

Bakanlığınızın Orman Mühendisleri Odası ve İstanbul Şube Yöneticileri hakkında disiplin soruşturması açılması istemi, Birlik Yönetim Kurulu toplantısında değerlendirilmiş ve yukarıda açıkladığımız nedenlerle soruşturma açılmasına yer olmadığına ekte belirtildiği şekilde karar verilmiştir.

Saygılarımızla.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

EK: TMMOB Yönetim Kurulu Kararı

Toplantı No : 29

Tarihi : 17.01.2014

Karar No 352 : Birliğimizce, Orman ve Su İşleri Bakanlığı'na Orman Mühendisleri Odası'na bağlı şubelerin denetleme kararının hukuka aykırı olması nedeniyle durdurulması istemli 07.01.2014 tarih 52 sayılı yazıya, 13.01.2014 tarih 10340 sayılı yazısıyla vermiş olduğu yanıtta, Orman Mühendisleri Odası ve İstanbul Şube Yönetim Kurulu hakkında Rehberlik ve Teftiş Başkanlığı Yönetmeliği'nin 14/2 maddesine aykırı olarak teftiş verilmemesinin TMMOB Disiplin Yönetmeliği uyarınca incelenmesi istemli talebinin reddine, Anayasaya aykırı olarak Oda ve Şubelerin teftişine karar veren Orman ve Su İşleri Bakanı Veysel Eroğlu hakkında İMO Onur Kurulu'na iletmek üzere İnşaat Mühendisleri Odası'na şikâyetle bulunulmasına,

TRT’NİN PROGRAMINA “BAY MÜHENDİS” TALEBİ BASIN KONSEYİ VE İNSAN HAKLARI KURULUNA ŞİKAYET EDİLDİ

17 Şubat 2014

BASIN KONSEYİ YÜKSEK KURULU’NA
ANKARA

Şikayetçi: Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB)

Şikayet Edilen : Türkiye Radyo Televizyon Kurumu

Konu: 13.11.2013 tarihinde TRT Diyanet TV’den Birliğimize bağlı Gıda Mühendisleri Odası’na gönderilen “Yeni Güne Merhaba” isimli programda, gıda mühendisi bir ‘bay mühendis’ ile program gerçekleştirme yönündeki cinsiyet ayrımcılığına yol açan uygulama konusunda ilgili yaptırımların uygulanması istemidir.

Açıklamalar:

TRT Genel Müdürlüğü’ne bağlı TRT Diyanet TV kanalının 13.11.2013 tarihli “Yeni Güne Merhaba” programına katılım için TMMOB Gıda Mühendisleri Odası’na, ‘gıda mühendisi bir bay’ ile program gerçekleştirme talepli daveti e-posta yolu ile iletilmiştir. TMMOB Gıda Mühendisleri Odası tarafından TRT Genel Müdürlüğü’ne gönderilen 20.11.2013 tarihli 2013/1013 sayılı yazı ile yapılan davetin ayrımcılık teşkil ettiği, bu sebeple TMMOB Gıda Mühendisleri Odası tarafından programa katılımın gerçekleşmeyeceği ve davette yer alan ayrımcı talebin gerekçelerinin bildirilmesi talep edilmiştir.

TRT Genel Müdürlüğü’nden 25.11.2013 tarihli 19112 sayılı gelen cevap yazısında; bahsi geçen programa davetlerde sağlık, mühendislik, günlük yaşam (itfaiye, ambulans hizmetleri, kombi, beyaz eşya, kuru temizleme vs.) konularında ‘bay konuk’; psikoloji, çocuk, sanat, el becerileri, evlilik gibi alanlarda ise ‘bayan konuk’ ağırlıklı tercihte bulunduğu ve konuk seçimlerinde ayrımcı bir yaklaşım sergilenmediği belirtilmiştir. Oysaki ‘bay’ ve ‘bayan’ konuk davet edilirken dikkate alındığı belirtilen gerekçeler açıkça göstermektedir ki; TRT Televizyon Daire Başkanlığı’nın toplumsal cinsiyet rollerini besleyen ‘kadın işleri’ ve ‘erkek işleri’ ayrımı cinsiyetçi bir bakış açısidir ve ayrımcılık teşkil etmektedir.

TC Anayasası’nın 10. Madde hükmü ile *kadın erkek eşitliğini her alanda sağlamak ve korumak anayasa ile güvence altına alınmıştır*. Aynı zamanda Türk Ceza Kanununun 122. maddesi ile “ *kişiler arasında dil, ırk, renk, cinsiyet, özürlülük, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle...*” ayırım yapmak suç olarak nitelendirilmiştir. Aynı maddenin devamında; “ *...hizmet icrasını veya hizmetten yararlanılmasını engelleyen veya kişinin işe alınmasını veya alınmamasını yukarıda sayılan hallerden birine bağlayan...*” ifadeleriyle açıklık getirmiş olup yukarıda bahsi geçen olayda da “hizmet icrasını” kadına

yönelik ayrımcı bir tavırla engelleyen Türk Radyo ve Televizyon Kurumu hem Anayasa'yı hem de TCK madde 122'yi ihlal etmiş bulunmaktadır.

Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayın Hizmetleri Hakkındaki Kanun 8. maddesinde yayın ilkeleri açıklanmaktadır. Ayrımcılık yasağı da yayın ilkelerinden biri olmakla; ilgili maddenin (e) bendinde **“ırk, renk, dil, din, tabiiyet, cinsiyet, engellilik, siyasî ve felsefî düşünce, mezhep ve benzeri nedenlerle ayrımcılık yapan ve bireyleri aşağılayan yayınları içermeyeceği ve teşvik edemeyeceği”** ve yine aynı maddenin (s) bendinde **“toplumsal cinsiyet eşitliğine ters düşen, kadınlara yönelik baskıları teşvik eden ve kadını istismar eden programlar içermeyeceği”** düzenlenmektedir. Ancak TRT Diyanet TV tarafından yapılan uygulama, toplumda cinsiyet bakımından ayrımcılık yapılmasına zemin hazırlayan, mesleki roller bakımından toplumda ayrımcı bir algı yaratmaya teşvik eden bir uygulamadır. Kadına ve erkeğe daha yakın meslekler ayrımı yapıp o bilinçle eylemde bulunan bir kamu kurumunun toplumsal cinsiyet eşitliğine aykırı hareket eden bir davranışta bulunuyor olduğu açıktır. Yayınların, aynı zamanda Türkiye'nin taraf olduğu milletlerarası sözleşmelere uygun olması gerekliliği de Kanun'da yer almaktadır.

Türkiye'nin de taraf olduğu Kadına Yönelik Her Türlü Ayrımcılığın Yok Edilmesi Sözleşmesi (CEDAW) toplumsal cinsiyet düzeni ile toplumsal yapı içerisinde şekillenen kadınların sosyal, kültürel, ekonomik ve siyasal alanlarda karşılaştığı ayrımcılığın ortadan kaldırılmasını amaçlar. Devlet açısından bu anlamda bir yükümlülük sözleşmesidir. TRT kamu kurumu niteliğindeki bir kuruluş olarak bu yükümlülüğe uygun davranmalıdır. Sözleşmenin 5. Maddesinde belirtilen **“her iki cinsten birinin aşağı veya üstün olduğu veya erkekler ile kadınların basamaklıp rollere sahip oldukları düşüncesine dayanan bütün önyargılar ve gelenekler ile her türlü uygulamayı tasfiye etmek amacıyla erkeklerin ve kadınların sosyal ve kültürel davranış tarzlarını değiştirmek...”** tam da bu yükümlülüğü ifade etmektedir. Yine sözleşmenin 3. Maddesinde **“Taraf Devletler kadınların tam olarak gelişmelerini ve ilerlemelerini sağlamak üzere, erkeklerle eşitlik temeline dayanan insan haklarını ve temel özgürlüklerini güvence altına almak ve kullanmalarını sağlamak amacıyla, mevzuat çıkarmak da dahil her alanda ve özellikle siyasal, sosyal, ekonomik ve kültürel alanlarda gerekli her türlü tedbiri alır.”** ifadesi yer almaktadır. Bu nedenle TRT'nin toplumsal cinsiyet mekanizmaları ile kadınlar aleyhine oluşan ayrımcılığın tüm toplumsal sistemde, iş ve meslek düzeyinde, çalışma ilişkilerinde ve yaşamın her alanında üretilmesine katkıda bulunmasının aksine değişim sağlayacak adımlar atması gerekmektedir.

Türkiye'nin kabul ettiği İLO 111 no'lu Ayrımcılık (İş ve Meslek) sözleşmesi ile “ayırım” kavramı **“İrk, renk, cinsiyet, din, siyasal inanç, ulusal veya sosyal menşe bakımından yapılan iş veya meslek edinmede veya edinilen iş veya meslekte tabi olunacak muamelede eşitliği yok edici veya bozucu etkisi olan her türlü ayrılık gözetme, ayrı tutma veya üstün tutma”** anlamına geldiğini ve **“İlgili üye,**

memleketin, varsa temsilci, işçi ve işveren teşekkülleri ve diğer ilgili makamlarla istişare etmek suretiyle tespit edeceği, meslek veya iş edinmede veya edilen iş veya meslekte tabi olunacak muamelede eşitliği yok edici veya bozucu etkisi olan bütün diğer ayrılık gözetme, ayrı tutma veya üstün tutmayı” ifade etmektedir. TRT’nin programa ‘bay mühendis’ daveti ile sergilediği ayrımcılık “iş ve meslekte tabi olunacak muamelede eşitliği yok edici” olarak nitelendirilebilir.

Yukarıda açıklanan gerekçelerle, TMMOB olarak ayrımcılık teşkil eden ‘bay mühendis’ talepli ayrımcılık içeren uygulama hakkında yasa ihlali gereğince ilgili yaptırımların uygulanması konusunda gereğinin yapılması hususunu bilgilerinize arz ederiz.

H.Can DOĞAN
Genel Sekreter Vekili

ANKARA VALİLİĞİ **İL İNSAN HAKLARI KURULU’NA**

ANKARA

Konu: 13.11.2013 tarihinde TRT Diyanet TV’den Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) Gıda Mühendisleri Odası’na gönderilen “Yeni Güne Merhaba” isimli programda, gıda mühendisi bir ‘bay mühendis’ ile program gerçekleştirme yönündeki cinsiyet ayrımcılığına yol açan uygulama hakkında.

Başvuruda Bulunan: Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği

Açıklamalar:

TRT Genel Müdürlüğü’ne bağlı TRT Diyanet TV kanalının 13.11.2013 tarihli “Yeni Güne Merhaba” programına katılım için Birliğimize bağlı Gıda Mühendisleri Odası’na, ‘gıda mühendisi bir bay’ ile program gerçekleştirme talepli daveti e-posta yolu ile iletilmiştir. TMMOB Gıda Mühendisleri Odası tarafından TRT Genel Müdürlüğü’ne gönderilen 20.11.2013 tarihli 2013/1013 sayılı yazı ile yapılan davetin ayrımcılık teşkil ettiği, bu sebeple TMMOB Gıda Mühendisleri Odası tarafından programa katılımın gerçekleşmeyeceği ve davette yer alan ayrımcı talebin gerekçelerinin bildirilmesi talep edilmiştir.

TRT Genel Müdürlüğü’nden 25.11.2013 tarihli gelen cevap yazısında; bahsi geçen programa davetlerde sağlık, mühendislik, günlük yaşam (itfaiye, ambulans hizmetleri, kombi, beyaz eşya, kuru temizleme vs.) konularında ‘bay konuk’; psikoloji, çocuk, sanat, el becerileri, evlilik gibi alanlarda ise ‘bayan konuk’ ağırlıklı tercihte bulunduğu ve konuk seçimlerinde ayrımcı bir yaklaşım sergilenmediği belirtilmiştir. Oysaki ‘bay’ ve ‘bayan’ konuk davet edilirken dikkate alındığı belirtilen gerekçeler açıkça göstermektedir ki; TRT Televizyon

Daire Başkanlığı'nın toplumsal cinsiyet rollerini besleyen 'kadın işleri' ve 'erkek işleri' ayrımı cinsiyetçi bir bakış açısidir ve ayrımcılık teşkil etmektedir.

TC Anayasası'nın 10. Madde hükmü ile *kadın erkek eşitliğini her alanda sağlamak ve korumak anayasa ile güvence altına alınmıştır*. Aynı zamanda Türk Ceza Kanununun 122. maddesi ile “ *kışiler arasında dil, ırk, renk, cinsiyet, özürlülük, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle...*” ayırım yapmak suç olarak nitelendirilmiştir. Aynı maddenin devamında; “*...hizmet icrasını veya hizmetten yararlanılmasını engelleyen veya kişinin işe alınmasını veya alınmamasını yukarıda sayılan hallerden birine bağlayan...*” ifadeleriyle açıklık getirmiş olup yukarıda bahsi geçen olayda da “hizmet icrasını” kadına yönelik ayrımcı bir tavırla engelleyen Türk Radyo ve Televizyon Kurumu hem Anayasa'yı hem de TCK madde 122'yi ihlal etmiş bulunmaktadır.

Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayın Hizmetleri Hakkındaki Kanun 8. maddesinde yayın ilkeleri açıklanmaktadır. Ayrımcılık yasağı da yayın ilkelerinden biri olmakla; ilgili maddenin (e) bendinde “*ırk, renk, dil, din, tabiiyet, cinsiyet, engellilik, siyasi ve felsefi düşünce, mezhep ve benzeri nedenlerle ayrımcılık yapan ve bireyleri aşağılayan yayınları içermeyeceği ve teşvik edemeyeceği*” ve yine aynı maddenin (s) bendinde “*toplumsal cinsiyet eşitliğine ters düşen, kadınlara yönelik baskıları teşvik eden ve kadını istismar eden programlar içermeyeceği*” düzenlenmektedir. Ancak TRT Diyanet TV tarafından yapılan uygulama, toplumda cinsiyet bakımından ayrımcılık yapılmasına zemin hazırlayan, mesleki roller bakımından toplumda ayrımcı bir algı yaratmaya teşvik eden bir uygulamadır. Kadına ve erkeğe daha yakın meslekler ayrımı yapıp o bilinçle eylemde bulunan bir kamu kurumunun toplumsal cinsiyet eşitliğine aykırı hareket eden bir davranışta bulunuyor olduğu açıktır. Yayınların, aynı zamanda Türkiye'nin taraf olduğu milletlerarası sözleşmelere uygun olması gerekliliği de Kanun'da yer almaktadır.

Türkiye'nin de taraf olduğu Kadına Yönelik Her Türlü Ayrımcılığın Yok Edilmesi Sözleşmesi (CEDAW) toplumsal cinsiyet düzeni ile toplumsal yapı içerisinde şekillenen kadınların sosyal, kültürel, ekonomik ve siyasal alanlarda karşılaştığı ayrımcılığın ortadan kaldırılmasını amaçlar. Devlet açısından bu anlamda bir yükümlülük sözleşmesidir. TRT kamu kurumu niteliğindeki bir kuruluş olarak bu yükümlülüğe uygun davranmalıdır. Sözleşmenin 5. Maddesinde belirtilen “*her iki cinsten birinin aşağı veya üstün olduğu veya erkekler ile kadınların basma kalıp rollere sahip oldukları düşüncesine dayanan bütün önyargılar ve gelenekler ile her türlü uygulamayı tasfiye etmek amacıyla erkeklerin ve kadınların sosyal ve kültürel davranış tarzlarını değiştirmek...*” tam da bu yükümlülüğü ifade etmektedir. Yine sözleşmenin 3. Maddesinde “*Taraf Devletler kadınların tam olarak gelişmelerini ve ilerlemelerini sağlamak üzere, erkeklerle eşitlik temeline dayanan insan haklarını ve temel özgürlüklerini güvence altına almak ve kullanmalarını sağlamak amacıyla, mevzuat çıkarmak da dahil her alanda*

ve özellikle siyasal, sosyal, ekonomik ve kültürel alanlarda gerekli her türlü tedbiri alır.” ifadesi yer almaktadır. Bu nedenle TRT'nin toplumsal cinsiyet mekanizmaları ile kadınlar aleyhine oluşan ayrımcılığın tüm toplumsal sistemde, iş ve meslek düzeyinde, çalışma ilişkilerinde ve yaşamın her alanında üretilmesine katkıda bulunmasının aksine değişim sağlayacak adımlar atması gerekmektedir.

Türkiye'nin kabul ettiği İLO 111 no'lu Ayrımcılık (İş ve Meslek) sözleşmesi ile “ayırım” kavramı **“İrk, renk, cinsiyet, din, siyasal inanç, ulusal veya sosyal menşe bakımından yapılan iş veya meslek edinmede veya edinilen iş veya meslekte tabi olunacak muamelede eşitliği yok edici veya bozucu etkisi olan her türlü ayrılık gözetme, ayrı tutma veya üstün tutma”** anlamına geldiğini ve **“İlgili üye, memleketin, varsa temsilci, işçi ve işveren teşekkülleri ve diğer ilgili makamlarla istişare etmek suretiyle tespit edeceği, meslek veya iş edinmede veya edilen iş veya meslekte tabi olunacak muamelede eşitliği yok edici veya bozucu etkisi olan bütün diğer ayrılık gözetme, ayrı tutma veya üstün tutmayı”** ifade etmektedir. TRT'nin programa ‘bay mühendis’ daveti ile sergilediği ayrımcılık “iş ve meslekte tabi olunacak muamelede eşitliği yok edici” olarak nitelendirilebilir.

Yukarıda açıklanan gerekçelerle, TMMOB olarak ayrımcılık teşkil eden ‘bay mühendis’ talepli daveti gerçekleştiren TRT Genel Müdürlüğü'nün, yasalara aykırı uygulamayı durdurmasını, yazılı ve görsel basında açık bir şekilde kadın mühendislerden özür dilemesini talep ederiz.

H.Can DOĞAN
Genel Sekreter Vekili

STAR VE HABER VAKTİM GAZETELERİNE GÖNDERİLEN TEKZİP 20 Mart 2014

STAR GAZETESİ YAZI İŞLERİ MÜDÜRLÜĞÜNE

Gazetenizin 12.03.2014 tarihli sayısının 6. sayfasında, “3. Köprüye karşı olan Mimarlar Odası’nın anketinden ‘evet’ çıktı” başlığıyla haber yayımlanmıştır.

Anılan haberde TMMOB’ye ilişkin gerçeğe aykırı bilgiler sunulmuş ve kamuoyu yanıltılmıştır. Haberde, müvekkil Birliğin KONDA Araştırma ve Danışmanlık Şirketi’ne 3. Köprü ile ilgili anket çalışması yaptırdığı ve bu anket çalışmasından 3. Köprü lehine sonuç çıktığı değerlendirilmesinde bulunulmuştur.

Bu haber tamamen gerçek dışı olup, TMMOB’nin bugüne kadar KONDA Araştırma ve Danışmanlık Şirketi ile bir çalışması olmadığı gibi, 3. Köprü konusunda da anılan şirket ile bir çalışması olmamıştır. Ayrıca, 3. Köprü ile ilgili herhangi bir şirketle de bir anket çalışması bulunmamaktadır.

İstanbul’da yapımına başlanılan 3. Köprüye ilişkin TMMOB’ye bağlı bazı Odalarımızın İstanbul şubelerince açılmış iptal davaları söz konusu olup, dava açan Odaların da habere konu bir anket çalışması bulunmamaktadır. Davaları manipüle etmeye yarayan bu haberin gerçeklikle ilgisinin olmadığını kamuoyuna saygı ile sunarız.

BAŞBAKANLIK'A MAHKEMELERCE İPTAL EDİLEN ÖZELLEŞTİRME İŞLEMLERİ SORULDU

24 Mart 2014

T.C.

BAŞBAKANLIK MAKAMI'NA

ANKARA

Konu : İptal kararı verilmiş özelleştirme işlemleri hakkında bugüne kadar mahkeme kararlarının uygulanıp uygulanmadığına ilişkin bilgi istemi.

Bildiğiniz üzere, 12 Haziran 2012 tarih ve 28321 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 2012/3240 sayılı Bakanlar Kurulu kararı ve ekinde"Özelleştirme uygulamaları sonucunda nihai devir sözleşmesi imzalanarak devir ve teslim işlemleri tamamlanmış olan bazı özelleştirme işlemleri hakkında verilen yargı kararlarının uygulanmasına yönelik olarak tesis edilecek iş ve işlemlere ilişkin ekli Kararın yürürlüğe konulması; Maliye Bakanlığı (Özelleştirme İdaresi Başkanlığı)'nın 21/5/2012 tarihli ve 3526 sayılı yazısı üzerine, 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanununun ek 5 inci maddesine göre, Bakanlar Kurulu'nca 11/6/2012 tarihinde kararlaştırılmıştır"

"MADDE 1 –(1) Özelleştirme uygulamaları sonucunda nihai devir sözleşmesi imzalanarak devir ve teslim işlemleri tamamlanmış olan özelleştirme işlemleri hakkında verilen yargı kararlarının uygulanmasında ortaya çıkan fiili imkansızlık nedeniyle;

- a) Eti Alüminyum A.Ş.'nin %100 oranındaki hissesinin satış yöntemiyle özelleştirilmesi,
- b) Türkiye Denizcilik İşletmeleri A.Ş.'ye ait Kuşadası Limanının işletme hakkı verilmesi yöntemiyle özelleştirilmesi,
- c) Türkiye Denizcilik İşletmeleri A.Ş.'ye ait Çeşme Limanının işletme hakkı verilmesi yöntemiyle özelleştirilmesi,
- ç) SEKA-Türkiye Selüloz ve Kağıt Fabrikaları A.Ş.'ye ait Balıkesir İşletmesinin varlık satışı yöntemiyle özelleştirilmesi,
- d) Türkiye Petrol Rafinerileri A.Ş.'nin %14,76 oranındaki hissesinin İstanbul Menkul Kıymetler Borsası Toptan Satışlar Pazarında satılması işlemlerini iptal eden yargı kararlarıyla ilgili olarak geriye ve ileriye yönelik herhangi bir işlem tesis edilmemesi ve Özelleştirme İdaresi Başkanlığınca bu yönde yapılmış olan iş ve işlemlerin devam ettirilerek sonuçlandırılması kararlaştırılmıştır."

Söz konusu Bakanlar Kurulu kararı ve eki Birliğimizce dava konusu edilmiştir.

Davaya bakan Danıştay 13. Dairesi, 2012/2935 esas sayılı dosyada dava konusu Bakanlar Kurulu kararı hakkında 25.10.2013 tarihinde YÜRÜTMENİN DURDURULMASINA karar vermiştir. Kararda, "4046 sayılı Kanuna eklenen Ek 5. maddenin ilgili bölümünün Anayasa Mahkemesi kararıyla iptal edilmiş olması karşısında yasal dayanağı kalmayan dava konusu Bakanlar Kurulu kararında hukuka uygunluk bulunmamaktadır" denilerek hukuka aykırılık tespiti yapılmıştır.

Anayasa'nın 138. maddesi, "yasama ve yürütme organları ile idare, mahkeme kararlarına uymak zorundadır bu organlar ve idare, mahkeme kararlarını hiçbir suretle değiştiremez ve bunların yerine getirilmesini geciktiremez" kuralını koymuştur.

İYUY'nın 28 maddesi ise, Danıştay, bölge idare mahkemeleri, idare ve vergi mahkemelerinin esasa ve yürütmenin durdurulmasına ilişkin kararlarının icaplarına göre idarenin, gecikmeksizin işlem tesis etmeye veya eylemde bulunmaya mecbur olduğu, bu sürenin hiçbir şekilde kararın idareye tebliğinden başlayarak otuz günü geçemeyeceğini hüküm altına alınmıştır.

Anayasa ve İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun yukarıdaki açık hükümleri karşısında, Danıştay 13. Daire'nin kararı tebliğ tarihinden itibaren Başbakanlıkça 30 gün içerisinde mahkeme kararının yerine getirilmesi için hangi işlemlerin yapıldığının tarafımıza bilgi verilmesini arz ederiz.

Saygılarımızla,

H.Can DOğAN
Genel Sekreter Vekili

KAMU İHALE KURUMU YÖNETMELİKLERİNE İLİŞKİN TMMOB GÖRÜŞÜ

24 Nisan 2014

T.C.

KAMU İHALE KURUMU

Düzenleme Dairesi Başkanlığı'na

İlgi: 25.03.2014 tarih 74618582-045.02-274-6214 sayılı mevzuat değişikliği hk.

Kurumunuzca Birliğimize gönderilen üç adet “Yapım İşleri İhaleleri Uygulama Yönetmeliği”, iki adet “Mal Alımı İhaleleri Uygulama Yönetmeliği”, iki adet “Hizmet Alımı İhaleleri Uygulama Yönetmeliği” bir adet “Danışmanlık Hizmet Alımı İhaleleri Yönetmeliği”, 2 adet “Kamu İhale Genel Tebliği”nde değişiklik yapılmasına dair toplam 10 taslak tarafımızca incelenmiştir.

Bu Yönetmelik taslaklarının gerekçesi, 6518 sayılı “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'nın Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun” ile Kamu İhale Kanunu'nun 3, 10, 38, 43, 53, 54, 63. maddelerinde yapılan değişiklikler ile geçici-4. maddeye bir fıkra eklenmesi ve 3 yeni ek madde eklenmesi olarak gösterilmiştir.

Kanunda yapılan değişiklik ve eklemeler sonrasında Birliğimizden yönetmelik taslakları hakkında görüş istenmesinin yönetim ilkesiyle bir ilgisinin olmadığını düşünmekteyiz. Kamuoyunun dikkatlerinden kaçırılarak torba yasalarla yapılan değişikliklerden sonra yönetmelikler hakkında görüş bildirmemizin ne hukuki ne de demokratik katılımçılık anlamında konuya bir katkısı olmayacağı açıktır.

Bilindiği üzere, 3 Ekim 2005 tarihinde Avrupa Birliği ile 35 başlık altında müzakerelerin başlaması ve akabinde 17 Şubat 2006 tarihinde yürürlüğe giren Mevzuat Hazırlama Usul ve Esasları hakkında Yönetmelik ile kanun, kanun hükmünde kararname, tüzük, yönetmelik ve diğer düzenleyici işlemler, önceden vatandaşlara açıklanacak, toplumun ilgili kesimleri düzenlemelerin yapılması sürecine katılacak ve böylece yasama süreci katılımcı, şeffaf ve uzlaşılı sonucu çıkarılan yasalara sahne olacaktı. Yönetişim ve düzenleyici etki analizi gibi kavramlar, akademisyenlere ve ilgi duyan kesimlere büyük bir ilham vermiş ve bu konuda kitaplar yazılmış, kongreler düzenlenmiştir. Ancak kitap yazarlar, hukuk kongrelerinde sunum yapanlar, yanılmış olmalılar ki bugün sesleri çıkmamaktadır. Çünkü, bugün temel yasalar dahil, hiçbir kanun ve diğer düzenleyici işleme bırakın toplumun katılmasını milletvekilleri dahi bilgi sahibi olamamaktadır. Kamuoyu tarafından “torba” yasalar olarak adlandırılan bir yasa içine gizlenmiş Kamu İhale Yasası hakkında bugün ne söylersek söyleyelim, göndermiş olduğumuz görüşler yasaya aykırılık gerekçesi ile Kurumunuzca değerlendirmeye alınmayacaktır. Bu bir ironidir ve bunu yaşamaktan büyük üzüntü duymaktayız.

4734 sayılı Kamu İhale Yasası'nın 10. maddesinde yapılan değişiklik sonucu Yapım İşleri İhale Uygulama Yönetmeliği'nin 39, 45, 47 ve 48. maddelerinde teklif edilen değişiklikler ile mühendis ve mimarlar yapım ihalelerinin dışında bırakılmıştır. Kamu İhale Yasası'nın 10. maddesi, yasalastığı 2002 yılından bu yana 3 kez değişikliğe uğramış ve her defasında mühendis ve mimarlar alanın dışına atılmaya çalışılmıştır.

Değişen yasa ve yönetmeliklerin mühendis ve mimarlar üzerindeki etki analizini yapacak olursak;

4734 sayılı Kamu İhale Kanunu'nun 10. Maddesiyle son iki yasal değişiklikten önce, "Birinci fıkranın (b) bendinin (2) numaralı alt bendinde belirtilen belgelerden, yapım ve yapımla ilgili hizmet işlerinde, denetleme veya yönetme görevi nedeniyle alınanlarda gerçek kişinin mühendis veya mimar olması şartı aranır. İş bitirme, yönetim veya denetim suretiyle elde edilecek belgeler, belge sahibi kişi veya kuruluşların dışındaki istekliler tarafından kullanılamaz, belgeler devredilemez, kiraya verilemez ve satılamaz. Bu belge sahiplerinin kuracakları veya ortak olacakları tüzel kişiliklerin ihaleye girebilmesinde tüzel kişiliğin yarısından fazla hissesine sahip olmaları, her ihalede bu oranın aranması ve teminat süresince bu oranın muhafaza edilmesi zorunludur. Yönetim faaliyetleri nedeniyle alınacak belgeler, en fazla beşte bir oranında dikkate alınır." hükmü ile işin tamamını yönetmesi veya denetlemesi mecburi olmayan yönetici ve denetleyiciler için asgari gerçekleşme oranı %50 olarak belirlenmekte ve yöneticilerden farklı olarak fiilen işin başında bulunan denetleyicilerin iş deneyimlerinin herhangi bir oran sınırlamasına tabi olmaksızın dikkate alınmasını sağlanmak amaçlanmıştır. Fiilen işin başında bulunan denetleyicileri bir oran sınırlamasına tabi tutmamak aynı zamanda yasanın gerekçesini oluşturmaktadır. Yasa koyucu bu yolla, ülkemizdeki müteahhitlik karnesinin yükselmesi yani mimar ve mühendisleri müteahhitlik işlerine teşvik ederek müteahhitlik işlerinde kaliteyi yükseltmek istemiştir. Ayrıca, iş denetleme ve iş yönetme mekanizmaları kapsamına girmekte olan görev tanımları, söz konusu görevlerin sorumluluk ve iş ilişkiliği göz önünde bulundurulurken belirlenmektedir.

Bu fıkranın son cümlesi, 20.11.2008 tarih 5812 sayılı yasanın 3. maddesi ile "Denetim faaliyetleri nedeniyle alınacak belgeler ilk beş yıl en fazla beşte bir oranında, daha sonraki yıllarda gerçek kişiler ile tüzel kişilerin en az beş yıldır yarısından fazla hissesine sahip olan mühendis ve mimarların iş denetleme nedeniyle alacakları belgeler tam olarak, yönetim faaliyetleri nedeniyle alınacak belgeler en fazla beşte bir oranında dikkate alınır." biçimine dönüştürülmüş ve 06.02.2014 tarih 6518 sayılı Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında KHK ile bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ile bu cümle "Denetim ve yönetim faaliyetleri nedeniyle alınacak belgeler beşte bir oranında dikkate alınır. Ancak yapımla ilgili hizmet işlerinden elde edilen belgeler yapım işlerinde kullanılamaz" biçiminde değiştirilmiştir.

Bu üç yasa değişikliğini incelediğimizde mimar ve mühendislerin nasıl sistem dışına itildiği çok açık olarak görülmektedir. Denetim ve kontrol faaliyetlerinde bulunan mühendis ve mimarların iş denetleme belgeleri önce tam olarak, 2008 yılında yapılan değişiklikte ilk beş yıl 1/5 sonraki yıllar tam olarak, son torba kanun ile de bütün yıllar 1/5 oranında dikkate alınacağı biçimine dönüştürülmüştür.

Bugün ülkemizde müteahhitlerin çok azını mimar ve mühendis kökenli kişiler oluşturmaktadır. Yalnızca parasal olarak güçlü olanların bu alanda iş yapması yaşanan felaketlerin önemli nedenlerinden birini oluşturmaktadır. Bu alanda teknik donanımlı unsurların iş yapması gerekmektedir. Bu nedenle de, ilk yasa koyucu belgelendirme konusunda iş bitirme ve iş denetleme belgelerinde bir oran sınırlamasına gitmemiştir.

İlk yasa düzenlemesi, asıl işi yapanları müteahhitlik alanına çekmek ister ve müteahhitlik mesleğinin alt yapısını ehil insanlardan oluşturmayı hedeflerken, yasa ve yönetmelik

değişiklikleri ile hem mesleki yeterlilik kriteri ortadan kaldırılmakta hem de ekonomik yeterlilik belirli olmayan kriterlere bağlanmaktadır. Mesleki ve ekonomik kriterleri olmayan Kamu İhale Kanunu ve uygulama yönetmeliklerinin uygulanmasında kamu yararının gerçekleşmeyeceğinde kuşku bulunmamaktadır.

Sonuç olarak, taslaklarda asıl işi yapmalarına karşın mühendis ve mimarların belgeleri 1/5 değerine indirilmiş ve ihalelere girmeleri imkansız hale getirilmiştir.

Önemli Not: Anayasa Mahkemesince iptal edilen Kamu İhale Yasası'nın 62. maddesinin (h) bendindeki "her iki ortağın mühendis olup 50-%50 ortağın" ibaresinin Yapım İşleri İhaleleri Uygulama Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik taslağında yer alması Anayasa Mahkemesi kararına aykırı olup, bu ibarelerin düzeltilmesi gerekmektedir.

BELGELER

“19 EYLÜL TMMOB MÜHENDİS, MİMAR VE ŞEHİR PLANCILARI DAYANIŞMA GÜNÜ” ÜZERİNE TMMOB ÖRGÜTLÜLÜĞÜNE 10 Eylül 2012

Sevgili Arkadaşlar,

19 Eylül 1979 TMMOB tarihi açısından önemli bir gündür. O gün TMMOB'nin çağrısıyla mühendis, mimar ve şehir plancıları ekonomik ve demokratik talepleri için ülke çapında bir günlük iş bırakma eylemi gerçekleştirmişlerdi.

Bilindiği üzere, 19 Eylül'ün anlamı ve önemi doğrultusunda; TMMOB 41. Dönem Olağanüstü Genel Kurulu'nda alınan karar çerçevesinde 19 Eylül “TMMOB Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları Dayanışma Günü” olarak ilan edildi.

TMMOB örgütlülüğü her yıl 19 Eylül'de “TMMOB Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları Dayanışma Günü” etkinlikleri ve kutlamaları gerçekleştiriyor, gerçekleştirecek.

Sevgili Arkadaşlar,

Bu yılki kutlamamızda Yönetim Kurulumuzun aldığı karar gereği “Mesleğimize, Halkımıza, Ülkemize Sahip Çıkıyoruz” başlığını kullanacağız.

19 Eylül 2012 Çarşamba günü “TMMOB Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları Dayanışma Günü” tüm İKK'lar aracılığı ile örgütlü üyelerimizin katılımıyla kitlesel basın açıklamaları yapılarak kutlanacak. Ayrıca bu etkinliğimize destek verilmesi konusunda İKK'lar tarafından yereldeki tüm emek ve demokrasi güçlerine çağrı yapılacak.

Şimdi hepimize düşen görev 19 Eylül'de TMMOB'nin örgütlü gücünü herkese göstermektir. Oda Yönetim Kurullarımızın, İKK'larımıza bu konuda gerekli desteği vereceğine çok inanıyoruz. Tüm Oda Yönetim Kurullarının hem “19 Eylül 1979'un anlamını”, hem de “19 Eylül 2012 itibarı ile mesleğimize, halkımıza ve ülkemize sahip çıkmanın anlamını” ifade eden açıklamalarını bu etkinliğimize kadar yapacaklarını da biliyoruz

TMMOB 19 Eylül'de ülkemizin her yerinde “Bugün hepimiz TMMOB'liyiz” diyen emek ve demokrasi güçleri ile birlikte sokakta olacak.

Selam olsun Teoman Öztürk'e ve arkadaşlarına.

Selam olsun dönemin TMMOB yöneticilerine, kadrolarına, örgütlü üyelerine.

Selam olsun TMMOB'nin bugününü yaratanlarına.

Selam olsun bugün de TMMOB'nin onurlu yürüyüşünü, dik duruşunu sürdürenlere, sürdürmeye niyeti olanlara.

Hepimize kolay gelsin.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

AKP'NİN KAPALI KAPILAR ARDINDA HAZIRLADIĞI TMMOB YASA DEĞİŞİKLİĞİ ÜZERİNE TMMOB ÖRGÜTLÜLÜĞÜNE

15 Kasım 2012

Sevgili Arkadaşlar,

AKP Hükümeti, Örgütümüz TMMOB'nin kuruluş yasası olan 6235 Sayılı Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Kanunu'nun değiştirilmesine yönelik bir yasa taslağını kapalı kapılar ardında hazırlıyor.

Kendine muhalif hiçbir sese tahammülü olmayan, tüm sistemi, kurumları kendine göre yeniden dizayn eden AKP İktidarının, bilimden, insandan, çevreden uzak rant politikalarının karşısında engel olarak gördüğü Birliğimiz ve bağlı odalarını es geçmesini zaten beklemiyorduk.

Cumhurbaşkanlığı Devlet Denetleme Kurulu'nun meslek örgütleri üzerine hazırladığı raporla başlayan, KHK'lerle kurulan Çevre ve Şehircilik Bakanlığı Mesleki Hizmetler Genel Müdürlüğü'nün oluşturulması ile devam eden, çok sayıda çıkarılan yönetmeliklerle sürdürülen süreçte mesleğimize, meslektaşlarımıza ve örgütümüze de yeni bir ayar verilmeye çalışıldığı aşikârdı. 6235 Sayılı TMMOB Yasası'nın değiştirileceği, TMMOB'nin “yeniden düzenleneceği” AKP'li yetkililer tarafından farklı zeminlerde dile getiriliyordu.

Sevgili Arkadaşlar,

AKP'nin teslim alamadığı Birliğimiz, şimdi yasası değiştirilerek teslim alınmak isteniyor.

AKP Hükümeti TMMOB Yasası hazırlıyor ama TMMOB'ye sormaya gerek bile duymuyor, çalışmalarını kapalı kapılar ardında yürütüyor. İşte AKP'nin “ileri demokrasi”si... Türkiye'nin en fazla üyeye sahip, kamu kurumu niteliğindeki meslek örgütünü yeniden yapılandıracaksınız ama yasasını hazırladığımız örgüte bir şey sormayacaksınız.

Elbette sormazlar. Çalışma hayatını düzenleyen yasalar değiştirilirken, Sendikalar Yasası değiştirilirken emek örgütlerine sormadıkları gibi; eğitim sistemini baştan aşağı kendi ideolojilerine göre düzenledikleri 4+4+4 kesintili eğitim sistemini getirirken eğitimcilere sormadıkları gibi; sağlıkta yeniden yapılandırma diye yasalar hazırlayıp sistemi tümüyle insanımızın aleyhine değiştirirken Türk Tabipleri Birliği'ne sormadıkları gibi, Alevi ve Kürt açılımı yaparken Alevilere ve Kürtlere sormadıkları gibi; Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Yasası'nı değiştirirken de bu ülkenin mühendislerine, mimarlarına, şehir plancılarına onların örgütü TMMOB'ye sormazlar. Çünkü sorarlarsa sadece emekten, bilimden, insandan yana yanıtlar alırlar. Bu yanıttan da hiç hoşlanmazlar.

Sevgili Arkadaşlar,

AKP hazırladığı torba yasa içindeki değişikliklerle bir türlü kendinden yana yapamadığı örgütümüzü parçalayarak güçsüzleştirmek, etkisizleştirmek istiyor. AKP Odalarımızı parçalayarak, bölerek TMMOB'nin gücünü azaltmak istiyor.

Biz yapacaklarımızı biliyoruz: AKP'nin 10 yıllık iktidarı boyunca kendi arka bahçesi haline getiremediği, önünde engel olarak gördüğü TMMOB'yi etkisizleştirmeyi amaçlayan bu yasa değişikliğine karşı bundan önce olduğu gibi bundan böyle de hep birlikte mücadele edeceğiz. Oda yönetim kurulu başkanları ile yaptığımız toplantıda da kararlaştırıldığı üzere mücadelemizi ortaklaşarak büyüteceğiz.

TMMOB'yi TMMOB yapan, şimdiye kadar ayakta tutan, savrulmasına ve diz çökmesine asla izin vermeyen örgütlülüğümüzün bu saldırıyı geri çevireceğine olan inancım tamdır.

Bilinmelidir ki; yüreği insan sevgisi ile dolu olan TMMOB'nin kadroları her ne pahasına olursa olsun AKP'ye teslim olmayacak inanç ve kararlılıktadır. AKP asla mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı mesleğini ve onların örgütü TMMOB'yi teslim alamayacaktır.

Hepimize kolay gelsin.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

AKP'NİN KAPALI KAPILAR ARDINDA HAZIRLADIĞI TMMOB YASA DEĞİŞİKLİĞİNE KARŞI İKK'LARIMIZ GÖREV BAŞINA!

22 Kasım 2012

Sevgili Arkadaşlar,

Bir süredir iktidarın hedef tahtasında bulunan örgütümüz, bu süreç içerisindeki en güçlü ve en büyük saldırı ile karşı karşıya.

AKP, iktidara geldiği günden bugüne bir türlü kendi arka bahçesi haline getiremediği, teslim alamadığı TMMOB'yi bu kez kendi meşhur torbalarından birisine katarak tasfiye etmeye çalışıyor. Örgütümüz TMMOB, AKP'nin torba yasası ile parçalanarak yeniden şekillendirilmek isteniyor.

Sevgili Arkadaşlar,

Cumhurbaşkanlığı DDK raporu ile başlayan, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'na bağlama çabaları ile süren ve bir dizi yönetmelikler ile yetkilerimizi budayan, Oda-üye arasındaki bağı koparmaya yönelik saldırı süreci bu defa tepeden bir yasa hazırlığı ile örgütümüzün bütünlüğünü tasfiye etme doğrultusunda ilerliyor.

Bu çabaların; mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı mesleğinin tasfiyesi ve meslek alanlarımızın sermayenin sınırsız talanına açılması ile birlikte gelişmesi ise gerçek niyetlerini açıkça ortaya koyuyor.

Hazırlanan torba yada; Yapı Denetimi Hakkında Kanun, İmar Kanunu, Kat Mülkiyeti Kanunu, Belediye Gelirleri Kanunu, Kıyı Kanunu, İskan Kanunu, Mera Kanunu, Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Ürettikleri Mal ve Hizmet Tarifeleri ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun, Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu, 644 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ve TMMOB Kanunu ile ilgili düzenlemeler bulunuyor.

Torba yasanın bütününe bakıldığında neoliberal zihniyetin kentlerimizi, tarım arazilerimizi, kıyılarımızı, meralarımızı ve doğal yaşam alanlarımızı bir sermaye birikim alanı olarak hedef aldığını görüyoruz. AKP'ye göre bu alanlarda gerçekleşecek mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı hizmetlerinin kamusal-toplumsal fayda anlayışından arındırılması gerekiyor.

AKP'ye göre meslek disiplinlerimizin TMMOB geleneği doğrultusunda konum alan pozisyonlarının tasfiyesi, Odalarımızın ve TMMOB'nin kamusal niteliklerinin kopararak teslim alınması ve piyasaya devredilmesi gerekiyor. En nihayetinde bu sürece ayak direyen, izin vermeyen TMMOB'nin parçalanması, dağıtılması gerekiyor. Yani, AKP'ye göre TMMOB'nin etkisiz-yetkisiz bir hale getirilmesi, Bakanlığa bağlanması, merkezi bütünlüklü yapısının parçalanması gerekiyor.

AKP, bu nedenle TMMOB Yasasında değişiklik yapma ihtiyacı duyuyor. Bu ihtiyacın TMMOB ve bağlı Odaların demokratik kurullarında ortaya çıkmadığını, bir takım karanlık alanlarda planlandığını ve şekillendirildiğini çok iyi biliyoruz. AKP bu noktada çok iyi bildiği ve defalarca yaptığı yöntemi bir kez daha uygulayarak örgütümüzü ve muhataplarının iradesini yok sayarak kapalı kapılar ardında operasyon yürütüyor.

Sevgili Arkadaşlar,

TMMOB'nin, AKP'nin istediği şekilde biçimlendirilmesi demek bilimin ve teknolojinin halkın değil, bir avuç sömürücünün hizmetine sunulması demektir.

Önümüzdeki temel görev, bu saldırıya geçit vermemektir.

TMMOB'nin bugün hala dimdik ayakta duran ve on binlerce meslektaşımızın gururla taşıdığı ve yaşattığı geleneğinin bu saldırı ve tasfiye süreci karşısında kendisine yakışır bir biçimde dimdik, tek vücut halinde ortaya konması ve Birliğimizin gücünün her düzeyde harekete geçirilmesi gerekiyor.

Bu sorumluluk, ülkemize ve halkımıza karşı, mesleğimize ve meslek alanlarımıza karşı, kentlerimize, derelerimize, meralarımıza, kıyılarımıza, ormanlarımıza, madenlerimize ve yaşam alanlarımıza karşı, örgütlülüğümüze ve TMMOB'ye karşı ve bayrağı devraldığımız bizden önceki kadrolara karşı bir sorumluluktur.

Şimdi, saflarımızı iyice sıklaştırmamızın ve direnmenin vaktidir.

Tarih, TMMOB'yi TMMOB yapan fedakâr, inançlı ve kararlı kadroları, bizi, hepimizi bu süreci örgütlemeye hep birlikte güçlü bir adım atmaya çağırıyor.

Tüm İl/İlçe Koordinasyon Kurullarımızın sorumluluklarının bilinciyle görevlerini eksiksiz yerine getireceğine inancım tamdır.

Aklımızın ve umudumuzun yolu açık olsun...

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

AKP'NİN TMMOB YASASINDA DEĞİŞİKLİK YAPMA HAZIRLIKLARINA YÖNELİK TMMOB VE ODALARIMIZIN ÇALIŞANLARINA 28 Kasım 2012

**TMMOB ve Odalarımızın Sevgili Çalışanları,
Örgütümüzün yükünü omuzlayan Sevgili Yol Arkadaşlarım,**

AKP'nin bir süredir TMMOB'ye yönelik "kendinden yana bir örgüt yaratma" faaliyetini hepimiz birlikte yaşıyoruz.

AKP, KHK'larla, yönetmeliklerle teslim alamadığı Birliğimizi şimdi yarasını değiştirerek teslim almak istiyor. Kapalı kapılar ardında hazırladığı torba yasa içindeki değişikliklerle bir türlü kendinden yana yapamadığı örgütümüzü parçalayarak güçsüzleştirmek, etkisizleştirmek istiyor.

AKP'ye göre meslek disiplinlerimizin TMMOB geleneği doğrultusunda meslek alanları üzerinde konum alan pozisyonlarının tasfiyesi, Odalarımızın ve TMMOB'nin kamusal niteliklerinin kopararak teslim alınması ve piyasaya devredilmesi gerekiyor. AKP'ye göre bu sürece ayak direyen, izin vermeyen TMMOB'nin parçalanması, dağıtılması gerekiyor. AKP'ye göre TMMOB'nin etkisiz-yetkisiz bir hale getirilmesi, Bakanlığa bağlanması, merkezi bütünlüklü yapısının parçalanması gerekiyor. Çünkü AKP, TMMOB'yi bilimden, insandan, çevreden uzak rant politikalarının karşısında engel olarak görüyor.

Sevgili Arkadaşlar,

TMMOB'nin bugüne kadar sürdürdüğü emekten, demokrasiden, insandan yana mücadelede hep bizim yanımızdaydınız. Bir mesleki demokratik kitle örgütünde çalışmanın sorumluluğu ve bilinciyle yalnızca bir "çalışan" olarak değil, yol arkadaşımız olarak bizlerle birlikte mücadele ettiniz. Elimiz, ayağımız, gözümüz, kolumuz, zamanı geldiğinde de beynimiz oldunuz. TMMOB'nin insandan, emekten, haktan, hukuktan, adaletten yana inançlı duruşunda sizlerin de alın teri vardı.

Sevgili Arkadaşlar,

Şimdi hepimizi büyük bir görev bekliyor.

AKP'nin 10 yıllık iktidarı boyunca kendi arka bahçesi haline getiremediği, önünde engel olarak gördüğü TMMOB'yi etkisizleştirmeyi amaçlayan bu yasa değişikliğine karşı hep birlikte mücadele edeceğiz. Bu saldırıyı hep birlikte püskürteceğiz.

Şimdi bu mücadeleyi birlikte büyütmenin ve safları sıklaştırmanın zamanıdır. Şimdi hep birlikte Örgütümüze sahip çıkmanın zamanıdır.

Mücadelemizin gereklerini yapacağınızı biliyor, hepimizin gözlerinden öpüyorum.

Yolumuz açık olsun.

**Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı**

SABAH GAZETESİ'NDEN ALDIK HABERİ: "TMMOB YASASI AKP'NİN 150 MİLYAR LİRALIK RANTINA ENGEL OLDUĞU İÇİN DEĞİŞTİRİLİYORMUŞ"

4 Aralık 2012

TMMOB Yasası'nın değiştirilme gerekçelerinden birini AKP'nin "yandaş" medyasının itirafıyla bir kez daha öğrenmiş bulunuyoruz.

1 Aralık 2012 tarihli Sabah gazetesinde Mehmet Ali Berber imzasıyla yayımlanan haberden öğreniyoruz ki; TMMOB Yasası'nın değiştirilme gerekçesi AKP İktidarının milyon dolarlık "rant" projeleri önünde engel olmasıymış. TMMOB'nin emekten, halktan, çevreden yana, kamu yararını gözeten duruşu AKP'nin milyon dolarlık projelerini, kamu varlıklarının özelleştirilmesini engellediği için TMMOB Yasası'na "neşter" vuruluyormuş.

Haberin başlığı bile niyetlerini anlatmaya yeterli: "150 milyarlık neşter"

Haberde deniliyor ki:

"Hükümet, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'ne (TMMOB) neşter vurmaya hazırlanıyor. Tüp geçit projesi, 3'üncü köprü, nükleer santral, Dubai Şeyhi El-Maktum'un Levent projesi, İzmir otoyolu, Galataport ve kentsel dönüşüm başta olmak üzere 150 milyar geçen yatırımlara engel olmak amacıyla dava üstüne dava açan TMMOB'un yapısı değişiyor. Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, TMMOB Kanunu'nun değiştirilmesi için harekete geçti. TMMOB bugüne kadar 150 milyar TL'yi geçen proje ile özelleştirme kararlarına karşı dava açmış ve birçok yatırımı engellemişti. İşte TMMOB'un dava açtığı ve engellemeye çalıştığı bazı dev projeler:

* Gebze-Orhangazi-İzmir otoyolu (Körfez geçiş projesi): 12 milyar TL (Çekeceği yatırımlarla birlikte 30 milyar TL)

* Kartal kentsel dönüşüm projesi: 20 milyar TL

* 3'üncü köprü projesi: 6 milyar TL

* Marmaray tüp geçiş projesi: 12 milyar TL

* Akkuyu nükleer santrali: 20 milyar dolar

* Galataport projesi: 5 milyar dolar

* Taksim Topçu Kışlası ve cami projesi: 3 milyar TL

* Levent garajı ihalesi: 1.1 milyar dolar"

Biz düzeltelim: TMMOB yatırımı engellemedi ama yargı rantı engelledi. Biz yasamızın değiştirilme gerekçelerinden birinin "rantı engellemek" olduğunu zaten biliyorduk.

AKP de, onun yandaş gazetecileri de bilmeli ki, yasasının değiştirilmesi gayretleri TMMOB'nin mücadelesini durduramaz, 70'lerden bu yana gelen "bilimi ve tekniği emperyalizmin ve sömürgeçlerin değil, emekçi halkın hizmetine sunma" ilkesini ve anlayışını değiştiremez.

TMMOB, bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da mesleki demokratik kitle örgütü olmanın bilinciyle çalışmalarını; emekten, insandan, kamu yararından yana çabasını sürdürecektir.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

“AKP’NİN TMMOB YASASI’NI DEĞİŞTİRME NEDENLERİNDEN BİRİ DE ÖZELLEŞTİRMELERİ ENGELLEMESİYMİŞ”

5 Aralık 2012

Enerjiport web sitesinde 4 Aralık 2012 tarihinde özel haber olarak girilen imzasız haber AKP’nin kapalı kapılar ardında hazırladığı TMMOB yasası değişikliğinin gerçek nedenlerinden birini daha göstermeye yetiyor.

Siteye “Özelleştirmeye müjdeli haber!” başlığı ile konulan haber şöyle:

ENERJİPORT ÖZEL Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği’ni (TMMOB) yeni bir yapıya kavuşturma çalışmalarına devam ederken bu gelişme özelleştirme sürecine de hız kazandıracak. TMMOB Kanunu yeniden ele alınarak yargıya taşınan özelleştirmeler önlenmiş olacak. Taslak ile bazı yetkileri elinden alınan TMMOB’nin topladığı gelirleri de merkezde harcamasına önemli oranda sınırlama getiriliyor. Birliğin odalar üzerindeki etkisinin kırılması hedefleniyor. Söz konusu değişim ile taşra teşkilatları daha güçlü hale gelecek. Birlikte daha adil olarak temsil edilme imkanı ortaya çıkacak. TMMOB üyelerine yönelik mesleki destek uygulamalarından daha çok özelleştirme süreci ve kamu kurumlarına yönelik açtığı davalar ile gündeme geliyor. Üçüncü köprü, Başkentgaz özelleştirmesi, İstanbul Finans Merkezi, Maliye’nin taşınmaz satışı ve kentsel dönüşüm gibi çok sayıda sürece yönelik mimar ve mühendis odaları yürütmenin durdurulmasına ilişkin çeşitli davalar açmıştı. Edinilen bilgilere göre TMMOB tarafından sadece Başkentgaz için dört defa yargının kapısı çalındı. Yeniden özelleştirme vitrinine çıkan Başkentgaz’ın yeni yapı ile birlikte yargı sorunu yaşamayacağı belirtiliyor.

Bu haberler yayımlandıkça AKP’nin TMMOB Yasası’nı değiştirmeye yönelik bizce malum olan niyeti iyice açığa çıkıyor.

Anladık: Yargı bunların rantını kestikçe TMMOB epeyce düşman biriktirmiş.

Biz de hepsine birden bir kez daha söylüyoruz:

AKP de, onun yandaş gazetecileri de bilmeli ki, yasanın değiştirilmesi gayretleri TMMOB’nin mücadelesini durduramaz, 70’lerden bu yana gelen “bilimi ve tekniği emperyalizmin ve sömürgeçlerin değil, emekçi halkın hizmetine sunma” ilkesini ve anlayışını değiştiremez.

TMMOB, bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da mesleki demokratik kitle örgütü olmanın bilinciyle çalışmalarını; emekten, insandan, kamu yararından yana çabasını sürdürecektir.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

TMMOB'İN MÜCADELESİNİ YASALARLA KISMAK VE KISITLAMAK MÜMKÜN DEĞİLDİR! ÇÜNKÜ TMMOB GÜCÜNÜ BİLİMİ VE TEKNİĞİ TEMEL ALARAK ÖRGÜTLÜ ÜYEMİZ VE HALKIMIZDAN ALMAKTADIR

11 Aralık 2012

Günümüz Dünyası Gerçeklikleri ve TMMOB

TMMOB ve bağlı odaları meslek alanlarıyla ilgili olarak ülke gerçeklerini ifade edip sorunları tespit etmekte, çözüm önerileri oluşturup yaşama müdahil olmakta, bilimi ve tekniği halkımızın hizmetine sunmaktadır. TMMOB politikası, meslek alanlarımızdan yola çıkarak mühendislik mimarlık ve şehir plancılığının sorunlarının halkımızın sorunlarından ayrılamayacağını temel ilke kabul ederek, bilimsel, teknik ve insan odaklı bir çerçevede oluşturulmaktadır.

Dünyada yaşanmakta olan emperyalist/kapitalist kriz ve savaşlar, ülkemizi doğrudan etkilemekte, mühendislik, mimarlık ve şehir plancılığı meslek alanlarımızın tamamı ülke yönetimindeki iktidarlarca neo-liberal iktisat politikalarına teslim edilmekte, TMMOB olarak rant ve kâr odaklı yönetilen bu düzene karşı örgütlü mücadelemiz devam etmektedir. Emperyalizm yeni döneminde neo-liberal iktisat politikalarıyla tüm dünyayı teslim alıp, vahşi kapitalizmi küresel ölçüğe yayarken buna karşı duran örgütümüze büyük görevler düşmektedir.

Bu çerçevede halkımızın çıkarlarını korumak, bilimsel uygulamaların hayata geçmesini sağlamak amacıyla; nükleer santraller, 2B yasası, özelleştirmeler, imar rantı merkezli planlama süreçleri vb gibi meslek alanlarımızla ilişkili tüm konularda elde edilen kazanımlarda, TMMOB'nin hukuksal ve siyasal alanda vermiş olduğu mücadelelerin payı çok büyüktür.

AKP İktidarının Ekonomi Politikası ve TMMOB

Küreselleşmenin baskısı altındaki Türkiye'de kapitalizm; devlet eliyle ve himayesinde sermaye birikimini kentler ve doğal kaynaklar üzerinden oluşturmaya ve ayakta tutmaya çalışıyor. AKP iktidarı, TMMOB ve Odaları bu yöneliminin önündeki en büyük engel olarak görüyor.

Ekonomiyi canlı tutmak için öncelikle kentsel alanlarda yıkım ve yapım işleri ile kentsel dönüşüm başlatılmış, inşaat sektörünün sıcak parayı getirmesi öngörülmüştür. Bu sürecin hızlı ve kesintisiz işlemesi için bir takım yasal düzenlemeler yapılması amacıyla; ülke topraklarının ve kamu kaynaklarının yağma ve talanının önünde engel olan tüm mevzuat birer birer değiştirilmektedir. Bu vahşi dönüşüme karşı duran, kamuoyunu her platformda aydınlatan, kamunun ve halkın varlıklarına, kentlere, doğal ve kültürel kaynaklara sahip çıkan; bu amaçla yılmadan mücadelesini sürdüren, halkın yanında olan mühendis, mimar ve şehir plancıları da susturulmak ve bertaraf edilmek istenmektedir. Kamu

kaynakları yerli ve yabancı sermayenin bölüşümü için hazır hale getirilerek, halkın malı olan kıyılar, ormanlar, maden alanları, su kaynakları v.b. her türlü doğal, tarihi, kültürel ve kentsel değerler; adeta yağmalanarak el değiştiriyor, serbestleştirme, özelleştirme politikalarıyla göz göre göre kamu ve halktan alınıp sermayeye veriliyor.

TMMOB ve bağlı meslek odaları ile tüm üyeleri; ülkemiz üzerinde oynanan bu oyunun farkındadır. AKP'nin iktidarını ekonomik boyutuyla ülkemiz ve kentlerimiz üzerinden sağlamlaştırma gayretinin hangi boyutta olduğu ve ona karşı etkin mücadele gerekliliğini kamuoyuna ve halkımıza anlatmak zorunludur. 10 yıllık iktidarları süresince; siyasi otorite, “ileri demokrasi” diyerek özgürlükleri yok etti, özgürlük diyerek korku imparatorluğu oluşturdu. Şimdi de kentsel dönüşüm diyerek kentlerimizi, kıyılarımızı, ormanlarımızı, doğal ve kültürel kaynaklarımızı yok etmektedirler. İşte bu nedenle TMMOB ve bağlı meslek Odaları da, susturularak parçalanmak ve yandaş kuruluşlar haline dönüştürülmek istenmektedir.

Mühendislik, Mimarlık, Şehir Plancılığının Ekonomi Politikası ve Gerçekleşen Tahribat

Bilindiği gibi TMMOB ve bağlı Odalarının kapsadıkları ve dahil oldukları meslek disiplinleri; bilim, teknoloji, Ar-Ge, inovasyon, sanayi, tarım, orman, enerji, ulaşım, madenler, tüm doğal kaynaklar, gıda, çevre ve kentleşme politikalarının başta gelen dinamik gücüdür ve bu gereklilik ile gerçekliğin, yasa yapıcıları ve kurumlarınca da böyle algılanması gerekir.

Ancak ne yazık ki söz konusu bilimsel gereklilik ve gerçekler bütün siyasi iktidarlar tarafından hep ikinci plana itilmiş, AKP iktidarında bu durum sistematik bir boyut kazanmıştır. Mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı hizmetlerinin ana sektörleri ve ilgili hizmetler kamusal fayda anlayışından çıkarılıp serbestleştirme, özelleştirme, ticarileştirmenin arpalıkları haline getirilmiştir.

Kentler, tarım arazileri, kamu arazileri, madenler, enerji vb. tüm alanlar rantlara göre şekillendirilmiş, plansızlık egemen kılınmıştır. İnsanca barınma hakkı ve deprem gerçeğinin gerektirdiği yapı denetimi, enerji, tarım, orman, su kaynakları ve kentlerin yönetimi gibi alanlarda mühendislik, mimarlık, şehir plancılığının mesleki denetim ve bilimsel-teknik kriterleri devre dışı bırakılmış; aynı şekilde çalışma yaşamının büyük kısmı işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin dışında tutulmuş; KHK'lar, yasa ve yönetmeliklerde peş peşe yapılan düzenlemelerle bilimsel-teknik mesleki gereklilikler dışlanmıştır. Bu nedenle iş cinayetlerinden yapı denetimsizliğine, depremlerin toplumsal yıkımlara dönüşmesine dek bir dizi acı olay artık kanıksanır hale gelmektedir.

TMMOB'nin Konumu

TMMOB ve bağlı Odaları, Anayasa, yasalar, ilgili mevzuat ve iç yönetmelikleri, çalışma program ve ilkelerinde tanımlanan ülke, halk, kamu, meslek ve meslektaş

çıkarlarının korunması ve bu kapsamda düzenleme yapmakla yetkili kılınmış ancak yine bu nedenle hep muhalif bir konuma sahip olmuştur. TMMOB ve Odaları kamusal konumları ile demokratik kitle örgütü olma hüviyetini başarıyla birleştirmiş, tek ayaklı bir konumlanmayı değil, birbiriyle bağıntılı alanları birleştirerek dengeli bir yürüyüşü gerçekleştirmiştir.

TMMOB ve bağlı Odaları muhalif olmak için muhalefet yapma gibi bir yönelime girmeksizin, değindiğimiz bütünlüklü kamusal toplumsal çıkarlar doğrultusunda faaliyet yürüttükleri için iktidarların şimşeklerini üzerlerine çekmişlerdir.

TMMOB hiçbir zaman dar meslekçi ve kendine dar anlamda bir siyaset misyonu yükleyen bir yaklaşıma sahip olmamış; geçmişten bu yana böylesi yaklaşımların ötesinde, meslek-ülke-halk-kamu çıkarları bütünlüğünde politikalar üretegelmiştir. TMMOB ve Odaları siyasi iktidarlardan bağımsız, özerk, ancak kamu kurumu niteliğiyle kamu idari yapısı içinde, kamusal hizmet veren, özerk yerinden yönetim kuruluşları olarak meslekleriyle doğrudan ilgili ve bağıntılı alanlardaki emperyalist-kapitalist sömürü, talan ve tasfiye politikalarına kararlılıkla karşı çıkmıştır.

Bu bağlamda TMMOB; SEKA, Türk Telekom, Eti Seydişehir Alüminyum, araç muayene istasyonları hizmeti, ERDEMİR, EGO, Başkent Doğalgaz Dağıtım, İzmit Gaz Dağıtım, elektrik dağıtım şirketleri vb. gibi özelleştirmelere; sanayi, tarım, orman, gıda, enerji, madenler, çevre ve kentsel uygulama alanlarında, kamuyu ve meslek disiplinlerimizi tasfiye edip ilgili alan ve hizmetleri metalaştırarak, birer rant alanı haline getiren uygulamalara karşı gerektiğinde hukuk yoluna da başvurmuştur.

“İş Yapmamızı Engelliyorlar”: TMMOB Rantın Önünde Engel!

Bizzat Başbakan yıllar önce bu nedenle “iş yapmamızı engelliyorlar” diyerek TMMOB örgütlülüğünü “ideolojik” davranmakla suçlamıştır. Örgütlerimizin mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı disiplinleriyle ilgili bilimsel, teknik gerekliliklerden uzak uygulamalara ve kentsel yağmalara karşı açtığı davalar nedeniyle, TMMOB ve Odalar, bizzat Başbakan ve Bakanların ağzından birçok kez hedef tahtasına oturtulmuş, Melih Gökçek gibi belediye başkanlarının çirkin saldırılarına uğramıştır.

Çünkü TMMOB, hukuksal girişimlerle, siyasi iktidarın rant amaçlı politikalarına, serbestleştirme, özelleştirme uygulamalarına, yağma ve talana mühendis, mimar ve şehir plancıları olarak «dur» demiş; taşeronlaştırma uygulamalarına, işten çıkarmalara, işsizlik, yoksulluk ve düşük ücretlere karşı, yüzlerce işyerinde direnen işçilerle bir arada olmuştur.

AKP, Türkiye’deki Değişim-Dönüşüm ve TMMOB

TMMOB, emperyalizmin AKP eliyle kurguladığı ve yapmaya çalıştığı düzenlemelere karşı mücadele yürütmüş; AKP’nin, Cumhuriyetin iktisadi,

toplumsal kazanımları ile laikliği bertaraf edip dönüştürmesine ve dikta özlemlerine karşı çıkmış, gericiliğin ve dogmatizminin karşısında bilimi ve teknoloji; sömürü, yolsuzluk ve talanın karşısında toplumsal gereksinimleri, insanımızın refah ve mutluluğunu esas alan bir ekonomiyi savunmuştur. Mesleki ve örgütsel birikimimizle, ekonomik, siyasal ve sosyal gelişmelere doğru olandan, olması gerekenden yana müdahale etmiştir.

TMMOB, ülkemizde kökleştirilmek istenen şoven linç kültürüne karşı barış ve gönenc içerisinde bir arada yaşamı savunur. Diğer dost güçlerle birlikte emeğin, barışın, özgürlüklerin, bağımsızlığın, çağdaş değerlerin ve hakça bölüşümün egemen olduğu bir Türkiye için mücadele eder.

TMMOB, mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı hizmetlerini de yıllardan beri olumsuz olarak doğrudan etkileyen egemen sermaye birikim politikalarının yönlendirmesiyle sanayide gerçekleşen dönüşümün, artan fason üretimin ve rant yönelimli politikaların karşısında olmuş ve olmaya devam edecektir.

Siyasi iktidar olağan yollar ve seçimlerle ele geçiremediği TMMOB'yi şimdi kuruluş yasamızla oynayarak etkisizleştirmeye ve denetim altına almaya çalışmaktadır.

TMMOB'ye yönelik sınırlayıcı, tasfiye edici politikalar da esasen söz konusu ekonomik, politik kapsam içindedir. Sanayinin fason üretime yönelik yapısal dönüşümü, kentsel dönüşüm süreçleri ve bütün ülkenin imara açılması politikaları ile gerek mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı hizmetlerinin gerekse bu hizmetlere ilişkin meslek örgütlerinin zayıflatılması bir bütünlük arz etmektedir.

Son Üç Yıl: Türkiye'nin ve TMMOB'nin Dönüştürülmesi Çabaları İç İçe

2009 yılında Devlet Denetleme Kurulu (DDK) raporu ile başlayan ve 2011 yılındaki Kanun Hükmünde Kararnameler (KHK) ile süren sürecin temel karakteristiği budur. Şimdi ise iktidarın TMMOB'ye yönelik tasavvurlarının somutlaştığı, yasa/mevzuat taslaklarının üzerinde çalışıldığı günlere gelmiş bulunuyoruz.

Şimdi gündemde olan «Yapı Denetimi Hakkındaki Kanun ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Taslağı» ile de TMMOB Yasasını/mevzuatını değiştirme çabaları somutluk kazanmış durumdadır. Yasa değişikliğinin «Yapı Denetimi Hakkındaki Kanun» değişikliği ile birlikte bir torba yasa içinde yapılması anlamlıdır; zira bütün ülke rantsal şantiyeye dönüştürülürken ilgili meslek odalarının etkisizleştirilmesinin hedeflendiği açık olarak görülmektedir.

Bu yasa taslağının gündeme getirilmesinden önceki son iki yılda yapılan düzenlemelere baktığımızda, ülkemiz ve meslek alanlarımızla ilgili çarpıcı gelişmelerin yaşandığı görülecektir.

Bilindiği üzere iktidar, yapı denetimi ile doğrudan bağlantılı olan 1999 Marmara, 2003 Bingöl ve 2011 yılındaki Van depremlerinden toplum yararına hiçbir ders çıkarmamış, söz konusu yasayı, TMMOB ve Odalarımızın raporlarında ayrıntılı olarak irdelendiği üzere, mühendislik, mimarlık hizmetlerinin tasfiyesi ve rant esaslarına uygun olarak düzenlemiştir. İlgili yönetmeliklerin yanı sıra 17.08.2011 tarihli 648 sayılı KHK ile 4708 sayılı Yapı Denetimi Hakkında Kanunda yapılan değişikliklerle, yasanın denetim kapsamı daraltılmış, denetimsiz yapılaşmanın sınırları genişletilmiştir. “Kamu-özel sektör işbirliği” yaklaşımının deprem gibi komplike ve tamamen kamusal düzeydeki bir sorumluluk alanına sokulması da “Ulusal Deprem Stratejisi Eylem Planı 2012-2023” ile gerçekleşmiş ve kamu idari yapısı ile kamusal hizmetlerin serbestleştirilip, özelleştirilmesinin yaygınlaşmasına hizmet edilmiştir.

2011 yılındaki KHK düzenlemeleri, son yıllarda sıkça başvuru alan “torba yasaların” içeriklerine benzer bir “çok yönlülüğe” sahiptir ve AKP iktidarının “ustalık” döneminde rant talanının ulaşacağı boyutlar ile olağanüstü yöntemlerle yönetme karakteristiğine dair önemli veriler sunmaktadır.

Siyasal iktidarca basına servis edilen ve çok kısa bir süre önce hazırlanan Yapı Denetimi Kanunu Tasarısı Taslağının; 3 Mayıs 2011 tarihinde, 27923 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren 6223 sayılı “*Kamu Hizmetlerinin Düzenli, Etkin Ve Verimli Bir Şekilde Yürütülmesini Sağlamak Üzere Kamu Kurum Ve Kuruluşlarının Teşkilat, Görev Ve Yetkileri İle Kamu Görevlilerine İlişkin Konularda Yetki Kanunu*” ile başlayan ve birbiri ardı sıra çıkartılan KHK’ler, kanunlar ve yönetmelikler ile sürdürülen sürecin sonunda; kalan eksikleri tamamlamak amacıyla hazırlandığı anlaşılmaktadır.

Söz konusu Yetki Kanununa dayalı olarak, 8 Haziran 2011 tarihli Resmi Gazete’de yayımlanan 11 adet KHK ile bakanlıkların görev yetki ve teşkilatlanması tanımlanmış; daha sonra bu KHK’lerde değişiklik yapan 24 adet “*kanun hükmünde kararnamede değişiklik yapılmasına dair kanunlarla*” bakanlıkların teşkilat ve görevlerinin belirlendiği 35 adet KHK ve KHK değişikliği Resmi Gazete’de yayımlanmıştır.

Meslek alanlarımızla doğrudan ilgili olarak Çevre ve Şehircilik Bakanlığı’nın kuruluşuna dair 644, 648 ve 653 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamelerle başlatılan süreçte başta Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu, İmar Kanunu, Yapı Denetim Kanunu, Kıyı Kanunu olmak üzere 14 kanunda değişiklik yapılmıştır. Böylece; ülkemizdeki imar faaliyetleri ve yapı üretim sürecinin demokratik katılım mekanizmaları olmaksızın, yerel yönetimleri de işlevsizleştirecek şekilde Çevre ve Şehircilik Bakanlığı’na bağlandığı ve adeta Bakanlığın “Türkiye Belediye Başkanlığı”na dönüştürüldüğü tekelci otoriter bir yapı tesis edilmiştir.

O tarihten bugüne Resmi Gazete'de yayımlanan toplam 162 adet mevzuat, doğrudan ya da dolaylı olarak meslek alanlarımıza ilişkin düzenlemeleri içermektedir.

648 sayılı KHK ile yapılan son değişikliklerle bütün ülke (kentler, kırsal alanlar, tabiat varlıkları ve bütün koruma alanları, meralar, yaylalar, kışlaklar v.b.) benzer bir kapsam içine alınmış Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, yerel yönetimlerin yapı, ruhsat v.b.yetkilerini de üstlenmiş; tüm çevre, milli parklar, koruma alanları, doğal sit alanları v.b. iktidarın keyfiyetine bırakılmış; kentsel dönüşüm merkezleştirilmiş, kırsal alanlar imar yasası kapsamının dışına çıkarılmış, mera, yaylak ve kışlaklar imara ve turizme açılmış; Yapı Denetimi Yasası'nda yapılan değişikliklerle denetim dışı yapıların sayı tür ve dağılımında önemli değişiklikler yapılarak yasanın denetim kapsamı daraltılmış, denetimsiz yapılaşmanın sınırları genişletilmiştir.

Böylece Bakanlık, 04.11.2010 tarihinde Resmi Gazete'de yayımlanan *Bütünleşik Kentsel Gelişme Stratejisi ve Eylem Planı-KENTGES*'de Bayındırlık ve İskan Bakanlığı için belirlenen yerleşme ve imara ilişkin "*usul ve esasları belirleme*" ve "*koordinasyon*" konumunun çok üzerine çıkarak neredeyse tek yetkili konumuna yükselmiştir. Ve ne yazık ki bu düzenlemeler plansız, düzensiz, yapı ruhsatsız yapılaşmanın, kent, kır, çevre, doğal varlıklar, milli park, sit v.b. alanların sınırsız "dönüşüm" ve talanına yol açacaktır.

Yapı denetimiyle ilgili olarak 03.04.2012 ve 14.04.2012 tarihli yönetmelik değişiklikleri kapsamında da, "Planlı Alanlar Tip İmar Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik" in 16, 57, 58, 64. maddelerinde; "Yapı Denetimi Uygulama Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik" in de 4, 5, 6, 7. maddelerinde değişiklik yapılmış ve her iki yönetmelikte yapılan değişiklikler sonucunda sicil durum belgelerinin meslek odaları tarafından düzenlenmesi kuralı kaldırılmıştır. Bu iki yönetmelikte yapılan değişiklik hükümleri uyarınca hem üye-oda ilişkileri hem de Odaların gelirlerinin büyük oranda azaltılması yönünde etkileri bulunan, TMMOB ve Odalarının mesleki denetimlerine el atılmıştır.

31.05.2012 tarihli "Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanun" ile de hiçbir kayıt ve koşula bağlı kalmaksızın yerleşim yerleri, orman alanları, kıyılar, boğaziçi, meralar, kültür ve tabiat varlıkları, tarım arazileri, zeytinlikler gibi özel koruma altında olan alanlar 3194 sayılı İmar Kanunu ve imara ilişkin hükümler ihtiva eden özel kanunlar da dahil olmak üzere özel mevzuatlardaki kısıtlamalara bağlı olmaksızın, rezerv yapı alanları, riskli alanlar ve riskli yapı statüsüne alınıp, tasfiye, dönüştürme, yeniden yerleştirme ve yıkım işlemlerine tabi tutulacaktır.

Yeni sermaye birikimi politikaları ve rant uğruna yapılan bütün bu değişiklikler deprem, yapı denetimi, kentsel dönüşüm süreçleri ve daha bir dizi toplumsal alanda çok ağır toplumsal sonuçlara mal olacaktır.

Son olarak Türkiye Büyük Millet Meclisi'nden geçen "Büyükşehir Belediye Kanunu" ile de yerel seçimleri garanti altına alma, muhalefet partilerine mevzi kaybettirme yanında yerel yönetimleri merkezi iktidara daha fazla bağlayacak önemli değişiklikler yapılmıştır.

Büyükşehir Belediye Kanunu ile birlikte toplam 10 kanunda değişiklik içeren bir diğer kanun taslağının, yoğun tartışmalar sonunda, 12 Kasım 2011 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde kabulünün peşinden gündemimize yeni bir taslak girmiştir. "Yapı Denetimi Hakkında Kanun ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı Taslağı" adındaki, torba yasa niteliğindeki metnin sadece 15 maddesi "Yapı Denetimi Hakkında Kanun" ile ilgilidir; 18 maddesinde 3194 Sayılı İmar Kanunu'nda, 6 maddesinde 634 Sayılı Kat Mülkiyeti Kanunu'nda, 6 maddesinde Kıyı Kanunu'nda, 3 maddesinde Belediye Gelirleri Kanunu, İskan Kanunu, Mera Kanunu'nda, 3 maddesinde 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nda, 9 maddesinde Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Kanunu'nda, 5 maddesinde ise 644 sayılı Çevre ve Şehircilik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında KHK'de değişiklik öngörülmektedir.

Daha önce de belirttiğimiz üzere, birbirini ardına yapılan bu düzenlemelerle ülkenin buram buram rant kokan politikalarla bir şantiye alanına dönüştürülmesi ile Birliğimiz ve Odalarımızın etkisizleştirilmesi yönündeki çabalar bir bütünlük arz etmektedir.

Antidemokratik bir sürecin ürünü olan 644 Sayılı KHK ve peşi sıra yayımlanan 648 ve 653 sayılı KHK'ler, kanunlar, yönetmelikler ve diğer düzenlemeler; meslek odaları, yerel yönetimler ve kentleşme süreçlerini dönüştürerek "iktidarın emrine sunan" nitelikleri nedeniyle "kent ve doğanın birer rant aracına dönüştürülmesi" yönündeki düzenlemelerin en önemlileri olarak öne çıkmakta ve aynı zamanda meslek alanlarımızı ve mesleklerimizi yeniden yapılandırmayı hedeflemektedir. Uluslararası sözleşmeler ve Anayasayla güvence altında olan mimar, mühendis, şehir plancılarının telif haklarını yok etmeye yönelik düzenlemelerle birlikte, ücretli olarak çalışan meslektaşlarımızın sosyal ve özlük haklarını ortadan kaldıracak değişiklikler söz konusudur.

Türkiye'nin çok yoğun ve yakıcı gündemleri arasında yaşamsal düzeyde pek çok karar alınıp yürürlüğe girerken, bilindiği üzere kamuoyunun bu konuları yeterince tartışma, değerlendirme ve bilgilenme olanağı bulunmamaktadır. Bu ortamda, art arda yayımlanan KHK'ler ile Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'na meslek odalarının, yerel yönetimlerin kimi yetkilerinin verilmesinin ne anlama geldiğini ve nasıl bir sürecin parçası olduğunun özetle irdelenmesi gerekmektedir.

TMMOB Parçalama, Küçültme Yoluyla İşlevsizleştirilecek!

KHK'lar ile bu alana yönelik tüm yetkilerin iktidarın elinde toplanması için TMMOB ve bağlı Odaların, yerel yönetimlerin "asli işlerine" ait yetkilerinin gasp edilmesi, "özerk ve kamusal kimliklerinin" yok edilmesi, TOKİ'nin yetkilerinin

Bakanlığa geçmesi, bilirkişilik müessesesinin Bakanlığın emrine verilmesi, tarihi, doğal, kültürel değerlerin ve mirasın yok edilmesine yol açacak gelişmelerin önünün açılması yönünde yapılan düzenlemeler ile diğer bazı kamu kurumlarının yetkilerinin devredilmesi yönünde kimi kanunlarda da değişiklik yapılmasını içeren sürecin son noktası “Yapı Denetimi Hakkında Kanun ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı Taslağı”dır. Bu taslak ile, kamuoyuna tarafsız ve bilimsel temellerle gerçeklikleri aktaran, gerektiğinde hukuk yolu da dahil olmak üzere, siyasi iktidarlarca gündeme getirilen yanlışlıklara karşı etkin bir biçimde mücadele eden 58 yıllık yapımızın ve özellikle yetmişli yılların başından itibaren oluşturduğumuz yapının parçalanması amaçlanmaktadır.

Özetle, mühendis, mimar, şehir plancılığı disiplinlerinin meslek örgütlülükleri, yasanın muhatabına sorulmadan, görüşü alınmadan, kapalı kapılar ardında yapılan hazırlıklarla tasfiye edilmek üzeredir. Kamu idari yapılanması içinde yer alması itibarıyla TMMOB üzerindeki genel vesayet, otoriter bir şekle dönüştürülmektedir.

TMMOB Yasasını değiştirme ya da ortadan kaldırmaya yönelik bu girişim, DDK raporundan hareketle mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı hizmetlerini kamusal niteliğinden arındırarak rant politikalarına açma amacını gütmektedir.

Bu değişikliklerle mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı hizmetleri ve ilgili meslek örgütleri, böl-parçala-küçült-yönet yaklaşımıyla demokratik merkezi yapılardan rekabetçi yerel yapılara dönüştürülerek merkezi kamu yönetimine bağlanacaktır.

Birliğimiz ve Odalarımız, bugüne kadar siyasi partilerin, siyasi iktidarların ve sermaye çevrelerinin arka bahçesi olmamaya özel bir önem göstermiştir. Ancak öngörülen yeni yapı ile Odalar, siyasi partiler ve özellikle iktidar ile yerli yabancı güçlerin çıkar, rant ve rekabetlerine ve müdahalelerine açık bir yapıya, arka bahçeleri konumuna doğru dönüştürülebilecektir.

Mühendislik, Mimarlık, Şehir Plancılığı Disiplinleri Rant ve Rekabete Göre Düzenlenemez

Mühendislik bilimleri ile mimarlık ve şehir plancılığı bilim ve disiplinleri, çok disiplinli-çokbilimli mesleki hizmetleri gerektirmekte ve gerek kendi içlerinde gerekse aralarında mesleki, bilimsel, teknik geçiş gereklilikleri bulunmaktadır. TMMOB ortamı ve ilişkilerimiz, bu geçişkenlikleri düzenleyen bir yaklaşım ve geleneğe sahiptir. Sürekli gelişen ve değişen mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı mesleklerinin sınırları bu nedenle çıkar ve rant hesaplarına dayalı yasalarla tarif edilebilecek nitelikte değildir.

Ancak mevcut iktidar, söz konusu yeni yapı ile aynı meslek grubu içinde ve o meslek grubu ile ilişkili meslek grupları arasında rekabetler yaratıp yayacak olan bir düzenleme ile bilimsel, teknik, mesleki, örgütsel, toplumsal gereklilikleri

dışlamakta; kamusal hizmet ve toplumsal yarar gibi çok önemli ölçütlerimiz ortadan kaldırılmaktadır.

TMMOB Direnecek, Varlığını ve Mücadelesini Sürdürecek

TMMOB tarihi, bu ve benzeri türde baskı ve yıldırma politikalarına karşı verilen mücadelelerle doludur.

Yıllar içinde oluşturduğumuz hukuku ve örgütlü gücümüzü pekiştirerek bu saldırıyı göğüslememiz ve yeni dönemi örgütlememiz gerekmektedir. Yılların birikimine dayanan; çok sayıda arkadaşımızın, emeği ve özverisiyle oluşturulan demokratik, emekten ve halktan yana TMMOB örgütlülüğünün korunarak sürdürülmesi, bu dönemin bize yüklediği en kritik sorumluluktur.

Mesleki sorumluluklar ile toplumsal sorumluluklarımızı, meslek alanlarımızı koruma ve genişletme çabalarıyla kaynaştırıp bütünleyerek, yolumuza direngen bir tarzda devam etmeliyiz. Yurdumuz, ülkemiz, halkımız, mesleklerimiz ve meslektaşlarımızdan yana olan TMMOB'nin ve Odalarımızın çalışma programı ve ilkeleri, tarihsel olarak kılavuzumuz olmaya devam etmelidir. Bu; etik, mesleki, toplumsal, bilimsel, teknik bir gerekliliktir; kendimize, ülkemize, halkımıza karşı toplumsal bir sorumluluktur.

Mühendis, mimar ve şehir plancılarının sesi kısılsa, bu ülkenin sesi kısılr. Ormanlarımızı kıyılarımızı, madenlerimizi, mera alanlarımızı ve kentlerimizi vahşi kapitalizme teslim etmeyeceğiz. Geleceğimize sahip çıkacağız.

Örgütlü gücüne ve halkına güvenen TMMOB, bu yağmaya ve saldırıya sonuna kadar direnecek ve sonunda kazanan halkımız ve ülkemiz olacaktır.

TMMOB'YE YAPILAN SALDIRI ÜZERİNE ÖĞRENCİ ÜYELERİMİZE

14 Aralık 2012

Sevgili Öğrenci Üye Arkadaşlarım,

AKP iktidarı, TBMM gündemine getirmek üzere hazır tuttuğu torba yasa niteliğindeki Yapı Denetimi Hakkındaki Kanun ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Taslağı ile TMMOB'yi tasfiye etmeye yönelik bir adım atmak üzere.

Diktatörlere has bir yöntem olan “herkes adına karar verme” yetkisini kendisinde gören AKP, “ileri demokrasinin” bir gereği olarak TMMOB'nin iradesini, muhataplarını ve bileşenlerini yok sayarak TMMOB Yasası'nı değiştirmeye hazırlanıyor.

TMMOB'yi bölerek, parçalayarak, etkisiz ve yetkisiz bir hale getirmeyi hedefleyen torba yasa aynı zamanda derelerden kıyıları, meralardan madenlere, tarım arazilerinden kentlere kadar tüm yaşam alanlarını sermayenin talanına açacak olan alt yapıyı da düzenlemek için hazırlanmış durumda.

Bu düzenleme ile halka ait olan her şeyin sermayenin yağmasına açılması ve bu sürece toplumsal-kamusal fayda adına direnen, izin vermeyen TMMOB'nin etkisizleştirilmesi hedefleniyor.

Sevgili Öğrenci Üye Arkadaşlarım,

TMMOB örgütlülüğünü harekete geçirerek tüm gücümüz ve enerjimiz ile bu sürece karşı koyacak bir mücadelenin içerisine girdik.

Bu süreçte, TMMOB örgütlülüğünün bir bütün halinde harekete geçmesi ve geleceğimize sahip çıkacak olan iradenin her düzeyde birlikte ortaya konulmasının oldukça önemli olduğunu düşünüyoruz.

Sevgili Öğrenci Üye Arkadaşlarım,

TMMOB tarihinin en önemli adımlarından biri öğrenci üyeliğinin kurumsallaştırılması oldu. Odalarımızın öğrenci komisyonları, özerk demokratik üniversite mücadelesinin ustalığıyla meslek hayatına geçişin acemiliğinin keşiştiği bir üretim alanı oldu. TMMOB ortamında 1997'de başlatılan kurumsal yapı ile öğrenci üyelik örgütlülüğünde yer alan sizler; üniversitede arkadaşına, okuluna ve ülkesine sahip çıkanlar mezun olduktan sonra da Odalarda yönetim kurullarına girerek ellerinizi taşın altına koydunuz ve TMMOB hayatına ortak oldunuz. Öğrenci üyelik çalışmalarından gelen onlarca arkadaşımız şu an Oda yönetim kurullarında birçok açıdan önemli sorumluluklar üstlenmiş durumda.

Tüm baskılara ve saldırılara karşı dimdik ayakta duran TMMOB'nin anlayışına sahip çıkan öğrenci arkadaşlarımız kendi örgütlülükleri içerisinde birlikte tartışıp

birlikte üreterek eylem ve etkinliklerini gerçekleştiriyor. Mitinglerde TMMOB kortejine renk, coşku ve enerji katan öğrenci arkadaşlarımızla büyüyoruz, geliyoruz.

İşte bu yüzden «gençlik geleceğimizdir» diyen TMMOB çok anlamlı bir çalışmayı yürütüyor. Çünkü 70'lerden bu yana gelen «bilimi ve tekniği emperyalizmin ve sömürgecilerin değil, emekçi halkın hizmetine sunma» ilke ve anlayışımız henüz meslek hayatına atılmamış olan öğrenci arkadaşlarımızın bilincine ve vicdanına üniversitedeyken değmeye başlıyor ve karşılık buluyor.

İşte bu yüzden, öğrencilerimizi cemaat ağırları karşısında yalnız bırakmamak için tarihi bir adım daha atarak Ankara'da TMMOB Öğrenci Evi'ni inşa ediyoruz.

Öğrenci komisyonları ile başlayan ve mezuniyet sonrası TMMOB örgütlülüğünde sorumluluk alınması ile devam eden ilişkilerimiz geleceğimiz için umut saçıyor. Bu umudu taşıyan ve büyüten, geleneğimize sahip çıkan öğrenci arkadaşlarımızın yüreklerine ve beyinlerine sağlıklar diliyorum. İyi ki varsınız.

Sevgili Öğrenci Üye Arkadaşlarım,

AKP iktidarı ve rant çevreleri TMMOB'yi ele geçirerek diledikleri gibi arka bahçeleri haline getirmeyi başaramadıkları için şimdi de tepeden yasa değişikliği aracılığı ile örgütümüzü güçsüz, etkisiz, yetkisiz bir hale getirmeye çalışıyorlar.

Onlar, yandaş medyalarının haberlerinde de ifade edildiği üzere özelleştirmelere, rant ve talan projelerine engel olan TMMOB'ye “neşter” atmak istiyorlar. TMMOB kadrolarının zorluklar içerisinde büyük fedakarlıkla oluşturduğu emekten ve halktan duruşumuzu, toplumsal-kamusal faydayı ön planda tutan, bilimi ve tekniği halkın hizmetine sunan anlayışımızı tasfiye etmek istiyorlar. Çünkü onlar, kendi sorunlarını toplumun sorunlarından ayrı gören mühendis, mimar ve şehir plancıları ile iktidarın arka bahçesi olmuş, ranta, talana, yağmaya, özelleştirmeye karşı sessiz kalan bir TMMOB istiyorlar.

TMMOB, yöneticilerinden üyelerine ve çalışanlarına kadar tüm hatları ile bu süreç karşısında direnmeye ve mücadeleye etmeye oldukça kararlı. Çünkü, bizim bu örgütü iktidara ve rant çevrelerine teslim etmeye de derelerimizi, kıyılarımızı, meralarımızı, ormanlarımızı, tarım arazilerimizi, kentlerimizi ve yaşam alanlarımızı bir avuç sömürgecinin yağmasına ve talanına teslim etmeye de niyetimiz yok!

TMMOB'nin daha gidecek çok yolu var. Mesleğimizin ve meslektaşlarımızın da, halkımızın ve ülkemizin de TMMOB'ye ihtiyacı var. Hem de AKP karanlığının öylesine büyüdüğü ve dört bir yanımızı sardığı şu günlerde TMMOB'ye çok daha fazla ihtiyaç var.

Sevgili Öğrenci Arkadaşlarım,

İktidarın saldırısı karşısında mücadelemizi büyütüyoruz. TMMOB örgütlülüğü, ülkenin dört bir yanında, torba yasa ile gelecek olan karanlığa karşı tek vücut

halinde karşı koymaya hazırlanıyor, açıklamalar, eylemler ve etkinlikler yapıyor.

Bu mücadele sürecinde en çok da öğrenci arkadaşlarımızın aklına, yüreğine, umuduna, heyecanına ve enerjisine ihtiyacımız var.

Mitinglerde ellerinde TMMOB bayrağı ile koşan, mitinglerimize enerjilerini taşıyan genç arkadaşlarımızı mesleğimiz, ülkemiz ve halkımız için TMMOB'yi birlikte savunmaya, direnmeye çağırıyoruz.

AKP'nin karanlığı karşısında şimdi gelecek güzel günler için birlikte türkü söylemeye, el ele vermeye, omuz omuza olmaya çağırıyoruz.

Sevgili Öğrenci Üye Arkadaşlarım,

TMMOB'nin ve bu güzelim ülkenin geleceği sizsiniz. Sadece gözlerinizdeki ateş bu ülkeye baharı getirmeye yeter!

Haydi, el ele verelim ve gücümüzü herkese gösterelim.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK BAKANI İLE YAPILAN TOPLANTI ÜZERİNE TMMOB ÖRGÜTLÜLÜĞÜNE

31 Ocak 2013

Sevgili Arkadaşlar,

Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın "sürdürülebilir çevre, yaşanabilir şehirler, güvenli ve nitelikli yapılar inşa edebilme hedefine varabilmek amacıyla afet riski taşıyan yapıların tasfiye edilerek can ve mal güvenliğinin sağlanmasına, çevreye duyarlı teknik altyapısını tamamlamış, nitelikli yaşam alanlarının oluşturulmasına ve sağlıklı bir imar düzeninin kurulmasına yönelik olarak görüş alışverişinde bulunmak ve birlikte çalışılabilmesine ilişkin yol haritası oluşturmak üzere" cümleleri ile yaptığı toplantı çağrısı üzerine çağrılı 10 Odamızın Yönetim Kurulu Başkanları ile 30 Ocak 2013 tarihinde Bakanın ve Bakanlık heyetinin katılımıyla bir toplantı gerçekleştirdik.

Toplantıya; Çevre ve Şehircilik Bakanı Erdoğan Bayraktar, Müsteşar Ercan Tıraş, Müsteşar Yardımcıları İrfan Uzun, Sedat Kadioğlu, Mücahit Demirtaş, Altyapı ve Kentsel Dönüşüm Genel Müdürü Vedat Gürgen, Mekansal Planlama Genel Müdürü Mehmet Ali Kahraman, ÇED İzin ve Denetim Genel Müdürü Mehmet Mustafa Satılmış, Mesleki Hizmetler Genel Müdürü Bülent Ercan, Çevre Yönetimi Genel Müdür Vekili Mehmet Baş, Yapı İşleri Genel Müdür Vekili Osman İyima-ya, Yüksek Fen Kurulu Başkan Vekili Fuat Arabacı, I. Hukuk Müşaviri Bayram Keskin, Mesleki Hizmetler Genel Müdürlüğü Şube Müdür Vekili Erdinç Yoldaş ile TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, çağrılı odaların Yönetim Kurulu Başkanları Baran Bozoğlu (ÇMO), Cengiz Göltaş (EMO), Ertuğrul Candaş (HKMO), Taner Yüzgeç (İMO), Şevket Demirbaş (JFMO), Dündar Çağlan (JMO), Ali Ekber Çakar (MMO), Eyüp Muhçu (MO), Ozan Yılmaz (PMO), Necati Uyar (ŞPO) katıldı.

Toplantıda, Oda Başkanlarımızla birlikte özetle aşağıdaki konulara vurgu yapan görüşlerimizi ilettik:

"Mülga Bayındırlık ve İskan Bakanlığının Bakanlık bürokrasisi temel mühendislik, mimarlık ve planlama alanında TMMOB'ye yakın yaklaşımlar sergilerken, 2000'li yıllardan sonra nedeni bizce çok iyi bilinen şekilde TMMOB'ye siyasi hasım olarak bakmaya başladığını öncelikle ifade etmek gerekir. Bayındırlık ve İskan Bakanlığı, ülkemizin mühendislik mimarlık ve planlama alanındaki teknik birikime sahip önemli bir kurumu idi. Süreç içerisinde önce, Bakanlığın planlama sürecindeki düzenleyici rolü etkisizleştirildi, sonrasında da, merkezi idarenin/siyasilerin taleplerini karşılamak üzere ayrıcalıklı planlama yetkisine indirildi. Bakanlıklar her zaman politize olmaya açık olmasına karşın, yakın zamana kadar kısmen de olsa Bakanlığın kurumsal hafızası korunmuşken, Çevre ve Şehircilik Bakanlığına dönüşüm sırasında ve sonrasında, ülke genelinde politika belirlenmesi zorunlu olan kentsel ve kırsal yerleşme stratejileri, yapı denetimi, afet gibi ülke için yaşamsal

önemdeki konulardaki birikimini oluşturan müdürlüklerin içi boşaltıldı, kapatıldı, yetmişmiş teknik elemanlar tasfiye edildi, Yüksek Fen Kurulu işlevsizleştirildi.

Bu süreç içerisinde TMMOB, yerel idarelerin yetkilerinin “resen” yetkiler ile etkisizleştirilmesine, mimarlık, mühendislik ve planlamanın yasal, teknik ve bilimsel gereklerine aykırı uygulamalara karşı hukukun ve bilimin gereği olarak görüşlerini her zaman belirtmiş ve kamuoyu ile paylaşmıştır.

Örneğin, yabancı mühendis, mimar ve plancıların çalışma izinleri -50 yıllık birikim göz ardı edilerek- uzmanlık alanı olmayan, konuya yabancı bir Bakanlığa devredilmiştir. Mülga Bakanlık bu konuda sadece seyirci kalmıştır.

Bir başka örnek, ülkenin gelişme yönü ve stratejilerinin belirlendiği temel politika belgelerinden birisi olan kalkınma planlarının hazırlanması süreçlerinde TMMOB ile birlikte çalışan Bakanlık, Kalkınma Bakanlığı'nın TMMOB'yi bu süreçlere dahil etmemesini sorgulamadığı gibi, Kamu İhale Yasası'na aykırı yayımlanan yönetmeliklerden yapım işlerinde mesleki ve teknik yeterlilik kriterinin aranmamasını görmezden gelebilmektedir. (Anahtar teknik personel bir yeterlilik olmaktan çıkarılmıştır.) Bunun sonucunda gerek ulusal düzeyde gerekse uluslararası düzeyde hizmet ticaretinde mühendislik, mimarlık ve şehir planlama hizmetleri sahipsiz kalmakta ve geleceğe dönük programlar oluşturulamamaktadır.

Mühendislik, mimarlık ve planlama hizmetleri Bakanlık bünyesinde dahi hızla itibarsızlaştırılmaktadır. Öyle ki, 25. yıl hizmetini dolduran teknik personel, teknik, hukuki ve uygulama birikimine, yeterliliğine bakılmaksızın sürekli yer değişikliğiyle emekliliğe zorlanmaktadır. İtibarsızlaşmanın bir diğer örneği, Bakanlık bünyesindeki il müdürlüklerinde kariyer ve liyakat ilkelerine aykırı olarak mühendis, mimar ve plancıların başına müdür olarak iki yıllık yüksek okul mezunu atanabilmektedir. Belediyeler ise kariyer ve liyakat ilkelerine hiç itibar etmemekte ve mühendis, mimar ve şehir plancılarının amirleri iki yıllık yüksek okul mezunu ve teknisyenler olabilmektedir.

Mühendis, mimar ve şehir plancılarının meslek odaları yapı denetim süreçlerinden yönetmelikler ve genelgeler yoluyla dışlanmıştır. Bununla da yetinilmemiş 644, 646 ve 648 sayılı KHK'ler yoluyla mühendislik, mimarlık ve şehir plancılığı hizmetlerini gerçekleştirme koşullarının yeterlilik ve yetkinliklerinin belirlenmesi, meslek içi eğitim gibi meslek odalarının ana görevleri Bakanlığın uhdesine alınmıştır. KHK'larla kurulan Mesleki Hizmetler Genel Müdürlüğü, “biz meslek mensuplarının üyeliklerini ve sicillerini bu listelerden takip edeceğiz” gerekçeyle her gün ayrı Odadan üye bilgilerinin tümünü istemektedir. TMMOB olarak tüm üye listelerini veremeyeceğimizi, TMMOB ve Odaların Bakanlığın bir alt birimi olmadığını, TMMOB ve Odaların kuruluş gerekçesini ortadan kaldıran, işlevsizleştirilen taleplere olumlu yanıt vermeyeceğimizi her defasında ifade ettik. Bu yanıtlar üzerine Bakanlığınıza bağlı Müdürlük tarafından hakkımızda yasal işlemlerin başlatılacağına dönük tehditvari yanıtlar gönderilmeye başlanmıştır.

Bu süreç henüz aşılmamışken Yapı Denetim Uygulama Yönetmeliği ve Tıp İmar Yönetmeliği'nde değişiklikler yapılarak, yapı sürecindeki üyelerimizden (3 ve 14 Nisan Genelgeleri) oda üyeliği, sicil durum belgesi istenmeyeceği, üyelerin taahhütlerinin yeterli olduğu belirtilerek, yaşamsal önemdeki "Oda denetimi" ortadan kaldırılmıştır. Şimdi artık proje çizen, inşaat ruhsatı alan, ihaleye giren, teknik uygulama sorumlusu görevini üstlenen, yapı denetim elemanı, fenni mesullerin üye olup olmadığı bir yana mühendis ve mimar olduğu dahi kuşkuludur. Üstelik yabancı mühendis, mimar ve şehir plancılarının sınırsızca davet edildiği bu ortamda, bu süreçlerde görev üstlenen kişilerin mühendis ve mimar olduğuna ilişkin güvenilir hiçbir kayıt ve denetim bulunmamaktadır. Mühendislik, mimarlık, planlama alanlarının geriletilmesine yönelik bu genelgeler ivedilikle ortadan kaldırılmalıdır.

Bakanlık uygulamayı artık öyle bir noktaya vardırmıştır ki, üye olduğunu ve mesleki denetimden geçtiğini belgeleyen üyelerin projelerinin alınmaması için İçişleri Bakanlığı'na, bilgi için tüm valilik ve belediyelere genelgeler yollamakta ve belge veren Oda yöneticileri hakkında ceza soruşturması açılması yönünde talimatlar vermektedir. Bakanlık tarihinde görülmemiş bu baskının gerekçesi bize ifade edilmelidir. Bu türden yazılara karşı Birliğimiz her türlü yasal yoldan hakkını arayacaktır. Tehditvari yazıların Birliğimizde ve bağlı odalarımızda bir karşılığının olmadığı Bakanlıkça bilinmelidir.

1961 yılından bu yana başta Ankara, İstanbul ve İzmir Belediyeleri olmak üzere çeşitli belediyelerce aranan Oda mesleki denetim uygulaması, öncelikle "sağlıksız proje üretimini engellemek", "yapım sürecinde fenni mesuliyet mekanizmasını disipline etmek" ve "toplum yararına bir yapı üretim sürecini projelendirme aşamasından başlayarak kurgulayabilmek" amacıyla başlatılmış ve hemen ardından mülga İmar ve İskan Bakanlığı, Maliye Bakanlığı ile Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'nca yerinde bir uygulama olarak kabul edilerek yaygınlaşması istenmiş ve IV. Beş Yıllık Kalkınma Planı çerçevesinde hazırlanan 1979 İcra Planında "Kamu ve Özel Kesim İnşaatlarının Denetlenmesi" amacıyla mülga Bayındırlık Bakanlığı, Yerel Yönetim Bakanlığı ve Meslek Odalarının işbirliğini öngören 710 no.lu tedbirle önemli mesafe kat edilmişti. Ancak, 1994 yerel seçimlerinden sonra dönemin ANAP'lı Belediye Başkanları mesleki denetimi siyasi platforma çekmişler ve o günden bu yana Odalara siyasi hasım olarak muamele etmeye başlamışlardır. Mesleki denetim konusunda onca yargı kararı ortadayken, hak, yetki ve sorumluluklar da anayasal düzeyde belirlenmişken, Bakanlığın TMMOB ve bağlı Odaların yetkisine müdahale etmesini anlamakta güçlük çekmekteyiz. Bakanlık, "ülkenin yapı, imar ve planlamaya yönelik düzenleyici rolünü üstlendiği merkezi idare olmaya devam mı edecektir? Yoksa yerinden hizmet yönetim kuruluşu mu olmak istemektedir?" Bakanlık bu sorulara yanıt vermelidir. Çünkü birbirini tamamlayan kuruluş amacı ve görevlerimizle birlikte üretmek yerine, enerjimizin büyük çoğunluğunu Bakanlığın bilim, hukuk ve mühendislik, mimarlık ve plan-

lama disiplinlerinin bilimsel esasları ve teknik gereklilikleri ile bağdaşmayan iş ve işlemlerine karşı çıkmak yutmaktadır.

Kurulduğu günden bu yana, kuruluş amacı ve sorumluluklarının bir gereği olarak, mühendislik, mimarlık ve planlama disiplinlerinin bilimsel, yasal ve teknik gereklilikleri ile meslek kriterlerini esas alan TMMOB ve bağlı odaları, ülkedeki kamusal hizmetlerin ve varlıkların hızla özelleştirilmesi evresinde artık, bertaraf edilecek odaklar olarak hem siyasal iktidarların hem de siyasal iktidara bağlı belediyelerin hedef tahtası haline gelmişlerdir. Yerel yönetimlerin ve siyasal iktidarların hizmet amacının kamu yararı olması gerekirken, gelinen noktada TMMOB, mühendislik, mimarlık ve planlama hizmetlerinin sunumunda, her ölçekteki planların yapılmasında, kamu hizmet ve mallarının ihalelerinde, ülkenin geleceğinin garantisi olan doğal varlıkların korunmasında, sağlıklı yaşanabilir bir kentsel çevrenin oluşturulmasında kamu yararını savunan birkaç kuruluştan biri olarak kalmıştır.

Yerel taleplerin sembolü haline gelen Bergama Altın Madenciliğine karşı yürüttüğümüz mücadelede, Bugün Gazetesi ve Kanal-Türk gibi basın-yayın kuruluşlarının TMMOB ve odalar aleyhine kampanya başlatmalarının, son olarak da Sabah gazetesinde siyasetin suflesi ile yazıldığına inandığımız “Odalara 150 milyarlık Neşter” haberlerinin gerçek niyetinin “mimarlık, mühendislik, planlama ilke ve esaslarına uyulması isteğimizin, sağlıklı ve yaşanabilir bir çevre talebimizin, kamu yararını savunmamızın” engellenmek olduğunu biz iyi biliyoruz. Herkes bilmelidir ki; “Nerede mimarlık, mühendislik ve planlama hizmeti var ise orada üyesi ile birlikte Odası da olacaktır”. Akla, bilime ve teknolojiye aykırı her uygulama hakkında TMMOB ve Odaların görüş sunmasından doğal ne olabilir? Durduğumuz yer, aklın ve bilimin yanındır. Bu türden aleyhimizde yürütülen kampanyalar bizim sözümüzü söylememizi engelleyemeyecektir.

Avrupa Birliği müzakerelerinde, hizmetlerin serbest dolaşımında ve mesleki yeterlilik konularında proje bazındaki çalışmalarda bizlere mesleki yeterlik ve yetkinlik konusunda meslek odalarının otorite olduğu anlatılırken -Avrupa'dan gelen konuşmacılar Avrupa örneklerinde meslek odalarının önemine vurgu yaparken-, yasa tekliflerinde ve yayımlanan yönetmeliklerde hüküm süren tersi bir otoriter anlayışla uygulama dışına itilmekteyiz. Mühendislik, mimarlık ve planlama hizmetlerini ilgilendiren konularda hiçbir görüşümüze itibar edilmemekte, yasa yapımından uygulama aşamasına kadar neredeyse tüm süreçte yok sayılmaktayız. Merak ediyoruz: Mühendislik, mimarlık ve planlama hizmetleri alanında kim otoritedir ki, bu kadar mevzuat üzerine mevzuat yayımlamaktadır?

Yapı Denetimi Hakkında Kanun Değişikliği Taslağı adı altında 11 yasadaki değişiklik öngören taslak 2-3 aydan bu yana tartışılmaktadır. Bu taslak metin içinde TMMOB Yasası da vardır. TMMOB Yasası'nda bir değişiklik talep etmesi gereken kurum TMMOB olmalıdır. Ancak, TMMOB bileşenleri dışında her kurum ve kuruluş TMMOB hakkında görüş bildirmek, yasa taslağı hazırlamakta bir beis görmemektedir. Bu durum normal demokratik süreçlerde normal olmayan bir davranış biçimidir. Mühendislik, mimarlık ve planlama alanında Oda ile üyesi

arasındaki ilişkiyi, uzmanlık alanlarını, mesleki yeterlilik ve mesleki etik ve hizmet sunumunu belirleyen, meslek içi eğitimleri düzenleyen kurum TMMOB ve bağlı Odalar olması gerekirken, her Bakanlık birbirinden kopuk bir şekilde kendine göre kurallar koymaktadır. TMMOB anayasal meslek kuruluşudur ancak, pratikte TMMOB dışında herkes mesleki alanımızda kendini otorite görmektedir. Bunu ortada gezen TMMOB yasa taslağında da görmek mümkündür. Bakanlığınıza bağlı Mesleki Hizmetler Genel Müdürlüğü'nün AKP Yalova Parti Kadın Kolları Başkanına yazmış olduğu yazıdan bu taslağın Bakanlığınıza hazırlanmadığı bilgisine ulaşılmıştır. Bu bilginin muhataba yani bize değil de Kadın Kolları Başkanına verilmesi de Bakanlığın mühendislik, mimarlık ve planlama hizmetleri ile TMMOB arasında bir ilişki kurmadığının somut örneğidir. Böyle bir iletişim, keşmekeş ve dağınıklığın Dünyada bir örneği bulunmasa gerek. Müdürlüğünüzün bilgi yazısı doğru ise Bakanlığınızın konu hakkında kamuoyuna açıklamada bulunması bir zorunluluktur.

Ülkenin tüm alanını yapılaşmaya açan Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkındaki Yasa'nın hazırlanış sürecine dahil edilmediğimiz bilginiz dahilindedir. "Bu yasanın uygulanmasında mühendislik, mimarlık ve planlama hizmeti nerededir?" diye bir soru sorduğumuzda bir yanıt vermek de olanaklı değildir. Bu yasaya göre, hiçbir kayıt ve koşula bağlı kalmaksızın yerleşim yerleri, orman alanları, kıyılar, boğaziçi, meralar, kültür ve tabiat varlıkları, tarım arazileri, zeytinlikler gibi özel koruma altında olan alanlar 3194 Sayılı İmar Kanunu ve planlamaya, yapılaşmaya, korumaya ilişkin hükümler ihtiva eden özel kanunlar da dahil olmak üzere özel mevzuatlardaki kısıtlamalara bağlı olmaksızın, yargıya başvurma hakkı dahi bertaraf edilerek rezerv yapı alanları, riskli alanlar ve riskli yapı statüsüne alınıp, tasfiye, dönüştürme, yeniden yerleştirme ve yıkım işlemlerine tabi tutulabilmektedir. Yasa cümlesi "Rezerv yapı alanını belirlemeye Bakanlık, riskli alanları Bakanlığın teklifi ile Bakanlar Kurulu, riskli yapıyı ise Bakanlığın lisanslandığı kurum ve kuruluşlar belirlemeye yetkilidir." şeklindedir. Görüldüğü üzere, yasanın hükümleri normal zamanların hukuk normlarından muaftır ve bu alanların belirlenmesinde mühendisin, mimarın ve şehir plancısının bir söz hakkı yoktur ve bütün olağanüstü yetkiler idareye tanınmıştır. Yasada "Bakanlıkça lisanslandırılmış kurum ve kuruluşlar" ile "teknik heyet" in tanımı olmadığı gibi statüleri de belirsizdir. Yönetmeliğe bırakılan bu oluşumların niteliği ve yetkileri idarenin takdirine bırakılmıştır. Denetimin tamamen ortadan kaldırıldığı bu süreç sadece bugün yaşayanları değil gelecek kuşakların yaşamını da ipotek altına almaktadır. Diğer bir ifade ile ülkemizin geleceğinden vazgeçilmektedir.

Önemli bir kamusal çalışma alanı olan, kamulaştırma davalarında mühendis, mimar ve şehir plancılarına bilirkişilik yolu kapatılmaktadır. Sermaye piyasasına hizmet sunan değerlendirme şirketlerinin kamulaştırma davalarında bilirkişilik yapmalarına öncelik tanınmıştır. Bu alan, sadece daha az kamulaştırma bedeli ödemek için, sermaye piyasasına hizmet etmek üzerine eğitilmiş değerlendirme şirketlerinde çalışan değerlendirme uzmanlarına tahsis edilmiştir. Oysa kamulaştırma bedelinin

tespiti mühendislik, mimarlık ve şehir planlama alanıdır. Değerleme şirketlerinde işletme, hukuk, iktisat gibi sosyal bilimlerde 4 yıllık eğitim almış kişilerin çoğunlukta olduğu dikkate alındığında mühendis, mimar ve şehir plancılarına bu alanın kapatılmasının izahı yurttaşın mülkiyeti üzerinden haksız rant elde etmek olsa gerektir. Bakanlığın bu konuda mühendis, mimar ve şehir plancıları adına çalışma yapması bir gerekliliktir.

Dönüşüm Yasası'nın uygulama hükümleri bugüne kadar mühendis ve mimarlara öğretilen tasarım ve uygulama ilkelerine aykırıdır. Siyasal iktidarın, tartışmaya dahi gerek görmeden yürürlüğe koyduğu bu yasaların doğuracağı olumsuz sonuçlara, mağduriyetlere, yıkımlara mühendis, mimar ve şehir plancılarını ortak etmesini, hiçbir vicdanın kabul etmeyeceğini beyan etmeyi TMMOB tarihsel sorumluluk olarak görmektedir.”

Ayrıca, toplantı sırasında TMMOB'nin İKK'lar aracılığı ile bugüne dek gerçekleştirdiği Kent Sempozyumlarının tüm kitaplarını, toplantı çağrısı ile ilgili konularda Birlik ve Oda ortamlarında bugüne dek oluşturulmuş tüm görüşleri ve açıklamaları dosyalar halinde sunduk.

Toplantıda Çevre ve Şehircilik Bakanı Sayın Erdoğan Bayraktar; Bakanlık yapısı ile ilgili bir sunum gerçekleştirdikten sonra özetle; görüşlerimizi dikkatle dinlediğini, TMMOB Yasası değişikliği üzerine bir çalışma yapıldığını, ancak bu çalışmanın durdurulduğunu, şimdi TMMOB Yasası ile ilgili bir gündemlerinin olmadığını, mühendislik mimarlık şehir planlama alanlarında TMMOB ve ilgili odaları ile birlikte çalışmak istediklerini, TMMOB ile gündemli toplantıları sürdürme yetlerinin olduğunu, kısa süre içerisinde bunu gerçekleştireceklerini ifade etti.

Sevgili Arkadaşlar;

TMMOB, kamu kurum ve kuruluşları ile ilişkilerini bundan önce olduğu gibi bundan böyle de şüphesiz “işbirlikçilik” yapmadan sürdürecektir. Şimdi beklentimiz görüşlerimizi almak, sözlerimizi dinlemek üzere meslek alanlarımızla ilgili diğer bakanlıkların da bizleri davet etmeleridir.

Ayrıca bu toplantı sonrasında vurgulanması gerekir ki; TMMOB Yasa değişikliğinin gündemden kaldırılmış olmasının söylenmesindeki en önemli etki bağlı odalarımız, İKK'larımız ve örgütlü üyelerimizle birlikte inançla yürüttüğümüz mücadeledir.

Sevgilerimle.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

MÜHENDİS MİMAR VE ŞEHİR PLANCISI ASGARİ ÜCRETİ ÜZERİNE TMMOB ÖRGÜTLÜLÜĞÜNE

6 Şubat 2013

Sevgili Arkadaşlar,

31 Temmuz 2012 tarihinde Sosyal Güvenlik Kurulu ile Birliğe bağlı odalarımızın üyelerine yönelik bir protokol gerçekleştirdik.

Karşılıklı mutabakata vararak imzalanan bu protokolün amacı: “Sosyal güvenliğin toplumun tüm bireyleri için temel bir hak olduğu gerçeğinden hareketle, sosyal güvenlik hakkından yoksun bırakan kayıt dışı istihdam ve emeklilik haklarının eksik tesisine etki eden ücretlerin SGK'ya eksik bildirimini önlemek, sosyal güvenlik kavramının temel bir hak olduğunun toplumumuzun tüm bireyleri tarafından bilinmesini ve bu hakkı koruyan kurumların tanıtılmasını sağlamak, vatandaşlarımızı yeni düzenlemeler ile ortaya çıkan hak ve yükümlülükler konusunda bilgilendirmek, toplumda sosyal güvenlik bilincinin oluşmasını sağlamak amacıyla işbirliği yapılması”dır.

Bu protokolün dayanağı; 31.05.2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun 100. maddesi ile 16.05.2006 tarihli ve 5502 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Kanunu'nun 13. maddesinin (g) bendi ve 14. maddesinin (d) bendidir.

Bu protokole göre Birliğimiz “ücretlerinin eksik bildirilmesini önlemek amacıyla mühendislik, mimarlık ve şehir planlama alanlarında meslek icra eden disiplinlere ilişkin olarak yıllık bazda asgari ücret seviyeleri belirleyerek SGK'ya iletecektir”. Yine bu protokole göre SGK; “Sosyal güvenlik bilincinin artırılması amacıyla TMMOB tarafından dağıtımı sağlanacak dokümanların hazırlanmasına yardımcı olmayı, mühendis ve mimarların ücretlerinin, TMMOB tarafından belirlenerek kuruma iletilen asgari ücretlerin altında olmaması için gerekli tedbirleri almayı, diğer konularla ilgili olarak teknik destek sağlamayı ve TMMOB ile iyi niyet ve uyum içinde işbirliği yapmayı kabul ve taahhüt etmektedir”.

Birliğimizin bu protokolü imzalanmasının dayanağı ise 24-25 Eylül 2010 tarihlerinde Ankara'da gerçekleştirilen TMMOB 41. Dönem Olağanüstü Genel Kurulu'nun aldığı karardır:

“Mühendis, mimar ve şehir plancıları meslek örgütleri ile birlikte tüm emekçilerin insanca yaşamaya yetecek asgari ücret hakkı mücadelesine katılırlar. TMMOB, üyeleri olan emekçi mühendis, mimar ve şehir plancıların da aralarında bulunduğu tüm işçi sınıfı için insanca yaşam ücretinin belirlenmesi mücadelesini diğer emek ve demokratik kitle örgütleri ile birlikte verir. TMMOB ve bağlı odalar yasa ve yönetmeliklerden aldıkları yetkiyi emekten yana değerlendirerek, insanca yaşanılacak ücreti mühendis, mimar, şehir plancıları için asgari ücret olarak ilan eder ve uygulanmasını sağlar.”

Sevgili Arkadaşlar,

Konu ile ilgili olarak TMMOB Yönetim Kurulu gerekli ve yeterli bir dizi örgüt içi toplantıyı gerçekleştirdikten sonra 24 Kasım 2012 tarihinde 110 no'lu kararı aldı ve SGK'ya “Kurumunuz ve Birliğimiz arasında imzalanan protokol gereğince, 2013 yılı ilk işe giriş bildirgesinde baz alınacak asgari brüt ücret, Orman, Orman Endüstri, Ağaç İşleri Endüstri Mühendisleri (Meslek Yasası gereği daha önce ayrıca hazırlanmıştır) hariç 2.700 TL olarak belirlenmiştir. Uzmanlık alanlarında odalarınca belgeli çalışmanın koşul olduğu alanlar, arazi çalışmaları, mesleki deneyimin arandığı alanlar ile şantiye şefliği, sorumlu müdürlük, iş güvenliği uzmanlığı, yapı denetim elemanı, teknik nezaretçi, uzak yol kaptanlığı gibi hizmetlerde asgari ücret uygulanmaz. Bu durumda olan mühendis, mimar, şehir plancılarının ücretleri alınan sorumluluk gereği asgari ücretin üzerinde olmak zorundadır” şeklinde ilettiler.

Sevgili Arkadaşlar,

Hepimiz şimdi elbirliği ile bu uygulamayı yaşatmak ve büyütme zorundayız. TMMOB tarafından belirlenmiş ücretin altında çalışan arkadaşlarımızın durumları örgütümüzün bu çabayı güçlendirmesi ile düzelebilecektir. Oda Yönetim Kurulları, üyelerimizi bu konuda mutlaka bilgilendirmeli ve olası yanlış uygulamaların düzeltilmesi için çaba sarf etmelidir.

“Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiç birimiz” sözümüzden hareketle; sorunu olan üyelerimizin başvuracağı yer başta Odalarımız olmak üzere TMMOB'dir. Açık deyimiyle örgütlülüğümüzdür.

Hepimize kolay gelsin.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

“3 MART İŞ CİNAYETLERİNE KARŞI MÜCADELE GÜNÜ” ÜZERİNE TMMOB ÖRGÜTLÜLÜĞÜNE

7 Şubat 2013

Sevgili Arkadaşlar,

Vahşi kapitalizmin mevcut düzeninde daha fazla kar hırsıyla ülkemizde her yıl binlerce iş kazası yaşanıyor, onlarca emekçi hayatını kaybediyor, yüzlerce emekçi yaralanıyor. TMMOB yapılan tüm düzenlemelerin sorunlu olduğunu ifade ederek artık "iş kazası" sözü yerine "iş cinayeti" sözünü kullanıyor.

İşçi sağlığı ve iş güvenliği konusu; insan odaklı bir mesleğin uygulayıcılarının örgütü olan TMMOB'nin önemli çalışma alanlarından, mücadele alanlarından birini oluşturuyor. İşçi sağlığı ve iş güvenliği alanında bağlı odalarımızla birlikte oluşturduğumuz görüşler, yayınladığımız raporlar, yaptığımız basın açıklamaları, gerçekleştirdiğimiz sempozyum ve kongreler ile konuya ilişkin görüşlerimizi ilgili kurumlar ve kamuoyuyla paylaşıyoruz.

Ancak yeterli olmuyor. Ülkemizde her gün yeni iş cinayetleri yaşanıyor.

Sevgili Arkadaşlar,

Bildiğiniz gibi, 31 Mayıs-3 Haziran 2012 tarihlerinde gerçekleşen TMMOB 42. Genel Kurulu'nda işçi sağlığı ve iş güvenliği konusunda toplumsal duyarlılığı arttırmak, kamuoyunu bilinçlendirmek, siyasi otoriteyi uyarmak amacıyla her yıl belli bir günde etkinlik düzenlenmesi karar altına alınmıştı.

Yönetim Kurulumuz da 1 Eylül 2012 tarihinde yaptığı toplantıda, "TMMOB İş Cinayetlerine Karşı Mücadele Günü"nü her yıl 3 Mart tarihinde ve Maden Mühendisleri Odası'nın sekreteryasında düzenlenmesi kararını aldı.

Yönetim Kurulumuz, 26 Ocak 2013 tarihli toplantısında da "3 Mart TMMOB İş Cinayetlerine Karşı Mücadele Günü"nde tüm İKK'lar aracılığı ile kitlesel basın açıklamaları yapılmasına, bu etkinliklere destek verilmesi konusunda İKK'lar tarafından yereldeki tüm emek ve demokrasi güçlerine çağrı yapılmasına karar verdi.

Şimdi iş cinayetlerinin durdurulması için 3 Mart'ta İKK'larımızın bulunduğu tüm illerde kitlesel basın açıklamaları ve etkinlikler düzenleyerek konuya bir kez daha hep birlikte dikkat çekeceğiz. Merkezi olarak hazırlayacağımız "İş Cinayetlerine Son" başlıklı bildirimiz; örgütlü olduğumuz tüm yerlerde; İKK'larımız tarafından bir kez daha ifade edilecek.

Yaşanan iş cinayetlerine, yitirilen canlara artık tahammülümüz kalmadı. İş cinayetlerinin sorumlusu mevcut sömürü düzenini sürdürenlere ve çalışma yaşamını emekçilerin aleyhine düzenleyenlere karşı 3 Mart'ta tüm illerde, emek-

meslek örgütleri ile birlikte, demokrasi güçleri ile birlikte, iş cinayetlerinde kaybedilen canlarımızın aileleri ile birlikte hep beraber sesimizi yükselteceğiz.

İl-İlçe Koordinasyon Kurullarımızın görevlerini gerektiği gibi yerine getireceğine olan inancım tamdır.

Hepimize kolay gelsin.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

"TMMOB 3 MART İŞ CİNAYETLERİNE KARŞI MÜCADELE GÜNÜ"NE DESTEK İÇİN ÖRGÜT BAŞKANLARINA GÖNDERİLEN ÇAĞRI METNİ 19 Şubat 2013

Sayın Başkan,

Hepimizin bildiği gibi ülkemizde her yıl binlerce iş kazası yaşanıyor, onlarca emekçi hayatını kaybediyor, yüzlerce emekçi yaralanıyor.

İşçi sağlığı ve iş güvenliği konusu; insan odaklı bir mesleğin uygulayıcılarının örgütü olan TMMOB'nin önemli çalışma alanlarından, mücadele alanlarından birini oluşturuyor.

İşçi sağlığı ve iş güvenliği alanında bağlı odalarımızla birlikte oluşturduğumuz görüşler, yayınladığımız raporlar, yaptığımız basın açıklamaları, gerçekleştirdiğimiz sempozyum ve kongreler ile konuya ilişkin görüşlerimizi ilgili kurumlar ve kamuoyuyla paylaşıyoruz.

TMMOB'nin yaptığı tüm çalışmalarının sonunda dile getirdiği şekilde "işçi sağlığı ve iş güvenliği ile ilgili düzenlemelerin sorunlu olduğu" her yıl artan iş kazaları ile kendini gösteriyor. Öyle ki artık, yalnız biz değil medya bile "iş kazası" yerine "iş cinayeti" sözünü kullanıyor.

Sayın Başkan,

TMMOB'nin Haziran 2012 tarihinde gerçekleşen 42. Genel Kurulu'nda alınan "işçi sağlığı ve iş güvenliği konusunda toplumsal duyarlılığı arttırmak, kamuoyunu bilinçlendirmek, siyasi otoriteyi uyarmak amacıyla her yıl belli bir günde etkinlik düzenlenmesi" kararı çerçevesinde bu yıldan itibaren her yıl 3 Mart'ta "TMMOB İŞ CİNAYETLERİNE KARŞI MÜCADELE GÜNÜ" düzenleyeceğiz.

İş cinayetlerinin durdurulması için 3 Mart 2013 Pazar günü İl Koordinasyon Kurullarımızın bulunduğu tüm illerde kitlesel basın açıklamaları, etkinlikler gerçekleştirerek konuya bir kez daha dikkat çekeceğiz.

Sizin de örgütünüzle birlikte 3 Mart'ta bizimle birlikte olmanız, kitlesel basın açıklamalarına destek vermeniz mücadelemizi büyütecektir.

Saygılarımla.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

TMMOB YASA DEĞİŞİKLİĞİNE KARŞI GERÇEKLEŞTİRDİĞİMİZ İMZA KAMPANYASINA KATILAN TÜM ÜYELERİMİZE TEŞEKKÜR EDİYORUZ

5 Mart 2013

AKP'nin kapalı kapılar ardında hazırlamakta olduğu TMMOB Yasası değişikliği ile ilgili olarak yürüttüğümüz mücadelenin önemli bir alanını TMMOB web sitesinde üyelerimizin katılımına açılan “elektronik imza kampanyası” oluşturdu.

1 Aralık 2012 tarihinde başlattığımız, 5 Mart 2013 tarihinde dondurduğumuz imza kampanyasına katılarak “AKP'nin kapalı kapılar ardında hazırladığı, TMMOB'yi bölmeye, parçalamaya, etkisizleştirmeye yönelik yasa değişikliğini kabul etmiyor, Örgütüme sahip çıkıyorum.” diyen 41.063 üyemize teşekkür ediyoruz.

TMMOB sizinle güçleniyor, TMMOB'nin mücadelesi sizinle büyüyor.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

“MESLEĞİMİZE VE ÜLKEMİZE SAHİP ÇIKIYORUZ” KAMPANYAMIZ ÜZERİNE TMMOB ÖRGÜTLÜLÜĞÜNE

14 Mayıs 2013

Sevgili Arkadaşlar,

Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından 19 Nisan 2013 tarihinde TMMOB'ye iletilen "Yapı Denetimi Hakkında Kanun Tasarısı Taslağı" ile "3194 Sayılı İmar Kanunu İle Bazı Kanun Ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı Taslağı" üzerinde Çalışma Grubumuzun önerileri ile TMMOB Yönetim Kurulu'nda yaptığımız değerlendirmelerde;

Bu taslakların, Bakanlığın bundan önce 12 Nisan 2012 tarihli yazısı ile TMMOB'den görüş istediği Yapı Denetimi Kanun Tasarısı ve İmar Kanunu ile birlikte toplam 12 kanunda değişiklik öngören "torba kanun taslağı" ve Bakanlıkça iletilmemesine karşın Kasım 2012 tarihinde kamuoyuna yansıyan "torba kanun taslağı" ile aynı yaklaşımda hazırlandığı ve hatta söz konusu iki taslağın tekrar bir arada ele alınarak kısmi değişikliklerle gündeme getirilmiş hali olduğu anlaşılmıştır.

Bundan önce gündeme gelen taslaklara ilişkin değerlendirme, görüşlerimiz ve önerilerimiz gerek Bakanlık, gerekse kamuoyu ile paylaşılmıştır. Ancak son gelen iki kanun tasarısı taslağının -aslında bakanlıkça hazırlanan önceki torba kanun taslaklarının ikiye ayrılması ile elde edilen iki taslağın- hazırlanış gerekçelerinin öncekilerden hiç de farklı olmadığı; yaklaşık bir yıllık süreçte, Birliğimizin görüş ve önerilerinin değerlendirilmediği, başından itibaren aynı anlayışın ısrarla devam ettirildiği açıkça görülmektedir.

Taslak mühendislik ve mimarlık hizmet alanını düzenlerken, yönetim ilkesine aykırı olarak hazırlanış yöntemiyle, usul yönünden hukuka ve demokratik katılım ilkelerine aykırıdır. Bakanlıkça izlenen yöntemde demokratik katılım ilkesi yok sayıldığına göre, bu tutumun gerekçesi olsa olsa Birliğimizin ve bağlı odalarımızın ya esasa ilişkin bir fikir üretemeyeceği ya da fikirlerinin bir öneminin olmadığı ön kabulü olsa gerekir. Her iki kabulün de demokratik esaslara göre yönetilen bir sistemde yeri olmayacağı malumdur.

Taslaklar, mühendislik ve mimarlık hizmetlerinin icra koşullarını tümünden değiştiren, bir mühendis ve mimarın bir sermaye şirketi dışında serbest olarak çalışma olanağını neredeyse tümünden ortadan kaldıran, sistemde görev alacak mimar, mühendis ve plançıların özlük ve mesleki haklarını göz önünde bulundurmayan, yapı üretim ve denetim sürecindeki mühendislik ve mimarlık projeleri arasındaki bağı koparan bir niteliğe sahiptir. Bu nedenle, basit bir değişiklik algısı yaratılması doğru bir yaklaşım değildir.

Yasalar, toplumsal ihtiyaç haline gelen sorunlara yanıt vermek üzere objektif tespitler üzerine gerekçelendirilir. Oysa söz konusu taslaklar objektif tespitler

üzerine kurgulanmamış, ancak proje ve kamusal denetim hizmetinin sermaye şirketlerine pazar olarak sunumuna yönelik olarak düzenlenmiştir.

Taslağın kimi düzenlemelerinin; objektif olmayan gerekçeye dahi uygun düzenlemeleri içermediği görülmektedir. Taslakta ve gerekçesinde kullanılan dil ve bazı teknik ifadeler ve çelişkiler de bu taslağın sipariş üzerine kaleme alındığını; asıl maksadının, ekonomik politikasını kentsel rant üzerine, kamusal ve özerk olması gereken her alanın özelleştirilmesine ve yatırımcının kârını arttıracak şekilde hizmet verir hale getirilmesine odaklanmış olduğunu göstermektedir. Bu nedenle, ekonomik kriz ve açmazlarına kısa vadeli çözümler bulabilmek adına ilgi sahasına giren her alanı hiçbir kurum ve kural tanımadan düzenlemeye çalışıldığı görülmektedir.

Yasaların çıkarılma amacının kamu ihtiyacı ve kamu yararı olduğu aşikârken, bu taslağın yasalaşması halinde, sermaye şirketlerinin kâr taleplerine hizmet edeceği açıkça anlaşılmaktadır.

Sevgili Arkadaşlar

Daha önceki değerlendirmelerimizde belirttiğimiz gibi görüş istenen bu taslakların da ötekilerde olduğu gibi; Bakanlığın 2010-2023 yılları için öngörülen KENTGES Bütünleşik Kentsel Gelişme Stratejisi ve Eylem Planı'na dahi aykırı olarak; "Türkiye'deki mühendislik ve mimarlık hizmetlerinin başarısız olduğu, kurulacak teknik müşavirlik kuruluşları ile bu başarısızlığın önüne geçilebileceği, yatırımcının önündeki engellerin kaldırılması" şeklinde ifade bulan yaklaşım doğrultusunda hazırlandığı; taslağın, kentsel dönüşümü gerçekleştirmek için tüm engelleri bertaraf etme amacını güttüğü; aynı zamanda doğal, kültürel mirası da göz ardı ederek sektörü "piyasa ilişkileri" çerçevesinde yeniden kurgulayan, maksimum "imar rantı odaklı" düzenlemeleri içerdiği gözden kaçmamaktadır.

Yapı üretim ve denetim sürecinde mimar ve mühendisleri etkisizleştirerek, her ölçekte plan, proje - yapı üretim ve denetimini sermaye şirketi olan müşavirlik firmalarına bırakan; mühendis, mimar, şehir plancıları teknik müşavirlik kuruluşlarının taşeronu şeklinde çalıştıracak, ücretli çalışanları ise tüm özlük ve sosyal haklardan yoksun bırakacak bir yaklaşımla hazırlanan taslak; aynı zamanda yerel yönetimler ve meslek odalarını sürecin dışında tutarak, tüm yetkileri merkezde toplayan bir yaklaşım sergilemektedir.

Yapı denetimi sistemini bir bütün olarak ele alan ve sorunlara yönelik çözüm önerilerimizi içeren raporlarımız birçok defa Bakanlığa iletilmiş olmasına karşın, bugüne kadar, gerek yasada, gerek yönetmelik düzenlemelerinde yapılan değişikliklerin TMMOB ve bağlı Odaların değerlendirme kriterleri ve önerileri dikkate alınmadan hazırlanmakta olduğu görülmektedir.

Sevgili Arkadaşlar,

Bakanlıkça görüş almak üzere iletilen diğer taslağın ise İmar Kanunu ile birlikte 7 kanunda değişiklik öngördüğü ve 44 maddeden oluşan bir "torba kanun" niteliğinde olduğu görülmektedir.

Bu taslak ile "Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanun"un uygulanmasıyla başlatılan sürecin, eksik kalan parçalarının tamamlanmasının hedeflendiği; yerinden yönetim organlarının saf dışı bırakılarak, sürecin tüm denetiminin 644 sayılı KHK ile zaten olağanüstü yetkilerle donatılan Bakanlık tarafından yürütülmesinin amaçlandığı açıkça okunmaktadır.

Bu değişikliklere bakıldığında bilimsel ve teknik bir bakış açısından uzaklaşarak, hukuk dışı bir yaklaşımla kalan son doğal alanlar, kıyı alanları, meralar, tarım alanları da koruma kapsamı sınırlarından çıkarılarak ya da yapılaşmaya açılarak talan edilmektedir. Taslakta öngörülen değişiklikler ile, anılan düzenlemeler eliyle yerel yönetimlerin elinden alınan imar yetkilerine bir müdahale daha yapılarak planlama kademeleri, planlama ilkeleri göz ardı edilmektedir. Yine tarım alanlarının tarım dışı kullanıma açılması kolaylaştırılmakta, Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu hükümleri göz ardı edilmektedir.

Diğer taraftan "Yapı Denetim Kanunu Tasarısı Taslağı" ile paralel ele alındığı görülen; yapı üretim ve denetimi ile yapı ruhsatı verilmesine ilişkin düzenlemelerde, kamu eliyle yapılması gereken hizmetlerin özelleştirildiği; belli gruplara çıkar sağlayacak değişiklikler öngörüldüğü; mimarlık, mühendislik disiplinlerinin hizmetlerinin niteliğinin göz ardı edildiği; uluslararası sözleşmelerle ve Anayasa ile güvence altında olan telif haklarının ortadan kaldırılmaya çalışıldığı; yine Anayasa ile teminat altında olan mülkiyet hakkının dahi ortadan kaldırılmaya çalışıldığı görülmektedir.

Ayrıca bu durum, bütün ulusal ve uluslararası belge ve araştırmalarla, merkezi ve yerel yönetimler tarafından düzenlenen şuralarla, özellikle de Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın sitesinde hala yayınlanmakta bulunan 2010-2023 yılları için ön görülen Kentges Bütünleşik Kentsel Gelişme Stratejisi ve Eylem Planı ile kesinlik kazanmıştır.

"... Ülkemiz içinde bütün yerleşmelerdeki sorunların nedeninin ülkemizdeki mimarlık ve mühendislik hizmetlerine dair müşavirlik sisteminin sağlıklı bir şekilde kurulamamasından kaynaklandığı" gibi bir gerekçe sonucu ülkemizdeki kamu ve özel alanda yürütülen bütün mühendislik ve mimarlık eyleminin sermaye şirketlerinin emrine bırakılması; öncelikle Bakanlığın bu taslağı oluştururken kendi araştırmaları ve strateji belgelerinde bahsedilen görüşleriyle çeliştiğini göstermektedir.

Sevgili Arkadaşlar,

Bütün tarihsel geçmişe, dünyadaki gelişmelere, evrensel meslek kuram ve kurallarına aykırı olarak; ülke mühendis ve mimarlarını yok sayıp, mühendislik

ve mimarlık hizmetlerini sermaye şirketlerine teslim eden, mimar, mühendis ve plançıların telif haklarını yok eden, ülke kaynaklarını kamu yararını göz ardı edilip denetimsiz şekilde insan unsuru ile ilişkilendirilmeyecek "marka şehir"lere heba eden, kamusal hizmet kavramını yok eden, insana, doğaya, tarihe, kültüre ait ne kadar değer var ise bunları ranta araç eden, yerinden yönetim kuruluşlarını demokratik esaslara aykırı olarak merkezi idarenin emrine amade eden bu taslakların yasalaşmaması için;

TMMOB, tüm Odalarımızı, mesleğini önemseyen ve ülkesini seven tüm örgütlü üyelerimizi örgütsel bütünlüğümüzün belirlediği yol ve yöntemler çerçevesinde mücadeleye çağırılmaktadır.

Mesleğimize ve ülkemize sahip çıkacağız!

Yolumuz açık olsun!

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

BU ÜLKENİN AYDINLIK YÜZLÜ, AYDINLIK BEYİNLİ YİĞİT İNSANLARINA, TMMOB'Yİ BİLENLERE, TMMOB'Yİ TANIYANLARA

5 Haziran 2013

Ülke tarihi açısından çok kritik günlerden geçiyoruz. Gezi Parkı'nın yağmalanmasına karşı gelişen ve ülkenin dört bir yanını sarmalayan halk direnişleri gittikçe yaygınlaşıyor. Halkın meşru eylemleri ise acımasız bir biçimde, polis terörü ile bastırılmaya çalışılıyor. İnsanlarımız gözaltına alınıyor, yaralanıyor ve öldürülüyor.

Birliğimiz, bugünlere bağlı Odaları ile birlikte, "AKP Elini Taksim'den, Gezi Parkı'ndan, Doğamızdan ve Yaşam Alanlarımızdan Çek!", "TMMOB, Yaşatılanlara Karşı İtirazım Var Diyerek Sokakları ve Meydanları Özgürleştirenler ile Omuz Omuzadır!" diyerek başladı.

Birliğimiz, geleneğinden gelen anlayışı doğrultusunda bu direnişi yaratanlarla sokakların özgürleştirilmesi için omuz omuzayken, TMMOB ve bağlı Odalarımızın binalarına gaz bombaları yağmur gibi yağarken, TMMOB kadroları ülkenin dört bir yanında "Her yer Taksim, Her yer direniş" diyenlerle birlikte omuz omuz sokaklardayken, TMMOB Yönetim Kurulu üyemiz bacağından gaz bombası fişegi ile vurulurken, Birliğe bağlı odalarımızın başkanları ortaklaşa "Gücünüz Halkı Sindirmeye Yetmeyecek Devlet Terörünü Durdurun, Zorbalığa Son Verin" diye çığlık atarken; direnişin içinde birbirini tanımayan insanların birbiri ile dayanıştığı hem de böylesi bir zamanda;

Bir de baktık ki; karanlık bir yerde karanlık yüzlü, karanlık beyinli bir grup bir araya gelmiş ve TMMOB'ye saldırmayı kendilerine iş edinmişler. Aşağıdaki cümleleri bir araya getirmişler:

"TMMOB yönetiminin durumu daha da içler acısıdır. TMMOB Başkanı'nın (yeni TMMOB yasası dolayısıyla) AKP ile girdiği pazarlık/uzlaşma siyaseti, TMMOB örgütünü bir bütün olarak toplumsal muhalefetten uzaklaştırmaktadır. 1 Mayıs'ta da olduğu gibi bu halk eylemlerinde de TMMOB yöneticileri ortalıkta yok! AKP ile pazarlık yapılarak bir hak elde edilemez. Bu gerçeğin bir an önce farkına varılmalı ve TMMOB, geçmişte olduğu gibi 'bilimi ve tekniği halkın hizmetine' sunmalıdır. TMMOB yöneticileri bu görevin bilincinde değilse, başta ücretli mimar, mühendis ve şehir plancıları olmak üzere tüm devrimci, demokrat TMMOB üyeleri inisiyatif almalıdır."

Bu yazıyı 4 Haziran 2013 tarihinde www.sendika.org isimli sitelerinde Aktüel Gündem başlığı altında, hem de KESK, DİSK ve TTB ile birlikte "Doğaya, Yaşama, Emçeğe, Taksim'e Sahip Çıkmak İçin, AKP Faşizmine Teslim Olmadığımızı Göstermek İçin, 5 Haziran'da Alanlardayız!" dediğimiz günde yayınlamışlar.

TMMOB; bu ülkenin aydınlık yüzlü, aydınlık beyinli yiğit insanlarına, TMMOB'yi bilenlere ve tanıyanlara, meydanları özgürleştirenlere çağrıda bulunuyor: Şimdi bu karanlık beyinlilere karşı TMMOB'ye ve onun yarattığı değerlere sahip çıkma zamanıdır.

TMMOB; bundan böyle TMMOB'ye saldırmayı kendine iş edinen sendika.org ve çevresi ile hiçbir zeminde yan yana gelmeyecektir.

TMMOB Yürütme Kurulu

TMMOB TÜM KARALAMA VE İFTİRALARA KARŞI HALK İÇİN MÜCADELESİNE DEVAM EDİYOR

8 Haziran 2013

AKP iktidarının Taksim Gezi parkına Topçu kışlası yapma hevesi ve parktaki direnişçilere kolluk kuvvetleriyle saldırmalarıyla ortaya çıkan direniş çok kısa zaman içerisinde siyasal iktidarın politikalarına karşı bütün ülkeyi saran halkın meşru bir hak arayışına dönüşmüştür.

Türk Mühendis Mimar Odaları Birliği olarak bu süreçte halkın meşru ve yaratıcı direnişine "AKP Elini Taksim'den, Gezi Parkı'ndan, Doğamızdan ve Yaşam Alanlarımızdan Çek!", "TMMOB, Yaşatılanlara Karşı İtirazım Var Diyerek Sokakları ve Meydanları Özgürleştirenler ile Omuz Omuzadır!" diyerek destek oldu. Özellikle İstanbul'daki direnişin ve Taksim Dayanışmasının başından beri içinde ve merkezinde yerini aldı.

Ancak 4 Haziran 2013 tarihinde Sendika.org sitesinde yayınlanan "Muhalefet örgütleri sokağın gerisinde kalmamalı " başlıklı bir yazıda "TMMOB Başkanı'nın (yeni TMMOB yasası dolayısıyla) AKP ile girdiği pazarlık/uzlaşma siyaseti, TMMOB örgütünü bir bütün olarak toplumsal muhalefetten uzaklaştırmaktadır" denilmektedir.

Türkiye'de yaşanan halk hareketinin tam ortasında yapılan bu açıklamayı, şaşkınlıkla karşıladık. Sorumsuzca sarf edilen bu sözleri, TMMOB'ye bağlı Odalarımızın kabullenmesi asla düşünülmemelidir. TMMOB ve Odaları hiçbir dönem, hiçbir iktidarla pazarlıklar içinde olmamıştır. Ülke gündeminde böylesine önemli konular varken, birlik ve bütünlüğün son derece önemli olduğu açık iken, bu tür gündemler yaratmak bir sorumsuzluk örneğidir.

Eşitlik, özgürlük, emek ve demokrasi güçlerinin yakından tanıdığı, gücünü gücü bildiği TMMOB'yi karalayan bu sözlerin sahiplerini şiddetle kınadığımızı ve protesto ettiğimizi kamuoyuna açıklıyoruz.

Bilgisayar Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Gölay Şakiroğulları

Çevre Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Baran Bozoğlu

Elektrik Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Cengiz Göltaş

Fizik Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Abdullah Zararsız

Gemi Makinaları İşletme Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Feramuz Aşkın

Gıda Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Petek Ataman

Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Ertuğrul Candaş

İç Mimarlar Odası Yönetim Kurulu Başkanı Levent Tümer

İnşaat Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Taner Yüzgeç

Jeofizik Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Şevket Demirbaş
Jeoloji Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Dünder Çağlan
Kimya Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Besleme
Maden Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Torun
Makina Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Ali Ekber Çakar
Metalurji Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Tunçay Şulan
Meteoroloji Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Sıtkı Erduran
Mimarlar Odası Yönetim Kurulu Başkanı Eyüp Muhcu
Petrol Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Kul
Peyzaj Mimarları Odası Yönetim Kurulu Başkanı Gaye Çulcuoğlu
Şehir Plancıları Odası Yönetim Kurulu Başkanı Necati Uyar
Tekstil Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Melike Anıl Bingöl
Ziraat Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Dr. Turhan Tuncer

TMMOB'YE SALDIRILAR DEVAM ETMEKTEDİR...

17 Haziran 2013

4 Haziran 2013 tarihinde sendika.org, 10 Haziran 2013 tarihinde ise politeknik.org.tr sitelerinde yayımlanan yazılar ile TMMOB'ye eleştiri değil saldırılar sürdürülmektedir.

Herkes tarafından bilinmektedir ki, TMMOB örgütlü mücadelesinde bilimin ve tekniğin halkın hizmetine sunulmasındaki kararlılığı yanında, emperyalizme, sömürüye, faşizme ve şovenizme karşı dik duruşuyla; savaşa karşı barışın, zulme ve işkenceye karşı insanlık onurunun ve insan haklarının, bağımsızlık, özgürlük ve halkların kardeşliğinin hakim kılınmasındaki onurlu yürüyüşü her geçen gün güçlenerek sürdürmektedir. TMMOB'nin bu onurlu mücadelesi Türkiye'nin tarihsel süreci içerisinde yerini almıştır, almaya devam etmektedir.

1980'de yaratılan açık faşizm ile uygulamaya konulan neoliberal iktisat politikalarının son dönemlerde gerici yaklaşımlarla harmanlanarak uygulamaya sokulduğu, özelleştirme politikalarıyla ülke varlıklarının tasfiye edildiği, üretmeyen bir ekonomik yapı ile sıcak paraya bağımlı bir Türkiye yaratılırken, özellikle son on yılda, benzeri görülmemiş şekilde kentlerin ve doğal varlıkların talan edildiği bir sürece sokulmuştur. Aynı zamanda, tek tip yaşam modeli dayatmasıyla toplumsal yaşam dizayn edilmek istenmektedir. Yaşam alanlarımızın her hücrelerine müdahale eden bu baskıcı anlayış ve siyasetle yaratılan korku geleceğimizi de karanlığa doğru sürüklerken, toplumun her düzeyinde dünden bugüne giderek artan sesler ve direnişler de yok sayılmıştır.

Ülke coğrafyasının dört bir yanında yaşanan dayatmalara karşı, yükselen bu seslerin ve direnişlerin son damlası olarak ortaya çıkan ve karşı duruşun sembolü haline gelen, ısrarla "üç beş ağaca", "yeşillığe" indirgenmeye çalışılan Taksim GEZİ Parkı direnişi üst boyuta çıkarak ülkenin her noktasında hak mücadelesi ile bütünleşmiştir.

Yaşanan bu süreçten tüm halkımız etkilenmiş, duyarlı tüm kesimlerle birlikte TMMOB ve Oda bileşenleri, üyeleriyle birlikte halkının yanında yerini almıştır.

TMMOB'nin mücadele anlayışı, karar alma süreçleri ve uygulama biçimi açık bir şekilde bilinmesine rağmen başta TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı olmak üzere Yönetim Kurulu üyelerine ve Oda Başkanlarına, dolayısıyla TMMOB'ye karşı eleştiri düzeyini aşan bir tavırla saldırılar yapılmaktadır. TMMOB yönetim kurulu üyelerini "sözde" dışarıda bırakan, "özrü kendinden menkul bir şekilde" yöneticileri değil, TMMOB Başkanının hedef alındığının açıklanması, daha büyük bir talihsizliktir.

TMMOB; gerek toplumsal ve siyasal alandaki mücadele anlayışını ve politikalarını

gerekse meslek alanlarımızdaki mesleki politikalarını (AKP'nin TMMOB tasarısında olduğu gibi) başta genel kurul sonuç bildireleri ve sonuç raporları olmak üzere; yüz akı kadroların oluşturduğu oda sekreter /yazman üyeleri, oda başkanları ve İKK'lar ile tartışarak, dayanışarak, içselleştirilerek oluşturmaktadır. Mücadele biçimi de aynı kadrolar ile belirlenmekte ve örgütüyle birlikte hayata geçirilmektedir. Bu nedenle, TMMOB'nin kendi kadroları ile belirlediği eylemlilik sürecini tek başına TMMOB Başkanına atfetmek de örgüte yapılmış en büyük saygısızlık ve hakarettir.

Ülkenin her yanında mücadelenin dayanışmaya, dayanışmanın direnişe dönüştüğü böyle bir zamanda, 4 Haziran 2013 tarihinde sendika.org, 10 Haziran 2013 tarihinde de polit teknik.org sitelerinde yayımlanan isimsiz yazılardaki yaklaşıma TMMOB'nin örgüt yapısı açısından bakıldığında durum daha da vahimdir. Oda üyelerinin/seçilmiş delegelerin oylarıyla gelen, TMMOB YK Yürütme Kurulunun ve ardından da ODA Başkanlarının yapmış olduğu açıklamaların, TMMOB Başkanı tarafından yapıldığı söylemiyle, TMMOB kadrolarının ve tüm yöneticilerinin özgür iradesi yok sayılarak aşağılayıcı tavırlar sergilenmektedir.

Birliğimiz ve Odaları geleneğinden gelen anlayış doğrultusunda, "GEZİ PARKI" direnişinde halkla ve üyeleriyle birlikte sokaklarda mücadele ederken, TMMOB ve bağlı Odalarımızın binalarına gaz bombaları yağmur gibi yağarken, TMMOB'nin tüm kadroları ülkenin dört bir yanında "Her yer Taksim, Her yer direniş" diyenlerle birlikte omuz omuza sokaklardayken, TMMOB Yönetim Kurulu üyemiz bacağından gaz bombası fişegi ile vurulurken, Birliğe bağlı Odalarımızın Başkanları ortaklaşa "Gücünüz Halkı Sindirmeye Yetmeyecek Devlet Terörünü Durdurun, Zorbalığa Son Verin" diye çığlık atarken dayanışmanın en katıksız hali her boyutuyla yaşanırken, tüm özgürlük, emek ve demokrasi güçlerinin yakından tanıdığı, gücünü gücü bildiği TMMOB'yi ayrıştırma siyaseti neden gündeme ısrarla sokulmak istenmektedir? Kimler ne fayda beklemektedir?

Alaca karanlıklardan beslenenlerin "eleştiri" adı altında masumiyet karinesine sığınmaları da onlara yakışıdır.

TMMOB'nin Türkiye'nin demokrasi, insan hakları, bağımsızlık ve özgürlükler mücadelesi içerisindeki yeri, ilkeleri ve sürdürmekte olduğu anlayışı bellidir. Bu ilke ve anlayışlar kişilere bağlı değildir. Bu ilke ve anlayışlar yarım yüzyılı aşkın bir süreçte kurumsal bir yapıya dönüşmüştür. TMMOB'nin bu bilinçle mücadele anlayışını sürdüren kadroları Genel Kurullar sürecinde üyeleri tarafından belirlenmektedir.

Bizler, "sözde" "eleştiri" dışında bırakılan Yönetim Kurulu üyeleri olarak TMMOB'ye yapılan bu tür anlamsız, gerçeklerden uzak ve çok daha önemlisi eleştiri düzeyini aşarak çirkin saldırıya dönüşen, imzasız ve kimliksiz yazıları ciddiye almadığımızı, almayacağımızı ve önemsemediğimizi üyelerimizle paylaşmak durumundayız.

Yalın bir ifade ile belirtmeliyiz ki; "Hükümsüzlük" aslında altına imza atılmayan/atılmayan ve gerçeklerden uzak metinlerin kendisidir. "Hükümsüzlük" TMMOB Yönetim Kurulu üyelerinin, Oda Yönetim Kurulu üyelerinin iradesini yok sayanların kısır anlayışıdır. "Hükümsüzlük", her zamankinden daha çok varlığına gereksinim duyulan TMMOB ve tüm kadrolarına fütursuzca yapılan isimsiz saldırılardan medet uman düşüncelerdir.

SÖZÜMÜZ;

Böyle bir zamanda, ayrıştırıcı, bölücü, aşağılayıcı yaklaşımla; üyelerimize, örgütümüze ve TMMOB Yönetim Kuruluna mesnetsiz ve kasıtlı saldırınlardır.

Herkes bilir ki, gün, dayanışmayı ve mücadeleyi yükseltme günüdür. TMMOB örgütlülüğünün kendisi ve organları arasında " ayrıştırıcı" bir yaklaşımın hiç kimseye yarar sağlamayacağı açıktır. Elbette kişiler TMMOB demek değildir. TMMOB, başta odaları var eden üyeleri demektir; ODA yönetim kurulları ve başkanları demektir; TMMOB, yönetim kurulu üyeleri demektir; TMMOB, TMMOB Başkanı demektir. TMMOB Teoman Öztürk geleneği ve çizgisinde sürdürülen mücadelenin kendisi demektir.

TMMOB YÖNETİM KURULU ÜYELERİ

Zeyneti BAYRI ÜNAL

Kübülay ÖZBEK

Ekrem POYRAZ

Hakan GÜNAY

Yücel Erdem

Recep ÖZMETİN

A. Fahri ÖZTEN

Feyyaz ATAÇ

Züber AKGÖL

Murat FIRAT

Ercan BAYRAK

İrfan İNAN

Hüseyin Can DOĞAN

Deniz ÖZDEMİR

Bahattin ŞAHİN

Ayşegül ORUÇKAPTAN

Mehmet ÇELİK

Ayşe IŞIK EZER

M. Murat İLHAN

M. Tevfik KIZGINKAYA

Çevre Mühendisleri Odası

Elektrik Mühendisleri Odası

Fizik Mühendisleri Odası

Gemi Makineleri İşletme Mühendisleri Odası

Gemi Mühendisleri Odası

Gıda Mühendisleri Odası

Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası

İçmimarlar Odası

İnşaat Mühendisleri Odası

Jeofizik Mühendisleri Odası

Jeoloji Mühendisleri Odası

Kimya Mühendisleri Odası

Maden Mühendisleri Odası

Meteoroloji Mühendisleri Odası

Mimarlar Odası

Peyzaj Mimarları Odası

Petrol Mühendisleri Odası

Şehir Plancıları Odası

Tekstil Mühendisleri Odası

Ziraat Mühendisleri Odası

TEKNİK ÖĞRETMENLERE MÜHENDİSLİK TAMAMLAMA PROGRAMI İLE İLGİLİ MÜHENDİSLİK FAKÜLTESİ DEKANLARINA GÖNDERİLEN MEKTUP

27 Haziran 2013

Değerli Öğretim Üyeleri,

Siz değerli bilim insanlarına böyle bir mektubu kaleme aldığımız ve bu yolla duyurmak zorunda kaldığımız için üzgünüz. Ancak ülkemizde yaşanan sansür ve demokratik talepleri yok sayma süreci her alanda olduğu gibi bilim ve teknolojinin hakim olması gereken mühendislik alanında da sürüyor. Bu nedenle sizleri kısaca süreç hakkında bilgilendirmek ve yetiştirdiğiniz mühendislerin hangi gerçeklerle karşı karşıya olduğunu göstermek istiyoruz.

Demokratik taleplerin yurt çapında yükseldiği bir dönemde tüm gözler Gezi Parkı özelinde ülkemizdeki demokrasinin varlığına odaklanmışken; böyle bir ortamda kamu yararını yok sayan uygulamalar gözlerden kaçırılarak içinde akademisyenlerin de bulunduğu kişiler tarafından hayata geçirilmeye çalışılıyor. İktidar, bir yandan tüm eğitim sistemini özelleştirmeye dönük politikası kapsamında teknik eğitimin değerini de yok sayarak işverenlere bırakmaya hazırlanırken; diğer yandan teknik öğretmenlerin işsizlik sorununu, onlara da mühendis unvanı vererek, mühendislik mesleğine tahvil etmeye kalkıyor.

Aynı meslek alanının farklı kademelerinde işbirliği içinde çalışma yürüten iki meslek grubunun, ülkemizin içinde bulunduğu ekonomik ve politik açmazlar nedeniyle karşı karşıya getirilmesi sorunların çözümü açısından yarar sağlamayacaktır. Kaldı ki teknik öğretmenler, teknisyenler ve teknikerler, mühendislerin çalışma yaşamı içerisinde birlikte faaliyet yürüttükleri iş arkadaşlarıdır.

Mühendislik fakültelerinin eğitim kalitesi elbette tartışılabilir. Ancak ülkemizde mühendislerin yaşadığı işsizlik sorunu, yalnızca eğitim sorunuyla açıklanamaz. Ülkenin kalkınma ve gelişim planları ve buna uygun istihdam politikasının oluşturulmamış olması içinde bulunduğumuz alanda görev yapan tüm meslek grupları açısından büyük bir açmaz oluşturmaktadır. Bu nedenle istihdam edilemeyen mühendisler yetiştirilmekte, yine bu nedenle istihdam edilemeyen teknik öğretmenler mezun edilmektedir. Dolayısıyla sorunumuz temel olarak ortaktır.

TMMOB'nin mühendislik eğitiminde oluşabilecek sıkıntıları dile getirmesi, tabela değiştirerek veya göstermelik sınavlarla dahil olunan tamamlama programlarıyla mühendis yetiştirilemeyeceğini belirtmesi kamu kurumu niteliğinde meslek örgütü olmasının getirdiği bir zorunluluktur.

Ancak gelinen noktada YÖK 06 Haziran 2013 tarihli Genel Kurul kararını sır gibi saklamakta, şeffaf yönetim anlayışını hiçe saymakta ve Resmi Bilgi Edinme sayfalarını ve epostalarını kapatmaktadır. YÖK tarafından, teknik öğretmenlere mühendislik unvanı almalarını sağlayacak sınav duyurusu yapıldı. Bu duyuru

kapsamında sayılarının 72 bin olduğu söylenen teknik öğretmenlere mühendis unvanı almak için başvuru hakkı veriliyor.

Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezi'nin (ÖSYM) 7 Haziran 2013 tarihli "Teknik Öğretmenler İçin Mühendislik Tamamlama Programları Giriş Sınavı (2013-Mühendislik Tamamlama): Başvuru İşlemleri ve Örnek Sorular" başlıklı duyurusunda örnek sorulara da yer verildi. Bu sorular incelendiğinde, değil mühendislik, değil üniversite sınavları, ortaokul öğrencilerine bile haksızlık edecek kadar basit, seviye belirleme sınavlarının da altında kalacak kolaylıkta sorularla mühendislik unvanının dağıtılacağı görülmektedir. Ayrıca farklı mühendislik disiplinlerine yönelik ayrı sınav yapılmaması, tüm mühendisliklerin aynı "torba sınav" içinde değerlendirilmeye kalkılması da bilimsel açıdan itirazımızı haklı kılan diğer bir nedendir.

Mevcut koşullarda 1992 yılından beri yürürlükte olan "Teknik Öğretmenler İçin Düzenlenecek Mühendislik Programlarının Uygulama Esas ve Usulleri Yönetmeliği" kapsamında Üniversitelerarası Kurul tarafından ilgili mühendislik fakültelerine hazırlanan yeterlilik sınavından 100 üzerinden en az 50 alanların puanlarına göre kontenjan dahilinde 2 yarı dönemlik tamamlama mühendislik programına girmeleri öngörülmektedir. Ancak bu sınavları bugüne kadar kazanabilen aday sayısı yüzler basamağıyla sınırlı sayılarla ifade edilirken, bugün ortaokul seviyesinde sorularla 72 bin teknik öğretmene unvan dağıtılmaya kalkılmaktadır. Bu uygulama açıkça eğitimde eşitsizlik ve adaletsizliktir.

"Bedava unvan" dağıtımını uygulaması bilime ve mühendislere, hatta bırakın üniversiteye hazırlanan öğrencileri, SBS'ye girmiş ortaokul öğrencilerine de büyük bir haksızlıktır. Bu haksızlığı teknik öğretmenlerin içine itildikleri işsizlik sorunuyla kabul edilebilir hale getirmek de mümkün değildir. Ülkemizde işsizlik çok ciddi bir sorundur. Bu sorunu yaratan, teknik eğitim fakültelerini kapatarak teknik öğretmenlerin istihdam alanlarını yok eden siyasal iktidar, teknik öğretmenler nezdinde yarattığı mağduriyeti yeni mağduriyetler yaratarak "sözde çözmeye" kalkmaktadır. Bunu mühendislerin kabul etmesini beklemek; bilimsel ve teknik olarak da, kamu yararı açısından da, çalışanların hakları açısından da akıl dışıdır. Yine mevcut yönetmeliğe göre 2 yarı dönemi kapsayacak olan tamamlama eğitiminin teknik eğitim fakültelerinde verilmesi gerekmektedir. Ama iktidar ve YÖK bu fakülteleri kapattıklarını sanırız unutmuslardır. Dolayısıyla ortada bu eğitimi verecek kurum dahi bulunmamaktadır.

Bugüne kadar üniversite mezunlarının "sınıf öğretmeni" olmasına ya da belli bir temel bilim alanında eğitim görmüş olanların kendi dallarında branş öğretmeni olmasına; tamamlayıcı olarak "pedagojik eğitim" görmeleri koşuluyla olanak tanınmıştır. Bu tür uygulamalar bile eleştirilmekle birlikte "öğretmen açığı" nedeniyle kamu nezdinde kabul görmüştür. Ancak ülkemizde mühendislik mesleğinde açık söz konusu değilken böylesi bir uygulamaya başvurulmaktadır.

Üstelik işvereninden iş adamına, bürokratından uzmanına kadar herkesin ülkenin kalkınması için mesleki eğitimin öneminden söz ettiği bir ortamda mesleki eğitimi yok etmekle kalmayıp, mühendislik mesleğinin de içini boşaltmaya dönük bir uygulama yürürlüğe konulmak istenmektedir.

Bilimsel, teknik, akademik göstergeler, mesleki ve teknik eğitim fakültelerinde uygulanan programın, mühendislik unvanı elde etmek için yeterli olmadığını ortaya koymaktadır. Teknik öğretmenlerin unvanlarının değiştirilmesiyle mühendis olunamayacağı bilimsel bir gerçektir. Mühendislik özel bir eğitimi gerektirir ve yama niteliğindeki programlarla yapılamaz. Mühendislik, tasarım, plan ve program gibi temel unsurlar aracılığıyla üretim ile hizmet sürecinin bütününe yöneliktir. Teknik öğretmenlik ise tasarım, plan ve program boyutlarını içermez ve üretim veya hizmet sürecinin belirli an veya parçaları üzerinde yoğunlaşır. Kısaca mühendislik ile teknik öğretmenlik, üretim sürecinin bütününde birlikte iş yapmakla birlikte farklı formasyonlara sahiptir.

Bu gerçeklerden hareketle; mühendisler, mühendislik öğrencileri ve meslek örgütlerinin seslerine kulak verilmesini istiyor, YÖK'ün duyurusunu yaptığı, ÖSYM tarafından yapılacak olan "Teknik Öğretmenler İçin Mühendislik Tamamlama Programları Giriş Sınavı"nın iptal edilmesi için sizlerin de bulunduğunuz yerden itiraz etmenizi, yetiştirdiğiniz mühendisler adına talep ediyoruz.

Saygılarımızla.

**BİLGİSAYAR MÜHENDİSLERİ ODASI
ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
İNŞAAT MÜHENDİSLERİ ODASI
MAKİNA MÜHENDİSLERİ ODASI
METALURJİ MÜHENDİSLERİ ODASI
MİMARLAR ODASI
ORMAN MÜHENDİSLERİ ODASI
TEKSTİL MÜHENDİSLERİ ODASI**

TMMOB YÖNETİM KURULU BAŞKANI'NDAN TOBB BAŞKANI'NA MEKTUP

15 Temmuz 2013

Sayın Rifat Hisarcıklıoğlu
Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Başkanı

ANKARA TİCARET ODASI BAŞKANINIZ TMMOB VE BAĞLI ODALARINDAN ACİLEN ÖZÜR DİLEMELİDİR!

Ankara Ticaret Odası Başkanınız Bezci'nin enerjiport.com sitesinde yayımlanan demecinin bu ülkede meslek örgütü kavramının ne olduğunu bilen herkesi hayrete düşürdüğünü öncelikle belirtmeliyiz.

Bu ülkenin mühendislerine, mimarlarına, şehir plancılarına ve onların meslek örgütü TMMOB'ye düşmanlıkta sınırlanmayan Ankara Ticaret Odası Başkanınız "Harçlar haraca dönüşmesin" başlığı altında TMMOB'ye bağlı meslek odalarının mesleki denetimini "haraç" olarak değerlendirmektedir. Bu açıklamayı, aynı Anayasa maddesinden dayanak alan bir meslek örgütü başkanının ağzından duymak kabul edilebilecek bir durum değildir.

TOBB ve TMMOB'nin her ikisi de meslek örgütü olmasına karşın, iki örgüt arasında ciddi bir nitelik farkı olduğunu şüphesiz hepimiz biliyoruz. Ancak;

"Hükümetin Torba Yasayla düzenlediği TMMOB'nin bugüne kadar hukuksuz olarak yaptığı vize ve harçlar altında aldığı ücretlere düzenleme getirmesini onaylıyor ve destekliyoruz" beyanını, Ankara Ticaret Odası Başkanı'nın demokrasiden ve meslek örgütünden ne anladığını göstermesi açısından anlamlıdır.

Bugüne kadar, siyasal iktidarlar tarafından TOBB Kanunu'nda yapılan değişikliklerle verilen olağanüstü yetkileri hiçbir zaman tartışmadık. Ankara Ticaret Odası'nın üyelerinden almış olduğu aidatları, hizmet geliri bedellerini, munzam aidat gelirlerini, bunların miktarlarını; bunun yanı sıra, Ticaret Odalarının serbest bölge, organize sanayi bölgeleri, sanayi siteleri dahil, şirket kurmalarını hiç tartışmadık. Bizim hayal dahi edemeyeceğimiz gelirleri iktidarlara yakın durarak elde eden bir meslek odası başkanının kalkıp, TMMOB'ye bağlı meslek odalarının mesleki denetimini "haraç" kapısı olarak değerlendirmesinin hiçbir ahlaki açıklaması olamaz.

Sayın Başkan,

Birliğimize bağlı meslek odalarınız, TMMOB'ye yapılan operasyona gerekçe üretmeye kesinlikle kalkışmasın.

Bilinmelidir ki; TMMOB'ye yapılan müdahale, aynı usulle TOBB'a yapılırsa idi biz buna demokratik esaslar çerçevesinde karşı çıkardık.

Şahsınızdan da en azından bu demokratik nezaketi beklediğimizi belirtir ve Ankara Ticaret Odası Başkanınızın Birliğimize bağlı odalarımızdan ivedilikle özür dilemesini sağlamanızı dileriz.

Saygılarımla

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

CUMHURBAŞKANINA TMMOB'NİN YETKİLERİNİ KISITLAYAN YASA DEĞİŞİKLİĞİNİ VETO ÇAĞRISI...

24 Temmuz 2013

TC. CUMHURBAŞKANLIĞI MAKAMINA

Sayın Cumhurbaşkanı,

Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin 9 Temmuz 2013 tarihli 135. birleşiminde görüşülen ve kamuoyunca "Torba Yasa" olarak adlandırılan 478 sıra sayılı Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'da 3194 sayılı İmar Yasası'nda değişiklik yapılmasına dair düzenleme de bulunmaktaydı. Söz konusu torba yasa görüşmeleri sırasında iktidar milletvekillerince saat 21.00 sularında 3194 sayılı Yasa'nın 8. Maddesinde değişiklik içeren düzenlemeye eklenmek üzere (ı) bendi olarak "Harita, plan, etüt ve projeler; idare ve ilgili kanunlarında açıkça belirtilen yetkili kuruluşlar dışında meslek odaları dahil başka bir kurum veya kuruluşun vize veya onayına tabi tutulamaz, tutulması istenemez. Vize veya onay yaptırılmaması ve benzeri nedenlerle müelliflikler veya bunlara ait kuruluşların büro tescilleri iptal edilemez veya yenilenmesi hiçbir şekilde geciktirilemez. Müelliflerden bu hükmü ortadan kaldıracak şekilde taahhütname talep edilemez" biçimindeki önerge verilmiş ve bu önerge iktidar partisi milletvekillerince kabul edilerek makamınıza sunulmuştur.

Onay için makamınıza sunulmuş olan 6495 sayılı Yasa'nın TBMM'ye iade edilmesi gerekmektedir. Çünkü;

1- Bu düzenleme, 6235 sayılı TMMOB Yasası'nı ilgilendirdiğinden İmar Yasası'nda değişiklik yapılmasına dair tasarı kapsamında ele alınamaz. Bu nedenle ve önergenin sunuluş biçimiyle de Meclis İçtüzüğü'nün 87. maddesine açıkça aykırıdır.

2- 6235 sayılı TMMOB Yasası'nı ilgilendiren bir konuda gerek TMMOB gerekse bağlı odaların görüşü alınmamıştır. Bu yönüyle de mevzuat hazırlama usul ve esaslarına, demokratik katılımçılık ilkesine aykırıdır.

3- Malumunuz olduğu üzere, Devlet Denetleme Kurulu (DDK)'nca, 14 Şubat 2008 tarihli talimatınızla Kamu Kurumu Niteliğindeki Meslek Kuruluşlarının, "teşkilat yapıları, faaliyetleri, denetimleri ve organlarının seçimlerine dair esasların değerlendirilmesi ile bunların etkin ve verimli şekilde hizmet yürütmelerinin ve geliştirilmesinin sağlanmasını" hedeflediği ileri sürülen bir "araştırma ve inceleme" yapılmış ve buna ilişkin rapor yayınlanmıştır. Bu rapor başka bir tartışmanın konusu olmakla birlikte, raporda ülkemizdeki meslek kuruluşları incelenirken dünya örnekleri ile de karşılaştırmalar yapılmış ve Avrupa Birliği'ne katılım sürecinde bu alanda düzenleme yapma talebi gelmediği notu düşülmüştür. Yani meslek kuruluşlarına ilişkin "Avrupa Birliği Katılım Ortaklığı"nda bir sorun olmadığı, mevzuat düzenleme boyutunda bir talep gelmediği açık olduğuna göre, bu düzenleme AB mevzuatına da aykırıdır.

4- Maddenin görüşülmesi sırasında iktidar milletvekilleri ve oturumu yöneten TBMM Başkan Vekili tarafından, "Verilen önerenin 6235 sayılı Yasayı ilgilendirmedığı" ifade edilmiş olmakla birlikte, daha sonra İktidar Partisi Sözcüsü Hüseyin Çelik tarafından kamuoyuna yapılan açıklamada, Birliğimiz ve Birliğimize bağlı oda yöneticileri hakkında yakışık almayan bir takım sözler de kullanılarak yapılan düzenlemenin Birliğimizin yetkilerinin kısıtlanmasına yönelik olduğu açıkça ifade edilmiştir.

5- TMMOB ve bağlı odaları kamu kaynakları dahil olmak üzere hiçbir dış kaynaktan yardım almaksızın faaliyetlerini yürüten, bu sayede bağımsızlığını ve tarafsızlığını koruma amacında olan, hiçbir iktidar, siyasi parti ya da kurum ayrımı yapmaksızın doğru bildiği görüşleri kamuoyuyla paylaşan demokratik bir örgüttür. Yapılan düzenleme ile TMMOB'nin üyeleri ile bağlarının kopartılarak etkisiz kılınması hedeflenmekte olup, böyle bir amacın demokratik düzenle bağdaşmayacağı açıktır. Demokratik toplumun talep ve önerilerinin hiçbir şekilde göz önüne alınmadığı bir süreçte, daha da ileri gidilerek belirli bir toplum kesiminin demokratik katılım süreçlerinin ortadan kaldırılmak istenmesi ya da en azından siyasi iktidar tarafından teslim alınmak istenmesi, Anayasa'nın 5. Maddesinde yer alan "demokrasinin korunması" göreviyle bağdaşmayacak bir tutumdur.

6-Anayasa'nın 135. Maddesinde kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşlarının yetki, görev ve sorumluluklarıyla ilgili yer alan düzenleme, meslek odalarına, üyeleri üzerinde denetleme görevi vermiştir. TMMOB'ye bağlı odalar da 1960'lı yıllardan bu yana mesleki denetim uygulamasını hayata geçirmektedir. Bu uygulamanın kaldırılmasına yönelik düzenleme yapılması, TMMOB'yi Anayasa'dan aldığı yetkiyi kullanamaz hale getirecektir. Bu nedenle TMMOB'nin üyeleri üzerindeki denetim yetkisini ortadan kaldıracak bir değişiklik açıkça Anayasa'ya aykırılık taşıyacaktı. Buradan da anlaşılacağı üzere, "vize ya da onay" ibareleri ile örtülmeye çalışılan mesleki denetim, bir meslek kuruluşunun varlık nedenidir. Meslek mensubunu denetleyemeyecek olan bir örgütün adının meslek kuruluşu olamayacağı Anayasa'nın 135. Maddesinin amir hükmü gereğidir.

7- TMMOB ve bağlı odaların TMMOB Yasası'na dayanarak yayımlamış oldukları mesleki denetim yönetmelikleri yargı denetiminden geçmiş olup, TMMOB Yasası ve Anayasa'ya aykırılık olmadığı yargı kararlarıyla ortaya konmuştur. Yargı denetiminden geçmiş olan düzenlemeleri bertaraf etmek için yasal düzenleme yapmak Anayasa'nın 138. Maddesine açıkça aykırıdır. Bu konuyla ilgili olarak gerek bazı iktidar milletvekilleri ve gerekse iktidar partisi sözcüsü tarafından, "Odaların mesleki denetim uygulamasının hukuka aykırılığı yönünde yargı kararı bulunduğu" şeklinde açıklamalarda bulunulduğu görülmüştür. Bu açıklamalar tamamen asılsız olup, TMMOB ve bağlı odaların tüm karar, işlem ve uygulamaları yargı kararları çerçevesinde yapılmaktadır. Verilen kararlar da mesleki denetimin hukuka aykırı olmadığı yönündedir. Siyasal iktidar adına yapılan bu asılsız açıklamaların da devlet adamı ciddiyetiyle uyuşmadığını, Birliğimizin kamuoyu önünde haksız konuma düşürülmek istendiğini belirtmek isteriz.

8- Konuyla ilgili bir diğer husus da meslek kuruluşlarının yöneticilerinin yargı gözetimi altında seçimle göreve gelmeleri ve yürürlüğe konulan mevzuatın da yine üyelerin onay ve katılımıyla düzenlenmiş olmasıdır. Mesleki denetim uygulaması, bir yandan kamusal denetimi içerirken diğer yandan serbest çalışan mimar, mühendis ve şehir plancıların mesleki faaliyetlerini yürütmelerinin güvencesini oluşturmaktadır. Bu nedenle üyeler tarafından kabul görmektedir. Bu konuda da Çevre ve Şehircilik Bakanlığı ile İktidar Partisi adına yapılan açıklamalarda dile getirilen hususlar gerçeği yansıtmamaktadır. Bazı kamu idarelerine yapılan şikayetler çok küçük bir azınlığa ait olup, çeşitli nedenlerle yapılan uygulamaya karşı olanların var olması da olağan bir durumdur. Mesleki denetim uygulaması ile meslektaşlar arasında haksız rekabetin önlenmesi de sağlanmaya çalışılmakta olup, mesleğin uygulanmasına yönelik bu kuralların ortadan kaldırılması, meslek mensuplarının çoğunluğunun mağduriyetine neden olacaktır.

9-Mesleki denetimin kaldırılmasıyla; nitelikli yapı üretmekle sorumlu proje müellifi meslektaşlarımız ile nitelikli yapı talebinde bulunan vatandaş arasındaki ilişkiyle anlamına kavuşan yapı üretim süreci, her iki muhatabın da mağduriyetine yol açacaktır. Haksız rekabet derinleşecek, imzacı veya sahte mühendis, mimar ve şehir plancılar çoğalacak, etüt ve proje hizmetlerini maliyet artışı olarak değerlendiren ve kar hırsıyla her türlü denetimden imtina eden vasıfsız müteahhitlerin önü açılacaktır.

10- Ayrıca, İmar Yasası'nın 8. maddesinin (i ve j) bendindeki düzenlemeler de hukuka aykırıdır. Fikir ve Sanat Eserleri Yasası'nda bilim eseri olarak tanımlanan mimari projelerin İmar Yasası'ndaki değişikliklerle ortadan kaldırılması, eser olup olmadığının Bakanlık bünyesindeki bir Estetik Kurul'un keyfiyetine bırakılmasını kabul edilemez bulmaktayız. Fikri haklar mutlak haklardan olup, bu hakkın korumasız bırakılması gerek Anayasa'ya gerekse uluslararası sözleşmelere aykırıdır. Mimari projeler hem yurt içinde hem de uluslararası arenada korumasız bırakılmaktadır. Oysa fikri mülkiyet, aynı hak olan mülkiyet hakkını kısıtlayan yegane haklardan biridir. Kişiyeye sıkı sıkı bağlı olan bu hakkın kısıtlanması İnsan Hakları Sözleşmesi'ne de aykırılık taşımaktadır.

Mesleki denetimin kaldırılmasıyla mesleğin, meslektaşın ve bu yolla kamunun denetiminin ortadan kalkacak olması, kamu düzenini de bozucu sonuçlar doğuracaktır. Meslek alanımızın bir kaosa sürüklenmesi anlamını taşıyan bu düzenlemenin yasallaşmaması gerektiğini düşünüyor, Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı olarak tüm toplum kesimlerinin taleplerini dikkate alarak, konumuzun itibarıyla Yasayı TBMM'ye iade etmenizi bekliyoruz.

Saygılarımızla,

Mehmet SOĞANCI
Yönetim Kurulu Başkanı

TARHAN ERDEM'E AÇIK MEKTUP

26 Kasım 2013

Sayın Erdem,

Hatırlayacağınız üzere, 27 ve 31 Ekim 2011 tarihli "Depremi mühendisleri hatırlattıkları" ve "Kaçak yapılar sorunu" başlıklı yazılarınıza tekzip yazısı göndermiştik, ancak köşenizde yayımlama gereği duymamıştınız. Basın etik ilkelerine ne kadar bağlı olduğunuzu ve yanıt hakkına ne kadar saygılı olduğunuzu bu tutumunuzla anlama fırsatı vermiştiniz.

Bu nedenle, bu yazımız bir tekzip değil size bir açık mektuptur.

14.11.2013 tarihli Radikal gazetesindeki köşenizde "Odaların yeniden tanımı" yazınızı ilgiyle okuduk. Önceki yazılarınızda depremin afete dönüşmesinin ve kaçak yapıların sorumluluğunu mühendisleri ve Odalara yüklemiş; imar planları, yapıların denetimi ve imar aflarından siyasal iktidarı aklamış, bütün günahları mühendis ve mimarlara yüklemiştiniz. 14.11.2013 tarihli yazınızda ise vesayet rejimine ne kadar karşı(!) olduğunuzu unutarak, 1982 Anayasası'na, generallerin KHK'sine yaslanarak alınan Bakanlar Kurulu kararını savunur duruma düşmektesiniz.

Sayın Erdem,

TMMOB ile bu kadar ilgili iseniz; şahsınızdan; 36. ve 37. Dönem Birlik Yönetim Kurulu Başkanlığını yapan Sevgili Kaya Güvenç tarafından derlenen ve yazılan TMMOB yayınlarından "Yasaların İçinden TMMOB'nin Öyküsü"nü okumanızı talep etsek çok mu şey istemiş oluruz? Sizce 1954 yılında TMMOB Yasası ile bu Birlik ve odalar niçin kuruldu ve sonrasında gelen hükümetler bu kuruluşun niçin rahatsız oldular? 1961 Anayasası'nda "vesayet denetimi" diye bir denetimin olmadığını, meslek odaları üzerindeki vesayet denetiminin 1982 Anayasası ile getirildiğini ve buna paralel meslek odalarının kuruluş kanununa 12 Eylül darbecileri tarafından KHK ile derç edildiğini bu kitapta derli toplu ve belgeleriyle görmeniz mümkündür. 1982 Anayasası'na muhalefet eden "demokrat bir aydın" olarak bu Anayasa'ya dört elle sarılmanız herhalde kendinize izaha muhtaçtır.

Sayın Erdem,

Önce olguları objektif olarak ortaya koyalım:

Öncelikle, meslek odaları tipik kamu tüzelkişisi değildir. Yöneticileri atamayla değil seçimle gelir, genel kurullarda sizin deyimizle idari ve mali yönden meslek mensuplarına hesap verirler, genel kurul aklamaz ise yargıda hesap verirler. Yani "seçimle geldiler" diye dokunulmazlık zırhına sahip değillerdir. Bu yöneticiliği ücreti mukabilinde de yapmazlar, sorumluluğu gönüllük temelinde yüklenirler. Odalar genel bütçeden pay da almazlar. Bu nedenle, ihale, özelleştirme vs gibi Sayıştay denetimine tabi tutulacakları bir yönleri de bulunmamaktadır. Genel

bütçeden pay almayan, vergi tahakkuku gibi yetkisi olmayan, görev ve yetki yönünden, sorumluluk açısından kıyaslanamayacak belediyelerle odaları bir potaya koymanız da anlaşılır bir şey değildir. Kaldı ki belediyeler üzerindeki vesayet yetkisinin iktidar eliyle muhalif belediyeler üzerinde nasıl kullanıldığını dünya-alem bilmektedir. Yazınızda, "Bakanlık mali denetim yapma gereği duymuş olmalı ki 'orman mühendisleri ilgili bakanlığının Orman ve Su İşleri Bakanlığı olduğu' hakkında kararname çıkarılması için Başbakanlık'a başvurmuştur" cümleiniz çok manidardır. Sayıştay raporları TBMM'de tartışılmazken ve Sayıştay kendi raporlarını sansürlerken, bakanlıkların kendisi açıklık ve şeffaflıktan yoksun iken, idari kararlarını ve üç aylık denetim raporlarını web sitesinde yayımlanan odaları kamuoyu önünde töhmet altına sokan yazınızın kamuoyuna doğru bilgi verme yükümlülüğünüzle örtüştüğünü söyleyebilir misiniz? Siyasal iktidarın iş ve işlemlerini meşru göstermek için; topluma hizmet eden, toplum adına denetim yapan odaları itibarsızlaştırmak ve dağıtmak için silahşorluğa soyunmayı ne inşaat mühendisi ne de basın mensubu kimliğinizle izah etmek olanaklı değildir.

Yazınızdan anladığımız, idari ve mali denetime "yetmez ama evet" diyorsunuz. Oysa vesayet denetimi Türk hukukuna Fransız hukukundan alınmıştır. Siz Türkiye'de demokratik yapıların dağıtılmasına yönelik görev üstlenmişken, merkezi devlet modelini benimsemiş Fransa hukukundaki vesayeti savunmanız olanaklı değildir. Bunun yanında "mühendislerin halka karşı sorumluluğu ve mühendis kavramı yeniden tanımlanmalı ve bu odalar dağıtılmalı" diyorsunuz. Mühendislerin cezai, hukuki ve mesleki olarak sorumluluğu yasalarda açıktır. Mühendislik tanımsız mıdır ki, yeniden tanımlayacaksınız? Dünya ölçeğinde ve bilimsel çevrelerde en çok referans alınan ABET tanımı; "Mühendislik; eğitim, deneyim ve uygulama ile edinilen matematik ve doğa bilimleri bilgisinin, doğal güç ve kaynakların insanlık yararına ve sürdürülebilirlik ilkeleri dikkate alınarak ve mühendislik etiği gözetilerek kullanılması için yöntemler geliştirme uğraşdır" biçimindedir. Bilimin dayanağı siyasi referanslar olamayacağına göre, bu ülkede farklı bir mühendislik tanımı yapacak bağımsız ve yetkin kurum mu vardır? Bakanlıklar mı, Başbakanlık mı yoksa vesayet altındaki YÖK mü? Hangisi?

Sayın Erdem,

Odaların denetimini merkezi idarenin emrine amade kılarken, "mühendislerin tek bir kurumca temsil edilemeyeceğini, bu kurumun lağvedilmesini, dernek statüsüne indirgenmesini" savunuyorsunuz. Bu sizin için çelişki değil midir? Aşağıda her şeyin parçalanmasını, yerleşmeyi savunurken, merkeze niye bu kadar yetki tanıyorsunuz? Çok acelecisiniz, hemen "yetmez ama evet" demeyiniz.

Şimdi temel soru şu:

12 Eylül generallerinin dahi yaşama geçirmediği KHK maddesi AKP Hükümeti tarafından neden uygulamaya sokulmuştur? Birliğimiz üzerinde zaten Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın vesayet denetimi vardır. Odalarımız bu kanalla zaman zaman denetime muhatap olmuşlardır. Bakanlık tarafından yollanan müfettişlere

"biz denetimden kaçıyoruz" denmemiştir. Kaldı ki Sayın Cumhurbaşkanı'nın bugüne kadar hiçbir Cumhurbaşkanı'nın başvurmadığı Devlet Denetleme Kurulu aracılığı ile Odaların geriye dönük 10 yılı denetlenmiş, bir rapor olarak Başbakanlığa sunulmuştur. Bu raporda bile dernekleşme modeli sunulmamış, ancak TMMOB ve bağlı odaların açtığı davalar ile gerçekleştirdiği mitingler örnek gösterilerek "siyaset yaptığı" tespitine yer verilmiştir.

1995 yılında yapılan Anayasa revizyonunda 12 Eylül bakiyesi siyaset yapma yasağı kaldırılmış olduğu gerçeği karşısında, iktidarın davalar yoluyla da olsa yargı denetimine karşı olduğu gerçeği karşısında, Siz hala neyi savunuyorsunuz Sayın Erdem? Odalara siyaset yasağı uygulanmasını mı, yoksa yalnızca mevcut iktidarın emrine amade siyaset yapılmasını mı?

Sayın Erdem,

Söyleminiz, 80'li yıllarda atağa geçen ve on yıllardır insanlığın başına bela olan neo-liberal saldırganlığın söylemiyle örtüşmektedir. Bilindiği gibi, bu saldırganlığın özü, bütün dünyada ve bütün ülkelerde doğal kaynakların sınırsız talanına ve insan emeğinin hoyratça sömürüsüne sınırlama getirebilecek kişilerin, kurumların, ideolojilerin, politik yapıların, partilerin, kamu kuruluşlarının ya da kamunun hak ve hukukunu savunacak kuruluşların gözden düşürülmesi, geriletilmesi, hatta ilgasıdır. Siz işte bu saldırganlığın kaleşörlerinden birisiniz.

Bu hangi kimliğinize yakışıyor, gerçekten? Mühendis kimliğinize mi, basın mensubu kimliğinize mi, aydın kimliğinize mi?

Saygılarımızla

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

MİMARLAR ODASI SMMYÖNETMELİĞİNİN YENİDEN DEĞERLENDİRİLMEK ÜZERE TMMOB'YE GERİ GÖNDERİLMESİNE KARŞI BAŞBAKANLIK MEVZUATI GELİŞTİRME VE YAYIN GENEL MÜDÜRLÜĞÜ'NE GÖNDERİLEN YAZI

11 Aralık 2013

T.C.

BAŞBAKANLIK

Mevzuatı Geliştirme ve Yayın Genel Müdürlüğü'ne

ANKARA

İlgi : 08.11.2013 tarih 36907875/11-30/653 sayılı TMMOB Mimarlar Odası Serbest Mimarlık Hizmetlerini Uygulama, Tescil ve Mesleki Denetim Yönetmeliği'nde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik hk.

İlgi yazıda, Müdürlüğünüze 29.07.2013 tarihinde Resmi Gazete'de yayımlanmak üzere gönderilen TMMOB Mimarlar Odası Serbest Mimarlık Hizmetlerini Uygulama, Tescil ve Mesleki denetim Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik taslağı, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı ile yaptığımız toplantı sonucu, Planlı Alanlar Tip İmar Yönetmeliği'nin 57.maddesi ile "üye sicil durum" belgesinin sicil durum taahhütnamesine dönüştürüldüğü, İmar Yasası'nın 8. maddesi ile de "meslek odalarınca mesleki denetim altında gerçekleştirecekleri vize ve onayı almaları anlamına gelebilecek bir uygulamaya gitmelerinde hukuka uyarlık bulunmadığı, bu nedenle taslağın yeniden değerlendirilmesinin yerinde olduğu ifade edilmektedir.

Yönetmeliğin ilgi yazıda belirtildiği gerekçelerle iade edilmesinin hukuken olanaklı olmadığını düşünmekteyiz. Öncelikle, 3056 sayılı Yasa'nın 10. maddesi Müdürlüğünüze bu yetkiyi vermemektedir. 3056 sayılı Başbakanlık Teşkilatı Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanun'un 10. maddesi, Mevzuatı Geliştirme ve Yayın Genel Müdürlüğünün görevlerini düzenlemiştir. Anılan maddede görevler , "

" a) (Mülga : 27/12/1991 - KHK - 475/11 md.)

- b) Hukuki metinleri toplamak, ayıklamak, yürürlükte olanlarını tespit etmek,
- c) Mer'i mevzuatı ek ve değişiklikleri ile birlikte tek metin haline getirerek yayınlamak,
- d) Mevzuatı bilgi işlem sistemi içinde takip etmek,
- e) Resmi Gazete'nin yayımlanmasını sağlamak, düsturları ve fihristleri hazırlamak,
- f) Makamca verilen benzeri görevleri yapmak"

biçiminde sıralanmıştır. Bu görevler içinde Müdürlüğe gönderilen yönetmelik maddelerinin içerik denetimine ilişkin bir düzenleme söz konusu değildir. Kanunen verilememiş bir yetkinin kullanımının yetki yönünden hukuka aykırı olacağı açıktır.

Yine, 3011 sayılı Resmi Gazete'de Yayımlanacak Yönetmelikler Hakkında Kanun da, Mevzuatı Geliştirme ve Yayın Müdürlüğü'ne Remi Gazete'de yayımlanmak üzere gönderilen yönetmeliklerin içerik denetimine ilişkin bir yetki vermemiştir.

Ayrıca, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı ile yapmış olduğunuz toplantıya Birliğimizi çağırılmadan bir mutabakata varmanız da hukuka aykırı bir yön olarak karşımıza çıkmaktadır. TMMOB, gerek Müdürlüğünüzün gerekse Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın hiyerarşik denetiminde olan bir idare değildir. Bu nedenle, TMMOB ve bağlı Odaların yönetmeliklerini içerik olarak denetleme, nihai karar verme yetkisine sahip değildir. TMMOB ve bağlı Odalar idari özerkliğe sahip yerinden yönetim kuruluşlarıdır. 22.02.2013 tarihinde Resmi Gazete'de yayımlanan Anayasa Mahkemesi'nin 644 sayılı KHK'nin 2. maddesi konusunda vermiş olduğu kararda Bakanlığın ve meslek odasının konumunu ve görevleri şu şekilde tanımlanmıştır.

"Anayasa'nın 135. maddesinde, meslek kuruluşlarının karar ve yönetim organlarının seçimle göreve gelmesinin öngörülmesi, Devletin idari ve mali denetimine tabi olduklarının belirtilmesi ve sorumlu organlarının görevlerine ancak yargı kararıyla son verilebileceğinin kurala bağlanması, bu idarelerin özerkliğine işaret etmektedir.

Meslek kuruluşlarının özerkliği, merkezî idareden bağımsız olarak karar ve yürütme organlarını seçebilme, ilgili mesleki faaliyetlerle sınırlı olmak üzere üyelerini ve örgütlerini bağlayıcı karar alma ve uygulama, meslek mensuplarının uyacağı ilke ve kuralları belirleme ve üyeleri hakkında disiplin tedbirleri uygulama hak ve yetkisini içermektedir. Bu itibarla mimar ve mühendislerce sunulan hizmetin niteliklerinin ve standartlarının Bakanlık tarafından saptanması, kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşunun özerkliğine müdahale anlamına gelmemektedir.

Öte yandan mimarlık mühendislik faaliyetinde bulunan gerçek ve tüzel kişilerin kayıtlarının Bakanlık tarafından tutulmasının öngörülmesi, istatistiksel bilgi sağlama amaçlı olup meslek mensubu üzerinde icraî bir etkisi bulunmamaktadır."

Bu karardan anlaşılacağı üzere meslek odaları,

1. Meslek Odaları İdari özerkliğe sahiptir.
2. Meslek Odaları, mimar ve mühendislerin mesleki faaliyetlerini icra ederken uyacağı kuralların belirler,

3. Meslek Odaları, mesleki faaliyetlerle sınırlı olmak üzere üyelerini ve örgütlerini bağlayıcı karar alma ve uygulama, meslek mensuplarının uyacağı ilke ve kuralları belirleme ve üyeleri hakkında disiplin tedbirleri uygulama hak ve yetkisine sahiptir.

4. Üye sicillerini tutma yetki ve görevi meslek odalarına aittir. Bakanlık ancak, istatistiki veri için kayıt tutabilir.

Bu kararda da görüleceği üzere, meslek Odaları, üye ve üyenin hizmet sunumuna ilişkin merkezi idarenin iznine bağlı olmaksızın yetkili kurulları aracılığıyla usulüne uygun kurallar koyabilir. Üyesinin kaydını, sicilini tutar, kurallara aykırı hareket eden üyeleri hakkında disiplin tedbirleri uygulayabilir.

Resmi Gazete'de yayımlanmak üzere Müdürlüğünüze gönderilmiş Yönetmelik, zaten yürürlükte olan bir yönetmelik olup kimi maddelerinde değişiklik yapılmıştır. Bu Yönetmeliğin dayanağı da 6235 sayılı TMMOB Yasası'dır. Yargı denetiminden geçmiş olan bu yönetmeliğin TMMOB Yasası'na aykırılığı konusunda Danıştay bugüne kadar bir tespit de bulunmamıştır. Hal böyle iken, dayanağı İmar Yasası olan Planlı Alanlar Tip İmar Yönetmeliğine aykırılığını ileri sürmeniz tarafımızca anlaşılammıştır. Her iki Yönetmeliğin dayanak yasaları farklı olup, uygulanan kitle ve alanları farklı olup, iki yönetmeliğin birbirlerine karşı hiyerarşik bir üstünlükleri de bulunmamaktadır. Keza, 6235 sayılı Yasa ile 3194 sayılı Yasa arasındaki ilişkide astlık üstlük ilişkisini içermemektedir. Kaldı ki, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği ile Müdürlüğünüz ve Çevre ve Şehircilik Bakanlığı arasında Anayasa ve İdare Hukuku açısından belirlenmiş bir astlık üstlük ilişkisi de mevcut değildir. Merkezi idarelerin TMMOB üzerinde, düzenleyici bir idari işlemi iptal etme, hukuksal olarak geçersiz kılma veya TMMOB'ne bir düzenleyici işlemi değiştirmesi ve kaldırması için emir ve talimat verme yetkisine de sahip değildir. Anayasal olarak tanınmamış bir yetkinin fiilen uygulanması hukuk devleti ilkesine zarar vereceği açıktır.

Söz konusu Yönetmelik, Oda ile üyesi arasında hizmet sunumuna ilişkin kuralları içermekte olup, bu kurallar meslek Odasının Genel Kurulunda üyelerin iradesi ile konulmuş kurallardır. Bu kuralların ne İmar Yasası ne de Planlı Alanlar Tip İmar Yönetmeliği ile bir ilgisi vardır. Mimarlar Odası ile üyesi dışında 3. bir kişiyi ya da idareyi bağlayan bir yön bulunmamaktadır. Bu nedenle, Yönetmeliğin içeriğine girip Oda iradesinin hukuka aykırı olup olmadığına karar verecek olan makam ne Müdürlüğünüz ne de Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'dır. Bu yönetmeliğin hukuka uygunluk denetimini yapacak tek organ vardır. O da bildiğiniz üzere yargı organıdır. Anayasa'nın 124, 125 ve 135. maddelerini aşar nitelikteki incelemeniz, hukuk devleti ilkesine açıkça aykırılık oluşturmaktadır.

Sonuç olarak; Birlik ve Oda Yönetimlerinin Genel Kurul kararlarını uygulama yükümlülüğünü ortadan kaldıran, Genel Kurul iradesi yerine geçen

Müdürlüğünüzün ve Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın görüşlerini uygulama olanağımız hem yasal olarak hem de Anayasa hükümleri karşısında mümkün değildir. Yönetmeliğin ekte gönderdiğimiz şekliyle yayımlanmasını arz ederiz.

Saygılarımızla,

Mehmet SOĞANCI
Yönetim Kurulu Başkanı

Resmi Gazetede Yayımlanması İstenen Yönetmelik:

- TMMOB Mimarlar Odası Serbest Mimarlık Hizmetlerini Uygulama, Tescil ve Mesleki Denetim Yönetmeliği'nde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik

GENEL KURULLAR SÜRECİNE YÖNELİK OLARAK TMMOB ÖRGÜTLÜLÜĞÜNE

25 Aralık 2013

*İnanım güzel günler göreceğiz çocuklar,
güneşli günler göreceğiz...
Motorları maviyelere süreceğiz çocuklar,
ışıklı maviyelere süreceğiz...*

Sevgili Arkadaşlar,

Her iki yılda bir olduğu gibi; Örgütümüz, genel kurullar ve seçimler sürecine girdi. Odalarımızın sayısı iki yüzü aşan şubelerinden başlayacak, sonra oda merkezleri ile sürececek genel kurullarımız, Mayıs 2014'ün son günlerinde gerçekleşecek TMMOB Genel Kurulu ile birlikte sonlanacak.

Genel kurullar sürecimiz, iktidarın lime lime dökülen, hepimizin aslında çok iyi bildiği, ama şimdi görünür olduğu yapısının açığa çıktığı bu günlerde başlıyor.

Örgütümüzün yakın tarihinde gördüğü en zorlu saldırılara uğradığı ve tam da bu saldırılara karşı mücadelemizin en yoğun sürdüğü iki yıllık bir çalışma dönemini şimdi geride bırakıyoruz.

Birliğimizin etkisizleştirilmesini amaçlayan TMMOB Yasası'nda değişiklik girişimleri, örgütümüzün aleyhine torba yasalar içerisine konulup düzenlemeler, çalışma alanlarımıza yönelik ikincil mevzuatta yapılan onlarca değişiklik, TBMM'de gece yarısı operasyonu ile yapılan ve örgütümüzü işlevsizleştirmeye yönelik 3194 sayılı İmar Yasası'na yapılan eklemeler, Gezi direnişi sürecinde yönetici arkadaşlarımızın gözaltına alınmaları, 12 Eylül cuntacılarının çıkardığı ve bakanlıklara odalarımızın idari ve mali denetimini yapma hakkı veren KHK'nin aradan otuz yıl geçtikten sonra şimdi uygulamaya konulması; bu dönem örgütümüze yapılan saldırıların ana başlıkları olarak gerçekleşti.

Saldırı sadece TMMOB'ye değildi tabii ki. Bu saldırı; kim bu ülkenin havasına, suyuna, taşına, toprağına, deresine, ormanına, en önemlisi insanına sahip çıktıysa; herkese, her örgütlülüğe yönelik oldu.

Bunlar, engerekler ve çıyanlardır.

Bunlar, aşımıza, ekmeğimize göz koyanlardır.

Tanı bunları, tanı da büyü...

Sevgili Arkadaşlar

Tüm yaşananlara karşı TMMOB; 42. döneminde de, emperyalizmin günümüzdeki uygulamalarına karşı, kapitalizmin dünyasına karşı, başka bir dünyanın ve başka

bir Türkiye'nin mümkün olduğunu bilimsel bir gerçek olarak savundu. Sömürü ve baskının tavan yaptığı, sınıfın siyasal belirleyiciliğinin silikleştiği bir dönemde TMMOB, aklın ve bilimin, özgürlüğün ve eşitliğin yol göstericiliğinde "başka bir yaşam mümkün" dedi. Tarihsel serüveninde bu çizgimizi koruyan ve sürekli güncelleyerek güçlendiren arkadaşlarımızın cesaretlerini ve kararlılıklarını, inanıyorum ki tarih de not etmiştir.

TMMOB; 42. döneminde de, özgürlüğü, adaleti, demokrasiyi gerçek manada eşitlik ile harmanlayarak savundu. İktidar gücünün baskısı karşısında düşünce ve ifade özgürlüğünün sağlanması için mücadele etti, üzerine düşen sorumluluğu yerine getirdi. Yeri geldiğinde karanlığın karşısında aydınlığı temsil etmekten asla geri durmadı. TMMOB'nin kadrolarının sorumluluklarını yerine getirerek güzel günlerin hâkim kılındığı bir ülkenin yaratılması için harcadığı çabanın büyüklüğünün herkesçe bilindiğinin çok farkındayız.

TMMOB; 42. döneminde de, "Mesleğimize, örgütümüze, halkımıza, ülkemize sahip çıkıyoruz" sözünü her yerde söyledi. Örgütülüğümüze karşı girişilen saldırıları boşa çıkaracağını sokaklarda, alanlarda haykırdı. Üyelerinden aldığı güçle, demokratik mesleki bir kitle örgütü olmanın gereklerini, bilimin ve teknolojinin halkın hizmetine sunulması temelinde üretmeye ve yerine getirmeye çalıştı. Bu çabaları her türlü baltalama girişimlerine karşı da omuz omuza direneceğini dosta düşmana tüm örgütlü üyeleri ile birlikte gösterdi.

Mesleki, ekonomik, sosyal ve kültürel alanlarda ülkemizdeki mühendis, mimar ve şehir plancılarını temsil eden TMMOB; 42. döneminde de, üyelerinin hak ve çıkarlarını halkımızın çıkarları temelinde korumak ve geliştirmek, mesleki, sosyal ve kültürel gelişmelerini sağlamak ve mesleki birikimlerini toplum yararına kullanmalarının zeminini yaratmak çabasını ısrarla sürdürdü. Özellikle ücretli çalışan üyelere yönelik olarak asgari ücretin uygulanması yolunda bu dönemde anlamlı kazanımlar elde edildi. "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber, ya hiç birimiz" sözümüz mühendis, mimar, şehir plancısı asgari ücretine yönelik mücadelemizde örgütümüze rehberlik etti.

Meslek alanları üzerinden Türkiye gerçeklerini okumak ve toplumu bilgilendirmek, merkezi ve yerel iktidarların uygulamalarının toplum yararına yapılması için öneriler geliştirmek ve bunların yaşama geçirilmesi için mücadele etmek zorunda olan TMMOB; 42. dönemde de bağlı odaları ile birlikte "siyaset" yapmayı sürdürdü. Bilimi ve teknolojiyi emperyalistlerin ve sömürgeci halkımızın hizmetine sunmak için kararlı olan örgütümüz, iki yüzü aşkın panel, sempozyum, kongre, kurultay vb. etkinlikleri ile kamuoyu önüne çıkı. Onlarca görüş yayımlandı, yüzlerce açıklama yapıldı.

TMMOB; 42. döneminde de bağlı odaları ile birlikte, insanımıza, halkımıza, mesleğimize, örgütümüze karşı yanlış yapıldığını düşündüğü her konuda hukuk

mücadelesini yürüttü. Kazandığımız davalar aslında bu ülkeyi yönetme iddiasında olanların yüzünü de açıkça ortaya koydu.

Meslek alanları ile ilgili gelişen ya da gelişebilecek her türlü konuda görüş oluşturma, oluşan görüşleri geliştirme ve bunları kamuoyu ile paylaşma çalışmalarını eleştirel olduğu kadar yeni açılımlar sağlayacak şekilde sürdüren TMMOB; 42. döneminde merkezi olarak, CBS Kongresini, Engelli Mühendis Mimar Şehir Plancıları Sempozyumunu, Kadın Kurultayını, Enerji Sempozyumunu, Sanayi Kongresini gerçekleştirdi. "Neoliberal politikaların en çok vurduğu yerler kentlerimizdir" sözünden hareketle bu dönemde de şimdi sayısı kırka ulaşan kent sempozyumları gerçekleştirilmeye devam edildi. Etkinliklerimizin sonuç bildirileri örgütümüzün manifestolarıdır.

TMMOB 42. döneminde, uzunca bir süredir hepimizin hayali olan Öğrenci Evi kullanılmaya hazır hale getirildi. "Gençlik geleceğimizdir" sözümüzden hareketle, kısa bir süre içerisinde tamamlanan ve ülkemizin bu gününde bir "meydan okuma" projesi olarak tarihimizdeki yerini alan Öğrenci Evi, gelecekte örgütümüzü yönetecek gençlerimiz arasındaki dayanışmayı da sağlayacaktır. Öte yandan, Öğrenci Evinin çok amaçlı salonunda düzenlenecek etkinliklerin sonucunda geliştirilecek TMMOB görüşlerinin altı bir kez daha kalın çizgilerle donatılmış olarak kamuoyu ile paylaşılacaktır.

Ve GEZİ. TMMOB'nin 42. döneminde; Türkiye demokrasi mücadelesi tarihinin en önemli halkalarından biri olarak şimdiden yerini alan Gezi Direnişi hepimizin içini ısıttı. Aslında herkes biliyor ki, gerek Taksim Dayanışmasının oluşmasında, gerekse Gezi'den çıkan sesin tüm ülkede "Artık yeter! Her yer Taksim, her yer direniş" çığlığına dönüşmesinde; TMMOB, bağlı odaları, İstanbul İl Koordinasyon Kurulu ve örgütlü üyelerimiz Gezi direnişinin ne önünde, ne arkasında, ne sağında, ne solundaydı. Direnişin tam ortasında, tam merkezindeydi. Bu direnişte hepimize direnmenin ve dayanışmanın güzelliğini gösteren ve yaşları anca yirmili olan bizim çocuklarımız; Ethem Sarısülük, Ali İsmail Korkmaz, Abdullah Cömert, Mehmet Ayvalıtaş, Medeni Yıldırım, Ahmet Atakan şimdi bize bakıyor. TMMOB'nin 42. döneminde görev alan hepimizin gençlerimize "eşit, özgür, demokratik bir Türkiye" sözü var. İsimleri TMMOB'nin önümüzdeki dönemki çalışmalarının şüphesiz yol göstericisi olacaktır.

Evet Sevgili Arkadaşlar,

Bu ülkenin, bu ülke insanının TMMOB'ye ihtiyacı var. Bu ülkenin kulakların sağır edildiği, gözlere mil çekildiği, konuşanın dilinin kesildiği bu dönemde görebilen gözlere, duyabilen kulaklara, daha da önemlisi konuşabilen ağızlara, ihtiyacı var. "Kral çıplak" diyenlere ihtiyacı var. Yani kısaca, TMMOB'ye ihtiyacı var.

TMMOB'nin de; geleneğimizi oluşturan anlayışın yönetimler de dâhil her

kademede vücut bulabilmesine ihtiyacı var. Yani kısaca, devrimci, demokrat, ilerici, yurtsever, çağdaş mühendis, mimar ve şehir plancılarının omuzları arasındaki mesafenin azaltılmasına ve ortak aklımızın, kolektif yapımızın kendisini yeniden üretmesine ve daha fazla güçlenmesine ihtiyaç var.

TMMOB'yi TMMOB yapan, şimdiye kadar ayakta tutan, savrulmasına ve diz çökmesine asla izin vermeyen arkadaşlarımızın çalışma tarzına, inançlarına ve kararlılıklarına şimdi bir kez daha ve yeniden ihtiyaç var.

Bu ihtiyacın gereklerinin yerine getirileceğine inancım tamdır.

Sevgili Arkadaşlar,

Genel Kurullar sürecimiz ülkemizin geleceğini de değiştirecek bir güce sahiptir. Çünkü emeğin, eşitliğin, özgürlüğün, barışın, adaletin yani insandan yana olan her fikrin ve fiilin içinde ve özünde olan bir TMMOB; bu ülkenin vicdanıdır.

Gelecek güzel günler için,

Masmavi gökyüzü altında birikmiş kara bulutların dağılması için,

Gökyüzünün ve yeryüzünün bütün renklerinin özgürlüğü için,

Bilim ve teknolojinin halkımızın hizmetine sunulması, mesleğimizin tüm güzelliklerinin hayati yaşanabilir kılması için,

Gericiliğe ve karanlığa karşı aydınlığın yaratılması için,

Emperyalizme ve neoliberal politikalara karşı insanca bir yaşam, özgür, demokratik, eşit ve bağımsız bir Türkiye için,

Şimdi bize düşen görev; örgütümüze sahip çıkmak, örgütümüzü güçlendirmek, inanç, kararlılık ve emek ile TMMOB'yi geçmişin ayak izlerinden geleceğe doğru omuzlarımızda taşımaktır.

Gün o gün değil,

Derlenip dürülmesin bayraklar.

Duyduğunuz çakalların ulumasıdır.

Safları sıklaştırm çocuklar...

Sevgili Arkadaşlar,

TMMOB'nin 42. dönemi içerisinde örgütümüzün ilkeleri doğrultusunda görevini gereği gibi yapan oda yönetim, onur ve denetleme kurullarında görev yapan arkadaşlarıma, şube yönetim kurullarında ve temsilciliklerde görev alan arkadaşlarıma, işyeri temsilcilerimize, omuz omuza emek harcadığımız odalarımızın örgütlü üyelerine, çalışma gruplarında, kongre, sempozyum ve kurultaylarımızın düzenleme ve yürütme kurullarında görev alan arkadaşlarıma, Birlik ve oda ortamında çalışan arkadaşlarıma, TMMOB çalışmalarında bize destek olan bilim insanlarıma ve uzmanlara; büyük

bir inanç ve özveri ile örgütümüze verdikleri katkılardan dolayı Yönetim Kurulumuz adına teşekkür ediyorum.

TMMOB genel kurullar sürecinin; mühendis, mimar ve şehir plancılarının hünerli elleri ile bir demokrasi şölenine dönüşeceğine, yapılacak seçimler sonucunda yönetimlere ve tüm kurullarımıza insandan, emekten, haktan, hukuktan, adaletten yana anlayışımızı sürdürecektir arkadaşlarımızın getirileceğine çok inanıyorum.

"Yolumuz açık olsun" diyor, hepimize kolaylıklar diliyorum.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

